

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **32** Ljubljana, petek **4. 5. 2012**

ISSN **1318-0576** Leto **XXII**

DRŽAVNI ZBOR

1401. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1F)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1F)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1F), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. aprila 2012.

Št. 003-02-3/2012-6
Ljubljana, dne 30. aprila 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O GOSPODARSKIH DRUŽBAH (ZGD-1F)

1. člen

V Zakonu o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11 in 100/11 – sklep US) se prvi odstavek 2. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo te direktive Evropske skupnosti:

– Prva direktiva Sveta z dne 9. marca 1968 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (68/151/EGS) (UL L št. 65 z dne 14. 3. 1968, str. 8), ki je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o spremembah Direktive Sveta 68/151/EGS glede zahtev za objavo nekaterih vrst družb (UL L št. 221 z dne 4. 9. 2003, str. 13), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 68/151/EGS),

– Druga direktiva Sveta z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov

in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (77/91/EGS) (UL L št. 26 z dne 31. 1. 1977, str. 1), ki je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2009/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv Sveta 77/91/EGS, 78/855/EGS in 82/891/EGS ter Direktive 2005/56/ES glede zahtev za poročanje in dokumentiranje v primeru združitve in delitev (UL L št. 259 z dne 2. 10. 2009, str. 14; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/109/ES),

– Tretja direktiva Sveta z dne 9. oktobra 1978 o združitvi delniških družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (78/855/EGS) (UL L št. 295 z dne 20. 10. 1978, str. 36), ki je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2009/109/ES,

– Četrta direktiva Sveta z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (78/660/EGS) (UL L št. 222 z dne 14. 8. 1978, str. 11), ki je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2009/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS, kar zadeva določene zahteve za razkritje za srednje velika podjetja in obveznost priprave konsolidiranih računovodskih izkazov (UL L št. 164 z dne 26. 6. 2009, str. 42; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/49/ES), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 78/660/EGS),

– Šesta direktiva Sveta z dne 17. decembra 1982 o delitvi delniških družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (82/891/EGS) (UL L št. 378 z dne 31. 12. 1982, str. 47), ki je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2009/109/ES, (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 82/891/EGS),

– Sedma direktiva Sveta z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (83/349/EGS) (UL L št. 193 z dne 18. 7. 1983, str. 1), ki je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2009/49/ES, (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 83/349/EGS),

– Enajsta direktiva Sveta z dne 21. decembra 1989 o razkritjih podružnic, ki jih v državi članici odprejo nekatere oblike družb za katere velja zakonodaja druge države (89/666/EGS) (UL L št. 395 z dne 30. 12. 1989, str. 36) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 89/666/EGS),

– Dvanajsta direktiva Sveta na področju prava družb z dne 21. decembra 1989 o družbah z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom (89/667/EGS) (UL L št. 395 z dne 30. 12. 1989, str. 40) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 89/667/EGS),

– Direktiva 94/45/ES Sveta z dne 22. septembra 1994 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti (UL L št. 254 z dne 30. 9. 1994, stran 64) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 94/45/ES),

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/56/ES z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb (UL L št. 310 z dne 25. 11. 2005, str. 1), ki je bila spremenjena z Direktivo 2009/109/ES,

– Direktiva 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi (UL L št. 184 z dne 14. 7. 2007, str. 17) in

– delno Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi direktive Sveta 84/253/EGS (UL L št. 157 z dne 9. 6. 2006, str. 87) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/43/ES).«.

2. člen

Za 579. členom se doda nov 579.a člen, ki se glasi:

»579.a člen

(objava podatkov in sporočil družb)

(1) Podatki in sporočila, ki so jih družbe dolžne objaviti v skladu z določbami VI. dela tega zakona, se objavijo na spletni strani za objave obvestil v postopkih zaradi statusnega preoblikovanja družb, če zakon ne določa drugače.

(2) Spletno stran iz prejšnjega odstavka upravlja AJPES. Zasnovana mora biti tako, da je vsakomur omogočen brezplačen vpogled v objavljene podatke. Za objave iz prvega odstavka tega člena lahko AJPES zaračuna nadomestilo stroškov po tarifi, ki jo sprejme AJPES v soglasju z ministrom, pristojnim za gospodarstvo.

(3) AJPES pripravi in objavi na svoji spletni strani navodilo, s katerim podrobneje določi način in trajanje objave podatkov in sporočil družb iz prvega odstavka tega člena.«.

3. člen

V 582. členu se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Poslovodstvo posamezne družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, mora obvestiti svojo skupščino in poslovodstva drugih družb, udeleženih pri pripojitvi, o vseh pomembnih spremembah premoženja družbe, ki so nastale v obdobju od sklenitve pogodbe o pripojitvi ali sestave predloga pogodbe o pripojitvi do zasedanja skupščine, ki bo odločala o soglasju k pripojitvi. Poslovodstva drugih družb, udeleženih pri pripojitvi, morajo o teh spremembah premoženja obvestiti svoje skupščine.«.

4. člen

V prvem odstavku 585. člena se beseda »sklenitvi« nadomesti z besedo »sklenitvijo«.

5. člen

V prvem odstavku 586. člena se v zadnjem stavku beseda »tretjega« nadomesti z besedo »šestega«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prejšnji odstavek delničarjem ni treba omogočiti pregleda listin na sedežu družbe, če so te listine vsaj mesec dni pred zasedanjem skupščine, ki bo odločala o soglasju za pripojitev, pa vse do zaključka zasedanja te skupščine, brezplačno dostopne na spletni strani družbe. V objavi iz prvega odstavka 586. člena tega zakona mora družba delničarje seznaniti z naslovom svoje spletne strani.«.

V dosedanem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se v prvem stavku beseda »prejšnjega« nadomesti z besedo »drugega«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Vmesne bilance stanja iz 4. točke drugega odstavka tega člena ni potrebno sestaviti:

– če je družba po objavi zadnjega letnega poročila objavila polletno poročilo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih

instrumentov, in je delničarjem pregled polletnega poročila omogočen v skladu z določbami tega člena ali;

– če vsi delničarji vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, dajo izjavo v obliki notarskega zapisa, da s tem soglašajo.«.

V dosedanem četrtem odstavku, ki postane šesti odstavek, se pika nadomesti z vejico, za njo pa se doda besedilo »razen če spletna stran družbe omogoča, da se lahko listine brezplačno prenesejo in natisnejo. Če delničar soglaša, se lahko kopije listin posredujejo po elektronski pošti.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) V času, ko je dostop do listin iz drugega odstavka tega člena na spletni strani družbe onemogočen oziroma listin ni mogoče brezplačno prenesti in natisniti, mora družba delničarju omogočiti pregled teh listin na sedežu družbe ali delničarju na njegovo zahtevo najpozneje naslednji delovni dan brezplačno dati prepis teh listin.«.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta osmi in deveti odstavek.

6. člen

Četrti odstavek 599. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če je prevzemna družba imetnica vseh delnic prevzete družbe in je pri pripojitvi udeležena samo ta prevzeta družba, ni treba upoštevati določb 3. do 6. točke drugega odstavka 581. člena, 582. člena, 583. člena, 5. in 6. točke drugega odstavka 586. člena tega zakona. Prav tako se za to družbo ne uporablja določba 594. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na škodo, ki jo pripojitev povzroči delničarjem prevzete družbe.«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če je prevzemna družba imetnica vseh delnic prevzete družbe, ni potrebno soglasje skupščine prevzete družbe o pripojitvi, če so vsaj mesec dni pred vložitvijo predloga vpisa pripojitve pri registrskem organu, ki ga vložijo poslovodstvo v skladu s 590. členom tega zakona, izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka in 1. do 4. točke ter 7. točke drugega odstavka 586. člena tega zakona. Delničarji prevzemne družbe lahko v skladu s tretjim odstavkom tega člena zahtevajo sklic skupščine prevzemne družbe.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

7. člen

Na koncu četrtega odstavka 616. člena se doda nov odstavek, ki se glasi: »Pregled iz zadnje alineje drugega odstavka 194. člena tega zakona lahko opravi pripojitveni revizor.«.

8. člen

V prvem odstavku 619. člena se besedilo »prvega, četrtega in šestega« nadomesti z besedilom »prvega, šestega in devetega«.

9. člen

V prvem odstavku 621. člena se beseda »petega« nadomesti z besedo »šestega«.

10. člen

V prvem odstavku 622.d člena se beseda »petega« nadomesti z besedo »šestega«.

11. člen

Za drugim odstavkom 622.e člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Podatke iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka je treba objaviti tudi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

12. člen

Na koncu četrtega odstavka 625. člena se doda nov stavek, ki se glasi: »Revizijo iz zadnje alineje drugega odstavka 194. člena lahko opravi tudi delitveni revizor iz prvega odstavka 627. člena tega zakona.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Če so imetniki deležev prenosne družbe v novih družbah udeleženi v enakih kapitalskih razmerjih, kot so bili v prenosni družbi, ni treba omogočiti pregleda listin iz 4. do 6. točke drugega odstavka 586. člena ter upoštevati določb 626. in 627. člena tega zakona.«.

13. člen

V prvem odstavku 629. člena se beseda »petega« nadomesti z besedo »osmega«.

14. člen

V drugem odstavku 636. člena se besedilo »in 593. člena« nadomesti z besedilom », 593. in 595. člena«.

15. člen

Za tretjim odstavkom 638. člena se dodata nova četrta in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Soglasje skupščine prenosne družbe se ne zahteva, če imajo prevzemne družbe v lasti vse deleže prenosne družbe in če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 629. člena tega zakona vsaj mesec dni pred vložitvijo predloga za vpis delitve. Pri tem se smiselno uporabljajo tudi določbe šestega odstavka 626. člena in četrtega odstavka 627. člena tega zakona.

(5) Kadar skupščina prenosne družbe skladno s prejšnjim odstavkom ni bila sklicana, mora poslovodstvo prenosne družbe obvestiti delničarje in poslovodstva prevzemnih družb o vseh pomembnih spremembah premoženja družbe, ki so nastale po datumu sklenitve pogodbe o delitvi in prevzemu. Poslovodstva prevzemnih družb morajo o teh spremembah obvestiti svoje delničarje.«.

16. člen

V prvem odstavku 686. člena se v 15. točki besedilo »četrta odstavka 586. člena« nadomesti z besedilom »šesti odstavka 586. člena«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBA

17. člen

Postopki statusnega preoblikovanja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

18. člen

AJPES pripravi in objavi navodilo iz tretjega odstavka 579.a člena zakona v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Do objave navodila iz tretjega odstavka 579.a člena tega zakona se podatki in sporočila, ki so jih družbe dolžne objaviti v skladu z določbami VI. dela tega zakona, objavijo po določbah, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

19. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 310-01/12-3/11

Ljubljana, dne 19. aprila 2012

EPA 205-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1402. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2E)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2E)**

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2E), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. aprila 2012.

Št. 003-02-3/2012-8

Ljubljana, dne 30. aprila 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N**O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU (ZDavP-2E)**

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo) se v drugem odstavku 1. člena prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;«.

2. člen

V četrtem delu se naslov I. poglavja spremeni tako, da se glasi: »Upravna pomoč pri izterjavi davščin državam članicam EU«.

3. člen

213. člen se spremeni tako, da se glasi:

»213. člen

(vsebina poglavja)

(1) To poglavje ureja načine in pogoje, na podlagi katerih Republika Slovenija daje upravno pomoč pri izterjavi davščin, katerih obveznost za plačilo je nastala v drugi državi članici EU.

(2) Podrobnejše določbe za izvajanje tega poglavja so določene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1189/2011 z dne 18. novembra 2011 o določitvi podrobnih pravil v zvezi z nekaterimi določbami Direktive Sveta 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L št. 302 z dne 19. 11. 2011).«.

4. člen

Za 213. členom se doda nov 213.a člen, ki se glasi:

»213.a člen

(opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. država prosilka je država članica EU, ki vložijo zahtevilo za pomoč;

2. zahtevilo za pomoč je skupni pojem, ki se nanaša na zahtevilo za pridobitev podatkov, zahtevilo za vročitve in zahtevilo za izterjavo ali zavarovanje;

3. davščine so dajatve, kot so opredeljene v 215. členu tega zakona;

4. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010;

5. urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z državami članicami EU oziroma za izvajanje ukrepov upravne pomoči po tem poglavju;

6. enotni izvršilni naslov je akt, ki vsebuje podrobnejše podatke v zvezi z izvršilnim naslovom ali terjatvijo v državi prosilki in predstavlja edino podlago za izterjavo ali zavarovanje plačila terjatev v zaproseni državi;

7. enotni obrazec za vročitev je akt, ki vsebuje podrobnejše podatke o vročitvi;

8. spremljajoči dokumenti so dokumenti, ki so priloženi k zaprosilu za pomoč, razen enotnega izvršilnega naslova in enotnega obrazca za vročitev.«.

5. člen

214. člen se spremeni tako, da se glasi:

»214. člen

(obseg upravne pomoči)

(1) Slovenski pristojni organ daje upravno pomoč v skladu z 213. členom tega zakona organu države prosilke na podlagi njegovega popolnega zaprosila za pomoč, ki se lahko nanaša samo na:

1. pridobitev podatkov, pomembnih za izterjavo davščin v drugi državi članici EU;

2. vročitev dokumentov, povezanih z davščinami v drugi državi članici EU;

3. izterjavo davščin v drugi državi članici EU ali

4. zavarovanje izpolnitve davščin v drugi državi članici EU.«.

(2) Kadar slovenski pristojni organ zaprosi pristojni organ druge države članice EU za upravno pomoč iz prvega odstavka tega člena, se to poglavje smiselno uporabi tudi za zaprosilo za pomoč, ki ga slovenski pristojni organ pošlje pristojnemu organu druge države članice EU.«.

6. člen

215. člen se spremeni tako, da se glasi:

»215. člen

(davščine, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Slovenski pristojni organ daje upravno pomoč v skladu z 214. členom tega zakona v zvezi z naslednjimi davščinami, ki jih določajo predpisi EU ali predpisi držav članic EU:

1. davki in carinami;

2. povračili, intervencijskimi in drugimi ukrepi, ki so del sistema popolnega ali delnega financiranja Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), vključno z zneski, ki bodo pobrani v zvezi s temi ukrepi;

3. prelevmani in drugimi carinami, predvidenimi v okviru skupne ureditve trga v sektorju sladkorja;

4. upravnimi kaznimi, globami, pristojbinami in dodatnimi datjavami, ki so povezane z davščinami iz 1., 2. in 3. točke tega odstavka in ki jih naložijo pristojni upravni organi držav članic EU ali ki jih potrdijo upravni ali sodni organi na zahtevo navedenih upravnih organov;

5. upravnimi taksami ali podobnimi pristojbinami za potrdila in podobne dokumente, izdane v zvezi z upravnimi postopki, ki se nanašajo na davke ali carine;

6. obrestni in stroški, povezani z davščinami iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke tega odstavka.

(2) Slovenski pristojni organ ne daje upravne pomoči v skladu z 214. členom tega zakona v zvezi z:

1. obveznimi prispevki za socialno varnost;

2. kaznimi za kazniva dejanja, naloženimi na podlagi javnega pregona, ali drugimi kaznimi za kazniva dejanja, ki niso navedene v 4. točki prejšnjega odstavka.«.

7. člen

216. člen se spremeni tako, da se glasi:

»216. člen

(pristojnost)

(1) Centralni urad za zvezo v Republiki Sloveniji je Ministrstvo za finance.

(2) Urad za zvezo (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) je:

1. za stike z državami članicami EU na področju davkov, Generalni davčni urad Davčne uprave Republike Slovenije in

2. za stike z državami članicami EU na področju carin, vključno z DDV, ki se obračuna pri uvozu in izvozu, davščin iz 2. točke in 3. točke prvega odstavka 215. člena tega zakona, Generalni carinski urad Carinske uprave Republike Slovenije.

(3) Pristojni organ prejeta zaprosila za pomoč takoj pošlje v izvršitev davčnemu organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kot so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za upravno pomoč.

(4) Davčni organ, ki izvaja ali je izvedel ukrepe na podlagi zaprosila za pomoč, obvesti o izvedenih ukrepih pristojni organ iz drugega odstavka tega člena, ki zbrane podatke pošlje organu države prosilke.«.

8. člen

217. člen se spremeni tako, da se glasi:

»217. člen

(jezik)

(1) Zaposilo za pomoč, enotni obrazec za vročitev in enotni izvršilni naslov, ki ga prejme pristojni organ, mora biti preveden v uradni jezik Republike Slovenije, razen če se pristojni organ odpove prevodu.

(2) Če spremljajoči dokumenti dokumentov iz prejšnjega odstavka niso prevedeni v uradni jezik Republike Slovenije, pristojni organi zahteva prevod le, če je to potrebno.

(3) Dokumenti, v zvezi s katerimi se v skladu z 229. členom tega zakona zahteva vročitev, se lahko pošljejo v uradnem jeziku države prosilke.«.

9. člen

Za 217. členom se dodajo novi 217.a, 217.b in 217.c člen, ki se glasijo:

»217.a člen

(varovanje podatkov)

Podatki, sporočeni v kateri koli obliki pri izvajanju upravne pomoči v skladu s tem poglavjem, se štejejo za davčno tajnost.

217.b člen

(namen uporabe podatkov)

Podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se lahko uporabijo za namene izterjave ali zavarovanja davščin iz 215. člena tega zakona ter za odmero obveznih prispevkov za socialno varnost.

217.c člen

(razkritje podatkov)

(1) Podatki iz 217.b člena tega zakona se lahko razkrijejo tudi osebam, ki jih za namene vzdrževanja, oskrbovanja in razvoja skupnega komunikacijskega omrežja ustrezno pooblasti urad Evropske komisije, pristojen za akreditacijo v zvezi z varnostjo.

(2) Pristojni organ lahko:

1. dovoli uporabo podatkov za druge namene, kot jih določa prejšnji člen, če se podatki v skladu s tem zakonom lahko uporabijo za te druge namene in

2. na podlagi vnaprejšnjega obvestila državi članici EU, od koder podatki izvirajo, te podatke na način, določen v tem

poglavju, za namene iz prejšnjega člena posreduje tretji državi članici EU, če meni, da bi lahko bili zanjo koristni, razen če država članica EU, od koder podatki izvirajo, temu nasprotuje v 10 delovnih dneh od pošiljanja obvestila.«.

10. člen

219. člen se spremeni tako, da se glasi:

»219. člen
(stroški)

(1) Vse stroške v zvezi s postopkom izterjave, ki se vodi na podlagi tega poglavja, krije dolжник.

(2) Pristojni organ ne more zahtevati od organa države prosilke, da krije stroške postopkov, katerih izvedbo je zaprosil v skladu s tem poglavjem.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pristojni organ zahteva od organa države prosilke, da krije stroške postopka, če je bilo zaprosilo za pomoč neutemeljeno.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se lahko pristojni organ in organ države prosilke v primeru večjih stroškov, če poplačila stroškov v skladu s tem zakonom ni mogoče izterjati od dolžnika ali če so konkretni postopki povezani z bojem proti organiziranemu kriminalu, dogovorita tudi drugačnem kritju stroškov.«.

11. člen

220. člen se črta.

12. člen

221. člen se spremeni tako, da se glasi:

»221. člen

(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

Pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči:

1. v skladu s četrtem podpoglavjem tega poglavja, če bi se z izterjavo lahko ogrozilo preživljanje dolžnika in njegovih družinskih članov ali bi mu lahko plačilo terjatve povzročilo hujšo gospodarsko škodo in bi mu davčni organ, če bi davčni dolg nastal v Republiki Sloveniji, lahko odobril odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 101., 102. ali 103. členom tega zakona;

2. v skladu s četrtem podpoglavjem tega poglavja, če skupni znesek terjatev iz 215. člena tega zakona, za katere je vloženo zaprosilo za izterjavo, ne presega 1.500 eurov;

3. v skladu s tem poglavjem, če se zaprosilo za pomoč nanaša na terjatve, starejše od petih let, šteto od datuma zapadlosti v državi prosilki do zaprosila za pomoč. Kadar se terjatev, na katero se nanaša zaprosilo za pomoč, v državi prosilki izpodbija, se šteje, da se začne petletno obdobje takrat, ko je v državi prosilki ugotovljeno, da terjatve ni mogoče več izpodbijati. Kadar je v državi prosilki določen odlog plačila ali obročno plačilo terjatve, na katero se nanaša zaprosilo za pomoč, se šteje, da se začne petletno obdobje naslednji dan po izteku roka za plačilo. Pomoči ni treba nuditi za terjatve, starejše od desetih let, šteto od datuma zapadlosti v državi prosilki.«.

13. člen

223. člen se spremeni tako, da se glasi:

»223. člen

(zaprosilo za pridobitev podatkov)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke pristojni organ pridobi in organu države prosilke pošlje vse podatke, ki jih ta potrebuje za izterjavo terjatve.

(2) Za zagotovitev podatkov v skladu z zaprosilom organa države prosilke davčni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih veljavna zakonodaja daje v zvezi z enakovrstnimi postopki v Republiki Sloveniji.«.

14. člen

Za 223. členom se dodata nova 223.a in 223.b člen, ki se glasita:

»223.a člen

(izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila)

Pristojni organ lahko brez predhodnega zaprosila pristojnemu organu druge države članice EU pošlje podatke o vračilu davščin, razen DDV, izplačanih osebi, ki je rezident ali ki ima svoj sedež v drugi državi članici EU.

223.b člen

(sodelovanje v postopku pobiranja davkov)

(1) Na podlagi pisnega zaprosila organa države prosilke lahko pristojni organ dovoli uradnim osebam organa države prosilke, da so navzoče pri opravljanju nalog davčnega organa v Republiki Sloveniji ali da davčnemu organu pomagajo med sodnim postopkom v Republiki Sloveniji.

(2) Kadar pristojni organ ugotovi, obvesti organ države prosilke o času, kraju, uradni osebi in pogojih sodelovanja v postopku pobiranja davkov.

(3) Uradna oseba organa države prosilke iz prvega odstavka tega člena se izkaže s pooblastilom.«.

15. člen

Drugi odstavek 226. člena se črta.

16. člen

229. člen se spremeni tako, da se glasi:

»229. člen

(zaprosilo za vročitev)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke davčni organ v skladu s tem zakonom naslovníku vroči vse dokumente, vključno s sodnimi, ki izvirajo iz države članice EU, v kateri ima organ države prosilke sedež, in ki se nanašajo na davščino, če sam vročitev ne more izvesti ali če bi taka vročitev povzročila nesorazmerne težave.

(2) K zaprosilu za vročitev se priloži enotni obrazec za vročitev.«.

17. člen

230. člen se črta.

18. člen

Naslov četrtega podpoglavja se spremeni tako, da se glasi:

»4. podpoglavje

Zaprosilo za izterjavo in zaprosilo za zavarovanje«.

19. člen

232. člen se spremeni tako, da se glasi:

»232. člen

(zaprosilo za zavarovanje)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke davčni organ zavaruje plačilo davščine iz 215. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona, ki se nanašajo na zavarovanje.

(2) V zvezi z zaprosilom za zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe tega podpoglavja, ki se nanašajo na zaprosilo za izterjavo.«.

20. člen

234. člen se spremeni tako, da se glasi:

»234. člen

(pogoji in vsebina zaprosila za izterjavo)

(1) K zaprosilu za izterjavo se priloži enotni izvršilni naslov. K zaprosilu za izterjavo se lahko priložijo drugi dokumenti v zvezi s terjatvijo, izdani v državi prosilki. Posebna listina, na podlagi katere bi se priznal, dopolnil ali nadomestil izvršilni naslov, ni potrebna.

(2) Organ države prosilke lahko predloži zaprosilo za izterjavo, če:

1. se davščina ali izvršilni naslov ne izpodbija v državi prosilki, razen v primerih iz petega odstavka 240. člena tega zakona, in

2. je v državi prosilki začel ustrezne postopke za izterjavo, ki so mu na voljo, pa do poplačila davščin ni prišlo v celoti, razen če je očitno, da v državi prosilki ni sredstev, ki bi jih lahko izterjali, ali da takšni postopki ne bi zagotovili plačila davščine v celoti, in ima organ države prosilke na voljo podatke, v skladu s katerimi ima dolžnik sredstva v Republiki Sloveniji ali če bi uporaba takšnih postopkov v državi prosilki povzročila nesorazmerne težave.«.

21. člen

236. in 237. člen se črtata.

22. člen

238. člen se spremeni tako, da se glasi:

»238. člen

(poplačilo)

(1) Davčni organ lahko dolžniku odobri odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 101., 102. ali 103. členom tega zakona. V tem primeru obračuna obresti v skladu s 104. členom tega zakona.

(2) Zamudne obresti za nepravočasno plačilo terjatev iz tega poglavja se obračunajo v skladu z 96. členom tega zakona.«.

23. člen

239. člen se spremeni tako, da se glasi:

»239. člen

(vrstni red poplačila)

Vrstni red plačila davščin, ki se izterjujejo v skladu s tem poglavjem, se določi v skladu s 93. členom tega zakona.«.

24. člen

240. člen se spremeni tako, da se glasi:

»240. člen

(izpodbijanje davščine ali izvršilnega naslova)

(1) Pravno sredstvo zoper izvršilni naslov, enotni izvršilni naslov ali vročitev, ki ga izda ali opravi organ države prosilke, ni dovoljeno.

(2) Če upravičena oseba pravno sredstvo iz prejšnjega odstavka vloži, jo pristojni organ obvesti, da mora pravno sredstvo vložiti pri pristojnem organu države prosilke.

(3) Na podlagi obvestila organa države prosilke ali upravičene osebe, da se davščina ali izvršilni naslov v državi prosilki izpodbija, davčni organ zadrži izterjavo, dokler pristojni organ države prosilke ne odloči o zadevi. Davčni organ lahko v skladu s 111. členom tega zakona zavaruje plačilo davščine.

(4) Če je bil začel postopek skupnega dogovora v skladu s IV. poglavjem četrtega dela tega zakona, se izterjavo zadrži, dokler postopek ni zaključen, razen če gre za nujni primer zaradi goljufije ali plačilne nesposobnosti. Če se izterjavo zadrži, se lahko davščina zavaruje v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ na podlagi zahteve organa države prosilke nadaljuje izterjavo, če vložitev pravnega sredstva v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke ne bi zadržala izterjave, če bi bila uvedena v tej državi. Če vložnik s pravnim sredstvom uspe, je za vračilo neupravičeno izterjanega zneska odgovoren organ države prosilke, ki vrne vse izterjane zneske, skupaj z zamudnimi obrestmi iz 96. člena tega zakona.«.

25. člen

242. člen se spremeni tako, da se glasi:

»242. člen

(zastaranje)

(1) Za izterjavo terjatve v skladu s tem poglavjem se upoštevajo zastaralni roki, določeni s predpisi države prosilke, ki jih je organ države prosilke navedel v zaprosilu za izterjavo.

(2) Ukrepi, ki jih davčni organ sprejme na podlagi zaprosila za izterjavo, in ki bi, če bi jih sprejel organ države prosilke, pretrgali ali zadržali tek zastaranja po predpisih države prosilke, učinkujejo, kot da bi bili izvedeni v tej državi.

(3) Organ države prosilke obvesti pristojni organ o pretrganju, zadržanju ali podaljšanju zastaralnega roka terjatve, za katero je bilo dano zaprosilo za izterjavo.«.

26. člen

Za 242. členom se doda nov 242.a člen, ki se glasi:

»242.a člen

(obveščanje in poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo za finance obvesti Evropsko komisijo o sporazumih v zvezi z vsebino, ki se nanaša na to poglavje.

(2) Ministrstvo za finance do 31. marca tekočega leta sporoči Evropski komisiji podatke za preteklo leto o:

- številu poslanih in prejetih zaprosil za pomoč in
- znesku terjatev v zvezi s prejetimi zaprosili za izterjavo in izterjane zneske.«.

KONČNI DOLOČBI

27. člen

V Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 141/06, 46/07, 102/07, 28/09 in 101/11) prenehajo veljati v 77. členu besedilo »pri izterjavi davščin in« in prva alineja ter 78. in 81. člen.

28. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 432-01/12-2/12

Ljubljana, dne 19. aprila 2012

EPA 100-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1403. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah (ZPlaSS-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah (ZPlaSS-C)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah (ZPlaSS-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. aprila 2012.

Št. 003-02-3/2012-9

Ljubljana, dne 30. aprila 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

ZAKON O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PLAČILNIH STORITVAH (ZPlaSS-C)

1. člen

V Zakonu o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10 in 9/11) se v 2. točki 2. člena za datumom »10. 6. 2009« vejica nadomesti z zaklepajem, besedilo »v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES« pa se nadomesti z besedilom »in Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 331, z dne 15. 12. 2010, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES)«.

2. člen

V prvem odstavku 22. člena se besedilo »pogoji okvirne pogodbe« nadomesti z besedilom »pogodbo o plačilnih storitvah«.

3. člen

V tretjem odstavku 25. člena se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. v denarju vplačani osnovni kapital v obliki navadnih delnic in pripadajoče kapitalske rezerve,«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Sestavine kapitala iz prejšnjega odstavka se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi prejšnjega odstavka za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala ustrezno prilagodijo sestavinam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.«.

4. člen

Za 34. členom se doda nov 34.a člen, ki se glasi:

»34.a člen

(veljavnost dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev pri združitvi ali delitvi)

(1) Če je plačilna institucija udeležena pri združitvi ali delitvi družb, mora za ohranitev dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija pred izvedbo združitve ali delitve pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za to združitve ali delitve.

(2) Za odločanje o dovoljenju iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 29. do 31. člena tega zakona. V odločbi o izdaji dovoljenja Banka Slovenije navede firmo družbe, ki bo od dneva vpisa združitve oziroma delitve v sodni register imetnica dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Če plačilna institucija dovoljenja iz prvega odstavka tega člena ne pridobi do dneva vpisa združitve oziroma delitve v sodni register, dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha s tem dnem. Za prenehanje dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe šestega in sedmega odstavka 35. člena tega zakona.

(4) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala plačilne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev.

(5) Zahtevi za izdajo dovoljenja za združitve oziroma delitve je treba priložiti tudi listine, kot jih v ta namen določa zakon, ki ureja gospodarske družbe.«.

5. člen

V četrtem odstavku 54. člena se v 4. točki za besedilom »kreditne institucije« beseda »ali« nadomesti z vejico, za be-

sedilom »finančne institucije« pa se doda besedilo »in družbe za upravljanje«.

V 5. točki se za besedo »pozavarovalnice« beseda »ali« nadomesti z vejico, za besedilom »pokojninske družbe« pa se doda besedilo »in zavarovalnega holdinga«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Sestavine kapitala in odbitne postavke iz tega člena se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala in odbitne postavke ustrezno prilagodijo sestavinam in odbitnim postavkam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.«.

6. člen

55. člen se spremeni tako, da se glasi:

»55. člen

(prepoved večkratnega upoštevanja sestavin kapitala)

(1) Pri izračunu kapitala plačilne institucije se ne smejo upoštevati:

1. sestavine, ki se uporabijo v izračunu kapitala družbe za izdajo elektronskega denarja, druge plačilne institucije, kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, zavarovalnice, pozavarovalnice ali pokojninske družbe, ki je del iste skupine kot plačilna institucija, ali

2. sestavine, ki jih hibridna plačilna institucija uporablja za opravljanje dejavnosti, ki niso plačilne storitve.

(2) Za namene prejšnjega odstavka pojem plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja vključuje plačilne institucije oziroma družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji, v drugi državi članici ali v tretji državi. Plačilne institucije oziroma družbe za izdajo elektronskega denarja iz tretjih držav so subjekti, ki v okviru svoje dejavnosti opravljajo plačilne storitve oziroma storitve izdajanja elektronskega denarja, kot so opredeljene v tem zakonu.«.

7. člen

Šesti in sedmi odstavek 137. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(6) Ne glede na prejšnji odstavek družba za izdajo elektronskega denarja ne sme izdajati elektronskega denarja prek zastopnikov, lahko pa pooblasti fizično ali pravno osebo, da distribuira in unovčuje elektronski denar v njenem imenu.

(7) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko prek zastopnika opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, če so izpolnjeni pogoji, ki jih za zastopnike plačilnih institucij določa ta zakon.«.

8. člen

137.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»137.a člen

(dejavnost družb za izdajo elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko začne izdajati elektronski denar, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja lahko poleg izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, ki so povezane z izdanim elektronskim denarjem, pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določa ta zakon.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko poleg storitev iz prejšnjega odstavka opravlja tudi naslednje dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: hibridna družba za izdajo elektronskega denarja):

1. plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, vključno z dajanjem posojil v zvezi s plačilnimi storitvami, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov,

2. storitve upravljanja plačilnih sistemov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom,

3. druge gospodarske posle, če izpolnjuje pogoje, ki jih glede izvajanja teh poslov določa drug zakon.

(3) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo določbe tega zakona o družbi za izdajo elektronskega denarja, razen če zakon za hibridne družbe za izdajo elektronskega denarja določa drugače.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov, opravlja tudi operativne in pomožne storitve, povezane z izdajanjem elektronskega denarja ali opravljanjem plačilnih storitev, kakor so menjava valut, shranjevanje in obdelava podatkov, dejavnost hrambe v zvezi s plačilnimi storitvami.

(5) Družba za izdajo elektronskega denarja mora sredstva, ki jih prejme od imetnika elektronskega denarja, takoj zamenjati za elektronski denar.

(6) Za družbo za izdajo elektronskega denarja, ki opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, se smiselno uporabljata drugi odstavek 12. člena in četrti odstavek 22. člena tega zakona. Družba za izdajo elektronskega denarja ne sme odobriti posojila iz sredstev, ki jih je prejela v zameno za elektronski denar in jih mora varovati v skladu s 137.d členom tega zakona.«.

9. člen

V drugem odstavku 137.b člena se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. v denarju vplačani osnovni kapital v obliki navadnih delnic in pripadajoče kapitalske rezerve,«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Sestavine kapitala iz prejšnjega odstavka se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi prejšnjega odstavka za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala ustrezno prilagodijo sestavinam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.«.

10. člen

137.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»137.c člen
(minimalni kapital)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja mora ves čas poslovanja zagotavljati kapital, ki mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost začetnega kapitala, ki se zahteva na podlagi prejšnjega člena,

2. vrednost kapitalske zahteve, ki se izračuna na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(2) Kapitalska zahteva za družbo za izdajo elektronskega denarja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja je enaka 2 odstotkoma povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku. Povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku je povprečni celotni znesek finančnih obveznosti v zvezi z izdanim elektronskim denarjem ob koncu vsakega koledarskega dne v prejšnjih šestih koledarskih mesecih, ki se izračuna na prvi koledarski dan vsakega koledarskega meseca in se uporablja za ta koledarski mesec. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku določi na podlagi predvidenega dnevnega povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom iz 29. člena tega zakona, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(3) Kapitalska zahteva za družbo za izdajo elektronskega denarja, ki poleg storitev izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, se izračuna kot seštevek vrednosti kapitalske zahteve iz prejšnjega odstavka in vrednosti kapitalske zahteve za dejavnost plačilnih storitev, izračunani po metodi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi 46. člena tega zakona.

(4) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja, ki omogoča uporabnikom vplačilo denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in tudi za druge namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja, pri tem pa znesek elektronskega denarja v obtoku ni vnaprej določen oziroma znan, se kapitalska zahteva izračuna za reprezentativni del vplačanih sredstev, ki naj bi se predvidoma uporabil kot elektronski denar, če je mogoče ta del razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se reprezentativni del določi na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom iz 29. člena tega zakona, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(5) Kapital družbe za izdajo elektronskega denarja se izračuna s smiselno uporabo 54. in 55. člena tega zakona ter podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 58. člena tega zakona. Družba za izdajo elektronskega denarja, ki opravlja plačilne storitve, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, v izračunu kapitala za dejavnost izdajanja elektronskega denarja ne sme uporabiti sestavin kapitala, ki jih je namenila za pokrivanje kapitalskih zahtev za dejavnost plačilnih storitev, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja izračunava kapitalske zahteve in kapital ter poroča ob smiselni uporabi 57. člena tega zakona ter podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 58. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko od družbe za izdajo elektronskega denarja na podlagi upoštevanja kvalitete sistema upravljanja s tveganji družbe, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol zahteva izredno zvišanje ali dovoli znižanje kapitalskih zahtev iz tega člena, vendar največ za 20 odstotkov, s smiselno uporabo 52. in 53. člena tega zakona.«.

11. člen

Šesti odstavek 137.č člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če hibridna družba za izdajo elektronskega denarja opravlja eno ali več dejavnosti iz 3. točke drugega odstavka 137.a člena tega zakona, lahko Banka Slovenije na predlog bodočega imetnika kvalificiranega deleža odloči, da se za pridobitev kvalificiranega deleža v taki hibridni družbi za izdajo elektronskega denarja zahteve iz tega člena deloma ali v celoti ne uporabljajo. Pri tem Banka Slovenije zlasti upošteva pravnoorganizacijsko obliko ter vrsto in obseg gospodarskih poslov iz 3. točke drugega odstavka 137.a člena tega zakona, ki jih opravlja hibridna družba za izdajo elektronskega denarja, ter pravnoorganizacijsko obliko ter vrsto in obseg dejavnosti, ki jih opravlja bodoči imetnik kvalificiranega deleža.«.

12. člen

Tretji, četrti in peti odstavek 137.e člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(3) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki omogoča uporabnikom vplačilo denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in za druge namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja, pri tem pa znesek elektronskega denarja v obtoku ni vnaprej določen oziroma znan, se za namen iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva reprezentativni del vplačanih sredstev, ki naj bi se predvidoma uporabil kot elektronski denar, če je ta reprezentativni del mogoče razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se reprezentativni del oceni na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom, priloženim k zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona le, če so plačilne storitve povezane z izdanim elektronskim denarjem. Ne glede na prejšnji stavek lahko družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo opravlja plačilne storitve izvrševanja

denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, tudi če te storitve niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije na podlagi 67. člena tega zakona.

(5) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko izdaja elektronski denar samo na način, ki imetniku omogoča shranjevanje elektronskega denarja na plačilnem instrumentu ali plačilnem računu do vrednosti največ 150 eurov.«.

V sedmem odstavku se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– območju Republike Slovenije neposredno ali na podlagi pooblastitve fizične ali pravne osebe za distribuiranje in unovčevanje elektronskega denarja v njenem imenu, ali«.

13. člen

V prvem odstavku 155. člena se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici ter družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati storitve izdajanja elektronskega denarja in za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kakor tista, določena v tem zakonu,«.

V 5. točki se za besedo »banke« črta vejica in besedilo »družbe za izdajo elektronskega denarja«, za besedilom »bančne storitve« pa se črta vejica in besedilo »storitve izdajanja elektronskega denarja«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ponudniki plačilnih storitev iz 3. in 8. točke prvega odstavka tega člena ne morejo biti udeleženci ali posredni udeleženci pomembnega plačilnega sistema, razen v vlogi upravljavca plačilnega sistema po prejšnjem odstavku. Subjekti iz 1., 2. in 4. do 7. točke prvega odstavka tega člena se štejejo kot udeleženci pomembnega plačilnega sistema po tem zakonu, če so odgovorni za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz nalogov za poravnavo v tem sistemu.«.

14. člen

Peti odstavek 161. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Banka Slovenije o pomembnih plačilnih sistemih in o upravljavcih pomembnih plačilnih sistemov obvesti Evropski organ za vrednostne papirje in trge.«.

15. člen

V petem odstavku 163. člena se za besedilom »drugih držav članic« doda vejica in besedilo »Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski organ za vrednostne papirje in trge«.

16. člen

V prvem odstavku 225.a člena se v 10. točki beseda »šestim« nadomesti z besedo »petim«.

17. člen

V prvem odstavku 226. člena se črta 11. točka.

Dosedanje 12. do 18. točka postanejo 11. do 17. točka.

KONČNA DOLOČBA

18. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-01/12-5/10

Ljubljana, dne 19. aprila 2012

EPA 197-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

1404. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin (ZSMKR-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin (ZSMKR-C)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin (ZSMKR-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. aprila 2012.

Št. 003-02-3/2012-7

Ljubljana, dne 30. aprila 2010

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SEMENSKEM MATERIALU KMETIJSKIH RASTLIN (ZSMKR-C)

1. člen

V Zakonu o semenskem materialu kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 25/05 – uradno prečiščeno besedilo in 41/09) se besedilo 1. člena spremeni tako, da se glasi:

»Ta zakon ureja pridelavo, pripravo za trg, uvoz in trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin: žit, krmnih rastlin, krompirja, pese, oljnic in predivnic, zelenjadnic, sadnih in okrasnih rastlin, trte in hmelja (v nadaljnjem besedilu: semenski material kmetijskih rastlin), določa obveznosti oseb, ki se ukvarjajo s pridelavo, pripravo za trg, uvozom in trženjem semenskega materiala kmetijskih rastlin, predpisuje zahteve za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin in način zagotavljanja skladnosti s predpisanimi zahtevami, predpisuje posebne zahteve za trženje semenskega materiala, namenjena za uporabo pri ohranjanju naravnega okolja v okviru ohranjanja genskih virov, vključno s količinskimi omejitvami, ureja vpis sort kmetijskih rastlin v sortno listo ter vzdrževanje sort, ki so vpisane v sortno listo, posebno preizkušanje sort kmetijskih rastlin za opisno sortno listo, ureja pridobivanje, izmenjavo podatkov in povezovanje podatkov v informacijski sistem, določa dejavnost javne službe na področju semenarstva in izvajalce javne službe, določa nosilca javnega pooblastila in imenovanje laboratorijev, izvajalcev preizkušanja sort ter hrambe standardnih vzorcev in inšpekcijsko nadzorstvo v skladu z:

– Direktivo Sveta z dne 14. junija 1966 o trženju semen krmnih rastlin (UL L št. 125 z dne 11. 7. 1966, str. 2298), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2009/74/ES z dne 26. junija 2009 o spremembi direktiv Sveta 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/55/ES in 2002/57/ES glede botaničnih imen rastlin, znanstvenih imen drugih organizmov in nekaterih prilog k direktivam 66/401/EGS, 66/402/EGS in 2002/57/ES zaradi novih znanstvenih in tehničnih dognanj (66/401/EGS), (UL L št. 166 z dne 27. 6. 2009, str. 40), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Sveta z dne 14. junija 1966 o trženju semena žit (UL L št. 125 z dne 11. 7. 1966, str. 2309), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2009/74/ES z dne 26. junija 2009 o spremembi direktiv Sveta 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/55/ES in 2002/57/ES glede botaničnih imen rastlin, znanstvenih imen drugih organizmov in nekaterih prilog k direktivam

66/401/EGS, 66/402/EGS in 2002/57/ES zaradi novih znanstvenih in tehničnih dognanj (66/402/EGS), (UL L št. 166 z dne 27. 6. 2009, str. 40), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Sveta z dne 9. aprila 1968 o trženju materiala za vegetativno razmnoževanje trte (UL L št. 93 z dne 17. 4. 1968, str. 15), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2005/43/ES z dne 23. junija 2005 o spremembi Prilog k Direktivi Sveta 68/193/EGS o trženju materiala za vegetativno razmnoževanje trte (68/193/EGS), (UL L št. 164 z dne 24. 6. 2005, str. 37), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 68/193/EGS), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Sveta 98/56/ES z dne 20. julija 1998 o trženju razmnoževalnega materiala okrasnih rastlin (UL L št. 226 z dne 13. 8. 1998, str. 16), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta 2003/61/ES z dne 18. junija 2003 o spremembi direktiv 66/401/EGS o trženju semena krmnih rastlin, 66/402/EGS o trženju semena žit, 68/193/EGS o trženju materiala za vegetativno razmnoževanje vinske trte, 92/33/EGS o trženju razmnoževalnega in sadilnega materiala zelenjadnic, razen semena, 92/34/EGS o trženju razmnoževalnega in sadilnega materiala sadnih rastlin, 98/56/ES o trženju razmnoževalnega materiala okrasnih rastlin, 2002/54/ES o trženju semena pese, 2002/55/ES o trženju semena zelenjadnic, 2002/56/ES o trženju semenskega krompirja in 2002/57/ES o trženju semena oljnic in predivnic, glede primerjalnih testov in poskusov Skupnosti (UL L št. 165 z dne 3. 7. 2003, str. 23), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Sveta 2002/53/ES z dne 13. junija 2002 o skupnem katalogu sort poljščin (UL L št. 193 z dne 20. 7. 2002, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2002/53/ES), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Sveta 2002/54/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena pese (UL L št. 193 z dne 20. 7. 2002, str. 12), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta 2004/117/ES z dne 22. decembra 2004 o spremembi Direktiv 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/54/ES, 2002/55/ES in 2002/57/ES v zvezi s pregledi, ki se opravijo pod uradnim nadzorom, in enakovrednostjo semena, pridelanega v tretjih državah (UL L št. 14 z dne 18. 1. 2005, str. 18), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Sveta 2002/55/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena zelenjadnic (UL L št. 193 z dne 20. 7. 2002, str. 33), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2009/74/ES z dne 26. junija 2009 o spremembi direktiv Sveta 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/55/ES in 2002/57/ES glede botaničnih imen rastlin, znanstvenih imen drugih organizmov in nekaterih prilog k direktivam 66/401/EGS, 66/402/EGS in 2002/57/ES zaradi novih znanstvenih in tehničnih dognanj UL L št. 166 z dne 27. 6. 2009, str. 40), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2002/55/ES), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Sveta 2002/56/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semenskega krompirja (UL L št. 193 z dne 20. 7. 2002, str. 60), zadnjič spremenjeno z Odločbo Komisije 2008/973/ES z dne 15. decembra 2008 o spremembi Direktive Sveta 2002/56/ES glede datuma, določenega v členu 21(3), do katerega se državam članicam dovoli podaljšanje odločitev v zvezi z enakovrednostjo semenskega krompirja iz tretjih držav (UL L št. 345 z dne 23. 12. 2008, str. 90), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Sveta 2002/57/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena oljnic in predivnic (UL L št. 193 z dne 20. 7. 2002, str. 74), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2009/74/ES z dne 26. junija 2009 o spremembi direktiv Sveta 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/55/ES in 2002/57/ES glede botaničnih imen rastlin, znanstvenih imen drugih organizmov in nekaterih prilog k direktivam 66/401/EGS, 66/402/EGS in 2002/57/ES zaradi novih znanstvenih in tehničnih dognanj UL L št. 166 z dne 27. 6. 2009, str. 40), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Komisije 2008/62/ES z dne 20. junija 2008 o določitvi nekaterih odstopanj za sprejetje kmetijskih domačih sort in sort poljščin, ki so naravno prilagojene na lokalne in regionalne pogoje in so ogrožene zaradi genske erozije, ter za trženje semena in semenskega krompirja navedenih domačih sort in sort poljščin (UL L št. 162 z dne 21. 6. 2008, str. 13);

– Direktivo Sveta 2008/72/ES z dne 15. julija 2008 o trženju razmnoževalnega in sadilnega materiala zelenjadnic, razen semena (Kodificirana različica), (UL L št. 205 z dne 1. 8. 2008, str. 28) in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Sveta 2008/90/ES z dne 29. septembra 2008 o trženju razmnoževalnega materiala sadnih rastlin in sadnih rastlin, namenjenih za pridelavo sadja (prenovljena različica), (UL L št. 267 z dne 8. 10. 2008, str. 8), zadnjič spremenjeno s Sklepom Komisije z dne 15. decembra 2010 o spremembi Direktive Sveta 2008/90/ES, da se podaljša odstopanje v zvezi z uvoznimi pogoji za razmnoževalni material sadnih rastlin in sadne rastline, namenjene za pridelavo sadja, iz tretjih držav (2010/777/EU), (UL L št. 332 z dne 16. 12. 2010, str. 40), in predpisi, ki podrobneje urejajo njeno izvajanje;

– Direktivo Komisije 2009/145/ES z dne 26. novembra 2009 o določitvi nekaterih odstopanj za sprejetje domačih sort in sort zelenjadnic, ki se tradicionalno gojijo v posebnih krajih in regijah in so ogrožene zaradi genske erozije, in sort zelenjadnic, ki nimajo resnične vrednosti za komercialno pridelavo, ampak so se razvile za pridelavo v posebnih pogojih ter za trženje semena navedenih domačih sort in sort zelenjadnic (UL L št. 312 z dne 27. 11. 2009, str. 44) in

– Direktivo Komisije 2010/60/EU z dne 30. avgusta 2010 o določitvi nekaterih odstopanj pri trženju semenskih mešanic krmnih rastlin, namenjenih za uporabo pri ohranjanju naravnega okolja (UL L št. 228 z dne 31. 8. 2010, str. 10).«

2. člen

Drugi odstavek 3. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Določbe tega zakona se uporabljajo tudi za semenski material:

– drugih rastlinskih rodov, vrst ali podvrst, če se uporablja kot podlaga za cepljenje s semenskim materialom kmetijskih rastlin iz prejšnjega odstavka ali če se uporablja kot sestavina v mešanici s semenskim materialom vrst kmetijskih rastlin iz prejšnjega odstavka;

– drugih vrst kmetijskih rastlin, če je pridelan in se trži v Republiki Sloveniji.«

3. člen

Za petim odstavkom 7. člena se dodata nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Uprava po uradni dolžnosti vpiše v register dobaviteljev spremembe podatkov iz druge, četrte in pete alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona, ki jih Uprava v skladu s 61. členom tega zakona pridobiva iz registra kmetijskih gospodarstev in evidence subjektov ter uporablja za potrebe vodenja registra dobaviteljev.

(7) Ob vpisu sprememb podatkov v registru dobaviteljev na podlagi prejšnjega odstavka Uprava dobavitelju izda izpis iz registra dobaviteljev.«

Dosedanji šesti odstavek postane osmi odstavek.

4. člen

V drugem odstavku 12. člena se besedilo »Direktivo 68/198/EGS« nadomesti z besedilom »Direktivo 68/193/EGS«.

5. člen

V prvem odstavku 16. člena se za besedilom »vrst kmetijskih rastlin« doda besedilo »ali kot mešanica semena različnih sort ali vrst kmetijskih rastlin s semenskim materialom drugih rastlinskih rodov, vrst ali podvrst«.

V drugem odstavku se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– semenski material kmetijskih rastlin v semenski mešanici pred mešanjem izpolnjuje zahteve za trženje iz 10. in 12. člena tega zakona,«.

6. člen

Za 17. členom se doda nov 17.a člen, ki se glasi:

»17.a člen

(ohranjevalne semenske mešanice)

(1) Ne glede na določbe 16. člena tega zakona se lahko na podlagi dovoljenja, ki ga izda Uprava, trži tudi semenska mešanica, ki je namenjena za uporabo pri ohranjanju naravnega okolja v okviru ohranjanja genskih virov in ki lahko vsebuje poleg semen krmnih rastlin tudi semena drugih rastlinskih rodov, vrst oziroma podvrst (v nadaljnjem besedilu: ohranjevalna semenska mešanica).

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda, če:

– so bili ohranjevalna semenska mešanica oziroma semena, iz katerih je bila pridelana, nabrani na območju vira na mestu nabiranja, na katerem se ni sejalo zadnjih 40 let pred vložitvijo vloge za izdajo dovoljenja za trženje ohranjevalne semenske mešanice,

– je bila ohranjevalna semenska mešanica pridelana kot neposredno požeta ohranjevalna semenska mešanica ali kot pridelana ohranjevalna semenska mešanica in

– ohranjevalna semenska mešanica izpolnjuje predpisane zahteve glede načina pridelave, kakovosti in sestave.

(3) Uprava izda dovoljenje za trženje ohranjevalne semenske mešanice na podlagi vloge, ki jo dobavitelj vložil pri Upravi najpozneje do 30. aprila v letu pridelave ohranjevalne semenske mešanice. V vlogi dobavitelj navede podatke o:

– dobavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež dobavitelja ter njegovo neponovljivo registrsko številko,

– sestavi ohranjevalne semenske mešanice in načinu pridelave,

– območju vira in mestu nabiranja oziroma razmnoževanja,

– vrsti habitata na mestu nabiranja,

– količini ohranjevalne semenske mešanice in letu, v katerem jo namerava tržiti.

(4) V dovoljenju za trženje ohranjevalne semenske mešanice Uprava določi regijo porekla, v kateri se ta semenska mešanica lahko trži, in največjo količino te semenske mešanice, ki se sme tržiti v posameznem letu.

(5) Skupna količina ohranjevalnih semenskih mešanic, za katero izda Uprava dovoljenja iz prvega odstavka tega člena za posamezno leto, ne sme presežati največje dovoljene količine, ki jo predpiše minister v skladu s predpisi Skupnosti.

(6) Če Uprava na podlagi podatkov iz pete alineje tretjega odstavka tega člena ugotovi, da bo v posameznem letu največja dovoljena količina iz prejšnjega odstavka lahko presežena, dobavitelje pred izdajo dovoljenja obvesti, da jim bo v dovoljenju za trženje ohranjevalne semenske mešanice sorazmerno zmanjšala količino, ki so jo navedli v vlogi, in sicer za odstotek, za katerega skupna količina ohranjevalnih semenskih mešanic iz vloženih vlog iz tretjega odstavka tega člena presega največjo dovoljeno količino iz prejšnjega odstavka. Odstotek presežanja največje dovoljene količine objavi na svoji spletni strani.

(7) Pred izdajo dovoljenja za trženje ohranjevalne semenske mešanice Uprava preveri izpolnjevanje pogojev in zahtev iz drugega odstavka tega člena, in sicer na podlagi poročila o pregledih na mestu nabiranja oziroma razmnoževanja in o vzorčenjih ter testiranjih, ki jih na predpisan način izvede organ za potrjevanje, ki mu je Uprava dodelila javno pooblastilo v skladu s 75. členom tega zakona. Stroške predpisanih pregledov, vzorčenj in testiranj nosi dobavitelj.

(8) Po pridobitvi dovoljenja za trženje ohranjevalne semenske mešanice dobavitelj ohranjevalno semensko mešanico zapakira in označi s predpisanimi etiketami, ki jih izda v skladu z dovoljenjem za trženje ohranjevalne semenske mešanice.

(9) Dobavitelj, ki pridobi dovoljenje za trženje ohranjevalne semenske mešanice, mora Upravi vsako leto do 31. januarja sporočiti količino semena za vsako ohranjevalno semensko mešanico, ki jo je dal na trg v preteklem letu.

(10) Minister predpiše v skladu s predpisi Skupnosti zahteve glede pridelave, kakovosti in sestave ohranjevalne semenske mešanice, način vložitve vloge, največjo količino ohranjevalnih semenskih mešanic, ki se lahko trži v posameznem letu, podrobnejše zahteve glede pakiranja in označevanja ohranjevalne semenske mešanice, postopke in metode za preverjanje izpolnjevanja pogojev in zahtev za ohranjevalne semenske mešanice, vsebino dovoljenja za trženje ohranjevalne semenske mešanice ter podatke, ki morajo biti navedeni na etiketah, s katerimi se označijo ohranjevalne semenske mešanice.«.

7. člen

V prvem odstavku 22.a člena se besedilo »1. in 3. točke« nadomesti z besedilom »prve in tretje alineje«.

8. člen

24. člen se spremeni tako, da se glasi:

»24. člen

(izdaja uradnih etiket pred dokončno uradno potrditvijo)

(1) Ne glede na določbe šestega odstavka 22. člena tega zakona lahko organ za potrjevanje izda predpisane uradne etikete, preden v postopku uradne potrditve iz četrtega odstavka 22. člena tega zakona dokončno ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje vse predpisane zahteve za trženje iz 10. člena tega zakona za predpisano kategorijo, vendar le, če je dobavitelj zahteval uradne etikete v prijavi iz prvega odstavka 22. člena tega zakona, in če je organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve ugotovil, da:

– ima dobavitelj v skladu s prvim odstavkom 26. člena tega zakona dovoljenje, da sam izvorno zapre in označi semenski material kmetijskih rastlin z uradnimi etiketami,

– je bil semenski material kmetijskih rastlin pridelan v skladu s predpisanimi zahtevami za pridelavo in

– poteka priprava semenskega materiala za trg (čiščenje, sortiranje in pakiranje) kot avtomatiziran delovni postopek in strojna oprema, ki se za to uporablja, vključuje tudi enoto za izvorno zapiranje in označevanje pakiranj semenskega materiala, ali pa če je treba zaradi posebnih zahtev semenskega materiala (npr. da se prepreči njegova izsušitev) semenski material čim prej zapakirati in izvorno zapreti, vključno z označitvijo z uradnimi etiketami.

(2) Semenski material, ki je označen z uradnimi etiketami, izdanimi na podlagi prejšnjega odstavka, sme dobavitelj dati na trg šele, ko organ za potrjevanje ugotovi, da so izpolnjene vse predpisane zahteve za trženje iz 10. člena tega zakona, in dobavitelju izda potrdilo o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko po izdaji uradnih etiket v skladu s prvim odstavkom tega člena in pred izdajo potrdila o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin izjemoma dobavi prvemu prejemniku semenski material, za katerega je organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve že ugotovil, da izpolnjuje vse predpisane zahteve za trženje iz 10. člena tega zakona, razen kalivosti, če je dobavitelj v prijavi iz prvega odstavka 22. člena tega zakona navedel tudi podatke o prvem prejemniku semenskega materiala (osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež), podatek o lokaciji skladišča prvega prejemnika, kjer bo skladiščen semenski material do izdaje potrdila o potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin, in če je tej zahtevi priložilčasno poročilo o kalivosti. Takšen semenski material kmetijskih rastlin mora dobavitelj pred dobavo prvemu prejemniku dodatno označiti z etiketo, ki vsebuje najmanj neponovljivo registrsko številko dobavitelja in kalivost semena iz začasnega poročila o kalivosti.

(4) Če organ za potrjevanje po izdaji uradnih etiket na podlagi vzorčenj in testiranj ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin iz prvega odstavka tega člena ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev za trženje iz 10. člena tega zakona, z odločbo zavrne uradno potrditev semenskega materiala kmetij-

skih rastlin. V odločbi naloži dobavitelju, da vrne izdane uradne etikete organu za potrjevanje najpozneje v 8 dneh od vročitve odločbe. Stroške odstranitve in vračila uradnih etiket kot tudi morebitne stroške zaradi dobave semena prvemu prejemniku nosi dobavitelj.«.

9. člen

V prvem odstavku 28. člena se za besedilo »Na podlagi« doda besedilo »podatkov o količinah ohranjalnih semenskih mešanic iz četrtega in devetega odstavka 17.a člena tega zakona.«.

10. člen

V drugem odstavku 54. člena se na koncu odstavka doda nov stavek, ki se glasi »Stroške preverjanja nosi vzdrževalec.«.

V sedmem odstavku se za besedilom »iz prvega odstavka tega člena« doda besedilo »in stroške preverjanja vzdrževanja sorte iz drugega odstavka tega člena.«.

11. člen

Tretji do sedmi odstavek 60. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(3) Program iz prejšnjega odstavka določa:

– vrste kmetijskih rastlin, ki so pomembne za pridelavo v Republiki Sloveniji,

– predvideno število sort, ki bodo v posameznem letu vključene v posebno preizkušanje pri posamezni vrsti kmetijskih rastlin,

– namen in cilje posebnega preizkušanja sort pri posameznih vrstah oziroma skupinah kmetijskih rastlin,

– finančne vire za izvajanje posebnega preizkušanja sort in

– povezovanje z drugimi programi na področju kmetijstva.

(4) Uprava v skladu s programom iz drugega odstavka tega člena in v skladu z določbami petega, šestega in sedmega odstavka tega člena vsako leto določi sorte, ki se vključijo v posebno preizkušanje sort. Uprava lahko pred določitvijo sort pridobi strokovno mnenje sortne komisije iz prejšnjega člena.

(5) Sorta se lahko vključi v posebno preizkušanje sort na predlog vzdrževalca sorte, kmetijsko-gozdarske zbornice, organizacije pridelovalcev, zadruge, interesnega združenja ali društva, ki deluje na področju kmetijstva (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj). Predlog mora vsebovati podatke o predlagatelju (osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež) in podatke o vrsti in sorti (ime sorte in morebitne sinonime, izvor sorte in državo ali države, kjer je sorta že vpisana v sortno listo, namen uporabe sorte) ter tehnične podatke o sorti, ki so potrebni za načrtovanje in izvedbo posebnega preizkušanja sorte in so podrobneje opredeljeni s postopki in metodami iz devetega odstavka tega člena.

(6) Predlagana sorta iz prejšnjega odstavka se vključi v posebno preizkušanje sort, če:

– je vpisana v sortno listo ali izpolnjuje pogoje za trženje na območju Evropske unije, določene v Direktivi 68/193/EGS, Direktivi 2002/53/ES, Direktivi 2002/55/ES, ali Direktivi 2008/90/ES,

– je iz podatkov, navedenih v predlogu za vključitev sorte v posebno preizkušanje sort razvidno, da bi bila vključitev sorte v posebno preizkušanje v skladu z namenom in cilji preizkušanja, opredeljenimi v programu iz drugega odstavka tega člena, in

– predlagatelj pokrije stroške posebnega preizkušanja sorte.

(7) Ne glede na določbe petega in šestega odstavka tega člena se na predlog Uprave v posebno preizkušanje sort vključi sorta, ki še ni vpisana v sortno listo, vendar le, če je že bilo opravljeno preizkušanje te sorte v skladu s 43. členom tega zakona.«.

V osmem odstavku se besedilo »opisno sortno listo in jo objavi v uradnem glasilu Uprave« nadomesti z besedilom »za posamezno vrsto ali skupino kmetijskih rastlin opisno sortno listo in jo objavi v zbirki Opisna sortna lista Republike Slovenije in na svoji spletni strani«.

V devetem odstavku se besedilo »sedmega odstavka« nadomesti z besedilom »šestega odstavka«.

12. člen

V drugem odstavku 66. člena se na koncu enajste alineje pika nadomesti s podpičjem in doda nova dvanajsta alineja, ki se glasi:

»– količinah ohranjalnih semenskih mešanic, ki se tržijo na območju Republike Slovenije.«.

13. člen

V prvem odstavku 68. člena se 9. in 10. točka spremenita tako, da se glasita:

»9. preverja, ali dobavitelj prideluje oziroma trži semenski material ohranjalne sorte na območju, določenem z odločbo o vpisu te sorte v sortno listo, oziroma trži ohranjalno semensko mešanico na območju, ki ga določi Uprava,

10. preverja, ali dobavitelj prideluje oziroma trži semenski material ohranjalne sorte oziroma ohranjalne semenske mešanice do največje dovoljene količine.«.

14. člen

V prvem odstavku 69. člena se 7. in 8. točka spremenita tako, da se glasita:

»7. prepove pridelavo oziroma trženje semenskega materiala ohranjalne sorte, če se ta prideluje oziroma trži izven območja, določenega z odločbo o vpisu take sorte v sortno listo, oziroma prepove trženje ohranjalne semenske mešanice izven območja, določenega v dovoljenju za trženje ohranjalne semenske mešanice,

8. prepove trženje semenskega materiala ohranjalne sorte ali ohranjalne semenske mešanice nad največjo dovoljeno količino.«.

15. člen

V prvem odstavku 75. člena se za besedilom »za naloge iz« doda besedilo »17.a člena tega zakona.«.

16. člen

V prvem odstavku 77. člena se na koncu 12. točke pika nadomesti s podpičjem in doda nova 13. točka, ki se glasi:

»13. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 24. člena tega zakona in da na trg semenski material kmetijskih rastlin, preden je izdano potrdilo o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin.«.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

17. člen

Posebno preizkušanje sort, ki se ob uveljavitvi tega zakona izvaja v skladu s sedemletnim programom, sprejetim na podlagi drugega odstavka 60. člena Zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 25/05 – uradno prečiščeno besedilo in 41/09), se konča v skladu s tem sedemletnim programom.

18. člen

Podzakonski predpis iz desetega odstavka novega 17.a člena zakona izda minister najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

19. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-01/12-1/10

Ljubljana, dne 19. aprila 2012

EPA 74-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant i.r.
Predsednik

1405. Zakon o kazenskem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZKP-UPB8)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 19. 10. 2011 je Državni zbor na seji dne 19. 4. 2012 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o kazenskem postopku, ki obsega:

- Zakon o kazenskem postopku – ZKP (Uradni list RS, št. 63/94 z dne 13. 10. 1994),
- popravek Zakona o kazenskem postopku – ZKP (Uradni list RS, št. 70/94 z dne 11. 11. 1994),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-A (Uradni list RS, št. 72/98 z dne 23. 10. 1998),
- Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-B (Uradni list RS, št. 6/99 z dne 29. 1. 1999),
- Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-C (Uradni list RS, št. 66/2000 z dne 26. 7. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-D (Uradni list RS, št. 111/01 z dne 29. 12. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu – ZDT-B (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-E (Uradni list RS, št. 56/03 z dne 13. 6. 2003),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-F (Uradni list RS, št. 43/04 z dne 26. 4. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-G (Uradni list RS, št. 101/05 z dne 11. 11. 2005),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o kazenskem postopku – ZKP-H (Uradni list RS, št. 14/07 z dne 16. 2. 2007),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu – ZDT-E (Uradni list RS, št. 40/07 z dne 7. 5. 2007),
- Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije – ZSKZDČEU (Uradni list RS, št. 102/07 z dne 9. 11. 2007),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o brezplačni pravni pomoči – ZBPP-B (Uradni list RS, št. 23/08 z dne 7. 3. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-I (Uradni list RS, št. 68/08 z dne 8. 7. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-J (Uradni list RS, št. 77/09 z dne 2. 10. 2009),
- odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o delni razveljavitvi četrtega stavka drugega odstavka 205. člena Zakona o kazenskem postopku, št. U-I- 50/09-18 (Uradni list RS, št. 29/10 z dne 9. 4. 2010),
- Zakon o državnem tožilstvu – ZDT-1 (Uradni list RS, št. 58/11 z dne 22. 7. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-K (Uradni list RS, št. 91/11 z dne 14. 11. 2011).

Št. 713-01/11-24/2

Ljubljana, dne 19. aprila 2012

EPA 2292-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant l.r.
Predsednik

**ZAKON
O KAZENSKEM POSTOPKU
uradno prečiščeno besedilo
(ZKP-UPB8)****PRVI DEL
SPLOŠNE DOLOČBE****I. poglavje
TEMELJNA NAČELA****1. člen**

(1) Ta zakon določa pravila, ki naj zagotovijo, da se nihče, ki je nedolžen, ne obsodi, storilcu kaznivega dejanja pa izreče kazenska sankcija ob pogojih, ki jih določa kazenski zakon in na podlagi zakonitega postopka.

(2) Preden se izda pravno močna sodba, sme biti obdolženec omejen v svoji prostosti in v svojih pravicah samo ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

2. člen

Kazensko sankcijo sme izreči storilcu kaznivega dejanja samo z zakonom ustanovljeno pristojno sodišče v postopku, ki se uvede in izvede po tem zakonu.

3. člen

(1) Kdor je obdolžen kaznivega dejanja, velja za nedolžnega, dokler njegova krivda ni ugotovljena s pravno močno sodbo.

(2) Sodišče sme obsoditi obdolženca samo, če je prepričano o njegovi krivdi.

4. člen

(1) Oseba, ki ji je vzeta prostost, mora biti v materinem jeziku ali jeziku, ki ga razume, takoj obveščena o razlogih za odvzem prostosti. Takoj mora biti poučena, da ni dolžna ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga svobodno izbere, in o tem, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti njene najbližje.

(2) Osumljenec ima pravico do zagovornika od odvzema prostosti dalje.

(3) Za odvzem prostosti osumljencu se šteje vsaka omejitev prostosti, ki pomeni prisilno zadržanje.

(4) Če si osumljenec, ki mu je vzeta prostost, glede na svoje premoženjske razmere ne more zagotoviti zagovornika sam, mu ga na njegovo zahtevo in stroške države postavi policija, če je to v interesu pravičnosti. Postavljeni zagovornik opravlja to dolžnost tudi v postopku po 204. a členu tega zakona in v kazenskem postopku zoper obdolženca, pod enakimi pogoji kot zagovornik, ki ga postavi sodišče.

5. člen

(1) Obdolžencu se mora že pri prvem zaslišanju povedati, katerega dejanja je obdolžen in kaj je podlaga za obdolžitev.

(2) Obdolžencu se mora omogočiti, da se izjavi o vseh dejstvih in dokazih, ki ga obremenjujejo, in da navede vsa dejstva in dokaze, ki so mu v korist.

(3) Obdolženec se ni dolžan zagovarjati in odgovarjati na vprašanja, če pa se zagovarja, ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivde.

6. člen

(1) Kazenski postopek teče v slovenskem jeziku.

(2) Če je pri sodišču v skladu z ustavo v uradni rabi tudi jezik italijanske ali madžarske narodne skupnosti, lahko na način, določen z zakonom, kazenski postopek teče tudi v jeziku te narodne skupnosti.

7. člen

(1) Tožbe, pritožbe in druge vloge se podajajo sodišču v slovenskem jeziku.

(2) Na območjih, kjer živijo pripadniki italijanske ali madžarske narodne skupnosti, lahko pripadniki teh narodnih skupnosti podajajo vloge v italijanskem oziroma madžarskem jeziku, če je pri sodišču jezik te narodne skupnosti v uradni rabi.

(3) Tujec, ki mu je vzeta prostost, ima pravico podajati sodišču vloge v svojem jeziku, v drugih primerih pa tuji državljani lahko podajajo vloge v svojem jeziku samo ob pogoju vzajemnosti.

8. člen

(1) Stranke, priče in drugi udeleženci v postopku imajo pravico uporabljati pri preiskovalnih in drugih sodnih dejanjih ali na glavni obravnavi svoj jezik. Če sodno dejanje oziroma glavna obravnava ne teče v jeziku teh oseb, je treba zagotoviti ustno prevajanje tistega, kar oni oziroma drugi govorijo, ter listin in drugega pisnega dokaznega gradiva.

(2) O pravici do prevajanja je treba osebe iz prejšnjega odstavka poučiti; te se lahko odpovedo prevajanju, če znajo jezik, v katerem teče postopek. V zapisnik je treba zapisati, da so bile poučene in kaj so izjavile.

(3) Prevajajo sodni tolmači.

9. člen

(1) Vabila, odločbe in druga pisanja pošilja sodišče v slovenskem jeziku.

(2) Sodišče, pri katerem je v uradni rabi tudi italijanski oziroma madžarski jezik, vroča vabila tudi v tem jeziku, odločbe in druga pisanja pa v tem jeziku le, kadar sodišče vodi postopek v obeh uradnih jezikih. Udeleženci v postopku se lahko odpovejo pravici do vročanja odločb in drugih pisanj v madžarskem in italijanskem jeziku. Odpoved je treba zapisati v zapisnik.

(3) Osebi, ki ji je vzeta prostost, se vroči tudi prevod pisanj iz prvega odstavka tega člena v jeziku, ki ga uporablja v postopku, če se po drugem odstavku prejšnjega člena tega zakona ni odpovedala pravici do prevajanja.

10. člen

(1) Nihče ne sme biti preganjan in kaznovan zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil s pravnomočno sodno odločbo oproščen ali obsojen ali je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena.

(2) Pravnomočna sodna odločba se sme spremeniti v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi samo v obsojenčevo korist.

11. člen

Prepovedano je izsiljevati od obdolženca ali kakšnega drugega udeleženca v postopku priznanje oziroma kakšno drugo izjavo.

12. člen

(1) Obdolženec ima pravico, da se brani sam ali s strokovno pomočjo zagovornika, ki si ga izbere sam izmed odvetnikov.

(2) Če si obdolženec ne vzame zagovornika sam, mu ga postavi sodišče, kadar je to določeno s tem zakonom, da se zagotovi njegova obramba.

(3) (prenehal veljati)

(4) Obdolžencu se mora zagotoviti primeren čas in možnosti za pripravo obrambe.

13. člen

Kdor je bil neupravičeno obsojen za kaznivo dejanje ali mu je bila neutemeljeno vzeta prostost, ima pravico biti rehabilitiran, pravico do povrnitve škode in druge pravice, ki jih določa zakon.

14. člen

Obdolženca ali drugega udeleženca v postopku, ki bi iz nevednosti lahko opustil kakšno dejanje v postopku ali zaradi

tega ne bi izkoristil svojih pravic, pouči sodišče o pravicah, ki mu gredo po tem zakonu in o posledicah, če bi dejanje opustil.

15. člen

Sodišče si mora prizadevati, da se postopek izvede brez zavlačevanja in da onemogoči kakršnokoli zlorabo pravic, ki jih imajo udeleženci v postopku.

16. člen

(1) V kazenskem postopku imata obdolženec in tožilec položaj enakopravnih strank, kolikor ta zakon ne določa drugače.

(2) Tožilec mora navesti dejstva, na katera opira svoj zahtevek in predlagati dokaze, s katerimi ta dejstva dokazuje.

(3) Obdolženec ima pravico navajati dejstva in predlagati dokaze, ki so mu v korist.

17. člen

(1) Sodišče in državni organi, ki sodelujejo v kazenskem postopku, morajo po resnici in popolnoma ugotoviti dejstva, pomembna za izdajo zakonite odločbe.

(2) Enako pazljivo morajo preizkusiti in ugotoviti tako dejstva, ki obdolženca obremenjujejo, kakor tudi dejstva, ki so mu v korist.

18. člen

(1) Pravica sodišča in državnih organov, ki sodelujejo v kazenskem postopku, da presojujejo, ali je podano kakšno dejstvo ali ne, ni vezana na nobena posebna formalna dokazna pravila in ne z njimi omejena.

(2) Sodišče ne sme opreti sodne odločbe na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo ustavno določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot tudi ne na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo določb kazenskega postopka in je zanje v tem zakonu določeno, da se sodna odločba nanje ne more opreti, ali ki so bili pridobljeni na podlagi takega nedovoljenega dokaza.

19. člen

(1) Kazenski postopek se uvede na zahtevo upravičenega tožilca.

(2) Za dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, je upravičeni tožilec državni tožilec, za dejanja, za katera se preganja na zasebno tožbo, pa je upravičeni tožilec zasebni tožilec.

(3) Če državni tožilec spozna, da ni razlogov za uvedbo ali za nadaljevanje kazenskega postopka, lahko stopi na njegovo mesto oškodovanec kot tožilec ob pogojih, ki so določeni s tem zakonom.

20. člen

Državni tožilec je dolžan začeti kazenski pregon, če je podan utemeljen sum, da je storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, kolikor zakon ne določa drugače.

21. člen

(1) V kazenskem postopku sodijo sodišča zborna.

(2) Pri okrajnem sodišču sodi sodnik posameznik.

22. člen

Če je predpisano, da ima uvedba kazenskega postopka za posledico omejitev posameznih pravic in zakon ne določa česa drugega, nastanejo te posledice s pravnomočnostjo obtožnice; pri kaznivih dejanjih, za katera je kot glavna kazen predpisana denarna kazen ali zapor do treh let, pa z dnem, ko je izdana obsodilna sodba, ne glede na to ali je postala pravnomočna ali ne.

23. člen

(1) Če je uporaba kazenskega zakona odvisna od predhodne odločitve o kakšnem pravnem vprašanju, za katero je pristojno sodišče v kakšnem drugem postopku ali kakšen drug

državni organ, lahko sodišče, ki sodi v kazenski zadevi, samo odloči tudi o tem vprašanju po določbah, ki veljajo za dokazovanje v kazenskem postopku. Odločitev kazenskega sodišča o takem pravnem vprašanju pa ima učinek samo za kazensko zadevo, ki jo to sodišče obravnava.

(2) Če je o takem predhodnem vprašanju že odločilo sodišče v kakšnem drugem postopku ali je o njem odločil kakšen drug državni organ, taka odločba ne veže kazenskega sodišča glede presoje vprašanja, ali je bilo določeno kaznivo dejanje storjeno ali ne.

II. poglavje PRISTOJNOST SODIŠČ

1. Stvarna pristojnost in sestava sodišč

24. člen

Sodišča sodijo v kazenskih zadevah v mejah svoje stvarne pristojnosti, ki jo določa zakon.

25. člen

(1) Na prvi stopnji:

1) sodijo okrožna sodišča o kaznivih dejanjih, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora petnajstih ali več let, v senatih, ki jih sestavljajo dva sodnika in trije sodniki porotniki, o kaznivih dejanjih, za katera je predpisana milejša kazen in o kaznivih dejanjih zoper čast in dobro ime, storjenih s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja, pa v senatih, ki jih sestavljajo en sodnik in dva sodnika porotnika;

1. a) sodi sodnik posameznik pri okrožnem sodišču o kaznivih dejanjih iz prejšnje točke v primeru iz 2. točke drugega odstavka 285.f člena tega zakona;

2) sodi sodnik posameznik pri okrajnem sodišču o kaznivih dejanjih, za katera je kot glavna kazen predpisana denarna kazen ali kazen zapora do treh let;

3) je sodnik posameznik pri okrajnem sodišču v postopku o izrednih pravnih sredstvih ter v posebnih postopkih pristojen tudi za naslednja procesna dejanja, za katera je sicer po določbah tega zakona pristojen predsednik senata ali senat iz šestega odstavka tega člena:

a) da odloči o zahtevi za obnovo kazenskega postopka (prvi odstavek 412. člena);

b) (črtana);

c) da zavrže zahtevo za varstvo zakonitosti (drugi odstavek 422. člena);

č) da odloči o spremembi varnostnih ukrepov (drugi odstavek 496. člena);

d) da odloči o preklicu pogojne obsodbe (tretji in četrti odstavek 506. člena);

e) da odloči o izbrisu obsodbe (peti odstavek 511. člena);

f) da odloči o prenehanju varnostnih ukrepov (četrti odstavek 513. člena).

(2) Na drugi stopnji sodijo višja sodišča v senatih, ki jih sestavljajo trije sodniki.

(3) Na tretji stopnji sodi vrhovno sodišče v senatu, ki ga sestavlja pet sodnikov.

(4) Dejanja v preiskavi opravlja preiskovalni sodnik okrožnega sodišča, preiskovalna dejanja v postopku pred okrajnim sodiščem pa opravlja sodnik posameznik tega sodišča.

(5) Predsednik sodišča in predsednik senata odločata v primerih, ki so določeni v tem zakonu. Predsednik sodišča lahko z letnim razporedom pooblasti drugega sodnika tega sodišča za odločanje o zadevah določene vrste, za katere je pristojen po tem zakonu.

(6) V senatu, ki ga sestavljajo trije sodniki, odločajo okrožna sodišča o pritožbah zoper sklepe preiskovalnega sodnika okrožnega in sodnika posameznika okrajnega sodišča, kadar opravlja preiskovalna dejanja in zoper druge sklepe, če je tako določeno v tem zakonu, odločajo na prvi stopnji zunaj glavne obravnave, izvajajo postopek in izdajajo sodbe po določbah

517. člena tega zakona ter dajejo predloge v primerih, ki so določeni v tem ali v kakšnem drugem zakonu.

(7) O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče v senatu, ki ga sestavlja pet sodnikov, če pa je zahteva vložena zoper odločbo iz tretjega odstavka tega člena, pa odloča o tem senat, ki ga sestavlja sedem sodnikov. O zahtevi za varstvo zakonitosti zoper pravnomočno odločbo o priporu iz četrtega odstavka 420. člena tega zakona odloča vrhovno sodišče v senatu treh sodnikov, razen če je bil pripor podaljšan s sklepom senata vrhovnega sodišča (drugi odstavek 205. člena). V tem primeru o zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče v senatu petih sodnikov.

2. Krajevna pristojnost

26. člen

(1) Krajevno pristojno je praviloma sodišče, na katerega območju je bilo kaznivo dejanje storjeno ali poskušeno.

(2) Zasebna tožba se lahko vložijo tudi pri sodišču, na katerega območju ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče.

(3) Če je bilo kaznivo dejanje storjeno ali poskušeno na območjih raznih sodišč ali na meji teh območij ali če je negotovo, na katerem območju je bilo storjeno ali poskušeno, je pristojno tisto sodišče, ki je na zahtevo upravičenega tožilca prvo začelo postopek; če se postopek še ni začel, pa sodišče, pri katerem je bila najprej zahtevana uvedba postopka.

27. člen

Če je bilo kaznivo dejanje storjeno na domači ladji ali na domačem letalu medtem, ko je bila ladja v domačem pristanišču oziroma ko je bilo letalo na domačem letališču, je pristojno sodišče, na katerega območju je pristanišče oziroma letališče. V drugih primerih, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno na domači ladji ali na domačem letalu, pa je pristojno sodišče, na katerega območju je domovno pristanišče ladje oziroma domovno letališče letala, ali sodišče, na katerega območju je domače pristanišče oziroma letališče, kjer se ladja oziroma letalo prvič ustavi.

28. člen

(1) Če je bilo kaznivo dejanje storjeno s tiskom, je pristojno sodišče, na katerega območju je bil spis natisnjen. Če ta kraj ni znan ali če je bil spis natisnjen v tujini, je pristojno sodišče, na katerega območju se tiskani spis razširja.

(2) Če je po zakonu odgovoren pisec spisa, je pristojno tudi sodišče kraja, v katerem ima pisec stalno prebivališče, ali sodišče kraja, v katerem se je pripetil dogodek, na katerega se spis nanaša.

(3) Določbe prejšnjih dveh odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če sta bila spis ali izjava objavljena po radiu ali televiziji.

29. člen

(1) Če kraj storitve kaznivega dejanja ni znan ali če je ta kraj zunaj ozemlja Republike Slovenije, je pristojno sodišče, na katerega območju ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče.

(2) Če je sodišče, na katerega območju ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče, že začelo postopek, ostane pristojno, čeprav se je zvedelo za kraj storitve kaznivega dejanja.

(3) Če ni znan kraj storitve kaznivega dejanja in tudi ne stalno ali začasno prebivališče obdolženca ali če sta oba zunaj ozemlja Republike Slovenije, je pristojno sodišče, na katerega območju je bil obdolženec prijeto ali se je sam naznanil.

30. člen

Če je kdo storil kazniva dejanja v Republiki Sloveniji in v tujini, je pristojno sodišče, ki je pristojno za kaznivo dejanje, storjeno v Republiki Sloveniji.

31. člen

Če se po določbah tega zakona ne da dognati, katero sodišče je krajevno pristojno, določi vrhovno sodišče eno od stvarno pristojnih sodišč, pred katerim naj se izvede postopek.

3. Združitve in izločitve postopka

32. člen

(1) Če je ista oseba obdolžena več kaznivih dejanj in je za nekatera od njih pristojno okrajno sodišče, za druga pa okrajno sodišče, je pristojno okrajno sodišče; če so pristojna sodišča iste vrste, je pristojno tisto sodišče, ki je na zahtevo upravičenega tožilca prvo začelo postopek, če se postopek še ni začel, pa sodišče, pri katerem je bila najprej zahtevana uvedba postopka.

(2) Po prejšnjem odstavku se določi pristojnost tudi v primeru, če je obenem tudi oškodovanec storil kaznivo dejanje proti obdolžencu.

(3) Za sosterilce je praviloma pristojno sodišče, ki je kot pristojno za enega od njih prvo začelo postopek.

(4) Sodišče, ki je pristojno za storilce kaznivega dejanja, je praviloma pristojno tudi za udeležence, prikivalce, tiste, ki so pomagali storilcu po kaznivem dejanju in za tiste, ki niso naznanili, da se pripravljajo kaznivo dejanje, oziroma niso naznanili kaznivega dejanja ali storilca.

(5) V vseh primerih iz prejšnjih odstavkov se izvede praviloma enoten postopek in se izda ena sama sodba.

(6) Sodišče lahko odloči, naj se izvede enoten postopek in izda ena sama sodba tudi v primeru, če je več oseb obdolženih za več kaznivih dejanj, vendar samo tedaj, če je med storjenimi kaznivimi dejanji medsebojna zveza in če so podani isti dokazi. Če je za nekatera od teh kaznivih dejanj pristojno okrajno sodišče, za druga pa okrajno sodišče, se sme izvesti enoten postopek samo pred okrajnim sodiščem.

(7) Sodišče lahko odloči, naj se izvede enoten postopek in izda ena sama sodba, če pred istim sodiščem tečejo ločeno postopki zoper isto osebo za več kaznivih dejanj ali zoper več oseb za isto kaznivo dejanje.

(8) O združitvi postopka odloča sodišče, ki je pristojno za enoten postopek. Zoper sklep, s katerim je sodišče odredilo združitve postopka, ali zavrnilo predlog za združitve postopka, ni pritožbe.

33. člen

(1) Sodišče, ki je pristojno po prejšnjem členu, lahko do konca glavne obravnave iz tehničnih razlogov ali zaradi smotrnosti odloči, da se postopek o posameznih kaznivih dejanjih ali zoper posamezne obdolžence izloči in dokonča posebej, ali pa odstopi drugemu pristojnemu sodišču.

(2) Zoper sklep, s katerim je sodišče odredilo izločitev postopka ali zavrnilo predlog za izločitev postopka, ni pritožbe.

4. Prenos krajevne pristojnosti

34. člen

(1) Če pristojno sodišče iz pravnih ali stvarnih razlogov ne more postopati, mora to sporočiti neposredno višjemu sodišču, ki določi drugo pristojno sodišče na svojem območju.

(2) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

35. člen

(1) Skupno neposredno višje sodišče, lahko določi za postopek drugo stvarno pristojno sodišče na svojem območju, če je očitno, da se bo tako lažje izvedel postopek, ali če so za to drugi tehnični razlogi.

(2) Sklep po prejšnjem odstavku lahko izda sodišče na predlog preiskovalnega sodnika, sodnika posameznika ali predsednika senata ali pa na predlog obdolženca, oškodovanca, zasebnega tožilca ali državnega tožilca, ki je pristojen za postopek pred sodiščem, ki odloča o prenosu krajevne pristojnosti, če teče kazenski postopek na zahtevo državnega tožilca.

(3) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe.

5. Posledice nepristojnosti in spor o pristojnosti

36. člen

(1) Sodišče mora paziti na svojo stvarno in krajevno pristojnost. Brž ko zapazi, da ni pristojno, se izreče za nepri-

stojno in pošlje po pravnomočnosti sklepa zadevo pristojnemu sodišču.

(2) Če okrajno sodišče ugotovi med glavno obravnavo, da je za sojenje pristojno okrajno sodišče, ne pošlje zadeve temu sodišču, temveč izvede postopek samo in izda odločbo.

(3) Ko postane obtožnica pravnomočna, se sodišče ne more več izreči za krajevno nepristojno in tudi stranke ne morejo več uveljavljati ugovora krajevne nepristojnosti.

(4) Nepristojno sodišče mora opraviti tista procesna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

37. člen

(1) Če sodišče, kateremu je bila zadeva odstopljena kot pristojnemu sodišču, misli, da je pristojno sodišče, ki mu je zadevo odstopilo, ali kakšno drugo sodišče, sproži postopek, da se odloči o sporu o pristojnosti.

(2) Če je na pritožbo zoper odločbo sodišča prve stopnje, s katero se je to izreklo za nepristojno, odločilo sodišče druge stopnje, je glede pristojnosti vezano na to odločbo tudi sodišče, ki mu je bila zadeva odstopljena, če je sodišče druge stopnje pristojno za odločanje o sporu o pristojnosti med temi sodišči.

38. člen

(1) O sporu o pristojnosti med sodišči odloča skupno neposredno višje sodišče.

(2) Pri odločanju o sporu o pristojnosti lahko sodišče hkrati po uradni dolžnosti odloči o prenosu krajevne pristojnosti, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 35. člena tega zakona.

(3) Zoper sklep, s katerim sodišče odloči o sporu o pristojnosti ali o prenosu krajevne pristojnosti, ni pritožbe.

(4) Dokler se ne odloči o sporu o pristojnosti med sodišči, mora vsako od njih opravljati tista procesna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

III. poglavje IZLOČITEV

39. člen

(1) Sodnik oziroma sodnik porotnik ne sme opravljati sodniške dolžnosti:

1. če je s kaznivim dejanjem oškodovan;

2. če je ali je bil z obdolžencem, njegovim zagovornikom, tožilcem ali oškodovancem, njegovim zakonitim zastopnikom ali pooblaščenecem v zakonski zvezi ali zunajzakonski skupnosti ali v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena ali v svaštvu do drugega kolena;

3. če je ali je bil z obdolžencem, njegovim zagovornikom, tožilcem ali oškodovancem v razmerju skrbnika, oskrbovanca, posvojitelja, posvojenca, rejnika ali rejenca;

4. če je v isti kazenski zadevi sodeloval kot tožilec, zagovornik, zakoniti zastopnik ali pooblaščenec oškodovanca oziroma tožilca, ali če bil zaslišan kot priča ali kot izvedenec;

5. če je v isti kazenski zadevi sodeloval pri izdaji odločbe nižjega sodišča ali je pri istem sodišču sodeloval pri izdaji odločbe, ki se izpodbija s pritožbo ali z zahtevo za varstvo zakonitosti;

6. če so podane okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

(2) Sodnik oziroma sodnik porotnik ne sme odločati o obtožbi oziroma o pritožbi ali izrednem pravnem sredstvu zoper odločbo s katero je bilo odločeno o obtožbi:

1. če je v isti kazenski zadevi opravljal preiskovalna dejanja, ali je sodeloval pri odločanju o ugovoru zoper obtožnico oziroma o zahtevi predsednika senata po 271. ali 284. členu tega zakona, ali če je kot sodnik za mladoletnike vodil pripravljalni postopek in je bil podan predlog za kaznovanje;

2. če se je v postopku pri odločanju o kateremkoli vprašanju seznanil z dokazom, ki se mora po določbah tega zakona izločiti iz spisov (83. člen) razen, če vsebina dokaza očitno ni takšna, da bi lahko vplivala na njegovo odločitev;

3. če je izdal sklep, da se priznanje obdolženca zavrne (drugi odstavek 285.c člena) oziroma sklep, da se sporazum o priznanju krivde zavrne (450.c člen).

40. člen

(1) Brž ko sodnik ali sodnik porotnik ugotovi kakšen razlog za svojo izločitev iz 1. do 5. točke prvega odstavka ter 1. ali 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena, ali če misli, da je podan razlog za njegovo izločitev iz 6. točke prvega odstavka ali iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena, mora prenehati z vsakim delom v tej zadevi in to sporočiti predsedniku sodišča, ki odloči o izločitvi in, če sodnika izloči, odredi, da se zadeva po pravilih sodnega reda dodeli drugemu sodniku. Če gre za izločitev predsednika sodišča, v tej zadevi kot predsednik odloča podpredsednik sodišča, če pa mora biti izločen tudi ta, si predsednik sodišča določi namestnika izmed sodnikov tega sodišča, če to ni mogoče, pa zahteva od predsednika neposredno višjega sodišča, naj mu določi namestnika.

(2) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka, s katerim se ugotovi zahteva za izločitev, ni pritožbe. Zoper sklep, s katerim se zavrne zahteva za izločitev, se sme sodnik ali sodnik porotnik pritožiti. O pritožbi zoper sklep predsednika okrajnega in okrožnega sodišča odloči senat (šesti odstavek 25. člena), o pritožbi zoper sklep predsednika višjega in vrhovnega sodišča pa senat treh sodnikov višjega oziroma vrhovnega sodišča.

(3) Če je treba v zadevi opraviti dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati, predsednik sodišča odredi, da jih do odločitve o zahtevi za izločitev sodnika opravi po pravilih sodnega reda o dodeljevanju zadev drugi sodnik.

41. člen

(1) Izločitev lahko zahtevajo tudi stranke.

(2) Stranka mora zahtevati izločitev sodnika ali sodnika porotnika takoj, ko izve za razlog izločitve, vendar najpozneje do konca glavne obravnave. Med glavno obravnavo sme zahtevati izločitev sodnika ali sodnika porotnika zaradi razloga iz 6. točke prvega odstavka ali iz 2. točke drugega odstavka 39. člena tega zakona samo, če je razlog izločitve nastal po začetku glavne obravnave; če je bil podan že prej, pa le, če stranki ni bil in tudi ni mogel biti znan.

(3) Izločitev sodnika višjega sodišča lahko zahteva stranka le do začetka seje senata. Če se pred sodiščem druge stopnje opravi obravnavo (380. člen), se glede zahteve stranke za izločitev sodnika smiselno uporabljajo določbe prejšnjega odstavka.

(4) Stranka more zahtevati izločitev le poimensko določenega sodnika ali sodnika porotnika, ki postopa v zadevi, oziroma sodnika višjega sodišča.

(5) Stranka mora v zahtevi navesti okoliščine, zaradi katerih misli, da je podana kakšna zakonska podlaga za izločitev. V zahtevi za izločitev ne more znova navajati razlogov, ki jih je uveljavljala že v prejšnji zahtevi, ki pa je bila zavrnjena, ali uveljavljati razlogov, ki jih je v isti zadevi že uveljavljal sodnik, sodnik porotnik ali druga stranka, in je bila zahteva iz teh razlogov zavrnjena.

42. člen

(1) O zahtevi za izločitev iz prejšnjega člena odloči predsednik sodišča.

(2) Če je zahtevana izločitev predsednika sodišča ali predsednika sodišča in sodnika ali sodnika porotnika, odloči o izločitvi predsednik neposredno višjega sodišča; če pa je zahtevana izločitev predsednika vrhovnega sodišča, odloči o izločitvi občna seja tega sodišča.

(3) Preden se izda sklep o izločitvi, je treba dobiti izjavo sodnika, sodnika porotnika oziroma predsednika sodišča, po potrebi pa se opravijo tudi druge poizvedbe.

(4) Zoper sklep, s katerim se ugotovi zahteva za izločitev, ni pritožbe. Sklep, s katerim se zahteva za izločitev zavrne, se lahko izpodbija s posebno pritožbo; če je bil tak sklep izdan po vložitvi obtožbe, pa samo v pritožbi zoper sodbo.

(5) Če je stranka ravnala v nasprotju z določbami drugega do petega odstavka prejšnjega člena, ali če je iz vsebine zahtevne razvidno, da gre za očitno neutemeljeno zahtevo, podano z namenom zavlačevanja postopka ali spodkopavanja avtoritete sodišča, se zahteva v celoti ali deloma zavrne. Sklep, s katerim se zahteva zavrne, izda preiskovalni sodnik oziroma sodnik ali senat, ki postopa v zadevi. Pri odločanju lahko sodeluje sodnik ali predsednik sodišča, katerega izločitev se zahteva. Zoper sklep, s katerim se zahteva zavrne, ni pritožbe.

43. člen

(1) Ko sodnik ali sodnik porotnik zve, da je zahtevana njegova izločitev, mora takoj prenehati z vsakim nadaljnjim delom v tisti zadevi, razen če gre za nedovoljeno ali očitno neutemeljeno zahtevo za izločitev, ki se jo zavrne (peti odstavek 42. člena). Če je treba opraviti kakšno dejanje, ki bi ga bilo nevarno odlašati, se uporabijo določbe tretjega odstavka 40. člena tega zakona.

(2) Če se zahtevi za izločitev sodnika ali sodnika porotnika ugotovi, dejanja, ki jih je opravil odkar je zvedel, da je podan izločitveni razlog, niso procesno veljavna.

44. člen

(1) Določbe o izločitvi sodnikov in sodnikov porotnikov se uporabljajo smiselno tudi za državne tožilce in osebe ki so po zakonu o državnem tožilstvu upravičene zastopati državnega tožilca v postopku, zapisnikarje, tolmače in strokovnjake in pa izvedence, če ni zanje določeno kaj drugega (251. člen). Izločitve državnega tožilca ni mogoče zahtevati iz razloga po 6. točki prvega odstavka ali 2. točki drugega odstavka 39. člena tega zakona.

(2) O izločitvi državnega tožilca odloči vodja državnega tožilstva. O izločitvi vodje državnega tožilstva odloči generalni državni tožilec. O izločitvi generalnega državnega tožilca odloči minister, pristojen za pravosodje.

(3) O izločitvi zapisnikarjev, tolmačev, strokovnjakov in izvedencev odloča senat, predsednik senata ali sodnik.

(4) Kadar opravljajo policisti preiskovalna dejanja na podlagi tega zakona, odloča o njihovi izločitvi preiskovalni sodnik. Če sodeluje pri njih zapisnikar, pa odloča o njegovi izločitvi uradna oseba, ki opravlja dejanja.

IV. poglavje DRŽAVNI TOŽILEC

45. člen

(1) Glavna pravica in glavna dolžnost državnega tožilca je preganjanje storilcev kaznivih dejanj.

(2) Glede kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, je državni tožilec pristojen:

1) da ukrene, kar je potrebno v zvezi z odkrivanjem kaznivih dejanj in izsleditvijo storilcev ter za usmerjanje predkazenskega postopka;

2) da zahteva preiskavo;

3) da vložijo in zastopa obtožnico oziroma obtožni predlog pred pristojnim sodiščem;

4) da vlaga pritožbe zoper nepravnomočne sodne odločbe in izredna pravna sredstva zoper pravnomočne sodne odločbe.

(3) Državni tožilec opravlja tudi druga dejanja, ki so določena v tem zakonu.

(4) Državni tožilec ima v kazenskem postopku kot stranka enake pravice kot obdolženec, razen tistih, ki jih ima kot državni organ.

46. člen

Državni tožilec je pristojen za postopek pred ustreznim sodiščem v skladu z zakonom o državnem tožilstvu.

47. člen

Krajevna pristojnost državnega tožilca se določa po določbah, ki veljajo za pristojnost sodišča tistega območja, za katero je tožilec postavljen.

48. člen

Če bi bilo nevarno odlašati, opravi procesna dejanja tudi nepristojen državni tožilec, mora pa to takoj sporočiti pristojnemu državnemu tožilcu.

49. člen

Državni tožilec opravlja vsa procesna dejanja, za katera je po zakonu upravičen, sam ali po osebah, ki so po zakonu o državnem tožilstvu upravičene, da ga zastopajo v kazenskem postopku.

50. člen

O sporih o pristojnosti med državnimi tožilci odloča skupni neposredno višji državni tožilec.

51. člen

Državni tožilec lahko odstopi od pregona do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje, pred višjim sodiščem pa v primerih, ki so določeni v tem zakonu.

V. poglavje

OŠKODOVANEC IN ZASEBNI TOŽILEC

52. člen

(1) Za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na predlog ali na zasebno tožbo, je treba predlog podati oziroma zasebno tožbo vložiti v treh mesecih od dneva, ko je upravičenec zvedel za kaznivo dejanje in storilca.

(2) Če je tožilec vložil zasebno tožbo zaradi kaznivega dejanja razžalitve, sme obdolženec do konca glavne obravnave tudi po preteku roka iz prejšnjega odstavka vložiti tožbo zoper tožilca, ki je razžalitev vrnil (nasprotno tožbo). V takem primeru izda sodišče eno samo sodbo.

(3) Ob vložitvi zasebne tožbe mora biti plačana sodna taksa najkasneje v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za plačilo sodne takse. V nalogu sodišče zasebnega tožilca opozori na posledice neplačila sodne takse iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Če v roku iz prejšnjega odstavka sodna taksa za zasebno tožbo ni plačana in niso izpolnjeni pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodne takse, sodišče zasebno tožbo zavrže.

53. člen

(1) Predlog se poda pri državnem organu, ki je upravičen sprejeti kazensko ovadbo (147. člen), zasebna tožba pa se vložijo pri pristojnem sodišču.

(2) Če je oškodovanec sam podal kazensko ovadbo, ali predlog za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka v kazenskem postopku, se šteje, da je s tem podal tudi predlog za pregon.

(3) Če je oškodovanec podal kazensko ovadbo ali predlog za pregon, med postopkom pa se ugotovi, da gre za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na zasebno tožbo, se šteje ovadba oziroma predlog za pravočasno zasebno tožbo, če je podana v roku, ki je predpisan za zasebno tožbo. Pravočasno vložena zasebna tožba pa se šteje za pravočasen predlog oškodovanca, če se med postopkom ugotovi, da gre za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na predlog.

54. člen

(1) Za mladoletnike in osebe, ki jim je popolnoma vzeta poslovna sposobnost, poda predlog oziroma vložijo zasebno tožbo njihov zakoniti zastopnik.

(2) Mladoletnik, ki je dopolnil šestnajst let, lahko sam poda predlog ali vložijo zasebno tožbo.

55. člen

Če oškodovanec ali zasebni tožilec umre medtem, ko teče rok za predlog ali zasebno tožbo, ali umre med postopkom, lah-

ko njegov zakonec, ali oseba, s katero je živel v zunajzakonski skupnosti, otroci, starši, posvojenci, posvojitelji, bratje in sestre, v treh mesecih po njegovi smrti podajo predlog, vložijo zasebno tožbo oziroma izjavijo, da nadaljujejo postopek.

56. člen

Če je s kaznivim dejanjem oškodovanih več oseb, se pregon začne oziroma nadaljuje na predlog oziroma zasebno tožbo katerekoli od njih.

57. člen

(1) Oškodovanec lahko z izjavo, ki jo poda sodišču, pred katerim teče postopek, pred tem pa pristojnemu državnemu tožilcu, umakne predlog za pregon do konca glavne obravnave. Če je izjava podana nepristojnemu organu, jo ta sprejme in takoj pošlje pristojnemu državnemu tožilcu ali sodišču.

(2) Zasebni tožilec lahko z izjavo, ki jo poda sodišču, pred katerim teče postopek, umakne zasebno tožbo do konca glavne obravnave.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov oškodovanec in zasebni tožilec izgubita pravico, da vnovič podata predlog oziroma vložita tožbo.

58. člen

(1) Če zasebni tožilec ne pride na glavno obravnavo, čeprav je bil v redu povabljen, ali mu vabila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da je tožbo umaknil.

(2) Predsednik senata dovolj vrnitev v prejšnje stanje zasebnemu tožilcu, ki iz opravičenega vzroka ni mogel priti na glavno obravnavo ali pravočasno obvestiti sodišča o spremembi naslova ali prebivališča, če v osmih dneh po prenehanju ovire poda prošnjo za vrnitev v prejšnje stanje.

(3) Po preteku treh mesecev od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje.

(4) Zoper sklep, s katerim se dovolj vrnitev v prejšnje stanje, ni pritožbe.

(5) Sklep o ustavitvi kazenskega postopka, izdan na podlagi prvega odstavka tega člena, postane pravnomočen po preteku rokov iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

59. člen

(1) Oškodovanec in zasebni tožilec imata pravico opozoriti med preiskavo na vsa dejstva in predlagati dokaze, ki so pomembni za to, da se ugotovi kaznivo dejanje, izslediti storilec kaznivega dejanja in ugotovijo njuni premoženjskopravni zahtevki.

(2) Na glavni obravnavi imata pravico predlagati dokaze, postavljati obdolžencu, pričam in izvedencem vprašanja, dajati pripombe in pojasnila glede njihovih izpovedb ter dajati druge izjave in postavljati druge predloge.

(3) Oškodovanec, oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec imajo pravico pregledovati spise in si ogledati dokazne predmete. Oškodovancu pa se sme odreči pregled spisov, dokler ni zaslišan kot prič.

(4) Preiskovalni sodnik in predsednik senata morata seznaniti oškodovanca in zasebnega tožilca s pravicami, ki jih imata po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena.

60. člen

(1) Če državni tožilec spozna, da ni podlage za pregon za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, ali če spozna, da ni podlage za pregon katerega izmed ovadenih udeležencev, mora to v osmih dneh sporočiti oškodovancu in ga poučiti, da lahko začne pregon sam. Tako ravna tudi sodišče, če je državni tožilec odstopil od pregona.

(2) Oškodovanec ima pravico začeti oziroma nadaljevati pregon v osmih dneh, odkar je prejel sporočilo iz prejšnjega odstavka.

(3) Če državni tožilec umakne obtožnico, sme oškodovanec, ki prevzame pregon, vztrajati pri vloženi obtožnici ali pa vložiti novo.

(4) Oškodovanec, ki ni bil obveščen, da državni tožilec ni začel pregona, sme dati svojo izjavo za nadaljevanje postopka pred pristojnim sodiščem v treh mesecih od dneva, ko je državni tožilec zavrnil ovadbo.

(5) Ko državni tožilec oziroma sodišče sporoči oškodovancu, da lahko začne pregon, ga v sporočilu pouči tudi, kaj lahko ukrene za uresničenje te pravice.

(6) Če oškodovanec kot tožilec umre medtem, ko teče rok za začetek pregona, ali umre med postopkom, lahko njegov zakonec oziroma oseba s katero je živel v zunajzakonski skupnosti, otroci, starši, posvojenci, posvojitelji, bratje in sestre, v treh mesecih po njegovi smrti začnejo pregon oziroma izjavijo, da nadaljujejo postopek.

60. člen

(1) Če državni tožilec umakne obtožnico na glavni obravnavi, mora oškodovanec takoj izjaviti, ali namerava nadaljevati pregon ali ne. Če oškodovanec ni navzoč na glavni obravnavi, čeprav je bil v redu povabljen, ali mu vabila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da ne namerava nadaljevati pregona.

(2) Predsednik senata sodišča prve stopnje dovoli vrnitev v prejšnje stanje oškodovancu, ki ni bil v redu povabljen ali je bil v redu povabljen, vendar iz opravičenih razlogov ni mogel priti na glavno obravnavo, na kateri je bila zaradi umika obtožnice državnega tožilca izdana sodba, s katero je bila obtožba zavrnjena, če oškodovanec v osmih dneh po prejemu sodbe prosi za vrnitev v prejšnje stanje in če v tej prošnji izjavi da nadaljuje pregon. V tem primeru se razpiše nova glavna obravnavna in s sodbo, izdana na podlagi nove glavne obravnave, razveljavi prejšnja sodba. Če v redu povabljeni oškodovanec ne pride na novo glavno obravnavo, ostane prejšnja sodba v veljavi.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka se uporabijo določbe tretjega in četrtega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Sodba, s katero je bila obtožba v primeru iz prvega odstavka tega člena zavrnjena, postane pravnomočna po preteku rokov za vložitev prošnje za vrnitev v prejšnje stanje.

61.a člen

(1) Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog oškodovanca, predsednik senata sodišča prve stopnje dovoli vrnitev v prejšnje stanje oškodovancu, ki je bil v redu povabljen kot priča ter iz opravičenih razlogov ni mogel priti na glavno obravnavo in tega pravočasno sporočiti sodišču, zaradi česar se je skladno s tretjim odstavkom 306. člena tega zakona štelo, da je umaknil predlog za pregon in je bila po začetku glavne obravnave izdana sodba, s katero je bila obtožba zavrnjena, če oškodovanec prosi za vrnitev v prejšnje stanje v osmih dneh po prejemu sodbe. V tem primeru se razpiše nova glavna obravnavna in s sodbo, izdana na podlagi nove glavne obravnave, razveljavi prejšnja sodba. Če na novo glavno obravnavo v redu povabljeni oškodovanec kot priča ne pride, ostane prejšnja sodba v veljavi.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se uporabijo določbe tretjega in četrtega odstavka 58. člena tega zakona in četrtega odstavka prejšnjega člena.

(3) Če se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred začetkom glavne obravnave izda sklep o ustavitvi postopka ali se tak sklep izda, ker oškodovanec v okoliščinah iz prvega odstavka tega člena ne pride na narok za zaslišanje in se skladno s prvim odstavkom 244. člena tega zakona šteje, da je umaknil predlog za pregon, se smiselno uporabijo določbe drugega do petega odstavka 58. člena tega zakona.

62. člen

(1) Če oškodovanec v zakonskem roku ne začne ali ne nadaljuje pregona ali če oškodovanec kot tožilec ne pride na glavno obravnavo, čeprav je bil v redu povabljen, ali mu vabila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da je odstopil od pregona.

(2) Če oškodovanec kot tožilec ne pride na glavno obravnavo, čeprav je bil v redu povabljen, se uporabijo določbe drugega do četrtega odstavka 58. člena tega zakona.

63. člen

(1) Oškodovanec kot tožilec ima iste pravice kot državni tožilec, razen tistih, ki jih ima državni tožilec kot državni organ.

(2) V postopku, ki teče na zahtevo oškodovanca kot tožilca, ima državni tožilec pravico, da do konca glavne obravnave sam prevzame pregon in zastopanje obtožbe.

64. člen

(1) Če je oškodovanec mladoletnik ali oseba, ki ji je popolnoma odvzeta poslovna sposobnost, je njegov zakoniti zastopnik upravičen podajati vse izjave in opravljati vsa dejanja, ki jih je po tem zakonu upravičen podajati oziroma opravljati oškodovanec.

(2) Oškodovanec, ki je dopolnil šestnajst let, je upravičen sam podajati izjave in opravljati procesna dejanja.

65. člen

(1) Zasebni tožilec, oškodovanec in oškodovanec kot tožilec ter njihovi zakoniti zastopniki smejo izvrševati svoje pravice v postopku tudi po pooblaščenju.

(2) (prenehal veljati)

(3) V kazenskem postopku, ki teče zaradi kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost iz XIX. poglavja kazenskega zakonika, kaznivega dejanja zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po 192. členu in kaznivega dejanja trgovine z ljudmi po 113. členu kazenskega zakonika, mora imeti mladoletni oškodovanec ves čas od uvedbe kazenskega postopka dalje pooblaščenca, ki skrbi za njegove pravice, še posebej v zvezi z zaščito njegove integritete med zaslišanjem pred sodiščem in uveljavljanjem premoženjskopravnega zahtevka. Mladoletnemu oškodovancu, ki pooblaščenca še nima, postavi pooblaščenca sodišče po uradni dolžnosti izmed odvetnikov.

(4) V predkazenskem in kazenskem postopku je lahko ob mladoletnem oškodovancu navzoča oseba, ki ji oškodovanec zaupa. Takšna oseba je lahko navzoča tudi ob drugem oškodovancu, ki je žrtev nasilja.

66. člen

Zasebni tožilec, oškodovanec kot tožilec in oškodovanec ter njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenca morajo sporočiti sodišču vsako spremembo naslova ali prebivališča.

VI. poglavje ZAGOVORNIK

67. člen

(1) Obdolženec sme imeti zagovornika ves čas, ko teče kazenski postopek.

(2) Obdolženca je treba pred prvim zaslišanjem poučiti, da ima pravico vzeti si zagovornika in da je zagovornik lahko navzoč pri njegovem zaslišanju.

(3) Zagovornika smejo najeti obdolžencu tudi njegov zakoniti zastopnik, zakonec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik.

(4) Za zagovornika se sme vzeti samo odvetnik, njega pa lahko nadomešča odvetniški kandidat. Pred vrhovnim sodiščem sme biti zagovornik samo odvetnik.

(5) Zagovornik mora predložiti organu, pred katerim teče postopek, pooblastilo. Obdolženec lahko da zagovorniku pooblastilo tudi ustno na zapisnik pri organu, pred katerim teče postopek.

68. člen

(1) V isti kazenski zadevi zagovornik ne more zagovarjati dveh ali več obdolžencev.

(2) Posamezen obdolženec ima lahko več zagovornikov, šteje pa se, da je obramba zagotovljena, če v postopku sodeluje eden izmed zagovornikov.

69. člen

(1) Zagovornik ne sme biti oškodovanec, zakonec oškodovanca ali tožilca oziroma oseba, s katero oškodovanec ali tožilec živi v zunajzakonski skupnosti, in ne njihov krvni sorodnik v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena ali sorodnik po svaštvu do drugega kolena.

(2) Zagovornik tudi ne sme biti, kdor je povabljen kot prič, razen če je po tem zakonu oproščen dolžnosti pričevanja in če izjavi, da ne bo pričal, ali če se zagovornik zasljuje kot prič v primeru iz 2. točke 235. člena tega zakona.

(3) Zagovornik tudi ne sme biti, kdor je bil v isti zadevi sodnik ali državni tožilec.

70. člen

(1) Če je obdolženec nem, gluha ali sicer nezmožen, da se sam uspešno brani, ali če teče zoper njega kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, za katero je v zakonu predpisana kazen tridesetih let zavora ali če je po 157. členu tega zakona priveden k preiskovalnemu sodniku, mora imeti zagovornika že pri prvem zaslišanju.

(2) Obdolženec mora imeti zagovornika pri postopku po 204. a členu tega zakona in ves čas, dokler traja zoper njega odrejeni pripor.

(3) Obdolženec mora imeti zagovornika ob vročitvi obtožnice, če gre za kaznivo dejanje, za katerega je v zakonu predpisana kazen osmih let zavora ali hujša kazen in v drugih primerih, določenih v tem zakonu.

(4) Če si obdolženec v primerih obvezne obrambe iz prejšnjih odstavkov ne vzame zagovornika sam, mu ga predsednik sodišča postavi po uradni dolžnosti za nadaljnji potek kazenskega postopka do pravnomočnosti sodbe; če pa mu je bila izrečena kazen zavora tridesetih let ali če je nem, gluha ali sicer nezmožen, da se sam uspešno brani – tudi za postopek z izrednimi pravnimi sredstvi. Če se obdolžencu po uradni dolžnosti postavi zagovornik po vložitvi obtožnice, se mu to sporoči takrat, ko se mu vroči obtožnica. Če ostane obdolženec v primeru obvezne obrambe v postopku brez zagovornika, sam pa si ne vzame drugega zagovornika, mu ga predsednik sodišča, pred katerim teče postopek, postavi po uradni dolžnosti.

(5) Za zagovornika se lahko postavi samo odvetnik.

71. člen

(prenehal veljati)

72. člen

(1) V primerih, ko prenehajo razlogi obvezne obrambe iz 70. člena tega zakona, kot tudi če si obdolženec namesto postavljenega zagovornika vzame drugega zagovornika, se postavljeni zagovornik razreši.

(2) Postavljeni zagovornik sme samo iz opravičenih razlogov zahtevati razrešitev.

(3) O razrešitvi zagovornika v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena odloča pred glavno obravnavo preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata, na glavni obravnavi senat, v pritožbenem postopku pa predsednik senata sodišča prve stopnje oziroma senat, pristojen za odločanje v postopku o pritožbi. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(4) Predsednik sodišča sme na zahtevo obdolženca ali z njegovo privolitvijo razrešiti postavljenega zagovornika, ki ne opravlja v redu svoje dolžnosti. Namesto razrešenega zagovornika mu postavi drugega. O razrešitvi zagovornika se obvesti odvetniška zbornica.

73. člen

Ko je podana zahteva upravičenega tožilca za kazenski pregon oziroma ko preiskovalni sodnik pred izdajo sklepa o preiskavi opravi posamezna preiskovalna dejanja, ima zagovornik pravico pregledati in prepisati spise in si ogledati zbrane dokazne predmete.

74. člen

Če je obdolženec v priporu, si zagovornik lahko z njim prosto in brez nadzorstva dopisuje in govori.

75. člen

(1) Zagovornik je upravičen storiti v korist obdolženca vse, kar sme storiti obdolženec sam.

(2) Pravice in dolžnosti zagovornika prenehajo, če obdolženec prekliče pooblastilo.

VII. poglavje
VLOGE IN ZAPISNIKI

76. člen

(1) Zasebne tožbe, obtožnice in obtožni predlogi oškodovanca kot tožilca, predlogi, pravna sredstva ter druge izjave ter sporočila se vlagajo pisno (pisna vloga) ali dajejo ustno na zapisnik. Pisna vloga je vloga, ki je napisana ali natisnjena in lastnorčno podpisana (vloga v fizični obliki), ali vloga, ki je v elektronski obliki in je podpisana z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Pisna vloga v fizični obliki se vloži tako, da se pošlje po pošti ali izroči neposredno sodišču. Vloga v elektronski obliki se vloži tako, da se pošlje po elektronski poti informacijskemu sistemu sodišča, ki samodejno potrdi njen prejem.

(2) Vloge iz prejšnjega odstavka morajo biti razumljive in obsegati vse, kar je treba da se dajo obravnavati, ter podpisane. Vloga, ki je v elektronski obliki, mora biti podpisana z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom.

(3) Če ni v tem zakonu drugače določeno, zahteva sodišče od vložnika vloge, ki je nerazumljiva ali ne obsega vsega, kar je treba, da bi se dala obravnavati, naj jo popravi oziroma dopolni; če tega v danem roku ne stori, sodišče vlogo zavrne. Če vloga v elektronski obliki ni primerna za obdelavo na sodišču, le-to v zahtevi vložniku sporoči tudi predpisano obliko zapisa te vloge.

(4) V zahtevi za popravek oziroma dopolnitev vloge opozori sodišče vložnika na posledice, če tega ne bi storil.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše pogoje in način vložitve vlog v elektronski obliki po elektronski poti, obliko zapisa teh vlog ter organizacijo in delovanje informacijskega sistema sodišča.

77. člen

(1) Vloge, ki se po tem zakonu vročajo nasprotni stranki, se morajo izročiti sodišču v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in drugo stranko.

(2) Če take vloge niso izročene sodišču v zadostnem številu izvodov, zahteva sodišče od vložnika, naj v določenem roku izroči zadosti izvodov. Če vložnik ne ravna po naročilu sodišča, preskrbi sodišče potrebno število izvodov na vložnikove stroške.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se vloge v elektronski obliki pošljejo sodišču v enem izvodu. Sodišče naredi toliko elektronskih kopij ali izpisov v fizični obliki, kolikor jih je potrebnih za nasprotno stranko.

78. člen

(1) Sodišče kaznuje z denarno kaznijo zagovornika, pooblaščenca, zakonitega zastopnika, oškodovanca, zasebnega tožilca ali oškodovanca kot tožilca, če v vlogi ali govoru žali sodišče ali koga, ki sodeluje v postopku. Denarna kazen znaša najmanj eno petino zadnje uradno objavljene povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji na zaposleno osebo, in največ trikratni znesek te plače. Sklep o kaznovanju izda preiskovalni sodnik oziroma senat, pred katerim je bila dana žaljiva izjava, če je žalitev zapisana v vlogi, pa sodišče, ki naj o njej odloči. Zoper ta sklep je dovoljena pritožba. Če državni tožilec ali tisti, ki ga zastopa, koga žali, se o tem obvesti pristojni državni tožilec. O kaznovanju odvetnika oziroma odvetniškega kandidata se obvesti odvetniška zbornica.

(2) Kaznovanje po prejšnjem odstavku ne vpliva na pregon in izrek kazni za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno z žalitvijo.

79. člen

(1) O vsakem dejanju, ki se opravi v kazenskem postopku, se sestavi zapisnik sproti, ko se dejanje opravlja; če to ni mogoče, pa neposredno po tem.

(2) Zapisnik piše zapisnikar. Le tedaj, če se opravlja hišna ali osebna preiskava ali če se opravlja dejanje zunaj uradnih prostorov organa in ni mogoče dobiti zapisnikarja, lahko piše zapisnik tudi tisti, ki opravlja dejanje.

(3) Zapisnik, ki ga piše zapisnikar, se napravi tako, da tisti, ki dejanje opravlja, glasno narekuje zapisnikarju, kaj naj zapiše v zapisnik. Zapisnik se lahko vodi tudi na drug način, če je tako določeno s tem zakonom.

(4) Zaslišancu se dovoli, da narekuje odgovore v zapisnik sam. Ta pravica se mu lahko odreče, če jo zlorablja.

80. člen

(1) V zapisnik se vpiše: naslov državnega organa, pred katerim se opravlja dejanje, kraj, kjer se opravlja dejanje, dan in ura, ko se je dejanje začelo in končalo, imena in priimki navzočih z navedbo, v kakšni lastnosti so navzoči in kazenska zadeva, v kateri se opravlja dejanje.

(2) Zapisnik mora obsegati bistvene podatke o poteku in vsebini opravljenega dejanja. Vanj se vpisuje v obliki pripovedovanja le bistvena vsebina danih izpovedb in izjav. Vprašanja se vpišejo v zapisnik samo, če je potrebno, da bi se razumel odgovor, ali če to zahteva tisti, ki je postavil vprašanje. Iz zapisnika mora biti razvidno, kdo je postavil vprašanje. Če je treba, se v zapisnik dobesedno zapišeta vprašanje, ki je bilo postavljeno in odgovor nanj. Če so bili pri dejanju zaseženi predmeti ali spisi, je treba to pripomniti v zapisniku, zasežene stvari pa priključiti zapisniku ali navesti kdo jih hrani.

(3) Pri dejanjih, kot je ogled, hišna ali osebna preiskava ali pa prepoznavna osebe ali predmetov (242. člen), je treba vpisati v zapisnik tudi podatke, ki so pomembni glede na naravo takega dejanja ali so pomembni za ugotovitev istovetnosti posameznih predmetov (opis, mere in velikost predmetov ali sledov, označbe na predmetih in drugo); če so bile napravljene skice, risbe, načrti, zvočni ali slikovni posnetki in podobno, je treba to navesti v zapisniku in jih priložiti zapisniku.

81. člen

(1) Zapisnik se mora pisati v redu; v njem se ne sme nič izbrisati, dodati ali spreminjati. Prečrtana mesta morajo ostati čitljiva.

(2) Vse spremembe, popravki in dodatki se vpišejo na koncu zapisnika in jih morajo potrditi tisti, ki zapisnik podpišejo.

82. člen

(1) Zaslišanec in tisti, ki morajo biti navzoči pri procesnih dejanjih, ter stranke, zagovornik in oškodovanec, če so navzoči, imajo pravico prebrati zapisnik ali zahtevati, da se jim prebere. Na to jih mora opozoriti tisti, ki opravlja dejanje, v zapisniku pa se pripomni, ali so bili opozorjeni in ali je bil zapisnik prebran. Zapisnik se prebere vselej, če ni bilo zapisnikarja; to se pripomni v zapisniku.

(2) Zapisnik podpiše zaslišanec. Če obsega zapisnik več strani, podpiše zaslišanec vsako stran.

(3) Na koncu zapisnika se podpišejo morebitni tolmač in pričë, katerih navzočnost je obvezna pri preiskovalnih dejanjih, pri osebni ali hišni preiskavi pa tudi tisti, ki je bil preiskan oziroma čigar stanovanje je bilo preiskano. Če zapisnika ne piše zapisnikar (drugi odstavek 79. člena), podpišejo zapisnik tisti, ki so bili pri dejanju navzoči. Če takih ni ali če ne morejo razumeti vsebine zapisnika, pa ga podpišeta dve pričë, razen če ni mogoče zagotoviti, da bi bili navzoči.

(4) Nepismeni odtisne na mestu podpisa kazalec desne roke, zapisnikar pa zapiše pod odtisom njegovo ime in priimek. Če se zaradi tega, ker ni mogoče odtisniti desnega kazalca, odtisne kakšen drug prst ali prst z leve roke, se v zapisniku pripomni, s katerega prsta in s katere roke je bil vzet odtis.

(5) Če je zaslišanec brez obeh rok, prebere zapisnik, če je nepismen, pa se mu prebere zapisnik in se to vanj vpiše. Če zaslišanec noče podpisati zapisnika ali dati prstnega odtisa, se to zapiše v zapisnik in navede razlog odklonitve.

(6) Če se dejanje ni moglo opraviti zdržema, se v zapisnik zapišeta dan in ura, kdaj je bilo prekinjeno, ter dan in ura, kdaj se je nadaljevalo.

(7) Če kdo ugovarja vsebini zapisnika, se zapišejo v zapisnik tudi ti ugovori.

(8) Zapisnik podpišeta na koncu tisti, ki je opravil dejanje in zapisnikar.

83. člen

(1) Preden državni tožilec poda preiskovalnemu sodniku zahtevo za preiskavo (prvi odstavek 168. člena), predlog za soglasje naj se ne opravi preiskava (prvi odstavek 170. člena), ali vloži obtožnico brez preiskave (šesti odstavek 170. člena) oziroma obtožni predlog na podlagi kazenske ovadbe (drugi odstavek 430. člena), ali poda sodniku posamezniku predlog za opravo posameznih preiskovalnih dejanj (prvi odstavek 431. člena) ali predlog za izdajo kaznovalnega naloga (prvi odstavek 445.a člena), izloči iz spisov, ki jih pošlje sodišču, obvestila, ki jih je policija zbrala od osumljenca, preden je bil poučen po četrtem odstavku 148. člena tega zakona. O opravljeni izločitvi sestavi uradni zaznamek in ga priloži spisom, ki jih pošlje sodišču, izločena obvestila pa shrani v svojem spisu. Če je h kazenski ovadbi priložen zapisnik o zaslišanju osumljenca (drugi odstavek 148.a člena), zapisniki o opravljenih preiskovalnih dejanjih (164. do 166. člen) ali drugi dokazi, za katere državni tožilec misli, da se na njih ne sme opirati odločba sodišča, pošlje spise, v katerih so taki dokazi preiskovalnemu sodniku oziroma sodniku posamezniku, ta pa ravna po določbah drugega in tretjega odstavka tega člena.

(2) Če je v tem zakonu določeno, da se sodna odločba ne sme opirati na izpovedbo osumljenca oziroma obdolženca, pričë ali izvedenca, ali na zapisnike, predmete, posnetke, sporočila ali dokazila, izda preiskovalni sodnik oziroma sodnik, ki opravlja posamezna preiskovalna dejanja, po uradni dolžnosti ali na predlog stranke sklep, s katerim izloči navedene dokaze iz spisov takoj, ko ugotovi, da gre za take izpovedbe oziroma dokaze. Tako ravna tudi glede obvestil iz prejšnjega odstavka, če jih ni že prej izločil državni tožilec, kot tudi glede obvestil, ki so jih dale policiji osebe, ki ne smejo biti zaslišane kot pričë (235. člen), ali ki so se v skladu s tem zakonom odrekle pričevanju (236. člen), ali ki po tem zakonu ne bi smele biti postavljene za izvedenca (251. člen). Stranke smejo zahtevati izločitev zapisnikov in drugih dokazov do konca predobravnavnega naroka, če tega naroka ni bilo, pa do začetka glavne obravnave, kasneje pa samo pod pogojem iz 4. točke tretjega odstavka 285.a člena tega zakona.

(3) Zoper sklep preiskovalnega sodnika oziroma sodnika posameznika iz prejšnjega odstavka o izločitvi ali zavrnitvi predloga stranke za izločitev je dovoljena posebna pritožba. Po pravnomočnosti sklepa se izločeni zapisniki in drugi izločeni dokazi zaprejo v poseben ovitek in shranijo ločeno od drugih spisov in jih ni mogoče pregledovati in ne uporabiti v kazenskem postopku, razen v primerih iz četrtega odstavka tega člena. O pritožbi odloča sodišče druge stopnje.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme predsednik sodišča, ki odloča o zahtevi za izločitev sodnika iz razloga po 4.a točki 39. člena tega zakona, ter senat, ki odloča o pravnem sredstvu zoper odločbo o glavni stvari, pregledati in uporabiti zapisnike in druge dokaze, ki so bili s pravnomočnim sklepom izločeni iz spisov, če je to nujno zaradi ugotovitve ali je podan razlog za izločitev sodnika. Po pregledu in uporabi se mora izločene zapisnike in druge dokaze spet zapreti v poseben ovitek in na njem naznačiti, kdo in kdaj jih je pregledal.

(5) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi, ko sodišče druge stopnje odloča o pritožbi zoper sodbo, s katero se izpodbija tudi sklep o izločitvi dokazov (četrti odstavek 340. člena).

(6) Če se vodi spis v elektronski obliki, se izločena obveštila, zapisniki in drugi izločeni dokazi izločijo v informacijskem sistemu iz njega in se v informacijskem sistemu vodijo v posebni mapi tako, da so dostopni v povezavi z obravnavano zadevo. Če predsednik sodišča ali sodišče druge stopnje v primeru iz četrtega ali petega odstavka tega člena pregleda in uporabi te izločene dokaze, jih mora po tem spet shraniti v posebno mapo v informacijskem sistemu in na njej označiti, da jih je pregledalo. Te določbe se smiselno uporabljajo tudi pri drugih določbah tega zakona, ki urejajo izločanje dokazov.

84. člen

(1) Preiskovalni sodnik lahko odredi, da se preiskovalno dejanje posname z ustreznimi tehničnimi sredstvi za zvočno ali zvočno-slikovno snemanje. O tem mora poprej obvestiti zaslišanca.

(2) Posnetek mora vsebovati podatke iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, podatke, potrebne za identifikacijo tistega, čigar izjava se snema, in podatek, v kakšni lastnosti daje ta izjavo. Če se snemajo izjave več oseb, mora biti poskrbljeno, da se da iz posnetka jasno razpoznati, kdo je dal izjavo.

(3) Če se snemanje preiskovalnega dejanja prekine, se mora to skupaj s časom prekinitve na posnetku ustrezno označiti. Enako velja za nadaljevanje in konec snemanja.

(4) Na zahtevo zaslišanega se posnetek takoj, ko je to tehnično izvedljivo, predvaja. Na naroku ima zaslišani pravico, da poda pojasnila in pripombe, ki se prav tako posnamejo.

(5) V zapisniku o preiskovalnem dejanju je treba zapisati, da je bilo dejanje posneto z ustreznim tehničnim sredstvom za zvočno ali zvočno-slikovno snemanje in kdo je to napravil, da je bil zaslišanec vnaprej obveščen o snemanju, da je bil posnetek reproduciran in kje je shranjen posnetek, če ni priložen spisom ali samodejno zabeležen v informacijskem sistemu sodišča.

(6) Preiskovalni sodnik lahko odredi, naj se zvočni posnetek v celoti ali deloma prepíše. Prepis mora preiskovalni sodnik pregledati, potrditi in priključiti zapisniku o opravljenem dejanju.

(7) Zvočne in slikovne posnetke hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis.

(8) Določbe prvega do sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če je kakšno drugo preiskovalno dejanje, razen zaslišanja, snemano z ustreznim tehničnim sredstvom za zvočno ali zvočno-slikovno snemanje, ali če preiskovalno dejanje opravlja policija.

85. člen

Za zapisnik o glavni obravnavi veljajo tudi določbe členov 314 do 317 tega zakona.

86. člen

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločbo.

(3) Ta zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar. Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v sam zapisnik.

(4) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo višje sodišče, ko odloča o pravnem sredstvu. V tem primeru mora višje sodišče zapisnik spet zapreti v poseben ovitek in na ovitku naznačiti, da je zapisnik pregledalo.

(5) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju, ki se izda v elektronski obliki, podpišejo vsi člani senata in zapisnikar s svojimi varnimi elektronskimi podpisi in varnim elektronskim podpisom sodišča, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Če je varen elektronski podpis člana senata oziroma zapisnikarja overjen s kvalificiranim potrdilom, ki vsebuje tudi navedbo sodišča, varen elektronski podpis sodišča ni potreben. Zapisnik o posvetovanju in glasovanju, ki se izda v elektronski obliki, se v informacijskem sistemu vodi v posebni mapi tako, da je dostopen v povezavi z obravnavano zadevo. Ko višje sodišče pri

odločanju o pravnem sredstvu pregleda tak zapisnik, ga mora spet shraniti v posebno mapo v informacijskem sistemu in na njej označiti, da ga je pregledalo.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše način hrambe in sledljivost zapisnika o posvetovanju in glasovanju, ki se izda v elektronski obliki, iz prejšnjega odstavka ter izločenih dokazov v elektronski obliki iz šestega odstavka 83. člena tega zakona.

VIII. poglavje
ROKI

87. člen

(1) Roki, ki so določeni v tem zakonu, se ne smejo podaljšati, razen če to zakon izrecno dovoljuje. Če gre za rok, ki je s tem zakonom določen zaradi varstva pravic obrambe in drugih obdolženčevih procesnih pravic, se ta lahko skrajša, če obdolženec to zahteva pisno ali pred sodiščem ustno na zapisnik.

(2) Če je izjava vezana na rok, velja za pravočasno, če se tistemu, ki jo je upravičen sprejeti, izroči še pred pretekom roka.

(3) Če se izjava pošlje po pošti priporočeno, velja dan oddaje na pošto za dan izročitve tistemu, kateremu je poslana. Če se pošlje vloga v elektronski obliki po elektronski poti, se šteje čas, ko jo je sprejel informacijski sistem naslovnika, za trenutek izročitve tistemu, kateremu je poslana.

(4) Obdolženec, ki je v priporu, lahko poda izjavo, vezano na rok, tudi na zapisnik pri sodišču, ki vodi postopek, ali jo izroči upravi zaporov; tisti ki prestaja kazen ali je v kakšnem zavodu, ker mu je bil izrečen varnostni ali vzgojni ukrep, pa lahko izroči tako izjavo upravi zavoda, v katerem je. Dan, ko se sestavi tak zapisnik oziroma ko se izjava izroči upravi zavoda, velja za dan izročitve organu, ki je pristojen da jo sprejme.

(5) Če je vloga, ki je vezana na rok, zaradi nevednosti ali očitne pomote vložnika izročena ali poslana nepristojnemu sodišču pred pretekom roka, k pristojnemu sodišču pa prispe po preteku roka, se šteje, da je pravočasna.

88. člen

(1) Roki se računajo na ure, dneve, mesece in leta.

(2) Ura ali dan, ko je bila opravljena vročitev ali naznanitev oziroma ko se je pripetil dogodek, od katerega je treba računati rok, se ne šteje v rok, temveč se za začetek roka vzame prva naslednja ura oziroma prvi naslednji dan. Za en dan se šteje štiriindvajset ur, mesec in leto pa se računata po koledarju.

(3) Roki, ki so določeni po mesecih oziroma letih, se iztečejo s pretekom tistega dne v zadnjem mesecu oziroma letu, ki se po svoji številki ujema z dnem, ko je rok začel teči po drugem odstavku tega člena. Če tega dneva v zadnjem mesecu ni, se izteče rok zadnji dan v tem mesecu.

(4) Če je zadnji dan roka državni praznik, sobota ali nedelja ali kakšen drug dan, ko se pri državnem organu ne dela, se izteče rok s pretekom prvega prihodnjega delavnika.

89. člen

(1) Obdolžencu, ki iz opravičenih razlogov zamudi rok za napoved pritožbe ali rok za pritožbo zoper sodbo ali zoper sklep o varnostnem ali vzgojnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi, dovoli sodišče vrnitev v prejšnje stanje, da napove pritožbo oziroma da vloži pritožbo, če v osmih dneh po prenehanju vzroka, zaradi katerega je zamudil rok, vloži prošnjo za vrnitev v prejšnje stanje in obenem z njo tudi napove pritožbo oziroma odda tudi pritožbo.

(2) Po treh mesecih od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje.

90. člen

(1) O vrnitvi v prejšnje stanje odloči predsednik senata, ki je razglasil sodbo, zoper katero se napoveduje pritožba oziroma izdal sodbo ali sklep, ki se s pritožbo izpodbija.

(2) Zoper sklep, s katerim se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, ni pritožbe.

(3) Če se obdolženec pritoži zoper sklep, s katerim mu ni bila dovoljena vrnitev v prejšnje stanje, mora sodišče to pritožbo skupaj z napovedjo pritožbe zoper sodbo oziroma s pritožbo zoper sodbo ali zoper sklep o varnostnem ali vzgojnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi ter z odgovorom na pritožbo in vsemi spisi poslati v odločitev višjemu sodišču.

91. člen

Prošnja za vrnitev v prejšnje stanje praviloma ne zadrži izvršitve sodbe oziroma sklepa o varnostnem ali vzgojnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi, vendar pa sme sodišče, ki je pristojno za rešitev prošnje, odločiti da se počaka z izvršitvijo, dokler se ne odloči o prošnji.

IX. poglavje STROŠKI KAZENSKEGA POSTOPKA

92. člen

(1) Stroški kazenskega postopka so izdatki, ki nastanejo v kazenskem postopku ali zaradi njega.

(2) Stroški kazenskega postopka so:

1) stroški za priče in za ogled ter nagrada in stroški za izvedence, tolmače in strokovnjake, stroški za vročanje pisanj po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje v kazenskem postopku;

2) vozni stroški za obdolženca;

3) izdatki za privedbo ali za spremljanje oseb tistega, ki mu je bila vzeta prostost;

4) vozni in potni stroški uradnih oseb;

5) stroški za zdravljenje obdolženca, dokler je v priporu in stroški poroda, razen če se ti stroški plačajo iz sredstev zdravstvenega zavarovanja;

6) sodna taksa;

7) nagrada in potrebni izdatki zagovornika, potrebni izdatki zasebnega tožilca in oškodovanca kot tožilca ter njihovih zastopnikov in pa nagrada in potrebni izdatki njihovih pooblaščenec;

8) potrebni izdatki oškodovanca in njegovega zakonskega zastopnika ter nagrada in potrebni izdatki njegovega pooblaščenca.

(3) Stroški iz 1., 2., 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena ter potrebni izdatki in nagrada postavljenega zagovornika in postavljenega pooblaščenca oškodovanca ter oškodovanca kot tožilca, se v postopku zaradi kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, izplačajo naprej iz sredstev organa, ki vodi kazenski postopek, v zvezi s stroški iz 3. točke drugega odstavka tega člena pa mora organ, ki je izvršil privedbo, spremljanje ali vročanje, sodišču predložiti obračun stroškov, pozneje pa se vsi ti stroški izterjajo od tistih, ki so jih po določbah tega zakona dolžni poravnati. Organ, ki vodi kazenski postopek, mora vse stroške, ki so bili naprej izplačani oziroma za katere je bil sodišču predložen obračun stroškov, vpisati v seznam in seznam priložiti spisom.

(4) Stroški za prevajanje v slovenski, italijanski ali madžarski jezik, ki nastanejo z uporabo določb ustave in tega zakona o pravici pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti do uporabe svojega jezika, se ne zaračunajo tistim, ki so po določbah tega zakona dolžni povrniti stroške kazenskega postopka.

(5) Stroški za prevajanje se ne zaračunajo obdolžencu, če ne razume ali ne govori jezika, v katerem teče kazenski postopek.

93. člen

(1) V vsaki sodbi in v vsakem sklepu, s katerim se ustavi kazenski postopek, ali zavrže obtožnica, je treba odločiti, kdo plača stroške postopka in kolikšni so.

(2) Če o višini stroškov ni podatkov, izda preiskovalni sodnik, sodnik posameznik ali predsednik senata poseben sklep o višini stroškov takrat, ko se ti podatki zberejo. Zahtevek s

podatki o višini stroškov se lahko poda najpozneje v treh mesecih od dneva, ko je bila pravnomočna sodba ali sklep vročen tistemu, ki ima pravico podati takšen zahtevek.

(3) Kadar se o stroških kazenskega postopka odloči s posebnim sklepom, odloča o pritožbi zoper tak sklep senat (šesti odstavek 25. člena).

94. člen

(1) Obdolženec, oškodovanec, oškodovanec kot tožilec, zasebni tožilec, zagovornik, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, priča, izvedenec, tolmač in strokovnjak (178. člen) plačajo ne glede na izid kazenskega postopka stroške, nastale s svojo privedbo, preložitvijo preiskovalnega dejanja ali glavne obravnave ali nevlóžitvijo napovedane pritožbe in druge stroške postopka, ki so jih povzročili po svoji krivdi, kot tudi ustrezno sodno takso.

(2) O stroških iz prejšnjega odstavka izda sodišče poseben sklep, razen če odloči o stroških, ki jih morata povrniti zasebni tožilec in obdolženec, v odločbi o glavni stvari.

95. člen

(1) Če sodišče spozna obdolženca za krivega, izreče v sodbi, da je dolžan povrniti stroške kazenskega postopka. Če se izda sodba o kaznovalnem nalogu, obdolženec ne plača sodne takse.

(2) Kdor je obdolžen več kaznivih dejanj, se ne obsodi na povrnitev stroškov za dejanja, glede katerih je oproščen obtožbe, če se dajo ti stroški izločiti iz skupnih stroškov.

(3) Če je z isto sodbo spoznanih za krive več obdolžencev, določi sodišče, kolikšen del stroškov plača vsak posebej izmed njih; če tega ni mogoče določiti, obsodi vse obdolžence na nerazdelno plačilo stroškov. Plačilo sodne takse določi za vsakega obdolženca posebej.

(4) Sodišče sme v odločbi, s katero odloči o stroških, oprostiti obdolženca povrnitve vseh stroškov ali dela stroškov kazenskega postopka iz 1. do 6. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona, če bi bilo zaradi njihovega plačila ogroženo vzdrževanje obdolženca ali oseb, ki jih je obdolženec dolžan vzdrževati. Če se te okoliščine ugotovijo po izdaji odločbe o stroških, sme predsednik senata na predlog obdolženca s posebnim sklepom oprostiti obdolženca povrnitve stroškov kazenskega postopka, odložiti plačilo stroškov kazenskega postopka, ali pa mu dovoliti, da jih povrne v obrokih. Predlog lahko obdolženec poda najpozneje do izteka roka za plačilo, ki ga določi sodišče.

(5) Določbe o oprostitvi, odlogu in obročnem plačilu stroškov iz prejšnjega odstavka se lahko smiselno uporabijo tudi za druge udeležence kazenskega postopka, ki se jim smejo naložiti v plačilo stroški kazenskega postopka.

(6) Določbe o oprostitvi, odlogu in obročnem plačilu stroškov iz četrtega in petega odstavka tega člena ne veljajo v primerih iz 94. člena tega zakona.

96. člen

(1) Če se kazenski postopek ustavi ali če se izda sodba, s katero se obdolženec oprosti obtožbe ali se z njo obtožba zavrne, ali če se izda sklep s katerim se obtožnica zavrže, izreče sodišče v sklepu oziroma sodbi, da obremenjujejo stroški kazenskega postopka iz 1. do 5. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona ter potrebni izdatki obdolženca in potrebni izdatki in nagrada zagovornika proračun, razen v primerih, ki so navedeni v naslednjih odstavkih.

(2) Zasebni tožilec in oškodovanec kot tožilec morata povrniti stroške kazenskega postopka iz 1. do 6. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona, če se postopek konča s sodbo, s katero se obdolženec oprosti obtožbe ali s sodbo, s katero se obtožba zavrne oziroma iz 1. do 5. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona, če se postopek konča s sklepom, s katerim se postopek ustavi ali obtožnica zavrže, in potrebne izdatke obdolženca ter potrebne izdatke in nagrado za njegovega zagovornika, razen če se postopek ustavi oziroma če se obtožba s sodbo zavrne zaradi obdolženčeve smrti, ali

pa zaradi tega, ker je kazenski pregon zastaral zaradi zavlačevanja postopka, ki ga ni mogoče pripisati v krivdo zasebnemu tožilcu ali oškodovancu kot tožilcu, kot tudi v primeru iz drugega odstavka 63. člena tega zakona. V slednjem primeru obremenjujejo stroški zasebnega tožilca, oškodovanca kot tožilca in njunih pooblaščenecv proračun. Če se postopek ustavi zaradi umika obtožbe, se obdolženec in zasebni tožilec ali oškodovanec kot tožilec lahko poravnata o svojih medsebojnih stroških. Če je več zasebnih tožilcev oziroma oškodovancev kot tožilcev, plačajo stroške vsi nerazdelno.

(3) Oškodovancu kot tožilcu se smejo naložiti v plačilo samo tisti stroški, ki so nastali po tem, ko je prevzel pregon od državnega tožilca, do tedaj nastali stroški pa obremenijo proračun.

(4) Če sodišče zavrže obtožnico zaradi nepristojnosti, izda odločbo o stroških pristojno sodišče.

97. člen

(1) Nagrado in potrebne izdatke zagovornika in pooblaščenca zasebnega tožilca ali oškodovanca mora plačati zastopani, ne glede na to, kdo je po odločbi sodišča dolžan plačati stroške kazenskega postopka, razen v primerih, ko obremenjujejo po določbah tega zakona nagrada in potrebni izdatki zagovornika proračun. Če je bil obdolžencu zagovornik postavljen, pa bi bilo ogroženo njegovo vzdrževanje ali vzdrževanje oseb, ki jih je obdolženec dolžan vzdrževati, če bi moral plačati zagovorniku nagrado in potrebne izdatke, se ti izplačajo iz proračunskih sredstev. Tako se ravna tudi, če je bil oškodovancu kot tožilcu postavljen pooblaščenec.

(2) Pooblaščenec zasebnega tožilca in oškodovanca, ki ni odvetnik, oziroma odvetniški kandidat, nima pravice do nagrade, temveč samo pravico do povrnitve potrebnih izdatkov.

(3) Če plačilo stroškov kazenskega postopka ni naloženo obdolžencu, bremenijo stroški postavljenega pooblaščenca oškodovanca iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona proračun.

98. člen

(1) O dolžnosti plačila stroškov, ki nastanejo pri višjem sodišču, odloča dokončno to sodišče v skladu z določbami členov 92 do 97 tega zakona.

(2) Sodna taksa se ne določi, če je bilo z odločbo višjega sodišča odločeno v celoti ali deloma v obdolženčevo korist.

98.a člen

Glede plačila stroškov, ki nastanejo v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi, se smiselno uporabljajo določbe členov 92 do 98 tega zakona.

99. člen

Povrnitev stroškov kazenskega postopka podrobneje predpiše minister, pristojen za pravosodje.

X. poglavje PREMOŽENJSKOPRAVNI ZAHTEVKI

100. člen

(1) Premoženskokopravni zahtevek, ki je nastal zaradi kaznivega dejanja, se na predlog upravičencev obravnava v kazenskem postopku, če se s tem ne bi preveč zavlekel ta postopek.

(2) Premoženskokopravni zahtevek se lahko tiče povrnitve škode, vrnitve stvari ali razveljavitve določenega pravnega posla.

101. člen

Predlog za uveljavitev premoženskokopravnega zahtevka v kazenskem postopku lahko poda tisti, ki je upravičen uveljavljati tak zahtevek v pravdi.

102. člen

(1) Predlog za uveljavitev premoženskokopravnega zahtevka v kazenskem postopku se poda pri organu, pri katerem se vložijo kazenska ovadba, ali pri sodišču, pred katerim teče postopek.

(2) Predlog se lahko poda najdalj do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje.

(3) Tisti, ki je upravičen podati predlog, mora določno označiti svoj zahtevek in predložiti dokaze.

(4) Če upravičenec ne poda predloga za uveljavitev premoženskokopravnega zahtevka v kazenskem postopku do vložitve obtožbe, se obvesti, da ga lahko poda do konca glavne obravnave.

103. člen

(1) Upravičenci (101. člen) smejo do konca glavne obravnave umakniti predlog za uveljavitev premoženskokopravnega zahtevka v kazenskem postopku in ga uveljavljati v pravdi. Če umaknejo predlog, ga ne morejo več ponoviti, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Če preide premoženskokopravni zahtevek potem, ko je podan predlog, toda pred koncem glavne obravnave, po pravih premoženskokopravnih prava na koga drugega, se ta povabi, da izjavi, ali vztraja pri predlogu ali ne. Če se ne odzove vabilu, čeprav je bil v redu povabljen, se šteje, da je umaknil podani predlog.

104. člen

(1) Sodišče, pred katerim teče postopek, zasliši obdolženca o dejstvih, navedenih v predlogu in razišče okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev premoženskokopravnega zahtevka.

(2) Če bi se s poizvedovanjem o premoženskokopravnem zahtevku preveč zavlekel kazenski postopek, se omeji sodišče na zbiranje tistih podatkov, ki bi jih bilo pozneje nemogoče ali zelo težko ugotoviti.

105. člen

(1) O premoženskokopravnih zahtevkih odloča sodišče.

(2) Sodišče lahko prisodi v sodbi, s katero spozna obdolženca za krivega, oškodovancu premoženskokopravni zahtevek v celoti; lahko mu ga prisodi deloma in ga s presežkom napoti na pravdo. Če pa podatki kazenskega postopka ne dajejo zanesljive podlage niti za popolno niti za delno razsojo, napoti sodišče oškodovanca na pravdo s celotnim premoženskokopravnim zahtevkom.

(3) Če izda sodišče sodbo, s katero se obdolženec oprsti obtožbe ali se z njo obtožba zavrne, ali če s sklepom ustavi kazenski postopek ali zavrže obtožnico, napoti oškodovanca, da lahko svoj premoženskokopravni zahtevek uveljavlja v pravdi. Če se sodišče izreče za nepristojno za kazenski postopek, napoti oškodovanca, da lahko priglasijo svoj premoženskokopravni zahtevek v kazenskem postopku, ki ga bo začelo ali nadaljevalo pristojno sodišče.

106. člen

Če gre pri premoženskokopravnem zahtevku za vrnitev stvari, pa sodišče ugotovi, da pripada stvar oškodovancu in da je pri obdolžencu ali pri katerem od udeležencev kaznivega dejanja ali pri nekom, kateremu so jo ti dali v hrambo, odloči v sodbi, da se stvar izroči oškodovancu.

107. člen

Če se premoženskokopravni zahtevek tiče razveljavitve določenega pravnega posla in sodišče spozna, da je utemeljen, izreče v sodbi, da se ta pravni posel popolno ali deloma razveljavi s posledicami, ki iz tega izvirajo, ne da bi s tem posegalo v pravice drugih.

108. člen

(1) Pravnomočno sodbo, s katero je odločeno o premoženskokopravnem zahtevku, sme sodišče spremeniti v kazens-

skem postopku le tedaj, če se kazenski postopek obnovi ali če se vložiti zahteva za varstvo zakonitosti.

(2) Razen v primerih iz prejšnjega odstavka smejo obsojenec oziroma njegovi dediči zahtevati samo v pravdi, da se spremeni pravnomočna sodba kazenskega sodišča, s katero je bilo odločeno o premoženjskoprnem zahtevku; to pa le tedaj, če so podani pogoji za obnovo po določbah, ki veljajo za pravdni postopek.

109. člen

(1) Če se v predkazenskem ali kazenskem postopku uveljavlja premoženjskopravni zahtevek, sme sodišče na predlog upravičenca (101. člen) odrediti začasno zavarovanje tega zahtevka.

(2) Glede pogojev ter postopka odreditve, trajanja in prenehanja začasnega zavarovanja premoženjskoprnega zahtevka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi, nastale s kaznivim dejanjem ali zaradi njega (502. do 502.d člen).

110. člen

(1) Če gre za stvari, ki nedvomno pripadajo oškodovancu in niso potrebne kot dokaz v kazenskem postopku, se izročijo oškodovancu še pred koncem postopka.

(2) Če se več oškodovancev prepira o lastnini stvari, se napotijo na pravdo, sodišče pa odredi v kazenskem postopku le hrambo stvari kot začasno zavarovanje.

(3) Stvari, ki so potrebne kot dokaz, se zasežejo in po končanem postopku vrnejo lastniku. Če je taka stvar lastniku neogibno potrebna, se mu sme vrniti tudi pred koncem postopka proti zavezi, da jo na zahtevo prinese.

111. člen

(1) Če ima oškodovanec zahtevek proti kakšni drugi osebi zaradi tega, ker so pri njej stvari, ki so bile pridobljene s kaznivim dejanjem, ali zaradi tega, ker je ta zaradi kaznivega dejanja prišla do premoženjske koristi, sme sodišče na predlog upravičencev (101. člen) odrediti v kazenskem postopku začasno zavarovanje tudi zoper to osebo. Določbe drugega odstavka 109. člena tega zakona veljajo tudi v tem primeru.

(2) Sodišče odpravi v sodbi, s katero spozna obdolženca za krivega, zavarovanje iz prejšnjega odstavka, če ni bilo odpravljeno že prej, ali pa napoti oškodovanca na pravdo z opozorilom, da bo zavarovanje odpravljeno, če pravda ne bo uvedena v roku, ki mu ga za to določa.

XI. poglavje IZDAJA IN NAZNANITEV ODLOČB

112. člen

(1) V kazenskem postopku se izdajajo odločbe v obliki sodb, sklepov in odredb.

(2) Sodbe izdaja le sodišče, sklepe in odredbe pa izdajajo tudi drugi organi, ki sodelujejo v kazenskem postopku.

113. člen

(1) Senat izdaja odločbe po ustnem posvetovanju in glasovanju. Odločba je sprejeta, če je zanjo glasovala večina članov senata.

(2) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je poskrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(3) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne dobi večina, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za obdolženca najneugodnejši, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(4) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanih, ki jih postavi predsednik senata: vendar pa član senata, ki je glasoval za oprostitev obdolženca ali za razveljavitev sodbe in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za obdolženca najugodnejši.

114. člen

(1) Pri odločanju se najprej glasuje, ali je sodišče pristojno, ali je treba postopek dopolniti ter o drugih predhodnih vprašanih. Ko se odloči o predhodnih vprašanih, se preide na odločanje o glavni stvari.

(2) Pri odločanju o glavni stvari se najprej glasuje ali je obdolženec storil kaznivo dejanje in ali je kazensko odgovoren; nato pa se glasuje o kazni, drugih kazenskih sankcijah, stroških kazenskega postopka, premoženjskoprnih zahtevkih in o drugih vprašanih, o katerih je treba odločiti.

(3) Če je ista oseba obtožena več kaznivih dejanj, se glasuje o kazenski odgovornosti in o kazni za vsako od teh dejanj posebej, nato pa o enotni kazni za vsa dejanja.

115. člen

(1) Posvetovanje in glasovanje je tajno.

(2) V prostoru, v katerem je posvetovanje in glasovanje, smejo biti le člani senata in zapisnikar.

116. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se naznanjajo odločbe navzočim prizadetim osebam ustno, nenavzočim pa se vročajo v overjenem prepisu.

(2) Če je bila odločba naznanjena ustno, se to zaznamuje v zapisniku ali na spisu; tisti, ki mu je bila naznanjena, pa to potrdi s svojim podpisom. Če prizadeta oseba izjavi, da se ne bo pritožila, se ji ne vroči overjenega prepisa ustno naznanjene odločbe, razen če ni v tem zakonu drugače določeno.

(3) Prepisi odločb, zoper katere je dovoljena pritožba, se vročajo s poukom o pravici do pritožbe.

XII. poglavje VROČANJE PISANJ IN PREGLEDOVANJE SPISOV

117. člen

(1) Pisanja se vročajo praviloma po pošti, po varni elektronski poti ali po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje v kazenskem postopku. Vročajo se lahko tudi po sodnem osebju po pooblastilu predsednika sodišča ali po uradni osebi organa, ki je odredil vročanje, neposredno pri tem organu.

(2) Obdolženec, priča, zasebni tožilec, oškodovanec kot tožilec in oškodovanec lahko sodišču sporoči, da želi vročitev pisanj po elektronski poti v varen poštni predal, katerega naslov navede v vlogi ali na naroku in je enakovreden naslovu prebivališča. Če navedene osebe pošljejo vlogo v elektronski obliki po varni elektronski poti, se šteje, da želijo vročanje po varni elektronski poti, dokler ne sporočijo drugače. Če sodišče ugotovi, da vročitev v varen poštni predal ni mogoča, vroči pisanje na drug način v skladu s prejšnjim odstavkom in navede razlog za tako vročitev.

(3) Državnemu tožilcu in drugim državnim organom, odvetnikom, sodnim izvedencem, sodnim cenilcem, sodnim tolmačem in drugim osebam oziroma organom, pri katerih se zaradi njihove narave dela lahko domneva večja zanesljivost, se pisanja vročajo po elektronski poti v varen poštni predal, če je tako vročanje mogoče in če drug način vročanja iz prvega odstavka tega člena ni primernejši.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, določi pravila za delovanje pravnih in fizičnih oseb, ki opravljajo vročanje v kazenskem postopku, ter vsebino sporočil pri vročanju in vročilnic v kazenskem postopku.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše, kaj je varna elektronska pot, katere pisanja se pošiljajo in vročajo po

varni elektronski poti, kaj je varen poštni predal, pogoje, obliko in način vročanja po varni elektronski poti ter organizacijo in delovanje informacijskega sistema sodišča v kazenskem postopku.

(6) Vabilo na glavno obravnavo in druga vabila sodišče ustno naznani osebi, kadar je ta pred njim, in jo pri tem pouči o posledicah, če ne bi prišla. Na ta način opravljeno vabilo se zaznamuje v zapisniku, ki ga povabljeni podpiše, razen če je to že zapisano v zapisniku o glavni obravnavi. Šteje se, da je vabilo s tem veljavno vročeno.

117.a člen

(1) Vročitev pisanja, izdelanega v elektronski obliki, se lahko opravi z vročitvijo pisanja v fizični obliki ali po varni elektronski poti.

(2) V fizični obliki se vročitev overjenega prepisa pisanja opravi v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo vročanje pisanj v fizični obliki.

(3) Po varni elektronski poti se vročitev pisanja opravi po informacijskem sistemu, s posredovanjem organizacije, ki opravlja dejavnost elektronskega vročanja.

(4) Informacijski sistem samodejno pošlje naslovníku v njegov varni poštni predal pisanje in hkrati tudi informativno sporočilo, v katerem ga opozori, da je v informacijskem sistemu pisanje in da ga mora prevzeti v 15 dneh od dne, ko mu je bilo poslano v varni poštni predal, sicer bo pisanje izbrisano iz informacijskega sistema, naslovníku pa se bo pisanje vročalo po določbah tega zakona, ki urejajo vročanje pisanj v fizični obliki.

(5) Naslovník prevzame pisanje iz informacijskega sistema tako, da z uporabo kvalificiranega potrdila za varen elektronski podpis dokáže svojo istovetnost, v pogleda v varni poštni predal in elektronsko podpiše vročilnico.

(6) Vročitev po tretjem odstavku tega člena velja za opravljeno z dnem, ko naslovník prevzame pisanje. Če ga ne prevzame v 15 dneh, informacijski sistem pisanje izbriše ter pošlje naslovníku in sodišču elektronsko sporočilo, da je pisanje izbrisano iz informacijskega sistema in da se bo naslovníku vročalo po določbah tega zakona, ki urejajo vročanje pisanj v fizični obliki.

(7) Informacijski sistem obvesti o vročitvi sodišče, ki je vročitev odredilo, z vročilnico v elektronski obliki.

(8) Na način, določen v tem členu, se po varni elektronski poti lahko vročajo tudi tista pisanja, ki imajo izvornike v fizični obliki, če je elektronski (skeniran) prepis, ki je izdelan na podlagi izvornika v fizični obliki, opremljen z varnim elektronskim podpisom sodišča, overjenim s kvalificiranim potrdilom.

(9) Če je treba naslovníku poslati cel spis in se ta vodi v elektronski obliki, se to opravi po varni elektronski poti, če je tak način mogoč.

118. člen

(1) Pisanje, za katero je v tem zakonu določeno, da ga je treba osebno vročiti, se izroči neposredno naslovníku. Če tistega, kateremu mora biti pisanje osebno vročeno, ni tam, kjer naj se vročitev opravi, poizve vročevalec, kdaj in kje bi ga mogel najti, ter mu pusti pri katerih od oseb, omenjenih v 119. členu tega zakona ali v hišnem predalčniku, pismeno sporočilo, naj bo določenega dne ob določeni uri v svojem stanovanju ali na svojem delovnem mestu, da sprejme pisanje. Če vročevalec tudi potem ne najde tistega, ki bi mu moral vročiti pisanje, ravna po prvem odstavku 119. člena tega zakona; s tem se šteje, da je vročitev opravljena.

(2) Za osebno vročitev se šteje tudi vročitev po varni elektronski poti v skladu z določbami 117. in 117.a člena tega zakona.

119. člen

(1) Pisanja, za katera v tem zakonu ni določeno, da morajo biti osebno vročena, se prav tako vročajo osebno. Vendar pa se v primeru, če naslovníka ni v stanovanju ali na delovnem mestu, lahko izročijo kateremu od njegovih odraslih družinskih

članov, ki je pisanje dolžan sprejeti. Če niti teh ni v stanovanju, se pisanje izroči hišniku ali sosеду, če v to privolita. Če pa se vroča pisanje na delovnem mestu tistega, kateremu naj bo vročeno, in tega ni tam, se lahko izroči osebi, pooblaščen za sprejemanje pošte, ki je pisanje dolžna sprejeti, ali komu, ki dela na istem mestu, če v to privoli.

(2) Če vročitev pisanja po prejšnjem odstavku ni možna, vročevalec pisanje izroči sodišču, ki je vročitev odredilo, če gre za vročitev po pošti, pa pošti naslovníkovega prebivališča. Naslovníku se pusti sporočilo o prispeli pošiljki z obvestilom na katerem sodišču oziroma pošti in v kakšnem roku lahko prevzame pisanje. Pisanje, ki v določenem roku na pošti ni prevzeto, se vrne.

(3) Če se ugotovi, da je tisti, kateremu bi bilo treba vročiti pisanje, odsoten in da mu zaradi tega osebe iz prvega odstavka tega člena pisanja ne bi mogle pravočasno izročiti, se pisanje vrne z navedbo, kje je odsotni.

119.a člen

Če vročitev na navedenem naslovníkovem naslovu ni mogoča zato, ker se je naslovník odselil, in vročevalec izve za njegov novi naslov, prepošlje pisanje na ta naslov in o tem obvesti sodišče.

120. člen

(1) Obdolžencu je treba osebno vročiti vabilo na prvo zaslišanje v predhodnem postopku in vabilo na glavno obravnavo.

(2) Obdolžencu, ki nima zagovornika, je treba osebno vročiti obtožni akt, sodbo in vse odločbe, pri katerih teče od vročitve rok za pritožbo, kot tudi pritožbo nasprotne stranke, ki se vroča na odgovor. Na zahtevo obdolženca vroči sodišče sodbo in druge odločbe osebi, ki jo on določi.

(3) Če je treba obdolžencu, ki nima zagovornika, vročiti sodbo, s katero mu je izrečena kazen zapora, pa mu sodbe ni mogoče vročiti na njegov dotedanji naslov, mu sodišče postavi po uradni dolžnosti zagovornika, ki opravlja to dolžnost, dokler se ne zve za njegov novi naslov. Postavljenu zagovorniku določi sodišče potreben rok, da se seznanj s spisi, nato pa mu vroči sodbo in postopek nadaljuje. Če gre za drugo odločbo, pri kateri teče od vročitve rok za pritožbo, ali za pritožbo nasprotne stranke, ki se vroča na odgovor, pritrđi sodišče odločbo oziroma pritožbo na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena veljavna vročitev. Sodbe o kaznovalnem nalogu ni dovoljeno vročiti s pritrđitvijo na sodno desko.

(4) Če ima obdolženec zagovornika, vroči sodišče pisanja iz drugega odstavka tega člena zagovorniku in obdolžencu po določbah 119. člena tega zakona. V takem primeru teče rok za vložitev pravnega sredstva oziroma odgovora na pritožbo od zadnje vročitve. Če obdolžencu ni mogoče vročiti odločbe oziroma pritožbe, ker ni sporočil spremembe naslova ali prebivališča, se odločba oziroma pritožba pritrđi na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena veljavna vročitev.

(5) Če je treba vročiti pisanje zagovorniku obdolženca, ta pa ima več zagovornikov, zadošča, da se vroči enemu od njih.

121. člen

(1) Vabilo za vložitev zasebne tožbe ali obtožnice ter vabilo na glavno obravnavo vroči sodišče zasebnemu tožilcu in oškodovancu kot tožilcu oziroma njenemu zakonitemu zastopniku osebno (118. člen), njihovim pooblaščenecem pa po 119. členu tega zakona. Enako jim vroča tudi odločbe, pri katerih teče od dneva vročitve rok za pritožbo, in pritožbo nasprotne stranke, ki jo vroča na odgovor.

(2) Če osebam iz prejšnjega odstavka ali oškodovancu ni mogoče vročiti vabila oziroma odločbe ali pritožbe na dotedanji naslov, pritrđi sodišče vabilo, odločbo oziroma pritožbo na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena veljavna vročitev.

(3) Če ima oškodovanec, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, vroči sodišče pisanje temu, če jih ima več, pa le enemu od njih.

122. člen

(1) Potrtilo o vročitvi (vročilnico) podpišeta prejemnik in vročevalec. Prejemnik zapiše sam z besedo na vročilnici datum prejema.

(2) Če je prejemnik nepismen ali če se ne more podpisati, ga podpiše vročevalec in navede datum prejema s pripombo, zakaj je podpisal prejemnika.

(3) Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in navede datum vročitve; s tem je vročitev opravljena.

123. člen

Če naslovnik ali njegov odrasli družinski član pisanja noče sprejeti, zapiše vročevalec na vročilnici datum, uro in razlog odklonitve sprejema, pisanje pa pusti v naslovnikovem stanovanju ali v prostoru, kjer ta dela; s tem je vročitev opravljena.

124. člen

(1) Vojaškim osebam, osebam v policiji, pripadnikom straže v zavodih, v katerih so osebe, ki jim je vzeta prostost in osebam, zaposlenim v kopenskem, morskem in zračnem prometu, se vročajo vabila prek njihovega poveljstva oziroma neposrednega predstojnika; po potrebi pa se jim lahko vročajo na ta način tudi druga pisanja.

(2) Osebam, ki jim je vzeta prostost, se opravi vročitev na sodišču ali po upravi zavoda, v katerem so.

(3) Osebam, ki uživajo v Republiki Sloveniji imunitetno pravico po mednarodnem pravu, se vročitev opravi po ministrstvu za zunanje zadeve, če mednarodne pogodbe ne določajo kaj drugega.

(4) Državljanom Republike Slovenije v tujini se opravi vročitev, če ne gre za postopek iz 515. in 516. člena tega zakona, s posredovanjem diplomatskega ali konzularnega predstavništva Republike Slovenije v tuji državi; pogoj pa je, da tuja država ne nasprotuje takemu načinu vročitve in da tisti, ki naj se mu pisanje vroči, prostovoljno privoli, da ga sprejme. Pooblaščen oseba diplomatskega ali konzularnega predstavništva podpiše vročilnico kot vročevalec, če je pisanje vročeno v samem predstavništvu; če pa je poslano po pošti, potrdi to na vročilnici.

125. člen

(1) Državnemu tožilcu se vročajo odločbe in druga pisanja tako, da se izročijo pisarni državnega tožilstva.

(2) Kadar se vročajo odločbe in druga pisanja, pri katerih teče od dneva vročitve rok, se šteje za dan vročitve dan, ko se izročijo pisarni državnega tožilstva.

(3) Sodišče pošlje državnemu tožilcu na njegovo zahtevo kazenski spis v pregled. Če teče rok za redno pravno sredstvo ali če je to sicer v korist postopka, sme sodišče določiti rok, v katerem mora državni tožilec spis vrniti.

126. člen

(1) V primerih, ki jih ni v tem zakonu, se vročitev opravi po določbah, ki veljajo za pravdni postopek.

(2) Kadar se o stroških kazenskega postopka odloči s posebnim sklepom, se vročitev sklepa opravi po določbah zakona, ki ureja upravni postopek.

(3) Če naslovnik določi naslov za vročanje v skladu z določbami zakona, ki ureja prijavo prebivališča, se šteje, da je s tem sporočil sodišču spremembo naslova ali prebivališča.

127. člen

(1) Vabila in odločbe, ki se izdajajo do konca glavne obravnave za osebe, ki sodelujejo v postopku, razen za obdolženca, se smejo izročiti udeležencu v postopku, ki je pripravljen vročiti jih tistemu, kateremu so namenjene, če organ meni, da jih bo na ta način zanesljivo dobil.

(2) Vabilo na glavno obravnavo ali kakšno drugo vabilo ter odločba o preložitvi glavne obravnave ali drugih napovedanih dejanj se lahko sporoči osebam iz prejšnjega odstavka tudi s telekomunikacijskimi sredstvi, če se da po okoliščinah sklepati,

da bo na ta način opravljeno sporočilo dobil tisti, kateremu je namenjeno.

(3) O tem, da je bilo vabilo sporočeno oziroma odločba izročena na način iz prejšnjih odstavkov, se napravi na spisu uradni zaznamek.

(4) Proti tistemu, ki je bil obveščen oziroma ki mu je bila odločba poslana po prvem ali drugem odstavku tega člena, nastopijo škodljive posledice, ki so predpisane za zamudo, samo, če se ugotovi, da je pravočasno dobil vabilo oziroma odločbo in da je bil poučen o posledicah zamude.

128. člen

(1) Vsakemu, ki ima opravičen interes, se sme dovoliti pregled in prepis posameznih kazenskih spisov.

(2) Dokler postopek teče, dovoljuje pregled in prepis spisov organ, pred katerim teče postopek; ko pa je postopek končan, dovoli to predsednik sodišča ali uradna oseba, ki jo on določi. Če so spisi pri državnem tožilcu, dovoljuje pregled in prepis državnih tožilcev.

(3) Pregled in prepis posameznih kazenskih spisov se sme odreči, če to narekujejo posebni razlogi obrambe ali varnosti države ali če je bila javnost izključena z glavne obravnave. Zoper tak sklep je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Za pregled in prepis spisov, ki naj bo dovoljen zasebnemu tožilcu, oškodovancu kot tožilcu, oškodovancu in zagovorniku, veljajo določbe 59. oziroma 73. člena tega zakona.

(5) Obdolženec ima pravico pregledati in prepisati spise in si ogledati dokazne predmete.

(6) Obdolženec in zagovornik imata pri državnem tožilcu pravico pregledati uradne zaznamke o obvestilih, ki jih je državni tožilec izločil iz spisov (prvi odstavek 83. člena).

(7) Spis v elektronski obliki imajo upravičenci po določbah tega zakona pravico pregledovati in prepisovati tudi v elektronski obliki v informacijskem sistemu, v katerem upravičenec dokaže svojo istovetnost s svojim kvalificiranim potrdilom za elektronski podpis.

(8) Upravičenci do pregleda spisa po določbah tega zakona imajo pravico v informacijskem sistemu spremljati potek postopka.

XIII. poglavje
IZVRŠITEV ODLOČB

129. člen

(1) Sodba postane pravomočna, če se ne more izpodbijati s pritožbo. Če je bila zoper sodbo vložena pritožba, nastopi pravomočnost z dnem, ko sodišče prve stopnje prejme spise z overjenimi prepisi sodbe sodišča druge stopnje. Če je sodišče druge stopnje odločitev o pritožbi, sprejeto po opravljeni obravnavi ali seji senata, o kateri so bili v redu obveščeni tožilec, obdolženec in zagovornik, razglasilo, nastopi pravomočnost z dnem razglasitve sodbe.

(2) Pravomočna sodba se izvrši, ko je vročena in ko za njeno izvršitev ni zakonskih ovir. Če ni vložena pritožba ali so se stranke pritožbi odpovedale ali jo umaknile, je sodba izvršljiva, ko poteče rok za pritožbo, oziroma od dneva, ko so se stranke odpovedale pritožbi ali vloženo pritožbo umaknile.

(3) Če sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji, ni pristojno za njeno izvršitev, pošlje overjen prepis sodbe s potrdilom o izvršljivosti organu, ki je pristojen za izvršitev.

(4) Če je vojaška oseba ali vojaški obveznik obsojen na kazen zapora, pa še ni odslužil vojaškega roka, pošlje sodišče overjen prepis pravomočne sodbe upravnemu organu, pristojnemu za obrambne zadeve.

129.a člen

(1) O predlogu za izvršitev kazni zapora tako, da obsojenec med prestajanjem kazni v določenih dnevih prebiva doma, nadomestitvi kazni zapora s hišnim zaporom, nadomestitvi

kazni zapora ali denarne kazni z delom v splošno korist in o izvršitvi denarne kazni s plačilom v obrokih, odloči s sklepom predsednik senata oziroma sodnik posameznik sodišča, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji.

(2) Predlog iz prejšnjega odstavka lahko v petnajstih dneh po pravnomočnosti sodbe vložijo obsojenec, njegov zagovornik ali oseba iz drugega odstavka 367. člena tega zakona (predlagatelj).

(3) Sodnik zavrne predlog, če je prepozen, nedovoljen ali če so v predlogu navedeni razlogi očitno neutemeljeni, sicer pa odredi, da se raziščejo dejstva in preskrbijo dokazi, na katere se sklicuje predlog, po potrebi pa sme razpisati narok. Če obsojenec na narok ne pride se šteje, da je predlog umaknil.

(4) Zoper sklep o predlogu iz prvega odstavka tega člena se lahko pritoži predlagatelj in državni tožilec.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena se smiselno uporabljajo tudi za odločanje o izvršitvi kazni zaradi kršitve pravil hišnega zapora ali zaradi kršitve obveznosti iz dela v splošno korist in za odločanje o načinu izvrševanja hišnega zapora in dela v splošno korist.

(6) O odreditvi takojšnjega plačila denarne kazni zaradi zamude s plačilom posameznega obroka odloči s sklepom, o spremembi denarne kazni, ki se ne da niti prisilno izterjati v kazni zapora, pa odloči s sodbo predsednik senata oziroma sodnik posameznik sodišča, ki je na prvi stopnji izreklo denarno kazen.

130. člen

Če se denarna kazen, ki je predpisana v tem zakonu, ne da niti prisilno izterjati, jo sodišče izvrši tako, da se za vsakih začetih 42 eurov določi en dan zapora. Denarno kazen, ki je predpisana v tem zakonu, prisilno izterja pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov, na predlog sodišča, ki je to denarno kazen izreklo.

131. člen

(1) Glede stroškov kazenskega postopka, ki jih je treba prisilno izterjati v dobro proračuna, in glede odvzema premoženjske koristi izvrši sodbo pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov, in to na predlog sodišča, ki je izdalo sodbo. Glede drugih stroškov kazenskega postopka in glede premoženjskopравnih zahtevkov pa izvrši sodbo pristojno sodišče po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek.

(2) Če je izrečen v sodbi odvzem predmetov, odloči sodišče, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, ali naj se predmeti prodajo po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek, ali naj se izročijo kriminalističnemu muzeju ali kakšnemu drugemu zavodu ali pa naj se uničijo. Denar, ki se dobi s prodajo predmetov, gre v proračun.

(3) Prejšnji odstavek se smiselno uporabi tudi tedaj, če se izda odločba o odvzemu predmetov po 498. členu tega zakona.

(4) Pravnomočna odločba o odvzemu predmetov se sme, izven primerov obnove kazenskega postopka in zahteve za varstvo zakonitosti, spremeniti v pravdi, če nastane spor o lastnini odvzetih predmetov.

132. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se sklepi izvršijo, ko postanejo pravnomočni. Odredbe se izvršijo takoj, razen če organ, ki je odredbo izdal, ne odredi drugače.

(2) Sklep postane pravnomočen, če se ne more več izpodbijati s pritožbo ali če zoper njega ni pritožbe.

(3) Sklepe in odredbe izvršujejo organi, ki so jih izdali, razen če je določeno drugače. Če je sodišče s sklepom odločilo o stroških kazenskega postopka, veljajo za izterjavo teh stroškov določbe prvega odstavka prejšnjega člena.

133. člen

(1) Če nastane dvom o dovoljenosti izvršitve sodne odločbe ali o računanju kazni ali če v pravnomočni sodbi ni odločeno o vštetju pripora ali prej prestane kazni ali če jih sodišče ni

vštelo pravilno, odloči o tem predsednik senata sodišča, ki je sodilo na prvi stopnji, s posebnim sklepom. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, razen če sodišče določi drugače.

(2) Če nastane dvom o razlagi sodne odločbe, odloči o tem sodišče, ki je izdalo pravnomočno odločbo.

134. člen

Ko postane odločba, s katero je odločeno o premoženjskopравnem zahtevku, pravnomočna, sme oškodovanec zahtevati od sodišča, ki je odločilo na prvi stopnji, naj mu izda overjen prepis odločbe z oznako, da je odločba izvršljiva.

135. člen

(1) Kazensko evidenco in evidenco izrečenih vzgojnih ukrepov vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše način vodenja evidenc iz prejšnjega odstavka.

XIV. poglavje

POMEN IZRAZOV V ZAKONU IN DRUGE DOLOČBE

136. člen

Če je v zakonu določeno, da je za pregon posameznih kaznivih dejanj potreben predlog oškodovanca oziroma da je potrebno poprejšnje dovoljenje pristojnega državnega organa, ne more državni tožilec zahtevati preiskave in ne neposredno vložiti obtožnice oziroma obtožnega predloga, če ne predloži dokaza, da je tak predlog podan oziroma, da je dovoljenje dano.

137. člen

(1) Če teče kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa, sme sodišče na obrazloženi predlog upravičenega tožilca odrediti, da se obdolžencu odvzame vozniško dovoljenje za čas, dokler traja postopek. Pred uvedbo kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa sme policija, ki opravlja ogled, vzeti vozniško dovoljenje tistemu, za katerega je podan utemeljen sum, da je storil to kaznivo dejanje in o tem izdati potrdilo, vendar mora vozniško dovoljenje skupaj z ovadbo v treh dneh poslati državnemu tožilcu. Ta pa ga mora v osmih dneh od prejema vrniti tistemu, ki mu je bilo odvzeto, ali ga poslati sodišču ter hkrati predlagati uvedbo kazenskega postopka in začasni odvzem vozniškega dovoljenja.

(2) O predlogu iz prejšnjega odstavka odloči sodišče s sklepom. Zoper sklep o odvzemu vozniškega dovoljenja lahko obdolženec v treh dneh od prejema sklepa vložijo ugovor, ki ne zadrži izvršitve sklepa. Sodišče, ki je sklep izdalo, odloči o ugovoru na podlagi predloženega gradiva, lahko pa pred odločitvijo opravi poseben narok s strankama.

(3) Zoper sklep, s katerim je bilo odločeno o ugovoru, imata stranki pravico do pritožbe. Pritožba obdolženca zoper sklep, s katerim je bil ugovor zavrnjen, ne zadrži izvršitve sklepa o odvzemu vozniškega dovoljenja.

(4) Še pred koncem kazenskega postopka sodišče na predlog strank ali po uradni dolžnosti začasno odvzeto vozniško dovoljenje obdolžencu vrne, če ugotovi, da ni več pogojev za odvzem.

(5) Glede izvršitve ukrepa iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, o prepovedi vožnje motornega vozila.

(6) Čas, za katerega je bilo vzeto vozniško dovoljenje, se obdolžencu, ki je na prostosti, všteje v izrečeno kazen prepovedi vožnje motornega vozila oziroma izrečeni varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja.

138. člen

Če zakon ne določa drugače, obvesti sodišče o priporu ter o pravnomočni obsodilni sodbi na kazen zapora v treh dneh obdolženčevega delodajalca.

139. člen

Če se med kazenskim postopkom ugotovi, da je obdolženec umrl, se kazenski postopek s sklepom ustavi.

140. člen

(1) Sodišče sme med postopkom kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona, zagovornika, pooblaščenca ali zakonitega zastopnika, oškodovanca, oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca, če njegovo ravnanje očitno meri na zavlačevanje kazenskega postopka.

(2) O kaznovanju odvetnika oziroma odvetniškega kandidata obvesti sodišče odvetniško zbornico.

(3) Če državni tožilec ne daje sodišču pravočasno predlogov ali opravlja druga procesna dejanja z veliko zamudo in s tem povzroči zavlačevanje postopka, obvesti sodišče o tem Vrhovno državno tožilstvo.

141. člen

(1) Glede izključitve kazenskega pregona za osebe, ki uživajo v Republiki Sloveniji imunitetno pravico po mednarodnem pravu, veljajo določbe ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb.

(2) Če nastane dvom, ali gre za tako osebo, se sodišče obrne za pojasnilo na ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

141.a člen

(1) Obdolžencem, ki se jim sme v določenih primerih kazni omiliti (tretji odstavek 294. člena Kazenskega zakonika) ter pričam iz 240.a člena tega zakona, glede katerih obstaja resna nevarnost za njihovo življenje ali telo, se mora v največji možni meri zagotoviti osebna varnost v predkazenskem postopku, med in po končanem kazenskem postopku.

(2) Po določbah zakona iz tretjega odstavka tega člena se osebna varnost na predlog obdolžencev oziroma prič iz prejšnjega odstavka zagotavlja tudi njihovim bližnjim sorodnikom (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) in drugim ogroženim osebam.

(3) Zakon določa postopek in pogoje za vključitev v program zaščite ter za prenehanje programa zaščite, organe, pristojne za predlaganje in odrejanje zaščite, nujne zaščitne ukrepe, ukrepe v programu zaščite, evidence in zaščito podatkov ter financiranje in nadzor nad izvajanjem programov zaščite.

142. člen

Vsi državni organi morajo sodiščem in drugim organom, ki sodelujejo v kazenskem postopku, dajati potrebno pomoč, zlasti če gre za odkrivanje kaznivih dejanj ali za izsleditev storilcev.

143. člen

(1) Upravljavec osebnih podatkov mora sodišču na zahtevo brezplačno posredovati podatke iz zbirke osebnih podatkov tudi brez osebne privolitve posameznika, na katerega se podatki nanašajo, če sodišče navede, da podatke potrebuje za izvedbo kazenskega postopka.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora sodišče varovati kot tajne, če je tako določeno v zakonu.

(3) Sodišče obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena za namene izvajanja določb tega zakona. Podatki so javnosti dostopni v skladu z določbami tega zakona.

143.a člen

(1) Vsak posameznik ali pravna oseba, ki zaradi obveznosti ali pravice, določene z zakonom, ali če je to nujno potrebno zaradi zaposlitve, potrebuje dokazilo, da ni v kazenskem postopku za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, ima pravico, da brezplačno pridobi potrdilo od sodišča, ali je zabeležen podatek o kazenskem postopku glede njega.

(2) Potrdilo iz prejšnjega odstavka mora ne glede na določbe tega zakona o krajevni pristojnosti izdati vsako sodišče prve stopnje s splošno pristojnostjo v Republiki Sloveniji, tako,

da iz informacijskega sistema za spremljanje kazenskih postopkov v Republiki Sloveniji ali druge dokumentacije sodstva izpiše, da posameznik ali pravna oseba nista v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti oziroma izpiše, da sta v kazenskem postopku. V potrdilu, da je posameznik ali pravna oseba v kazenskem postopku, se navede določeno kaznivo dejanje le, če njegovo navedbo ali navedbo vrste kaznivega dejanja zahteva drug zakon, drugače se navede le, da gre za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti.

(3) Posameznik se za potrebe pridobitve potrdila iz prvega odstavka tega člena osebno izkaže s svojim veljavnim osebnim dokumentom, iz katerega je mogoče nedvoumno ugotoviti njegovo istovetnost, za pravno osebo pa pridobi potrdilo njen zakoniti zastopnik, ki se osebno izkaže z ustrežno listino o zakonitem zastopanju ter z njegovim veljavnim osebnim dokumentom, iz katerega je mogoče nedvoumno ugotoviti njegovo istovetnost.

(4) Posamezniki ali pravne osebe prevzamejo potrdilo osebno, s ponovnim ugotavljanjem istovetnosti po pravilih iz prejšnjega odstavka. Posamezniki in pravne osebe lahko prejmejo po dogovoru potrdilo tudi kot priporočeno pošto pošiljko. Sodišče mora ob vsaki izdaji potrdila zabeležiti pravno podlago, po kateri ga je izdalo, pisno izjavo posameznika ali zakonitega zastopnika, da potrebuje potrdilo in za kateri namen v skladu s prvim odstavkom tega člena ter preveriti v vlogi navedeno vrsto, številko in datum izdaje veljavnega osebnega dokumenta iz prejšnjega odstavka. Delodajalci in druge osebe lahko pridobijo potrdilo, ali je zoper njihovega delavca ali drugo osebo, s katero so ali bodo v pravnem razmerju, uveden kazenski postopek, le, če imajo za to izrecno pisno privolitev posameznika oziroma pravne osebe, na katero se ti podatki nanašajo, ali če je tako izrecno določeno v zakonu.

(5) Izjemoma, če je to nujno zaradi učinkovitega ali takojšnjega zavarovanja pravic ali uveljavljanja obveznosti posameznikov ali pravnih oseb, ki delujejo v drugih državah ali sodelujejo, hočejo sodelovati ali delajo za mednarodno organizacijo, lahko diplomatsko-konzularna predstavništva Republike Slovenije ali diplomatsko-konzularna predstavništva, ki zastopajo Republiko Slovenijo, potrdilo pridobijo s smiselno uporabo določb prejšnjih odstavkov tega člena.

144. člen

Posamezni izrazi, ki so uporabljeni v tem zakonu, imajo tale pomen:

– osumljenec, ki označuje osumljenko in osumljenca, je oseba, zoper katero je pred uvedbo kazenskega postopka pristojni državni organ opravil določeno dejanje ali ukrep zaradi obstoja razlogov za sum, da je storila ali sodelovala pri storitvi kaznivega dejanja;

– obdolženec je tisti, zoper katerega teče preiskava ali zoper katerega je vložena obtožnica, obtožni predlog ali zasebna tožba;

– obtoženec je tisti, zoper katerega je obtožnica postala pravnomočna;

– obsojenec je tisti, za katerega je s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da je kazensko odgovoren za določeno kaznivo dejanje;

– izraz obdolženec, kot enotno poimenovanje za obdolženko in obdolženca, se uporablja v tem zakonu tudi kot splošen izraz za obdolženca, obtoženca in obsojenca;

– oškodovanec, ki označuje oškodovanko in oškodovanca, je tisti, kateremu je kakršnakoli njegova osebna ali premoženjska pravica s kaznivim dejanjem prekršena ali ogrožena;

– tožilec, ki označuje tožilca in tožilko, je državni tožilec, zasebni tožilec in oškodovanec kot tožilec;

– stranka je tožilec in obdolženec;

– zunajzakonska skupnost je dalj časa trajajoča življenjska skupnost moškega in ženske, ki nista sklenila zakonske zveze. Določbe tega zakona o zunajzakonski skupnosti veljajo tudi za registrirane istospolne partnerske skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti;

– policija lahko smiselno pomeni policijsko postajo, drugo enoto policije ali drugega državnega organa, katerega uslužbenci imajo pooblastila policije v predkazenskem postopku v skladu s tem zakonom.

DRUGI DEL POTEK POSTOPKA

A. PREDHODNI POSTOPEK

XV. poglavje PREDKAZENSKI POSTOPEK

145. člen

(1) Vsi državni organi in organizacije z javnimi pooblastili so dolžni naznaniti kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, če so o njih obveščeni, ali če kako drugače zvedo zanje.

(2) Obenem z ovadbo morajo organi in organizacije iz prejšnjega odstavka navesti dokaze, za katere vedo, in poskrbeti, da se ohranijo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, na katerih ali s katerimi je bilo kaznivo dejanje storjeno, ter druga dokazila.

146. člen

(1) Vsakdo lahko naznani kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti.

(2) Zakon določa, kdaj pomeni opustitev ovadbe kaznivega dejanja sama kaznivo dejanje.

147. člen

(1) Ovadba se poda pristojnemu državnemu tožilcu pisno ali ustno.

(2) Če je ovadba ustna, je treba ovaditelja opozoriti na posledice krive ovadbe. O ustni ovadbi se napravi zapisnik, če je bila sporočena po telefonu pa uradni zaznamek.

(3) Če je ovadba podana sodišču, policiji ali nepristojnemu državnemu tožilcu, jo ta sprejme in takoj pošlje pristojnemu državnemu tožilcu.

148. člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, mora policija ukreniti potrebno, da se izsledi storilec kaznivega dejanja, da se storilec ali udeleženec ne skrrije ali ne pobezne, da se odkrijejo in zavarujejo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, ki utegnejo biti dokaz in da se zberejo vsa obvestila, ki bi utegnila biti koristna za uspešno izvedbo kazenskega postopka.

(2) Da bi izvršila naloge iz prejšnjega odstavka, sme policija zahtevati potrebna obvestila od oseb; opraviti potreben pregled prevoznih sredstev, potnikov in prtljage; za nujno potreben čas omejiti gibanje na določenem prostoru; ukreniti, kar je potrebno v zvezi z ugotavljanjem istovetnosti oseb in predmetov; razpisati iskanje osebe in stvari, ki se iščejo; v navzočnosti odgovorne osebe opraviti pregled določenih objektov in prostorov podjetij in drugih pravnih oseb in pregledati določeno njihovo dokumentacijo ter ukreniti in storiti drugo, kar je potrebno. O dejstvih in okoliščinah, ki se ugotovijo pri posameznih dejanjih in utegnejo biti pomembne za kazenski postopek, in o predmetih, ki so bili najdeni ali zaseženi, se napravi zapisnik ali uradni zaznamek.

(3) Policija lahko vabi osebe tudi k sebi. V vabilu mora biti navedeno, zakaj so vabljene. Prisilno smejo privedi nekoga, ki na vabilo ni prišel, le, če je bil v vabilu na to opozorjen. Ko ravna po določbah tega člena, ne sme policija oseb zasliševati kot obdolžencev, prič ali izvedencev, razen osumljenca v primeru iz 148.a člena tega zakona.

(4) Kadar policija pri zbiranju obvestil ugotovi, da za določeno osebo obstajajo razlogi za sum, da je storila ali sodelovala pri storitvi kaznivega dejanja (osumljenec), ji mora, preden začne od nje zbirati obvestila, povedati, katerega kaznivega dejanja je osumljena in kaj je podlaga za sum zoper njo ter jo poučiti, da ni dolžna ničesar izjaviti in odgovarjati na vprašanja, če se bo zagovarjala, pa ni dolžna izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivdo in da ima pravico do zagovornika, ki si ga svobodno izbere in ki je lahko navzoč pri njenem zaslišanju, ter da se bo lahko vse, kar bo izpovedala, na sojenju uporabilo zoper njo.

(5) Če osumljenec izjavi, da si bo vzel zagovornika, se zaslišanje odloži do prihoda zagovornika, oziroma do roka, ki ga določi policija, vendar ne manj kot za dve uri. Do prihoda zagovornika se odloži tudi oprava drugih preiskovalnih dejanj, razen tistih, ki bi jih bilo nevarno odlašati. Zaslišanje osumljenca se opravi po določbah 148.a člena tega zakona.

(6) Če osumljenec izjavi, da si ne bo vzel zagovornika ali če izbrani zagovornik ne pride v roku, ki ga je določila policija, se o izjavi osumljenca sestavi uradni zaznamek. Vanj se vnese dani pravni pouk ter izjava osumljenca; če se želi izjaviti o kaznivem dejanju, pa tudi bistvena vsebina njegove izjave ter pripombe na zapisano vsebino. Vsebina uradnega zaznamka se osumljencu prebere in se mu vroči prepis uradnega zaznamka, kar osumljenec potrdi s svojim podpisom. Izjava osumljenca se lahko po predhodnem obvestilu posname z napravo za zvočno in slikovno snemanje.

(7) Tisti, zoper katerega je bilo uporabljeno kakšno dejanje ali kakšen ukrep iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, ima pravico pritožiti se v treh dneh pri pristojnem državnemu tožilcu.

(8) Na pisni predlog in z dovoljenjem preiskovalnega sodnika oziroma predsednika senata sme policija zbirati obvestila tudi od oseb, ki so v priporu, če je to potrebno, da se odkrijejo druga kazniva dejanja iste osebe, njihovi udeleženci ali kazniva dejanja drugih storilcev. Ta obvestila zbira v času in v navzočnosti osebe, ki jo določi preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata.

(9) Na podlagi zbranih obvestil sestavi policija kazensko ovadbo, v kateri navede dokaze, za katere je zvedela pri njihovem zbiranju. V kazensko ovadbo ne vpiše vsebine izjav, ki so jih posamezne osebe dale pri zbiranju obvestil. Kazenski ovadbi priloži tudi predmete, skice, fotografije, priskrbljena poročila, zapise o tem, kaj je ukrenila in storila, uradne zaznamke, izjave in drugo gradivo, ki utegne biti koristno za uspešno izvedbo postopka. Če policija po vložitvi kazenske ovadbe izve za nova dejstva, dokaze ali sledove kaznivega dejanja, mora zbrati potrebna obvestila in poslati o tem državnemu tožilcu poročilo v dopolnitev kazenske ovadbe.

(10) Policija pošlje poročilo državnemu tožilcu tudi v primeru, če na podlagi zbranih obvestil ni podlage za kazensko ovadbo.

148.a člen

(1) Zaslišanje osumljenca se sme opraviti samo v navzočnosti zagovornika. Pri zaslišanju je lahko navzoč tudi državni tožilec, o čemer ga mora na primeren način obvestiti policija.

(2) Zaslišanje osumljenca opravi policija po določbah tega zakona, ki veljajo za zaslišanje obdolženca (227. do 233. člen). O zaslišanju se sestavi zapisnik po določbah 79. do 82. člena tega zakona. Ta zapisnik se lahko uporabi kot dokaz v kazenskem postopku. Zaslišanje osumljenca se lahko po predhodnem obvestilu posname z napravo za zvočno in slikovno snemanje.

(3) Če osumljenec ni bil poučen o svojih pravicah iz četrtega odstavka prejšnjega člena ali če dani pouk in izjava osumljenca glede pravice do zagovornika nista zapisana v zapisnik ali če je bil zaslišan brez navzočnosti zagovornika ali če je bilo ravnano v nasprotju z določbami osmega odstavka 227. člena tega zakona, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na njegovo izpovedbo.

149. člen

(1) Policisti imajo pravico napotiti osebe, ki jih najdejo na kraju storitve kaznivega dejanja ali osebe, ki imajo bivališče v tujini, k preiskovalnemu sodniku ali jih zadržati do njegovega prihoda, če bi mogle dati za kazenski postopek važne podatke in če je verjetno, da jih pozneje ne bi bilo mogoče zaslišati ali da bi bilo to zvezano s precejšnjim zavlačevanjem ali z drugimi težavami. Zadržanje takih oseb na kraju storitve kaznivega dejanja ne sme trajati več kot šest ur.

(2) Policija sme fotografirati tistega, za katerega so razlogi za sum, da je storil kaznivo dejanje, vzeti tudi njegove prstne odtise in bris ustne sluznice. Če je to nujno, da se ugotovi njegova istovetnost, ali v drugih primerih, ko je to pomembno za uspešno izvedbo postopka, sme njegovo fotografijo tudi objaviti.

(3) Če je treba ugotoviti, čigavi so prstni odtisi ali biološke sledi na posameznih predmetih, sme policija jemati prstne odtise in brise ustne sluznice oseb, za katere je verjetno, da so utegnile priti v dotik z njimi.

149.a člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj, navedenih v četrtem odstavku tega člena, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da policisti z drugimi ukrepi tega dejanja ne morejo odkriti, preprečiti ali dokazati oziroma bi bilo to povezano z nesorazmernimi težavami, se lahko zoper to osebo odredi tajno opazovanje.

(2) Izjemoma se lahko tajno opazovanje odredi tudi zoper osebo, ki ni osumljenec, če je mogoče utemeljeno sklepati, da bi opazovanje te osebe privedlo do identifikacije osumljenca iz prejšnjega odstavka, katerega osebni podatki niso znani, do prebivališča ali lokacije, kjer se nahaja osumljenec iz prejšnjega odstavka, oziroma do prebivališča ali lokacije, kjer se nahaja oseba, zoper katero je bil odrejen pripor, hišni pripor, tiralica ali odredba za privedbo, pa je pobegnila ali se skriva, in policisti z drugimi ukrepi teh podatkov ne morejo pridobiti oziroma bi bilo to povezano z nesorazmernimi težavami.

(3) Tajno opazovanje se izvaja z neprekinjenim ali ponavljajočim opazovanjem ali sledenjem z uporabo tehničnih naprav za ugotavljanje položaja in gibanja ter tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, fotografiranjem ter video-snemanjem, in je osredotočeno na spremljanje položaja, gibanja ter aktivnosti osebe iz prejšnjih odstavkov. Tajno opazovanje se sme izvajati na javnih ter javno dostopnih odprtih in zaprtih prostorih ter krajih in prostorih, ki so vidni z javno dostopnega kraja oziroma prostora. Pod pogoji iz tega člena se sme tajno opazovanje izvajati tudi v zasebnih prostorih, če v to privoli imetnik prostora.

(4) Kazniva dejanja, v zvezi s katerimi se lahko odredi ukrep tajnega opazovanja, so:

1) kazniva dejanja, za katera je v zakonu predpisana kazen zopora petih ali več let;

2) kazniva dejanja iz 2. točke drugega odstavka 150. člena tega zakona in kazniva dejanja protipravnega odvzema prostosti po 133. členu, grožnje po 135. členu, goljufije po 211. členu, prikrievanja po 217. členu, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti po 236. členu, zlorabe notranje informacije po 238. členu, ponarejanja in uporabe ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev po 244. členu, ponarejanja listin po 251. členu, posebnih primerov ponarejanja listin po 252. členu, zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic po 257. členu, izdaje tajnih podatkov po 260. členu, pomoči storilcu po storitvi kaznivega dejanja po 282. členu, povzročitve splošne nevarnosti po 314. členu, obremenjevanja in uničevanja okolja po 332. členu, onesnaženja morja in voda z ladij po 333. členu, onesnaženja pitne vode po 336. členu, ter onesnaženja živil ali krme po 337. členu Kazenskega zakonika.

(5) Ukrep tajnega opazovanja s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije, razen v primerih iz šestega odstavka tega člena, ko je potrebna odredba preiskovalnega sodnika.

(6) Ukrep tajnega opazovanja s pisno odredbo odredi preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca v naslednjih primerih:

1) če se pri izvajanju ukrepa predvideva uporaba tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, pri čemer je ta ukrep dopustno odrediti zgolj za kazniva dejanja iz drugega odstavka 150. člena tega zakona;

2) če izvedba ukrepa zahteva namestitve tehničnih naprav za ugotavljanje položaja in gibanja osumljenca s tajnim vstopom v vozilo ali drug zavarovan oziroma zaprt prostor ali predmet;

3) za uporabo ukrepa v zasebnih prostorih, če v to privoli imetnik prostora;

4) za izvajanje ukrepa zoper osebo, ki ni osumljenec (drugi odstavek tega člena).

(7) Predlog in odredba, ki postaneta sestavni del kazenskega spisa, morata vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo določljivost osebe, zoper katero se predlaga oziroma odreja ukrep;

2) utemeljitev oziroma ugotovitev utemeljenih razlogov za sum;

3) v primeru iz drugega odstavka tega člena podatke, ki omogočajo določljivost osumljenca iz prvega odstavka tega člena, ter utemeljitev verjetnosti, da bi izvajanje ukrepa privedlo do identifikacije osumljenca, lokacije, kjer se nahaja, oziroma njegovega prebivališča;

4) v primeru izvajanja ukrepa v zasebnih prostorih, če v to privoli imetnik prostora, pisno soglasje imetnika prostora;

5) način izvajanja ukrepa, njegov obseg in trajanje ter ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa;

6) utemeljitev oziroma ugotovitev neogibne potrebnosti uporabe ukrepa v razmerju do zbiranja dokazov na drug način.

(8) Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost odlašanja, lahko v primeru iz petega odstavka tega člena na ustni predlog policije državni tožilec, v primeru iz šestega odstavka tega člena pa na ustni predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik, dovoli začetek izvajanja ukrepa z ustno odredbo. O ustnem predlogu napravi organ, ki je izdal ustno odredbo, uradni zaznamek. Pisna odredba, ki mora vsebovati utemeljitev razloga za predčasno izvrševanje, mora biti izdana najkasneje v dvanajstih urah po izdaji ustne odredbe. Za predčasno izvrševanje mora obstajati utemeljen razlog, v nasprotnem primeru sodišče ne glede na siceršnjo upravičenost uporabe ukrepov vselej postopa po četrtem odstavku 154. člena tega zakona.

(9) Če pride oseba, zoper katero se ukrep izvaja, v stik z drugo neidentificirano osebo, za katero obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je vpletena v kriminalno dejavnost v zvezi s kaznivimi dejanji, zaradi katerih se izvaja ukrep, lahko policija to osebo tajno opazuje tudi brez odredbe iz petega ali šestega odstavka tega člena, če je to nujno potrebno za ugotovitev identitete te osebe ali pridobitev drugih podatkov, pomembnih za kazenski postopek. Policija mora za tako opazovanje pridobiti predhodno ustno dovoljenje državnega tožilca, razen, če tega ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost odlašanja. V tem primeru policija takoj, ko je mogoče in najpozneje v šestih urah od začetka izvajanja ukrepa, obvesti državnega tožilca, ki lahko prepove nadaljnje izvajanje ukrepa, če meni, da zanj ni utemeljenih razlogov. Ta ukrep sme trajati največ dvanajst ur od stika z osebo, zoper katero se ukrep izvaja. Policija pri izvajanju ukrepa iz tega odstavka ne sme uporabljati tehničnih naprav in sredstev iz 1. in 2. točke šestega odstavka tega člena, niti izvajati ukrepa v zasebnih prostorih. Policija takoj po prenehanju takšnega opazovanja napravi uradni zaznamek, ki ga brez odlašanja pošlje državnemu tožilcu, ki je izdal dovoljenje iz tega odstavka, in organu, ki je izdal prvotno odredbo za tajno opazovanje. Uradni zaznamek postane del kazenskega spisa.

(10) Izvajanje ukrepa lahko traja največ dva meseca, iz tehtnih razlogov pa se lahko njegovo trajanje s pisno odredbo podaljša vsakič za dva meseca. Skupno lahko ukrep traja:

1) v primeru iz šestega odstavka tega člena največ šest mesecev;

2) v primerih iz petega odstavka tega člena največ štiriindvajset mesecev, če gre za kazniva dejanja iz četrtega odstavka tega člena; in največ šestintrideset mesecev, če gre za kazniva dejanja iz drugega odstavka 151. člena tega zakona.

(11) Policija preneha z izvajanjem ukrepa takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen. O prenehanju brez odlašanja pisno obvesti organ, ki je ukrep odredil. Policija pošilja organu, ki je ukrep odredil, mesečna poročila o poteku izvajanja ukrepa in pridobljenih podatkih. Organ, ki je ukrep odredil, lahko v vsakem trenutku na podlagi tega poročila ali po uradni dolžnosti, če oceni, da ni več razlogov za uporabo ukrepa, ali da se ta izvaja v nasprotju z njegovo odredbo, s pisno odredbo odredi, da se izvajanje ukrepa ustavi.

(12) Če se ukrep zoper isto osebo izvaja več kot šest mesecev, zakonitost in utemeljenost izvajanja ukrepa ob prvem podaljšanju nad šest mesecev, in nato vsakih nadaljnjih šest mesecev, preveri senat (šesti odstavek 25. člena). Organ, ki je izdal odredbo za podaljšanje, senatu pošlje celotno gradivo, ta pa odloči v roku treh dni. Če senat oceni, da ni razlogov za izvajanje ukrepa ali da niso izpolnjeni vsi zakonski pogoji, izda sklep, s katerim odredi prenehanje uporabe ukrepa. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(13) Tajno opazovanje mora policija izvrševati na način, na katerega se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci.

(14) Če gre za kazniva dejanja iz četrtega odstavka tega člena, za katera se storilec preganja na zasebno tožbo, lahko oškodovanec policiji oziroma državnemu tožilcu poda pobudo za vložitev pisnega predloga za dovolitev oziroma odreditev ukrepov iz prejšnjih odstavkov in se seznaniti s poročili o njihovem izvajanju in pridobljenimi podatki, ki se nanašajo na kaznivo dejanje, ki je bilo podlaga za odreditev ukrepov.

149.b člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno, da se izvršuje ali da se pripravlja oziroma organizira kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in je za odkritje tega kaznivega dejanja ali storilca potrebno pridobiti podatke o prometu v elektronskem komunikacijskem omrežju, lahko preiskovalni sodnik na obrazložen predlog državnega tožilca odredi operaterju, da pristojnemu organu sporoči podatke o udeležencih, okoliščinah in dejstvih elektronskega komunikacijskega prometa, kot so: številka ali druga oblika identifikacije uporabnikov elektronskih komunikacijskih storitev, vrsta, datum, čas in trajanje klica oziroma druge elektronske komunikacijske storitve, količina prenešenih podatkov in kraj, iz katerega je bila elektronska komunikacijska storitev opravljena.

(2) Predlog in odredba morata biti pisna in morata vsebovati podatke, ki omogočajo identifikacijo komunikacijskega sredstva za elektronski komunikacijski promet, utemeljitev razlogov, časovno obdobje, za katerega se podatki zahtevajo, ter ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa.

(3) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno, oziroma da se pripravlja kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in je za odkritje tega kaznivega dejanja ali storilca potrebno pridobiti podatke o lastniku ali uporabniku določenega komunikacijskega sredstva za elektronski komunikacijski promet, ki niso objavljeni v naročniških imenikih in o času, v katerem je tako sredstvo bilo oziroma je v uporabi, lahko policija od operaterja zahteva, da ji na njeno pisno zahtevo, tudi brez privolitve posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo, sporoči te podatke.

(4) Operater svoji stranki ali tretji osebi ne sme razkriti, da je ali da bo določene podatke posredoval pristojnemu organu (prvi odstavek tega člena) ali policiji (prejšnji odstavek).

150. člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj, navedenih v drugem odstavku tega člena in če obstaja utemeljen sum, da se za komunikacijo v zvezi s tem kaznivim dejanjem uporablja določeno komunikacijsko sredstvo oziroma računalniški sistem ali bo to sredstvo

oziroma sistem uporabljeno, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da se z drugimi ukrepi ne bi dalo zbrati dokazov oziroma bi njihovo zbiranje lahko ogrozilo življenje ali zdravje ljudi, se lahko zoper to osebo odredi:

1) nadzor elektronskih komunikacij s prisluškovanjem in snemanjem ter kontrola in zavarovanje dokazov o vseh oblikah komuniciranja, ki se prenašajo v elektronskem komunikacijskem omrežju;

2) kontrola pisem in drugih pošilk;

3) kontrola računalniškega sistema banke ali druge pravne osebe, ki opravlja finančno ali drugo gospodarsko dejavnost;

4) prisluškovanje in snemanje pogovorov s privolitvijo vsaj ene osebe, udeležene v pogovoru.

(2) Kazniva dejanja, v zvezi s katerimi se lahko odredijo ukrepi iz prejšnjega odstavka, so:

1) kazniva dejanja zoper varnost Republike Slovenije in njeno ustavno ureditev in kazniva dejanja zoper človečnost in mednarodno pravo, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora petih ali več let;

2) kaznivo dejanje ugrabitve po 134. členu, pridobivanja oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene po 173.a členu, zlorabe prostitucije po 175. členu, prikazovanja, posesti, izdelave in posredovanja pornografskega gradiva po 176. členu, neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi v športu in predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu, omogočanja uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po 187. členu, izsiljevanja po 213. členu, zlorabe notranje informacije po 238. členu, nedovoljenega sprejemanja daril po 241. členu, neupravičenega dajanja daril po 242. členu, pranja denarja po 245. členu, tihotapstva po 250. členu, oškodovanja javnih sredstev po 257.a členu, jemanja podkupnine po 261. členu, dajanja podkupnine po 262. členu, sprejemanja koristi za nezakonito posredovanje po 263. členu, dajanja daril za nezakonito posredovanje po 264. členu, hudodelskega združevanja po 294. členu, nedovoljene proizvodnje in prometa orožja ali razstrelilnih snovi po 307. členu ter protipravnega ravnanja z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi po 334. členu kazenskega zakonika;

3) druga kazniva dejanja, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora osmih ali več let.

151. člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj, navedenih v drugem odstavku tega člena, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da se bo lahko v točno določenem prostoru pridobilo dokaze, katerih se z milejšimi ukrepi, vključno z ukrepi iz 149.a, 149.b in 150. člena tega zakona ne bi dalo zbrati oziroma bi njihovo zbiranje lahko ogrozilo življenje ljudi, se lahko zoper to osebo izjemoma odredi prisluškovanje in opazovanje v tujem stanovanju ali drugih tujih prostorih, z uporabo tehničnih sredstev za dokumentiranje in po potrebi s tajnim vstopom v navedene prostore.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka se lahko odredi v zvezi z vsemi kaznivimi dejanji iz 1. točke drugega odstavka prejšnjega člena, kaznivimi dejanji iz 2. točke istega odstavka, razen za kazniva dejanja ugrabitve po 134. členu, omogočanja uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po 187. členu, izsiljevanja po 213. členu, pranja denarja po prvem, drugem, tretjem in petem odstavku 245. člena in tihotapstva po 250. členu kazenskega zakonika, v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji iz 3. točke istega odstavka, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora osmih ali več let pa le, če obenem obstaja resna nevarnost za življenje ljudi.

152. člen

(1) Ukrepe iz 150. in 151. člena tega zakona s pisno odredbo odredi preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca. Predlog in odredba morata vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo določljivost osebe, zoper katero se predlaga oziroma odreja ukrep;

2) utemeljitev oziroma ugotovitev razlogov za sum, da gre za izvrševanje, pripravo, ali organizacijo v 150. oziroma 151. členu tega zakona določenih kaznivih dejanj;

3) kateri ukrep se predlaga oziroma odreja, način izvajanja ukrepa, njegov obseg in trajanje, točno določitev prostora ali kraja, v katerem se ukrep izvaja, elektronsko-komunikacijsko sredstvo in ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo posameznega ukrepa;

4) utemeljitev oziroma ugotovitev neogibne potrebnosti uporabe posameznega ukrepa v razmerju do zbiranja dokazov na drug način in uporabe ostalih milejših ukrepov;

5) utemeljitev razloga za predčasno izvrševanje odredbe v primeru iz drugega odstavka tega člena.

(2) Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost odlašanja, lahko na ustni predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik odredi izvrševanje ukrepov iz 150. člena tega zakona z ustno odredbo. O ustnem predlogu državnega tožilca preiskovalni sodnik napravi uradni zaznamek. Pisna odredba mora biti izdana najkasneje v dvanajstih urah po izdaji ustne odredbe. Za predčasno izvrševanje mora obstajati utemeljen razlog; v nasprotnem primeru sodišče ne glede na siceršnjo upravičenost uporabe ukrepov vselej postopa po četrtem odstavku 154. člena tega zakona.

(3) Če pri izvrševanju ukrepa iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona policija oceni, da je vsebina pisma ali druge pošiljke takšna, da bi utegnila biti dokaz v kazenskem postopku, mora s tem nemudoma seznaniti preiskovalnega sodnika, ki odloči, kako se bo s pošiljko ravnalo. O tem preiskovalni sodnik sestavi poseben zapisnik.

(4) Izvajanje ukrepov iz 150. in 151. člena tega zakona lahko traja največ en mesec, iz tehničnih razlogov pa se lahko njihovo trajanje podaljša vsakič za en mesec, vendar za ukrepe iz 150. člena tega zakona skupno največ šest mesecev, za ukrep iz 151. člena tega zakona pa skupno največ tri mesece.

(5) Odredbo iz prvega odstavka tega člena izvrši policija. Operaterji elektronskih komunikacijskih omrežij so policiji dolžni omogočiti izvršitev odredbe.

(6) Policija preneha z izvajanjem ukrepov iz 150. in 151. člena tega zakona takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih so bili odrejeni. O prenehanju brez odlašanja pisno obvesti preiskovalnega sodnika. Preiskovalni sodnik lahko v vsakem trenutku po uradni dolžnosti, če oceni, da ni več razlogov za izvajanje ukrepov, ali da se ti izvajajo v nasprotju z njegovo odredbo, s pisno odredbo odredi, da se izvajanje ukrepov ustavi.

(7) Ukrepe iz 150. in 151. člena tega zakona mora policija izvrševati na način, na katerega se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci.

153. člen

(1) Po prenehanju uporabe ukrepov iz 149.a, 150., 151., 155. in 155.a člena tega zakona mora policija vse posnetke, sporočila in predmete, pridobljene z uporabo teh ukrepov, skupaj s poročilom, ki obsega povzetek zbranih dokazov, predati državnemu tožilcu.

(2) Državni tožilec celotno gradivo, zbrano z ukrepi, ki jih je odredil preiskovalni sodnik, preda preiskovalnemu sodniku; ta pa preizkusi, ali so se ukrepi izvajali na način, kot so bili odobreni.

(3) Organ, ki je odredil ukrep, lahko odredi, da se posnetki telefonskih pogovorov in drugih oblik komuniciranja v celoti ali deloma prepisejo. Glede prepisa teh posnetkov se uporabljajo določbe šestega odstavka 84. člena tega zakona.

(4) Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja ukrepov, ki jih odreja državni tožilec, ne poda takšne izjave, preiskovalnemu sodniku preda tudi celotno gradivo zbrano s temi ukrepi. Preiskovalni sodnik nato ravna po drugem odstavku 154. člena tega zakona.

154. člen

(1) Podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljena z uporabo ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b, 150., 151.,

155., 155.a in 156. člena tega zakona, hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis, oziroma do uničenja po drugem odstavku tega člena.

(2) Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona ne poda takšne izjave, se gradivo iz prejšnjega odstavka pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika uniči. O tem uničenju napravi preiskovalni sodnik uradni zaznamek. Pred uničenjem obvesti preiskovalni sodnik o uporabi teh ukrepov osumljenca, oziroma v primerih iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, osebo, zoper katero se je ukrep izvajal, ki ima pravico seznaniti se s pridobljenim gradivom, v primerih večjega obsega tega gradiva pa s poročilom iz prvega odstavka 153. člena tega zakona. V primeru, ko so bili uporabljeni ukrepi iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, in državni tožilec proti osumljencu začne kazenski pregon, preiskovalni sodnik najpozneje do vložitve obtožnice oziroma takoj po tem, ko je bila oseba, zaradi katere se je ukrep izvajal, prijeta, obvesti o uporabi teh ukrepov osebo, zoper katero so se ukrepi izvajali, ki ima pravico seznaniti se s pridobljenim gradivom. Če je mogoče utemeljeno sklepati, da bo zaradi seznanitve z gradivom nastala nevarnost za življenje in zdravje ljudi ali iz drugih tehničnih razlogov, lahko preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca ali po uradni dolžnosti odloči, da osumljenca, oziroma v primerih iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, osebo, zoper katero se je ukrep izvajal, z delom vsebine ali s celotno vsebino pridobljenega gradiva ne bo seznanil.

(3) Ne smejo se uporabiti kot dokaz podatki, sporočila, posnetki ali druga dokazila, če so bili pridobljeni z izvajanjem katerega od ukrepov po 149.a, 150., 151., 155., 155.a in 156. členu tega zakona, in se ne nanašajo na katero izmed kaznivih dejanj, za katere je posamičen ukrep mogoče odrediti.

(4) Če so bili ukrepi iz 149.a., 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona izvršeni brez odredbe državnega tožilca (peti in deveti odstavek 149.a člena, prvi odstavek 155. člena, tretji odstavek 155.a člena) oziroma brez odredbe preiskovalnega sodnika (šesti odstavek 149.a člena, prvi odstavek 149.b člena, 153. člen, četrti odstavek 155.a člena, prvi in tretji odstavek 156. člena) ali v nasprotju z njo, ali če daljšega izvajanja ukrepov ni preveril senat (dvanajsti odstavek 149.a člena), sodišče ne sme opreti svoje odločbe na tako dobljene podatke, sporočila, posnetke ali dokazila.

(5) Določbe 237. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za podatke, posnetke, sporočila in dokazila, pridobljena z uporabo ukrepov iz 150., 151. in 155.a člena tega zakona.

(6) Če so ukrepi iz 149.a, 150., 151., 155. in 155.a člena tega zakona uporabljeni v zadevi, ki je predmet preiskave, kazenskega pregona ali sodnega postopka v eni ali več državah, morajo biti izvedeni v skladu z obstoječimi dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi ali pogodbami oziroma s sporazumom iz 160.b člena tega zakona, če teh ni, pa se dogovori sklenejo za vsak posamezen primer posebej ob popolnem spoštovanju suverenosti in notranje zakonodaje pogodbenice, na katere ozemlju bo potekala takšna preiskava.

(Opomba: prenehanje uporabe določb šestega odstavka 154. člena za področje mednarodnega sodelovanja z državnimi članicami EU)

155. člen

(1) Če je mogoče utemeljeno sklepati, da je določena oseba vpletena v kriminalno dejavnost v zvezi s kaznivimi dejanji iz drugega odstavka 150. člena tega zakona, lahko državni tožilec na podlagi obrazloženega predloga policije s pisno odredbo dovoli ukrep navideznega odkupa, navideznega sprejemanja oziroma dajanja daril ali navideznega jemanja oziroma dajanja podkupnine. Predlog in odredba postaneta sestavni del kazenskega spisa.

(2) Odredba državnega tožilca se lahko nanaša le na enkraten ukrep. Predlog za vsak nadaljnji ukrep zoper isto osebo mora vsebovati razloge, ki utemeljujejo njegovo uporabo.

(3) Pri izvrševanju ukrepov iz prvega odstavka tega člena policija in njeni sodelavci ne smejo izzivati kriminalne dejavnosti. Pri ugotavljanju ali je bila izzvana kriminalna dejavnost, je potrebno presoјati predvsem ali bi ukrep na način, kot je bil izveden, napeljal k storitvi kaznivega dejanja osebo, ki tovrstnega kaznivega dejanja sicer ne bi bila pripravljena storiti.

(4) Če je bila izzvana kriminalna dejavnost, je to okoliščina, ki izključuje kazenski pregon za kaznivo dejanje, storjeno v zvezi z ukrepom iz prvega odstavka tega člena.

(5) Glede predmetov, pridobljenih z ukrepi iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe 110., 131., 498. in 498.a člena tega zakona.

155.a člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila katerega izmed kaznivih dejanj iz četrtega odstavka 149.a člena tega zakona, oziroma če je mogoče utemeljeno sklepati, da je določena oseba vpletena v kriminalno dejavnost v zvezi s kaznivimi dejanji iz četrtega odstavka 149.a člena tega zakona, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da se z drugimi ukrepi ne bi dalo zbrati dokazov oziroma bi bilo to povezano z nesorazmernimi težavami, se lahko zoper to osebo uporabi tajno delovanje.

(2) Tajno delovanje se izvaja z vključitvijo tajnih delavcev in neprekinjenim ali ponavljajočim zbiranjem podatkov o osebi ter njeni kriminalni aktivnosti. Tajno delovanje pod vodstvom in nadzorom policije, s pomočjo prirejenih podatkov o osebi, prirejenih podatkov v zbirkah podatkov ter uporabo prirejenih dokumentov z namenom prepričavitve, da bi bilo takšno zbiranje podatkov ali vključitev razkrita, izvaja eden ali več tajnih delavcev, za katere se lahko prirejena identiteta pripravi v skladu s pogoji, ki jih za to določa zakon, ki ureja policijo, tudi pred izdajo odredbe iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena. Tajni delavec je lahko policist, policijski delavec tuje države ali izjemoma, če izvedba tajnega delovanja drugače ni mogoča, druga oseba. Tajni delavec sme biti pod pogoji iz tega člena s prirejenimi dokumenti udeležen v pravnem prometu, pri zbiranju podatkov pa sme pod pogoji iz tega člena uporabiti tudi tehnične naprave za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in video-snemanje.

(3) Ukrep tajnega delovanja s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije, razen v primerih iz četrtega odstavka tega člena, ko je potrebna odredba preiskovalnega sodnika. Odredba lahko obsega tudi dovoljenje za izdelavo, pridobitev in uporabo prirejenih podatkov in dokumentov.

(4) Ukrep tajnega delovanja, pri katerem bo tajni policijski delavec uporabil tehnične naprave za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in video snemanje, se lahko odredi samo v zvezi s kaznivimi dejanji iz drugega odstavka 150. člena tega zakona. Ukrep s pisno odredbo odredi preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca.

(5) Predlog in odredba, ki postaneta sestavni del kazenskega spisa, morata vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo določljivost osebe, zoper katero se predlaga oziroma odreja ukrep;

2) utemeljitev oziroma ugotovitev utemeljenih razlogov za sum;

3) način izvajanja ukrepa, njegov obseg in trajanje in ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa;

4) vrsto, namen in obseg uporabe posameznih prirejenih podatkov in dokumentov;

5) v primeru, da bo tajni delavec udeležen tudi v pravnem prometu, dovoljen obseg tovrstne udeležbe;

6) v primeru, da tajni delavec ni policist ali delavec policije tuje države, ampak druga oseba, utemeljitev, zakaj je potrebno uporabiti tako osebo;

7) v primeru iz prejšnjega odstavka opredelitev vrste in načina uporabe tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in video snemanje;

8) utemeljitev oziroma ugotovitev neogibne potrebnosti uporabe posameznega ukrepa v razmerju do zbiranja dokazov na drug način.

(6) Izvajanje ukrepa lahko traja največ dva meseca, iz tehtnih razlogov pa se lahko njegovo trajanje s pisno odredbo podaljša vsakič za dva meseca, vendar skupno največ štiriindvajset mesecev, v primeru uporabe ukrepa za kazniva dejanja iz drugega odstavka 151. člena tega zakona pa skupno največ šestintrideset mesecev.

(7) Glede prenehanja izvajanja tajnega delovanja, mesečnega poročanja policije in preverjanja daljšega trajanja s strani senata (šesti odstavek 25. člena) se smiselno uporabljajo določbe enajstega in dvanajstega odstavka 149.a člena tega zakona.

(8) Ukrepi iz tega člena se morajo izvrševati na način, na katerega se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci.

(9) Pri izvrševanju ukrepa tajni policijski delavec ne sme izzivati kriminalne dejavnosti. Glede izzivanja kriminalne dejavnosti se smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka 155. člena tega zakona.

156. člen

(1) Preiskovalni sodnik lahko na obrazložen predlog državnega tožilca odredi banki, hranilnici, plačilni instituciji ali družbi za izdajo elektronskega denarja, da mu sporoči zaupne podatke in pošlje dokumentacijo o vlogah, depozitih, stanju in prometu na računih ali drugih poslih osumljenca, obdolženca in drugih oseb, za katere je mogoče utemeljeno sklepati, da so udeležene v finančnih transakcijah ali poslih osumljenca ali obdolženca, če bi ti podatki utegnili biti dokaz v kazenskem postopku ali če so potrebni zaradi zasega predmetov ali zavarovanja zahtevka za odvzem premoženjske koristi oziroma premoženja v vrednosti premoženjske koristi.

(2) Banka, hranilnica, plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja mora zahtevane podatke in dokumentacijo iz prejšnjega odstavka posredovati preiskovalnemu sodniku brez odlašanja.

(3) Pod pogoji iz prvega odstavka tega člena lahko preiskovalni sodnik na obrazložen predlog državnega tožilca odredi banki, hranilnici, plačilni instituciji ali družbi za izdajo elektronskega denarja, da tekoče spremlja finančno poslovanje osumljenca, obdolženca in drugih oseb, za katere je mogoče utemeljeno sklepati, da so udeležene v finančnih transakcijah ali poslih osumljenca ali obdolženca in da mu sproti sporoča zaupne podatke o transakcijah ali poslih, ki jih pri njih opravijo ali nameravajo opraviti navedene osebe. V odredbi preiskovalni sodnik določi rok, v katerem mu mora banka, hranilnica, plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja sporočiti podatke.

(4) Izvajanje ukrepa iz prejšnjega odstavka lahko traja največ tri mesece, iz tehtnih razlogov pa se lahko na predlog državnega tožilca njegovo trajanje podaljša do največ šest mesecev.

(5) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno oziroma da se pripravlja kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in je za odkritje tega kaznivega dejanja ali storilca potrebno pridobiti podatke o imetniku ali pooblaščenцу določenega plačilnega računa, hranilne vloge ali denarnega depozita, najemniku ali pooblaščenцу sefa ter o času, v katerem so bili oziroma so v uporabi, lahko policija od banke, hranilnice, plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja zahteva, da ji na njeno pisno zahtevo, tudi brez privolitve posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo, brez odlašanja sporoči te podatke.

(6) Banka, hranilnica, plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja svoji stranki ali tretji osebi ne sme razkriti, da je ali da bo podatke in dokumentacijo poslala preiskovalnemu sodniku ali policiji (prejšnji odstavek).

156.a člen

Organ, ki je pristojen za izdajo pisne odredbe, s katero se odredi ali dovoli izvajanje ukrepov iz 149.a., 149.b, 150., 151.,

155., 155.a in 156. člena tega zakona, mora odločiti najpozneje v osemindvajsetih urah od prejetja pisnega predloga in svojo odločitev brez odlašanja sporočiti organu, ki je podal predlog.

157. člen

(1) Policisti smejo nekomu vzeti prostost, če je podan katerikoli od razlogov za pripor iz prvega odstavka 201. člena ali prvega odstavka 432. člena tega zakona, vendar ga morajo brez odlašanja privedi pristojnemu preiskovalnemu sodniku. Ob privedbi sporoči policist preiskovalnemu sodniku, zakaj in kdaj je bila privedenemu odvzeta prostost. Preiskovalnemu sodniku se ob privedbi izroči tudi kopija kazenske ovadbe z zapisnikom o zaslišanju osumljenca in drugimi prilogami, razen uradnih zaznamkov o obvestilih, ki jih je policija zbrala od osumljenca, preden mu je bil dan pouk po četrtem odstavku 148. člena tega zakona. Te uradne zaznamke pošlje policija skupaj z ovadbo državnemu tožilcu.

(2) Policisti smejo izjemoma nekomu vzeti prostost in ga pridržati, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je pridržanje potrebno zaradi ugotovitve istovetnosti, preverjanja alibija, zbiranja obvestil in dokaznih predmetov o tem kaznivem dejanju in so za pripor podani razlogi iz 1. in 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona in 1. in 2. točke prvega odstavka 432. člena tega zakona, v primeru iz 2. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona pa le, če je opravičena bojazn, da bo ta oseba uničila sledove kaznivega dejanja.

(3) Oseba, ki ji je bila vzeta prostost brez odločbe sodišča, mora biti kot osumljenec takoj poučena po določbah prvega odstavka 4. člena ter četrtega odstavka 148. člena tega zakona. Če je oseba, ki ji je bila odvzeta prostost, tuj državljan, se jo obvesti, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti tudi konzulat njene države.

(4) Če osumljenec izjavi, da si bo vzel zagovornika, policija odloži njegovo zaslišanje kot tudi opravo drugih preiskovalnih dejanj, razen tistih, ki bi jih bilo nevarno odlašati, do prihoda zagovornika, vendar najdlje za dve uri od tedaj, ko je bila osumljencu dana možnost, da obvesti zagovornika. Na zahtevo osumljenca mu mora policija pomagati, da si lahko vzame zagovornika. Zaslišanje osumljenca se opravi v navzočnosti zagovornika po določbah 148.a člena tega zakona. Če osumljenec izjavi, da si zagovornika ne bo vzel, ali če izbrani zagovornik ne pride v roku dveh ur, ravna policija po šestem odstavku 148. člena tega zakona.

(5) Pridržanje po drugem odstavku tega člena lahko traja največ osemindvajset ur. Po preteku tega roka mora policist pridržano osebo izpustiti na prostost, ali pa ravnati po prvem odstavku tega člena. Če pridržane osebe, ki je na misiji v tujini, zaradi oddaljenosti ali drugih izjemnih objektivnih razlogov ni mogoče brez odlašanja privedi k preiskovalnemu sodniku, ki je pristojen po prvem odstavku 29. člena tega zakona, se o tem takoj obvesti osebo, ki ji je vzeta prostost in državnega tožilca, ob privedbi pa je potrebno pisno obrazložiti zamudo.

(6) Če pridržanje po drugem odstavku tega člena traja več kot šest ur, mora policist takoj v pisni obliki z odločbo obvestiti osebo, ki ji je odvzeta prostost, o razlogih za odvzem prostosti.

(7) Oseba, ki ji je vzeta prostost ima, dokler traja pridržanje, pravico do pritožbe zoper odločbo iz predhodnega odstavka tega člena. Pritožba ne zadrži ukrepa odvzema prostosti. O pritožbi mora odločiti senat pristojnega sodišča (šesti odstavek 25. člena) v osemindvajsetih urah.

(8) O vsakem odvzemu prostosti policija takoj obvesti državnega tožilca, ki ji lahko da navodila glede nadaljnjih ukrepov (160.a člen). Policija je dolžna ravnati po teh navodilih.

158. člen

(1) Kadar so podani razlogi za sum, da je kaznivo dejanje v Slovenski vojski ali v ministrstvu, pristojnem za obrambo, storila vojaška ali civilna oseba, zaposlena v Slovenski vojski oziroma drug delavec, zaposlen na obrambnem področju oziroma oseba, napotena na misijo v tujini, ima z zakonom določen

pristojni organ v ministrstvu, pristojnem za obrambo, pooblastila policije v predkazenskem postopku, ki jih določa ta zakon.

(2) Z zakonom določen pristojni organ v ministrstvu, pristojnem za obrambo, sme vzeti prostost osebi, če jo zasači v vojaškem objektu pri kaznivem dejanju, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti. Osebo, ki ji je vzeta prostost, je treba takoj izročiti preiskovalnemu sodniku ali policiji, če to ni mogoče, pa je treba takoj obvestiti nekoga od teh organov.

(3) Z zakonom določen pristojni organ v ministrstvu, pristojnem za obrambo, sme vzeti prostost vojaški osebi zaradi privedbe ali izročitve preiskovalnemu sodniku oziroma policiji, če so podani razlogi za sum, da je storila kaznivo dejanje iz sedemindvajsetega poglavja kazenskega zakonika.

(4) Policija v primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena ravna po določbi prejšnjega člena.

158.a člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, storila uradna oseba, zaposlena v policiji oziroma druga uradna oseba, zaposlena na področju notranjih zadev, v z zakonom določenem pristojnem organu v ministrstvu, pristojnem za obrambo, ki ima pooblastila policije v predkazenskem postopku, ali uradna oseba, ki ima pooblastila policije v predkazenskem postopku in je napotena na misijo v tujini, imajo policisti v specializiranem oddelku Skupine državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala (v nadaljnjem besedilu: policisti specializiranega oddelka) pooblastila policije v predkazenskem postopku, ki jih določa ta zakon in vsa pooblastila, ki jih lahko izvršujejo uradne osebe iz prvega odstavka 158. člena tega zakona. Policisti specializiranega oddelka izvršujejo pooblastila iz prejšnjega stavka tudi glede oseb, ki so imele v času storitve kaznivega dejanja iz prejšnjega stavka status uradne osebe iz prejšnjega stavka, pa jim je v teku predkazenskega postopka prenehal status uradne osebe s pooblastili policije v predkazenskem postopku.

(2) Policisti specializiranega oddelka so o razlogih za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje iz prejšnjega odstavka, dolžni takoj obvestiti pristojnega državnega tožilca iz specializiranega oddelka Skupine državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala in mu redno poročati o načrtovanju in poteku predkazenskega postopka.

(3) Državni tožilec iz prejšnjega odstavka usmerja in nadzoruje predkazenski postopek iz prejšnjih odstavkov ter odloča o njegovem poteku in končanju. Pravico ima vpogledati spise, sodelovati pri zbiranju dokazov in neposredno opravljati posamezna dejanja v postopku. Policisti specializiranega oddelka in policije so dolžni delovati po usmeritvah državnega tožilca.

159. člen

Zaradi razkritja obsežne kriminalne dejavnosti se lahko začasno odloži odvzem prostosti osumljene osebe ali izvršitev drugih ukrepov iz tega zakona, vendar le, če oziroma dokler ni podana nevarnost za življenje in zdravje tretjih oseb. Dovoljenje za odložitev teh ukrepov da na obrazložen predlog policije pristojni državni tožilec.

160. člen

Tistemu, ki je zasačen pri kaznivem dejanju, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, sme vsakdo vzeti prostost. Nato ga mora takoj izročiti preiskovalnemu sodniku ali policiji, če tega ne more storiti, pa takoj obvestiti nekoga od teh organov. Policija ravna po določbah 157. člena tega zakona.

160.a člen

(1) Državni tožilec pri izvrševanju svojih pooblastil po tem zakonu lahko usmerja delo policije, delo z zakonom določenega pristojnega organa v ministrstvu, pristojnem za obrambo (158. člen), delo članov skupne preiskovalne skupine (160.b člen) ter delo drugih pristojnih državnih organov in institucij s področij davkov, carin, finančnega poslovanja, vrednostnih papirjev, varstva konkurence, preprečevanja pra-

nja denarja, preprečevanja korupcije, prepovedanih drog in inšpekcijskega nadzora, in sicer z obveznimi navodili, strokovnimi mnenji in predlogi za zbiranje obvestil ter izvedbo drugih ukrepov, za katere so pristojni, z namenom, da se odkrijeta kaznivo dejanje in storilec oziroma da se zberejo podatki, potrebni za njegovo odločitev o kazenskem pregonu.

(2) V posameznih zadevah zahtevnih kaznivih dejanj, zlasti s področij gospodarstva, korupcije in organiziranega kriminala, ki so predmet predkazenskega postopka in ki terjajo dalj časa trajajoče, usmerjeno delovanje več organov in institucij iz prejšnjega odstavka, lahko vodja pristojnega državnega tožilstva po uradni dolžnosti ali na pisno pobudo policije s pristojniki posameznih organov in institucij iz prejšnjega odstavka ustanovi specializirano preiskovalno skupino.

(3) Specializirano preiskovalno skupino vodi in usmerja pristojni državni tožilec, člane pa imenujejo predstojniki organov in institucij iz prejšnjega odstavka.

(4) O ustanovitvi specializirane preiskovalne skupine, njeni sestavi, nalogah in načinu delovanja odloči vodja pristojnega državnega tožilstva s pisno odredbo po predhodnem soglasju predstojnikov organov in institucij iz drugega odstavka tega člena. V odredbi se določi tudi operativni vodja in njegove naloge operativnega vodenja. Izvod odredbe vodja pristojnega državnega tožilstva nemudoma posreduje generalnemu državnemu tožilcu.

(5) Postopek, primere, roke in način usmerjanja in obveščanja iz prvega odstavka tega člena predpiše Vlada Republike Slovenije.

160.b člen

(1) V zadevi, ki je predmet predkazenskega postopka, preiskave ali sodnega postopka v eni ali več državah, lahko policija pri izvajanju nalog in ukrepov v predkazenskem postopku in postopku preiskave, za katerih izvedbo je pristojna v skladu z določbami tega zakona, sodeluje s policijskimi delavci druge države na ozemlju ali izven ozemlja Republike Slovenije.

(2) Pri izvajanju nalog in ukrepov iz prejšnjega odstavka usmerja policijo državni tožilec v skladu s 160.a členom tega zakona in lahko pri tem ter pri izvrševanju drugih pooblastil v skladu z določbami tega zakona sodeluje z državnimi tožilci druge države na ozemlju ali izven ozemlja Republike Slovenije (skupna preiskovalna skupina).

(3) Naloge, ukrepi, usmerjanje in druga pooblastila iz prejšnjih odstavkov tega člena morajo biti izvedeni v skladu s sporazumom o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine na ozemlju Republike Slovenije ali druge države, ki ga na podlagi Okvirnega sklepa Sveta, z dne 13. 6. 2002, o skupnih preiskovalnih skupinah (Uradni list EU, št. L 162/1 z dne 20. 6. 2002) ali obstoječe mednarodne pogodbe z državo, ki ni članica Evropske unije, po pridobitvi mnenja generalnega direktorja policije za vsak primer posebej sklene generalni državni tožilec ali po njegovem pooblastilu njegov namestnik z državnim tožilstvom, sodiščem, policijo ali drugim pristojnim organom druge države. Sporazum se sklene na pobudo generalnega državnega tožilca, vodje okrožnega državnega tožilstva ali vodje skupine državnih tožilcev za posebne zadeve ali na pobudo pristojnega organa druge države.

(4) V sporazumu iz prejšnjega odstavka se določi, kateri organi sklepajo sporazum, v kateri zadevi bo delovala skupna preiskovalna skupina, namen delovanja skupine, državni tožilec iz Republike Slovenije, ki je njen vodja na ozemlju Republike Slovenije, ostali člani skupine ter trajanje delovanja skupine. O sklenjenem sporazumu mora generalni državni tožilec pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(5) Policijski delavci, državni tožilci ali drugi pristojni organi druge države izvršujejo naloge, ukrepe, usmerjanje oziroma druga pooblastila iz prvega in drugega odstavka tega člena na ozemlju Republike Slovenije samo v okviru skupne preiskovalne skupine v skladu z določbami sporazuma o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če tako določa sporazum o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine iz tretjega odstavka tega člena, v skupni preiskovalni skupini lahko sodelujejo tudi predstavniki pristojnih organov Evropske unije, kot na primer EUROPOL, EUROJUST in OLAF. Predstavniki pristojnih organov Evropske unije izvršujejo svoja pooblastila na ozemlju Republike Slovenije samo v okviru skupne preiskovalne skupine v skladu z določbami sporazuma iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Organizacijske enote policije in državna tožilstva v Republiki Sloveniji so dolžni nuditi skupni preiskovalni skupini vso potrebno pomoč.

(8) Ob zaključku dela skupne preiskovalne skupine njen vodja pisno poroča vsem njenim članom in generalnemu državnemu tožilcu.

(Opomba: prenehanje uporabe določb 160.b člena za področje mednarodnega sodelovanja z državami članicami EU)

161. člen

(1) Državni tožilec zavrže ovadbo, če iz same ovadbe izhaja, da naznanjeno dejanje ni kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je pregon zastaran ali je dejanje obseženo z amnestijo ali pomilostitvijo ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo pregon, ali če ni podan utemeljen sum, da je osumljenec storil naznanjeno kaznivo dejanje ali če je podana nesorazmernost med majhnim pomenom kaznivega dejanja (njegova nevarnost je neznatna zaradi narave ali teže dejanja ali zaradi tega, ker so škodljive posledice neznatne ali jih ni ali zaradi drugih okoliščin, v katerih je bilo storjeno in zaradi nizke stopnje storilčeve krivde ali zaradi njegovih osebnih okoliščin) ter posledicami, ki bi jih povzročil kazenski pregon. O tem, da je zavrzel ovadbo, in o razlogih za to obvesti državni tožilec v osmih dneh oškodovanca (60. člen), če je ovadbo podal državni organ, pa tudi njega.

(2) Če državni tožilec iz same ovadbe ne more presoditi, ali so navedbe v njej verjetne, ali če podatki v ovadbi ne dajejo dovolj podlage, da bi lahko odločil, ali naj zahteva preiskavo, ali če je do njega prišel le glas o kaznivem dejanju, zlasti pa, če je storilec neznan, lahko zahteva od policije, če tega ne more storiti sam ali po drugih organih, naj v roku, ki ga on določi, zbere potrebna obvestila in stori druge ukrepe, da se odkrijeta kaznivo dejanje in storilec (148. in 149. člen). Državni tožilec sme ob vsakem času zahtevati od policije, da ga obvesti, kaj je ukrenila; ta mu je dolžna brez odlašanja odgovoriti.

(3) Državni tožilec sme zahtevati potrebne podatke od državnih organov, podjetij in drugih pravnih oseb, lahko pa v ta namen povabi tudi tistega, ki je vložil kazensko ovadbo.

(4) Državni tožilec zavrže ovadbo, če so tudi po opravljenih dejanjih iz drugega in tretjega odstavka tega člena podane kakšne okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(5) Državni tožilec in drugi državni organi, podjetja in druge pravne osebe, morajo pri zbiranju obvestil oziroma dajanju podatkov ravnati obzirno in paziti, da ne škodujejo časti in dobremu imenu tistega, na katerega se podatki nanašajo.

161.a člen

(1) Državni tožilec sme ovadbo ali obtožni predlog za kaznivo dejanje, za katero je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let in za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, odstopiti v postopek poravnavanja. Pri tem upošteva vrsto in naravo dejanja, okoliščine, v katerih je bilo storjeno, osebnost storilca, njegovo predkaznovanost za istovrstna ali druga kazniva dejanja, kot tudi stopnjo njegove kazenske odgovornosti.

(2) Zaradi posebnih okoliščin je dopustno poravnavanje tudi za kazniva dejanja hude telesne poškodbe po prvem odstavku 123. člena, posebno hude telesne poškodbe po četrtem odstavku 124. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 205. člena, zatajitve po četrtem odstavku 208. člena in poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 220. člena Kazenskega zakonika; če je ovadba podana zoper mladoletnika, pa tudi za druga kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predpisana kazen zapora do petih let.

(3) Poravnavanje vodi poravnalec, ki je zadevo dolžan prevzeti v postopek. Poravnavanje se sme izvajati le s pristankom osumljenca in oškodovanca. Poravnalec je pri svojem delu neodvisen. Poravnalec si mora prizadevati, da je vsebina sporazuma v sorazmerju s težo in posledicami dejanj.

(4) Če se vsebina sporazuma nanaša na opravljanje splošno koristnega dela, izvajanje sporazuma pripravijo in vodijo centri za socialno delo ob sodelovanju poravnalca, ki je vodil poravnavanje, in državnega tožilca.

(5) Ko prejme obvestilo o izpolnitvi sporazuma, državni tožilec ovadbo zavrže. Poravnalec je državnega tožilca dolžan obvestiti tudi o neuspelem poravnavanju ter razlogih za to. Rok za izpolnitev sporazuma ne sme biti daljši od treh mesecev.

(6) V primeru zavrženja ovadbe iz prejšnjega odstavka oškodovancu ne gredo pravice iz drugega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona, o čemer ga mora poravnalec poučiti pred podpisom sporazuma.

(7) (prenehal veljati)

162. člen

(1) Državni tožilec sme s soglasjem oškodovanca odložiti kazenski pregon za kaznivo dejanje, za katero je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let in za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, če je osumljenec pripravljen ravnati po navodilih državnega tožilca in izpolniti določene naloge, s katerimi se zmanjšajo ali odpravijo škodljive posledice kaznivega dejanja. Te naloge so lahko:

1) odprava ali poravnava škode;

2) plačilo določenega prispevka v korist javne ustanove ali v dobrodelne namene ali v sklad za povračilo škode žrtvam kaznivih dejanj;

3) oprava kakšnega splošno koristnega dela;

4) poravnava preživitvene obveznosti;

5) zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu;

6) obiskovanje ustrezne psihološke ali druge posvetovalnice;

7) upoštevanje prepovedi približevanja žrtvi, kakšni drugi osebi ali dostopa na posamezne kraje.

(2) Zaradi posebnih okoliščin je dopustno odložiti kazenski pregon tudi za kazniva dejanja omogočanja uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po prvem odstavku 187. člena, nasilja v družini po drugem in četrtem odstavku 191. člena, zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po drugem odstavku 192. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 205. člena, zatajitve po četrtem odstavku 208. člena, izsiljevanja po prvem in drugem odstavku 213. člena, poslovne goljufije po prvem odstavku 228. člena, poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 220. člena in zlorabe negotovinskega plačilnega sredstva po drugem odstavku 246. člena Kazenskega zakonika; če je ovadba podana zoper mladoletnika pa tudi za druga kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predpisana kazen zapora do petih let.

(3) Če državni tožilec določi nalogo odprave škode iz 1. točke ali nalogo iz 3. točke prvega odstavka tega člena, izvajanje dela pripravijo in vodijo centri za socialno delo ob sodelovanju državnega tožilca.

(4) Če osumljenec v roku, ki ga določi državni tožilec, izpolni nalogo in povrne stroške, se ovadba zavrže.

(5) V primeru zavrženja ovadbe iz prejšnjega odstavka, oškodovancu ne gredo pravice iz drugega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona. O izgubi teh pravic mora državni tožilec poučiti oškodovanca, preden da ta soglasje po prvem odstavku tega člena.

(6) S splošnimi navodili, ki jih izda generalni državni tožilec, se določijo povračilo stroškov odloženega pregona, način in roki izvršitve nalog iz prvega odstavka tega člena, nadzor nad izvajanjem ter podrobneje opredelijo posebne okoliščine iz drugega odstavka tega člena, ki vplivajo na odločitev državnega tožilca o odložitvi kazenskega pregona.

(7) Glede stroškov, ki nastanejo v postopku odločanja o odloženem pregonu in bremenijo državno tožilstvo, se smi-

selno uporabljajo določbe tega zakona o stroških kazenskega postopka. Stroški izvrševanja nalog iz prvega odstavka tega člena niso stroški kazenskega postopka.

163. člen

Državni tožilec ni dolžan začeti kazenskega pregona oziroma sme odstopiti od pregona:

1) če je v kazenskem zakonu določeno, da sme oziroma mora sodišče storilcu kaznivega dejanja odpustiti kazen, državni tožilec pa glede na konkretne okoliščine primera oceni, da sama obsodba, brez kazenske sankcije, ni potrebna;

2) če je v kazenskem zakonu za kaznivo dejanje predpisana denarna kazen ali kazen zapora do enega leta, osumljenec oziroma obdolženec pa je zaradi dejanskega kesanja preprečil škodljive posledice ali poravnal vso škodo in državni tožilec, glede na konkretne okoliščine primera, oceni, da kazenska sankcija ne bi bila upravičena.

163.a člen

(1) Pri postopku po 162. členu tega zakona povabi državni tožilec osumljenca in oškodovanca na državno tožilstvo. V vabilu se navede razlog vabljenja. Če se vabilu odzoveta, seznanjeni državni tožilec osumljenca s kazensko ovadbo in o tem, da bo ovadbo zavrgel, če se bo ravnal po njegovih navodilih in pravočasno izpolnil določene naloge.

(2) Če je potrebno, da si državni tožilec pridobi neposredno od osumljenca ali oškodovanca kakšne podatke, da bi se lahko odločil ali naj odstopi zadevo v poravnavanje (161.a člen) ali naj sklene sporazum o priznanju krivde ali ne začne kazenskega pregona (163. člen) ali vloži predlog za izdajo kaznovalnega naloga (445.a člen), sme osumljenca in oškodovanca, ali samo enega izmed njiju, povabiti na državno tožilstvo. Povabljenega osumljenca seznanjeni s kazensko ovadbo ter o odločitvah, ki jih lahko sprejme v postopku z ovadbo, oškodovanca pa o njegovih pravicah.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov sestavi državni tožilec uradni zaznamek, v katerega vpiše izjavo osumljenca ter oškodovanca. Uradnega zaznamka ne pošlje sodišču, če začne kazenski pregon zoper osumljenca.

(4) Če se osumljenec ali oškodovanec brez upravičenega razloga ne odzoveta vabilu, ju ni dopustno ponovno vabiti.

164. člen

(1) Policija sme še pred začetkom preiskave zaseči predmete po 220. členu tega zakona, če bi bilo nevarno odlašati, in ob pogojih iz 218. člena tega zakona opraviti hišno in osebno preiskavo.

(2) Če preiskovalni sodnik ne pride takoj na sam kraj, sme policija tudi sama opraviti ogled ter odrediti potrebno izvedensko delo, razen obdukcije in izkopa trupla. Če prispe preiskovalni sodnik na sam kraj med opravo teh dejanj, lahko prevzame in sam opravi ta dejanja.

(3) O dejanjih iz prejšnjih odstavkov mora policija oziroma preiskovalni sodnik brez odlašanja obvestiti državnega tožilca.

165. člen

(1) Če je storilec kaznivega dejanja neznan, lahko upravičeni tožilec predlaga preiskovalnemu sodniku, da opravi posamezna preiskovalna dejanja, za katera je glede na okoliščine primera smotno, da jih opravi, še preden se uvede preiskava. Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom, zahteva naj odloči o tem senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Zapisniki o opravljenih preiskovalnih dejanjih se pošljejo državnemu tožilcu.

165.a člen

(1) Pred vložitvijo zahteve za preiskavo ali obtožnice brez preiskave sme državni tožilec predlagati preiskovalnemu sodniku, da opravi določeno preiskovalno dejanje, če je oprava takega dejanja potrebna za njegovo odločitev ali naj kazensko ovadbo zavrže ali začne kazenski pregon.

(2) Pri opravi preiskovalnega dejanja so lahko navzoči državni tožilec, oškodovanec, osumljenec in zagovornik, o čemer jih mora preiskovalni sodnik na primeren način obvestiti. Če se kot določeno preiskovalno dejanje predlaga zaslišanje osumljenca, se uporabljajo določbe tega zakona o vabljenju in zaslišanju obdolženca.

(3) Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca za opravo preiskovalnega dejanja, obvesti o razlogih za svojo odločitev državnega tožilca, ki lahko predlaga opravo takšnega dejanja v zahtevi za preiskavo ali obtožnici.

166. člen

(1) Preiskovalni sodnik pristojnega sodišča lahko opravi pred izdajo sklepa o preiskavi posamezna preiskovalna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati, vendar mora o vsem, kar je storil, obvestiti pristojnega državnega tožilca.

(2) Glede vabljenja in zaslišanja osumljenca se uporabljajo določbe o vabljenju in zaslišanju obdolženca.

XVI. poglavje PREISKAVA

167. člen

(1) Preiskava se začne zoper določeno osebo, če je utemeljen sum, da je storila kaznivo dejanje.

(2) V preiskavi se zberejo dokazi in podatki, ki so potrebni za odločitev, ali naj se vložijo obtožnica ali ustavi postopek, dokazi, za katere je nevarnost, da jih na glavni obravnavi ne bo mogoče ponoviti ali da bila njihova izvedba zvezana s težavami, kot tudi drugi dokazi, ki utegnejo biti koristni za postopek in je glede na okoliščine primera smotno, da se izvedejo.

168. člen

(1) Preiskava se opravi na zahtevo državnega tožilca.

(2) Zahtevo za preiskavo poda državni tožilec preiskovalnemu sodniku pristojnega sodišča.

(3) V zahtevi za preiskavo je treba navesti: osebo, zoper katero se zahteva preiskava, opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, zakonsko označbo kaznivega dejanja, okoliščine, iz katerih izhaja utemeljenost suma, in že zbrane dokaze. V zahtevi državni tožilec predlaga, katere posamezne okoliščine naj se v preiskavi raziščejo in katera posamezna preiskovalna dejanja naj se opravijo, lahko pa predlaga tudi pripor tistega, zoper katerega je zahtevana preiskava.

(4) Državni tožilec pošlje preiskovalnemu sodniku kazensko ovadbo in vse spise ter zapisnike o opravljenih dejanjih. Hkrati mu pošlje predmete, ki utegnejo biti dokaz, ali navede, kje so.

(5) Če državni tožilec umakne zahtevo za preiskavo, preden je izdan sklep o preiskavi, preiskovalni sodnik s sklepom zavrne zahtevo in sporoči oškodovancu, da lahko začne pregon sam (60. in 62. člen).

169. člen

(1) Ko preiskovalni sodnik prejme zahtevo za preiskavo, pregleda spise; če se z zahtevo strinja, izda sklep o preiskavi, v katerem morajo biti podatki iz tretjega odstavka prejšnjega člena. Sklep pošlje državnemu tožilcu in obdolžencu.

(2) Preden izda sklep, zasliši preiskovalni sodnik tistega, zoper katerega je zahtevana preiskava, razen če bi bilo nevarno odlašati ali, če preiskovalni sodnik glede na že opravljeno zaslišanje po 148.a členu tega zakona in podano zahtevo za preiskavo oceni, da ponovno zaslišanje ni potrebno.

(3) Preden odloči o zahtevi državnega tožilca, lahko preiskovalni sodnik povabi državnega tožilca in tistega, zoper katerega je tožilec zahteval preiskavo, naj določenega dne prideta k sodišču, če je treba, da se izjavita o okoliščinah, ki utegnejo biti pomembne za odločitev o zahtevi, ali če misli, da bi bila iz drugih razlogov smotna njuna ustna izjava. Ob tej priložnosti lahko dajeta stranki ustno svoje predloge, državni tožilec pa

lahko spremeni ali dopolni svojo zahtevo za preiskavo, lahko pa predlaga tudi, naj se postopek izvede neposredno po obtožnici (170. člen).

(4) Glede vabljenja in zaslišanja tistega, zoper katerega je zahtevana preiskava, se uporabljajo določbe tega zakona o vabljenju in zaslišanju obdolženca. Vabilu se priloži drugopis zahteve za preiskavo. Osebo, ki jo povabi po prejšnjem odstavku, pouči preiskovalni sodnik v smislu 5. člena tega zakona.

(5) Zoper sklep preiskovalnega sodnika o preiskavi se obdolženec lahko pritoži. Če mu je sklep ustno sporočen, lahko poda pritožbo pri tej priložnosti na zapisnik.

(6) Preiskovalni sodnik mora pritožbo takoj predložiti senatu (šesti odstavek 25. člena). Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

(7) Če se preiskovalni sodnik ne strinja z zahtevo državnega tožilca za preiskavo, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena). Zoper sklep senata imajo obdolženec, državni tožilec in oškodovanec pravico do pritožbe, ki ne zadrži njegove izvršitve.

(8) Če se je zoper sklep senata pritožil samo oškodovanec in se pritožbi ugodi, se šteje da je oškodovanec s pritožbo prevzel pregon.

(9) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena mora senat odločiti v osemindesetih urah.

(10) Pri odločanju o zahtevi za preiskavo senat ni vezan na pravno presojo dejanja, ki jo je navedel državni tožilec.

170. člen

(1) Preiskovalni sodnik lahko da soglasje k predlogu državnega tožilca, naj se ne opravi preiskava, če dajejo zbrani podatki, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in storilca, dovolj podlage za vložitev obtožnice.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka sme preiskovalni sodnik dati samo, če je pred tem zaslišal tistega, zoper katerega naj bo vložena obtožnica. Glede vabljenja in zaslišanja te osebe se uporabljajo določbe o vabljenju in zaslišanju obdolženca. Sporočilo o tem, da se strinja s predlogom, pošlje preiskovalni sodnik državnemu tožilcu in tistemu, zoper katerega naj bo vložena obtožnica.

(3) Rok za vložitev obtožnice je osem dni, vendar pa ga lahko senat (šesti odstavek 25. člena) na zahtevo državnega tožilca podaljša.

(4) Predlog iz prvega odstavka tega člena lahko poda državni tožilec tudi po vložitvi zahteve za preiskavo, dokler sklep o njej ni izdan.

(5) Če je preiskovalni sodnik mnenja, da ni pogojev za vložitev obtožnice brez preiskave, ravna, kot da bi bila zahtevana preiskava.

(6) Če je državni tožilec z obdolžencem sklenil sporazum o priznanju krivde ali če je za kaznivo dejanje v zakonu predpisana kazen zapora do osem let, sme državni tožilec mimo pogojev, ki so določeni v prejšnjih odstavkih, vložiti obtožnico tudi brez preiskave, če dajejo zbrani podatki, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in storilca, dovolj podlage za obtožbo.

(7) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi, kadar gre za kazenski pregon na zahtevo oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca; vendar pa v tem primeru roka iz tretjega odstavka tega člena ni mogoče podaljšati. Določbe prejšnjega odstavka pa se uporabljajo tudi za vložitev zasebne tožbe za kaznivo dejanje zoper čast in dobro ime, storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja.

(8) Predlogu iz prvega odstavka tega člena in obtožnici, ki jo vložijo po šestem odstavku tega člena, priloži državni tožilec kazensko ovadbo ter vse spise in zapisnike o opravljenih dejanjih kot tudi predmete, ki utegnejo biti dokaz, ali pa v predlogu navede, kje so.

171. člen

(1) Preiskavo opravlja preiskovalni sodnik pristojnega sodišča.

(2) Preiskovalni sodnik opravlja praviloma preiskovalna dejanja samo na območju svojega sodišča. Če je to v korist

preiskavi, sme opraviti posamezna preiskovalna dejanja tudi zunaj območja svojega sodišča, vendar pa mora o tem obvestiti sodišče, na katerega območju jih opravi.

172. člen

(1) Med preiskavo lahko prepusti preiskovalni sodnik posamezna preiskovalna dejanja preiskovalnemu sodniku sodišča, na katerega območju jih je treba opraviti.

(2) Državni tožilec, ki je pristojen za postopek pred sodiščem, kateremu je bilo prepuščeno preiskovalno dejanje, je lahko pri tem navzoč, če pristojni državni tožilec ne izjavi, da bo navzoč sam.

(3) Preiskovalni sodnik lahko prepusti policiji izvršitev odredbe o hišni ali osebni preiskavi ali o zasegu predmetov na način, kot je to določeno v tem zakonu.

(4) Po zahtevi ali dovoljenju preiskovalnega sodnika sme policija obdolženca fotografirati ali vzeti njegove prstne odtise, če je to potrebno za kazenski postopek.

173. člen

Pri preiskovalnih dejanjih ravna policija po ustreznih določbah tega zakona o preiskovalnih dejanjih.

174. člen

(1) Preiskovalni sodnik oziroma policija, ki so ji bila prepuščena posamezna preiskovalna dejanja, opravi po potrebi tudi druga preiskovalna dejanja, ki so s temi v zvezi ali iz njih izvirajo.

(2) Če preiskovalni sodnik, ki so mu bila prepuščena posamezna preiskovalna dejanja, za to ni pristojen, pošlje zadevo pristojnemu preiskovalnemu sodniku in o tem obvesti preiskovalnega sodnika, ki mu je zadevo poslal.

175. člen

(1) Preiskava se opravi samo glede tistega kaznivega dejanja in zoper tistega obdolženca, na katerega se nanaša sklep o preiskavi.

(2) Če se med preiskavo pokaže, da je treba postopek razširiti tudi na kakšno drugo kaznivo dejanje ali zoper kakšno drugo osebo, obvesti preiskovalni sodnik o tem državnega tožilca. V takem primeru se smejo opraviti tista preiskovalna dejanja, ki jih ni mogoče odlašati; o vsem, kar je bilo storjeno, pa je treba obvestiti državnega tožilca.

(3) Glede razširitve preiskave veljajo določbe 168. in 169. člena tega zakona.

176. člen

Ko je izdan sklep o preiskavi, opravlja preiskovalni sodnik preiskovalna dejanja po preiskavih strank ter tista dejanja, ki se mu zdijo potrebna za uspešno izvedbo postopka.

177. člen

(1) Stranke in oškodovanec smejo med preiskavo predlagati preiskovalnemu sodniku, naj se opravijo posamezna preiskovalna dejanja. Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom strank, naj se opravi posamezno preiskovalno dejanje, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Stranke in oškodovanec smejo dajati predloge iz prejšnjega odstavka tudi preiskovalnemu sodniku ali policiji, ki so ji prepuščena posamezna preiskovalna dejanja. Če se preiskovalni sodnik oziroma policija ne strinja s predlogom, obvesti o tem predlagatelja, ki lahko nato predlog ponovi pri preiskovalnem sodniku pristojnega sodišča.

178. člen

(1) Pri zaslišanju obdolženca sta lahko navzoča državni tožilec in zagovornik. Če preiskovalni sodnik oceni, da je njuna navzočnost v posameznem primeru potrebna, lahko odredi, da se zaslišanje opravi v njuni obvezni navzočnosti. Navzočnost državnega tožilca in zagovornika je obvezna vselej, ko gre za prvo zaslišanje po privedbi obdolženca na podlagi 157. člena tega zakona.

(2) Državni tožilec, oškodovanec, obdolženec in zagovornik so lahko navzoči pri ogledu in zaslišanju izvedencev.

(3) Državni tožilec in zagovornik sta lahko navzoča pri hišni preiskavi.

(4) Državni tožilec, obdolženec in zagovornik so lahko navzoči pri zaslišanju priče. Preiskovalni sodnik lahko odredi, da se obdolženec odstrani z zaslišanja, če priča v njegovi navzočnosti ne želi izpovedati ali če okoliščine kažejo, da v njegovi navzočnosti ne bo govorila resnice ali v primeru, če bo po zaslišanju priče potrebno opraviti sodno prepoznavo. Obdolženec ne sme biti navzoč pri zaslišanju priče, mlajše od 15 let, ki je žrtev katerega izmed kaznivih dejanj iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona. Oškodovanec sme biti navzoč pri zaslišanju priče samo, če je verjetno, da priča ne bo prišla na glavno obravnavo.

(5) Preiskovalni sodnik mora na primeren način obvestiti državnega tožilca in zagovornika, kdaj in kje bo zasliševanje obdolženca. Prav tako mora na primeren način obvestiti državnega tožilca, obdolženca, zagovornika in oškodovanca, kdaj in kje bodo opravljena druga preiskovalna dejanja, pri katerih so lahko navzoči, razen če bi bilo nevarno odlašati. Če ima obdolženec zagovornika, obvesti preiskovalni sodnik praviloma samo njega. Če je obdolženec v priporu, preiskovalno dejanje pa naj bo opravljeno zunaj sedeža sodišča, odloči preiskovalni sodnik, ali je obdolženčeva navzočnost potrebna.

(6) Če tisti, ki mu je bilo poslano obvestilo o preiskovalnem dejanju, ne pride, se dejanje lahko opravi tudi v njegovi nenavzočnosti. Če preiskovalni sodnik odredi obvezno navzočnost, pa na zaslišanje obdolženca ne prideta državni tožilec ali zagovornik, se zaslišanje praviloma preloži, razen če bi potekel rok iz drugega odstavka 203. člena tega zakona oziroma če preiskovalni sodnik glede na spremenjene okoliščine oceni, da obvezna navzočnost ni več potrebna. O preložitvi oziroma izostanku z zaslišanja preiskovalni sodnik obvesti Vrhovno državno tožilstvo oziroma odvetniško zbornico.

(7) Stranke in zagovornik, ki so navzoči pri preiskovalnih dejanjih lahko za razjasnitev stvari postavljajo obdolžencu, priči ali izvedencu posamezna vprašanja. Preiskovalni sodnik prepove vprašanje ali odgovor na postavljeno vprašanje, če ni dovoljeno ali če ni v zvezi z zadevo (228. člen in prvi odstavek 241. člena). Oškodovanec lahko postavlja vprašanja le z dovoljenjem preiskovalnega sodnika. Tisti, ki so navzoči pri preiskovalnih dejanjih, imajo pravico zahtevati, naj se v zapisnik vpišejo njihove pripombe glede izvršitve posameznih dejanj, lahko pa predlagajo tudi izvedbo posameznih dokazov.

(8) Za razjasnitev posameznih tehničnih ali drugih strokovnih vprašanj, ki nastanejo v zvezi s pridobljenimi dokazi, pri zaslišanju obdolženca ali pri drugih preiskovalnih dejanjih, lahko pokliče preiskovalni sodnik osebo ustrezne stroke, da mu da o takih vprašanjih potrebna pojasnila. Če so stranke pri tem navzoče, lahko zahtevajo, naj da ta oseba natančnejša pojasnila. Če je potrebno, lahko zahteva preiskovalni sodnik pojasnila tudi od ustreznega strokovnega zavoda.

(9) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi, če se opravi preiskovalno dejanje pred sklepom o preiskavi.

179. člen

(1) Preiskovalni sodnik s sklepom prekine preiskavo, če obdolženec po storjenem kaznivem dejanju duševno zbolí ali če nastane pri njem duševna motnja ali če zbolí za kakšno drugo hudo boleznijo, zaradi katere se dalj časa ne more udeleževati postopka ali če je na begu. Enako ravna preiskovalni sodnik, če so podane druge okoliščine, ki začasno preprečujejo pregon obdolženca (če ni potrebnega predloga ali dovoljenja za pregon ali če ni zahteve upravičenega tožilca).

(2) Preden se preiskava prekine, je treba zbrati vse dokaze o kaznivem dejanju in kazenski odgovornosti obdolženca, do katerih je mogoče priti.

(3) Ko prenehajo ovire, ki so povzročile prekinitve, nadaljuje preiskovalni sodnik preiskavo.

180. člen

(1) Če državni tožilec med preiskavo ali po končani preiskavi izjavi, da odstopa od pregona, preiskovalni sodnik obvesti o tem oškodovanca in ga posebej pouči o njegovi pravici, da sme nadaljevati pregon (60. in 62. člen). Če oškodovancu obvestila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da ne namerava nadaljevati pregona.

(2) Če oškodovanec ne nadaljuje pregona, preiskovalni sodnik s sklepom ustavi preiskavo. Sklep se pošlje obdolžencu, državnemu tožilcu in oškodovancu.

181. člen

(1) Preiskavo ustavi s sklepom senat (šesti odstavek 25. člena), kadar med preiskavo odloča o kateremkoli vprašanju, in sicer v naslednjih primerih:

1) če spozna, da dejanje, ki ga je obdolženec obdolžen, ni kaznivo dejanje;

2) če so okoliščine, ki izključujejo krivdo ali kaznivost obdolženca, pa ni pogojev za varnostne ukrepe;

3) če je kazenski pregon zastaran ali je dejanje obseženo z amnestijo ali pomilostitvijo ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo pregon;

4) če ni dokazov, da bi bil obdolženec storil kaznivo dejanje;

5) ali če je podana nesorazmernost med majhnim pomembnim kaznivega dejanja (njegova nevarnost je neznatna zaradi narave ali teže dejanja ali zaradi tega, ker so škodljive posledice neznatne ali jih ni ali zaradi drugih okoliščin, v katerih je bilo storjeno in zaradi nizke stopnje storilčeve krivde ali zaradi njegovih osebnih okoliščin) ter posledicami, ki bi jih povzročil kazenski pregon.

(2) Če preiskovalni sodnik spozna, da so razlogi za ustavitve preiskave iz prejšnjega odstavka, obvesti o tem državnega tožilca. Če državni tožilec v osmih dneh ne obvesti preiskovalnega sodnika, da odstopa od pregona, zahteva preiskovalni sodnik, naj senat odloči o ustavitvi preiskave.

(3) Sklep o ustavitvi preiskave se pošlje državnemu tožilcu, oškodovancu in obdolžencu; če je ta v priporu, ga je treba takoj izpustiti. Zoper ta sklep imata državni tožilec in oškodovanec pravico pritožbe.

(4) Če se je zoper sklep o ustavitvi preiskave pritožil samo oškodovanec in je pritožbi ugodeno, se šteje, da je oškodovanec s pritožbo prevzel pregon.

(5) Če so podane okoliščine, ki samo začasno preprečujejo pregon obdolženca (prvi odstavek 179. člena), senat s sklepom prekine preiskavo.

(6) Ko prenehajo ovire, ki so povzročile prekinitev, nadaljuje preiskovalni sodnik preiskavo.

182. člen

(1) Preden konča preiskavo, si preiskovalni sodnik priskrbi podatke o obdolžencu, ki so navedeni v prvem odstavku 227. člena tega zakona, če manjkajo ali če se je treba o njih prepričati, kot tudi podatke o njegovih prejšnjih neizbrisanih obsodbah; če obdolženec še prestaja kazen ali kakšno drugo sankcijo, ki je zvezana z odvzemom prostosti, pa podatke o njegovem vedenju med prestajanjem kazni oziroma druge sankcije. Po potrebi si priskrbi podatke o prejšnjem življenju obdolženca in o razmerah, v katerih živi, o njegovem osebnem dohodku v zadnjih treh mesecih, kot tudi o drugih okoliščinah, ki se tičejo njegove osebnosti. Preiskovalni sodnik lahko odredi medicinske preglede ali psihološke preiskave obdolženca, če je treba dopolniti podatke o njegovi osebnosti.

(2) Če prihaja v poštev izrek enotne kazni, s katero naj bodo zajete tudi kazni iz prejšnjih obsodb, zahteva preiskovalni sodnik zadevne spise.

183. člen

Če stranke in zagovornik niso bili navzoči pri posameznih preiskovalnih dejanjih, preiskovalni sodnik pa oceni, da

bi bilo koristno za nadaljnji potek preiskave, da se seznanijo s pomembnimi dokazi, jih obvesti, da se lahko v določenem roku seznanijo s temi dokazi in da podajo svoje predloge za izvedbo novih dokazov.

184. člen

(1) Preiskovalni sodnik konča preiskavo, ko spozna, da je stanje stvari v preiskavi zadosti razjasnjeno.

(2) Po končani preiskavi pošlje preiskovalni sodnik spise državnemu tožilcu; ta mora v petnajstih dneh predlagati dopolnitev preiskave ali vložiti obtožnico ali pa izjaviti, da odstopa od pregona. Ta rok sme senat (šesti odstavek 25. člena) na predlog državnega tožilca podaljšati.

(3) Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca za dopolnitev preiskave, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena). Če senat zavrne predlog državnega tožilca, začne teči rok iz prejšnjega odstavka od dneva, ko je državnemu tožilcu sporočena njegova odločba.

(4) Če se državni tožilec ne drži roka, ki je določen v drugem in tretjem odstavku tega člena, mora o razlogih za to obvestiti Vrhovno državno tožilstvo.

185. člen

(1) Če preiskava ni končana v šestih mesecih, mora preiskovalni sodnik obvestiti predsednika sodišča, zakaj preiskava še ni končana.

(2) Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se preiskava konča.

186. člen

(1) Oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec lahko zahtevata od preiskovalnega sodnika pristojnega sodišča, naj opravi preiskavo oziroma predlagata njeno dopolnitev. Med preiskavo lahko dajeta preiskovalnemu sodniku tudi druge predloge.

(2) Glede uvedbe, izvedbe, prekinitve in ustavitve preiskave se smiselno uporabljajo tiste določbe tega zakona, ki se nanašajo na uvedbo in potek preiskave na zahtevo državnega tožilca. Če oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec ne prideta na zaslišanje obdolženca, čeprav sta bila v redu obveščena in tudi ne njun pooblaščenec, se šteje, da sta umaknila zahtevo za preiskavo oziroma odstopila od kazenskega pregona. Glede vrnitve v prejšnje stanje se smiselno uporabljajo določbe 58. člena tega zakona.

(3) Ko preiskovalni sodnik spozna, da je preiskava končana, obvesti o tem oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca in ga opozori, da mora v petnajstih dneh vložiti obtožnico oziroma zasebno tožbo in da se bo šlo, da je odstopil od pregona, če tega ne bi storil, in bo postopek s sklepom ustavljen. Tako opozorilo mora dati preiskovalni sodnik tudi, če senat (šesti odstavek 25. člena) zavrne predlog oškodovanca kot tožilca ali predlog zasebnega tožilca za dopolnitev preiskave zato, ker misli, da je stanje stvari dovolj razjasnjeno.

187. člen

Če je preiskovalnemu sodniku potrebna pomoč (kriminalistično – tehnična in druga) policije ali drugih državnih organov v zvezi s preiskavo, so ti dolžni, da mu na njegovo zahtevo pomagajo. Preiskovalni sodnik lahko zahteva pomoč tudi od podjetij in drugih pravnih oseb, če je to potrebno za preiskovalno dejanje, ki ga ni mogoče odlašati.

188. člen

Če to terjajo koristi kazenskega postopka, ohranitev tajnosti, koristi javnega reda ali razlogi morale, varstva osebnega ali družinskega življenja obdolženca ali oškodovanca, naloži uradna oseba, ki opravlja preiskovalno dejanje, tistim, ki jih zaslišuje ali so navzoči pri preiskovalnih dejanjih ali pa pregledujejo preiskovalne spise, da morajo ohraniti v tajnosti posamezna dejstva ali podatke, ki jih pri tem zvedo, in jih opozori, da pomeni izdaja tajnosti kaznivo dejanje. Taka odredba se

zapiše v zapisnik o preiskovalnem dejanju oziroma zaznamuje na pregledanih spisih, opozorjena oseba pa jo podpiše.

189. člen

Kadar odloča senat med preiskavo, sme zahtevati od preiskovalnega sodnika in od strank potrebna pojasnila, lahko pa tudi pokliče obe stranki, naj na njegovi seji ustno razložita svoja stališča.

190. člen

(1) Preiskovalni sodnik sme kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona vsakogar, kdor med preiskovalnim dejanjem še po opominu moti red. Če njegova udeležba ni potrebna, ga sme odstraniti s kraja, kjer se dejanje opravlja.

(2) Obdolženec ne more biti kaznovan z denarno kaznijo.

(3) Če državni tožilec moti red, ravna preiskovalni sodnik v skladu s petim odstavkom 302. člena tega zakona.

191. člen

(1) Stranki in oškodovanec se lahko vselej obrnejo na predsednika sodišča, pred katerim teče postopek, in se pri njem pritožijo zaradi zavlačevanja postopka in drugih nepravilnosti med preiskavo.

(2) Predsednik sodišča preizkusi navedbe v pritožbi in obvesti pritožnika, ki je to zahteval, kaj je ukrenil.

XVII. poglavje

UKREPI ZA ZAGOTOVITEV ABDOLŽENČEVE NAVZOČNOSTI, ZA ODPRAVO PONOVIIVNE NEVARNOSTI IN ZA USPEŠNO IZVEDBO KAZENSKEGA POSTOPKA

1. Skupna določba

192. člen

(1) Ukrepi, ki se lahko uporabijo za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti, za odpravo ponovitvene nevarnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka, so: vabilo, privedba, obljuba obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča, prepoved približanja določenemu kraju ali osebi, javljanje na policijski postaji, varščina, hišni pripor in pripor.

(2) Pri odločanju o tem, kateri od ukrepov iz prejšnjega odstavka naj se uporabi, mora sodišče upoštevati pogoje, ki so določeni za posamezne ukrepe. Pri izbiri ukrepa mora tudi upoštevati, da ne uporabi strožjega ukrepa, če se da isti namen doseči z milejšim.

(3) Ti ukrepi se odpravijo tudi po uradni dolžnosti, če prenehajo razlogi, ki so jih narekovali oziroma se nadomestijo z drugim, milejšim ukrepom, če se za to pokažejo pogoji.

2. Vabilo

193. člen

(1) Navzočnost obdolženca pri dejanjih v kazenskem postopku se zagotovi z vabilom. Vabilo pošlje obdolžencu sodišče.

(2) Obdolženec se povabi z zaprtim pisnim vabilom, ki obsega: naslov sodišča, ki vabi, ime in priimek obdolženca; označbo kaznivega dejanja, ki ga je obdolžen, kraj, kamor naj pride, dan in uro, kdaj naj pride; navedbo, da se vabi kot obdolženec; opozorilo, da bo prisilno priveden, če ne pride; uradni pečat in ime in priimek sodnika, ki vabi.

(3) Ko je obdolženec prvič vabljen, ga je treba v vabilu poučiti, da ima pravico vzeti si zagovornika in da je zagovornik lahko navzoč pri njegovem zaslišanju.

(4) Obdolženec mora takoj sporočiti sodišču spremembo naslova, kot tudi namen, da spremeni prebivališče. O tem je treba obdolženca poučiti pri prvem zaslišanju oziroma pri vročitvi obtožnice brez preiskave (šesti odstavek 170. člena),

obtožnega predloga ali zasebne tožbe; pri tem ga je treba opozoriti na posledice, določene s tem zakonom.

(5) Če obdolženec zaradi bolezni ali kakšne druge nepremagljive ovire na vabilo ne more priti, se zasliši tam, kjer je, ali se mu preskrbi prevoz do sodnega poslopja ali drugega kraja, kjer se opravlja dejanje.

3. Privedba

194. člen

(1) Privedbo obdolženca lahko odredi sodišče, če je izdan sklep o priporu ali če v redu povabljeni obdolženec ne pride, pa svojega izostanka ne opraviči, ali če mu ni bilo mogoče v redu vročiti vabila ali sodbe, s katero je bila obdolžencu izrečena zaporna kazen, iz okoliščin pa je očitno, da se obdolženec vročitvi izmika po tem, ko vsi drugi načini vročanja niso bili uspešni.

(2) Odredbo za privedbo izvrši policija.

(3) Privedba se odredi pisno. Odredba mora obsegati: ime in priimek obdolženca, ki naj se privede, označbo kaznivega dejanja, katerega je obdolžen, z navedbo določbe kazenskega zakona ter razlog, zakaj se odreja privedba, uradni pečat in podpis sodnika, ki odreja privedbo.

(4) Tisti, ki mu je naložena izvršitev odredbe, izroči odredbo obdolžencu in ga povabi, naj gre z njim. Če obdolženec to odkloni, ga privede s silo.

(5) Zoper vojaške osebe, pripadnike policije ali straže zavoda, v katerem so osebe, ki jim je vzeta prostost, se odredi privedba prek njihovega poveljstva oziroma predstojnika.

4. Obljuba obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča

195. člen

(1) Če se je bati, da se bo obdolženec med postopkom skrival ali odšel neznano kam ali v tujino, sme sodišče zahtevati od njega zavezo, da se ne bo skrival oziroma da ne bo brez dovoljenja sodišča zapustil svojega prebivališča oziroma bivališča. Če je obdolženec v postopku zaradi kaznivega dejanja, storjenega v tujini, in obstaja nevarnost, da bo v tujini ponovil kaznivo dejanje, pa se sme od njega zahtevati zaveza, da brez dovoljenja sodišča ne bo odšel v tujino. Dana obljuba se vpiše v zapisnik.

(2) Obdolžencu se sme, ob dani obljubi iz prejšnjega odstavka, začasno vzeti potna listina oziroma prepovedati uporaba druge listine za prehod meje. Pritožba zoper sklep o odvzemu potne listine oziroma o prepovedi uporabe druge listine za prehod meje ne zadrži njegove izvršitve.

(3) Ko se obdolženec tako zaveže, ga je treba opozoriti, da se zoper njega lahko odredi pripor, če bi prekršil to zavezo.

4.a Prepoved približanja določenemu kraju ali osebi

195.a člen

(1) Če so podane okoliščine iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona, vendar je nevarnost, da bo obdolženec uničil sledove kaznivega dejanja, vplival na priče, udeležence ali prikrivalce ali ponovil kaznivo dejanje, dokončal poskušeno kaznivo dejanje ali storil kaznivo dejanje, s katerim grozi, moč odvrniti s prepovedjo približanja obdolženca določenemu kraju ali osebi, uporabi sodišče ta ukrep.

(2) Sodišče določi primerno razdaljo – oddaljenost od določenega kraja ali osebe, ki jo mora obdolženec spoštovati in je namerno ne sme prekoračiti; v nasprotnem primeru lahko sodišče zoper njega odredi pripor. O tej posledici je obdolženca predhodno vselej treba obvestiti.

(3) Če razdaljo – oddaljenost, ki jo mora spoštovati obdolženec, namerno krši z ukrepom varovana oseba, jo lahko sodišče vsakokrat kaznuje z denarno kaznijo iz 78. člena tega zakona.

(4) O ukrepu iz tega člena odloči sodišče z obrazloženim sklepom; obrazložitev mora vsebovati utemeljitev suma, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, okoliščin iz prvega odstavka tega člena in uporabe tega ukrepa.

4.b Javljanje na policijski postaji

195.b člen

(1) Če obstaja bojazen, da se bo obdolženec med postopkom skrnil ali odšel neznan kam ali v tujino, lahko sodišče odloči, da se mora vsakodnevno ali občasno, ob določenih urah javljati na policijski postaji, na območju katere stalno ali začasno prebiva ali se nahaja v trenutku odločanja o uporabi ukrepov za zagotovitev njegove navzočnosti. Sklep se vroči obdolžencu in pošlje pristojni policijski postaji.

(2) Če se obdolženec ne javlja na policijski postaji, tako kot je določeno v sklepu, mora policija to nemudoma sporočiti sodišču; sodišče lahko zoper obdolženca v primeru namerne prekršitve obveznosti odredi pripor. O tej posledici je obdolženec predhodno vselej potrebno opozoriti.

(3) O ukrepu iz tega člena odloči sodišče z obrazloženim sklepom; obrazložitev mora vsebovati utemeljitev suma, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, okoliščin iz prvega odstavka tega člena in uporabe tega ukrepa.

(4) Če v tem členu ni drugače določeno, se glede odreditve, časa trajanja, podaljšanja in odprave ukrepov iz prejšnjega in tega člena smiselno uporabljajo določbe tega zakona o priporu.

(5) O podaljšanju ukrepov iz prejšnjega in tega člena pred vložitvijo obtožnice odloča po uradni dolžnosti ali na predlog državnega tožilca vselej preiskovalni sodnik.

5. Varščina

196. člen

(1) Če bi bilo treba obdolženca priprejeti ali če je že v priporu samo zaradi tega, ker se je bati, da bo pobegnil, se lahko pusti na prostosti oziroma izpusti, če da on osebno ali kdo drug zanj varščino, da do konca kazenskega postopka ne bo pobegnil, sam obdolženec pa obljubi, da se ne bo skrival in da brez dovoljenja ne bo zapustil svojega prebivališča.

(2) Ob izpolnjenih pogojih za odreditev pripora samo iz razloga ponovitvene nevarnosti (3. točka prvega odstavka 201. člena) se, razen v primeru, ko gre za kazniva dejanja iz XIV., XV., XIX., XX., XXI., XXVII., XXVIII., XXIX., XXX., XXXIII. in XXXIV. poglavja kazenskega zakonika, za katere je predpisana kazen pet ali več let zopora, obdolženca ob dani varščini in obljubi, da kaznivih dejanj ne bo ponavljal, da poskušane kaznivega dejanja ne bo dokončal oziroma da ne bo storil kaznivega dejanja, s katerim je grozil, lahko pusti na prostosti oziroma izpusti, če je že v priporu.

197. člen

(1) Varščina se vselej glasi na denarni znesek, ki se določi glede na težo kaznivega dejanja, osebne in družinske razmere obdolženca ter glede na gmotne razmere tistega, ki jo daje.

(2) Varščina se lahko da v gotovini, v vrednostnih papirjih, v dragocenostih ali v drugih premičnih stvareh večje vrednosti, ki jih je lahko vnovčiti in hraniti, v hipoteki za znesek varščine na nepremičnini tistega, ki varščino daje, ali pa v osebni zavezi ene ali več oseb, da bodo plačale določeni znesek, če obdolženec pobegne.

(3) Če obdolženec pobegne, se s sklepom določi, da vrednost, ki je bila dana kot varščina, pripade proračunu.

(4) Če obdolženec ponovi kaznivo dejanje, dokonča poskušano kaznivo dejanje ali stori kaznivo dejanje, s katerim je grozil, se lahko pripre. Z dano varščino se ravna po prejšnjem odstavku.

198. člen

(1) Kljub dani varščini se obdolženec lahko pripre, če v redu povabljen ne pride in svojega izostanka ne opraviči, če se pripravlja na beg ali če se pokaže potem, ko je bil puščen v prostosti, zoper njega kakšen drug zakonski razlog za pripor.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka varščina preneha. Položeni denarni znesek, dragocenosti, vrednostni papirji ali druge premične stvari se vrnejo, hipoteka pa izbriše. Enako

se ravna tudi, če se kazenski postopek pravnomočno konča s sklepom o ustavitvi ali zavrnjenjem obtožnice ali s sodbo.

(3) V primeru, ko je bila varščina dana na podlagi drugega odstavka 196. člena tega zakona, preneha, ko je kazenski postopek pravnomočno končan. Z varščino se ravna enako kot v prejšnjem odstavku.

(4) Če se s sodbo izreče kazen zopora, preneha varščina šele, ko obsojenec nastopi kazen.

199. člen

(1) Sklep o varščini izda med preiskavo preiskovalni sodnik, po vložitvi obtožnice pa senat.

(2) Sklep, s katerim se določa varščina, in sklep, s katerim varščina preneha, se izda po zaslišanju tožilca.

5.a Hišni pripor

199.a člen

(1) Če obstajajo razlogi iz 1. do 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona, vendar odreditev pripora ni neogibno potrebna za varnost ljudi ali potek kazenskega postopka, lahko sodišče zoper obdolženca odredi hišni pripor. Sklep o odreditvi, podaljšanju ali odpravi hišnega pripora se vselej pošlje tudi policijski postaji, na območju katere se izvaja ukrep.

(2) S sklepom o odreditvi hišnega pripora sodišče določi, da se obdolženec ne sme oddaljiti iz poslopja, v katerem stalno ali začasno prebiva, oziroma javne ustanove za zdravljenje ali oskrbo. Obdolžencu, zoper katerega je odrejen hišni pripor, lahko sodišče omeji ali prepove stike z osebami, ki z njim ne prebivajo oziroma ga ne oskrbujejo.

(3) Obdolžencu, zoper katerega je odrejen hišni pripor, sme sodišče izjemoma dovoliti, da se za določen čas oddalji iz prostorov, kjer se izvaja hišni pripor, kadar je to neizogibno potrebno, da si zagotovi najnujnejše življenjske potrebščine, ali za opravljanje dela. O tem sodišče obvesti policijsko postajo, na območju, katere se izvaja ukrep.

(4) V primeru, da se obdolženec brez dovoljenja sodišča oddalji iz poslopja, v katerem stalno ali začasno prebiva, oziroma javne ustanove za zdravljenje ali oskrbo ali pa to stori izven dovoljenega časa, lahko sodišče zoper njega odredi pripor. O tej posledici je potrebno obdolženca vselej predhodno opozoriti.

(5) Sodišče nadzoruje izvajanje ukrepa hišnega pripora samo ali preko policije. Policija sme vsak čas, tudi brez zahteve sodišča preverjati izvajanje ukrepa hišnega pripora, o morebitnih kršitvah ukrepa pa brez odlašanja obvestiti sodišče. Policija osebne in druge podatke obdolženca vnese v ustrezno evidenco po določbah zakona, ki ureja policijo.

(6) Če policija obdolženca brez dovoljenja iz tretjega odstavka tega člena zaloti zunaj kraja, določenega v sklepu, mu vzame prostost in ga brez odlašanja privede k preiskovalnemu sodniku. O odvzemu prostosti mora policija takoj obvestiti državnega tožilca. Ob privedbi policist sporoči preiskovalnemu sodniku, kakaj in kdaj je bila obdolženemu odvzeta prostost. Preiskovalni sodnik mora obdolženca brez odlašanja, najpozneje pa v štiriindvajsetih urah, odkar mu je bil pripeljan, zaslišati o okoliščinah kršitve ukrepa in odločiti, ali bo zoper obdolženca v skladu s četrtrim odstavkom tega člena odredil pripor. Pri zaslišanju sta lahko navzoča državni tožilec in zagovornik. Če je že vložen obtožni akt, preiskovalni sodnik po zaslišanju obdolženca pošlje zadevo senatu okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena) oziroma sodniku posamezniku pri okrajnem sodišču, ki mora najpozneje v osemindvajsetih urah odločiti, ali bo zoper obdolženca v skladu s četrtrim odstavkom tega člena odredil pripor. Do odločitve o priporu preiskovalni sodnik s sklepom odredi pridržanje, za katerega se smiselno uporabljajo določbe četrtega in petega odstavka 203. člena tega zakona. Če se zoper obdolženca, ki nima zagovornika, odredi pripor, se mu postavi zagovornik po uradni dolžnosti. Sklep o postavitvi zagovornika se vroči zagovorniku skupaj s sklepom o priporu.

(7) Če v tem členu ni drugače določeno, se glede odreditve, časa trajanja, podaljšanja in odprave hišnega pripora, kot

tudi glede vštevanja hišnega pripora v izrečeno kazen, smiselno uporabljajo določbe tega zakona o priporu.

(8) O podaljšanju hišnega pripora pred vložitvijo obtožnice odloča na obrazložen predlog preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca vselej senat (šesti odstavek 25. člena). S predlogom mora biti seznanjen obdolženec, če ima zagovornika, pa tudi ta, v roku iz drugega odstavka 205. člena tega zakona.

6. Pripor

200. člen

(1) Pripor se sme odrediti samo ob pogojih, ki so določeni v tem zakonu.

(2) Pripor sme trajati najkrajši potrebni čas. Dolžnost vseh organov, ki sodelujejo v kazenskem postopku, in organov, ki jim dajejo pravno pomoč je, da postopajo posebno hitro, če je obdolženec v priporu.

(3) Pripor se v kateremkoli času med postopkom odpravi, brž ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen.

(4) Zoper sklep o odreditvi, podaljšanju ali odpravi pripora je treba pritožbo podati v treh dneh od dne, ko je bil sklep vročen, razen če določbe tega zakona o priporu ne določajo drugače.

201. člen

(1) Če je podan utemeljen sum, da je določena oseba storila kaznivo dejanje, se sme pripor zoper njo odrediti:

1) če se skriva, če ni mogoče ugotoviti njene istovetnosti ali če so druge okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bi pobegnila;

2) če je upravičena bojazen, da bo uničila sledove kaznivega dejanja, ali če posebne okoliščine kažejo, da bo ovirala potek kazenskega postopka s tem, da bo vplivala na priče, udeležence ali prikrivalce;

3) če teža, način storitve ali okoliščine, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno in njene osebne lastnosti, prejšnje življenje, okolje in razmere v katerih živi ali kakšne druge posebne okoliščine kažejo na nevarnost, da bo ponovila kaznivo dejanje, dokončala poskušeno kaznivo dejanje ali storila kaznivo dejanje, s katerim grozi.

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka traja pripor, ki je bil odrejen samo zato, ker ni bilo mogoče ugotoviti istovetnosti osebe, toliko časa, dokler istovetnost ni ugotovljena. V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka se pripor odpravi, brž ko so zagotovljeni dokazi, zaradi katerih je bil odrejen.

(3) Kot posebne okoliščine iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti obdolženčeve kršitve ukrepov iz 195., 195.a, 195.b, 196. in 199.a člena tega zakona.

202. člen

(1) Pripor odredi preiskovalni sodnik pristojnega sodišča na predlog državnega tožilca. Predloga za odreditev in podaljšanje pripora morata biti obrazložena.

(2) Pripor se odredi s pisnim sklepom, ki obsega: ime in priimek tistega, ki mu je odvzeta prostost; kaznivo dejanje, ki ga je obdolžen; zakonski razlog za pripor; pouk o pravici do pritožbe; obrazložitev vseh odločilnih dejstev, ki so narekovala odreditev pripora, pri čemer mora preiskovalni sodnik določno navesti razloge, iz katerih izhaja utemeljen sum, da je oseba storila kaznivo dejanje, obrazložiti odločilna dejstva iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena in povedati, zakaj je odreditev pripora v konkretnem primeru neogibno potrebna za varnost ljudi oziroma potek postopka.

(3) Sklep o priporu se izroči tistemu, na katerega se nanaša takrat, ko mu je vzeta prostost, najpozneje pa v osemindesetih urah, odkar mu je bila vzeta prostost, oziroma ko je bil priveden k preiskovalnemu sodniku (prvi in peti odstavek 157. člena). V spisih morata biti navedeni ura, ko mu je bila vzeta prostost, in ura, ko mu je bil izročen sklep.

(4) Zoper sklep o priporu se sme priprti pritožiti na senat (šesti odstavek 25. člena) v štiriindvajsetih urah od ure, ko mu

je bil sklep izročen. Če je priprti prvič zaslišan po preteku tega roka, se lahko pritoži ob tem zaslišanju. Pritožbo s prepisom zapisnika o zaslišanju, če je bil priprti zaslišan, in sklep o priporu je treba takoj poslati senatu. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

(5) Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca za odreditev pripora, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena). Zoper sklep, s katerim senat odredi pripor, se sme priprti pritožiti, vendar pritožba ne zadrži njegove izvršitve. Glede izročitve sklepa in vložitve pritožbe se uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(6) V primerih iz četrtega in petega odstavka tega člena mora senat, ki odloča o pritožbi, odločiti v osemindesetih urah.

(7) V primerih iz petega odstavka tega člena lahko preiskovalni sodnik ob zahtevi, naj o predlogu državnega tožilca za odreditev pripora odloči senat, vselej odredi katerega izmed nadomestnih ukrepov iz tega poglavja.

203. člen

(1) Preiskovalni sodnik mora tistega, ki mu je bila vzeta prostost in mu je bil pripeljan, takoj poučiti po 4. členu tega zakona. Če gre za tujega državljana, ga mora tudi obvestiti, da je pristojni organ na njegovo zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti konzulat njegove države. Pouk preiskovalnega sodnika in izjava tistega, ki mu je bila vzeta prostost, morata biti zapisana v zapisnik. Če je potrebno, mu preiskovalni sodnik pomaga, da si najde zagovornika.

(2) Preiskovalni sodnik mora tistega, ki mu je bila vzeta prostost, brez odlašanja, najkasneje pa v osemindesetih urah, odkar mu je bila oseba pripeljana, zaslišati.

(3) Če si tisti, ki mu je vzeta prostost, ne vzame zagovornika v štiriindvajsetih urah od ure, ko je bil poučen o tej pravici, ali izjavi, da si zagovornika ne bo vzel, mu ga postavi sodišče po uradni dolžnosti.

(4) Preiskovalni sodnik v primerih iz prejšnjih odstavkov s sklepom odredi pridržanje za potreben čas, vendar najdalj za osemindesetih ur od ure, ko mu je bila pripeljana oseba, ki ji je bila vzeta prostost. Za pritožbo zoper ta sklep se smiselno uporablja določba sedmega odstavka 157. člena tega zakona.

(5) Pridržanje po prejšnjem odstavku se izvršuje v prostorih za pripor.

204. člen

Če preiskovalni sodnik tistemu, ki mu je bila vzeta prostost, ni dal pouka po 4. členu tega zakona, ali ta pouk ni zapisan, sodišče ne sme svoje odločbe opreti na izpovedbo tistega, ki mu je bila vzeta prostost.

204.a člen

(1) Takoj po zaslišanju mora državni tožilec izjaviti, ali bo zahteval uvedbo kazenskega postopka ter predlagal pripor ali katerega od nadomestnih ukrepov iz tega poglavja.

(2) Če državni tožilec napove postopanje v smislu prejšnjega odstavka, mora obrazložiti okoliščine, ki lahko vplivajo na odločitev o posameznih ukrepih. Obdolženec in njegov zagovornik lahko pri odgovoru na izvajanje državnega tožilca podajata svoje predloge in stališča.

(3) Ko se stranke izjavijo o vseh vprašanih, ki lahko vplivajo na odločitev o uporabi ukrepov iz tega poglavja, preiskovalni sodnik odloči o predlogih strank.

(4) Če je bil zoper obdolženca odrejen pripor in če državni tožilec v osemindesetih urah od ure, ko je bil obveščen o priporu, ne vloži pisne zahteve za uvedbo kazenskega postopka, preiskovalni sodnik pripor odpravi in priprtega izpusti.

205. člen

(1) Po sklepu preiskovalnega sodnika sme biti obdolženec pridržan v priporu največ mesec dni od dneva, ko mu je bila vzeta prostost. Po tem času sme biti pridržan v priporu samo na podlagi sklepa o podaljšanju pripora.

(2) Pripor se sme po odločbi senata (šesti odstavek 25. člena) podaljšati največ za dva meseca. Zoper sklep senata

je dovoljena pritožba, ki pa ne zadrži njegove izvršitve. Če teče postopek za kaznivo dejanje, za katero je v zakonu predpisana kazen zapora nad pet let, sme senat vrhovnega sodišča podaljšati pripor največ še za tri mesece. Sklep o podaljšanju pripora izda sodišče na predlog državnega tožilca, ki mora predlog vložiti najmanj 5 dni pred iztekom pripora. S predlogom mora biti brez odlašanja seznanjen obdolženec in njegov zagovornik, ki se lahko v roku 24 ur od prejema obvestila izjavita o navedbah v predlogu. Obdolženec in zagovornik se lahko s predlogom seznanita in se izjavita o navedbah na posebnem naroku.

(3) Preiskovalni sodnik predlog za podaljšanje pripora skupaj s spisi predloži senatu pristojnega sodišča s pojasnilom, katera procesna dejanja še namerava opraviti med preiskavo oziroma o predvidenem času zaključka preiskave.

(4) Če do izteka rokov iz drugega odstavka tega člena ni vložena obtožnica, se pripor odpravi in se obdolženec izpusti.

206. člen

Med preiskavo sme preiskovalni sodnik odpraviti pripor v soglasju z državnim tožilcem, če teče postopek na njegovo zahtevo, razen če ga odpravlja zaradi poteka roka, kolikor sme trajati, ali če je državni tožilec odstopil od pregona. Če se preiskovalni sodnik in državni tožilec ne strinjata, zahteva preiskovalni sodnik, naj o tem odloči senat; ta mora odločiti o stvari v osemindvajsetih urah.

207. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno (tretji odstavek 272. člena), odloča o priporu po vložitvi obtožnice od izreka sodbe sodišča prve stopnje senat. Zoper sklep o odreditvi pripora se sme priprti pritožiti v štiriindvajsetih urah od ure, ko mu je bil sklep vročen. O pritožbi mora višje sodišče odločiti v osemindvajsetih urah.

(2) Senat mora po preteku dveh mesecev od zadnjega sklepa o priporu tudi brez predloga strank preizkusiti, ali so še dani razlogi za pripor, in izdati sklep, s katerim ugotovi, da so razlogi za pripor še podani, ali pa pripor odpravi.

(3) Pritožba zoper sklep iz prejšnjih odstavkov ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Zoper sklep, s katerim senat zavrne predlog za odreditev ali odpravo pripora, ni pritožbe.

(5) Po vložitvi obtožnice lahko pripor traja največ dve leti. Če v tem roku obtožencu ni izrečena obsodilna sodba, se pripor odpravi in se obtoženec izpusti.

208. člen

Policija oziroma sodišče mora o odvzemu prostosti v štiriindvajsetih urah obvestiti družino tistega, ki mu je bila vzeta prostost, če ta to zahteva. O odvzemu prostosti se obvesti pristojni organ socialnega varstva, če je treba kaj ukreniti za preskrbo otrok in drugih družinskih članov, za katere skrbi tisti, ki mu je bila vzeta prostost.

7. Izvrševanje pripora

209. člen

(1) Med prestajanjem pripora se ne smeta žaliti osebnost in dostojanstvo pripornika. S pripornikom je treba ravnati humano ter varovati njegovo telesno in duševno zdravje.

(2) Zoper pripornika se smejo uporabiti samo tiste omejitve, ki so potrebne, da se prepreči beg ali dogovarjanje, ki bi lahko škodovalo uspešni izvedbi postopka.

210. člen

(1) Pripornik se sprejme v zavod, v katerem se prestaja pripor (v nadaljnjem besedilu: zavod), na podlagi pisnega sklepa o priporu.

(2) Zavod lahko sprejme pripornika tudi brez pisnega sklepa, vendar mora pristojno sodišče najpozneje v štiriindvajsetih urah, odkar je pripornik v zavodu, poslati zavodu pisni sklep o priporu.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora odgovorni delavec zavoda napraviti uradni zaznamek, v katerem navede pristojno sodišče, ki je zahtevalo sprejem, ter datum in uro sprejema pripornika v zavod.

(4) Če zavod v roku iz prejšnjega odstavka ne prejme pisnega sklepa o priporu, izpusti pripornika in o tem obvesti pristojno sodišče.

211. člen

(1) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij za namene zakonitega in pravnega izvrševanja pripora ter zaradi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin pripornikov upravlja za posamezni zavod za prestajanje kazni zapora zbirko osebnih podatkov o pripornikih ter obdeluje podatke iz nje.

(2) Zbirka podatkov iz prejšnjega odstavka obsega:

1. podatke o identiteti pripornika in o njegovem osebnem stanju:

- ime in priimek ter morebitni vzdevek;
- datum in kraj rojstva;
- podatke o prebivališču;
- enotno matično številko občana;
- davčno številko;
- osebno fotografijo;
- prstne odtise;
- osnovni osebni opis;
- podatki o družinskih razmerah;
- podatki o državljanstvu;
- podatki o splošnem zdravstvenem stanju ob sprejemu v pripor in morebitni invalidnosti;

– podatki o zakonitem zastopniku;

2. podatke o sklepu o priporu:

- naziv sodišča, ki je odredilo pripor;
- opravilno številko in datum izdaje sklepa;
- kaznivo dejanje, ki ga je obdolžen;
- zakonske razloge za pripor;

3. podatke o delu, ki ga odpravlja med priporom:

- vrsta dela, ki ga opravlja;
- delovno mesto, na katerega je razporejen;
- trajanje dela in odsotnosti iz dela;
- plačilo, prejeto za opravljeno delo;

4. podatke o sprejemu v pripor, trajanju, podaljšanju oziroma odpravi pripora:

- datum in uro sprejema v pripor;
- ura, ko je bil priporniku vročen sklep;
- podatki o sklepu o podaljšanju pripora;
- podatki o sklepu o odpravi pripora;
- datum in ura izpustitve iz pripora;

5. podatke o obnašanju pripornika in disciplinskih ukrepih:

- podatki o osebnosti in vedenju pripornika;
- podatki, pomembni za izdelavo varnostne ocene in za varnost pripornika;
- vrsta disciplinskega prestopka;
- vrsta disciplinske kazni;
- trajanje disciplinske kazni.

(3) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij zbira osebne podatke za zbirke podatkov o pripornikih iz 1. do 5. točke prejšnjega odstavka neposredno od pripornika, na katerega se nanašajo, od drugih oseb pa le na podlagi pripornikove pisne privolitve. Ne glede na določbo prejšnjega stavka se podatki o priporniku, kadar je to mogoče, zbirajo pri pravosodnih organih, policiji in drugih državnih organih ter javnih zavodih.

(4) Podatki iz zbirke podatkov se shranjujejo in uporabljajo, dokler traja pripor; po odpravi pripora se podatki arhivirajo in se hranijo deset let na Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij, nato pa se brišejo.

(5) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij kot upravljavec zbirke podatkov o pripornikih iz drugega odstavka tega člena posreduje uporabnikom podatke iz te zbirke, če jih v skladu z zakonom potrebujejo za odločanje v

postopkih ali na podlagi pisne privolitve ali zahteve posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

211.a člen

(1) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij za namene zakonitega in pravnega izvrševanja pripora ter varnosti v priporu, zaradi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin pripornikov, nadzorov, izvrševanja odločb sodišč ter sodelovanja s policijo in državnim tožilstvom v skladu z zakonom, upravlja za vse zavode za prestajanje kazni zapora Centralno evidenco pripornikov Republike Slovenije in obdeluje podatke v njej.

(2) Centralna evidenca pripornikov Republike Slovenije vsebuje podatke iz zbirke podatkov o pripornikih iz drugega odstavka 211. člena.

(3) Evidenca se vodi s sredstvi informacijske tehnologije.

(4) Zaradi zagotavljanja točnosti in ažurnost podatkov v evidenci Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij upravljavci zbirke podatkov Centralnega registra prebivalstva, evidenc Davčne uprave in Zavoda za zdravstveno zavarovanje ter podatkov o socialnih transferjih brezplačno posredujejo potrebne podatke, oziroma ji omogočijo neposreden elektronski dostop do podatkov na način, da jih lahko vpogleda, prepíše, izpiše ali kopira. Uprava podatke pridobiva oziroma dostopa v register in evidence z navedbo osebnega imena in naslova prebivališča pripornika, navedbo pravne podlage in namena dostopa ter opravilne številke zadeve ali istih povezovalnih znakov.

(5) Podatki iz evidence se shranjujejo in uporabljajo, dokler traja pripor; po odpravi pripora se podatki arhivirajo in se hranijo deset let pri Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij, nato pa se brišejo.

(6) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij kot upravljavec evidence iz drugega odstavka tega člena posreduje uporabnikom podatke iz te zbirke, če jih v skladu z zakonom potrebujejo za odločanje v postopkih ali na podlagi pisne privolitve ali zahteve posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

(7) Minister, pristojen za pravosodje, na predlog generalnega direktorja Uprave Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij predpiše podrobnejša pravila o upravljanju ter o obdelavi podatkov v Centralni evidenci pripornikov Republike Slovenije.

212. člen

(1) Pripornik prestaja pripor v posebnih prostorih za pripor oziroma v ločenem zaprtem delu zavoda za prestajanje kazni zapora ali njegovega oddelka.

(2) V istem prostoru ne smejo biti zaprte osebe, ki niso istega spola. Praviloma tudi ne smejo biti v istem prostoru osebe, ki so sodelovale pri istem kaznivem dejanju, in ne osebe, ki prestajajo kazen, s tistimi, ki so v priporu. Če je mogoče, ne smejo biti osebe, ki so obdolžene za kaznivo dejanje v povratku, priprte v istem prostoru z drugimi priporniki, na katere bi lahko škodljivo vplivale.

(3) Zaradi varnosti, reda in discipline ali uspešne in racionalne izvedbe kazenskega postopka, lahko pristojno sodišče premesti pripornika iz enega v drug zavod na predlog direktorja zavoda, v katerem je pripornik.

213. člen

Pripornik sme med prestajanjem pripora imeti pri sebi in uporabljati stvari za osebno rabo, za vzdrževanje higiene, sredstva za spremljanje javnih medijev, tiskovine, strokovno in drugo literaturo, denar in druge predmete, ki glede na velikost in količino omogočajo funkcionalno bivanje v bivalnem prostoru in ne motijo sopripornikov. Ostali predmeti se ob osebnem pregledu pripornika ali med prestajanjem pripora odvzamejo in shranijo.

213.a člen

(1) Pripornik ima pravico do osemurnega nepretrganega počitka v štiriindvajsetih urah. Poleg tega mu je treba zagotoviti vsak dan najmanj dve uri gibanja na prostem.

(2) Pripornik se sme uporabiti za dela, ki so potrebna za vzdrževanje reda in čistoče v njegovem prostoru. Priporniku je treba v skladu z možnostmi zavoda in pod pogojem, da to ni škodljivo za kazenski postopek, omogočiti delo, ki ustreza njegovim duševnim in telesnim sposobnostim. O tem odloči preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata v sporazumu z upravo zavoda.

(3) Pripornik ima pravico do plačila za opravljeno delo. Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše način in višino plačila.

213.b člen

(1) Z dovoljenjem preiskovalnega sodnika, ki opravlja preiskavo, in pod njegovim nadzorstvom ali pod nadzorstvom nekoga, ki ga on določi, lahko obiskujejo pripornika v mejah hišnega reda zavoda bližnji sorodniki, na njegovo zahtevo pa tudi zdravnik in drugi. Posamezni obiski se smejo prepovedati, če bi zaradi tega lahko nastala škoda za postopek.

(2) Diplomatski in konzularni predstavniki tuje države imajo pravico, da z vednostjo preiskovalnega sodnika, ki opravlja preiskavo, obiskujejo in brez nadzora govorijo s pripornikom, ki je državljan njihove države.

(3) Varuh človekovih pravic oziroma njegov namestnik lahko pripornika obiskuje in si z njim dopisuje brez predhodnega obveščanja in nadzorstva preiskovalnega sodnika ali nadzorstva nekoga, ki ga ta določi. Pisanj, ki jih pripornik pošilja Uradu varuha človekovih pravic, ni dopustno pregledovati.

(4) Pripornik si lahko dopisuje ali ima druge stike z osebami zunaj zavoda. Če tako zahtevajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen pripor, lahko preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca s pisnim sklepom odredi nadzor pisemskih in drugih pošiljk ter drugih stikov pripornika z osebami zunaj zavoda. Preiskovalni sodnik lahko priporniku prepove pošiljanje ali sprejemanje pisem in drugih pošiljk ali vzpostavljanje stikov, ki so škodljivi za postopek, ne sme pa mu prepovedati, da bi poslal prošnjo ali pritožbo. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

(5) Po vložitvi obtožnice do pravnomočnosti sodbe ima pravice iz prvega do četrtega odstavka tega člena predsednik senata.

213.c člen

(1) Pripornik se lahko disciplinsko kaznuje za disciplinski prestopok. Disciplinsko kazen sme izreči preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata.

(2) Disciplinski prestopki so:

- fizični napad na sopripornika, delavca zavoda ali drugo uradno osebo,
- izdelovanje, sprejemanje ali vnašanje predmetov za napad ali pobeg,
- vnašanje in izdelovanje alkoholnih pijač in narkotikov ter njihovo razpečevanje,
- kršitev predpisov o varstvu pri delu, varstvu pred požarom, eksplozijo in drugimi naravnimi nesrečami,
- ponavljajoče se kršitve hišnega reda zavoda,
- povzročitev večje materialne škode namenoma ali iz hude malomarnosti,
- žaljivo in nedostojno obnašanje.

(3) Za disciplinske prestopke se lahko izrečejo disciplinske kazni prepovedi ali omejevanja obiskov in dopisovanja. Omejitev ali prepoved obiskov ne velja za obiske zagovornika, zdravnika, varuha človekovih pravic ter za diplomatske in konzularne predstavnike države, katere državljan je pripornik.

(4) Zoper sklep o kazni, izrečeni po prvem odstavku tega člena, je v štiriindvajsetih urah od njegovega prejema dovoljena pritožba na senat (šesti odstavek 25. člena). Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

213.č člen

(1) Če s tem zakonom in s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ni drugače določeno, se glede spremljanja, zasledova-

nja, nadziranja, vzdrževanja reda in discipline, uporabe prisilnih sredstev, osebne preiskave in preiskave bivalnih prostorov za pripornike smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Pri opravljanju uradne naloge sme pooblaščen uradna oseba zavoda zoper pripornika uporabiti strelno orožje samo, če ne more drugače zavarovati življenja ljudi, odvrniti od sebe neposrednega napada, s katerim je ogroženo njeno življenje ali odvrniti napada na osebo ali objekt, ki ga varuje.

213.d člen

(1) Nadzorstvo nad ravnanjem s priporniki izvršuje predsednik okrožnega sodišča.

(2) Predsednik sodišča ali sodnik, ki ga on določi, mora vsaj enkrat na teden obiskati pripornike in jih, če misli, da je to potrebno, tudi brez navzočnosti pravosodnih policistov vprašati, kako se z njimi ravna. Dolžan je ukreniti, kar je potrebno, da se odpravijo nepravilnosti, ki jih je zaznal pri obisku zavoda. Določeni sodnik ne sme biti preiskovalni sodnik.

(3) Predsednik sodišča in preiskovalni sodnik smeta ob vsakem času obiskati pripornika, z njim govoriti in sprejemati pritožbe.

XVIII. poglavje PREISKOVALNA DEJANJA

1. Hišna in osebna preiskava

214. člen

(1) Preiskava stanovanja in drugih prostorov obdolženca ali drugih oseb se sme opraviti, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba storila kaznivo dejanje, in je verjetno, da bo mogoče pri preiskavi obdolženca prijeti ali da se bodo odkrili sledovi kaznivega dejanja ali predmeti, ki so pomembni za kazenski postopek.

(2) Osebna preiskava se sme opraviti, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba storila kaznivo dejanje, in je verjetno, da se bodo pri preiskavi našli sledovi in predmeti, ki so pomembni za kazenski postopek.

215. člen

(1) Preiskavo odredi sodišče z obrazloženo pisno odredbo.

(2) Odredba o preiskavi se izroči pred začetkom preiskave tistemu, pri katerem naj se preiskava opravi ali ki naj se preišče. Pri tem se ga pouči, da ima pravico obvestiti odvetnika, ki je lahko navzoč pri preiskavi. Če tisti, na katerega se nanaša odredba o preiskavi zahteva, da je pri preiskavi navzoč odvetnik, se začetek preiskave odloži do prihoda odvetnika, vendar najdalj za dve uri.

(3) Pred začetkom preiskave se zahteva od tistega, na katerega se nanaša odredba o preiskavi, naj prostovoljno izroči osebo oziroma predmete, ki se iščejo.

(4) S preiskavo se lahko začne tudi brez poprejšnje izročitve odredbe in brez poprejšnje zahteve za izročitev osebe ali stvari, če se pričakuje oboroženo odpor ali če je potrebno, da se preiskava opravi takoj in nepričakovano, ali če se opravi preiskava v javnih prostorih.

(5) Preiskava se praviloma opravlja med 6. in 22. uro. Opravlja se lahko tudi izven tako določenega časa, če se je v njem začela, pa se do 22. ure še ni končala ali če so podani razlogi iz 218. člena tega zakona ali če preiskovalni sodnik oceni, da bi bili lahko zaradi odlašanja uničeni sledovi kaznivega dejanja oziroma predmeti, pomembni za kazenski postopek, in to posebej dovoli.

(6) Določbe tega in ostalih členov, ki se nanašajo na hišno in osebno preiskavo, se smiselno uporabljajo tudi za preiskavo skritih prostorov prevoznih sredstev.

216. člen

(1) Pri hišni preiskavi ima pravico biti navzoč tisti, čigar stanovanje ali prostor se preiskujejo ali njegov zastopnik.

(2) Zaklenjeni prostori, pohištvo ali druge stvari se odprejo s silo samo, če njihov imetnik ni navzoč ali če jih noče prostovoljno odpreti. Pri odpiranju se je treba ogibati nepotrebnih poškodb.

(3) Pri hišni ali osebni preiskavi morata biti navzoči dve polnoletni osebi kot prič. Preiskavo ženske sme opraviti samo ženska; tudi za priče se vzamejo samo ženske. Priče je treba pred začetkom preiskave opozoriti, da pazijo, kako se preiskava opravlja, in da imajo pravico podati pred podpisom zapisnika o preiskavi svoje ugovore, če mislijo, da vsebina zapisnika ni pravilna.

(4) Če se opravi preiskava v prostorih državnih organov, podjetij ali drugih pravnih oseb, se povabi njihov predstojnik, naj bo pri preiskavi navzoč.

(5) Če se opravi preiskava v vojaškem objektu, se povabi pristojni vojaški starešina, naj bo pri preiskavi navzoč.

(6) Hišno in osebno preiskavo je treba opraviti obzirno, da se ne moti hišni mir.

(7) O vsaki hišni ali osebni preiskavi se napravi zapisnik, ki ga podpišejo tisti, pri katerem se opravi preiskava ali ki se preišče, njegov odvetnik, če je bil navzoč pri preiskavi in tisti, katerih navzočnost je obvezna. Pri preiskavi se zasežejo samo tisti predmeti in listine, ki so v zvezi z namenom preiskave v posameznem primeru. V zapisnik se vpišejo in v njem natančno opišejo predmeti in listine, ki se zasežejo; isto se navede tudi v potrdilu, ki se takoj nato izda tistemu, ki so mu bili predmeti oziroma listine zasežene.

217. člen

Če se pri hišni ali osebni preiskavi najdejo predmeti, ki niso v zvezi s kaznivim dejanjem, zaradi katerega je bila preiskava odrejena, pač pa kažejo na drugo kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, se tudi ti opišejo v zapisniku in zasežejo, o zasegu pa takoj izda potrdilo. To se takoj sporoči državnemu tožilcu, da začne kazenski pregon. Ti predmeti se takoj vrnejo, če državni tožilec spozna, da ni razloga za kazenski pregon, pa tudi ne kakšnega drugega zakonskega razloga, da bi se morali predmeti vzeti (498. člen).

218. člen

(1) Policisti smejo tudi brez odredbe sodišča stopiti v tuje stanovanje in druge prostore in po potrebi opraviti preiskavo, če imetnik stanovanja to želi, če kdo kliče na pomoč, če je treba, da se prime storilec kaznivega dejanja, ki je bil zasačen pri samem dejanju, ali če je to potrebno za varnost ljudi in premoženja, če je v stanovanju ali kakšnem drugem prostoru kdo, ki ga je treba po odredbi pristojnega državnega organa priprejeti ali prisilno privedti ali se je zaradi pregona tja zatekel.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne napravi zapisnik, temveč se imetniku stanovanja takoj izda potrdilo, v katerem se navede vzrok vstopa v stanovanje oziroma v druge prostore. Če je bila v tujih prostorih opravljena tudi preiskava, se je treba ravnati po tretjem in šestem odstavku 216. člena tega zakona.

(3) Preiskava se sme opraviti tudi brez navzočnosti prič, če ni mogoče takoj zagotoviti njihove navzočnosti, nevarno pa bi bilo odlašati. Razlogi za preiskavo brez navzočnosti prič morajo biti navedeni v zapisniku.

(4) Policisti smejo brez odredbe o preiskavi in brez navzočnosti prič opraviti osebno preiskavo, ko izvršujejo sklep o privedbi ali ko komu vzamejo prostost, če je podan sum, da ima ta orožje za napad, ali sum, da bo odvrigel, skrnil ali uničil predmete, ki mu jih je treba vzeti kot dokazilo v kazenskem postopku.

(5) Kadar opravijo policisti preiskavo brez odredbe, morajo o tem takoj podati poročilo preiskovalnemu sodniku, če postopek še ne teče, pa pristojnemu državnemu tožilcu.

219. člen

Če je bila preiskava opravljena brez pisne odredbe sodišča (prvi odstavek 215. člena), ali brez oseb, ki morajo biti navzoče pri preiskavi (prvi in tretji odstavek 216. člena), ali če je bila preiskava opravljena v nasprotju z določbami prvega, tretjega in četrtega odstavka prejšnjega člena, ne sme sodišče opreti svoje odločbe na tako pridobljene dokaze.

219.a člen

(1) Preiskava elektronskih in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov (elektronska naprava), kot so telefon, telefaks, računalnik, disketa, optični mediji in spominke kartice, se zaradi pridobitve podatkov v elektronski obliki lahko opravi, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje in je podana verjetnost, da elektronska naprava vsebuje elektronske podatke:

- na podlagi katerih je mogoče osumljenca ali obdolženca identificirati, odkriti ali prijati ali odkriti sledove kaznivega dejanja, ki so pomembni za kazenski postopek, ali
- ki jih je mogoče uporabiti kot dokaz v kazenskem postopku.

(2) Preiskava se opravi na podlagi vnaprejšnje pisne privolitve imetnika ter policiji znanih in dosegljivih uporabnikov elektronske naprave, ki na njej utemeljeno pričakujejo zasebnost (uporabnik), ali na podlagi obrazložene pisne odredbe sodišča, izdane na predlog državnega tožilca. Če se preiskava opravi na podlagi odredbe sodišča, se izvod te odredbe pred začetkom preiskave izroči imetniku oziroma uporabniku elektronske naprave, ki naj se preišče.

(3) Predlog in odredba o preiskavi elektronske naprave morata vsebovati:

- podatke, ki omogočajo identifikacijo elektronske naprave, ki se bo preiskala;
- utemeljitev razlogov za preiskavo;
- opredelitev vsebine podatkov, ki se iščejo;
- druge pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo tega preiskovalnega dejanja in določajo način njegove izvršitve.

(4) Če se preiskava elektronske naprave odredi v odredbi za hišno ali osebno preiskavo, za izdajo tega dela odredbe in njeno izvršitev veljajo pogoji in postopki iz tega člena. V tem primeru tudi predlog za hišno ali osebno preiskavo poda državni tožilec.

(5) Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti ter če obstaja neposredna in resna nevarnost za varnost ljudi ali premoženja, lahko preiskovalni sodnik na ustni predlog državnega tožilca odredi preiskavo elektronske naprave z ustno odredbo. O predlogu državnega tožilca in odredbi preiskovalni sodnik izdelava uradni zaznamek. Pisna odredba mora biti izdana najpozneje v dvanajstih urah po izdaji ustne odredbe, sicer policija, ki je odredbo izvršila, zapisniško uniči ali izbriše shranjene ali kopirane podatke in o tem v osmih dneh obvesti preiskovalnega sodnika, državnega tožilca in imetnika oziroma uporabnika elektronske naprave, če je znan.

(6) Imetnik oziroma uporabnik elektronske naprave mora omogočiti dostop do naprave, predložiti šifrirne ključe oziroma šifrirna gesla in pojasnila o uporabi naprave, ki so potrebna, da se doseže namen preiskave. Če noče tako ravnati, se sme kaznovati oziroma zapreti po določbi drugega odstavka 220. člena tega zakona, razen če gre za osumljenca ali obdolženca ali osebo, ki ne sme biti zaslišana kot prič (235. člen) ali se je v skladu s tem zakonom odrekla pričevanju (236. člen).

(7) Preiskava se opravi tako, da se ohrani integriteta izvornih podatkov in možnost njihove uporabe v nadaljnjem postopku. Preiskava mora biti opravljena na način, s katerim se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci ali obdolženci, in varuje tajnost oziroma zaupnost podatkov ter ne povzroča nesorazmerna škoda.

(8) Preiskavo opravi strokovno usposobljena oseba. O preiskavi se napravi zapisnik, ki med drugim obsega:

- identifikacijo elektronske naprave, ki je bila pregledana;
- datum ter uro začetka in konca preiskave oziroma ločeno za več preiskav, če preiskava ni bila opravljena v enem delu;

- morebitne sodelujoče in navzoče osebe pri preiskavi;
- številko odredbe in sodišče, ki jo je izdalo;
- način izvedbe preiskave;
- ugotovitve preiskave in druge pomembne okoliščine.

(9) Če se pri preiskavi najdejo podatki, ki niso v zvezi s kaznivim dejanjem, zaradi katerega je bila preiskava odrejena, temveč kažejo na drugo kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, se zasežejo tudi ti. To se navede v zapisnik in takoj sporoči državnemu tožilcu, da začne kazenski pregon. Ti podatki pa se takoj uničijo, če državni tožilec spozna, da ni razloga za kazenski pregon in tudi ne kakšnega drugega zakonskega razloga, da bi se morali podatki vzeti. O uničenju se sestavi zapisnik.

(10) Če v tem členu ni določeno drugače, se za odreditev in izvršitev odredbe o preiskavi elektronske naprave smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka 215. člena ter četrtega, petega in sedmega odstavka 216. člena tega zakona.

(11) Če je bila preiskava elektronske naprave opravljena brez odredbe sodišča ali v nasprotju z njo ali brez pisne privolitve iz drugega odstavka tega člena, sodišče svoje odločbe ne sme opreti na zapisnik o preiskavi in na tako pridobljene podatke.

2. Zaseg predmetov

220. člen

(1) Predmeti, ki se morajo po kazenskem zakonu vzeti ali ki utegnejo biti dokazilo v kazenskem postopku, se zasežejo in izročijo v hrambo sodišču ali pa se kako drugače zavaruje njihova hramba.

(2) Kdor ima take predmete, jih mora na zahtevo sodišča izročiti. Če noče izročiti predmetov, se sme kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona, če tega še vedno noče storiti, pa se sme zapreti. Zapor traja do izročitve predmetov ali do konca kazenskega postopka, vendar največ mesec dni.

(3) O pritožbi zoper sklep, s katerim je bila izrečena denarna kazen ali odrejen zapor, odloča senat (šesti odstavek 25. člena). Pritožba zoper sklep o zaporu ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Policisti smejo zaseči predmete, omenjene v prvem odstavku tega člena, kadar postopajo po 148. in 164. členu tega zakona ali kadar izvršujejo nalog sodišča.

(5) Pri zasegu predmetov se navede, kje so bili najdeni, in predmeti opišejo, po potrebi pa se tudi na drug način zavaruje ugotovitev njihove istovetnosti. Za zasežene predmete se izda potrdilo.

221. člen

(1) Državni organi smejo odkloniti pregled ali izročitev svojih spisov in drugih listin, če mislijo, da bi bila objava njihove vsebine škodljiva za splošne koristi. Če odklonijo pregled ali izročitev spisov in drugih listin, odloči o tem dokončno senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Podjetja in druge pravne osebe smejo zahtevati, da se ne objavijo podatki, ki se tičejo njihovega poslovanja.

222. člen

(1) Če se zasežejo spisi, ki se utegnejo uporabiti kot dokaz, se popišejo. Če to ni mogoče, se dajo v ovitek in zapečatijo. Lastnik spisa lahko pritisne na ovitek tudi svoj pečat.

(2) Tisti, ki so mu bili spisi zaseženi, se povabi, naj bo navzoč pri odpiranju ovitka. Če se ne odzove vabilu ali če je odsoten, se ovitek odpre in spisi pregledajo in popišejo v njegovi nenavzočnosti.

(3) Pri pregledovanju spisov je treba paziti, da za njihovo vsebino ne zvedo nepoklicane osebe.

223. člen

(1) Preiskovalni sodnik sme odrediti, da poštno, brzojavno in druge prometne organizacije pridržijo in proti potrditvi pre-

jema njemu izročijo pisma, brzojavne in druge pošiljke, ki so naslovljene na obdolženca ali ki jih on pošilja, če so podane okoliščine, zaradi katerih se lahko upravičeno pričakuje, da bodo te pošiljke dokaz v postopku.

(2) Izročene pošiljke odpre preiskovalni sodnik v navzočnosti dveh prič. Pri odpiranju je treba paziti, da se ne poškodujejo pečati; očitki z naslovi pa se shranijo. O odpiranju se napravi zapisnik.

(3) Če koristi postopka dopuščajo, se sme vsebina pošiljke v celoti ali delno sporočiti obdolžencu oziroma tistemu, na katerega je naslovljena, sme pa se mu pošiljka tudi izročiti. Če je obdolženec odsoten, se pošiljka sporoči ali izroči kakšnemu njegovemu sorodniku, če teh ni, pa se vrne pošiljatelj, če ni to v nasprotju s koristmi postopka.

223.a člen

(1) Če se zaseže elektronska naprava (prvi odstavek 219.a člena) zaradi oprave preiskave, se podatki v elektronski obliki zavarujejo tako, da se shranijo na drug ustrezen nosilec podatkov na način, da se ohrani istovetnost in integriteta podatkov ter možnost njihove uporabe v nadaljnjem postopku ali se izdelava istovetna kopija celotnega nosilca podatkov, pri čemer se zagotovi integriteta kopije teh podatkov. Če to ni mogoče, se elektronska naprava zapečati, če je mogoče, pa samo tisti del elektronske naprave, ki naj bi vseboval iskane podatke.

(2) Če je bila elektronska naprava zasežena brez odredbe sodišča in je bila zaradi zavarovanja podatkov izdelana njihova kopija, vendar sodišče v dvanajstih urah ni izdalo odredbe za preiskavo po petem odstavku 219.a člena tega zakona oziroma ni bila dana privolitve po drugem odstavku 219.a člena tega zakona, policija zapisniško trajno uniči izdelano kopijo in o tem v osmih dneh pisno obvesti preiskovalnega sodnika, državnega tožilca in imetnika oziroma uporabnika elektronske naprave, če je znan.

(3) Imetnik, uporabnik, upravljavec ali skrbnik elektronske naprave oziroma tisti, ki ima do nje dostop, mora na zahtevo organa, ki jo je zasegel, takoj ukreniti, kar je potrebno in je v njegovi moči, da se onemogoči uničenje, spreminjanje ali prikrievanje podatkov. Če noče tako ravnati, se sme kaznovati oziroma zapreti po določbi drugega odstavka 220. člena tega zakona, razen če gre za osumljenca, obdolženca ali osebo, ki ne sme biti zaslišana kot priča (235. člen) ali se je v skladu s tem zakonom odrekla pričevanju (236. člen).

(4) Imetnika naprave se povabi, naj bo sam, njegov zastopnik, odvetnik ali strokovnjak navzoč pri zavarovanju podatkov po prvem odstavku tega člena. Če se ne odzove vabilu, če je odsoten ali če ni znan, se zavarovanje podatkov in izdelava istovetne kopije opravi v njegovi nenavzočnosti. Zavarovanje podatkov opravi ustrezno usposobljena oseba.

(5) Pri zavarovanju podatkov se v zapisnik zapiše tudi kontrolna vrednost, oziroma se na drug ustrezen način v zapisniku zagotovi možnost naknadnega preverjanja istovetnosti in integritete zavarovanih podatkov. Izvod zapisnika se izroči osebi iz prejšnjega odstavka, ki je bila navzoča pri zavarovanju podatkov.

(6) Zaseg in zavarovanje podatkov morata biti opravljena na način, s katerim se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci ali obdolženci, in varuje tajnost oziroma zaupnost podatkov ter se ne povzroča nesorazmerna škoda zaradi nezmožnosti uporabe elektronske naprave.

(7) Kopije zaseženih podatkov se hranijo, dokler je to potrebno za postopek. Elektronska naprava se hrani, dokler podatki niso shranjeni na način, ki zagotovi istovetnost in integriteto zaseženih podatkov, vendar ne več kakor tri mesece od dneva pridobitve. Če izdelava takšne kopije podatkov ni mogoča, se elektronska naprava ali del elektronske naprave, ki vsebuje iskane podatke, hrani, dokler je to potrebno za postopek, vendar ne več kakor šest mesecev od dneva pridobitve, razen če je bila zasežena elektronska naprava uporabljena za izvršitev kaznivega dejanja oziroma je sama elektronska naprava dokaz v kazenskem postopku.

(8) Kopije podatkov, pridobljene v skladu z določbami tega člena, ki se ne nanašajo na kazenski pregon in za katere ni kakšnega drugega zakonskega razloga, da bi se smeli hraniti (498. člen), se izločijo iz spisa, če je to mogoče in se zapisniško uničijo, o čemer se v osmih dneh obvestijo preiskovalni sodnik, državni tožilec in imetnik elektronske naprave.

224. člen

Predmeti, ki se med kazenskim postopkom zasežejo, se vrnejo lastniku oziroma imetniku, če se postopek ustavi in ni razlogov, da se vzamejo (498. člen).

3. Ravnanje s sumljivimi stvarmi

225. člen

(1) Če se najde pri obdolžencu tuja stvar, pa se ne ve, čigava je, jo organ, ki vodi postopek, opiše in opis razglasi na deski sodišča prve stopnje, na katerega območju obdolženec živi in na katerega območju je bilo kaznivo dejanje storjeno. V razglasu se pozove lastnik, naj se v enem letu od objave razglaša zglaši, ker bo sicer stvar prodana. Denar, ki se dobi s prodajo, gre v proračun.

(2) Če gre za stvari večje vrednosti, se tak razglas lahko da tudi v dnevne liste.

(3) Če je stvar pokvarljiva ali če je njena hramba zvezana z večjimi stroški, se proda po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek, denar pa izroči v hrambo denarnemu zavodu.

(4) Po prejšnjem odstavku je treba ravnati tudi, če pripada stvar pobeglemu ali neznanemu storilcu kaznivega dejanja.

226. člen

(1) Če se v enem letu nihče ne oglasi za stvar ali za izkupiček za prodano stvar, se izda sklep, da postane stvar last Republike Slovenije oziroma da gre denar v proračun.

(2) Lastnik ima pravico, da zahteva v pravdi vrnitev stvari ali izkupička za prodano stvar. Zastaranje te pravice začne teči z dnem objave razglaša.

4. Zaslišanje obdolženca

227. člen

(1) Ko se obdolženec zaslišuje prvič, ga je treba vprašati za ime in priimek in morebitni vzdevek, ime in priimek staršev, tudi prejšnje osebno ime, če je bilo spremenjeno, kje je rojen, kje stanuje, dan, mesec in leto rojstva, enotno matično številko (EMŠO), narodnost, državljanstvo, poklic, kakšne so njegove družinske razmere, ali je pismen, katere šole ima, oziroma ali je podčastnik, častnik ali vojaški uslužbenec, ali je vpisan v vojaško evidenco in pri katerem organu za obrambo, ali je bil odlikovan, kakšni so njegov osebni dohodek in njegove premoženjske razmere, ali je bil že obsojen pa obsodba še ni bila izbrisana, kdaj in zakaj, in ali je in kdaj izrečeno kaznen prestal, ali teče zoper njega postopek za kakšno drugo kaznivo dejanje, če je mladoleten pa tudi, kdo je njegov zakoniti zastopnik. Obdolženca je treba poučiti, da mora na vabilo priti in takoj sporočiti vsako spremembo naslova ali nameravano spremembo prebivališča, ter ga opozoriti na posledice, če ne bi tako ravnal.

(2) Obdolžencu se nato pove, katerega dejanja je obdolžen in kaj je podlaga za obdolžitve. Pouči se ga, da se ni dolžan zagovarjati in odgovarjati na vprašanja, če se zagovarja, pa ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivdo ter da ima pravico vzeti si zagovornika po lastni izbiri, ki je lahko navzoč pri zaslišanju.

(3) Če gre za kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predvideno, da se sme obdolžencu v določenih primerih kazni omiliti (tretji odstavek 294. člena Kazenskega zakonika), mu je tudi to treba povedati.

(4) Obdolženec se zaslišuje ustno. Pri zaslišanju se mu lahko dovoli, da uporablja svoje zapiske.

(5) Pri zaslišanju je treba obdolžencu omogočiti, da se v neoviranem pripovedovanju izjavi o vseh okoliščinah, ki ga

obremenjujejo, in da navede vsa dejstva, ki so v korist njegovi obrambi.

(6) Ko obdolženec konča svojo izpovedbo, se mu postavi vprašanja, če je treba, da se izpolnijo vrzeli ali odpravijo nasprotja in nejasnosti v njegovem pripovedovanju.

(7) Zaslisevanje se mora opraviti tako, da se v polni meri spoštuje obdolženčeva osebnost.

(8) Proti obdolžencu se ne smejo uporabiti sila, grožnja ali druga podobna sredstva (tretji odstavek 266. člena), da bi se dosegla kakšna njegova izjava ali priznanje.

(9) Obdolženec sme biti zaslišan brez zagovornika, če se je izrecno odpovedal tej pravici, obramba pa ni obvezna ali če zagovornik ni navzoč, čeprav je bil obveščten o zaslišanju (178. člen).

(10) Če obdolženec ni bil poučen o svojih pravicah iz drugega odstavka tega člena ali če dani pouk in izjava obdolženca glede pravice do zagovornika nista zapisana v zapisnik ali če je bilo ravnano v nasprotju z določbami osmega ali devetega odstavka tega člena, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na obdolženčevo izpovedbo.

228. člen

(1) Obdolžencu je treba postavljati vprašanja jasno, razločno in določno, tako da jih lahko popolnoma razume. Vprašanja zlasti ne smejo izhajati s stališča, kot da je obdolženec nekaj priznal, česar ni priznal. Prav tako se mu tudi ne smejo postavljati vprašanja, v katerih je že obsežno navodilo, kako je treba nanje odgovoriti. Obdolženec se ne sme preslepiti, da bi se dosegla kakšna njegova izjava ali priznanje.

(2) Če se poznejše obdolženčeve izpovedbe razlikujejo od prejšnjih, zlasti če obdolženec prekliče svoje priznanje, se zahteva od njega, naj pove razloge, zakaj različno izpoveduje oziroma zakaj preključuje priznanje.

(3) Če je bilo ravnano v nasprotju z določbami prvega odstavka tega člena, na obdolženčevo izpovedbo ni mogoče opreti sodne odločbe.

229. člen

(1) Obdolženec se sme soočiti s pričó ali z drugim obdolžencem, če se njune izpovedbe ne ujemajo v pomembnih dejstvih.

(2) Soočenci se vsak zase zaslišijo v vsaki okoliščini, v kateri se njihove izpovedbe ne ujemajo, in njihov odgovor vpiše v zapisnik.

230. člen

Predmete, ki so v zvezi s kaznivim dejanjem ali ki se uporabijo za dokaz, obdolženec najprej opiše; nato pa se mu pokažejo, da se vidi, ali jih bo prepoznal. Če se taki predmeti ne morejo prinesiti, se obdolženec odpelje na kraj, kjer so.

231. člen

(1) Obdolženčeva izpovedba se vpiše v zapisnik v obliki pripovedovanja; vprašanja in odgovori nanje se vpišejo v zapisnik, če to zahtevajo stranke ali zagovornik ali če preiskovalni sodnik meni, da je to potrebno. Iz zapisnika mora biti razvidno, na čigavo vprašanje je dan odgovor.

(2) Obdolžencu se lahko dovoli, da svojo izpovedbo sam narekuje v zapisnik.

232. člen

Kljub priznanju obdolženca mora sodišče, ki vodi postopek, zbirati še druge dokaze. Če je priznanje jasno in popolno in če je podprto tudi z drugimi dokazi, se nadaljnji dokazi zbirajo samo na predlog strank.

233. člen

(1) Obdolženec se zasliši po tolmaču v primerih, ki so določeni v tem zakonu.

(2) Če je obdolženec gluha, se mu postavljajo vprašanja pisno, če pa je nem, se zahteva od njega, da odgovori pisno.

Če se zaslišanje ne more opraviti na ta način, se pokliče za tolmača nekdo, ki se zna sporazumeti z obdolžencem.

(3) Če tolmač ni že zaprisežen, mora priseči, da bo vprašanja, ki se postavljajo obdolžencu, in njegove izjave natančno prevedel.

(4) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na izvedence, se smiselno uporabljajo za tolmače.

5. Zaslisevanje prič

234. člen

(1) Za priče se vabijo osebe, za katere je verjetno, da bi mogle kaj povedati o kaznivem dejanju in storilcu in o drugih pomembnih okoliščinah.

(2) Oškodovanec, oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec se smejo zaslišati kot priče.

(3) Vsakdo, kdor je povabljen za pričó, se je dolžan odzvati vabilu in, če ni v tem zakonu določeno drugače, tudi pričati.

235. člen

Kot pričó ne sme biti zaslišan:

1) kdor bi s svojo izpovedbo prekršil dolžnost varovanja uradne ali vojaške tajnosti, dokler ga pristojni organ ne odveže te dolžnosti;

2) obdolženčev zagovornik o tem, kar mu je obdolženec zaupal kot svojemu zagovorniku, razen če obdolženec to sam zahteva.

235.a člen

(1) Če predstojnik pristojnega organa (predstojnik), ki je prejel obrazloženo zahtevo sodišča za odvezo dolžnosti varovanja tajnosti pričó iz 1. točke 235. člena tega zakona (priča), meni, da odveza deloma ali v celoti ni mogoča, ker bi razkritje tajnosti podatkov resno ogrozilo življenje ali osebno varnost take pričó ali posameznika, ki je sodeloval s pristojnim organom, ali njunega bližnjega ali državno varnost ali učinkovitost taktike in metod dela pristojnega organa ali so podani drugi zakonski razlogi ali ustavno ali zakonsko varovani interesi ali pravice, mora najkasneje v petnajstih dneh po prejemu zahteve o tem posredovati obrazloženo pisno mnenje predsedniku višjega sodišča (predsednik), v katerega območje sodi sodišče, ki je podalo zahtevo.

(2) Predstojnik mora predsedniku omogočiti seznanitev z vsemi podatki, za katere meni, da ne dopuščajo odveze dolžnosti varovanja tajnosti. Če se predstojnik sklicuje na posebne razloge varovanja tajnosti, mora predsedniku omogočiti seznanitev s tajnimi podatki v prostorih, na način in v času, ki jih določi predstojnik.

(3) Predsednik obvesti stranke in zagovornika o uvedbi postopka po tem členu in o mnenju predstojnika pristojnega organa ter jim omogoči, da se v pisni vlogi v treh dneh izjavijo o utemeljenosti razlogov varovanja tajnosti.

(4) Predsednik pri odločanju o odvezi dolžnosti varovanja tajnosti presodi, ali zahteve spoštovanja jamstev v kazenskem postopku prevladajo nad razlogi, da se tajnost ne razkrije. Pri odločanju ni vezan na razloge, ki jih navaja predstojnik, in je dolžan upoštevati tudi druge pomembne razloge, ki narekujejo, da se tajnost ne razkrije. Za odločanje predsednik smiselno uporablja peti odstavek 240.a člena tega zakona.

(5) Če odredi, da se pričó odveže dolžnosti varovanja tajnosti, predsednik v sklepu po uradni dolžnosti določi obseg in pogoje razkritja tajnosti ter s smiselno uporabo določb prvega odstavka 240.a člena tega zakona tudi morebitne zaščitne ukrepe.

(6) Zoper sklep predsednika, da se pričó odveže ali da se ne odveže dolžnosti varovanja tajnosti, smejo stranke in zagovornik vložiti pritožbo v treh dneh od vročitve prepisa sklepa. O pritožbi odloči predsednik vrhovnega sodišča s smiselno uporabo določb tega člena.

235.b člen

(1) Če je treba v kazenskem postopku zaslišati pričo, glede katere je odrejen zaščitni ukrep po določbi petega odstavka 235.a člena tega zakona, se preiskovalni sodnik, sodnik posameznik oziroma predsednik senata seznanijo z nujno potrebnimi podatki, ki se nanašajo na identiteto priče, z vpogledom v spis pri predsedniku sodišča iz prvega odstavka 235.a člena tega zakona ali pa preizkus njene istovetnosti opravijo z njegovo pomočjo ob smiselni uporabi šestega odstavka 240.a člena tega zakona.

(2) Sodnik med zaslišanjem priče iz prvega odstavka tega člena prepove vprašanja, pri katerih bi lahko odgovori nanje razkrili tajnost, ki so jo dolžni varovati, v večjem obsegu od dovoljenega.

236. člen

(1) Dolžnosti pričevanja so oproščeni:

1) obdolženčev zakonec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti;

2) obdolženčevi krvni sorodniki v ravni vrsti, sorodniki v stranski vrsti do vštete tretjega kolena in sorodniki po svaštvu do vštete drugega kolena;

3) obdolženčev posvojenec in posvojitelj;

4) verski spovednik o tistem, o čemer se mu je spovedal obdolženec ali druga oseba;

5) odvetnik, zdravnik, socialni delavec, psiholog ali kakšna druga oseba o dejstvih, za katera je zvedel pri opravljanju poklica, če velja dolžnost, da mora ohraniti kot tajnost tisto, kar je zvedel pri opravljanju svojega poklica, razen v primerih iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona ali če so izpolnjeni pogoji, določeni v zakonu, pod katerimi so te osebe odvezane dolžnosti varovanja tajnosti oziroma so dolžne posredovati zaupne podatke pristojnim organom.

(2) Sodišče, ki vodi postopek, je dolžno poučiti osebe, omenjene v prejšnjem odstavku, da jim ni treba pričati, vsakokrat preden jih zasliši, brž ko zve, da gre za okoliščine, zaradi katerih so oproščene dolžnosti pričevanja. Če priča izjavi, da se odpoveduje tej pravici in da želi pričati, se jo mora opozoriti, da se bo na njeno izpovedbo lahko oprla sodna odločba, četudi se bo na glavni obravnavi odpovedala pričevanju. Pouk in odgovor se vpišeta v zapisnik.

(3) Mladoljetne osebe, ki glede na svojo starost in duševno razvitost ne more razumeti pomena pravice, da ni dolžna pričati, ni dovoljeno zaslišati kot priče, razen če to zahteva sam obdolženec.

(4) Kdor ima razlog, da odreče pričevanje proti enemu od obdolžencev, je oproščen dolžnosti pričevanja tudi proti drugim obdolžencem, če se njegova izpovedba po naravi stvari ne da omejiti samo nanje.

237. člen

Če je bil kot priča zaslišan kdo, ki ne bi smel biti zaslišan kot priča (235. člen), ali kdo, ki ni bil dolžan pričati (236. člen), pa o tem ni bil poučen ali se ni izrecno odpovedal tej pravici, ali pa pouk in odpoved pričevanju nista zapisana v zapisnik, ali če je bil zaslišan mladoletnik, ki ni mogel razumeti pomena pravice, da ni dolžan pričati, ali če je bila izpovedba priče izsiljena s silo, grožnjo ali kakšnim drugim podobnim prepovedanim sredstvom (tretji odstavek 266. člena), ne sme sodišče na tako izpovedbo opreti svoje odločbe.

238. člen

Priča ni dolžna odgovarjati na posamezna vprašanja, če je verjetno, da bi s tem spravila sebe ali svojega bližnjega sorodnika (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) v hudo sramoto, znatno materialno škodo ali v kazenski pregon.

239. člen

(1) Priče se vabijo s pisnim vabilom, v katerem se navede: ime, priimek in poklic vabljenega, kdaj in kam naj pride, kazenska zadeva, zaradi katere je vabljen, navedba, da se vabi kot

priča, in opozorilo na posledice neopravičenega izostanka; če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog, se oškodovanca, ki je vabljen kot priča, v vabilu opozori, da se bo v primeru neopravičenega izostanka štelo, da je umaknil predlog za pregon (244. člen).

(2) Mladoljetna oseba, ki še ni dopolnila šestnajst let, se vabi za pričo po njenih starših oziroma po zakonskem zastopniku, razen če to ni mogoče zaradi tega, ker je treba hitro ravnati, ali zaradi drugih okoliščin.

(3) Priče, ki se zaradi starosti, bolezni ali hudih telesnih hib ne morejo odzvati vabilu, se smejo zaslišati v njihovem stanovanju.

240. člen

(1) Priče se zaslišujejo vsaka zase in brez navzočnosti drugih prič. Priča mora dajati odgovore ustno.

(2) Pričo je treba najprej opomniti, da je dolžna govoriti resnico in da ne sme ničesar zamolčati, nato pa jo opozoriti, da pomeni kriva izpovedba kaznivo dejanje. Pričo je treba opozoriti tudi, da ni dolžna odgovarjati na vprašanja iz 238. člena tega zakona in to opozorilo vpisati v zapisnik.

(3) Pričo je treba nato vprašati za ime in priimek, poklic, prebivališče, rojstni kraj, dan, mesec in leto rojstva in njeno razmerje do obdolženca in oškodovanca. Opozoriti jo je treba, da mora sporočiti sodišču spremembo naslova in prebivališča oziroma naslova zaposlitve. Policist oziroma pooblaščenca oseba drugega državnega organa, ki ima pooblastila policije, ki nastopa kot priča, lahko namesto prebivališča pove naslov in naziv enote, ki ji pripada, osebe, navedene v 5. točki prvega odstavka 236. člena tega zakona pa naslov in naziv zaposlitve, če so vabljene kot priče zaradi svojega dela. Od neposrednega izvajalca ukrepov po 149.a, 150., 151., 155. in 155.a členu tega zakona se praviloma ne zahteva osebnih podatkov, ampak zadostuje, če se identificira s službenim delovnim imenom in uradnim dokumentom, ki potrjuje njegovo svojstvo.

(4) Pri zaslišanju mladoletne osebe, zlasti če je bila s kaznivim dejanjem oškodovana, je treba ravnati obzirno, da zaslišanje ne bi škodljivo vplivalo na njeno duševno stanje. Če je potrebno, se zaslišanje mladoletne osebe opravi s pomočjo pedagoga ali kakšnega drugega strokovnjaka. Pri zaslišanju priče, mlajše od 14 let, je lahko navzoča oseba, ki ji priča zaupa.

240.a člen

(1) Če bi zaradi razkritja posameznih osebnih podatkov ali celotne identitete določene priče nastala resna nevarnost za njeno življenje ali telo, življenje ali telo njenega bližnjega sorodnika (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) ali osebe, ki jih v skladu z določbami zakona iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona predlaga priča, lahko sodišče za zaščito določene priče ali njenega bližnjega odredi enega ali več zaščitnih ukrepov kot so:

1) izbris vseh ali posameznih podatkov iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona iz kazenskega spisa;

2) označitev vseh ali nekaterih podatkov iz prejšnje točke za uradno tajnost;

3) odredba obdolžencu, zagovorniku, oškodovancu, ali njihovim zakonitim zastopnikom in pooblaščenecem, da morajo ohraniti v tajnosti posamezna dejstva ali podatke;

4) določitev psevdonima priči;

5) zaslišanje s pomočjo tehničnih sredstev (zaščitna stena, naprava za popačenje glasu, prenos zvoka iz posebnega prostora in podobna tehnična zaščitna sredstva).

(2) Zaščitne ukrepe iz prejšnjega odstavka s pisnim sklepom odredi preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca, priče, oškodovanca, obdolženca, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenec ali po uradni dolžnosti. Sklep ne sme vsebovati podatkov, ki bi lahko privedli do razkritja podatkov, ki so predmet zaščitnega ukrepa.

(3) Pred izdajo sklepa o uporabi zaščitnih ukrepov preiskovalni sodnik od priče pridobi podatke iz tretjega odstavka

240. člena tega zakona. V primeru odreditve zaščitnih ukrepov se ustrezni podatki iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona takoj po identifikaciji in pred zaslišanjem priče izločijo iz spisa in hranijo kot uradna tajnost. Njihov pregled in uporaba sta dopustna samo v postopku odločanja o pritožbi zoper sklep iz prejšnjega odstavka in v primeru preverjanja identitete po devetem odstavku tega člena.

(4) Sklep o uporabi zaščitnih ukrepov, s katerimi se identiteta priče obdolžencu in njegovemu zagovorniku v celoti prikrije (anonimna priča), lahko preiskovalni sodnik izda samo po opravljenem posebnem naroku, če oceni:

1) da obstaja resna nevarnost za življenje ali telo priče, življenje ali telo njenega bližnjega sorodnika ali oseb, ki jih v skladu z določbami zakona iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona predlaga priča,

2) da je izpovedba priče pomembna za kazenski postopek,

3) da priča izkazuje zadostno stopnjo verodostojnosti in

4) da interes pravičnosti in uspešne izvedbe kazenskega postopka pretehtata nad interesom obrambe, da se seznanj z identiteto priče.

(5) Na naroku iz prejšnjega odstavka je poleg državnega tožilca in priče, za katero se predlaga zaščitni ukrep, lahko prisotno samo še nujno sodno osebo in osebo za zagotavljanje varnosti. Preiskovalni sodnik na naroku vpogleda v predloženo dokumentacijo in zasliši priče ter druge osebe, ki bi lahko nudile podatke, pomembne za njegovo odločitev. Izjave, ki jih na tem naroku dajo priča ali druge osebe, se takoj po naroku izločijo iz spisa in hranijo kot uradna tajnost. Njihov pregled in uporaba sta dopustna samo v postopku odločanja o pritožbi zoper sklep iz drugega odstavka in v primeru preverjanja identitete po devetem odstavku tega člena. Če preiskovalni sodnik na naroku ugotovi, da zaščitni ukrepi iz prvega odstavka tega člena ne zadoščajo za zagotovitev osebne varnosti, lahko državnemu tožilcu predlaga, da poda pobudo v skladu z določbami zakona iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona.

(6) Če so glede določene priče že pred zaslišanjem pri preiskovalnem sodniku odrejeni nujni zaščitni ukrepi ali ukrepi v programu zaščite po zakonu iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona, preiskovalni sodnik na naroku iz četrtega odstavka tega člena od priče pridobi podatke iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona in preveri, ali gre dejansko za isto pričo, glede katere so bili odrejeni ukrepi. Ugotovitev se vpiše v zapisnik. Pridobljeni podatki se takoj po identifikaciji in pred zaslišanjem priče izločijo iz spisa in hranijo kot uradna tajnost. Glede take priče preiskovalni sodnik s sklepom odloči o prikritju identitete za potrebe sodnega postopka po opravljeni oceni iz 4. točke četrtega odstavka tega člena.

(7) Med zaslišanjem priče, glede katere so odrejeni ukrepi iz prvega odstavka tega člena ali glede katere so odrejeni ukrepi v programu zaščite po zakonu iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona, preiskovalni sodnik prepove vsa vprašanja, pri katerih bi lahko odgovori nanje razkrili zaščitene podatke.

(8) Po izročitvi obtožnice sodišču do konca glavne obravnave opravlja pristojnosti preiskovalnega sodnika iz tega člena predsednik senata.

(9) Če je na glavni obravnavi treba zaslišati pričo, glede katere je bil odrejen zaščitni ukrep iz 4. točke prvega odstavka tega člena ali glede katere je odrejen ukrep po šestem odstavku tega člena, mora predsednik senata pred zaslišanjem preveriti, ali gre dejansko za isto pričo, glede katere je bil odrejen zaščitni ukrep. Ugotovitev se vpiše v zapisnik.

241. člen

(1) Po splošnih vprašanjih se od priče zahteva, naj pove vse, kar ve o zadevi; nato se ji postavljajo vprašanja, da se njene izpovedbe preskusijo, dopolnijo in razjasnijo. Pri zaslišanju priče ni dovoljeno slepiti in tudi ne postavljati takšnih vprašanj, v katerih je že obsežno navodilo, kako naj odgovori.

(2) Pričo je treba vselej vprašati, od kod ve to, o čemer priča.

(3) Priče se smejo soočiti, če se njihove izpovedbe ne ujemajo glede pomembnih dejstev. Soočenci se o vsaki okoliščini, o kateri se njihove izpovedbe ne ujemajo, zaslišijo vsak zase in njihovi odgovori vpišejo v zapisnik. Hkrati se smeta soočiti samo dve priči.

(4) Oškodovanca, ki se zaslišuje kot priča, je treba vprašati, ali želi v kazenskem postopku uveljavljati premoženjsko-pravni zahtevek.

242. člen

(1) Če je potrebno, da se ugotovi, ali priča pozna osebo ali predmete, se od nje najprej zahteva, naj jih opiše in navede znake, po katerih se razlikujejo; šele potem se ji pokaže oseba ali predmet, in sicer skupaj z drugimi, njej neznanimi osebami oziroma po možnosti skupaj s predmeti iste vrste. Na smiselno enak način je treba ravnati tudi pri prepoznavanju s pomočjo drugih čutil (sluh, tip, voh in drugo).

(2) Pred prepoznavo se pričo opozori po drugem odstavku 240. člena tega zakona.

(3) Preiskovalni sodnik, ki vodi prepoznavo, mora zagotoviti, da priča pred začetkom prepoznavne ne vidi oseb ali predmetov, ki jih bo prepoznavala.

(4) O prepoznavi obdolženca se sestavi zapisnik, temu pa se priloži skupni posnetek vseh oseb, ki so bile prepoznavane.

242.a člen

Če obstaja resna nevarnost za življenje ali telo osebe, ki opravlja prepoznavo, oziroma njenih bližnjih sorodnikov (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) ali če je podana verjetnost, da bo oseba, ki se prepoznavata, vplivala na potek prepoznavne, se mora prepoznavo opraviti tako, da oseba, ki se prepoznavata, ne more videti osebe, ki opravlja prepoznavo.

243. člen

Če se priča zaslišuje po tolmaču ali če je gluha ali nema, se zasliši tako, kot je predpisano v 233. členu tega zakona.

244. člen

(1) Če priča, ki je bila v redu povabljen, ne pride in svojega izostanka ne opraviči, ali če se brez dovoljenja ali opravičenega razloga odstrani s kraja, kjer bi morala biti zaslišana, se sme odrediti da se privede s silo, sme pa se tudi kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona. Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog in oškodovanec, ki je bil v redu povabljen kot priča, na narok ne pride in svojega izostanka ne opraviči, se šteje, da je umaknil predlog za pregon in se kazenski postopek za to dejanje s sklepom ustavi, če se je že začel.

(2) Če priča pride, pa potem, ko je bila opozorjena na posledice, brez zakonskega razloga noče pričati, se sme kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona; če pa tudi potem noče pričati, se sme zapreti. Zapor traja, dokler priča ni pri volji pričati in dokler njeno pričanje ne postane nepotrebno ali dokler se kazenski postopek ne konča, vendar največ mesec dni.

(3) O pritožbi zoper sklep, s katerim je bila izrečena denarna kazen ali odrejen zapor, odloča vselej senat (šesti odstavek 25. člena). Pritožba zoper sklep o zaporu ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Vojaške osebe in pripadniki policije se ne smejo zapreti, pač pa se o tem, da niso hoteli pričati, obvesti njihovo pristojno poveljstvo.

244.a člen

(1) V skladu z določbami tega člena se zaslihanje obdolženca ali priče lahko opravi tudi z uporabo sodobnih tehničnih sredstev za prenos slike in glasu (videokonferenca).

(2) Zaslihanje obdolženca ali priče preko videokonference se lahko opravi, če:

1. gre za zaščiteno osebo po zakonu, ki ureja zaščito prič, in bi s prihodom k organu, ki opravlja zaslihanje, nastala resna

nevarnost za njeno življenje ali telo, življenje ali telo oseb, ki so z njo v razmerju iz 1. do 3. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona, ali oseb, ki jih je predlagala v skladu z določbami zakona, ki ureja zaščito prič,

2. gre za anonimno pričo in bi s prihodom k organu, ki opravlja zaslišanje, nastala resna nevarnost za njeno življenje ali telo, življenje ali telo oseb, ki so z njo v razmerju iz 1. do 3. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona, ali oseb, ki jih je predlagala v skladu z določbami zakona, ki ureja zaščito prič,

3. je pristojni organ podal ustrezno zaprosilo drugi državi v skladu z zakonom ali mednarodno pogodbo, ali

4. zaradi drugih upravičenih razlogov ni zaželeno ali možno, da bi oseba prišla k organu, ki opravlja zaslišanje.

(3) Če je podan pogoj iz 4. točke prejšnjega odstavka, se lahko tudi zaslišanje izvedenca opravi preko videokonference.

(4) Zaslišanje preko videokonference se opravi s smiselno uporabo določb tega zakona o zaslišanju obdolženca, priče ali izvedenca, če drug zakon, obvezujoča mednarodna pogodba ali obvezujoč pravni akt mednarodne organizacije ne določa drugače.

(5) Ob obdolžencu, priči ali izvedencu, ki se v času zaslišanja preko videokonference nahaja na ozemlju Republike Slovenije, mora biti prisotna pristojna oseba organa, ki opravlja zaslišanje ali druga oseba, ki jo ta organ pooblasti, in zagotoviti ustrezno identifikacijo zaslišane osebe. Pri takem zaslišanju so lahko navzoči zagovornik in osebe, ki skrbijo za varnost.

(6) Ob obdolžencu, priči ali izvedencu, ki se preko videokonference za potrebe domačega kazenskega postopka zaslišuje na ozemlju druge države, mora pristojni organ iz 3. točke drugega odstavka tega člena zagotoviti, da je ob obdolžencu, priči ali izvedencu navzoča pristojna oseba pristojnega organa te države, ki zagotovi identifikacijo zaslišane osebe. Pri takem zaslišanju je lahko navzoč tudi zagovornik.

(7) Minister, pristojen za pravosodje, izda navodilo, ki podrobneje ureja pogoje, ki jih morajo izpolnjevati tehnična sredstva za prenos besede in slike (videokonferenca), način njihove uporabe, prepis in predvajanje posnetkov, izdelovanje kopij posnetkov ter hrambo posnetkov.

6. Ogled

245. člen

Ogled se opravi, kadar je za ugotovitev ali razjasnitev kakšnega pomembnega dejstva v postopku potrebno neposredno opazovanje.

246. člen

(1) Da se preverijo izvedeni dokazi ali ugotovijo dejstva, ki so pomembna za razjasnitev stvari, sme organ, ki vodi postopek, odrediti rekonstrukcijo dogodka tako, da se ponovijo dejanja ali situacije v razmerah, v katerih se je po izvedenih dokazih dogodek pripetil. Če so v izpovedbah posameznih prič ali obdolžencev dejanja ali situacije prikazani različno, se rekonstrukcija dogodka opravi praviloma z vsakim izmed njih posebej.

(2) Rekonstrukcija se ne sme opravljati tako, da bi se žalila javni red in morala ali da bi bilo v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi.

(3) Pri rekonstrukciji se smejo po potrebi znova izvesti posamezni dokazi.

247. člen

(1) Organ, ki opravlja ogled ali rekonstrukcijo dogodka, lahko zahteva pomoč strokovnjaka kriminalistično-tehnične, prometne ali druge stroke, ki po potrebi tudi išče, zavaruje ali opisuje sledove, opravi potrebna merjenja in snemanja, napravi skice ali zbere druge podatke.

(2) Na ogled ali rekonstrukcijo dogodka se lahko povabi tudi izvedenec, če naj bi bila njegova navzočnost koristna za izvid in mnenje.

7. Izvedenstvo

248. člen

Kadar je za ugotovitev ali presojo kakšnega pomembnega dejstva potrebno dobiti izvid in mnenje nekoga, ki ima potrebno strokovno znanje, se odredi, naj to opravijo izvedenci.

249. člen

(1) Izvedenstvo odredi s pisno odredbo organ, ki vodi postopek. V odredbi navede, katera dejstva naj se ugotovijo ali presodijo s pomočjo izvedencev in komu naj bo izvedensko delo zaupano. Odredba se vroči tudi strankam.

(2) Če je za določeno vrsto izvedenskega dela strokoven zavod ali če se da izvedensko delo opraviti v okviru državnega organa, se tako delo, zlasti če je bolj zamotano, zaupa praviloma takemu zavodu oziroma organu. Zavod oziroma organ določi enega ali več strokovnjakov, ki naj to delo opravijo.

(3) Kadar določi izvedenca organ, ki vodi postopek, določi praviloma enega izvedenca; če je izvedensko delo zamotano, pa dva ali več.

(4) Če so za kakšno vrsto izvedenskega dela imenovani sodni izvedenci, sme sodišče postaviti druge izvedence samo, če bi bilo nevarno odlašati, če so sodni izvedenci zadržani ali če to zahtevajo druge okoliščine.

250. člen

(1) Kdor je povabljen kot izvedenec, se je dolžan odzvati vabilu in podati svoj izvid in mnenje.

(2) Če izvedenec, ki je bil v redu povabljen, ne pride, pa svojega izostanka ne opraviči, ali če noče opraviti izvedenskega dela, se sme kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona; če neopravičeno ne pride, se sme tudi prisilno privedi.

(3) O pritožbi zoper sklep, s katerim je bila izrečena denarna kazen, odloči senat (šesti odstavek 25. člena).

251. člen

(1) Za izvedenca se ne sme postaviti, kdor ne sme biti zaslišan kot priča (235. člen) ali kdor je oproščen dolžnosti pričevanja (236. člen) kot tudi ne tisti, proti katerem je bilo storjeno kaznivo dejanje; če pa je bil postavljen, se sodna odločba ne sme opirati na njegov izvid in mnenje.

(2) Razlog za izločitev izvedenca (44. člen) je podan tudi glede oseb, ki so skupaj z obdolžencem ali oškodovancem v delovnem razmerju pri istem delodajalcu, kot tudi glede oseb, ki so v delovnem razmerju pri oškodovancu ali obdolžencu.

(3) Za izvedenca se praviloma ne vzame, kdor je bil zaslišan kot priča.

(4) Če je dovoljena posebna pritožba zoper sklep, s katerim je bila zavrnjena zahteva za izločitev izvedenca (četrti odstavek 42. člena), odloži pritožba delo izvedenca, razen, če bi bilo nevarno odlašati.

252. člen

(1) Pred začetkom dokazovanja po izvedencih je treba izvedencu naročiti, naj predmet skrbno pregleda, natančno navede vse, kar opazi in dožene in naj poda svoje mnenje nepristransko in v skladu s pravili znanosti ali strokovnega znanja. Posebej ga je treba opozoriti, da pomeni kriva izpovedba kaznivo dejanje.

(2) Od izvedenca se sme zahtevati, naj pred začetkom svojega dela priseže. Do glavne obravnave sme izvedenec priseči samo pred sodiščem, in sicer tedaj, če se je bati, da bo zadržan in ne bo mogel priti na glavno obravnavo. Vzrok, zakaj je bil zaprisežen, se navede v zapisniku. Stalni zapriseženi izvedenec se pred začetkom svojega dela samo opomni na dano prisego. Prisega se opravi, kakor je to določeno v 333. členu tega zakona.

(3) Organ, pred katerim teče postopek, vodi dokazovanje, pokaže izvedencu predmete, ki naj jih pregleda, mu postavlja vprašanja in zahteva po potrebi pojasnila glede njegovega izvida in mnenja.

(4) Izvedencu se smejo dajati pojasnila, sme se mu pa tudi dovoliti pregled spisov. Izvedenec lahko predlaga, naj se izvedejo dokazi ali preskrbijo predmeti in podatki, ki so pomembni za izvid in mnenje. Če je navzoč pri ogledu, rekonstrukciji dogodka ali pri kakšnem drugem preiskovalnem dejanju, lahko predlaga, naj se razjasnijo posamezne okoliščine ali naj se tistemu, ki se zaslišuje, postavijo posamezna vprašanja.

253. člen

(1) Izvedenec pregleda predmete v navzočnosti organa, ki vodi postopek, in zapisnikarja, razen če je za pregled potrebna dolgotrajna preiskava ali če se preiskava opravi v zavodu oziroma pri državnem organu ali če je to iz moralnih ozirov neprimerno.

(2) Če je za izvedenstvo potrebna analiza kakšne snovi, se da izvedencu, če je to mogoče, na razpolago le del take snovi, potrebna količina ostanka pa spravi za primer poznejših analiz.

254. člen

Izvid in mnenje izvedenca se takoj vpišeta v zapisnik. Izvedencu se lahko dovoli, da da svoj pisni izvid oziroma pisno mnenje pozneje, v roku, ki mu ga določi organ, pred katerim teče postopek.

255. člen

(1) Če je izvedenstvo zaupano strokovnemu zavodu ali državnemu organu, ga organ, ki vodi postopek, opozori, da pri dajanju izvida in mnenja ne more sodelovati oseba iz 251. člena tega zakona in tudi ne nekdo, pri kateremu je podan kakšen razlog za izločitev od izvedenstva, ki je določen v tem zakonu, in na posledice, če bi dal kriv izvid in mnenje.

(2) Strokovnemu zavodu oziroma državnemu organu se da na razpolago gradivo, ki je potrebno za izvedensko delo; če je potrebno, pa se ravna po četrtem odstavku 252. člena tega zakona.

(3) Strokovni zavod oziroma državni organ pošlje sodišču pisni izvid in mnenje, ki ga podpišejo tisti, ki so opravili izvedensko delo.

(4) Stranke lahko zahtevajo od predstojnika strokovnega zavoda oziroma državnega organa, naj jim sporoči imena strokovnjakov, ki bodo opravili izvedensko delo.

(5) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka 252. člena tega zakona se ne uporabljajo, kadar je izvedensko delo zaupano strokovnemu zavodu ali državnemu organu. Organ, pred katerim teče postopek, lahko zahteva od strokovnega zavoda oziroma organa pojasnila glede danega izvida in mnenja.

256. člen

V zapisniku o izvedenskem delu ali v pisnem izvidu in mnenju je treba navesti, kdo je to delo opravil, ter njegov poklic, strokovno izobrazbo in specialnost.

257. člen

Če se podatki izvedencev v njihovem izvidu bistveno razlikujejo ali če je njihov izvid nejasen, nepopoln ali pa sam s seboj ali z raziskanimi okoliščinami v nasprotju, pa se te pomanjkljivosti ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem izvedencev, se dokazovanje ponovi z istimi ali drugimi izvedenci.

258. člen

Če so v mnenju izvedencev nasprotja ali pomanjkljivosti ali če nastane utemeljen dvom o pravilnosti danega mnenja, pa se te pomanjkljivosti ali dvom ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem, se zahteva mnenje drugih izvedencev.

259. člen

(1) Pregled in raztelešenje trupla se opravi vselej, kadar je v kakšnem smrtnem primeru podan sum ali je očitno, da je bila smrt povzročena s kaznivim dejanjem ali da je v zvezi z iz-

vršitvijo kaznivega dejanja. Če je truplo že pokopano, se odredi izkop, da se truplo pregleda in raztelesi.

(2) Pri raztelešenju trupla je treba storiti vse, kar je potrebno, da se ugotovi istovetnost trupla; v ta namen se posebej opišejo njegove zunanje in notranje telesne posebnosti.

260. člen

(1) Če se izvedensko delo ne opravi v strokovnem zavodu, opravi pregled in raztelešenje trupla en zdravnik, po potrebi pa tudi dva ali več zdravnikov, ki naj bodo po možnosti iz sodnomoedicinske stroke. To izvedensko delo vodi preiskovalni sodnik, ki v zapisnik vnese izvid in mnenje izvedencev.

(2) Za izvedenca se ne sme določiti zdravnik, ki je umrlega zdravil. Pri raztelešenju trupla se lahko zaradi pojasnila o poteku in okoliščinah bolezni zdravnik, ki je umrlega zdravil, zasliši kot priča.

261. člen

(1) V svojem mnenju morajo izvedenci navesti zlasti neposreden vzrok smrti, kaj ga je sprožilo in kdaj je nastopila smrt.

(2) Če je na truplu najdena kakšna poškodba, je treba ugotoviti, ali jo je prizadel kdo drug, in če jo je, s čim, na kakšen način, koliko časa pred nastopom smrti in ali je ta poškodba povzročila smrt. Če je na truplu več poškodb, je treba ugotoviti, ali je bila vsaka poškodba prizadejana z istim sredstvom in katera je povzročila smrt; če pa je bilo več poškodb smrtnih, je treba ugotoviti, katere od njih so s svojim skupnim delovanjem povzročile smrt.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka je treba posebej dognati, ali je sama vrsta in splošna narava poškodbe povzročila smrt ali pa so jo povzročile osebne lastnosti ali posebnost poškodovančevega organizma ali so jo povzročile slučajne okoliščine ali okoliščine, v katerih je bila poškodba prizadejana.

(4) Poleg tega je treba dognati, ali bi bila mogla pravočasna pomoč odvrniti smrt.

262. člen

(1) Pri pregledu in raztelešenju zarodka je treba posebej dognati njegovo starost, zmožnost za življenje zunaj maternice in vzrok, zakaj je zamrl.

(2) Pri pregledu in raztelešenju trupla novorojenčka je treba posebej dognati, ali je bil rojen živ ali mrtev, ali je bil zmožen za življenje, kako dolgo je živel, kdaj je umrl in kaj je bilo vzrok njegove smrti.

263. člen

(1) Če je podan sum zastrupitve, se pošljejo sumljive snovi, ki so bile najdene v truplu ali pa drugje, zavodu, ki opravlja toksikološke preiskave, da opravi izvedensko delo.

(2) Pri pregledu sumljivih snovi mora izvedenec posebej ugotoviti vrsto, količino in učinek najdenega strupa; če gre za pregled snovi, ki so bile vzete iz trupla, pa po možnosti tudi količino uporabljenega strupa.

264. člen

(1) Pri telesnih poškodbah opravi izvedenec svoje delo praviloma tako, da poškodovanca pregleda; če to ni mogoče ali ni potrebno, pa na podlagi medicinske dokumentacije ali drugih podatkov v spisih.

(2) Ko natančno opiše poškodbe, da izvedenec svoje mnenje zlasti in teži vsake posamezne poškodbe in o njihovem skupnem učinku glede na njihovo naravo in posebne okoliščine primera, kakšen učinek imajo ponavadi takšne poškodbe in kakšen učinek so imele v konkretnem primeru, ter s čim in na kakšen način so bile prizadejane.

265. člen

(1) Psihiatrični pregled obdolženca se sme odrediti, če: – nastane sum, da ob storitvi kaznivega dejanja ni bil prišteven zaradi duševne motnje ali duševne manjrazvitosti ali je bila zaradi takšnega stanja ali zaradi kakšne druge trajne in hude duševne motenosti njegova prištevnost zmanjšana, ali

– obstaja resen dvom, da se zaradi svojega duševnega stanja ne more udeleževati kazenskega postopka.

(2) Če je po mnenju izvedenca psihiatrične stroke potrebno daljše opazovanje, se obdolženec pošlje na opazovanje v ustrezen zdravstveni zavod. Sklep o tem izda sodišče na predlog državnega tožilca po predhodnem zaslišanju zagovornika in obdolženca, če njegovo zdravstveno stanje to dopušča. Opazovanje sme trajati največ en mesec. V primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka se sme opazovanje na obrazložen predlog državnega tožilca in po poprejšnjem mnenju izvedenca psihiatrične stroke ter po predhodnem zaslišanju zagovornika podaljšati še za največ en mesec. Pritožba zoper sklep, s katerim se ukrep podaljša, ne zadrži izvršitve sklepa.

(3) Če izvedenec psihiatrične stroke ugotovi pri obdolžencu duševno motnjo, duševno manjrazvitost ali kakšno drugo trajno in hudo duševno motenost, določi njeno naravo, vrsto, stopnjo in trajnost ter da mnenje o tem, kako je ob storitvi kaznivega dejanja tako duševno stanje vplivalo na obdolženčevo prištevnost (29. člen kazenskega zakonika) ter kako še zdaj vpliva na njegovo pojmovanje in ravnanje; oziroma ali gre za tako duševno stanje, da se obdolženec ne more udeleževati kazenskega postopka, in koliko časa bo predvidoma trajala njegova procesna nesposobnost.

(4) Če pošlje v zdravstveni zavod obdolženca, ki je v priporu, obvesti sodišče zavod, zakaj je bil odrejen pripor, da zavod ukrene, kar je potrebno za zagotovitev namena pripora.

(5) Obdolžencu, ki se pošlje na opazovanje po drugem odstavku tega člena in nima zagovornika, je treba postaviti zagovornika po uradni dolžnosti pred izdajo sklepa o opazovanju.

(6) Čas, ki ga prebije v zdravstvenem zavodu, se obdolžencu všteje v pripor oziroma v morebitno kazen.

266. člen

(1) Telesni pregled obdolženca se opravi tudi brez njegove privolitve, če je treba dognati dejstva, ki so pomembna za kazenski postopek. Telesni pregled drugih oseb se sme opraviti brez njihove privolitve samo tedaj, če je treba dognati, ali je na njihovem telesu določena sled ali posledica kaznivega dejanja.

(2) Odvzem krvi in druga zdravniška dejanja, ki se po pravilih zdravniške znanosti opravijo zaradi analize in ugotovitve drugih dejstev, pomembnih za kazenskih postopek, se smejo opraviti tudi brez privolitve tistega, ki se pregleda, razen če bi zaradi tega nastala škoda za njegovo zdravje.

(3) Ni dovoljeno, da bi se pri obdolžencu ali priči uporabili zdravniški posegi ali da bi se jima dala takšna sredstva, s katerimi bi se vplivalo na njuno voljo pri izpovedovanju.

267. člen

(1) Kadar je potreben izvedenski pregled poslovnih knjig, mora organ, pred katerim teče postopek, izvedencem nakazati, v kateri smeri in v kolikšnem obsegu naj pregledajo poslovne knjige ter katera dejstva in okoliščine naj ugotovijo.

(2) Če je potrebno za izvedenski pregled poslovnih knjig podjetja ali druge pravne osebe, da se najprej uredi njihovo knjigovodstvo, obremenjujejo stroški za ureditev knjigovodstva podjetje oziroma drugo pravno osebo.

(3) Sklep o ureditvi knjigovodstva izda organ, ki vodi postopek, na obrazloženo pisno poročilo izvedencev, katerim je bil naložen pregled poslovnih knjig. V sklepu je treba navesti tudi, kolikšen znesek mora podjetje oziroma druga pravna oseba založiti pri sodišču kot predujem za stroške za ureditvijo njegovega knjigovodstva. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(4) Ko je knjigovodstvo urejeno, izda organ, ki vodi kazenski postopek, na podlagi poročila izvedencev sklep, s katerim ugotovi višino stroškov, ki so nastali zaradi ureditve knjigovodstva, in določi, da trpi ta znesek podjetje oziroma druga pravna oseba. Podjetje oziroma druga pravna oseba se lahko pritoži glede utemeljenosti odločbe o povrnitvi stroškov in glede njihove višine. O pritožbi odloča senat sodišča prve stopnje (šesti odstavek 25. člena).

(5) Stroški se izterjajo, če niso bili založeni, v dobro organa, ki je naprej izplačal stroške in nagrado izvedencem.

XIX. poglavje

OBTOŽNICA IN UGOVOR ZOPER OBTOŽNICO

268. člen

(1) Ko je končana preiskava, kot tudi kadar se brez preiskave lahko vloži obtožnica (170. člen), sme teči postopek pred sodiščem samo na podlagi obtožnice državnega tožilca oziroma oškodovanca kot tožilca.

(2) Določbe o obtožnici in o ugovoru zoper obtožnico se uporabljajo smiselno tudi za zasebno tožbo, če se ta vloži za kaznivo dejanje iz pristojnosti okrožnega sodišča.

269. člen

(1) Obtožnica obsega:

1) ime in priimek obdolženca z osebnimi podatki (227. člen) in podatki o tem, ali je v priporu in od kdaj ali pa je na prostosti; če pa je bil pred vložitvijo obtožnice izpuščen, koliko časa je bil v priporu;

2) opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, čas in kraj storitve kaznivega dejanja, predmet na katerem, in sredstvo, s katerim je bilo storjeno kaznivo dejanje ter druge okoliščine, ki so potrebne, da se kaznivo dejanje kar najbolj natančno označi;

3) zakonsko označbo kaznivega dejanja z navedbo določb kazenskega zakona, ki naj se po predlogu tožilca uporabijo;

4) označbo sodišča, pred katerim naj bo glavna obravnava;

5) predlog, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, z navedbo imen prič in izvedencev, spisov, ki naj se preberejo, in predmetov, ki so potrebni za dokazovanje;

6) obrazložitev, v kateri so navedena dejstva, ki se bodo dokazovala z izvedbo predlaganih dokazov in stališče tožilca o navedbah obrambe.

(2) Državni tožilec lahko v obtožnici predlaga vrsto in višino kazni, ki naj se izreče obdolžencu, če bo, ko se prvič izjavi o obtožbi, priznal krivdo; predlaga lahko omiljeno kazen, način izvršitve kazni in namesto kazni opozorilno sankcijo, vse pod pogoji in v mejah, ki jih določa kazenski zakon.

(3) Če je obdolženec na prostosti, se sme v obtožnici predlagati, naj se odredi pripor; če je v priporu, pa se sme predlagati, naj se izpusti.

(4) Z isto obtožnico se sme obseči več kaznivih dejanj ali več obdolžencev, vendar samo tedaj, če se lahko po 32. členu tega zakona izvede enoten postopek in izda ena sama sodba.

270. člen

(1) Obtožnica se pošlje pristojnemu sodišču v toliko izvodih, kolikor je obdolžencev in zagovornikov, en izvod pa za sodišče.

(2) Takoj po prejemu obtožnice preizkusi predsednik senata, pred katerim naj bo glavna obravnava, ali je obtožnica sestavljena po predpisih (269. člen); če spozna da ni, jo vrne tožilcu, naj jo v treh dneh popravi. Iz opravičenih razlogov lahko senat na tožilčevo zahtevo ta rok podaljša. Če oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec omenjeni rok zamudi, se šteje, da je odstopil od pregona in se postopek ustavi.

271. člen

(1) Če je vložil oškodovanec kot tožilec obtožnico brez preiskave (šesti odstavek 170. člena) ali če je bila vložena zasebna tožba zaradi kaznivega dejanja, za katero ni bila opravljena preiskava, zahteva predsednik senata okrožnega sodišča odločitev senata (šesti odstavek 25. člena), če misli da ni razlogov za pregon, ker so podane okoliščine iz 1., 2., 3. ali 5. točke prvega odstavka 277. člena tega zakona.

(2) Če je oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 170. člena tega zakona vložil obtožnico ali zasebno tožbo brez preiskave za kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen zapora nad pet let, se šteje, da je podal zahtevo za preiskavo.

(3) Zoper sklep senata ima oškodovanec kot tožilec oziroma zasebni tožilec pravico pritožbe.

272. člen

(1) Če je v obtožnici predlagano, naj se zoper obdolženca odredi pripor, odloči o tem senat (šesti odstavek 25. člena) takoj, najpozneje pa v osemindvajsetih urah.

(2) Če je obdolženec v priporu in je v obtožnici predlagano naj se pripor podaljša, ga sodišče pouči, da lahko v roku 24 ur poda odgovor na predlog. Senat iz prejšnjega odstavka o predlogu odloči v roku treh dni od prejema odgovora oziroma izteka roka za odgovor in izda sklep, s katerim pripor podaljša ali odpravi.

(3) Če je obdolženec v priporu in ob vložitvi obtožnice ni predlagano, naj se pripor podaljša, predsednik senata brez odlašanja izda sklep o odpravi pripora.

(4) Pritožba zoper sklep iz prejšnjih odstavkov ne zadrži njegove izvršitve.

273. člen

(1) Obtožnica se vroči obdolžencu, ki je na prostosti, brez odlašanja, če je v priporu pa v štirindvajsetih urah po prejemu.

(2) Če je zoper obdolženca odrejen pripor s sklepom senata (272. člen), se mu vroči obtožnica skupaj s sklepom, s katerim je odrejen pripor, takrat, ko se zapre.

(3) Če obdolženec, ki mu je vzeta prostost, ni v zaporih pri sodišču, pri katerem naj bo glavna obravnava, odredi predsednik senata, naj ga takoj pripeljejo v te zapore, kjer se mu vroči obtožnica.

274. člen

(1) Obdolženec ima pravico podati ugovor zoper obtožnico v osmih dneh po njeni vročitvi. Ob vročitvi obtožnice pouči sodišče obdolženca o tej njegovi pravici.

(2) Ugovor zoper obtožnico sme podati brez posebnega pooblastila obdolženca tudi zagovornik, vendar pa ne proti njegovi volji.

(3) Obdolženec se lahko odpove pravici do ugovora zoper obtožnico.

275. člen

(1) Prepozen ugovor in ugovor, ki ga poda neupravičena oseba, zavrže s sklepom predsednik senata, pred katerim naj bo glavna obravnava. O pritožbi zoper ta sklep odloča senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Če predsednik senata ne zavrže ugovora po prvem odstavku tega člena, ga predloži skupaj s spisi senatu (šesti odstavek 25. člena), ki nato na seji odloči o njem. Pred odločitvijo se izvod ugovora pošlje tožilcu, ki lahko v treh dneh od prejema ugovora poda odgovor.

276. člen

(1) Če senat ne zavrže ugovora kot prepozna ali kot nedovoljenega, vzame v preizkus obtožnico.

(2) Če senat ob ugovoru spozna, da so napake ali pomanjkljivosti v obtožnici (269. člen) ali v samem postopku ali da je potrebna boljša razjasnitev stanja stvari, da bi se mogla preizkusiti utemeljenost obtožnice, vrne obtožnico, da se opažene pomanjkljivosti odpravijo ali da se preiskava dopolni oziroma opravi. Tožilec mora v treh dneh, odkar mu je bila sporočena odločba senata, predložiti popravljeno obtožnico ali zahtevati preiskavo oziroma njeno dopolnitev. Iz opravičenih razlogov sme senat na zahtevo tožilca ta rok podaljšati. Če oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec zamudi omenjeni rok, se šteje, da je odstopil od pregona, postopek pa se ustavi. Če državni tožilec zamudi rok, mora o razlogih obvestiti Vrhovno državno tožilstvo.

(3) Če senat spozna, da je za kaznivo dejanje, ki je predmet obtožbe, pristojno kakšno drugo sodišče, izreče, da je sodišče, kateremu je predložena obtožnica, nepristojno, in pošlje po pravomočnosti sklepa zadevo pristojnemu sodišču.

(4) Če senat ugotovi, da so v spisih zapisniki ali obvestila iz 83. člena tega zakona, izda sklep o njihovi izločitvi iz spisov. Zoper ta sklep je dovoljena posebna pritožba. Ko postane sklep pravnomočen, poskrbi predsednik senata iz šestega odstavka 25. člena tega zakona, preden pošlje zadevo predsedniku senata, ki razpiše glavno obravnava, da se izločeni zapisniki in obvestila zaprejo v poseben ovitek in izročijo preiskovalnemu sodniku, da jih shrani ločeno od drugih spisov. Teh zapisnikov in obvestil ni dovoljeno pregledovati in tudi ne uporabiti v postopku.

277. člen

(1) Ko senat sklepa o ugovoru zoper obtožnico, odloči, da se obtožba ne dopusti in da se kazenski postopek ustavi, če ugotovi:

1) da dejanje, ki je predmet obtožbe, ni kaznivo dejanje;

2) da so podane okoliščine, ki izključujejo krivdo ali kaznivost, in da ni razlogov za uporabo varnostnih ukrepov;

3) da je kazenski pregon zastaran, ali je dejanje obseženo z amnestijo ali pomilostitvijo, ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo pregon;

4) da ni zadosti dokazov, da bi bil obdolženec utemeljeno sumljiv dejanja, ki je predmet obtožbe;

5) ali če je podana nesorazmernost med majhnim pomembnim kaznivega dejanja (njegova nevarnost je nezatna zaradi narave ali teže dejanja ali zaradi tega, ker so škodljive posledice nezatne ali jih ni ali zaradi drugih okoliščin, v katerih je bilo storjeno in zaradi nizke stopnje storilčeve krivde ali zaradi njegovih osebnih okoliščin) ter posledicami, ki bi jih povzročil kazenski pregon.

(2) Če senat ugotovi, da ni zahteve upravičenega tožilca ali potrebnega predloga ali dovoljenja za pregon ali če so podane druge okoliščine, ki začasno preprečujejo pregon, se sklepom obtožnica zavrže.

278. člen

(1) Ko sklepa o ugovoru zoper obtožnico državnega tožilca, vloženo po šestem odstavku 170. člena tega zakona, ali o zahtevi predsednika senata v zvezi s to obtožnico (284. člen), ali ko sklepa v primerih iz prvega odstavka 271. člena tega zakona o zahtevi predsednika senata sodišča prve stopnje, ki se ne strinja z obtožnico oškodovanca kot tožilca ali z zasebno tožbo, zavrže senat s sklepom obtožnico oziroma zasebno tožbo, če spozna da je podan kakšen razlog iz 1., 2., 3. ali 5. točke prvega oziroma iz drugega odstavka prejšnjega člena; če so bila opravljena preiskovalna dejanja, pa tudi, če spozna, da je podan razlog iz 4. točke prvega odstavka omenjenega člena.

(2) Če je bila po ugovoru zoper obtožnico državnega tožilca iz prejšnjega odstavka ali po zahtevi predsednika senata v zvezi s to obtožnico (284. člen) opravljena preiskava (drugi odstavek 276. člena), senat pa po preiskavi spozna, da je podan kakšen razlog iz prvega odstavka prejšnjega člena, odloči s sklepom, da se obtožba ne dopusti in da se kazenski postopek ustavi.

279. člen

Pri sklepu iz tretjega odstavka 276. člena ter iz 277. člena in 278. člena tega zakona senat ni vezan na pravno presojo dejanja, ki jo je tožilec navedel v obtožnici.

280. člen

(1) Če senat ne izda nobenega od sklepov iz prvega do tretjega odstavka 276., 277. in 278. člena tega zakona, zavrne ugovor kot neutemeljen.

(2) Z istim sklepom odloči senat tudi o predlogih za združitve ali izločitve postopka.

281. člen

Če podajo samo nekateri od več obdolžencev ugovor zoper obtožnico in če so razlogi, zaradi katerih je sodišče spoznalo, da se obtožba ne dopusti ali da se obtožnica zavrže,

v korist tudi nekaterim obdolžencem, ki niso podali ugovora, ravna senat tako, kakor da bi bili podali ugovor tudi ti.

282. člen

Vse odločbe, ki jih izda senat v zvezi z ugovorom zoper obtožnico, morajo biti obrazložene, vendar tako, da se s tem ne vpliva naprej na rešitev tistih vprašanj, ki se bodo obravnavala na glavni obravnavi.

283. člen

(1) Zoper odločbo senata iz tretjega odstavka 276. člena tega zakona je dovoljena pritožba, zoper odločbo iz 277. in 278. člena tega zakona pa se lahko pritožita tožilec in oškodovanec. Zoper druge odločbe, ki jih izda senat v zvezi z ugovorom zoper obtožnico, ni pritožbe.

(2) Če se je zoper sklep senata pritožil samo oškodovanec in se pritožbi ugodi, se šteje, da je oškodovanec s pritožbo prevzel pregon.

284. člen

(1) Če ugovor zoper obtožnico ni bil vložen ali je bil zavrnjen, sme senat (šesti odstavek 25. člena) na zahtevo predsednika senata, pred katerim naj bo glavna obravnavna, odločiti o vsakem vprašanju, o katerem se na podlagi tega zakona odloča v zvezi z ugovorom.

(2) Zahtevo iz prejšnjega odstavka lahko predsednik senata poda le do razpisa predobravnavnega naroka, najkasneje pa v dveh mesecih od prejema obtožnice pri sodišču.

(3) Določbe drugega odstavka 275. člena in členov 276 do 279 ter 282 in 283 tega zakona se smiselno uporabljajo tudi pri odločanju o zahtevi iz prvega odstavka tega člena.

285. člen

Obtožnica postane pravnomočna z dnem, ko je ugovor zavrnjen; če ugovor ni bil vložen ali je bil zavrnjen – z dnem, ko je senat, ki je obravnaval zahtevo predsednika senata (284. člen), odločil, da se z obtožnico strinja; če take zahteve ni bilo, pa z dnem, ko je predsednik senata razpisal predobravnavni narok, oziroma, ko je pretekel rok iz drugega odstavka prejšnjega člena.

B. GLAVNA OBRAVNAVA IN SODBA

XIX.a poglavje PREDOBRAVNAVNI NAROK

285.a člen

(1) Po pravnomočnosti obtožnice predsednik senata razpiše predobravnavni narok, na katerem se obtoženec izjavi o krivdi ter o nadaljnjem poteku kazenskega postopka. Na narok se povabijo stranke in zagovornik. Glede vabljenja in javnosti se smiselno uporabljajo določbe o vabljenju na glavno obravnavo in javnosti glavne obravnave.

(2) O naroku se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo navzoče osebe.

(3) V vabilu na narok iz prvega odstavka se obdolženec pouči:

1. da se bo na naroku lahko izjavil o tem, ali krivdo za kaznivno dejanje po obtožbi priznava ali ne priznava;

2. da je udeležba na predobravnavnem naroku, razen v primeru iz četrtega odstavka, obvezna, in da se bo lahko zoper obtoženca, če se brez opravičenega razloga naroka ne bo udeležil, odredila privedba ali pripor;

3. da bo obtoženec na naroku, če ne prizna krivde, lahko predlagal izločitev predsednika senata, izločitev dokazov, dokaze, ki naj jih sodišče izvede na glavni obravnavi ter podal druge procesne predloge in se izjavil o načinu poteka glavne obravnave;

4. da bo imel obtoženec v nadaljnjem poteku kazenskega postopka pravico dajati dokazne in druge predloge ter zahte-

vati izločitev predsednika senata in izločitev dokazov le pod pogojem, da navede utemeljene razloge, zakaj jih ni podal na tem naroku;

5. da se s priznanjem krivde, ki se ne more preklicati, obtoženec odpoveduje pravici, da sodišče odloča o obtožbi na glavni obravnavi ter da bo dokazni postopek izveden le glede tistih okoliščin, ki so pomembne za izrek kazenske sankcije;

6. da ima pravico vzeti si zagovornika, ki je lahko navzoč na naroku.

(4) Če na predobravnavni narok ne pride obtoženec, ki je zoper obtožnico vložil ugovor, se narok ne opravi in se šteje, da krivde po obtožbi ne priznava, da se odpoveduje možnosti dogovora o načinu poteka glavne obravnave, ki bo razpisana na podlagi pravnomočne obtožnice, in da posledice iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka veljajo tudi zanj.

(5) Če je soobtožencev več, se predobravnavni narok lahko izvede z vsakim obtožencem posebej.

285.b člen

(1) Narok, na katerem se obdolženec izjavi o krivdi, se sme opraviti le v navzočnosti obeh strank in zagovornika, kadar je obvezna obramba z zagovornikom.

(2) Če državni tožilec ne pride na narok, se le-ta preloži in o tem obvesti Vrhovno državno tožilstvo.

(3) Če na narok ne pride obtoženec ali zagovornik, se narok preloži. Za zagotovitev navzočnosti na naroku, kadar je obvezen, sme predsednik senata zoper obtoženca odrediti privedbo ali pripor pod enakimi pogoji kot veljajo za glavno obravnavo; če na narok ne pride zagovornik, ga lahko predsednik senata kaznuje z denarno kaznijo, določeno v 78. členu tega zakona.

(4) Na naroku predsednik senata ugotovi, ali je obtoženec razumel vsebino obtožbe in ga pouči po določbah 3. do 5. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, nato pa ga pozove, da se izjavi, ali krivdo po obtožbi priznava ali ne priznava.

(5) Če predsednik senata ugotovi, da obtoženec pouka iz prejšnjega odstavka ni razumel, se mu postavi zagovornika po uradni dolžnosti do konca predobravnavnega naroka in narok preloži.

(6) Izjave o priznanju krivde ne more namesto obtoženca podati njegov zagovornik.

285.c člen

(1) Če obtoženec izjavi, da krivdo po obtožbi priznava, predsednik senata presodi:

1. ali je obtoženec razumel naravo in posledice danega priznanja;

2. ali je bilo priznanje dano prostovoljno;

3. ali je priznanje jasno in popolno ter podprto z drugimi dokazi v spisu.

(2) Po presoji pogojev iz prvega odstavka predsednik senata s sklepom odloči, ali obtoženčevo priznanje sprejme ali zavrne. Zoper ta sklep, ki se zapiše v zapisnik, ni pritožbe.

(3) Priznanja krivde, ki ga je predsednik senata sprejel, obtoženec ne more preklicati. Izjavo, da krivde ne priznava, pa obtoženec v nadaljevanju postopka lahko spremeni in krivdo prizna.

(4) Ob priznanju krivde se obtoženec lahko izjavi, ali prizna premoženjskopravni zahtevek oškodovanca.

(5) Po sprejetem priznanju krivde predsednik senata pozove stranki, da predlagata, kateri dokazi naj se izvedejo na naroku za izrek kazenske sankcije, se izjavita o sestavi sodišča pri opravi tega naroka ter hkrati določijo datum tega naroka. Stranki in zagovornika se opozori, da se bo narok, če nanj ne bodo prišli in svojega izostanka ne bodo opravičili, opravi v njihovi nenavzočnosti. Dano opozorilo se zapiše v zapisnik.

(6) Na predlog strank in če predsednik senata oceni, da so izpolnjeni vsi pogoji, se lahko narok za izrek kazenske sankcije opravi takoj po sprejetem priznanju krivde.

(7) Če je obtoženec obtožen za več kaznivih dejanj in prizna krivdo samo za nekatera, se o obtožbi odloči z eno

odločbo, po opravljeni glavni obravnavi. Če je to smotno, sme predsednik senata tudi odločiti, da se postopek glede tistih kaznivih dejanj, za katera je obtoženec krivdo priznal in je bilo priznanje sprejeto, nadaljuje po 285.č členu, postopek glede kaznivih dejanj, za katera krivde ni priznal, pa se izloči in dokonča posebej.

285.č člen

(1) Narok za izrek kazenske sankcije opravi sodišče v taki sestavi kot pri odločanju o obtožnici na glavni obravnavi, razen če sta se stranki sporazumeli, da ga opravi predsednik senata.

(2) Oškodovancu, ki ni vabljen kot priča in še ni bil obveščten, da sme podati predlog za uveljavitev premoženjsko-pravnega zahtevka, se sporoči, da ima pravico biti navzoč na naroku ter uveljavljati pravice, ki jih ima po določbah tega zakona na glavni obravnavi. Sodišče sme oškodovanca še pred predobravnavnim narokom obvestiti, da sme podati tak predlog.

(3) Narok je javen. Javnost se lahko izključi le ob pogojih in po postopku, ki veljajo za izključitev javnosti glavne obravnave.

(4) Narok se izvede s smiselno uporabo določb tega zakona o glavni obravnavi, s tem, da predsednik senata prebere sklep sodišča o sprejemu priznanja krivde, v dokaznem postopku pa se izvajajo le dokazi, ki so pomembni za izrek kazenske sankcije. Obtožencu je treba omogočiti, da se izjavi o vseh okoliščinah, ki so pomembne za izrek kazenske sankcije.

(5) Državni tožilec lahko v končni besedi v korist obtoženca spremeni predlog za izrek kazenske sankcije.

(6) V sodbi, s katero se obtoženec spozna za krivega, sodišče ne more izreči strožje kazenske sankcije, kot jo je predlagal državni tožilec. Glede sodbe se smiselno uporabljajo določbe XXII. poglavja tega zakona, razen glede obrazložitve izreka o krivdi, ki se omeji samo na ugotovitev, da je obtoženec priznal krivdo pred predsednikom senata, ki je dano priznanje sprejel.

285.d člen

(1) Če obtoženec na naroku iz 285.b člena izjavi, da krivde po obtožbi ne priznava, lahko navede, katera dejstva v obtožbi priznava. Če se obtoženec o krivdi noče izjaviti, ali če sodišče njegovega priznanja ni sprejelo, se šteje, da krivde ne priznava.

(2) Po izjavi obtoženca o obtožbi ga predsednik senata pozove, da predlaga dokaze, ki naj se izvedejo na glavni obravnavi, poda druge procesne predloge in predlaga izločitev nedovoljenih dokazov.

(3) Predlogi iz prejšnjega odstavka morajo biti konkretizirani in obrazloženi. Če se predlaga izločitev dokaza, je treba navesti razloge, zakaj naj bi bil v obtožnici predlagan dokaz nedovoljen; glede dokazov, ki naj jih sodišče izvede na glavni obravnavi, pa je treba navesti, katera dejstva se želi z njimi dokazovati.

(4) Državni tožilec ima pravico podati odgovor na predloge obrambe.

285.e člen

(1) O predlogih obrambe za izločitev nedovoljenih dokazov odloči predsednik senata po opravljenem naroku iz 285.b člena. Če zaradi zapletenosti zadeve ali ker v pisnem gradivu v spisu ni dovolj podatkov to ni mogoče, sme predsednik senata pred odločitvijo izvesti potrebne dokaze.

(2) O predlogu iz prejšnjega odstavka odloči predsednik senata s posebnim sklepom. Zoper ta sklep je dopustna pritožba, o kateri odloči sodišče druge stopnje. Po pravomočnosti sklepa se izločeni dokazi zaprejo v poseben ovitek in shranijo ločeno od drugih spisov.

(3) Če stranke ne predlagajo izločitve dokazov, predsednik senata pa ugotovi, da so v spisih zapisniki, obvestila ali drugi dokazi, ki se po določbah 83. člena tega zakona morajo izločiti, ravna po prejšnjem odstavku.

(4) O drugih procesnih predlogih strank odloči predsednik senata, če je pristojen za odločanje in če je to smotno glede na stanje zadeve.

285.f člen

(1) Obtoženca, ki krivde po obtožbi na predobravnavnem naroku ne priznava, predsednik senata pouči o možnostih dogovora za hitrejši potek in končanje glavne obravnave, če se odpove določenim pravicam, ki jih ima po tem zakonu.

(2) Na podlagi izjave obtoženca in po zaslišanju državnega tožilca sme predsednik senata odločiti:

1. da se takoj določi dan, ura in kraj glavne obravnave in se šteje, da so bile stranke in zagovornik na glavno obravnavo pravilno vabljeni;

2. da obtožencu namesto senata v predpisani sestavi sodi sodnik posameznik okrožnega sodišča;

3. da se bo v primeru, če obtoženec brez opravičenega razloga ne bo prišel na glavno obravnavo, le-ta lahko opravila v njegovi nenavzočnosti, razen če senat oceni, da je njegova navzočnost nujna;

4. da se določene priče ali izvedenca ne bo vabilo na glavno obravnavo, temveč se bo zapisnik o njunem zaslišanju oziroma pisni izvid in mnenje prebral.

XX. poglavje

PRIPRAVE NA GLAVNO OBRAVNAVO

286. člen

(1) Predsednik senata določi z odredbo dan, uro in kraj glavne obravnave.

(2) Predsednik senata določi glavno obravnavo najkasneje v dveh mesecih od končanja naroka iz 285.b člena tega zakona. Če v tem roku ne določi glavne obravnave, obvesti predsednika sodišča, iz katerih razlogov glavne obravnave ni določil. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se glavna obravnavna določi.

287. člen

(1) Glavna obravnavna se opravi na sedežu sodišča, in sicer v sodnem poslopu.

(2) Če so v posameznih primerih prostori v sodnem poslopu neprimerni za glavno obravnavo, sme predsednik sodišča določiti, naj bo obravnavna v kakšnem drugem poslopu.

(3) Glavna obravnavna se sme opraviti tudi v drugem kraju na območju pristojnega sodišča, če na predlog predsednika senata to dovoli predsednik sodišča.

288. člen

(1) Na glavno obravnavo se povabijo obtoženec in njegov zagovornik, tožilec, oškodovanec in njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenci ter tolmač. Prav tako se na glavno obravnavo povabijo priče in izvedenci, ki sta jih predlagala tožilec v obtožnici in obdolženec v ugovoru zoper obtožnico oziroma na naroku iz 285.b člena tega zakona, razen tistih, za katere predsednik senata misli, da njihovo zaslišanje na glavni obravnavi ni potrebno. Tožilec in obtoženec lahko na glavni obravnavi ponovita predloge, ki jim predsednik senata ni ugodil.

(2) Glede vsebine vabila za obtoženca in priče veljajo določbe 193. in 239. člena tega zakona. V vabilu se obtoženec opozori, da se bo glavna obravnavna opravila tudi v njegovi nenavzočnosti, če bodo zato podani zakonski pogoji (tretji odstavek 307. člena).

(3) Obtožencu se mora vabilo vročiti tako, da mu ostane med vročitvijo vabila in dnevom glavne obravnave zadosti časa za pripravo obrambe, najmanj pa osem dni. Na zahtevo obtoženca ali na zahtevo tožilca s privolitvijo obtoženca se sme ta rok skrajšati.

(4) Oškodovancu, ki ni povabljen kot priča, sporoči sodišče v vabilu, da se bo glavna obravnavna opravila tudi brez njega in da bo njegova izjava o premoženjskem zahtevku prebra-

na. Opozori ga tudi, da se bo v primeru, če ne pride, štel, da ne namerava nadaljevati pregona, če bi državni tožilec umaknil obtožbo. Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog, se oškodovanca opozori, da lahko predlog za pregon umakne do konca glavne obravnave. Oškodovanca, ki je vabljen kot priča v primeru iz prejšnjega stavka, se v vabilu opozori še, da se bo v primeru neopravičenega izostanka štel, da je umaknil predlog za pregon.

(5) Oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec se opozorita v vabilu, da se bo v primeru, če ne prideta na glavno obravnavo in tudi ne pošljeta pooblaščenca, štel, da sta umaknila obtožbo.

(6) Obtoženec, priča in izvedenec se opozorijo v vabilu na posledice, če ne pridejo na glavno obravnavo (307. in 309. člen).

289. člen

(1) Stranke pod pogojem, da navedejo utemeljene razloge, zakaj tega niso zahtevale že na predobravnavnem naroku, in oškodovanec lahko tudi po razpisu glavne obravnave zahtevajo, da se na glavno obravnavo povabijo nove priče ali novi izvedenci ali preskrbijo drugi novi dokazi. V svoji obrazloženosti zahtevi morajo stranke navesti, katera dejstva naj bi se dokazala in s katerimi od predlaganih dokazov.

(2) Če predsednik senata zavrne predlog za nove dokaze, se sme tak predlog ponoviti med glavno obravnavo.

(3) Predsednik senata sme tudi brez predloga strank odrediti, naj se za glavno obravnavo preskrbijo novi dokazi.

(4) O odločbi, s katero se odredi, naj se preskrbijo novi dokazi, se obvestijo stranke pred začetkom glavne obravnave.

290. člen

Če kaže, da bo glavna obravnavna trajala daljši čas, lahko predsednik senata zahteva od predsednika sodišča, naj določi enega ali dva sodnika oziroma sodnika porotnika, ki naj bosta navzoča pri glavni obravnavi, da bi lahko nadomestila člane senata, če bi bili zadržani.

291. člen

(1) Če se zve, da kakšna priča ali izvedenec, ki je povabljen na glavno obravnavo, pa še ni bil zaslišan, ne bo mogel priti na glavno obravnavo zaradi dolgotrajne bolezni ali drugih ovir, se sme zaslišati tam, kjer je.

(2) Pričo oziroma izvedenca zasliši in po potrebi izvedenca tudi zapriseže predsednik senata ali sodnik, ki je član senata, ali pa se opravi njegovo zaslišanje po preiskovalnem sodniku sodišča, na katerega območju priča oziroma izvedenec živi.

(3) O času in kraju zaslišanja se obvestijo stranke in oškodovanec, če je glede na nujnost postopka to mogoče. Če je obtoženec v priporu, odloči predsednik senata, ali je potrebna njegova navzočnost pri zaslišanju. Kadar so stranke in oškodovanec navzoči pri zaslišanju, imajo pravice iz sedmega odstavka 178. člena tega zakona.

292. člen

Predsednik senata sme iz tehtnih razlogov na predlog strank ali po uradni dolžnosti z odredbo odložiti dan glavne obravnave.

293. člen

(1) Če tožilec umakne obtožnico pred začetkom glavne obravnave, predsednik senata obvesti o tem vse, ki so bili povabljeni na glavno obravnavo. Oškodovanca pa posebej obvesti o njegovi pravici, da sme nadaljevati pregon (60. in 62. člen). Če oškodovancu obvestila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da ne namerava nadaljevati pregona.

(2) Če oškodovanec ne nadaljuje pregona, ustavi predsednik senata s sklepom kazenski postopek. Ta sklep se pošlje strankam in oškodovancu.

(3) Sklep o ustavitvi kazenskega postopka izda predsednik senata tudi, če so po pravnomočnosti obtožnice oziro-

ma zasebne tožbe podane kakšne druge okoliščine, zaradi katerih bi se morala na glavni obravnavi izdati zavrnilna sodba (2., 3. in 4. točka 357. člena).

XXI. poglavje GLAVNA OBRAVNAVA

1. Javnost glavne obravnave

294. člen

(1) Glavna obravnavna je javna.

(2) Na glavni obravnavi smejo biti navzoče polnoletne osebe.

(3) Osebe, ki so navzoče na glavni obravnavi, ne smejo imeti pri sebi orožja ali nevarnega orodja, razen pravosodnega policista, ki je lahko oborožen.

295. člen

Od začetka zasedanja pa do konca glavne obravnave, sme senat ob vsakem času po uradni dolžnosti ali na predlog strank, vselej pa po njihovem zaslišanju, izključiti javnost vse ali dela glavne obravnave, če je to potrebno za varovanje tajnosti, varstva javnega reda, morale, varstva osebnega ali družinskega življenja obtoženca ali oškodovanca ali koristi mladoletnika, ali če bi po mnenju senata javnost škodovala interesom pravičnosti.

296. člen

(1) Izključitev javnosti ne velja za stranke, oškodovanca, njihove zastopnike in zagovornika.

(2) Senat sme dovoliti, da so na glavni obravnavi, katere javnost je izključena, navzoče posamezne uradne osebe ter znanstveni in javni delavci, na zahtevo obtoženca pa sme to dovoliti tudi njegovemu zakoncu oziroma osebi, s katero živi v zunajzakonski skupnosti in njegovim bližnjim sorodnikom.

(3) Predsednik senata opozori tiste, ki so navzoči na glavni obravnavi, katere javnost je izključena, da so dolžni varovati kot tajnost vse, kar zvedo na glavni obravnavi in jih opozori, da pomeni izdaja tajnosti kaznivo dejanje.

297. člen

(1) O izključitvi javnosti odloči senat s sklepom, ki mora biti obrazložen in javno razglašen.

(2) Sklep o izključitvi javnosti se sme izpodbijati samo v pritožbi zoper sodbo.

2. Vodstvo glavne obravnave

298. člen

(1) Predsednik, člani senata, zapisnikar in nadomestni sodniki in sodniki porotniki (290. člen) morajo biti nepretrgoma na glavni obravnavi.

(2) Dolžnost predsednika senata je, da ugotovi, ali je senat sestavljen po zakonu in ali je podan kakšen razlog, zaradi katerega bi bilo treba člane senata ali zapisnikarja izločiti (1. do 5. točka 39. člena).

299. člen

(1) Predsednik senata vodi glavno obravnavo, daje besedo strankam, oškodovancu, zakonskim zastopnikom, pooblaščenecem, zagovorniku, izvedencu in članom senata ter postavlja vprašanja obtožencu, pričam in izvedencem.

(2) Predsednik senata je dolžan skrbeti, da se zadeva vsestransko razčisti in odvrne vse, kar bi zavlačevalo postopek, ne da bi koristilo razjasnitvi stvari.

(3) Predsednik senata odloča o predlogih strank, če o njih ne odloča senat.

(4) O predlogu, glede katerega ni soglasja med strankami, in o soglasnih predlogih strank, s katerimi se ne strinja predsednik, odloča senat. Senat odloča tudi o ugovorih zoper

ukrepe predsednika senata, ki se nanašajo na vodstvo glavne obravnave.

(5) Sklepi senata se vselej razglasijo in s kratko obrazložitvijo vpišejo v zapisnik o glavni obravnavi.

300. člen

Glavna obravnava poteka v tistem redu, ki je določen v tem zakonu, vendar pa sme senat spremeniti določeni red obravnavanja zaradi posebnih okoliščin, zlasti če je veliko obtožencev, veliko kaznivih dejanj ali če je dokazno gradivo obsežno.

301. člen

(1) Dolžnost predsednika senata je skrbeti za red v sodni dvorani in za dostojanstvo sodišča. V ta namen lahko takoj po začetku zasedanja opozori tiste, ki so navzoči na glavni obravnavi, naj se dostojno obnašajo in naj ne ovirajo dela sodišča. Predsednik senata lahko odredi osebno preiskavo tistih, ki so navzoči na glavni obravnavi.

(2) Senat sme odrediti, da se odstranijo z zasedanja vsi, ki so kot poslušalci navzoči na glavni obravnavi, če se z ukrepi, ki jih določa ta zakon za vzdrževanje reda, ne more zagotoviti neoviran potek glavne obravnave.

(3) V sodni dvorani niso dovoljena slikovna snemanja. Izjemoma pa sme predsednik vrhovnega sodišča dovoliti tako snemanje na posamezni glavni obravnavi. Če je bilo dovoljeno snemanje, sme senat na glavni obravnavi iz opravičenih razlogov odločiti, da se posamezni deli glavne obravnave ne snemajo.

302. člen

(1) Če obtoženec, zagovornik, oškodovanec, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, priča, izvedenec, tolmač ali kdo drug, ki je navzoč na glavni obravnavi, moti red ali se ne pokori ukazom predsednika senata glede vzdrževanja reda, ga predsednik senata opomni. Če opomin ne zaleže, sme senat odrediti, naj se obtoženec odstrani iz sodne dvorane; druge pa sme ne le odstraniti, marveč tudi kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona.

(2) Po odločbi senata sme biti obtoženec odstranjen iz sodne dvorane za določen čas; če je bil na glavni obravnavi že zaslišan, pa tudi za ves čas, dokler traja dokazni postopek. Pred koncem dokaznega postopka pokliče predsednik senata obtoženca in mu sporoči potek glavne obravnave. Če obtoženec še naprej moti red ali žali dostojanstvo sodišča, ga sme senat znova odstraniti z zasedanja. V takem primeru se glavna obravnava dokonča brez njegove navzočnosti, sodbo pa mu naznani predsednik ali sodnik, ki je član senata, v navzočnosti zapisnikarja.

(3) Zagovorniku ali pooblaščenecu, ki kljub kazni še naprej moti red, sme senat odreči nadaljnjo obrambo oziroma zastopanje na glavi obravnavi; v tem primeru se od stranke zahteva, naj si vzame drugega zagovornika oziroma pooblaščenca. Če ni možnosti, da bi si obtoženec takoj vzel drugega zagovornika oziroma, da bi ga brez škode za obrambo postavilo sodišče, se glavna obravnava prekine ali preloži. Če si zasebni tožilec ali oškodovanec kot tožilec ne vzame takoj drugega pooblaščenca, sme senat odločiti, da bo opravil glavno obravnavo brez navzočnosti pooblaščenca, če po pretehtanju vseh okoliščin spozna, da nenavzočnost pooblaščenca ni v škodo zastopnega. Sklep o tem se z obrazložitvijo vpiše v zapisnik o glavni obravnavi. Zoper ta sklep ni dovoljena posebna pritožba.

(4) Če sodišče odstrani iz sodne dvorane oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca, ki nimata pooblaščenca ali če odstrani njunega zakonitega zastopnika, ki nima pooblaščenca, se glavna obravnava prekine oziroma preloži, dokler si ne vzamejo pooblaščenca.

(5) Če moti red državni tožilec, obvesti predsednik senata o tem pristojnega državnega tožilca, lahko pa tudi prekine glavno obravnavo in zahteva od pristojnega državnega tožilca, naj določi koga drugega za zastopanje obtožnice.

(6) Če sodišče kaznuje odvetnika oziroma odvetniškega kandidata, ki moti red, sporoči to odvetniški zbornici.

303. člen

(1) Zoper sklep o kazni je dovoljena pritožba, vendar lahko senat ta sklep prekliče.

(2) Zoper druge odločbe, ki se nanašajo na vzdrževanje reda in vodstvo glavne obravnave, ni pritožbe.

304. člen

Če so podani razlog za sum, da je priča ali izvedenec na glavi obravnavi po krivem izpovedal, se za tako kaznivo dejanje ne more soditi takoj. V takem primeru sme predsednik senata odrediti, naj se o izpovedbi priče oziroma izvedenca napravi poseben zapisnik in ta pošlje državnemu tožilcu. Ta zapisnik podpiše zaslišana priča oziroma izvedenec.

3. Pogoji za glavno obravnavo

305. člen

Predsednik senata začne zasedanje in naznani predmet glavne obravnave in sestavo senata. Nato ugotovi, ali so prišli vsi, ki so bili povabljeni; če niso, se prepriča, ali so jim bila vabila vročena in ali so svoj izostanek opravičili.

306. člen

(1) Če na glavno obravnavo, ki je bila razpisana na podlagi obtožnice državnega tožilca, ne pride državni tožilec, se glavna obravnava preloži, predsednik senata pa o tem obvesti Vrhovno državno tožilstvo.

(2) Če na glavno obravnavo ne pride oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec, čeprav sta bila v redu povabljena, in tudi ne njun pooblaščenec, ustavi senat postopek s sklepom.

(3) Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog, in oškodovanec, ki je bil v redu povabljen kot priča, ne pride na glavno obravnavo in svojega izostanka ne opraviči, se šteje, da je umaknil predlog za pregon in se pred začetkom glavne obravnave za to dejanje izda sklep o ustavitvi kazenskega postopka, po začetku glavne obravnave pa sodba, s katero se obtožba zavrne.

307. člen

(1) Če je bil obtoženec v redu povabljen, pa ne pride na glavno obravnavo in tudi ne opraviči svojega izostanka, odredi senat, da se privede s silo. Če ga ni mogoče privedi takoj, senat preloži glavno obravnavo in odredi, da se obtoženec s silo privede na prihodnjo obravnavo. Če obtoženec opraviči svoj izostanek, preden ga privedejo, prekliče predsednik senata odredbo o privedbi.

(2) Če se obtoženec, ki je bil v redu povabljen, očitno izmika in noče priti na glavno obravnavo, za pripor pa ni nobenega od razlogov iz 201. člena tega zakona, sme senat odrediti pripor, da zagotovi njegovo navzočnost na glavni obravnavi. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa o priporu. Za pripor, ki je bil odrejen iz tega razloga, se smiselno uporabljajo določbe 200. člena, drugega, tretjega, četrtega in šestega odstavka 202. člena ter 208. do 213. d člena tega zakona. Če ni prej odpravljen, traja pripor do objave sodbe, najdalj pa mesec dni.

(3) Če obtoženec ne pride na glavno obravnavo, kljub temu da je bil v redu povabljen, sme senat odločiti, da se glavna obravnava opravi tudi v njegovi nenavzočnosti, če njegova navzočnost ni nujna, če je navzoč njegov zagovornik in če je bil pred tem že zaslišan. Če obtoženec nima zagovornika, senat ravna po prvem odstavku tega člena, sme pa tudi odločiti, da se obtožencu postavi zagovornik po uradni dolžnosti.

(4) Sklep o tem, da bo obtoženca sodil v nenavzočnosti izda senat po zaslišanju tožilca in zagovornika. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

308. člen

Če ne pride na glavno obravnavo zagovornik, ki je bil v redu povabljen, pa ne obvesti sodišča, kakaj je zadržan, brž

ko za to zve, ali če brez dovoljenja zapusti obravnavo, zahteva sodišče od obtoženca, naj si takoj vzame drugega zagovornika. Če obtoženec tega ne stori in ni možnosti, da bi brez škode za obrambo zagovornika postavilo sodišče, se glavna obravnava preloži.

309. člen

(1) Če priča ali izvedenec neopravičeno izostane, čeprav je bil v redu povabljen, sme senat odrediti, da se takoj privede s silo.

(2) Glavna obravnava se lahko začne tudi brez povabljenega priče ali izvedenca; v takem primeru odloči senat med glavno obravnavo, ali naj se zaradi nenavzočnosti priče ali izvedenca glavna obravnava prekine ali preloži.

(3) Pričo ali izvedenca, ki je bil v redu povabljen, pa svojega izostanka ni opravičil, sme senat kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona, sme pa odrediti tudi prisilno privedbo na novo glavno obravnavo. V opravičenem primeru sme senat preklicati svojo odločbo o kazni.

4. Preložitev in prekinitev glavne obravnave

310. člen

(1) Poleg primerov, ki so posebej določeni v tem zakonu, se glavna obravnava preloži s sklepom senata, če je treba preskrbeti nove dokaze ali če se med glavno obravnavo ugotovi, da je obtoženec po storitvi kaznivega dejanja začasno duševno zbolel ali da je pri njem nastala začasna duševna motnja, ali če so podane druge ovire, da se glavna obravnava ne more uspešno izvesti do konca.

(2) V sklepu, s katerim se preloži glavna obravnava, se določi, če je to mogoče, dan in ura, kdaj se bo nadaljevala. Z istim sklepom sme senat odrediti tudi, naj se zberejo tisti dokazi, ki bi se s časom utegnili izgubiti.

(3) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

311. člen

(1) Glavna obravnava, ki je bila preložena, se mora začeti znova, če se je spremenila sestava senata. Vendar pa sme senat po zaslišanju strank odločiti, da se v takem primeru priče in izvedenci ne zaslišijo znova in ne opravi nov ogled, temveč da se preberejo izpovedbe prič in izvedencev, dane na prejšnji glavni obravnavi, oziroma da se prebere zapisnik o ogledu.

(2) Če se glavna obravnava, ki je bila preložena, opravlja pred istim senatom, se nadaljuje, predsednik senata pa na kratko pove potek prejšnje glavne obravnave; vendar pa sme senat v tem primeru odločiti, da se začne obravnava znova.

(3) Če je bila glavna obravnava preložena za več kot tri mesece ali če se opravlja pred drugim predsednikom senata, se mora začeti znova in se morajo vsi dokazi znova izvesti.

312. člen

(1) Poleg primerov, ki so posebej določeni v tem zakonu, sme predsednik senata prekiniti glavno obravnavo za odmor ali zato, ker je delovni čas pretekel, ali pa zato, da se v kratkem času preskrbijo določeni dokazi ali da se pripravi obtožba ali obramba.

(2) Prekinjena glavna obravnava se vselej nadaljuje pred istim senatom.

(3) Če se glavna obravnava ne more nadaljevati pred istim senatom ali če je bila prekinjena za več kot osem dni, je treba ravnati po določbi prejšnjega člena.

313. člen

Če se pokaže med glavno obravnavo pred senatom, sestavljenim iz enega sodnika in dveh sodnikov porotnikov, da kažejo dejstva, na katera se opira obtožba, na kaznivo dejanje, za katero je pristojen senat dveh sodnikov in treh sodnikov porotnikov, se senat dopolni in glavna obravnava začne znova.

5. Zapisnik o glavni obravnavi

314. člen

(1) O glavni obravnavi se mora pisati zapisnik, v katerega se vpisuje bistvena vsebina vsega poteka glavne obravnave.

(2) Predsednik senata lahko odredi, da se ves potek glavne obravnave ali njeni posamezni deli stenografirajo. Stenografski zapiski se v osemindesetih urah prepisujejo, pregledajo in priložijo zapisniku.

(3) Predsednik senata lahko odredi, da se glavna obravnava snema z ustreznimi tehničnimi sredstvi za zvočno ali zvočno-slikovno snemanje. Za tako snemanje se smiselno uporabljajo določbe 84. člena tega zakona. Kadar se glavna obravnava snema, se ne glede na prvi odstavek tega člena v zapisnik vpiše le, da je glavna obravnava posneta, podatke iz prvega in drugega odstavka 316. člena in 317. člena tega zakona ter kje je shranjen posnetek, če ni priložen spisom ali samodejno zabeležen v informacijskem sistemu sodišča.

(4) Če se glavna obravnava ne snema, lahko predsednik senata na predlog strank ali po uradni dolžnosti odredi, da se v zapisnik dobesedno vpišejo izjave, za katere misli, da so posebno pomembne.

(5) Na glavni obravnavi, ki se ne snema, sme predsednik senata, če je to potrebno, zlasti pa, če se v zapisnik dobesedno vpiše kakšna izjava, odrediti, da se ta del zapisnika takoj prebere. Vselej se takoj prebere, če to zahteva stranka, zagovornik ali tisti, čigar izjava se vpisuje v zapisnik.

(6) Strankam se omogoči predvajanje in pridobitev kopije posnetka iz informacijskega sistema sodišča takoj, ko je to tehnično izvedljivo. Posnetki glavnih obravnav se v celoti ali deloma prepisujejo na utemeljeno zahtevo strank ali če sodnik sam tako odredi.

315. člen

(1) Zapisnik mora biti končan na koncu zasedanja. Podpišeta ga predsednik senata in zapisnikar.

(2) Stranke imajo pravico pregledati končani zapisnik in njegove priloge, podati pripombe glede vsebine in zahtevati njegov popravek.

(3) Popravke napačno vpisanih imen, števil in drugih očitnih napak v pisanju sme odrediti predsednik senata na predlog stranke ali zaslišanca ali po uradni dolžnosti. Druge popravke in dopolnitve zapisnika sme odrediti samo senat.

(4) Pripombe in predloge strank glede zapisnika ter popravke in dopolnitve zapisnika je treba zapisati v nadaljevanju končanega zapisnika. V nadaljevanju zapisnika se zapišejo tudi razlogi, zaradi katerih posamezni predlogi in pripombe niso bili sprejeti. Predsednik senata in zapisnikar podpišeta tudi nadaljevanje zapisnika.

(5) Če se zapisnik izda v elektronski obliki, podpišeta predsednik senata in zapisnikar zapisnik s svojima varnima elektronskima podpisoma in varnim elektronskim podpisom sodišča, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Če je varen elektronski podpis predsednika senata oziroma zapisnikarja overjen s kvalificiranim potrdilom, ki vsebuje tudi navedbo sodišča, varen elektronski podpis sodišča ni potreben.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše pogoje, obliko in način vodenja zapisnika o glavni obravnavi in spisa v elektronski obliki.

316. člen

(1) V uvodu zapisnika se mora navesti sodišče, pred katerim se opravlja glavna obravnava, kraj in čas zasedanja, ime in priimek predsednika senata, članov senata in zapisnikarja, tožilca, obtoženca in zagovornika, oškodovanca in njegovega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca ter tolmača, kaznivo dejanje, ki je predmet obravnavanja in ali je glavna obravnava javna ali pa je javnost izključena.

(2) Zapisnik mora zlasti vsebovati podatke o tem, katera obtožnica je bila na glavni obravnavi prebrana in ali je tožilec obtožbo spremenil ali razširil, kaj so predlagale stranke in kaj

je odločil predsednik senata ali senat, kateri dokazi so bili izvedeni, ali so bili prebrani kakšni zapisniki in druga pisanja, ali so bili reproducirani zvočni ali drugi posnetki in kakšne pripombe so glede prebranih zapisnikov, pisanj ali reproduciranih posnetkov podale stranke. Če je bila javnost na glavni obravnavi izključena, se mora navesti, da je predsednik senata opozoril navzoče na posledice, če bi neupravičeno izdali, kar so na tej glavni obravnavi zvedeli kot tajnost.

(3) Izpovedbe obdolženca, prič in izvedencev se vpišejo v zapisnik tako, da se poda njihova bistvena vsebina. Te izpovedbe se vpišejo v zapisnik samo, če vsebujejo kakšno spremembo ali dopolnitev njihovih prejšnjih izpovedb. Na zahtevo stranke predsednik senata odredi, da se deloma ali v celoti prebere zapisnik o prejšnji izpovedbi.

(4) Na zahtevo stranke se v zapisnik vpiše tudi vprašanje oziroma odgovor, ki ga senat ni dovolil.

317. člen

(1) V zapisnik o glavni obravnavi se vnese celoten izrek sodbe (tretji, četrti in peti odstavek 364. člena) in navede, ali je bila sodba razglašena javno. Izrek sodbe v zapisniku o glavni obravnavi je izvornik.

(2) Če je bil izdan sklep o priporu (361. člen), se mora tudi ta vnesti v zapisnik o glavni obravnavi.

6. Začetek glavne obravnave in zaslišanje obtoženca

318. člen

Ko predsednik senata ugotovi, da so prišli na glavno obravnavo vsi, ki so bili povabljeni, ali ko senat sklene, da bo opravil glavno obravnavo brez nekoga od povabljenih ali da bo o teh vprašanih odločil pozneje, pokliče predsednik senata obtoženca in zahteva od njega osebne podatke (227. člen), da se prepriča o njegovi istovetnosti.

319. člen

(1) Po ugotovitvi obtoženčeve istovetnosti napoti predsednik senata priče in izvedence na kraj, ki je zanje določen in kjer naj počakajo, dokler jih ne pokličejo k zaslišanju. Če je potrebno, lahko predsednik senata pridrži izvedence, da spremljajo potek glavne obravnave.

(2) Če je oškodovanec navzoč, pa še ni priglasil svoje premoženjskopravnega zahtevka, ga predsednik senata pouči, da lahko poda predlog za uveljavitev tega zahtevka v kazenskem postopku in o pravicah iz 59. člena tega zakona. Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog, predsednik senata oškodovanca opozori, da lahko predlog za pregon umakne do konca glavne obravnave.

(3) Če je treba oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca zaslišati kot prič, ju ni dopustno odstraniti z zasedanja.

(4) Predsednik senata sme odrediti, kar je potrebno, da prepreči dogovarjanje med pričami, izvedenci in strankami.

320. člen

Predsednik senata opozori obtoženca, naj pazljivo spremlja potek glavne obravnave, ter ga pouči, da sme navajati dejstva in predlagati dokaze v svojo obrambo, da sme postavljati vprašanja soobtožencem, pričam in izvedencem ter da sme podajati pripombe in pojasnila glede njihovih izpovedb.

321. člen

(1) Glavna obravnavo se začne s predstavitvijo obtožnice ali zasebne tožbe.

(2) Obtožnico in zasebno tožbo predstavi tožilec.

(3) Če je oškodovanec navzoč, sme obrazložiti svoj premoženjskopравни zahtevek; če ni navzoč, pa prebere njegov predlog predsednik senata.

(4) Predsednik senata vpraša obtoženca, ali je razumel obtožbo. Če obtoženec ni razumel obtožbe, predsednik senata pozove tožilca, da mu razloži vsebino obtožnice tako, da jo najlažje razume.

(5) Predsednik senata pouči obtoženca po tretjem odstavku 5. člena tega zakona.

(6) Državni tožilec sme po začetku glavne obravnave podati nov predlog iz drugega odstavka 269. člena tega zakona.

322. člen

(1) Obtoženec in zagovornik imata pravico, da odgovorita na obtožbo in zavzemata svoje stališče glede obtožbe in premoženjskopravnega zahtevka oškodovanca.

(2) V odgovoru na obtožbo se obtoženec lahko izjavi le o tem, ali dejanje in premoženjskopravni zahtevki priznava in ali ima ugovore pravne narave. Namesto obtoženca lahko poda odgovor na obtožbo zagovornik, vendar ne o tem, ali obtoženec dejanje priznava.

323. člen

(1) Ko obramba zavzame svoje stališče do obtožbe, predsednik senata vpraša obtoženca, ali se želi zagovarjati.

(2) Če obtoženec izjavi, da se želi zagovarjati, se ga zasliši.

(3) Pri zaslišanju obtoženca na glavni obravnavi se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za zasliševanje obdolženca med preiskavo.

(4) Pri zaslišanju obtoženca ne smejo biti navzoči soobtoženci, ki še niso bili zaslišani.

324. člen

(1) Zaslišanje obtoženca se začne s pozivom predsednika senata obtožencu, da naj poda svoj zagovor.

(2) Ko obtoženec konča svojo izpovedbo, se mu lahko postavijo vprašanja. Predsednik senata pozove najprej tožilca, nato pa zagovornika, da postavljata obtožencu vprašanja. Oškodovanec, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, soobtoženec in izvedenec smejo obtožencu postavljati neposredna vprašanja le z dovoljenjem predsednika senata.

(3) Predsednik senata prepove vprašanje ali odgovor na že postavljeno vprašanje, če ni dovoljeno (228. člen) ali če ni v zvezi z zadevo. Če predsednik senata prepove kakšno vprašanje ali odgovor, smejo stranke zahtevati, naj o tem odloči senat.

(4) Ko predsednik senata ugotovi, da tožilec, zagovornik in druge osebe iz drugega odstavka tega člena nimajo več vprašanj, lahko sam postavlja obtožencu vprašanja, če misli, da so v obtoženčevi izpovedbi ali v odgovorih na vprašanja vrzeli, nejasnosti ali nasprotja. Nato smejo obtožencu neposredno postavljati vprašanja še člani senata.

(5) Po končanem zaslišanju mora predsednik senata obtoženca vprašati, če želi še kaj povedati v svoj zagovor. Če obtoženec še kaj pove v svoj zagovor, se mu lahko znova postavljajo vprašanja.

325. člen

(1) Če obtoženec na glavni obravnavi izjavi, da se ne želi zagovarjati ali če noče odgovarjati na posamezna vprašanja, prebere predsednik senata njegovo prejšnjo izpovedbo ali del te izpovedbe.

(2) Če obtoženec na glavni obravnavi pri zaslišanju spremeni svojo prejšnjo izpovedbo, ga tožilec, zagovornik ali predsednik senata lahko opozorijo na spremembo in vprašajo, zakaj sedaj izpoveduje drugače; po potrebi pa predsednik senata prebere njegovo prejšnjo izpovedbo ali del izpovedbe.

326. člen

(1) Ko je končano zasliševanje prvega obtoženca, se nadaljuje po vrsti zasliševanje morebitnih drugih obtožencev. Po vsakem zaslišanju seznanjeni predsednik senata zaslišanca z izpovedbami prej zaslišanih soobtožencev in ga vpraša, ali ima kaj pripomniti, prej zaslišane obtoženca pa vpraša, ali ima kaj pripomniti k izpovedbi pozneje zaslišane obtoženca. Vsak obtoženec ima pravico postavljati vprašanja drugim zaslišanim soobtožencem.

(2) Če se izpovedbe posameznih soobtožencev o isti okoliščini med seboj razlikujejo, sme predsednik senata soobtožence soočiti.

327. člen

Senat sme izjemoma skleniti, da se obtoženec začasno odstrani iz sodne dvorane, če soobtoženec ali priča v njegovi navzočnosti noče izpovedovati ali če okoliščine kažejo, da v njegovi navzočnosti ne bo govoril resnice. Po vrnitvi obtoženca na zasedanje se mu prebere izpovedba soobtoženca oziroma prič. Obtoženec ima pravico postavljati soobtožencu oziroma prič vprašanja, predsednik senata pa ga vpraša, ali ima kaj pripomniti k njuni izpovedbi. Po potrebi se lahko opravi soočenje.

328. člen

Obtoženec se sme med glavno obravnavo dogovarjati s svojim zagovornikom, vendar pa se o tem, kako naj odgovori na postavljeno vprašanje, ne sme posvetovati ne s svojim zagovornikom ne s kom drugim.

7. Dokazni postopek

329. člen

(1) Ko je obtoženec zaslišan, se postopek nadaljuje s sprejemanjem dokazov.

(2) Dokazovanje obsega vsa dejstva, za katera sodišče misli, da so pomembna za pravilno razsojo.

(3) Če senat ne odloči drugače, se v dokaznem postopku najprej izvedejo dokazi, ki jih je predlagal tožilec, nato tisti, ki jih je predlagala obramba, na koncu pa še dokazi, katerih izvedbo odredi po uradni dolžnosti senat. Če naj bo oškodovanec, ki je navzoč, zaslišan kot priča, se njegovo zaslišanje opravi takoj za zaslišanjem obtoženca.

(4) Stranke, pod pogojem iz 4. točke tretjega odstavka 285.a člena tega zakona, in oškodovanec smejo do konca glavne obravnave predlagati, naj se raziščejo nova dejstva in preskrbijo novi dokazi, smejo pa tudi ponoviti tiste predloge, ki jih je predsednik senata ali senat prej zavrnil.

(5) Senat sme odločiti, da se izvedejo tudi dokazi, ki niso bili predlagani ali jih je predlagatelj umaknil.

330. člen

Če obtoženec med glavno obravnavo krivdo po obtožbi prizna in senat to priznanje sprejme, glavno obravnavo nadaljuje ob smiselni uporabi določb 285.c in 285.č člena tega zakona.

331. člen

(1) Pri zaslišanju prič in izvedencev na glavni obravnavi se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za njihovo zasliševanje med preiskavo, kolikor ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Priča, ki še ni bila zaslišana, praviloma ne sme biti navzoča pri sprejemanju dokazov; izvedenec, ki še ni dal svoje izvide in mnenja, pa ne sme biti navzoč pri glavni obravnavi, ko daje drug izvedenec svojo izpovedbo o isti zadevi.

(3) Če se zaslišuje kot priča oseba, ki še ni stara štirinajst let, lahko senat sklene, naj bo med njenim zasliševanjem izključena javnost.

(4) Če je mladoletna oseba navzoča na glavni obravnavi kot priča ali oškodovanec, jo je treba odstraniti iz sodne dvorane, brž ko njena navzočnost ni več potrebna.

(5) Neposredno zaslišanje oseb, mlajših od 15 let, ki so bile žrtve kaznivih dejanj iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona, na glavni obravnavi ni dopustno. Sodišče mora v teh primerih odločiti, da se prebere zapisnik o prejšnjem zaslišanju teh oseb.

(6) Stranke lahko v primerih iz prejšnjega odstavka postavijo posredna vprašanja. Če senat spozna, da so vprašanja utemeljena in potrebna za razjasnitev dejanskega stanja, postopa po določbi 338. člena tega zakona.

332. člen

Pred zaslišanjem opomni predsednik senata pričo, da mora povedati sodišču vse, kar ji je o zadevi znano, in jo opozori, da pomeni krivo pričanje kaznivo dejanje.

333. člen

(1) Pred zaslišanjem opomni predsednik senata izvedenca, da mora dati izvid in mnenje po najboljši vednosti in ga opozori, da pomeni kriv izvid in mnenje kaznivo dejanje.

(2) Senat sme odločiti, naj izvedenec pred zaslišanjem priseže.

(3) Izvedenec priseže ustno.

(4) Besedilo prisege se glasi: »Prisegam pri svoji časti, da bom svoje izvedensko delo opravil po svoji najboljši vesti in vednosti in da bom podal svoj izvid in mnenje natančno in popolno.«.

(5) Stalni zapriseženi izvedenec se namesto nove prisege opomni na že dano prisego.

(6) Izvedenec poda na glavni obravnavi svoj izvid in mnenje pisno. Če je pred glavno obravnavo pripravil svoj izvid in mnenje pisno, se mu lahko dovoli, da ga prebere. V tem primeru se njegov pisni sestavek priloži zapisniku.

(7) Če je opravil izvedensko delo strokovni zavod oziroma državni organ, lahko sodišče odloči, da ne bo vabilo strokovnjakov, katerim je zavod oziroma organ zaupal izvedensko delo, če glede na naravo opravljenega izvedenskega dela ni pričakovati popolnejšega pojasnila pisnega izvida in mnenja. V takem primeru sme senat na glavni obravnavi odločiti, da bosta izvid in mnenje strokovnega zavoda oziroma državnega organa samo prebrana. Če pa spozna, da je to potrebno glede na druge izvedene dokaze in pripombe strank (342. člen), lahko pozneje odloči, da bodo strokovnjaki, katerim je bilo zaupano izvedensko delo, neposredno zaslišani.

334. člen

(1) Ko priča konča svojo izpovedbo oziroma, ko izvedenec poda svoj izvid in mnenje, se jima lahko postavljajo vprašanja. Vprašanja postavlja najprej stranka, ki je predlagala izvedbo dokaza, nato nasprotna stranka ter osebe iz drugega odstavka 324. člena tega zakona, na koncu pa še predsednik senata in člani senata. Če je bila izvedba dokaza odrejena po uradni dolžnosti, postavlja vprašanja najprej predsednik senata in člani senata, nato tožilec, obramba in na koncu osebe iz drugega odstavka 324. člena tega zakona. Oškodovanec, zakoniti zastopnik, pooblaščenec in izvedenec smejo naravnost postavljati vprašanja pričam in izvedencem le z dovoljenjem predsednika senata.

(2) Predsednik prepove vprašanje ali odgovor na že postavljeno vprašanje, če to ni dovoljeno (228. člen) ali če ni v zvezi z zadevo. Če predsednik senata prepove določeno vprašanje ali odgovor, smejo stranke zahtevati, naj o tem odloči senat.

335. člen

Če je priča ali izvedenec pri prejšnjem zaslišanju povedal dejstva, ki se jih več ne spominja, ali če spremeni svojo izpovedbo, ga predsednik senata ali stranke opozorijo na prejšnjo izpovedbo in vprašajo, zakaj sedaj izpoveduje drugače; po potrebi pa predsednik senata prebere njegovo prejšnjo izpovedbo ali njen del.

336. člen

(1) Zaslišane priče in izvedenci ostanejo v sodni dvorani, razen če jih predsednik senata po zaslišanju strank odpusti ali če odredi, naj se začasno odstranijo iz dvorane.

(2) Predsednik sme po predlogu strank ali po uradni dolžnosti odrediti, da se zaslišane priče in izvedenci odstranijo iz sodne dvorane, pozneje pa znova pokličejo in še enkrat zaslišijo v navzočnosti ali v nenavzočnosti drugih prič in izvedencev.

337. člen

(1) Če se na glavni obravnavi zve, da priča ali izvedenec ne more priti ali zelo težko pride k sodišču, sme senat, če je po njegovem mnenju izpovedba pomembna, odrediti, naj ga zunaj glavne obravnave zasliši predsednik senata ali sodnik, ki je član senata, ali naj ga zasliši preiskovalni sodnik sodišča, na katerega območju priča oziroma izvedenec živi.

(2) Če je treba opraviti ogled ali rekonstrukcijo zunaj glavne obravnave, ju opravi predsednik senata ali sodnik, ki je član senata.

(3) Strankam in oškodovancu se vselej sporoči, kdaj in kje bo zaslišana priča oziroma kdaj in kje bo ogled ali rekonstrukcija dogodka in se poučijo, da smejo biti pri teh dejanjih navzoči. Če je obtoženec v priporu, odloči senat, ali je potrebna njegova navzočnost pri teh dejanjih. Če so stranke in oškodovanec navzoči pri teh dejanjih, imajo pravice iz sedmega odstavka 178. člena tega zakona.

338. člen

Senat sme med glavno obravnavo po zaslišanju strank odločiti, da bo zahteval od preiskovalnega sodnika določena dejanja za razjasnitev posameznih dejstev, če bi bilo povezano s precejšnjim zavračanjem postopka ali s precejšnjimi drugimi težavami, ko bi se to moralo opraviti na glavni obravnavi. Kadar preiskovalni sodnik ravna po taki zahtevi senata, se uporablja določbe, ki se nanašajo na preiskovalna dejanja.

339. člen

(1) Zapisniki o ogledu zunaj glavne obravnave, o hišni ali osebni preiskavi, prepoznavi oseb, predmetov ali kraja storitve in o zasegu stvari ter listine, knjige, spisi in druga pisanja, ki se uporabijo kot dokaz, se preberejo na glavni obravnavi, da se ugotovi njihova vsebina, po presoji senata pa se sme njihova vsebina na kratko povedati, sme pa se tudi reproducirati zvočni ali slikovni posnetek opravljanja tega preiskovalnega dejanja. Pisanja, ki pomenijo dokaz, se po možnosti predložijo v izvorniku.

(2) Predmeti, ki utegnejo pripomoči k razjasnitvi stvari, se lahko med glavno obravnavo pokažejo obtožencu, po potrebi pa tudi pričam in izvedencem.

340. člen

(1) Poleg primerov, ki so posebej določeni v tem zakonu, se smejo zapisniki o izpovedbah prič, soobtožencev ali že obsojenih udeležencev pri kaznivem dejanju ter zapisniki ali drugi zapisi o izvidu in mnenju izvedencev prebrati po odločbi senata samo v tehle primerih:

1) če so zaslišane osebe umrle, duševno zbolele ali jih ni mogoče najti ali če zaradi starosti, bolezni ali iz drugih tehtnih vzrokov ne morejo priti ali zelo težko pridejo k sodišču ali če prebivajo v tujini in na glavno obravnavo ne pridejo, kljub temu, da so bile nanjo pravilno povabljene;

2) če priče ali izvedenci brez zakonskega razloga nočejo izpovedati na glavni obravnavi.

(2) Senat sme s soglasjem strank odločiti, naj se zapisnik o prejšnjem zaslišanju priče ali izvedenca oziroma njegov pisni izvid in mnenje prebereta tudi, če priča oziroma izvedenec nista navzoča, ne glede na to, ali sta bila povabljena na glavno obravnavo ali ne.

(3) Razlogi, zakaj se bere zapisnik, se navedejo v zapisniku o glavni obravnavi; pri branju pa se sporoči, ali je bil izvedenec zaprisežen ali ne.

(4) Pred koncem dokaznega postopka izda senat po uradni dolžnosti ali na predlog strank sklep, s katerim izloči iz spisov zapisnike in druge dokaze, na katere se po določbah tega zakona ne sme opirati sodna odločba. Poseben sklep izda tudi, če zavrne predlog stranke za izločitev. Sklep, s katerim je bilo odločeno o izločitvi zapisnikov in drugih dokazov, se sme izpodbijati le s pritožbo zoper sodbo. Izločeni zapisniki in drugi dokazi se zaprejo v poseben ovitek in izročijo preiskovalnemu sodniku, da jih shrani ločeno od drugih spisov (tretji odstavek 83. člena).

(5) Ko sodišče druge stopnje odloča o pritožbi zoper sodbo, s katero se izpodbija tudi sklep iz prejšnjega odstavka, sme glede na vsebino izločenega zapisnika oziroma drugega dokaza odrediti, da se opravi nova glavna obravnavo pred popolnoma spremenjenim senatom.

341. člen

V primerih iz 325., 335. in 340. člena tega zakona, kot tudi v drugih primerih, če je to potrebno, sme senat odločiti, da

bo na glavni obravnavi poleg branja zapisnika reproduciral tudi zvočni ali slikovni posnetek (84. člen).

342. člen

Po končanem zaslišanju vsake priče ali izvedenca in po branju vsakega zapisnika ali drugega pisanja vpraša predsednik senata stranke in oškodovanca, ali imajo kaj pripomniti.

343. člen

(1) Po končanem dokaznem postopku vpraša predsednik senata stranke in oškodovanca, ali imajo kakšne predloge za dopolnitev dokaznega postopka.

(2) Če nihče ne predlaga dopolnitve dokaznega postopka ali če se tak predlog zavrne, sodišče pa spozna, da je stanje stvari razjasnjeno, naznani predsednik, da je dokazni postopek končan.

8. Sprememba in razširitev obtožbe

344. člen

(1) Če tožilec med dokaznim postopkom spozna, da izvedeni dokazi kažejo na to, da se je spremenilo v obtožnici navedeno dejansko stanje, sme ustno spremeniti obtožnico, sme pa tudi predlagati, naj se glavna obravnavo prekine, da pripravi novo obtožnico. Spremenjena obtožnica se sme nanašati le na dejanje, ki je že predmet obtožbe.

(2) Za pripravo obrambe sme sodišče v takem primeru prekiniti glavno obravnavo.

(3) Če senat dovoli prekinitve glavne obravnave zaradi priprave nove obtožnice, določi rok, v katerem mora tožilec vložiti obtožnico. Izvod nove obtožnice se vroči obtožencu; zoper to obtožnico ni ugovora. Če tožilec v danem roku ne vložiti obtožnice, nadaljuje senat glavno obravnavo na podlagi prejšnje.

345. člen

(1) Če se med glavno obravnavo odkrije kakšno obtoženčevo prejšnje kaznivo dejanje, razširi senat po obtožbi upravičenega tožilca, ki jo sme ta podati tudi ustno, glavno obravnavo praviloma tudi na to dejanje. Zoper to obtožbo ni ugovora.

(2) Za pripravo obrambe sme sodišče v takem primeru prekiniti glavno obravnavo, sme pa po zaslišanju strank odločiti, da se obtoženec za dejanje iz prejšnjega odstavka sodi posebej.

9. Beseda strank

346. člen

Po končanem dokaznem postopku da predsednik senata besedo strankam, oškodovancu in zagovorniku. Najprej govori tožilec, za njim oškodovanec in zagovornik, nato pa obtoženec.

347. člen

Tožilec poda v svoji besedi presojo dokazov, ki so bili izvedeni na glavni obravnavi, nato pa razloži svoje sklepe o dejstvih, ki so pomembna za odločbo, ter poda in obrazloži svoj predlog o obtoženčevi kazenski odgovornosti, o določbah kazenskega zakona, ki naj se uporabijo, ter o olajševalnih in obteževalnih okoliščinah, ki bi jih bilo treba upoštevati pri odmeri kazni. Tožilec lahko poda predlog o vrsti in višini kazni, varnostnih ukrepih ter sme predlagati, naj se izreče sodni opomin ali pogojna obsodba.

348. člen

Oškodovanec ali njegov pooblaščenec sme v svoji besedi obrazložiti premoženjskopravni zahtevek in opozoriti na dokaze o kazenski odgovornosti obtoženca.

349. člen

(1) Zagovornik ali obtoženec sam razloži v svoji besedi zagovor; pri tem sme odgovoriti na navedbe tožilca in oškodovanca.

(2) Za zagovornikom ima obtoženec pravico govoriti tudi sam, da izjavi, ali se strinja z njegovim zagovorom in da ga dopolni.

(3) Tožilec in oškodovanec imata pravico odgovoriti na zagovor, zagovornik oziroma obtoženec pa pravico odgovoriti njima.

(4) Zadnjo besedo ima vselej obtoženec.

350. člen

(1) Beseda strank se ne sme omejiti na določen čas.

(2) Predsednik senata sme po poprejšnjem opominu ustaviti tistega, ki v svoji besedi žali javni red in moralo ali žali drugega ali se spušča v ponavljanja ali izvajanja, ki očitno niso v nobeni zvezi z zadevo. V zapisniku o glavni obravnavi se mora navesti, da ga je predsednik ustavil in zakaj ga je ustavil.

(3) Kadar zastopa obtožbo več oseb ali obrambo več zagovornikov, se ti ne smejo ponavljati. Zastopniki obtožbe oziroma obrambe se morajo sporazumeti o vprašanih, o katerih bodo govorili.

(4) Po vseh končanih govorih mora predsednik senata vprašati, ali želi še kdo kaj povedati.

(5) Določbo tretjega odstavka 294. člena Kazenskega zakonika o omilitvi kazni je mogoče uporabiti le v primerih, ko je obdolženec do konca glavne obravnave preprečil nadaljnje izvrševanje kaznivih dejanj v hudodelski združbi ali kaznivega dejanja hudodelskega združevanja, ali če je do konca glavne obravnave razkril podatke, ki so pomembni za preiskovanje in dokazovanje že storjenih kaznivih dejanj.

351. člen

(1) Če senat po končanih izvajanjih strank ne spozna, da bi bilo treba izvesti še kakšne dokaze, naznani predsednik senata, da je glavna obravnava končana.

(2) Nato se senat umakne k posvetovanju in glasovanju, da izreče odločbo.

352. člen

(1) Senat s sklepom zavrne obtožnico:

1) če je tekel postopek brez zahteve upravičenega tožilca;

2) če ni potrebnega predloga oškodovanca ali dovoljenja pristojnega državnega organa, ali če je pristojni državni organ umaknil dovoljenje;

3) če so podane druge okoliščine ki začasno preprečujejo pregon.

(2) Sklep o zavrženju obtožnice lahko izda senat tudi po preloženih glavni obravnavi.

XXII. poglavje SODBA

1. Izrekanje sodbe

353. člen

(1) Če sodišče med posvetovanjem ne spozna, da bi bilo treba za dopolnitev postopka ali za razjasnitev posameznih vprašanj na novo začeti glavno obravnavo, izreče sodbo.

(2) Sodba se izreče in razglasi v imenu ljudstva.

354. člen

(1) Sodba se sme nanašati samo na osebo, ki je obtožena, in samo na dejanje, ki je predmet obtožbe, obsežene v vloženi oziroma na glavni obravnavi spremenjeni ali razširjeni obtožnici.

(2) Sodišče ni vezano na predloge tožilca glede pravne presoje dejanja.

355. člen

(1) Sodišče opre sodbo samo na dejstva in dokaze, ki so bili pretreseni na glavni obravnavi.

(2) Sodišče mora vestno pretehtati vsak dokaz posebej in v zvezi z drugimi dokazi in na podlagi take presoje storiti sklep, ali je kakšno dejstvo dokazano ali ne.

2. Vrste sodb

356. člen

(1) S sodbo se obtožba zavrne ali se obtoženec oprosti obtožbe ali pa spozna za krivega.

(2) Če obsega obtožba več kaznivih dejanj, se v sodbi izreče, ali se obtožba zavrne in glede katerih dejanj; ali se obtoženec oprosti obtožbe in glede katerih dejanj; ali se spozna za krivega in za katera dejanja.

357. člen

Sodbo, s katero zavrne obtožbo, izreče sodišče:

1) če je tožilec v času od začetka do konca glavne obravnave umaknil obtožbo;

2) če je oškodovanec umaknil predlog;

3) če je bil obtoženec za isto dejanje že pravnomočno obsojen, oproščen obtožbe ali je bil postopek zoper njega s sklepom pravnomočno ustavljen;

4) če je bil obtožencu odpuščen pregon z amnestijo ali pomilostitvijo ali če kazenski pregon ni več dopusten zaradi zastaranja ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon.

358. člen

Sodbo, s katero oprosti obtoženca obtožbe, izreče sodišče:

1) če dejanje, za katero je obtožen, po zakonu ni kaznivo dejanje;

2) če so podane okoliščine, ki izključujejo krivdo ali kaznivost;

3) če ni dokazano, da je obtoženec storil dejanje, katerega je obtožen;

4) ali če je podana nesorazmernost med majhnim pomenom kaznivega dejanja (njegova nevarnost je neznatna zaradi narave ali teže dejanja ali zaradi tega, ker so škodljive posledice neznatne ali jih ni ali zaradi drugih okoliščin, v katerih je bilo storjeno in zaradi nizke stopnje storilčeve krivde ali zaradi njegovih osebnih okoliščin) ter posledicami, ki bi jih povzročila obsodba.

359. člen

(1) V sodbi, s katero spozna obtoženca za krivega, izreče sodišče:

1) katerega dejanja ga spozna za krivega. Pri tem navede dejstva in okoliščine, ki so znaki kaznivega dejanja in tiste, od katerih je odvisna uporaba posamezne določbe kazenskega zakona;

2) zakonsko označbo kaznivega dejanja in katere določbe kazenskega zakona je uporabilo;

3) na kakšno kazen se obtoženec obsodi ali se mu po določbah kazenskega zakona odpusti kazen;

4) odločbo o pogojni obsodbi;

5) odločbo o varnostnih ukrepih in o odvzemu premoženjske koristi;

6) odločbo o vštetju pripora ali že prestane kazni;

7) odločbo o stroških kazenskega postopka, o premoženjskopravnem zahtevku in o tem, ali naj se pravnomočna sodba objavi v tisku oziroma po radiu ali televiziji.

(2) Če je obtoženec obsojen na denarno kazen, se v sodbi navede rok, v katerem mora denarno kazen plačati in način, kako se izvrši denarna kazen, če se tudi prisilno ne more izterjati.

(3) Sodišče lahko v sodbi odloči, da obsojenec med prestajanjem kazni v določenih dnevih prebiva doma, da se kazen zopora nadomesti s hišnim zaporom in da se kazen zopora oziroma denarna kazen nadomesti z delom v splošno korist.

(4) V primeru objave sodbe po 7. točki prvega odstavka tega člena se objavijo le naslednji osebni podatki iz izreka sodbe: ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega, začasnega ali drugega prebivališča ter državljanstvo obtoženca.

3. Razglasitev sodbe

360. člen

(1) Ko sodišče izreče sodbo, jo predsednik senata takoj razglasi. Če sodišče po končani glavni obravnavi ne more izreči sodbe še isti dan, odloži razglasitev sodbe največ za tri dni in določi, kdaj in kje bo razglašena.

(2) Predsednik senata prebere javno v navzočnosti strank, njihovih zakonskih zastopnikov, pooblaščenecv in zagovornika izrek sodbe in pove na kratko njene razloge.

(3) Sodba se razglasi tudi tedaj, če stranka, zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali zagovornik ni navzoč. Senat sme odrediti, da predsednik senata obtožencu, ki ni navzoč, sodbo ustno naznani ali da se mu sodba samo vroči.

(4) Če je bila javnost glavne obravnave izključena, se izrek sodbe vselej prebere na javnem zasedanju. Senat odloči, ali naj se in koliko izključi javnost pri razglasitvi razlogov sodbe.

(5) Vsi navzoči poslušajo branje izreka sodbe stoje.

361. člen

(1) Ob izreku sodbe, s katero je obtoženec obsojen na kazen zopora, senat na obrazložen predlog tožilca po predhodnem zaslišanju obtoženca in zagovornika odredi pripor, če je obtoženec že v priporu pa pripor podaljša, če je podan kakšen razlog iz 1. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi glede ukrepa približevanja določenemu kraju ali osebi v primeru izreka pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom in določenimi navodili prepovedi približevanja žrtvi ali kakšni drugi osebi ali prepovedi dostopa na posamezne kraje.

(3) Pripor senat vselej odpravi in odredi izpustitev obtoženca, če tožilec pred izrekom sodbe ni predlagal podaljšanja pripora, če je obtoženec oproščen obtožbe ali spoznan za krivega, pa mu je odpuščena kazen, če je obsojen samo na denarno kazen ali mu je izrečen sodni opomin ali pogojna obsodba, če je zaradi vštetja pripora kazen že prestal ali če je obtožba zavrnjena ali obtožnica zavržena, razen če je zavržena zaradi nepristojnosti sodišča.

(4) O odreditvi ali odpravi pripora po razglasitvi sodbe do njene pravnomočnosti oziroma do nastopa kazni odloča senat sodišča prve stopnje (šesti odstavek 25. člena). Pripor odredi na obrazložen predlog tožilca, odpravi pa po uradni dolžnosti ali na predlog strank po zaslišanju državnega tožilca, če teče postopek na njegovo zahtevo.

(5) O odreditvi, podaljšanju ali odpravi pripora iz prejšnjih odstavkov tega člena senat odloči s posebnim sklepom. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

(6) Pripor, ki je bil odrejen ali podaljšán po določbah prejšnjih odstavkov tega člena, sme trajati do nastopa kazni, vendar najdalj do izteka kazni, izrečene v sodbi sodišča prve stopnje.

(7) Kadar izreče sodišče kazen zopora, se sme obtoženec, ki je v priporu, oddati na podlagi sklepa predsednika senata še pred pravnomočnostjo sodbe v zavod za prestajanje kazni zopora, če to sam zahteva.

362. člen

(1) Po razglasitvi sodbe pouči predsednik senata upravičence do pritožbe (367. člen) o pravici do pritožbe in o dolžnosti predhodne napovedi pritožbe ter da se bo štel, da so se odpovedali pravici do pritožbe, če najkasneje v osmih dneh od dneva razglasitve sodbe pritožbe ne bodo napovedali. Pouk se vnese v zapisnik o glavni obravnavi.

(2) Če je obtožencu izrečena pogojna obsodba, ga predsednik opozori na pomen pogojne obsodbe in na pogoje, ki se jih mora držati.

(3) Upravičencu do pritožbe, ki ni bil navzoč pri razglasitvi sodbe, se pošlje prepis izreka sodbe, s poukom iz prvega odstavka tega člena, s tem, da mu rok za napoved pritožbe teče od vročitve prepisa izreka sodbe.

(4) Predsednik senata opozori stranke, da morajo do pravnomočnega konca postopka vsako spremembo naslova sporočiti sodišču.

4. Pisna izdelava in vročitev sodbe

363. člen

(1) Razglašena sodba mora biti pisno izdelana v petnajstih dneh po razglasitvi, če je obtoženec v priporu, v ostalih primerih pa v tridesetih dneh. Če sodba ni izdelana v tem roku, mora predsednik senata obvestiti predsednika sodišča, zakaj to ni bilo storjeno. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se sodba čimprej izdela.

(2) Sodbo, ki se izdela v fizični obliki, podpišeta predsednik senata in zapisnikar z lastnoročnim podpisom. Sodbo, ki se izdela v elektronski obliki, podpišeta predsednik senata in zapisnikar s svojima varnima elektronskima podpisoma in varnim elektronskim podpisom sodišča, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Če je varen elektronski podpis predsednika senata oziroma zapisnikarja overjen s kvalificiranim elektronskim potrdilom, ki vsebuje navedbo sodišča, varen elektronski podpis sodišča ni potreben.

(3) Sodba, ki je bila izdelana v fizični ali elektronski obliki, se strankam vroči v overjenem prepisu, elektronskem (skeneranem) prepisu ali v elektronski obliki.

(4) Overjen prepis sodbe, elektronski (skeneran) prepis ali elektronska oblika sodbe se vroči tožilcu, obtožencu in zagovorniku pa v skladu s 120. členom tega zakona. Če je obtoženec v priporu, morajo biti overjeni prepisi sodbe, elektronski (skeneran) prepis ali elektronska oblika sodbe odposlani v roku iz prvega odstavka tega člena.

(5) Obtožencu, zasebnemu tožilcu in oškodovancu kot tožilcu se vroči sodba s poukom o pravici do pritožbe.

(6) Overjen prepis sodbe, elektronski (skeneran) prepis ali elektronsko obliko sodbe s poukom o pravici do pritožbe vroči sodišče oškodovancu, če ima pravico do pritožbe, osebi, kateri je s to sodbo vzet predmet (drugi odstavek 73. člena kazenskega zakonika), ter pravni osebi, kateri je izrečen odvzem premoženjske koristi. Oškodovancu, ki nima pravice do pritožbe, vroči overjen prepis sodbe, elektronski (skeneran) prepis ali elektronsko obliko sodbe v primerih iz drugega odstavka 61. člena tega zakona s poukom, da ima pravico zahtevati vrnitev v prejšnje stanje. Pravnomočna sodba se vroči oškodovancu, če to zahteva.

(7) Če je sodišče po določbah o odmeri enotne kazni za kazniva dejanja v steku izreklo kazen in pri tem upoštevalo tudi sodbe, ki so jih izdala druga sodišča, pošlje overjen prepis, elektronski (skeneran) prepis ali elektronsko obliko pravnomočne sodbe tem sodiščem.

(8) Določbe tega člena o tem, v kakšni obliki se izdela in vroči ali pošlje sodba, se smiselno uporabljajo pri vseh vrstah sodnih odločb.

364. člen

(1) Pisno izdelana sodba se mora popolnoma ujemati s sodbo, ki je bila razglašena. Sodba mora imeti uvod, izrek in obrazložitev.

(2) Uvod sodbe obsega: navedbo, da se sodba izreka v imenu ljudstva, naslov sodišča, ime in priimek predsednika in članov senata ter zapisnikarja, ime in priimek obtoženca, kaznivo dejanje, za katero je bil obtožen, ali je bil navzoč na glavni obravnavi, dan glavne obravnave, ali je bila glavna obravnava javna, ime in priimek tožilca, zagovornika, zakonitega zastopnika in pooblaščenca, ki so bili navzoči na glavni obravnavi, in dan razglasitve izrečene sodbe.

(3) Izrek sodbe obsega osebne podatke o obtožencu (prvi odstavek 227. člena) in odločbo, s katero se obtoženec spozna za krivega dejanja, katerega je obtožen, s katero se oprosti obtožbe za to dejanje ali s katero se obtožba zavrne.

(4) Če je obtoženec spoznan za krivega, mora izrek sodbe obsehati vse potrebne podatke, ki so navedeni v 359. členu

tega zakona, če pa je oproščen obtožbe ali je obtožba zavrnjena, mora izrek sodbe obsegati opis dejanja, katerega je bil obtožen, ter odločbo o stroških kazenskega postopka in o premoženjskopravnem zahtevku, če je bil podan.

(5) Če gre za stek kaznivih dejanj, navede sodišče v izreku sodbe kazni, ki jih je določilo za vsako posamezno kaznivo dejanje, nato pa kazen, ki jo je izreklo za vsa dejanja v steku.

(6) V obrazložitvi sodbe navede sodišče razloge za vsako posamezno točko sodbe.

(7) Sodišče navede določno in popolnoma, katera dejstva šteje za dokazana ali nedokazana in iz katerih razlogov. Pri tem navede zlasti, kako presoja verodostojnost protislovnih dokazov, iz katerih razlogov ni ugodilo posameznim predlogom strank, in kateri razlogi so bili za sodišče odločilni pri reševanju pravnih vprašanj, zlasti pri ugotavljanju, ali sta podana kaznivo dejanje in kazenska odgovornost obtoženca in pri uporabi posameznih določb kazenskega zakona glede obtoženca in njegovega dejanja.

(8) Če se obtoženec obsodi na kazen, je treba v obrazložitvi povedati, katere okoliščine je sodišče upoštevalo pri odmeri kazni. Sodišče mora posebej obrazložiti, kateri razlogi so bili zanj odločilni, ko je spoznalo, da je treba kazen omiliti, obtožencu kazen odpustiti ali izreči pogojno obsodbo ali da je treba izreči varnostni ukrep ali odvzem premoženjske koristi.

(9) Če se obtoženec oprosti obtožbe, je treba v obrazložitvi navesti zlasti, iz katerih razlogov iz 358. člena tega zakona se oprošča.

(10) V obrazložitvi sodbe, s katero zavrne obtožbo, se sodišče ne spušča v presojo glavne stvari, temveč se omeji samo na razloge za zavrnitev obtožbe.

365. člen

(1) Pomote v imenih in številkah ter druge očitne pisne in računske pomote, pomanjkljivosti glede oblike in neskladnosti pisno izdelane sodbe z izvornikom popravi s posebnim sklepom predsednik senata na zahtevo strank ali po uradni dolžnosti.

(2) Če se pisno izdelana sodba in njen izvornik ne ujemata glede podatkov iz 1. do 5. in 7. točke prvega odstavka 359. člena tega zakona, se sklep o popravku vroči osebama, ki so našteje v 363. členu tega zakona. V tem primeru teče rok za pritožbo zoper sodbo od dneva vročitve tega sklepa, zoper katerega ni posebne pritožbe.

C. POSTOPEK S PRAVNIMI SREDSTVI

XXIII. poglavje REDNA PRAVNA SREDSTVA

1. Pritožba zoper sodbo sodišča prve stopnje

a) Pravica do pritožbe

366. člen

(1) Zoper sodbo, izdano na prvi stopnji, se smejo upravičenci pritožiti v petnajstih dneh od vročitve prepisa sodbe.

(2) Pravočasna pritožba upravičenca zadrži izvršitev sodbe.

367. člen

(1) Pravico do pritožbe imajo stranke, zagovornik, obtoženčev zakoniti zastopnik in oškodovanec.

(2) V korist obtoženca se smejo pritožiti tudi njegov konec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik. Rok za pritožbo teče tudi v tem primeru od dneva, ko je bil prepis sodbe vročen obtožencu oziroma njegovemu zagovorniku (četrti odstavek 120. člena).

(3) Državni tožilec se sme pritožiti tako v škodo kakor tudi v korist obtoženca.

(4) Oškodovanec sme izpodbijati sodbo samo glede odločbe sodišča o stroških kazenskega postopka; če pa je državni tožilec prevzel pregon od oškodovanca kot tožilca (drugi odstavek 63. člena), se sme oškodovanec pritožiti iz vseh razlogov, iz katerih se sme izpodbijati sodba (370. člen).

(5) Pritoži se lahko tudi oseba, kateri je bil vzet predmet (drugi odstavek 73. člena kazenskega zakonika) ali kateri je bila odvzeta premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem (75., 77.a in 77.b člen kazenskega zakonika), in pravna oseba, kateri je bil izrečen odvzem premoženjske koristi (77. člen kazenskega zakonika).

(6) Zagovornik in osebe iz drugega odstavka tega člena se smejo pritožiti tudi brez posebnega obtoženčevega pooblastila, vendar ne proti njegovi volji.

368. člen

(1) Upravičenci do pritožbe (367. člen) morajo pritožbo napovedati. Pritožbo lahko napovejo takoj po razglasitvi sodbe oziroma po pouku o pravici do pritožbe (prvi odstavek 362. člena), najkasneje pa v osmih dneh od dneva razglasitve sodbe, oziroma od vročitve prepisa izreka sodbe, če niso bili navzoči pri razglasitvi sodbe (tretji odstavek 362. člena).

(2) Če upravičenec do pritožbe v zakonskem roku pritožbe ne napove, se, razen v primeru iz četrtega odstavka tega člena, šteje, da se je odpovedal pravici do pritožbe.

(3) Če nihče od upravičencev do pritožbe (367. člen) pritožbe ne napove, ni potrebno, da bi pisno izdelana sodba vsebovala obrazložitev.

(4) Če je bila obdolžencu izrečena zaporna kazen, napoved pritožbe ni potrebna. V tem primeru mora biti pisno izdelana sodba vselej obrazložena.

(5) Obtoženec, tožilec in oškodovanec se lahko odpovejo pravici do pritožbe od razglasitve sodbe do izteka roka za pritožbo. Če je bila obtožencu izrečena zaporna kazen, pa se sme obtoženec pravici do pritožbe odpovedati šele, ko mu je bila sodba vročena. Dokler sodišče druge stopnje ne izda odločbe, lahko pritožniki že podano pritožbo umaknejo. Odpoved pritožbe in umik pritožbe se ne moreta preklicati.

b) Vsebina pritožbe

369. člen

(1) Pritožba mora obsegati:

1) navedbo sodbe, zoper katero se podaja pritožba;

2) razlog za izpodbijanje (370. člen);

3) obrazložitev pritožbe;

4) predlog, da se izpodbijana sodba popolnoma ali deloma razveljavi ali spremeni;

5) na koncu podpis osebe, ki se pritožuje.

(2) Če se je zoper sodbo pritožil obtoženec ali kdo iz drugega odstavka 367. člena tega zakona, ali če se je zoper sodbo pritožil oškodovanec, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec, ki nima pooblaščenca, pa pritožba ni sestavljena v skladu z določbami prejšnjega odstavka, zahteva sodišče prve stopnje od pritožnika, naj jo v določenem roku dopolni s pisno vlogo ali na zapisnik pri tem sodišču. Če pritožnik tej zahtevi ne ustreže in pritožba ne vsebuje podatkov iz 2., 3. ali 5. točke prejšnjega odstavka, jo sodišče zavrne. Če pa pritožba ne vsebuje podatka iz 1. točke prejšnjega odstavka, jo zavrne samo, če ne more ugotoviti, na katero sodbo se nanaša. Če je pritožba podana v korist obtoženca in se da dognati, na katero sodbo se nanaša, jo sodišče vendarle pošlje sodišču druge stopnje; če pa se to ne da ugotoviti, jo zavrne.

(3) Če se je zoper sodbo pritožil oškodovanec, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec, ki ima pooblaščenca, ali državni tožilec, pa pritožba ne vsebuje podatkov iz 2., 3. ali 5. točke prvega odstavka tega člena in se ne da dognati, na katero sodbo se nanaša, jo sodišče zavrne.

(4) V pritožbi sme navajati pritožnik nova dejstva in nove dokaze, vendar pa mora povedati razloge, zakaj jih ni navedel že prej. Ko se sklicuje na nova dejstva, mora navesti dokaze,

s katerimi naj bi se ta dejstva dokazala; ko se sklicuje na nove dokaze, pa mora navesti dejstva, ki jih s temi dokazi želi dokazati.

c) Razlogi, s katerimi se sme sodba izpodbijati

370. člen

(1) Sodba se sme izpodbijati:

- 1) zaradi bistvene kršitve določb kazenskega postopka;
- 2) zaradi kršitve kazenskega zakona;
- 3) zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja;
- 4) zaradi odločbe o kazenskih sankcijah, o odvzemu premoženjske koristi, o stroških kazenskega postopka, o premoženjskopравnih zahtevkih in zaradi odločbe o objavi sodbe v tisku, po radiu ali po televiziji.

(2) Sodba, izrečena na podlagi sprejetega priznanja krivde in sporazuma o priznanju krivde se ne sme izpodbijati iz razloga po 3. točki prejšnjega odstavka, sodba, izrečena na podlagi sklenjenega sporazuma o priznanju krivde pa ne zaradi odločb iz 4. točke prejšnjega odstavka, če je sodba izrečena v skladu s pogoji, ki jih je državni tožilec določil za priznanje krivde v obtožnici ali s sklenjenim sporazumom o priznanju krivde.

371. člen

(1) Bistvena kršitev določb kazenskega postopka je podana:

1) če je bilo sodišče nepravilno sestavljeno ali če je pri izrekanju sodbe sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki ni sodeloval na glavni obravnavi ali je bil s pravnomočno odločbo izločen iz sojenja;

2) če je na glavni obravnavi sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki bi bil moral biti izločen (1. do 5. točka prvega odstavka in 1. do 3. točka drugega odstavka 39. člena);

3) če je bila glavna obravnava opravljena brez oseb, katerih navzočnost na glavni obravnavi je po zakonu obvezna, ali če je bil obdolženec, zagovornik, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec kljub svoji zahtevi prikrajšan za pravico uporabljati na glavni obravnavi svoj jezik in v svojem jeziku spremljati njen potek (8. člen);

4) če je bila v nasprotju z zakonom izključena javnost glavne obravnave;

5) če je sodišče prekršilo predpise kazenskega postopka o vprašanju, ali je podana obtožba upravičenega tožilca, ali je podan predlog oškodovanca ali dovoljenje pristojnega državnega organa;

6) če je sodbo izdalo sodišče, ki zaradi stvarne nepristojnosti ne bi smelo soditi v tej stvari, ali če je sodišče nepravilno zavrnilo obtožbo zaradi stvarne nepristojnosti;

7) če sodišče s svojo sodbo ni popolnoma rešilo predmeta obtožbe;

8) če se sodba opira na dokaz, ki je bil pridobljen s kršitvijo z ustavo določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali na dokaz, na katerega se po določbah tega zakona sodba ne more opirati, ali na dokaz, ki je bil pridobljen na podlagi takega nedovoljenega dokaza;

9) če je bila obtožba prekoračena (prvi odstavek 354. člena);

10) če je bil s sodbo prekršen 385. člen tega zakona;

11) če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje sam sebi ali razlogom sodbe; ali če sodba sploh nima razlogov ali če v njej niso navedeni razlogi o odločilnih dejstvih ali so ti razlogi popolnoma nejasni ali v precejšnji meri s seboj v nasprotju; ali če je o odločilnih dejstvih precejšnje nasprotje med tem, kar se navaja v razlogih sodbe o vsebini listin ali zapisnikov o izpovedbah v postopku, in med samimi temi listinami oziroma zapisniki.

(2) Bistvena kršitev določb kazenskega postopka je podana tudi, če sodišče med pripravo glavne obravnave ali med glavno obravnavo ali pri izdaji sodbe ni uporabilo kakšne določbe tega zakona ali jo je uporabilo nepravilno ali če je na glavni obravnavi prekršilo pravice obrambe, pa je to vplivalo ali moglo vplivati na zakonitost in pravilnost sodbe.

372. člen

Kršitev kazenskega zakona je podana, če je kazenski zakon prekršen v vprašanju:

1) ali je dejanje, zaradi katerega se obtoženec preganja, kaznivo dejanje;

2) ali so podane okoliščine, ki izključujejo krivdo ali kaznivost;

3) ali so podane okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon, zlasti pa, ali je kazenski pregon zastaran ali izključen zaradi amnestije ali pomilostitve, ali pa je stvar že pravnomočno razsojena;

4) ali je bil glede kaznivega dejanja, ki je predmet obtožbe, uporabljen zakon, ki se ne bi bil smel uporabiti;

5) ali je bila z odločbo o kazni, pogojni obsodbi ali sodnem opominu oziroma z odločbo o varnostnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi prekoračena pravica, ki jo ima sodišče po zakonu;

6) ali so bile prekršene določbe o vštevanju pripora in prestane kazni.

373. člen

(1) Sodba se sme izpodbijati zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, če je sodišče kakšno odločilno dejstvo ugotovilo zmotno ali ga sploh ni ugotovilo.

(2) Dejansko stanje je nepopolno ugotovljeno tudi tedaj, če na to kažejo nova dejstva ali novi dokazi.

374. člen

(1) Sodba oziroma sklep o sodnem opominu se sme izpodbijati zaradi odločbe o kazni, pogojni obsodbi in sodnem opominu, če z njo sicer ni bila prekoračena zakonska pravica (5. točka 372. člena), vendar sodišče ni pravilno odmerilo kazni glede na okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo kazen večja ali manjša, in zaradi tega, ker je sodišče uporabilo določbe o omilitvi kazni, o odpustitvi kazni, o pogojni obsodbi ali o sodnem opominu ali ker teh določb ni uporabilo, čeprav so bili za to podani zakonski pogoji. V primeru iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona pa se sme odločba o kazni izpodbijati tudi iz razloga, ker sodišče ni pravilno odločilo o načinu njene izvršitve.

(2) Odločba o varnostnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi se sme izpodbijati tudi, če sicer ne gre za kršitev zakona iz 5. točke 372. člena tega zakona, pač pa je sodišče nepravilno izdalo to odločbo ali ni izreklo varnostnega ukrepa oziroma odvzema premoženjske koristi, čeprav so bili za to podani zakonski pogoji.

(3) Odločba o stroških kazenskega postopka se sme izpodbijati, če je sodišče o njih odločilo nepravilno ali v nasprotju z določbami tega zakona.

(4) Odločba o premoženjskopравnih zahtevkih ter odločba o objavi sodbe v tisku, po radiu ali televiziji se sme izpodbijati, če je sodišče o teh vprašanih odločilo v nasprotju z določbami zakona.

d) Postopek s pritožbo

375. člen

(1) Pritožba se poda pri sodišču, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, v zadostnem številu izvodov za sodišče ter za nasprotno stranko in zagovornika, da nanjo odgovorita.

(2) Prepozno (389. člen) in nedovoljeno (390. člen) pritožbo zavrne s sklepom predsednik senata sodišča prve stopnje.

376. člen

Izvod pritožbe vroči sodišče prve stopnje nasprotni stranki (120. in 121. člen), ki sme nato v osmih dneh po njenem prejemu podati sodišču odgovor na pritožbo. Pritožbo in odgovor z vsemi spisi predloži sodišče prve stopnje sodišču druge stopnje.

377. člen

(1) Ko dobi sodišče druge stopnje spise s pritožbo, se spisi v skladu s sodnim redom dodelijo sodniku poročevalcu.

(2) Sejo senata na predlog sodnika poročevalca razpiše predsednik senata.

(3) Sodnik poročevalec si po potrebi lahko preskrbi od sodišča prve stopnje poročilo o kršitvah določb kazenskega postopka; lahko pa se preko tega sodišča ali preko preiskovalnega sodnika sodišča, na katerega območju je treba opraviti dejanje, ali na kakšen drug način prepriča o navedbah v pritožbi, ki se tičejo novih dokazov in novih dejstev, ali si od drugih organov ali pravnih oseb preskrbi potrebna poročila ali spise.

(4) Če sodnik poročevalec ugotovi, da so v spisih zapisniki in obvestila iz 83. člena tega zakona, pošlje spise sodišču prve stopnje pred sejo senata na drugi stopnji, da izda predsednik senata na prvi stopnji sklep o njihovi izločitvi iz spisov in jih po pravnomočnosti sklepa v zaprtem ovitku izroči preiskovalnemu sodniku, da jih hrani ločeno od drugih spisov.

378. člen

(1) Sodišče o seji obvesti vse stranke in zagovornike, če katerikoli izmed njih zahteva, da je o seji senata obveščen ali če predsednik senata oziroma senat oceni, da je njihova navzočnost na seji koristna za razjasnitev stvari.

(2) Če je obtoženec v priporu ali prestaja kazen in se želi udeležiti seje senata, mu je to potrebno omogočiti.

(3) Sejo senata vodi predsednik senata. Seja se začne s poročilom sodnika poročevalca o stanju stvari in predstavljajo pritožb, ki se bodo obravnavale. Če je stranka, ki je vložila pritožbo, na seji navzoča, predstavi glavne poudarke vložene pritožbe, nasprotna stranka pa lahko poda odgovor na pritožbo. Senat lahko zahteva od strank, ki so navzoče na seji, potrebna pojasnila glede na njihove navedbe in v zvezi z navedbami v pritožbi ter v odgovoru na pritožbo. Strankam se lahko na njihov obrazložen predlog dovoli, da v dopolnitev pritožbenih navedb preberejo posamezne spise ali listine iz spisa oziroma da se vpogleda v določeno spisovno gradivo. Po zaključenih nastopih strank predsednik senata naznani, da je seja končana in se senat umakne k posvetovanju in glasovanju.

(4) Če stranke, ki so bile v redu obveščene, ne pridejo, to ni ovira, da senat ne bi imel seje. Če obtoženec ni sporočil sodišču spremembe prebivališča ali naslova, ima senat lahko sejo, čeprav obtoženec o njej ni bil obveščen.

(5) Senat lahko sklene, da bo po seji, o kateri so bile v redu obveščene stranke in zagovorniki, svojo odločitev razglasil. Razglasitev poteka tako, da sodnik poročevalec prebere izrek odločbe in pove na kratko njene razloge.

(6) Na seji senata, na kateri so navzoče stranke, se sme izključiti javnost samo pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu (členi 295 do 297).

(7) Zapisnik o seji senata se priključi spisom sodišča prve in druge stopnje.

(8) Če je sodišče druge stopnje opravilo sejo senata, o kateri so bile stranke v redu obveščene, razglasitev odločitve pa je bila odložena, o dnevu in kraju razglasitve ni potrebno ponovno obveščati strank, ki na seji niso bile navzoče.

(9) Sklepi iz 389. in 390. člena tega zakona se smejo izdati tudi brez obvestila strank o seji senata.

379. člen

(1) Sodišče druge stopnje odloči na seji senata ali na podlagi opravljene obravnave.

(2) Ali naj se opravi obravnava, odloči sodišče druge stopnje na seji senata.

380. člen

(1) Obravnava pred sodiščem druge stopnje se opravi samo, če je treba zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja izvesti nove dokaze ali ponoviti že prej izvedene dokaze in če so podani opravičeni razlogi za to, da se zadeva ne vrne sodišču prve stopnje v novo glavno obravnavo.

(2) Na obravnavo pred sodiščem druge stopnje se povabijo obtoženec in njegov zagovornik, tožilec, oškodovanec, zakoniti zastopniki in pooblaščenca oškodovanca

kot tožilca in zasebnega tožilca in pa tiste priče in izvedenci, za katere sodišče na predlog strank ali po uradni dolžnosti sklene, da jih je potrebno zaslišati.

(3) Če je obtoženec v priporu ali prestaja kazen, ukrene predsednik senata sodišča druge stopnje, kar je treba, da se privede na obravnavo.

(4) Če oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec ne pride na obravnavo pred sodiščem druge stopnje, se ne uporabi drugi odstavek 306. člena tega zakona.

381. člen

(1) Obravnava pred sodiščem druge stopnje se začne s poročilom poročevalca, ki razloži stanje stvari, ne da bi dal svoje mnenje o utemeljenosti pritožbe.

(2) Na predlog ali po uradni dolžnosti se prebere sodba ali del sodbe, na katerega se nanaša pritožba, po potrebi pa tudi zapisnik o glavni obravnavi.

(3) Nato se pozove pritožnik, naj obrazloži pritožbo, za njim pa nasprotnik, naj mu odgovori. Obtoženec in njegov zagovornik imata vselej zadnjo besedo.

(4) Stranke smejo na obravnavi navajati nove dokaze in nova dejstva.

(5) Tožilec sme glede na izid obravnave popolnoma ali deloma umakniti obtožnico ali jo spremeniti v obtoženčevo korist. Če državni tožilec popolnoma umakne obtožnico, ima oškodovanec pravice, ki jih določa 61. člen tega zakona.

382. člen

Če ni v prejšnjih členih določeno kaj drugega, se določbe o glavni obravnavi pred sodiščem prve stopnje smiselno uporabljajo tudi v postopku pred sodiščem druge stopnje.

e) Meje preizkusa sodbe sodišča prve stopnje

383. člen

(1) Sodišče druge stopnje preizkusi sodbo v tistem delu, v katerem se izpodbija s pritožbo, vendar pa mora vselej po uradni dolžnosti preizkusiti:

1) ali je podana kršitev določb kazenskega postopka iz 1., 5., 6. ter 8. do 11. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona in ali je bila glavna obravnava v nasprotju z določbami tega zakona opravljena v nenavzočnosti obtoženca, če je bila obvezna obramba, pa tudi, ali je bila glavna obravnava opravljena v nenavzočnosti obtoženčevega zagovornika;

2) ali je bil v škodo obtoženca prekršen kazenski zakon (372. člen).

(2) Če pritožba, ki je podana v korist obtoženca, ne vsebuje podatkov iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 369. člena tega zakona, se sodišče druge stopnje omeji na preizkus kršitev iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka in na preizkus odločbe o kazni, varnostnih ukrepih in odvzemu premoženjske koristi (374. člen).

384. člen

Na kršitev zakona iz 2. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona se sme pritožnik sklicevati v pritožbi samo, če na kršitev ni mogel opozoriti med glavno obravnavo ali če je nanjo opozoril, pa je sodišče prve stopnje ni upoštevalo.

385. člen

Če je podana pritožba samo v obtoženčevo korist, se sodba ne sme spremeniti v njegovo škodo glede pravne presoje dejanja in kazenske sankcije.

386. člen

Pritožba zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ali zaradi kršitve kazenskega zakona, ki se poda v korist obtoženca, obsega tudi pritožbo zaradi odločbe o kazenski sankciji in o odvzemu premoženjske koristi (374. člen).

387. člen

Če sodišče druge stopnje ob pritožbi kogarkoli ugotovi, da so razlogi, zaradi katerih je odločilo v korist obtoženca, v

korist tudi kateremu od soobtožencev, ki se ni pritožil ali se ni pritožil v tej smeri, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi se bil pritožil tudi ta.

f) *Odločbe sodišča druge stopnje o pritožbi*

388. člen

(1) Sodišče druge stopnje lahko na seji senata ali na podlagi obravnave zavrže pritožbo kot prepozno ali kot nedovoljeno; ali jo zavrne kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje; ali razveljavi to sodbo in pošlje zadevo sodišču prve stopnje v novo sojenje in odločitev; ali pa spremeni sodbo sodišča prve stopnje.

(2) O vseh pritožbah zoper isto sodbo odloči sodišče druge stopnje z eno odločbo.

389. člen

Pritožba se zavrže s sklepom kot prepozna, če se ugotovi, da je bila podana po preteku zakonskega roka.

390. člen

Pritožba se zavrže s sklepom kot nedovoljena, če se ugotovi, da jo je podala oseba, ki nima pravice do pritožbe, ali oseba, ki se je pritožbi odpovedala, ali če se ugotovi, da je pritožba umaknjena ali da je bila po umiku pritožba ponovno vložena, ali če pritožba po zakonu ni dovoljena.

391. člen

Sodišče druge stopnje zavrne s sodbo pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje, če ugotovi, da niso podani razlogi, s katerimi se sodba izpodbija, in tudi ne kršitev zakona iz prvega odstavka 383. člena tega zakona.

392. člen

(1) Sodišče druge stopnje s sklepom ugotovi pritožbi in sodbo sodišča prve stopnje razveljavi ali jo razveljavi po uradni dolžnosti in vrne zadevo v novo sojenje, če ugotovi, da je podana bistvena kršitev določb kazenskega postopka, razen primera iz drugega odstavka tega člena in primerov iz prvega odstavka 394. člena tega zakona, ali če misli, da je treba zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja odrediti novo glavno obravnavo pred sodiščem prve stopnje.

(2) Če je podana bistvena kršitev določb kazenskega postopka iz 8. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona, se sodba sodišča prve stopnje ne sme razveljaviti, če bi bila razveljavitev samo iz tega razloga v škodo obtoženca.

(3) Sodišče druge stopnje razveljavi s sklepom sodbo sodišča prve stopnje tudi ko sodba ni bila izpodbijana zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, če nastane pri odločanju o pritožbi precejšen dvom o resničnosti odločilnih dejstev, ki so bila ugotovljena v sodbi, zaradi česar misli, da je bilo dejansko stanje zmotno ali nepopolno ugotovljeno v obtoženčevo škodo.

(4) Sodišče druge stopnje sme odrediti, da se opravi nova glavna obravnava pri sodišču prve stopnje pred popolnoma spremenjenim senatom.

(5) V primeru, ko je edini razlog za razveljavitev sodbe sodišča prve stopnje zmotno ugotovljeno dejansko stanje in je za pravilno ugotovitev potrebna samo drugačna presoja že ugotovljenih dejstev, ne pa tudi izvedba novih dokazov ali ponovitev že izvedenih dokazov, sodišče druge stopnje sodbe sodišča prve stopnje ne razveljavi, ampak ravna po prvem odstavku 394. člena tega zakona.

(6) Sodišče druge stopnje sme razveljaviti sodbo sodišča prve stopnje samo deloma, če se dajo posamezni deli sodbe izločiti brez škode za pravilno razsodbo. V takem primeru sme sodišče druge stopnje za kazniva dejanja iz nerazveljavljenega dela sodbe izreči kazensko sankcijo.

(7) Če je obtoženec v priporu, preizkusi sodišče druge stopnje, ali so še dani razlogi za pripor in s sklepom ugotovi, da so razlogi za pripor še podani ali pa pripor odpravi. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

393. člen

Če sodišče druge stopnje pri obravnavi pritožbe ugotovi, da je podan primer iz prvega odstavka 352. člena tega zakona, razveljavi s sklepom sodbo sodišča prve stopnje in zavrže obtožnico. Enako ravna sodišče druge stopnje tudi v primeru, če ugotovi, da okrajno sodišče ni bilo stvarno pristojno za sojenje, razen če je bila pritožba podana samo v korist obtoženca.

394. člen

(1) Sodišče druge stopnje s sodbo ugotovi pritožbi in spremeni sodbo sodišča prve stopnje ali jo spremeni po uradni dolžnosti, če ugotovi, da so bila odločilna dejstva v sodbi sodišča prve stopnje sicer pravilno ugotovljena, da pa je treba glede na ugotovljeno dejansko stanje ob pravilni uporabi zakona izreči drugačno sodbo, glede na stanje stvari pa tudi v primeru kršitve iz 5., 9. in 10. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona.

(2) Če sodišče druge stopnje spozna, da so podani zakonski pogoji za sodni opomin, spremeni s sklepom sodbo sodišča prve stopnje in izreče sodni opomin.

(3) Če so zaradi potrditve ali spremembe sodbe sodišča prve stopnje izpolnjeni pogoji za odreditev, podaljšanje oziroma odpravo pripora po prvem ali tretjem odstavku 361. člena tega zakona, izda sodišče druge stopnje o tem sklep. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

395. člen

(1) V obrazložitvi sodbe oziroma sklepa presodi sodišče druge stopnje navedbe pritožbe in navede kršitve zakona, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti.

(2) Če se sodba sodišča prve stopnje razveljavi zaradi bistvenih kršitev določb kazenskega postopka, je treba v obrazložitvi navesti, katere določbe so bile prekršene in v čem je kršitev (371. člen).

(3) Če se sodba sodišča prve stopnje razveljavi zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, je treba navesti, v čem so pomanjkljivosti pri ugotovitvi dejanskega stanja oziroma zakaj so novi dokazi in dejstva pomembni za pravilno odločbo in zakaj vplivajo nanjo.

396. člen

(1) Sodišče druge stopnje vrne vse spise sodišču prve stopnje z zadostnim številom overjenih prepisov svoje odločbe, da jih izroči strankam in drugim prizadetim osebam.

(2) Če je obtoženec v priporu, mora sodišče druge stopnje poslati svojo odločbo s spisi sodišču prve stopnje najkasneje v treh mesecih od dneva, ko jih je od njega prejelo.

(3) Spise v elektronski obliki sodišče druge stopnje vrne sodišču prve stopnje po elektronski poti skupaj s svojo odločbo v elektronski obliki, da jo vroči strankam in drugim prizadetim osebam.

397. člen

(1) Sodišče prve stopnje, ki je dobilo zadevo v sojenje, vzame za podlago prejšnjo obtožnico. Če je sodba sodišča prve stopnje deloma razveljavljena, vzame za podlago samo tisti del obtožbe, ki se nanaša na razveljavljeni del sodbe.

(2) Na novi glavni obravnavi smejo navajati stranke tudi nova dejstva in predlagati nove dokaze.

(3) Sodišče prve stopnje mora opraviti vsa procesna dejanja in pretresti vsa sporna vprašanja, na katera je opozorilo sodišče druge stopnje v svoji odločbi.

(4) Pri izrekanju nove sodbe je sodišče prve stopnje vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

(5) Če je obtoženec v priporu, mora senat sodišča prve stopnje ravnati po drugem odstavku 207. člena tega zakona.

(6) Če je bil obtoženec še pred pravnomočnostjo sodbe oddan v zavod za prestajanje kazni (sedmi odstavek 361. člena), sme predsednik senata izdati sklep, da se obtoženca vrne v pripor.

2. Pritožba zoper sodbo sodišča druge stopnje

398. člen

(1) Zoper sodbo sodišča druge stopnje je dovoljena pritožba na vrhovno sodišče, vendar samo v navedenih primerih:

1) če je sodišče druge stopnje izreklo kazen dosmrtnega zapora ali zapora 30 let ali če je potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, s katero je bila izrečena taka kazen;

2) če je sodišče druge stopnje na podlagi opravljene obravnave dejansko stanje ugotovilo drugače kakor sodišče prve stopnje in na tako ugotovljeno dejansko stanje oprlo svojo sodbo;

3) če je sodišče druge stopnje spremenilo sodbo, s katero je sodišče prve stopnje obtoženca oprostilo obtožbe in izreklo sodbo, s katero ga je spoznalo za krivega.

(2) O pritožbi zoper sodbo sodišča druge stopnje odloča vrhovno sodišče na seji senata po določbah, ki veljajo za postopek na drugi stopnji. Pred tem sodiščem ni obravnave.

(3) Določbe 387. člena tega zakona se uporabijo tudi za soobtoženca, ki ni imel pravice pritožiti se zoper sodbo sodišča druge stopnje.

3. Pritožba zoper sklep

399. člen

(1) Zoper sklepe preiskovalnega sodnika in zoper druge sklepe sodišča, izdane na prvi stopnji, se smejo stranke in osebe, katerih pravice so prekršene, pritožiti vselej, kadar ni v tem zakonu izrecno določeno, da ni pritožbe.

(2) Zoper sklep, ki ga izda senat pred ali med preiskavo, ni pritožbe, razen če je v tem zakonu drugače določeno.

(3) Sklepi, ki se izdajo za pripravo glavne obravnave in sodbe, se smejo izpodbijati samo v pritožbi zoper sodbo.

(4) Zoper sklep vrhovnega sodišča ni pritožbe.

400. člen

(1) Pritožba se poda pri sodišču, ki je izdalo sklep.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, je treba pritožbo zoper sklep podati v osmih dneh od dne, ko je bil sklep vročen.

401. člen

Če ni v tem zakonu drugače določeno, se z vložitvijo pritožbe zadrži izvršitev sklepa, zoper katerega je pritožba podana.

402. člen

(1) O pritožbi zoper sklep sodišča prve stopnje odloča sodišče druge stopnje na seji senata, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) O pritožbi zoper sklep preiskovalnega sodnika odloča senat istega sodišča (šesti odstavek 25. člena), če ni v tem zakonu drugače določeno.

(3) Ko sodišče odloča o pritožbi, lahko s sklepom zavrže pritožbo kot prepozno ali kot nedovoljeno ali jo zavrne kot neutemeljeno ali pa pritožbi ugodi in sklep spremeni ali razveljavi in zadevo po potrebi pošlje v novo odločitev.

(4) Ko sodišče odloča o pritožbi zoper sklep o zavrnjenju obtožnice, sme izreči zavrnilno sodbo, če spozna, da so podani pogoji za izdajo take sodbe.

(5) Ko sodišče preskuša pritožbo, mora po uradni dolžnosti paziti, ali je bilo sodišče prve stopnje stvarno pristojno za sklep oziroma ali je sklep izdal upravičeni organ.

403. člen

(1) Za postopek s pritožbo zoper sklep se smiselno uporabljajo členi od 367. do 375., prvi, četrti in peti odstavek 377. člena, 385., 387. in drugi odstavek 388. člena tega zakona.

(2) Če je vložena pritožba zoper sklep iz 492. člena tega zakona, se glede obveščanja o seji senata uporabljajo določbe 378. členu tega zakona.

404. člen

Če ni v tem zakonu določeno kaj drugega, se določbe 399. do 403. člena tega zakona smiselno uporabljajo tudi za vse druge sklepe, ki se izdajo po tem zakonu.

405. člen

Določbe 365. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za tiste sklepe, zoper katere je dovoljena posebna pritožba.

XXIV. poglavje
IZREDNA PRAVNA SREDSTVA**1. Obnova kazenskega postopka**

406. člen

Kazenski postopek, ki je končan s pravnomočnim sklepom ali s pravnomočno sodbo, se sme na zahtevo upravičenca obnoviti samo v primerih in ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

407. člen

(1) Pravnomočna sodba se sme spremeniti tudi brez obnove kazenskega postopka:

1) če je bilo v dveh ali več sodbah zoper istega obsojenca pravnomočno izrečenih več kazni, pa niso bile uporabljene določbe o odmeri enotne kazni za dejanja v steku;

2) če je bila pri izreku enotne kazni po določbah o steku upoštevana kot določena (55. člen kazenskega zakonika) tudi kazen, ki je bila že zajeta v kazni, izrečeni po določbah o steku v kakšni prejšnji sodbi;

3) če se pravnomočna sodba, s katero je bila za več kaznivih dejanj izrečena enotna kazen, delno ne bi mogla izvršiti zaradi amnestije, pomilostitve ali iz drugih razlogov.

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka sodišče z novo sodbo spremeni prejšnje sodbe glede odločbe o kazni in izreče eno samo kazen. Za novo sodbo je pristojno sodišče prve stopnje, ki je sodilo v zadevi, v kateri je bila izrečena najstrožja vrsta kazni; pri kaznih iste vrste tisto sodišče, ki je izreklo najvišjo kazen; če so kazni enake, pa tisto sodišče, ki je zadnje izreklo kazen.

(3) V primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena spremeni svojo sodbo sodišče, ki je pri izreku enotne kazni napačno upoštevalo kazen, že zajeto v kakšni prejšnji sodbi.

(4) V primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena spremeni sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji, prejšnjo sodbo glede kazni in izreče novo kazen ali pa določi, koliko od kazni, ki je bila izrečena s prejšnjo sodbo, je treba izvršiti.

(5) Novo sodbo izda sodišče na seji senata na predlog državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo ali obsojenca po zaslišanju nasprotne stranke.

(6) Če so bile v primerih iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena pri izreku kazni upoštewane tudi sodbe drugih sodišč, je treba overjen prepis nove pravnomočne sodbe poslati tudi tem sodiščem.

408. člen

(1) Če je bila s pravnomočnim sklepom zahteva za preiskavo zavrnjena zato ker ni bilo zahteve upravičenega tožilca ali ker ni bilo potrebnega predloga oškodovanca ali dovoljenja državnega organa, ali ker so bile podane druge okoliščine, ki so začasno preprečevale pregon, ali če je bila iz enakega razloga obtožnica zavržena, se postopek na zahtevo upravičenega tožilca nadaljuje, brž ko prenehajo vzroki, zaradi katerih je bil izdan tak sklep.

(2) Če je bila s pravnomočnim sklepom obtožnica zavržena zaradi stvarne nepristojnosti sodišča, se postopek nadaljuje pred stvarno pristojnim sodiščem na zahtevo upravičenega tožilca.

409. člen

Če je bila s pravnomočnim sklepom zahteva za preiskavo zavrnjena, zato ker ni bil podan utemeljen sum, da je osumlje-

nec oziroma obdolženec storil kaznivo dejanje, se sme na zahtevo upravičenega tožilca kazenski postopek znova uvesti, če se predložijo novi dokazi, na podlagi katerih se senat (šesti odstavek 25. člena) lahko prepriča, da so izpolnjeni pogoji za uvedbo kazenskega postopka.

410. člen

(1) Kazenski postopek, ki je končan s pravnomočno sodbo, se sme obnoviti samo v korist obsojenca. Postopek se obnovi:

1) če se dokaže, da temelji sodba na ponarejeni listini ali na krivi izpovedbi prič, izvedenca ali tolmača;

2) če se dokaže da je prišlo do sodbe zaradi kaznivega dejanja sodnika, sodnika porotnika ali osebe, ki je opravljala preiskovalna dejanja;

3) če se navedejo nova dejstva ali predložijo novi dokazi, ki utegnejo sami zase ali v zvezi s prejšnjimi dokazi povzročiti oprostitev tistega, ki je bil obsojen, ali pa njegovo obsodbo po milejšem kazenskem zakonu;

4) če je bilo več oseb obsojenih zaradi istega dejanja, ki ga je mogla storiti samo ena oseba ali samo nekatere od njih;

5) če se v primeru obsodbe za nadaljevano kaznivo dejanje ali za kakšno drugo kaznivo dejanje, ki obsega po zakonu več istovrstnih dejanj, navedejo nova dejstva ali predložijo novi dokazi, ki kažejo na to, da obsojenec ni storil dejanja, ki je obseženo s kaznivim dejanjem iz obsodbe, da pa bi to dejstvo bistveno vplivalo na odmero kazni.

(2) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka se mora dokazati s pravnomočno sodbo, da so bile omenjene osebe spoznane za krive tistih kaznivih dejanj. Če se postopek zoper te osebe ne more izvesti, ker so umrle ali ker so podane okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon, se smejo dejstva iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka dokazovati tudi z drugimi dokazi.

411. člen

(1) Obnovo kazenskega postopka smejo zahtevati stranke in zagovornik; po obsojenčevi smrti pa jo smejo zahtevati državni tožilec, če je tekel postopek na njegovo zahtevo in osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona.

(2) Obnova kazenskega postopka se sme zahtevati tudi potem, ko je obsojenec kazen prestal, in ne glede na zastaranje, amnestijo ali pomilostitev.

(3) Če sodišče, ki bi bilo pristojno za odločitev o obnovi kazenskega postopka (412. člen), zve, da je podan kakšen razlog za obnovo kazenskega postopka, obvesti o tem obsojenca oziroma drugo osebo, ki je upravičena vložiti zahtevo.

412. člen

(1) O zahtevi za obnovo kazenskega postopka odloča senat (šesti odstavek 25. člena) sodišča, ki je v prejšnjem postopku sodilo na prvi stopnji.

(2) V zahtevi se mora navesti, iz katerega zakonskega razloga se zahteva obnova in s katerimi dokazi so podprta dejstva, na katera se zahteva opira. Če v zahtevi ni teh podatkov, zahteva sodišče od predlagatelja, naj jo v določenem roku dopolni.

(3) Pri odločanju o zahtevi v senatu ne more sodelovati sodnik, ki je sodeloval pri sodbi v prejšnjem postopku.

413. člen

(1) Sodišče zavrže zahtevo s sklepom, če ugotovi na podlagi same zahteve in spisov prejšnjega postopka, da jo je podala neupravičena oseba; ali da ni zakonskih pogojev za obnovo postopka; ali da so bila dejstva in dokazi, na katere se zahteva opira, navedena že v kakšni prejšnji zahtevi za obnovo postopka, ki je bila s pravnomočnim sklepom sodišča zavrnjena; ali da dejstva in dokazi očitno niso taki, da bi se mogla na podlagi njih dovoliti obnova; ali da tisti, ki zahteva obnovo, ni ravnal po drugem odstavku prejšnjega člena.

(2) Če sodišče ne zavrže zahteve, vroči prepis zahteve nasprotni stranki, ki ima nato v osmih dneh pravico nanjo odgo-

voriti. Ko prispe sodišču odgovor na zahtevo ali ko preteče rok za odgovor, odredi predsednik senata, da se raziščejo dejstva in preskrbijo dokazi, na katere se sklicujeta zahteva in odgovor nanjo. Sodnik, ki opravlja poizvedbe, ravna po petem odstavku 178. člena tega zakona.

(3) Po opravljenih poizvedbah, v primerih ko gre za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, odredi predsednik senata, naj se spisi pošljejo državnemu tožilcu, ki jih mora brez odlašanja vrniti s svojim mnenjem.

414. člen

(1) Ko državni tožilec vrne spise, sme sodišče odrediti, naj se poizvedbe dopolnijo; sicer pa na podlagi uspeha poizvedb ugotovi zahtevi in dovoli obnovo kazenskega postopka ali pa zahtevo zavrne.

(2) Če sodišče spozna, da so razlogi, zaradi katerih je dovolilo obnovo postopka, v korist tudi kateremu od soobtožencev, ki ni zahteval obnove postopka, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi jo bil zahteval tudi ta.

(3) V sklepu, s katerim dovoli obnovo kazenskega postopka, odloči sodišče, da se takoj razpiše nova glavna obravnava ali pa da se stvar vrne v stanje preiskave oziroma da se opravi preiskava, če je prej ni bilo.

(4) Če sodišče misli, da bo obsojenec glede na predložene dokaze v obnovljenem postopku obsojen na tako kazni, da bi moral biti po vštetju že prestane kazni izpuščen, da bo oproščen obtožbe ali da bo obtožba zoper njega zavrnjena, odredi, da se izvršitev sodbe odloži oziroma začasno ustavi.

(5) Ko postane sklep, s katerim je dovoljena obnova kazenskega postopka, pravnomočen, se izvršitev kazni ustavi; vendar pa odredi sodišče pripor, če so podani razlogi iz 201. člena tega zakona.

415. člen

(1) Za novi postopek, ki teče na podlagi sklepa, s katerim je dovoljena obnova kazenskega postopka, veljajo iste določbe kakor za prvi postopek. V novem postopku sodišče ni vezano na sklepe prejšnjega postopka.

(2) Če se novi postopek ustavi do začetka glavne obravnave, razveljavi sodišče s sklepom o ustavitvi postopka tudi prejšnjo sodbo.

(3) Ko izda sodišče v novem postopku sodbo, izreče v njej, da se prejšnja sodba deloma ali v celoti razveljavi ali pa da ostane v veljavi. V kazni, ki jo določi z novo sodbo, všteje obtožencu prestano kazni, če pa je bila obnova dovoljena samo za nekatera od dejanj, za katera je bil obtoženec obsojen, izreče novo enotno kazni po določbah kazenskega zakona.

(4) V novem postopku je sodišče vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

416. člen

Določbe tega poglavja o obnovi kazenskega postopka (členi 406 do 415) se smiselno uporabljajo tudi, kadar je vložena zahteva za spremembo pravnomočne sodne odločbe na podlagi odločbe ustavnega sodišča, s katero je bil razveljavljen ali odpravljen predpis, na podlagi katerega je bila izdana pravnomočna obsodilna sodba, ali na podlagi odločbe Evropskega sodišča za človekove pravice, ki se nanaša na kakšen razlog za obnovo kazenskega postopka.

2. (črtan)

417. člen
(črtan)

418. člen
(črtan)

419. člen
(črtan)

3. Zahteva za varstvo zakonitosti

420. člen

(1) Zoper pravnomočno sodno odločbo, s katero je bil končan kazenski postopek, zoper drugo odločbo pa le, če je od odločitve vrhovnega sodišča mogoče pričakovati odločitev o pravnem vprašanju, ki je pomembno za zagotovitev pravne varnosti, enotne uporabe prava ali za razvoj prava preko sodne prakse in zoper sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, se sme po pravnomočno končanem kazenskem postopku vložiti zahteva za varstvo zakonitosti v naslednjih primerih:

- 1) zaradi kršitve kazenskega zakona;
- 2) zaradi bistvene kršitve določb kazenskega postopka iz prvega odstavka 371. člena tega zakona;
- 3) zaradi drugih kršitev določb kazenskega postopka, če so te kršitve vplivale na zakonitost sodne odločbe.

(2) Zahteve za varstvo zakonitosti ni mogoče vložiti zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in tudi ne zoper odločbo vrhovnega sodišča, s katero je bilo odločeno o zahtevi za varstvo zakonitosti.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sme vrhovni državni tožilec vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti zaradi vsake kršitve zakona.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se sme med kazenskim postopkom, ki ni pravnomočno končan, vložiti zahteva za varstvo zakonitosti samo zoper pravnomočno odločbo o odreditvi pripora, zoper pravnomočno odločbo o podaljšanju pripora pa le v primeru podaljšanja s sklepom senata vrhovnega sodišča (drugi odstavek 205. člena) in v primeru podaljšanja po vložitvi obtožnice (drugi odstavek 272. člena).

(5) Na kršitve iz prvega odstavka tega člena se sme vložnik sklicevati samo, če jih ni mogel uveljavljati v pritožbi ali če jih je uveljavljal, pa jih sodišče druge stopnje ni upoštevalo.

421. člen

(1) Zahtevo za varstvo zakonitosti smejo vložiti vrhovni državni tožilec, obdolženec in zagovornik. Po obdolženčevi smrti pa jo smejo v njegovo korist vložiti osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona.

(2) Vrhovni državni tožilec sme vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti tako v škodo, kakor tudi v korist obdolženca.

(3) Obdolženec, zagovornik in osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona smejo vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti v treh mesecih oziroma, če gre za odločbo iz četrtega odstavka prejšnjega člena, v osmih dneh od zadnje vročitve pravnomočne sodne odločbe obdolžencu oziroma zagovorniku (četrti odstavek 120. člena). Če zoper odločbo sodišča prve stopnje ni bilo pritožbe, se ta rok šteje od pravnomočnosti te odločbe.

(4) Če je z odločbo Evropskega sodišča za človekove pravice ugotovljeno, da je bila s pravnomočno sodno odločbo v škodo obdolženca kršena človekova pravica ali temeljna svoboščina, se rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti šteje od dneva vročitve odločbe Evropskega sodišča obdolžencu.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka prejšnjega člena je mogoče zahtevo za varstvo zakonitosti iz prejšnjega odstavka vložiti tudi zoper odločbo vrhovnega sodišča.

422. člen

(1) Zahteva za varstvo zakonitosti se poda pri sodišču, ki je izdalo odločbo na prvi stopnji.

(2) Predsednik senata sodišča prve stopnje zavrže s sklepom zahtevo za varstvo zakonitosti, če je vložena zoper odločbo vrhovnega sodišča (drugi odstavek 420. člena), če jo je vložil nekdo, ki ni imel te pravice (prvi odstavek 421. člena), ali če je prepozna (tretji odstavek 421. člena). Zoper ta sklep je dovoljena pritožba na sodišče druge stopnje.

(3) Sodišče prve stopnje sme, glede na vsebino zahteve za varstvo zakonitosti odrediti, da se izvršitev pravnomočne sodne odločbe odloži ali prekine.

423. člen

(1) O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče na seji.

(2) Vrhovno sodišče s sklepom zavrže zahtevo za varstvo zakonitosti, če je ta nedovoljena ali prepozna (drugi odstavek 422. člena) ali ne izpolnjuje pogojev iz prvega ali petega odstavka 420. člena, sicer pa izvod zahteve pošlje nasprotni stranki, ki lahko v petnajstih dneh od prejema zahteve oziroma v osmih dneh, če gre za zahtevo zoper odločbo iz četrtega odstavka 420. člena tega zakona, nanjo odgovori. Vrhovnemu državnemu tožilstvu se zahteva za varstvo zakonitosti pošlje s spisi.

(3) Preden se zadeva predloži v odločanje, lahko preskrbi sodnik, ki je določen za poročevalca, po potrebi poročilo o zadržanih kršitvah zakona.

(4) Glede na vsebino zahteve lahko vrhovno sodišče odredi, da se izvršitev pravnomočne sodne odločbe odloži oziroma prekine.

424. člen

(1) Pri odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti se omeji sodišče samo na preizkus tistih kršitev zakona, na katere se sklicuje vložnik v svoji zahtevi.

(2) Če sodišče spozna, da so razlogi, zaradi katerih je izdalo odločbo v obdolženčevo korist, podani tudi v korist kakšnega drugega soobdolženca, glede katerega ni bila vložena zahteva za varstvo zakonitosti, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi bila taka zahteva vložena.

(3) Če je vložena zahteva za varstvo zakonitosti v obdolženčevo korist, je sodišče pri odločanju vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

425. člen

Vrhovno sodišče zavrne s sodbo zahtevo za varstvo zakonitosti kot neutemeljeno, če ugotovi, da ni podana kršitev zakona, na katero se sklicuje vložnik v svoji zahtevi ali če je zahteva za varstvo zakonitosti vložena zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

426. člen

(1) Če vrhovno sodišče ugotovi, da je zahteva za varstvo zakonitosti utemeljena, izda sodbo, s katero glede na naravo kršitve: ali spremeni pravnomočno odločbo; ali v celoti ali delno razveljavi odločbo sodišča prve stopnje in višjega sodišča ali pa samo odločbo višjega sodišča in zadevo vrne v novo odločitev ali sojenje sodišču prve stopnje ali višjemu sodišču; ali pa se omeji samo na to, da ugotovi kršitev zakona.

(2) Če je zahteva za varstvo zakonitosti vložena v obdolženčevo škodo in vrhovno sodišče spozna, da je utemeljena, ugotovi le, da je bil zakon prekršen, ne da bi posegalo v pravnomočno odločbo.

(3) Če sodišče druge stopnje po določbah tega zakona ni imelo pravice odpraviti kršitev zakona, ki je bila storjena v odločbi sodišča prve stopnje ali v sodnem postopku pred njo, vrhovno sodišče pa spozna, da je zahteva utemeljena in da je treba za odpravo storjene kršitve razveljaviti ali spremeniti odločbo sodišča prve stopnje, razveljavi ali spremeni tudi odločbo sodišča druge stopnje, čeprav z njo ni bil prekršen zakon.

427. člen

Če nastane pri odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti precejšen dvom o resničnosti odločilnih dejstev, ki so bila ugotovljena v odločbi, zoper katero je zahteva vložena, razveljavi vrhovno sodišče s sodbo, s katero odloči o zahtevi za varstvo zakonitosti, to odločbo in odredi, da se opravi nova glavna obravnava pred istim ali drugim stvarno pristojnim sodiščem prve stopnje.

428. člen

(1) Če se pravnomočna sodba razveljavi in zadeva vrne v novo razsojo, se vzame za podlago prejšnja obtožnica ali tisti njen del, ki se nanaša na razveljavljeni del sodbe.

(2) Sodišče mora opraviti vsa procesna dejanja in pretresti vprašanja, na katera ga je opozorilo vrhovno sodišče.

(3) Pred sodiščem prve oziroma druge stopnje smejo stranke navesti nova dejstva in predložiti nove dokaze.

(4) Sodišče je pri izdaji nove odločbe vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

(5) Če se poleg odločbe nižjega sodišča razveljavi tudi odločba višjega sodišča, se pošlje zadeva nižjemu sodišču po višjem sodišču.

D. SKRAJŠANI IN POENOSTAVLJENA POSTOPKA TER POSEBNE DOLOČBE ZA IZREKANJE SODNEGA OPOMINA IN ZA POSTOPEK PROTI MLADOLETNIKOM

XXV. poglavje SKRAJŠANI POSTOPEK PRED OKRAJNIM SODIŠČEM

429. člen

V postopku pred okrajnim sodiščem se uporabljajo določbe 430. do 444. člena tega zakona, za vprašanja, ki niso urejena v teh določbah, pa smiselno druge določbe tega zakona.

430. člen

(1) Kazenski postopek se uvede na podlagi obtožnega predloga državnega tožilca oziroma oškodovanca kot tožilca ali na podlagi zasebne tožbe.

(2) Državni tožilec sme vložiti obtožni predlog tudi na podlagi same kazenske ovadbe.

(3) Obtožni predlog in zasebna tožba se vložita v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in obdolženca.

431. člen

(1) Pred vložitvijo obtožnega predloga lahko državni tožilec predlaga sodniku posamezniku (sodnik), da opravi posamezna preiskovalna dejanja. Če se sodnik strinja z njegovim predlogom, opravi preiskovalna dejanja, nato pa pošlje vse spise državnemu tožilcu. Preiskovalna dejanja je treba opraviti kar se da hitro in kratko.

(2) Če se sodnik ne strinja s predlogom za preiskovalna dejanja, obvesti o tem državnega tožilca.

(3) Ko v primerih iz prejšnjih odstavkov državni tožilec prejme spise oziroma obvestilo od sodnika, lahko odloči, da bo vložil obtožni predlog ali pa izda sklep, s katerim kazensko ovadbo zavrže.

432. člen

(1) Pripor se sme na obrazložen predlog tožilca izjemoma odrediti zoper tistega, za katerega je utemeljen sum, da je storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti:

1) če se skriva, če se ne da ugotoviti njegova istovetnost ali če so podane druge okoliščine, ki očitno kažejo na nevarnost, da bo sicer pobegnil;

2) če gre za kaznivo dejanje zoper javni red in mir, zoper spolno nedotakljivost ali za kaznivo dejanje s prvinami nasilja, za katera se sme izreči kazen zapora dveh let ali za druga kazniva dejanja, za katera se lahko izreče kazen zapora treh let, kadar je podan razlog za pripor iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Pred vložitvijo obtožnega predloga sme trajati pripor le toliko, kolikor je treba, da se opravijo preiskovalna dejanja, vendar ne več kot petnajst dni. O pritožbi zoper sklep o priporu odloča senat okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena).

(3) Glede pripora od izročitve obtožnega predloga do konca glavne obravnave se smiselno uporabljajo določbe 207. člena tega zakona; pri tem mora sodnik vsakih mesec dni preizkusiti, ali so še dani razlogi za pripor.

(4) Če je obdolženec v priporu, mora sodišče postopati posebno hitro.

433. člen

Če poda kazensko ovadbo oškodovanec, pa državni tožilec v enem mesecu po prejemu ovadbe ne vložil obtožnega predloga in tudi ne obvesti oškodovanca, da je zavrgel ovadbo oziroma odložil kazenski pregon (162. člen), ima oškodovanec pravico, da kot tožilec začne pregon s tem, da poda sodišču obtožni predlog.

434. člen

(1) Obtožni predlog oziroma zasebna tožba mora obsegati: ime in priimek obdolženca, z osebnimi podatki, če so znani, opis kaznivega dejanja in njegovo zakonsko označbo, sodišče, pred katerim naj se opravi glavna obravnava, predlog, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, predlog, da se obdolženec spozna za krivega in obsodi po zakonu ter obrazložitev. V obrazložitvi se navede katera dejstva in dokazi utemeljujejo sum, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, ki je predmet obtožbe oziroma zasebne tožbe.

(2) V obtožnem predlogu se sme predlagati, da se obdolženec pripre. Če je obdolženec že v priporu ali če je bil med preiskovalnimi dejanji v priporu, je treba v obtožnem predlogu navesti, koliko časa je bil priprt.

(3) Za podajo predloga o vrsti in višini kazni oziroma drugi kazenski sankciji v obtožnem predlogu državnega tožilca se smiselno uporablja določba drugega odstavka 269. člena tega zakona.

435. člen

(1) Ko sodišče prejme obtožni predlog ali zasebno tožbo, preizkusi sodnik najprej ali je sodišče pristojno in ali so dani pogoji, da se obtožni predlog oziroma zasebna tožba zavrže.

(2) Če sodnik sam ali na predlog strank ugotovi, da so v spisih zapisniki ali obvestila iz 83. člena tega zakona, izda sklep o njihovi izločitvi, o pritožbi zoper tak sklep odloča sodišče druge stopnje, ki sme glede na vsebino izločenega dokaza odrediti, da se glavna obravnava opravi pred drugim sodnikom.

(3) Če sodnik ne izda nobenega od sklepov iz prejšnjih odstavkov, odredi vročitev obtožnega akta obdolžencu, ga pisno pouči o možnosti priznanja krivde za kaznivo dejanje po obtožbi in posledicah (5. točka tretjega odstavka 285.a člena) in takoj razpiše glavno obravnavo. Če v enem mesecu ne določi glavne obravnave, obvesti o razlogih za to predsednika sodišča. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se glavna obravnava čim prej določi.

(4) Če sodnik oceni, da bi bilo za hitrejši potek kazenskega postopka pred razpisom glavne obravnave smotrno opraviti predobravnavni narok, se smiselno uporabljajo določbe XIX.a poglavja tega zakona.

436. člen

(1) Če sodnik spozna, da je za sojenje krajevno pristojno drugo okrajno sodišče, odstopi po pravnomočnosti sklepa zadevo temu sodišču. Če pa spozna, da je za sojenje stvarno pristojno okrožno sodišče, odstopi zadevo v nadaljnji postopek pristojnemu državnemu tožilcu. Če državni tožilec misli, da je za sojenje stvarno pristojno sodišče, ki mu je poslalo zahtevo, zahteva odločitev senata okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena).

(2) Ko je razpisana glavna obravnava, se sodišče po uradni dolžnosti ne more več izreči za krajevno nepristojno.

437. člen

(1) Sodnik z obrazloženim sklepom zavrže obtožni predlog ali zasebno tožbo, če spozna, da je podan kakšen od razlogov za ustavitve postopka, ki so določeni v 277. členu tega zakona.

(2) Sklep se vroči tožilcu in obdolžencu.

438. člen

(črtan)

439. člen

(1) Sodnik povabi na glavno obravnavo obdolženca in njegovega zagovornika, tožilca, oškodovanca in njihove zakonske zastopnike in pooblaščenca, priče, izvedence in tolmača; po potrebi pa preskrbi tudi predmete, ki naj se uporabijo kot dokaz na glavni obravnavi.

(2) Obdolžencu se v vabilu sporoči, da sme na glavno obravnavo priti z dokazi za svojo obrambo ali da lahko dokazuje pravočasno sporoči sodišču, da bi se mogli preskrbeti za glavno obravnavo. Obdolžencu se z vabilom vred vroči tudi prepis obtožnega predloga oziroma zasebne tožbe, če mu obtožni akt ni bil poslan takoj po preizkusu (drugi odstavek 435. člena) in se pouči, da ima pravico vzeti si zagovornika, da pa, če obramba ni obvezna, glavna obravnavna ne bo preložena, če zagovornik nanjo ne bi prišel ali če bi si obdolženec šele na njej vzel zagovornika.

(3) Vabilo se vroči obdolžencu tako, da mu ostane med vročitvijo vabila in glavno obravnavo zadosti časa za pripravo obrambe, najmanj pa trije dnevi. Z obdolženčevo privolitvijo se sme ta rok skrajšati.

440. člen

Glavna obravnavna se opravi v kraju sodišča. V nujnih primerih, zlasti če je treba opraviti ogled ali če je to koristno za lažjo izvedbo dokaznega postopka, se sme z dovoljenjem predsednika sodišča odrediti glavna obravnavna tudi v kraju, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno ali kjer naj se opravi ogled, če je ta kraj na območju tega sodišča.

441. člen

Ugovor krajevne nepristojnosti se sme podati le do začetka glavne obravnave.

442. člen

(1) Če obdolženec ne pride na glavno obravnavo kljub temu, da je bil v redu povabljen, sme sodnik odločiti, da se opravi glavna obravnavna tudi v njegovi nenavzočnosti, s pogojem, da njegova navzočnost ni nujna in da je bil pred tem že zaslišan.

(2) Če na glavno obravnavo ne pride zagovornik, ki je bil v redu povabljen in ne obvesti sodišča, zakaj je zadržan, brž ko za to zve, ali če brez dovoljenja zapusti obravnavo ali če mu sodnik odredi nadaljnjo obrambo zaradi motenja reda, obramba pa ni obvezna, se glavna obravnavna, če si obdolženec ne vzame takoj drugega zagovornika, opravi v nenavzočnosti zagovornika.

442.a člen

(1) Sodnik lahko odloči, da se bo zapisnik o glavni obravnavi vodil tako, da ga bo sam glasno narekoval v napravo za zvočno snemanje.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se v pisno izdelanem zapisniku navedejo le podatki iz prvega odstavka 316. člena in 317. člena tega zakona ter sklep sodnika o drugačnem vodenju zapisnika.

(3) Za zvočno snemanje nareka zapisnika o glavni obravnavi se smiselno uporabijo določbe 84. člena tega zakona. Prepisi zvočnega zapisa zapisnika o glavni obravnavi morajo biti izdelani v treh dneh po razglasitvi sodbe, s katero je bil obdolženec obsojen na zaporno kazen, v drugih primerih pa v treh dneh po napovedi pritožbe. Če pritožba ni bila napovedana, se prepisi ne izdelajo.

(4) Če je bila glavna obravnavna preložena za več kot en mesec, morajo biti v vsakem primeru izdelani prepisi zvočnega zapisa zapisnika o glavni obravnavi. Prepisi se lahko izdelajo tudi na zahtevo stranke ali če sodnik sam tako odredi.

443. člen

(1) Glavna obravnavna se začne z branjem obtožnega predloga ali zasebne tožbe, ki jo prebere tožilec. Začeta glavna obravnavna se dokonča, če je mogoče, brez prekinitve.

(2) Po končani glavni obravnavi sodnik takoj izreče sodbo in jo razglasi z bistvenimi razlogi.

(3) Določbe 361. člena tega zakona se uporabljajo smiselno tudi glede odprave pripora potem, ko je izrečena sodba.

(4) Če izreče sodnik v sodbi kazen zavora, sme odrediti, da se obdolženec pripre oziroma da ostane v priporu, če so dani razlogi iz prvega odstavka 432. člena tega zakona. Pripor sme trajati v takem primeru do pravnomočnosti sodbe oziroma do nastopa kazni, vendar največ dotlej, dokler obdolžencu ne izteče kazen, ki jo je izreklo sodišče prve stopnje.

(5) Če sodnik med ali po končani glavni obravnavi spozna, da je za sojenje stvarno pristojno okrožno sodišče ali da je podan primer iz prvega odstavka 352. člena tega zakona, zavrže s sklepom obtožni akt.

443.a člen

(1) Sodnik lahko največ za šest mesecev prekine glavno obravnavo, če državni tožilec napove, da bo zadevo odstopil v poravnavanje (161.a člen).

(2) Ko državni tožilec prejme obvestilo o izpolnitvi sporazuma, obtožni predlog umakne. Če državni tožilec v določenem roku obtožnega predloga ne umakne, sodnik nadaljuje glavno obravnavo na podlagi prejšnje.

444. člen

(1) Preden je razpisana glavna obravnavna za kaznivo dejanje iz pristojnosti sodnika posameznika, za katero se storilec preganja na zasebno tožbo, lahko sodnik povabi zasebnega tožilca in obdolženca, naj prideta določenega dne sama na sodišče, da se vnaprej razjasni stvar, če misli, da bi bilo to smotno za hitrejši konec postopka. Obdolžencu se vroči z vabilom tudi prepis zasebne tožbe.

(2) Če ne pride do poravnave strank in umika zasebne tožbe, sprejme sodnik izjave strank in jima naroči, naj predlagata dokaze, ki naj se preskrbijo.

(3) Če sodnik ne zavrže tožbe, ker je spoznal, da za to niso podani pogoji, odloči o tem, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, in praviloma takoj razpiše glavno obravnavo ter to sporoči strankama.

(4) Če sodnik misli, da ni treba zbirati dokazov in da tudi ni drugih razlogov, da se posebej razpiše glavna obravnavna, lahko takoj začne glavno obravnavo in po izvedbi dokazov, ki so pred sodiščem, odloči o zasebni tožbi. Na to je treba zasebnega tožilca in obdolženca v vabilu posebej opozoriti.

(5) Če zasebni tožilec na vabilo iz prvega odstavka tega člena ne pride, velja 58. člen tega zakona.

445. člen

Kadar odloča sodišče druge stopnje o pritožbi zoper sodbo, ki jo je izdalo sodišče prve stopnje po skrajšanem postopku, obvesti stranki o seji svojega senata samo, če predsednik senata ali senat spozna, da bi bila navzočnost strank koristna za razjasnitev stvari.

XXV.a poglavje

POSTOPEK ZA IZDAJO KAZNOVALNEGA NALOGA

445.a člen

(1) Za kazniva dejanja iz pristojnosti okrajnega sodišča sme državni tožilec ob vložitvi obtožnega predloga predlagati, da sodišče izda kaznovalni nalog, s katerim obdolžencu izreče predlagano kazensko sankcijo ali ukrep, ne da bi opravilo glavno obravnavo.

(2) Državni tožilec sme predlagati izrek naslednjih kazenskih sankcij in ukrepov:

1) denarno kazen, prepoved vožnje motornega vozila, pogojno obsodbo z določeno denarno kaznijo ali določeno kaznijo zavora do šestih mesecev ali sodni opomin;

2) odvzem predmetov in odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

445.b člen

Če sodnik meni, da vsebina dokazov, ki so predlagani v obtožnem predlogu, ne daje zadostne podlage za izdajo kaznovalnega naloga, ali če se ne strinja z izrekom sankcije, ki jo je predlagal državni tožilec, določi glavno obravnavo in nanjo povabi osebe iz prvega odstavka 439. člena tega zakona. V takem primeru se obdolžencu vroči le prepis obtožnega predloga brez predloga za izdajo kaznovalnega naloga.

445.c člen

(1) Če se s predlogom strinja, sodnik s sodbo izda kaznovalni nalog.

(2) V kaznovalnem nalogu sodnik navede, da se predlogu državnega tožilca ugodni in se obdolžencu, katerega osebni podatki morajo biti navedeni, izreka kazenska sankcija ali ukrep iz predloga. Izrek sodbe o izdaji kaznovalnega naloga obsega potrebne podatke iz prvega in drugega odstavka 359. člena tega zakona. V obrazložitvi sodbe se navedejo le dokazi iz obtožnega predloga, katerih vsebina opravičuje izdajo kaznovalnega naloga.

(3) Kaznovalni nalog mora vsebovati tudi pouk obdolženca o pravici do ugovora iz drugega odstavka 445.č člena tega zakona in da bo po izteku roka za ugovor, če ta ne bo vložen, kaznovalni nalog postal pravnomočen in da bo izrečena kazenska sankcija oziroma ukrep izvršen.

445.č člen

(1) Overjeni prepis sodbe o kaznovalnem nalogu se vroči obdolžencu in njegovemu zagovorniku, če ga ima, ter državnemu tožilcu.

(2) Zoper kaznovalni nalog lahko obdolženec ali njegov zagovornik vložita ugovor v osmih dneh od vročitve sodbe o kaznovalnem nalogu. Ugovor se lahko vloži pisno ali ustno na zapisnik pri sodišču. Ugovor mora obsegati navedbo sodbe, s katero je bil izdan kaznovalni nalog, lahko pa se v njem predlagajo tudi dokazi, ki naj se izvedejo na glavni obravnavi. Obdolženec se lahko odpove pravici do ugovora; dokler ni določena glavna obravnavna, pa lahko umakne že vloženi ugovor. Odpoved ugovoru in umik ugovora se ne moreta preklicati. Plačilo denarne kazni pred iztekom roka za ugovor se ne šteje za odpoved pravici do ugovora.

(3) Obdolžencu, ki iz upravičenih razlogov zamudi rok za ugovor, dovoli sodišče vrnitev v prejšnje stanje ob smiselni uporabi določb 89. in 90. člena tega zakona.

(4) Če sodnik ob smiselni uporabi določb drugega odstavka 375. člena tega zakona ugovora ne zavrže, s sklepom razveljavi sodbo o kaznovalnem nalogu in nadaljuje postopek po določbah 439. do 443.a člena tega zakona.

445.d člen

Pri izrekanju sodbe po vložnem ugovoru sodišče ni vezano na predlog državnega tožilca iz drugega odstavka 445.a člena in na prepoved iz 385. člena tega zakona.

445.e člen

V postopku za izdajo kaznovalnega naloga se uporabljajo določbe 445.a do 445.d člena tega zakona, za vprašanja, ki niso urejena v teh določbah, pa smiselno druge določbe tega zakona.

XXVI. poglavje
POSEBNE DOLOČBE O IZREKANJU SODNEGA OPOMINA

446. člen

(1) Sodni opomin se izreče s sklepom.

(2) Če ni v tem poglavju določeno kaj drugega, se uporabljajo tiste določbe tega zakona, ki se nanašajo na sodbo, s katero je obdolženec spoznan za krivega, smiselno tudi za sklep o sodnem opominu.

447. člen

(1) Sklep o sodnem opominu se razglasi takoj po končani glavni obravnavi z bistvenimi razlogi. Glede dolžnosti napovedi pritožbe se smiselno uporabljajo določbe 368. člena tega zakona.

(2) V izreku sklepa o sodnem opominu navede sodišče poleg osebnih podatkov o obdolžencu samo, da se obdolžencu izreka sodni opomin za dejanje, ki je predmet obtožbe in zakonsko označbo kaznivega dejanja. Izrek sklepa o sodnem opominu mora obsegati tudi potrebne podatke iz 5. in 7. točke prvega odstavka 359. člena tega zakona.

(3) V obrazložitvi sklepa navede sodišče razloge, po katerih se je ravnalo pri izreku sodnega opomina.

448. člen

(1) Sklep o sodnem opominu se sme izpodbijati iz razlogov, ki so naštetih v 1., 2. in 3. točki 370. člena tega zakona in zaradi tega, ker niso bile podane okoliščine, ki bi bile opravičevalne izrek sodnega opomina.

(2) Če obsega sklep o sodnem opominu odločbo o varnostnih ukrepih, o odvzemu premoženjske koristi, o stroških kazenskega postopka ali o premoženjskopravnem zahtevku, se sme izpodbijati taka odločba iz razloga, da sodišče ni pravilno uporabilo varnostnega ukrepa ali odvzema premoženjske koristi oziroma da je odločilo o stroških kazenskega postopka ali o premoženjskopravnem zahtevku v nasprotju z določbami zakona.

449. člen

Poleg kršitev, ki so navedene v 1. do 4. točki 372. člena tega zakona, je podana kršitev kazenskega zakona tudi v primeru, ko se izreče sodni opomin, če je sodišče z odločbo o sodnem opominu, o varnostnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi prekoračilo pravice, ki jih ima po zakonu.

450. člen

(1) Če se je zoper sklep o sodnem opominu pritožil tožilec v obdolženčevo škodo, sme sodišče druge stopnje izreči sodbo, s katero spozna obdolženca za krivega in ga obsodi na kazen ali s katero izreče pogojno obsodbo, če spozna, da je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo odločilna dejstva, da pa prihaja ob pravilni uporabi zakona v poštevek izrek kazni.

(2) Na čigarkoli pritožbo zoper sklep o sodnem opominu sme sodišče druge stopnje izdati sklep o zavrnjenju obtožnice oziroma obtožnega predloga ali izdati sodbo, s katero zavrne obtožbo ali obdolženca oprosti obtožbe, če spozna, da je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo odločilna dejstva, da pa prihaja ob pravilni uporabi zakona v poštevek ena od teh odločb.

(3) Kadar so podani pogoji iz 391. člena tega zakona, izda sodišče druge stopnje sklep, s katerim zavrne pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sklep sodišča prve stopnje o sodnem opominu.

XXVI.a poglavje
SPORAZUM O PRIZNANJU KRIVDE

450.a člen

(1) Obdolženec, zagovornik in državni tožilec lahko v kazenskem postopku predlagajo nasprotni stranki sklenitev sporazuma o obdolženčevem priznanju krivde za storjeno kaznivo dejanje. Sklenitev takega sporazuma sme predlagati državni tožilec tudi pred pričetkom kazenskega postopka, če je podan utemeljen sum, da je osumljenec storil kaznivo dejanje, ki bo predmet postopka. V tem primeru mora državni tožilec, ki predlaga sklenitev sporazuma, osumljenca pisno seznaniti z opisom dejanja in pravno kvalifikacijo kaznivega dejanja, glede katerega predlaga sklenitev sporazuma. Če osumljenec še ni bil zaslišan, ga mora poučiti o pravicah iz četrtega odstavka 148. člena tega zakona.

(2) Če stranki soglašata z možnostjo, da se kazenski postopek konča na podlagi sporazuma o priznanju krivde, osumljenec oziroma obdolženec pa nima zagovornika, mu predsednik sodišča na predlog državnega tožilca za postopek pogajanj postavi zagovornika po uradni dolžnosti. V primeru sklenitve sporazuma opravlja postavljeni zagovornik to dolžnost do pravnomočno končanega kazenskega postopka, sicer pa se ga razreši, ko državni tožilec obvesti predsednika sodišča, da postopek pogajanj ni bil uspešen. Nagrada in potrebni izdatki postavljenega zagovornika za postopek pogajanj so stroški kazenskega postopka, o njihovem začasnem vnaprejšnjem izplačilu na podlagi tretjega odstavka 92. člena tega zakona odloča sodišče.

(3) Če je podan predlog po prvem odstavku tega člena, se stranki lahko pogajata o pogojih priznanja krivde za kaznivo dejanje, za katero se vodi predkazenski oziroma kazenski postopek zoper osumljenca oziroma obdolženca ter o vsebini sporazuma. Državni tožilec se sme pogajati tudi samo z zagovornikom, če osumljenec oziroma obdolženec s tem soglašata.

(4) Sporazum o priznanju krivde mora biti sklenjen v pisni obliki in ga podpišeta stranki in zagovornik. Kaznivo dejanje, za katero je sklenjen sporazum, mora biti opisano na način, kot se zahteva za opis dejanja v obtožnici (2. točka prvega odstavka 269. člena). Sporazum se priloži k vloženi obtožnici oziroma obtožnemu predlogu; če pride do sklenitve sporazuma kasneje, ga mora državni tožilec predložiti sodišču takoj, vendar najpozneje do začetka glavne obravnave.

(5) Če do sklenitve sporazuma ne pride, se iz spisa izloči vse listine, ki se nanašajo na postopek pogajanj.

450.b člen

(1) S sporazumom, s katerim obdolženec prizna krivdo za vsa ali nekatera kazniva dejanja, ki so predmet obtožbe, se obdolženec in državni tožilec lahko dogovorita:

1. o kazni oziroma opozorilni sankciji in o načinu izvršitve kazni;
2. o odstopu državnega tožilca od kazenskega pregona, za kazniva dejanja obdolženca, ki niso zajeta s priznanjem;
3. o stroških kazenskega postopka;
4. o izpolnitvi kakšne druge naloge.

(2) Predmet sporazuma o priznanju krivde ne morejo biti pravna opredelitev kaznivega dejanja, varnostni ukrepi, kadar so obvezni ter odvzem s kaznivim dejanjem pridobljene premoženjske koristi, razen način odvzema.

(3) O tem, kar ni ali ne sme biti predmet sporazuma, odloči sodišče na naroku iz 285.č člena tega zakona.

450.c člen

(1) Sporazum o kazni vsebuje vrsto in višino oziroma čas trajanja kazni, ki naj se izreče obdolžencu za storjeno kaznivo dejanje. Dogovorjena kazen mora biti v mejah predpisane kazni; izrek omiljene kazni in način izvršitve kazni se sme v sporazumu predlagati le ob pogojih in v mejah, ki so predpisani v kazenskem zakonu.

(2) Če so podani zakonski pogoji, se stranki lahko dogovorita, da se obdolžencu namesto kazni izreče opozorilna sankcija. Dogovorjena opozorilna sankcija mora vsebovati vse sestavine, ki se po določbah kazenskega zakona zahtevajo za izrek take sankcije.

(3) O odstopu od kazenskega pregona za kazniva dejanja, ki niso zajeta s sporazumom o priznanju krivde, se sme državni tožilec z obdolžencem dogovoriti le, če gre za kazniva dejanja iz prvega in drugega odstavka 162. člena tega zakona in če s tem soglašata oškodovanec. Kaznivo dejanje, glede katerega državni tožilec odstopi od pregona mora biti v sporazumu čimbolj natančno opisano, z navedbo njegove pravne opredelitve. Soglasje oškodovanca se priloži sporazumu.

(4) V sporazumu o priznanju krivde se stranki lahko dogovorita, da se obdolženec, ne glede na določbe 94., 95. in 97. člena tega zakona, oprusti plačila oziroma povrnitve vseh ali dela stroškov kazenskega postopka. V tem primeru stroški kazenskega postopka bremenijo proračun.

(5) Obdolženec se s sporazumom o priznanju krivde lahko tudi zaveže, da bo najpozneje do predložitve sporazuma sodišču oškodovancu poravnal škodo, povzročeno s kaznivim dejanjem, poravnal svojo preživitvinsko obveznost ali izpolnil kakšno drugo nalogo iz prvega odstavka 162. člena tega zakona.

450.č člen

(1) O sporazumu o priznanju krivde, ki ga je obdolženec sklenil z državnim tožilcem, odloča sodišče, pred katerim teče kazenski postopek, na predobravnavnem naroku, če je bil sporazum sklenjen pozneje, pa na glavni obravnavi.

(2) Ko sodišče odloča o sklenjenem sporazumu o priznanju krivde, presodi:

1. ali je sporazum v skladu z določbami 450.a, 450.b in 450.c člena tega zakona in
2. ali so glede priznanja krivde izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 285.c člena tega zakona.

(3) Če sodišče ugotovi, da kateri izmed pogojev iz prejšnjega odstavka ni podan, ali da obdolženec ni izpolnil obveznosti iz petega odstavka prejšnjega člena, sporazum s sklepom zavrne in nadaljuje postopek, kot da je obtoženec izjavil, da krivde po obtožbi ne priznava. Če sodišče presodi, da so izpolnjeni vsi pogoji, sprejme sklep, da se sporazum o priznanju krivde sprejme in nadaljuje postopek smiselno, kot da je obtoženec izjavil, da priznava krivdo po obtožbi (285.č člen).

(4) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

XXVII. poglavje

POSTOPEK PROTI MLADOLETNIKOM

1. Splošne določbe

451. člen

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo v postopku proti osebam, ki so storile kaznivo dejanje kot mladoletniki, pa ob uvedbi postopka oziroma ob sojenju še niso stare enaindvajset let. V postopku proti mladoletnikom se ne uporabljajo določbe XXVI.a poglavja tega zakona. Druge določbe tega zakona se uporabljajo, če niso v nasprotju z določbami tega poglavja.

(2) Členi 453 do 455, 458 do 461, 469., 471., prvi in drugi odstavek 473. člena in 481. člen tega zakona se uporabljajo v postopku proti mlajšemu polnoletnemu, če se do začetka glavne obravnave ugotovi, da prihaja glede njega v poštev izrek vzgojnega ukrepa kot kazenske sankcije za mladoletnike, in če takrat še ni star enaindvajset let.

452. člen

Če se med postopkom ugotovi, da mladoletnik ob storitvi kaznivega dejanja še ni bil star štirinajst let, se kazenski postopek ustavi in o tem obvesti organ socialnega varstva.

453. člen

- (1) Mladoletnik ne sme biti sojen v nenavzočnosti.
- (2) Pri procesnih dejanjih, pri katerih je mladoletnik navzoč, zlasti pa pri njegovem zaslišanju, morajo organi, ki sodelujejo v postopku, ravnati obzirno in upoštevati mladoletnikovo duševno razvitost, občutljivost in osebne lastnosti, da ne bi kazenski postopek škodljivo vplival na njegov razvoj.
- (3) Hkrati morajo ti organi s primernimi ukrepi preprečevati vsako nedisciplinirano obnašanje mladoletnika.

454. člen

(1) Mladoletnik sme imeti zagovornika od začetka pripravljalnega postopka.

(2) Mladoletnik mora imeti zagovornika od začetka pripravljalnega postopka, če teče proti njemu postopek za kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen zapora nad tri leta; za druga kazniva dejanja, za katera je predpisana milejša kazen, pa mora imeti zagovornika, če sodnik za mladoletnike spozna, da mu je potreben.

(3) Če si v primerih iz prejšnjega odstavka ne vzame zagovornika sam mladoletnik ali mu ga ne vzamejo njegov zakoniti zastopnik ali sorodniki, mu ga postavi sodnik za mladoletnike po uradni dolžnosti.

455. člen

Nihče ne more biti oproščen dolžnosti pričevanja o okoliščinah, ki so potrebne za presojo mladoletnikove duševne razvitosti ter za spoznanje njegove osebnosti in razmer, v katerih živi (469. člen).

456. člen

(1) Če je mladoletnik sodeloval pri kaznivem dejanju skupaj s polnoletnimi, se postopek proti njemu izloči in opravi po določbah tega poglavja.

(2) Postopek proti mladoletniku se sme združiti s postopkom zoper polnoletne in opraviti po splošnih določbah tega zakona samo, če je združitev postopka nujna za vsestransko razjasnitev stvari. Sklep o tem izda senat za mladoletnike pristojnega sodišča na obrazložen predlog državnega tožilca. Zoper tak sklep ni pritožbe.

(3) Če se opravi enoten postopek za mladoletnika in polnoletne storilce, se glede mladoletnika vselej uporabijo določbe členov: 453 do 455, 458 do 461, 469., 471., prvi in drugi odstavek 473. člena in 480. člen, kadar se na glavni obravnavi razjasnjujejo vprašanja, ki se nanašajo na mladoletnika, ter določbe členov 481., 487. in 488. člen tega zakona, druge določbe tega poglavja pa, če njihova uporaba ni v nasprotju z združenim postopkom.

457. člen

Če je kdo storil neko kaznivo dejanje kot mladoleten, drugo pa kot polnoleten, se opravi enoten postopek po 32. členu tega zakona pred senatom, ki sodi polnoletne.

458. člen

(1) V postopku proti mladoletnikom ima organ socialnega varstva poleg pravic, ki so mu izrecno dane v tem poglavju, tudi pravico seznaniti se s potekom postopka, dajati med postopkom predloge in opozarjati na dejstva in dokaze, ki so pomembni za pravilno odločbo.

(2) Kadar državni tožilec zahteva uvedbo postopka proti mladoletniku, mora to vselej sporočiti pristojnemu organu socialnega varstva.

459. člen

(1) Mladoletnika vabi sodišče po starših oziroma po zakonskem zastopniku, razen če to ni mogoče, ker je treba hitro ravnati, ali zaradi drugih okoliščin.

(2) Za vročanje odločb in drugih pisanj se uporabljajo smiselno določbe 120. člena tega zakona; pri tem se mladoletniku ne smejo vročati pisanja na ta način, da bi se pritrčila na sodno desko in tudi ne uporabiti drugi odstavek 116. člena tega zakona.

460. člen

(1) Brez dovoljenja sodišča se ne sme objaviti potek kazenskega postopka proti mladoletniku in tudi ne odločba, ki je bila v njem izdana.

(2) Objaviti se sme samo tisti del postopka oziroma samo tisti del odločbe, ki ga je sodišče dovolilo objaviti, vendar pa se niti v tem primeru ne sme objaviti mladoletnikovo ime in ne drugi podatki, iz katerih bi se dalo sklepati, za katerega mladoletnika gre.

461. člen

Organi, ki sodelujejo v postopku proti mladoletniku in drugi organi in zavodi, od katerih so zahtevana sporočila, poročila ali mnenja, morajo postopati kar se da hitro, da se postopek čim prej konča.

2. Sestava sodišča

462. člen

(1) Pri okrožnih, višjih in vrhovnem sodišču so senati za mladoletnike. Pri okrožnih sodiščih je po en ali več sodnikov za mladoletnike.

(2) Senat za mladoletnike pri sodiščih prve stopnje sestavljajo sodnik za mladoletnike in dva sodnika porotnika. Sodnik za mladoletnike je predsednik senata.

(3) Pri sodiščih druge stopnje in pri vrhovnem sodišču se določijo z razporedom dela senati za mladoletnike, ki jih sestavljajo trije sodniki.

(4) Sodniki porotniki se volijo izmed profesorjev, učiteljev, vzgojiteljev in drugih oseb, ki imajo izkušnje z vzgojo mladoletnikov.

(5) Senati za mladoletnike iz tretjega odstavka tega člena odločajo o pritožbah in v drugih primerih, ki so določeni v tem zakonu.

(6) Sodnik za mladoletnike sodišča prve stopnje opravlja pripravljalni postopek in druge zadeve v postopku proti mladoletnikom.

463. člen

Sodišče, ki je pristojno za odločanje na drugi stopnji, odloča o pritožbah zoper odločbe senata za mladoletnike sodišča prve stopnje in o pritožbah zoper sklepe državnega tožilca in sodnika za mladoletnike v primerih, ki so določeni v tem zakonu, kot tudi v primerih, ko je v tem zakonu določeno, da odloča senat za mladoletnike višjega sodišča.

464. člen

Za postopek proti mladoletniku je krajevno pristojno praviloma sodišče njegovega stalnega prebivališča, če mladoletnik nima stalnega prebivališča ali če ni znano, pa sodišče, ki je pristojno za njegovočasno prebivališče. Postopek se sme izvesti pred sodiščem, pristojnim začasno prebivališče mladoletnika, ki ima stalno prebivališče, ali pred sodiščem, pristojnim za kraj storitve kaznivega dejanja, če je očitno, da se bo pri tem sodišču lažje izvedel.

3. Uvedba postopka

465. člen

(1) Kazenski postopek proti mladoletniku se uvede za vsa kazniva dejanja samo na zahtevo državnega tožilca.

(2) Postopek za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po predlogu ali na zasebno tožbo, se sme uvesti, če predlaga oškodovanec uvedbo postopka pri pristojnem državnem tožilcu v roku, ki ga določa 52. člen tega zakona.

(3) Če državni tožilec ne zahteva uvedbe postopka proti mladoletniku, obvesti o tem oškodovanca. Oškodovanec ne more prevzeti postopka oziroma ne more vložiti pri sodišču zasebne tožbe, pač pa lahko zahteva v osmih dneh, ko prejme sporočilo državnega tožilca, naj senat za mladoletnike pristojnega sodišča uvede postopek.

466. člen

(1) Kadar gre za kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen zapora do treh let ali denarna kazen, lahko državni tožilec odloči, da ne bo zahteval uvedbe kazenskega postopka, čeprav so dokazi, da je mladoletnik storil kaznivo dejanje, če glede na naravo kaznivega dejanja in okoliščine, v katerih je bilo storjeno, ter glede na mladoletnikovo prejšnje življenje in njegove osebne lastnosti spozna, da postopek proti njemu ne bi bil smotrno. Za ugotovitev teh okoliščin lahko zahteva državni tožilec sporočila od mladoletnikovih staršev oziroma skrbnika ter od drugih oseb in ustanov; če je potrebno, pa lahko pokliče te osebe in tudi mladoletnika na državno tožilstvo, da zve take okoliščine neposredno od njih. Prav tako lahko zahteva mnenje o smotrnosti postopka proti mladoletniku tudi od organa socialnega varstva.

(2) Pod pogoji iz prejšnjega odstavka ter 161.a in 162. člena tega zakona sme državni tožilec odločiti, da bo odstopil ovadbo v poravnavanje ali odložil kazenski pregon.

(3) Kadar je izvrševanje kazni ali vzgojnega ukrepa v teku, sme državni tožilec odločiti, da ne bo zahteval uvedbe kazenskega postopka za drugo mladoletnikovo kaznivo dejanje, če glede na težo tega kaznivega dejanja ter glede na kazen oziroma vzgojni ukrep, ki se izvršuje, postopek in izrek kazenske sankcije zanj ne bi imela smisla.

(4) Če državni tožilec v primerih iz prvega in tretjega odstavka tega člena spozna, da uvedba postopka proti mladoletniku ne bi dosegla svojega namena, obvesti o tem organ socialnega varstva in oškodovanca ter jima sporoči razloge; oškodovanec lahko v osmih dneh zahteva od senata za mladoletnike, naj uvede postopek.

467. člen

(1) V primerih iz tretjega odstavka 465. člena in iz četrtega odstavka prejšnjega člena odloči senat za mladoletnike na seji, ko dobi spise od državnega tožilca.

(2) Senat za mladoletnike lahko odloči, naj se postopek proti mladoletniku ne uvede ali pa naj se uvede pred sodnikom za mladoletnike. Zoper sklep senata za mladoletnike ni pritožbe.

(3) Če senat odloči, naj se uvede proti mladoletniku postopek pred sodnikom za mladoletnike, se lahko državni tožilec tega postopka udeležuje in ima vse pravice, ki mu grede v postopku po tem zakonu.

4. Pripravljalni postopek

468. člen

(1) Uvedbo pripravljalnega postopka zahteva državni tožilec pri sodniku za mladoletnike pristojnega sodišča. Če se sodnik za mladoletnike s tem ne strinja, zahteva, naj o tem odloči senat za mladoletnike višjega sodišča.

(2) Sodnik za mladoletnike lahko prepusti organu za natanje zadeve, naj na način, ki je predpisan v tem zakonu, izvrši odredbo o hišni preiskavi ali o zasegu predmetov.

469. člen

(1) V pripravljalnem postopku proti mladoletniku je treba poleg dejstev, ki se nanašajo na kaznivo dejanje, zlasti ugotoviti mladoletnikovo starost in okoliščine, ki so potrebne za presojo njegove duševne razvitosti, ter preučiti okolje in razmere, v katerih mladoletnik živi, in druge okoliščine, ki se tičejo njegove osebnosti.

(2) Da se ugotove te okoliščine, je treba zaslišati mladoletnikove starše, njegovega skrbnika in druge, ki lahko dajo o njih potrebne podatke. O teh okoliščinah se zahteva poročilo organa socialnega varstva; če je bil pri mladoletniku uporabljen vzgojni ukrep, pa poročilo o tem.

(3) Podatke o mladoletnikovi osebnosti zbira sodnik za mladoletnike. Zahteva pa lahko, naj te podatke zbere določen strokovni delavec (socialni delavec, defektolog in drugi), če je tak pri sodišču; lahko pa prepusti to tudi organu socialnega varstva.

(4) Kadar je za ugotovitev mladoletnikovega zdravstvenega stanja, njegove duševne razvitosti, psihičnih lastnosti ali nagnjenj potrebno, da ga pregledajo izvedenci, se določijo za tak pregled zdravniki, psihologi in pedagogi. Tak pregled mladoletnika se lahko opravi v zdravstvenem ali v kakšnem drugem zavodu.

470. člen

(1) Sodnik za mladoletnike sam določi, kako bo opravil posamezna dejanja; pri tem se mora ravnati po določbah tega zakona v taki meri, da so zavarovane pravice obdolženca do obrambe, pravice oškodovanca in zbiranje dokazov, ki so potrebni za odločitev.

(2) Pri dejanjih v pripravljalnem postopku smeta biti navzoča državni tožilec in zagovornik. Kadar je potrebno, se zasli-

šanje mladoletne osebe opravi s pomočjo pedagoga ali druge strokovne osebe. Sodnik za mladoletnike lahko dovoli, da so pri dejanju v pripravljalnem postopku navzoči predstavnik organa socialnega varstva ter mladoletnikovi starši oziroma skrbnik. Kadar so te osebe navzoče pri omenjenih dejanjih, lahko dajejo predloge in postavljajo vprašanje tistemu, ki se zaslišuje.

471. člen

(1) Sodnik za mladoletnike sme odrediti, naj se mladoletnik med pripravljalnem postopkom odda v prehodni dom, v diagnostični center, postavi pod nadzorstvo organa socialnega varstva ali izroči drugi družini, če je to potrebno, da se izloči iz okolja, v katerem je živel, ali da se mu zagotovi pomoč, varstvo ali nastanitev.

(2) Stroški za mladoletnikovo nastanitev se izplačajo naprej iz proračunskih sredstev in spadajo med stroške kazenskega postopka.

472. člen

(1) Izjemoma sme sodnik za mladoletnike odrediti, naj se mladoletnik pripre, če so za to podani razlogi iz prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Po sklepu o priporu, ki ga je izdal sodnik za mladoletnike, sme trajati pripor najdalj en mesec. Senat za mladoletnike istega sodišča sme iz opravičenih razlogov podaljšati pripor največ še za dva meseca.

473. člen

(1) Mladoletnik mora biti priprt ločeno od polnoletnih.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme sodnik za mladoletnike izjemoma odrediti, naj bo mladoletnik priprt skupaj s polnoletnimi, kadar je to glede na mladoletnikovo osebnost in druge okoliščine v konkretnem primeru v njegovem interesu in v njegovo korist.

(3) Mladoletniku, ki mu je odvzeta prostost, je treba zagotoviti nego, varstvo in vso potrebno individualno pomoč, ki jo utegne potrebovati glede na svojo starost, spol in osebnost.

(4) Sodnik za mladoletnike ima nasproti priprtim mladoletnikom enake pravice, kot jih ima po tem zakonu preiskovalni sodnik glede pripornikov.

474. člen

(1) Ko preizkusi vse okoliščine, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in na mladoletnikovo osebnost, pošlje sodnik za mladoletnike spise pristojnemu državnemu tožilcu; ta lahko v osmih dneh zahteva, naj se pripravljalni postopek dopolni, ali poda senatu za mladoletnike obrazložen predlog za kaznovanje oziroma za vzgojni ukrep.

(2) Predlog državnega tožilca mora obsegati: ime in priimek mladoletnika, njegovo starost, opis dejanja, dokaze, iz katerih izhaja, da je mladoletnik storil kaznivo dejanje, obrazložitev, ki mora navajati oceno mladoletnikove duševne razvitosti, in predlog, naj se mladoletnik kaznuje oziroma zanj uporabi vzgojni ukrep.

475. člen

(1) Če državni tožilec med pripravljalnem postopkom spozna, da ni podlage za postopek proti mladoletniku ali da je podan kakšen razlog iz prvega ali tretjega odstavka 466. člena tega zakona, predlaga sodniku za mladoletnike, naj ustavi postopek. O predlogu za ustavitev postopka obvesti državni tožilec tudi organ socialnega varstva.

(2) Če se sodnik za mladoletnike ne strinja s predlogom državnega tožilca, zahteva o tem odločitev senata za mladoletnike višjega sodišča.

(3) Tretji odstavek 467. člena tega zakona velja tudi, kadar senat za mladoletnike ne ugodi predlogu državnega tožilca naj se ustavi postopek.

476. člen

Kadar državni tožilec v primerih iz 467. in 475. člena tega zakona ni sodeloval v postopku proti mladoletniku, predloži

sodnik za mladoletnike po končanem pripravljalnem postopku zadevo senatu za mladoletnike v sojenje.

477. člen

Sodnik za mladoletnike mora poročati predsedniku sodišča vsak mesec, katere mladoletniške zadeve še niso končane in zakaj v posameznih zadevah postopek še teče. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se postopek pospeši.

5. Postopek pred senatom za mladoletnike

478. člen

(1) Sodnik za mladoletnike razpiše sejo senata ali glavno obravnavo, ko prejme predlog državnega tožilca, kakor tudi v primeru, če teče postopek proti mladoletniku brez predloga državnega tožilca.

(2) Če teče postopek proti mladoletniku brez predloga državnega tožilca, razloži sodnik za mladoletnike na začetku seje oziroma glavne obravnave, katerega kaznivega dejanja je mladoletnik obdolžen.

(3) Kazni in zavodski ukrepi se smejo izreči mladoletniku samo po glavni obravnavi. Drugi vzgojni ukrepi se mu smejo izreči tudi na seji senata.

(4) Na seji senata se lahko odloči, naj se opravi glavna obravnavo.

(5) O seji senata se obvestijo državni tožilec, zagovornik in predstavnik organa socialnega varstva, ki so lahko na njej navzoči; če je potrebno, pa tudi mladoletnik in njegovi starši oziroma skrbnik.

(6) Sodnik za mladoletnike sporoči mladoletniku vzgojni ukrep, ki mu je bil izrečen na seji senata.

479. člen

(1) Kadar odloča senat za mladoletnike na podlagi glavne obravnave, se uporabljajo smiselno določbe tega zakona o pripravah za glavno obravnavo, o vodstvu glavne obravnave, o preložitvi in prekinitvi glavne obravnave, o zapisniku in o poteku glavne obravnave; sodišče pa na ta pravila ni vezano, če spozna, da v posameznem primeru njihova uporaba ne bi bila smotrna.

(2) Poleg oseb, ki so naštete v 288. členu tega zakona, se povabijo na glavno obravnavo mladoletnikovi starši oziroma skrbnik in organ socialnega varstva. Če starši, skrbnik ali predstavnik organa socialnega varstva ne pridejo, to ni ovira, da sodišče ne bi opravilo glavne obravnave.

(3) Poleg mladoletnika mora biti navzoč na glavni obravnavi državni tožilec, če je podal predlog po 474. členu tega zakona, v primeru obvezne obrambe pa tudi zagovornik.

(4) Določbe tega zakona o spremembi in razširitvi obtožbe veljajo tudi v postopku proti mladoletniku; senat za mladoletnike pa je tudi brez predloga državnega tožilca upravičen izdati odločbo na podlagi dejanskega stanja, ki se je na glavni obravnavi spremenilo.

480. člen

(1) Kadar se sodi mladoletnik, se javnost vselej izključi.

(2) Senat sme dovoliti, da so na glavni obravnavi navzoče osebe, ki se ukvarjajo z varstvom in vzgojo mladoletnikov ali z zatiranjem mladoletniške kriminalitete, ter znanstveni delavci.

(3) Med glavno obravnavo sme senat odrediti, naj se odstranijo z zasedanja vse ali posamezne osebe, izvzemši državnega tožilca, zagovornika in predstavnika organa socialnega varstva.

(4) Senat sme odrediti, naj se mladoletnik med izvedbo posameznih dokazov ali med govori strank odstrani z zasedanja.

481. člen

Med postopkom pred sodiščem sme sodnik za mladoletnike ali senat za mladoletnike odločiti o začasni nastanitvi mladoletnika (471. člen), sme pa tudi razveljaviti poprejšnjo odločbo o tem.

482. člen

(1) Sodnik za mladoletnike mora razpisati glavno obravnavo ali sejo senata v osmih dneh od dneva, ko prejme predlog državnega tožilca ali ko je končan pripravljalni postopek (476. člen) oziroma ko je bilo na seji senata sklenjeno, naj se opravi glavna obravnavo. Za vsako podaljšanje tega roka mora imeti sodnik za mladoletnike odobritev predsednika sodišča.

(2) Glavna obravnavo se preloži ali prekine samo izjemo. Vsako preložitve ali prekinitve mora sodnik za mladoletnike sporočiti predsedniku sodišča in mu pojasniti razloge za to.

(3) Sodnik za mladoletnike mora v treh dneh po razglasitvi izdelati pisno sodbo oziroma pisni sklep.

483. člen

(1) Senat za mladoletnike ni vezan na predlog državnega tožilca pri odločanju o tem, ali naj mladoletniku izreče kazen ali pa uporabi zanj vzgojni ukrep. Če pa teče postopek proti mladoletniku brez predloga državnega tožilca ali če državni tožilec umakne predlog, mu senat ne sme izreči kazni, temveč samo vzgojni ukrep.

(2) Senat ustavi s sklepom postopek v primerih, v katerih izda sodišče po 2., 3. ali 4. točki 357. člena tega zakona sodbo, s katero obtožbo zavrne ali s katero obtoženca oprosti obtožbe (358. člen) kakor tudi, kadar spozna, da ne bi bilo smotno izreči mladoletniku niti kazni niti vzgojnega ukrepa.

(3) Senat izda sklep tudi, če izreče mladoletniku vzgojni ukrep. V izreku takega sklepa navede samo, kateri ukrep mu izreka, ne izreče pa, da je mladoletnik kriv za kaznivo dejanje, katerega je bil obdolžen. V obrazložitvi sklepa opiše dejanje in navede okoliščine, ki opravičujejo izrečeni vzgojni ukrep.

(4) Sodba, s katero se izreče mladoletniku kazen, mora biti izdana v obliki, določeni v 359. členu tega zakona.

484. člen

(1) Sodišče sme obsoditi mladoletnika na plačilo stroškov kazenskega postopka in na izpolnitev premoženjskoprnih zahtevkov, če mu je izreklo kazen. Če pa mu je izreklo vzgojni ukrep, obremenjujejo stroški postopka proračun, oškodovanec pa se s premoženjskoprnim zahtevkom napoti na pravdo.

(2) Če ima mladoletnik lastne dohodke ali premoženje, se mu lahko naloži plačilo stroškov kazenskega postopka in izpolnitev premoženjskoprnega zahtevka, tudi če se mu izreče le vzgojni ukrep.

6. Pravna sredstva

485. člen

(1) Zoper sodbo, s katero je mladoletniku izrečena kazen, zoper sklep, s katerim je mladoletniku izrečen vzgojni ukrep in zoper sklep, s katerim je postopek ustavljen (drugi odstavek 483. člena), se lahko pritožijo vsi, ki imajo pravico do pritožbe zoper sodbo (367. člen), in sicer v osmih dneh po prejemu sodbe oziroma sklepa.

(2) Zagovornik, državni tožilec, zakonec, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, skrbnik, brat, sestra in rejnik se smejo pritožiti v mladoletnikovo korist tudi proti njegovi volji.

(3) Pritožba zoper sklep, s katerim je mladoletniku izrečen vzgojni ukrep, ki se prestaja v zavodu, zadrži njegovo izvršitev, če sodišče v soglasju z mladoletnikovimi starši in po zaslišanju mladoletnika ne odloči drugače.

(4) Na sejo senata sodišča druge stopnje (378. člen) povabi sodišče mladoletnika samo, če predsednik senata ali senat spozna, da bi bila njegova navzočnost koristna.

486. člen

(1) Senat sodišča druge stopnje sme spremeniti odločbo sodišča prve stopnje in izreči mladoletniku hujši ukrep, samo če je tako predlagano v pritožbi.

(2) Če z odločbo sodišča prve stopnje ni bila izrečena kazen mladoletniškega zapora, denarna kazen ali zavodski ukrep, sme senat sodišča druge stopnje izreči to kazen oziroma

ta ukrep samo, če opravi obravnavo. Daljši mladoletniški zapor, višjo denarno kazen ali hujši zavodski ukrep od onega, ki je bil izrečen z odločbo sodišča prve stopnje, sme izreči senat sodišča druge stopnje tudi na seji.

487. člen

Zahteva za varstvo zakonitosti se sme vložiti tako v primeru, če je bil s sodno odločbo prekršen zakon, kakor tudi v primeru, če je bila za mladoletnika nepravilno uporabljena kazen ali kakšen vzgojni ukrep.

488. člen

Določbe o obnovi kazenskega postopka, dokončanega s pravnomočno sodbo, se uporabljajo smiselno tudi za obnovo postopka, končanega s pravnomočnim sklepom o uporabi vzgojnega ukrepa.

7. Nadzorstvo sodišča nad izvajanjem ukrepov

489. člen

(1) Uprava zavoda, v katerem se izvršuje vzgojni ukrep proti mladoletniku, mora vsakih šest mesecev poročati sodišču, ki je izreklo vzgojni ukrep, o mladoletnikovem obnašanju. Sodnik za mladoletnike tega sodišča lahko tudi sam obiskuje mladoletnike v zavodu.

(2) Sodnik za mladoletnike si sme po organu socialnega varstva preskrbeti obvestila o izvrševanju drugih vzgojnih ukrepov, sme pa odrediti tudi, naj to opravi določen strokovni delavec (socialni delavec, defektolog in drugi), če je tak pri sodišču. Organ socialnega varstva mora najmanj vsakih šest mesecev poročati sodišču, ki je izreklo vzgojni ukrep o poteku izvajanja izrečenega vzgojnega ukrepa.

8. Ustavitev izvrševanja in sprememba odločbe o vzgojnih ukrepih

490. člen

(1) Kadar so izpolnjeni pogoji, ki jih določa zakon za spremembo odločbe o izrečenem vzgojnem ukrepu, odloči o tem sodišče, ki je na prvi stopnji izdalo sklep o vzgojnem ukrepu, če samo spozna, da je to potrebno, ali če to predlaga državni tožilec, direktor zavoda ali organ socialnega varstva, ki mu je zaupano nadzorstvo nad mladoletnikom.

(2) Preden sodišče izda odločbo, zasliši državnega tožilca, mladoletnika, njegovega roditelja ali skrbnika ali druge osebe, poleg tega pa zahteva potrebna poročila od zavoda, v katerem mladoletnik prestaja zavodski ukrep, od organa socialnega varstva ali od drugih organov in ustanov.

(3) Po prejšnjih odstavkih ravna sodišče tudi, kadar odloča o ustavitvi izvrševanja vzgojnega ukrepa.

(4) O ustavitvi ali spremembi vzgojnega ukrepa odloča senat za mladoletnike. Pri odločanju mora upoštevati tudi uspešnost oziroma neuspešnost izvajanja vzgojnega ukrepa in mladoletnikovo sodelovanje v njem.

TRETJI DEL POSEBNI POSTOPKI

XXVIII. poglavje

POSTOPEK ZA UPORABO VARNOSTNIH UKREPOV, ZA ODVZEM PREMOŽENJSKE KORISTI, PODKUPNIN TER DENARJA ALI PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA IN ZA PREKLIC POGOJNE OBSODBE

491. člen

(1) Če je obdolženec storil kaznivo dejanje v neprištevnem stanju, predlaga državni tožilec sodišču, naj izreče obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo takega storilca v zdravstvenem zavodu oziroma obvezno psihiatrično zdravljenje

storilca na prostosti, če so za tak varnostni ukrep podani pogoji, ki so določeni v kazenskem zakoniku.

(2) Obdolženec, zoper katerega je odrejen pripor, se med postopkom za uporabo varnostnega ukrepa namesti v ustrezen zdravstveni zavod. Glede trajanja, preizkušanja in odpravljanja namestitve obdolženca v tem zavodu se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o priporu.

(3) Ko je podan predlog iz prvega odstavka tega člena, mora obdolženec imeti zagovornika.

(4) Obdolženec ima pravico zoper predlog iz prvega odstavka tega člena podati ugovor. O ugovoru odloča senat okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena) s smiselno uporabo določb tega zakona o ugovoru zoper obtožnico. Enako velja za postopek iz pristojnosti okrajnega sodišča.

(5) Če s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi, ni drugače določeno, se glede zavoda, v katerem se izvršuje namestitev oseb iz drugega odstavka tega člena, njihovega zdravljenja, spremljanja, zasledovanja, nadziranja, vzdrževanja reda in discipline, uporabe prisilnih sredstev, osebne preiskave in preiskave bivalnih prostorov in drugih posebnosti izvrševanja, smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje varnostnih ukrepov psihiatričnega zdravljenja in varstva in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(6) V postopku za uporabo varnostnega ukrepa mora sodišče postopati posebej hitro.

492. člen

(1) O varnostnem ukrepu obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu ali obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti odloči po glavni obravnavi sodišče, ki je pristojno za sojenje na prvi stopnji.

(2) Poleg oseb, ki morajo biti povabljene na glavno obravnavo, se povabijo kot izvedenci tudi zdravniki psihiatri iz zdravstvenega zavoda, kateremu je bilo zaupano izvedenstvo glede obdolženčeve prištevnosti. Obdolženec se povabi, če je njegovo stanje tako, da je lahko navzoč pri glavni obravnavi. Če obdolženca ni mogoče zaslišati ali njegov zagovor ni razumljiv, se šteje, da predlogu za izrek varnostnega ukrepa nasprotuje. O glavni obravnavi je treba obvestiti obdolženčevega zakonca in njegove starše oziroma skrbnika, glede na okoliščine pa tudi druge bližnje sorodnike.

(3) Če sodišče na podlagi izvedenih dokazov ugotovi, da je obdolženec storil določeno kaznivo dejanje in da je bil ob storitvi kaznivega dejanja neprišteven, odloči po zaslišanju povabljenih na podlagi izvida in mnenja izvedencev, ali naj mu izreče varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti. Pri odločanju o tem, katerega teh varnostnih ukrepov naj izreče, sodišče ni vezano na predlog državnega tožilca.

(4) Če sodišče na podlagi izvedenih dokazov ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih se po tem zakonu obtožba zavrne ali obtoženca oprosti obtožbe, pa ne gre za primer iz šestega odstavka tega člena, kazenski postopek s sklepom ustavi.

(5) Zoper sklep sodišča se smejo v osmih dneh po njegovem prejemu pritožiti vsi tisti, ki imajo pravico do pritožbe zoper sodbo (367. člen), razen oškodovanca. V korist obdolženca se smejo pritožiti tudi proti njegovi volji.

(6) Če državni tožilec na glavni obravnavi umakne predlog za izrek varnostnega ukrepa ali če sodišče ugotovi, da obdolženec v času storitve kaznivega dejanja ni bil neprišteven, zavrne predlog za uporabo varnostnega ukrepa. V tem primeru sme državni tožilec v petnajstih dneh po pravnomočnosti sklepa o zavrnjenju predloga, zaradi istega kaznivega dejanja vložiti obtožnico oziroma obtožni predlog.

493. člen

(1) Varnostni ukrepi iz prvega odstavka 491. člena tega zakona se smejo izreči tudi, kadar državni tožilec na glavni obravnavi spremeni vloženo obtožnico oziroma obtožni predlog tako, da predlaga, naj se izrečejo omenjeni ukrepi.

(2) Če je zoper predlog vložen ugovor ali če je to potrebno za pripravo obrambe ali za izvedbo dokazov, se glavna obravnavna preloži do odločitve o ugovoru oziroma za potreben čas.

494. člen

Kadar izreče sodišče kazen osebi, ki je storila kaznivo dejanje v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti, izreče z isto sodbo tudi varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, če ugotovi, da so za to podani pogoji po kazenskem zakoniku.

495. člen

(1) Pravnomočna odločba, s katero je izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti (492. in 494. člen), se pošlje sodišču, ki je pristojno odločiti o odvzemu poslovne sposobnosti. Odločba se sporoči tudi organu socialnega varstva.

(2) Sodišče najmanj tri mesece pred iztekom trajanja varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti o predvidenem izteku obvesti organ socialnega varstva in najbližje osebe po zakonu, ki ureja duševno zdravje, če glede na prejeta poročila o izvrševanju ukrepa ugotovi, da je to potrebno zaradi nadaljevanja zdravljenja obsojenca.

496. člen

(1) Sodišče, ki je na prvi stopnji izreklo storilcu varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu ali obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, sprejema vse ponovne odločitve glede trajanja in spreminjanja tega ukrepa iz kazenskega zakonika po uradni dolžnosti ali na predlog storilca ali zdravstvenega zavoda ter na podlagi mnenja zdravnikov.

(2) Odločitve iz prejšnjega odstavka sprejme sodišče na seji senata (šesti odstavek 25. člena). O seji se obvestita državni tožilec in zagovornik. Pred odločitvijo sodišče zasliši storilca, če je to potrebno in če njegovo stanje to dopušča.

(3) V postopku ponovnega odločanja glede trajanja ali spreminjanja varnostnega ukrepa iz prvega odstavka tega člena mora imeti storilec zagovornika.

(4) Če sodišče odredi odpust neprištevnega storilca zaradi poteka roka iz kazenskega zakonika, obvesti o tem sodišče, ki je pristojno odločati o pridržanju oseb v psihiatričnem zdravstvenem zavodu.

(5) Za pritožbo zoper sklepe izdane po določbah tega člena, se smiselno uporabljajo določbe petega odstavka 492. člena tega zakona.

497. člen

Če je bilo pri izreku pogojne obsodbe obdolžencu naloženo zdravljenje na prostosti, ta pa se ni začel zdraviti ali je zdravljenje samovoljno opustil, sme sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog zavoda, v katerem se je zdravil ali bi se moral zdraviti, in po zaslišanju obdolženca ter državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, preklicati pogojno obsodbo.

498. člen

(1) Predmeti, ki se po kazenskem zakonu smejo ali morajo vzeti, se vzamejo tudi tedaj, kadar se kazenski postopek ne konča s sodbo, s katero se obdolženec spozna za krivega, če je nevarno da bi bili uporabljeni za kaznivo dejanje ali če to zahtevajo koristi splošne varnosti ali razlogi morale.

(2) Poseben sklep o tem izda organ, pred katerim je tekel postopek takrat, ko je bil postopek končan oziroma ustavljen.

(3) Sklep o odvzemu predmetov iz prvega odstavka tega člena izda sodišče tudi, če v sodbi, s katero je bil obtoženec spoznan za krivega, manjka taka odločba.

(4) Overjen prepis odločbe o odvzemu predmetov se vroči lastniku predmetov, če je ta znan.

(5) Zoper odločbo iz drugega in tretjega odstavka tega člena ima lastnik predmetov pravico pritožbe, če misli, da za odvzem predmetov ni zakonske podlage. Če sklepa iz drugega odstavka tega člena ni izdalo sodišče, odloči o pritožbi senat (šesti odstavek 25. člena) sodišča, ki bi bilo pristojno za sojenje na prvi stopnji.

498.a člen

(1) Razen v primerih, ko se kazenski postopek konča s sodbo, s katero se obdolženec spozna za krivega, se denar ali premoženje nezakonitega izvora iz 245. člena kazenskega zakonika in protipravno dana ali sprejeta podkupnina iz 151., 157., 241., 242., 261., 262., 263. in 264. člena kazenskega zakonika, vzamejo tudi:

1) če so dokazani tisti zakonski znaki kaznivega dejanja iz 245. člena kazenskega zakonika, ki kažejo na to, da denar ali premoženje iz navedenega člena izvira iz kaznivih dejanj, oziroma

2) če so dokazani tisti zakonski znaki kaznivih dejanj iz 151., 157., 241., 242., 261., 262., 263. in 264. člena kazenskega zakonika, ki kažejo na to, da je bila dana ali sprejeta nagrada, darilo, podkupnina ali kakšna druga premoženjska korist.

(2) Poseben sklep o tem izda senat (šesti odstavek 25. člena) na obrazložen predlog državnega tožilca; pred tem pa mora preiskovalni sodnik na zahtevo senata zbrati podatke in raziskati vse okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev nezakonitega izvora denarja ali premoženja oziroma protipravno dane ali sprejete podkupnine.

(3) Overjen prepis sklepa iz prejšnjega odstavka se vroči lastniku odvzetega denarja ali premoženja oziroma podkupnine, če je ta znan. Če lastnik ni znan, se sklep pritrdi na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena vročitev tudi neznanemu lastniku.

(4) Zoper sklep iz drugega odstavka tega člena ima lastnik odvzetega denarja ali premoženja oziroma podkupnine pravico do pritožbe, če meni, da za odvzem ni zakonske podlage.

499. člen

(1) Premoženjska korist, ki je bila dosežena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, se ugotavlja v kazenskem postopku po uradni dolžnosti.

(2) Sodišče in drugi organi, pred katerimi teče kazenski postopek, morajo med postopkom zbirati dokaze in raziskovati okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi.

(3) Če uveljavlja oškodovanec premoženjskopравни zahtevek, naj se mu vrnejo stvari, ki so bile pridobljene s kaznivim dejanjem, oziroma znesek, ki ustreza njihovi vrednosti, se ugotavlja premoženjska korist samo v tistem delu, ki ni zajet s premoženjskopravnim zahtevkom.

500. člen

(1) Kadar pride v poštev odvzem premoženjske koristi drugemu prejemniku koristi (75., 77., 77.a in 77.b člen kazenskega zakonika), ga je treba povabiti zaradi zaslišanja v predhodnem postopku in na glavni obravnavi. Za pravno osebo se povabi njen zastopnik. V vabilu ga je treba opozoriti, da bo postopek izveden tudi brez njegove navzočnosti.

(2) Zastopnik pravne osebe se zasliši na glavni obravnavi za obdolžencem. Enako se ravna tudi glede drugega prejemnika koristi, če ni bil povabljen kot prič.

(3) Prejemnik koristi ter zastopnik pravne osebe imata v zvezi z ugotavljanjem premoženjske koristi pravico predlagati dokaze in z dovoljenjem predsednika senata postavljati vprašanja obdolžencu, pričam in izvedencem.

(4) Izključitev javnosti glavne obravnave ne velja za prejemnika koristi in zastopnika pravne osebe.

(5) Če sodišče šele med glavno obravnavo ugotovi, da pride v poštev odvzem premoženjske koristi, prekine glavno obravnavo in povabi prejemnika koristi oziroma zastopnika pravne osebe.

501. člen

Sodišče odmeri znesek premoženjske koristi po prostem preudarku, če bi bilo njeno ugotavljanje zvezano z nesorazmernimi težavami ali če bi se zaradi tega postopek preveč zavlekel.

502. člen

(1) Kadar prihaja v kazenskem postopku v poštev odvzem premoženjske koristi, obstaja pa nevarnost, da bi obdolženec, sam ali preko drugih oseb, to korist uporabil za nadaljnjo kriminalno dejavnost ali da bi jo skrnil, odtujil, uničil ali drugače z njo razpolagal, tako, da bi onemogočil ali precej otežil njen odvzem po končanem kazenskem postopku, odredi sodišče na predlog državnega tožilca začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi.

(2) Takšno zavarovanje lahko sodišče odredi tudi v predkazenskem postopku, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, s katerim ali zaradi katerega je bila pridobljena premoženjska korist, ali da je bila taka korist pridobljena za drugega ali nanj prenesena.

(3) Zavarovanje iz prejšnjih odstavkov se lahko odredi zoper obdolženca oziroma osumljenca, zoper prejemnika premoženjske koristi ali zoper druge osebe, na katere je bila prenesena, če se jim lahko odvzame po določbah Kazenskega zakonika.

502.a člen

(1) Začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi se odredi s sklepom, ki ga izda v predkazenskem postopku in med preiskavo preiskovalni sodnik. Po vložitvi obtožnice izda sklep zunaj glavne obravnave predsednik senata, na glavni obravnavi pa senat.

(2) Sklep iz prejšnjega odstavka se vroči državnemu tožilcu, osumljencu oziroma obdolžencu in osebi, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno (udeleženci). Sklep se pošlje pristojnemu organu oziroma osebi, ki ga izvrši. Sklep se osumljencu oziroma obdolžencu in osebi, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno, vroči hkrati z njegovo izvršitvijo ali po izvršitvi, vendar brez nepotrebnega odlašanja.

(3) Tisti, ki je izdal sklep, mora omogočiti osumljencu oziroma obdolžencu in osebi, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno, da se seznanj z vsemi spisi zadeve.

(4) Če začasno zavarovanje ni odrejeno, se sklep vroči samo državnemu tožilcu, ki se lahko zoper sklep pritoži.

(5) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena lahko osumljenec oziroma obdolženec ali oseba, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno, v osmih dneh od vročitve sklepa vloži ugovor in predlaga, da sodišče opravi narok. Ugovor vroči sodišče ostalim udeležencem in jim določi rok za odgovor. Ugovor ne zadrži izvršitve sklepa.

(6) O naroku odloči sodišče glede na okoliščine primera, upoštevajoč navedbe v ugovoru. Če sodišče ne razpiše naroka, o ugovoru odloči na podlagi predloženih listin in drugega predloženega gradiva ter obrazloži svojo odločitev v sklepu o ugovoru (osmi odstavek tega člena).

(7) V ugovoru in na naroku je treba vlagatelju ugovora in ostalim udeležencem omogočiti, da se izjavijo o predlaganih in odrejenih ukrepih, da podajo svoja stališča, navedbe in predloge o vseh vprašanih začasnega zavarovanja.

(8) Ko se udeleženci naroka izjavijo o vseh vprašanih in se izvedejo dokazi, če so potrebni za odločitev o ugovoru, sodišče odloči o ugovoru. S sklepom, ki ga izda o ugovoru, sodišče ugovor ob smiselni uporabi 375. člena tega zakona zavrže, ugovoru ugodi in razveljavi ali spremeni sklep o odreditvi začasnega zavarovanja, ali ugovor zavrne.

(9) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka imajo udeleženci pravico do pritožbe. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

502.b člen

(1) V sklepu, s katerim se odredi začasno zavarovanje, mora sodišče navesti premoženje, ki je predmet zavarovanja, način zavarovanja (prvi odstavek 271. člena, prvi odstavek

272. člena in prvi odstavek 273. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju) in rok trajanja ukrepa. Sklep mora biti obrazložen.

(2) Pri določitvi roka trajanja ukrepa mora sodišče upoštevati fazo kazenskega postopka, vrsto, naravo in težo kaznivega dejanja, zapletenost zadeve, pa tudi obseg in pomen premoženja, ki je predmet začasnega zavarovanja.

(3) V predkazenskem postopku, kakor tudi po izdaji sklepa o uvedbi preiskave, lahko začasno zavarovanje traja tri mesece. Po vložitvi obtožnice trajanje začasnega zavarovanja ne sme biti daljše od šestih mesecev.

(4) Rok iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša v enakih časovnih razdobjih. Skupno trajanje začasnega zavarovanja pred uvedbo preiskave oziroma, če ta ni uvedena, pred vložitvijo obtožnice, ne sme biti daljše od enega leta. V preiskavi skupno trajanje začasnega zavarovanja ne sme biti daljše od dveh let. Po vložitvi obtožnice do izreka sodbe sodišča prve stopnje skupno trajanje začasnega zavarovanja ne sme presegati treh let.

(5) Do izvršitve pravnomočne sodne odločbe o odvzemu premoženjske koristi sme začasno zavarovanje skupno trajati največ deset let.

502.c člen

(1) Sodišče lahko na obrazložen predlog državnega tožilca, upoštevajoč merila iz prvega odstavka 502. člena tega zakona in roke iz četrtega in petega odstavka 502.b člena tega zakona, s sklepom podaljša začasno zavarovanje, odrejeno s sklepom iz prvega odstavka 502.a člena tega zakona. Preden odloči o predlogu, pošlje sodišče predlog ostalim udeležencem, da se o njem izjavijo, in jim določi primeren rok za odgovor.

(2) Sodišče lahko na obrazložen predlog državnega tožilca, osumljenca oziroma obdolženca ali osebe, zoper katero je bilo začasno zavarovanje odrejeno, upoštevajoč merila iz prvega odstavka 502. člena tega zakona, odredi nov način zavarovanja in razveljavi prejšnji sklep o začasnem zavarovanju. Preden o predlogu odloči, pošlje sodišče predlog ostalim udeležencem, da se o njem izjavijo in jim določi primeren rok za odgovor. Odločba o razveljavitvi ukrepa se izvrši po izvršitvi odločbe, s katero je odrejen nov način začasnega zavarovanja.

(3) Sodišče odpravi začasno zavarovanje na predlog udeležencev. Sodišče lahko odpravi začasno zavarovanje tudi po uradni dolžnosti zaradi poteka roka ali če državni tožilec zavrže ovadbo oziroma izjavi, da ne bo začel pregona ali da od njega odstopa. Državni tožilec mora o svoji odločitvi obvestiti sodišče.

(4) Če sodišče meni, da začasno zavarovanje ni več potrebno, pozove državnega tožilca, da se o tem v določenem roku izjavi. Če se državni tožilec v roku ne izjavi ali če odpravi začasnega zavarovanja ne nasprotuje, sodišče začasno zavarovanje odpravi.

502.č člen

O predlogu za odreditev, podaljšanje, spremembo ali odpravo začasnega zavarovanja mora sodišče odločiti posebej hitro. Če je bilo začasno zavarovanje odrejeno, morajo organi v predkazenskem postopku postopati posebej hitro, kazenski postopek pa se šteje za prednostnega.

502.d člen

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se v postopku za začasno zavarovanje odvzema premoženjske koristi smiselno uporabljajo določbe o začasnih odredbah iz zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

502.e člen

(1) O odreditvi, spremembi in odpravi začasnega zavarovanja odvzema premoženjske koristi sodišče po uradni dolžnosti obvesti pristojni davčni organ s prepisom svoje odločbe.

(2) Če pristojni davčni organ po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka sodišču sporoči, da v zvezi z začasno zavarovanjem premoženjem načrtuje uvedbo postopka, za katerega je pooblaščen po zakonu, sodišče v odločbi o spremembi ali

odpravi začasnega zavarovanja odredi, da organ, pristojen za izvršitev zavarovanja, tega ne sme spremeniti ali odpraviti pred prejemom pisnega obvestila sodišča, da je potekel en mesec od dneva vročitve odločbe o spremembi ali odpravi zavarovanja pristojnemu davčnemu organu.

503. člen

(1) Odvzem premoženjske koristi sme izreči sodišče v sodbi, s katero spozna obtoženca za krivega, v sklepu o sodnem opominu ali v sklepu o vzgojnem ukrepu ter v sklepu, s katerim izreče varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti po kazenskem zakoniku.

(2) V izreku sodbe ali sklepa navede sodišče, kateri predmet oziroma kolikšen denarni znesek se odvzame. V upravičenih primerih sme sodišče dovoliti obročno plačilo premoženjske koristi, pri čemer določi rok plačila in višino obrokov.

(3) Overjen prepis sodbe oziroma sklepa se vroči tudi prejemniku koristi ter zastopniku pravne osebe, če je sodišče izreklo odvzem premoženjske koristi prejemniku koristi ali pravni osebi.

504. člen

Pravna oseba in prejemnik koristi iz 500. člena tega zakona lahko zahtevata obnovo kazenskega postopka glede odločbe o odvzemu premoženjske koristi.

505. člen

Drugi in tretji odstavek 368. člena ter 376. in 380. člen tega zakona se uporabljajo smiselno glede pritožbe zoper odločbo o odvzemu premoženjske koristi.

506. člen

(1) Če je v pogojni obsodbi določeno, da bo kazen izrečena, če obsojenec ne vrne premoženjske koristi, ne povrne škode ali ne izpolni kakšne druge obveznosti, obsojenec pa v določenem roku tega ne stori, izvede sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji, postopek za preklic pogojne obsodbe na predlog upravičenega tožilca ali oškodovanca, lahko pa tudi po uradni dolžnosti.

(2) Sodnik, ki je za to določen, zasliši obsojenca, če je dosegljiv, in opravi potrebne poizvedbe, da ugotovi dejstva in zbere dokaze, ki so pomembni za odločitev, nakar pošlje spise senatu (šesti odstavek 25. člena).

(3) Nato razpiše predsednik senata sejo senata in obvesti o njej tožilca, obsojenca in oškodovanca. Če stranke in oškodovanec, ki so bili v redu obveščeni, ne pridejo, ni to ovira, da senat ne bi imel seje.

(4) Če sodišče ugotovi, da obsojenec ni izpolnil obveznosti, ki mu je bila naložena s sodbo, izda sodbo, s katero pogojno obsodbo prekliče in izreče kazen ali določi nov rok za izpolnitev obveznosti, ali pa odpravi ta pogoj. Če pa spozna, da ni podlage za nobeno od teh odločb, ustavi s sklepom postopek za preklic pogojne obsodbe.

506.a člen

(1) Sodišče, ki je odredilo hrambo zaseženih predmetov ali začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi oziroma premoženja v vrednosti premoženjske koristi, mora v teh primerih postopati posebej hitro. Z zaseženimi predmeti in premoženjem, ki služi za začasno zavarovanje zahtevka, ter s predmeti ali premoženjem, ki so bili dani kot varščina (196. do 199. člen), mora ravnati kot dober gospodar.

(2) Če je hramba zaseženih predmetov ali začasno zavarovanje zahtevka iz prejšnjega odstavka povezano z nesorazmernimi stroški ali pa se vrednost premoženja ali predmetov zmanjšuje, lahko sodišče odredi, da se tako premoženje ali predmeti prodajo, uničijo ali podarijo v javno korist. Pred odločitvijo mora sodišče pridobiti mnenje lastnika premoženja ali predmetov. Če lastnik ni znan ali mu poziva za podajo mnenja

ni mogoče vročiti, sodišče poziv pritrdi na sodno desko in se po osmih dneh šteje, da je bila vročitev opravljena. Če lastnik v osmih dneh po vročitvi poziva ne poda mnenja, se šteje, da s prodajo, uničenjem ali podaritvijo soglaša.

(3) Za hrambo zaseženih predmetov in varščin ter za začasno zavarovanje zahtevkov iz prvega odstavka tega člena skrbijo pristojni državni organi, organizacije z javnimi pooblastili, izvršitelji, gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki in finančne organizacije.

(4) Postopek upravljanja s predmeti, premoženjem in varščinami iz prvega odstavka tega člena ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati gospodarske družbe in samostojni podjetniki posamezniki za opravljanje dejavnosti po tretjem odstavku tega člena, pravila in tarifo za njihovo delovanje ter pravila izbora med več ponudniki takih storitev predpiše Vlada Republike Slovenije.

507. člen

(1) Če ni v tem poglavju določeno drugače, se glede postopka za uporabo varnostnih ukrepov, za odvzem premoženjske koristi, podkupnin in denarja ali premoženja nezakonitega izvora ter za postopek za preklic pogojne obsodbe smiselno uporabljajo druge določbe tega zakona.

(2) Določbe členov 498.a do vključno 506.a tega zakona, ki se nanašajo na odvzem denarja ali premoženja nezakonitega izvora, podkupnin in druge premoženjske koristi, se smiselno uporabljajo tudi za odvzem premoženja v vrednosti, ki ustreza premoženjski koristi (75., 77., 77.a in 77.b člen kazenskega zakonika).

(3) Določbe 499. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za predkazenski in preiskovalni postopek; pri zbiranju dokazov in raziskovanju okoliščin, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi pa poleg organov, pred katerimi teče kazenski postopek, sodelujejo tudi drugi organi, za katere zakon tako določa.

XXIX. poglavje

POSTOPEK ZA ODLOČBO O IZBRISU OBSODBE
IN O PRENEHANJU VARNOSTNIH UKREPOV
IN PRAVNIH POSLEDIC OBSODBE

508. člen

(1) Če se obsodba po zakonu izbriše s pretekom določenega časa in s pogojem, da obsojenec v tem času ne stori novega kaznivega dejanja (82. člen kazenskega zakonika), izda po uradni dolžnosti odločbo o izbrisu obsodbe ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Preden se izda odločba o izbrisu obsodbe, se opravijo potrebne poizvedbe, zlasti pa se zberejo podatki o tem, ali ne teče morda zoper obsojenca kazenski postopek za kakšno kaznivo dejanje, ki ga je storil pred pretekom roka, predpisanega za izbris obsodbe.

509. člen

(1) Če ministrstvo, pristojno za pravosodje, ne izda odločbe o izbrisu obsodbe, sme obsojenec zahtevati, naj se ugotovi, da je obsodba po zakonu izbrisana.

(2) Če ministrstvo, pristojno za pravosodje, v tridesetih dneh po prejemu ne izda odločbe, lahko obsojenec zahteva, naj izda sodišče, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, sklep o izbrisu obsodbe.

(3) O taki zahtevi odloča sodišče po zaslišanju državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo.

510. člen

Če pogojna obsodba ni preklicana niti po enem letu, odkar je pretekla preizkusna doba, izda sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji, sklep, s katerim ugotovi njen izbris. Ta sklep vroči obsojencu, državnemu tožilcu, če je tekel postopek na njegovo zahtevo in ministrstvu, pristojnemu za pravosodje.

511. člen

(1) Postopek za izbris obsodbe na podlagi sodne odločbe (83. člen kazenskega zakonika) se uvede na obsojenčevo prošnjo.

(2) Prošnja se vložijo pri sodišču, ki je sodilo na prvi stopnji.

(3) Sodnik, ki je za to določen, preizkusi najprej, ali je pretekel čas, ki se zahteva po zakonu, nato pa opravi potrebne poizvedbe in ugotovi dejstva, na katera se sklicuje prosilec, ter zbere dokaze o vseh okoliščinah, ki so pomembne za odločbo.

(4) Sodišče lahko zahteva o obsojenčevem obnašanju poročilo od policije, na območju katere je obsojenec prebival po prestani kazni, lahko pa zahteva tako poročilo tudi od uprave zavoda, v katerem je obsojenec kaznen prestal.

(5) Po poizvedbah in zaslišanju državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, pošlje sodnik spise z obrazloženim predlogom senatu (šesti odstavek 25. člena).

(6) Zoper odločbo sodišča o prošnji za izbris obsodbe se lahko pritožita prosilec in državni tožilec.

(7) Če sodišče zavrne prošnjo zato, ker obsojenec s svojim obnašanjem ni zaslužil izbrisa obsodbe, sme obsojenec ponoviti prošnjo po preteku dveh let, odkar je sklep o zavrnitvi prošnje postal pravnomočen.

512. člen

V potrdilu, ki se daje na podlagi kazenske evidence osebam, za uveljavljanje njihovih pravic, se izbrisana obsodba ne sme omenjati.

513. člen

(1) Postopek za prenehanje varnostnih ukrepov prepovedi opravljanja poklica in odvzema vozniškega dovoljenja (četrti odstavek 71. in peti odstavek 72. člena kazenskega zakonika) in za prenehanje pravne posledice obsodbe (tretji odstavek 80. člena kazenskega zakonika) se uvede na obsojenčevo prošnjo, ki se vložijo pri sodišču, ki je sodilo na prvi stopnji.

(2) Sodnik, ki je za to določen, preizkusi najprej, ali je pretekel čas, ki se zahteva po zakonu, nato pa opravi potrebne poizvedbe in ugotovi dejstva, na katera se sklicuje prosilec, ter zbere dokaze o vseh okoliščinah, ki so pomembne za odločbo.

(3) Sodnik lahko zahteva o obsojenčevem obnašanju poročilo od policije, na območju katere je obsojenec prebival po prestani, odpuščen ali zastarani glavni kazni, lahko pa zahteva tako poročilo tudi od zavoda, v katerem je obsojenec prestal kaznen.

(4) Po poizvedbah in po zaslišanju državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, pošlje sodnik spise z obrazloženim predlogom senatu (šesti odstavek 25. člena).

(5) Zoper sklep senata se lahko pritožita državni tožilec in obsojenec.

(6) Če je obsojenčeva prošnja zavrnjena, ni dovoljena nova prošnja, preden ne preteče eno leto od pravnomočnosti sklepa s katerim je bila prejšnja prošnja zavrnjena.

XXX. poglavje

POSTOPEK ZA MEDNARODNO PRAVNO POMOČ
IN IZVRŠITEV MEDNARODNIH POGODB
V KAZENSKOPRAVNIH STVAREH

(Opomba: prenehanje uporabe določb XXX. poglavja za področje mednarodnega sodelovanja z državami članicami EU)

514. člen

Mednarodna kazenskopravna pomoč se daje po določbah tega zakona, če ni z mednarodno pogodbo določeno drugače.

515. člen

(1) Prošnje domačih sodišč in državnih tožilcev za pravno pomoč v kazenskih zadevah se pošiljajo tujim organom po diplomatski poti. Na enak način se pošiljajo domačim sodiščem prošnje tujih organov za pravno pomoč.

(2) V nujnih primerih in ob pogoju vzajemnosti se lahko prošnje za pravno pomoč pošiljajo po ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, kadar pa gre za kaznivo dejanje pranja denarja ali za kazniva dejanja v zvezi s kaznivim dejanjem pranja denarja, pa tudi po organu, ki je pristojen za preprečevanje pranja denarja.

(3) Če velja vzajemnost ali če tako določa mednarodna pogodba, se lahko mednarodna kazenskopravna pomoč daje tudi neposredno med domačimi in tujimi organi, ki sodelujejo v predkazenskem in kazenskem postopku. Pri tem se lahko uporabljajo sodobna tehnična sredstva, zlasti računalniško omrežje, pripomočki za prenos slike, glasu in elektronskih impulzov.

516. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pošlje prošnjo tujega organa za pravno pomoč ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, ta pa jo pošlje v postopek okrožnemu sodišču, na katerega območju prebiva tisti, ki mu je treba vročiti kako pisanje, ki ga je treba zaslišati ali soočiti ali na katerega območju je treba opraviti kakšno drugo preiskovalno dejanje. Če gre za prošnjo za izvedbo dejanja, za katero je po domačem pravu pristojno državno tožilstvo, pošlje ministrstvo za pravosodje prošnjo v postopek državnemu tožilstvu, na območju katerega je treba opraviti dejanje.

(2) Če je pristojnih več sodišč, je krajevno pristojno tisto, ki je pristojno za opravo prvega dejanja, navedenega v prošnji. Če je pristojnih več državnih tožilcev, je krajevno pristojno tisto, ki je pristojno za opravo prvega dejanja, navedenega v prošnji. Če tuji organ prosi za izvedbo več dejanj, od katerih je po domačih predpisih za nekatera pristojno sodišče, za druga pa državno tožilstvo, se prošnja pošlje državnemu tožilstvu, ki opravi dejanja iz svoje pristojnosti in predlaga sodišču opravo dejanj iz sodne pristojnosti.

(3) V primerih iz drugega odstavka 515. člena tega zakona pošlje prošnjo sodišču oziroma državnemu tožilstvu ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(4) O dovoljenosti dejanja, za katero prosi tuj organ in o načinu njegove izvršitve odloči pristojni domači organ skladno z domačimi predpisi in mednarodnimi sporazumi. Prošnji za mednarodno kazensko pomoč se sme ugoditi, če izvedba dejanja pomoči ni v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije ali ne škoduje njeni suverenosti in varnosti.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena se na prošnjo tuje države lahko dejanje pomoči izvede na način, kot je določen v zakonodaji države prosilke, če je takšen način izvedbe dejanja skladen s temeljnimi načeli domačega kazenskega postopka.

(6) Pristojni organ v Republiki Sloveniji na prošnjo pristojnega organa države prosilke slednjega obvesti o času in kraju izvedbe določenega procesnega dejanja. Predstavniki pristojnih organov države prosilke in drugi udeleženci v postopku ter njihovi pravni zastopniki so lahko navzoči pri izvršitvi dejanja pomoči, če je verjetno, da sta njihova navzočnost oziroma sodelovanje koristna za ustrezno izvedbo pravne pomoči. O tem odloči organ, v čigar pristojnosti je izvršitev dejanja pomoči.

516.a člen

(1) Na prošnjo tujega organa se lahko oseba, ki ji je v Republiki Sloveniji odvzeta prostost, ne glede na državljanstvo začasno preda tujemu pravosodnemu organu zaradi izvedbe procesnih dejanj zaslišanja priče, zaslišanja izvedenca ali soočenja. Začasna predaja se opravi pod pogojem, da bo oseba v roku, ki ga določi pristojni organ Republike Slovenije, vrnjena v Republiko Slovenijo.

(2) Začasna predaja je dopustna pod naslednjimi pogoji:

- da se oseba strinja z začasno predajo;
- da je prisotnost osebe v tujem kazenskem postopku nujno potrebna;
- da prisotnost osebe ni nujno potrebna v domačem kazenskem postopku;
- da zaradi začasne predaje ne bo prišlo do podaljšanja odvzema prostosti;

– da ne obstajajo drugi utemeljeni razlogi, ki bi izključevali začasno predajo.

(3) Oseba, ki je bila začasno predana tujemu pravosodnemu organu na podlagi prvega odstavka tega člena, mora ostati celotno obdobje v priporu, razen če se ukrep odvzema prostosti skladno z domačimi predpisi odpravi, o čemer organ, ki je odpravil ukrep odvzema prostosti, nemudoma obvesti pristojni tuji organ. Zoper osebo se v državi, v katero je začasno predana, ne sme začeti kazenski postopek ali izvršiti kazen za dejanje, storjeno pred začasno predajo.

(4) O dovoljenju začasne predaje odloča organ, pred katerim teče kazenski postopek oziroma v čigar pristojnosti je izvršitev kazni. Pred dovoljenjem za začasno predajo mora organ pridobiti zagotovila iz tretjega odstavka.

516.b člen

(1) Če je osebi v tujini odvzeta prostost, njena navzočnost pa je zaradi izvedbe procesnih dejanj zaslišanja priče, zaslišanja izvedenca ali soočenja nujno potrebna v kazenskem postopku, ki teče v Republiki Sloveniji, sme sodišče ki je pristojno za opravo tega procesnega dejanja, zaprositi za začasno predajo te osebe v Republiko Slovenijo.

(2) Kadar je oseba na podlagi prvega odstavka tega člena začasno predana v Republiko Slovenijo, ji mora biti ves čas na ozemlju Republike Slovenije vzeta prostost, razen če je ukrep odvzema prostosti odpravljen na podlagi odločitve tujega organa, ki je tak ukrep odredil. Dejanje, zaradi katerega je potrebna prisotnost osebe na ozemlju Republike Slovenije, se mora opraviti čim hitreje in nato osebo, ne glede na njeno državljanstvo, vrniti v državo, ki jo je začasno predala.

(3) Glede izvrševanja odvzema prostosti v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe 209. do 213.d člena tega zakona.

516.c člen

(1) Če tako določa mednarodna pogodba, lahko sodišča ali državna tožilstva brez predhodne prošnje pristojnim organom druge države pošljejo ali od njih prejmejo podatke v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so jih pridobili pri izvrševanju svojih pristojnosti, če ocenijo, da bi bili ti podatki lahko koristni za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka ali bi lahko bili podlaga za prošnjo za pravno pomoč.

(2) Izmenjava podatkov iz prejšnjega odstavka ne vpliva na uvedbo ali vodenje kazenskih postopkov oziroma ne vpliva na izvrševanje drugih pristojnosti organa, ki posreduje podatke.

(3) Če je organ pri pošiljanju podatkov postavil za njihovo uporabo kakšne pogoje, ti pogoji zavezujejo organ, ki je podatke prejel.

517. člen

(1) Domača sodišča smejo ugoditi predlogu državnega tožilca ali prošnji pristojnega tujega organa, s katero se zahteva izvršitev kazni zapora, varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti ali denarne kazni po pravnomočni kazenski sodbi tujega sodišča, če je tako določeno z mednarodno pogodbo ali če velja vzajemnost in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da oseba soglaša z izvršitvijo kazni v Republiki Sloveniji, razen v primerih iz drugega odstavka tega člena;
- da iz sodbe ne izhaja kršitev temeljnih načel pravnega reda Republike Slovenije;
- da je odločba bila izdana zaradi dejanja, za katerega je po domačem zakonu predpisana kazen zapora ali denarna kazen;
- da odločba ni bila izdana zaradi političnega ali vojaškega kaznivega dejanja;
- da po domačem zakonu ni zastarala izvršitev kazni;
- da oseba ni bila zaradi istega dejanja že pravnomočno obsojena ali pravnomočno oproščena ali je bil kazenski postopek zoper njo pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njo pravnomočno zavrnjena;

– da je oseba državljan Republike Slovenije in ima v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče;

– da v primeru izvrševanja varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, domač zakon določa enak ukrep;

– da je bila sodba izdana v navzočnosti, razen če proseča država predloži ustrezna dokazila, da je bila oseba osebno vabljen ali ji je bil čas in kraj postopka sporočen prek zastopnika, pooblaščenega v skladu s pravom države, ki je sodbo izdala, zaradi česar je bila sodba izdana v nenavzočnosti, ali je ta oseba pristojnemu organu izjavila, da ne izpodbija odločbe.

(2) Soglasje osebe iz prve alineje prejšnjega odstavka ni potrebno, če se je oseba s prihodom oziroma pobegom v Republiko Slovenijo izognila izvrševanju ali nadaljnjemu izvrševanju kazenske sodbe iz prejšnjega člena.

517.a člen

(1) Na predlog državnega tožilca lahko preiskovalni sodnik zoper osebo iz prejšnjega člena odredi začasni odvzem prostosti zaradi zavarovanja izvršitve, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je država izdaje sodbe poslala prošnjo za izvršitev kazenske sodbe ali naloga zaradi izvršitve kazenske sodbe;
2. da obstajajo okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bi se oseba z begom izognila postopku izvršitve oziroma prestajanju kazni ali ukrepa;
3. da soglasje osebe k izvrševanju ni potrebno ali je podano, in
4. da prošnja za izvršitev ni očitno nedopustna.

(2) Začasni odvzem prostosti iz prejšnjega odstavka se odredi, izvrši oziroma podaljša v skladu z določbami tega zakona, o odreditvi, izvrševanju oziroma podaljšanju pripora.

517.b člen

(1) Domače sodišče izvrši kazensko sodbo glede sankcije, ki jo je izreklo tuje sodišče, tako, da izreče kazensko sankcijo po kazenski zakonodaji Republike Slovenije. Pri tem je glede ugotavljanja kazenske odgovornosti, dopustnosti pregona in izrečene kazni v celoti vezano na sodbo tujega sodišča. Če se lahko kazen izvrši le glede določenih kaznivih dejanj, se kazen odmeri skladno s pravili po domačem zakonu.

(2) Kadar kazenska sankcija zaradi trajanja ni združljiva z domačimi predpisi, se lahko slednja prilagodi le, če je ta višja od najvišje kazni, ki je po domačem zakonu določena za istovrstno kaznivo dejanje. Prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje kazni, ki je po domačem zakonu določena za istovrstna kazniva dejanja.

(3) Kadar kazenska sankcija po svoji naravi ni združljiva z domačimi predpisi, se lahko prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po domačem zakonu predviden za istovrstna kazniva dejanja. Takšna kazen ali ukrep mora čim bolj ustrezati kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izreka.

(4) Prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izreka.

517.c člen

(1) Za odločitev o izvršitvi kazenske sodbe je pristojno okrožno sodišče na območju zadnjega stalnega prebivališča osebe v Republiki Sloveniji. Če oseba ni imela stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se pristojnost določi po kraju zadnjega začasnega prebivališča.

(2) Senat iz šestega odstavka 25. člena tega zakona s sodbo odloči o izvršitvi kazenske sodbe tujega sodišča ali s sklepom zavrne prošnjo. O seji senata se obvestita državni tožilec in zagovornik.

(3) V izrek sodbe iz drugega odstavka tega člena vnese sodišče celoten izrek in ime sodišča iz tuje sodbe in izreče sankcijo. V obrazložitvi sodbe navede sodišče razloge, ki jih je upoštevalo pri izreku sankcije.

(4) Odločba se vroči državnemu tožilcu, osebi ter zagovorniku, ki se lahko zoper njo pritožijo.

(5) Za izvrševanje, pogojni odpust ter pravico do pomilostitve oziroma amnestije se uporabljajo domači predpisi.

517.č člen

(1) Tujec, ki se na podlagi sodbe domačega sodišča nahaja v Republiki Sloveniji na prestajanju zaporne kazni, lahko poda prošnjo za prestajanje kazni v državi državljanstva ali prebivališča. Prošnja se lahko vloži pri direktorju zapora, sodišču, ki je izreklo kazen na prvi stopnji, ali ministrstvu za pravosodje.

(2) Pristojno sodišče ali direktor zapora mora osebo seznaniti z možnostjo, da prestaja zaporno kazen v državi državljanstva ali prebivališča.

(3) Sodišče, ki je odločalo na prvi stopnji odloči o prošnji obsojene osebe s sklepom. Prošnji se sme ugoditi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– zoper obsojeno osebo ne poteka drug kazenski postopek v Republiki Sloveniji

– oseba je poravnala denarno kazen oziroma premoženjsko pravni zahtevek

(4) Sklep ter ostala relevantna dokumentacija se posreduje ministru za pravosodje, ki o tem obvesti državo, v katero želi biti oseba premeščena, in na podlagi mednarodne pogodbe ali na podlagi vzajemnosti izvede postopek za transfer obsojenca.

518. člen

Kadar gre za kazniva dejanja ponarejanja denarja in spravljanja ponarejenega denarja v obtok, neupravičenega izdelovanja, predelovanja in prodaje mamil in strupov, trgovine z belim blagom, izdelovanja in širjenja pornografskega gradiva ali za kakšno drugo kaznivo dejanje, glede katerega je po mednarodnih pogodbah dogovorjena centralizacija podatkov, mora organ, pred katerim teče kazenski postopek, brez odlašanja poslati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, podatke o kaznivem dejanju in storilcu, sodišče prve stopnje pa tudi pravnomočno sodbo. Kadar gre za kaznivo dejanje pranja denarja ali za kaznivo dejanje v zvezi s pranjem denarja, se podatki brez odlašanja pošljejo organu, ki je pristojen za preprečevanje pranja denarja.

519. člen

(1) Če je na ozemlju Republike Slovenije storil kaznivo dejanje tujec, ki ima stalno prebivališče v tuji državi, se smejo tej državi mimo pogojev iz 522. člena tega zakona odstopiti vsi kazenski spisi za kazenski pregon in sojenje, če tuja država temu ne nasprotuje.

(2) Preden je izdan sklep o preiskavi, odloča o odstopu pristojni državni tožilec. Med preiskavo odloča o tem na predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik, do začetka glavne obravnave pa senat (šesti odstavek 25. člena), tudi za zadeve iz pristojnosti okrajnega sodišča.

(3) Pri odločanju o odstopu kazenskih spisov organi iz prejšnjega odstavka upoštevajo tudi do tedaj nastale in bodoče stroške predkazenskega oziroma kazenskega postopka.

(4) Ni dovoljen odstop kazenskih spisov, če je oškodovanec državljan Republike Slovenije, ki temu nasprotuje, razen če je dano zavarovanje za uveljavitev njegovega premoženjskopravnega zahtevka.

(5) Ni dovoljen odstop kazenskih spisov, če je bil odrejen zaseg ali začasno zavarovanje zahtevka za odvzem denarja ali premoženja nezakonitega izvora iz 245. člena kazenskega zakonika ali protipravno dane ali sprejete podkupnine iz 151., 157., 241., 242., 261., 262. in 263. člena kazenskega zakonika, razen v primerih, ko je sodišče navedene odredbe izdalo na pobudo tuje države. V teh primerih in v primerih, ko je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji, smejo organi iz drugega odstavka tega člena odstopiti kazenski spis tuji državi samo, če so pred tem ugotovili, da ima ta država ustrezno urejeno zakonodajo v zvezi z odvzemom premoženjske koristi in v zvezi z odstopom kazenskih spisov tuji državi, ter upoštevali vrednost začasno zavarovanega premoženja.

(6) Če je obdolženec v priporu, se od tuje države po najkrajši poti zahteva, naj v petnajstih dneh sporoči, ali prevzema pregon.

520. člen

(1) Zahteva tuje države, naj se v Republiki Sloveniji prevzame pregon državljan Republike Slovenije ali osebe, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, zaradi kaznivega dejanja, storjenega v tujini, se pošlje s spisi pristojnemu državnemu tožilcu, na katerega območju ima ta oseba stalno prebivališče.

(2) Če je pri pristojnem organu tuje države podan premoženjskopravni zahtevek, se ravna, kot da bi bil ta zahtevek podan pri pristojnem sodišču.

(3) O zavrnitvi prevzema kazenskega pregona in o pravnomočni odločbi, izdani v kazenskem postopku, se obvesti tuja država, ki je poslala zahtevo.

XXXI. poglavje
POSTOPEK ZA IZROČITEV OBDOLŽENCEV
IN OBSOJENCEV

(Opomba: prenehanje uporabe določb XXXI. poglavja za področje mednarodnega sodelovanja z državami članicami EU)

521. člen

Če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače, se zahteva in opravlja izročitev obdolžencev in obsojencev po določbah tega zakona.

522. člen

(1) Pogoji za izročitev so:

1. da tisti, katerega izročitev se zahteva, ni državljan Republike Slovenije,

2. da dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, ni bilo storjeno na ozemlju Republike Slovenije, zoper njo ali njenega državljanca;

3. da je dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, kaznivo dejanje tako po domačem zakonu, kakor po zakonu države, v kateri je bilo storjeno;

4. da se v primeru, da gre za izročitev zaradi kazenskega pregona, za kaznivo dejanje po pravu obeh držav lahko izreče kazen enega ali več let zapora ali varnostni ukrep v trajanju več kot enega leta;

5. da v primeru, da gre za izročitev zaradi izvršitve pravnomočno izrečene kazni ali varnostnega ukrepa, znaša kazen ali varnostni ukrep oziroma njun ostanek, ki ga je potrebno izvršiti, najmanj 4 mesece;

6. da po domačem zakonu ni zastaral kazenski pregon ali ni zastarala izvršitev kazni, preden je bila oseba priprta ali zaslišana kot obdolženec;

7. da tisti, katerega izročitev se zahteva, ni bil zaradi istega dejanja že pravnomočno oproščen ali obsojen v Republiki Sloveniji ali tuji državi, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni kazen že prestal ali jo prestaja ali se po zakonodaji države, ki je kazen izrekla, kazen ne more več izvršiti ali je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena; ali da ni zoper tuja v Republiki Sloveniji zaradi istega proti Republiki Sloveniji storjenega dejanja uveden kazenski postopek, če pa je uveden postopek zaradi dejanja, storjenega proti državljanu Republike Slovenije, da je dano zavarovanje za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka oškodovanca;

8. da zoper osebo, katere izročitev se zahteva, v državi prosilki ne teče postopek pred izrednim sodiščem, če gre za prošnjo za izročitev zaradi izvedbe postopka, oziroma da ni takšno sodišče izreklo kazenske sankcije, če gre za prošnjo za izročitev zaradi izvršitve kazni;

9. da država prosilka poda ustrezna zagotovila, da smrtna kazen ne bo izrečena oziroma izvršena, če se izročitev zahteva

zaradi kaznivega dejanja, za katero je v državi prosilki predpisana smrtna kazen;

10. da v primeru, ko gre za izvršitev kazenske sankcije, ki je bila izrečena s pravnomočno sodbo v sodnem postopku v nenavzočnosti osebe, katere izročitev se zahteva, država prosilka predloži ustrezna dokazila, da je bila oseba osebno vabljen ali ji je bil čas in kraj postopka sporočen prek zastopnika, pooblaščenega v skladu s pravom države, ki je sodbo izdala, zaradi česar je bila sodba izdana v nenavzočnosti, ali je ta oseba pristojnemu organu izjavila, da ne izpodbija odločbe; ali zagotovi, da bo kazenski postopek po izročitvi znova opravljen v navzočnosti izročene osebe;

11. da zahteva za izročitev ni podana zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storila zahtevana oseba, ko še ni bila stara 14 let;

12. da je ugotovljena istovetnost tistega, katerega izročitev se zahteva;

13. da je dovolj dokazov za utemeljenost suma, da je tujec, katerega izročitev se zahteva, storil določeno kaznivo dejanje, ali da obstaja o tem pravnomočna sodba.

(2) Če se prošnja za izročitev nanaša na več kaznivih dejanj, ki se tako po zakonu države prosilke kot tudi po pravu Republike Slovenije kaznujejo s kaznijo odvzema prostosti ali varnostnim ukrepom, pa nekatera izmed njih glede višine predpisane kazni ne dosegajo praga predpisane kazni, določenega v 4. in 5. točki prejšnjega odstavka, se izročitev lahko dovoli tudi za ta kazniva dejanja, če je dovoljena za ostala kazniva dejanja.

523. člen

(1) Postopek za izročitev obdolženega ali obsojenega tujca se uvede na prošnjo tuje države.

(2) Prošnja za izročitev se poda po diplomatski poti.

(3) Prošnji za izročitev se morajo priložiti:

1) sredstva za ugotovitev istovetnosti obdolženca oziroma obsojenca (natančen opis, fotografije, prstni odtisi in podobno);

2) potrdilo ali drugi podatki o tujčevem državljanstvu;

3) obtožnica ali sodba ali odločba o priporu ali kakšen drug akt, ki je enak tej odločbi, v izvorniku ali overjenem prepisu. V njih mora biti navedeno: ime in priimek tistega, katerega izročitev se zahteva, in drugi podatki, ki so potrebni za ugotovitev njegove istovetnosti, opis dejanja, zakonska označba kaznivega dejanja in dokazi za utemeljenost suma;

4) izpisek iz besedila kazenskega zakona tuje države, ki naj se uporabi ali ki je bil uporabljen proti obdolžencu zaradi dejanja, ki je povod za zahtevano izročitev; če je bilo dejanje storjeno na območju kakšne tretje države, pa tudi izpisek iz besedila kazenskega zakona te države.

(4) Če so prošnja in priloge sestavljene v tujem jeziku, mora biti priložen tudi overjen prevod v slovenskem jeziku.

524. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pošlje prošnjo za izročitev tujca po ministrstvu, pristojnem za pravosodje, preiskovalnemu sodniku sodišča, na katerega območju tujec prebiva ali na katerega območju se najde.

(2) Če se ne ve za stalno ali začasno prebivališče tujca, katerega izročitev se zahteva, se najprej ugotovi njegovo prebivališče po organu za notranje zadeve.

(3) Če prošnja ustreza pogojem iz prejšnjega člena in so dani razlogi za pripor iz 201. člena tega zakona, izda preiskovalni sodnik nalog, da se tujec pripre, oziroma stori druge ukrepe, da se zagotovi njegova navzočnost, razen če je že iz same prošnje očitno, da izročitev ni dopustna.

(4) Glede pripora v postopku izročitve se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 200., 202., 203. člena in 209. do 213.d ter 420. in 421. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbo 205. člena tega zakona lahko pripor v postopku izročitve po prejemu prošnje za izročitev brez posebnih odločb o podaljševanju traja do izročitve tuji državi oziroma do odločitve ministra za pravosodje, s katero se izro-

čitev zavrne, vendar skupno trajanje pripora, odrejenega pred prejemom prošnje za izročitev in po njenem prejemu, ne sme preseči 30 mesecev.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek je pripor potrebno odpraviti takoj, ko čas trajanja preseže oziroma do seže izrečeno kazensko sankcijo tuje države oziroma maksimum predpisane kazni, ki jo pravo države prosilke predpisuje za kaznivo dejanje, za katero se zahteva izročitev.

(7) Ko preiskovalni sodnik ugotovi tujčevo istovetnost, mu brez odlašanja naznani, zakaj in na podlagi katerih dokazov se zahteva njegova izročitev; nato pa zahteva od njega, naj navede, kar ima povedati v svoj zagovor.

(8) O zaslišanju in zagovoru se napravi zapisnik. Preiskovalni sodnik pouči tujca, da si sme vzeti zagovornika, ali mu ga postavi po uradni dolžnosti, če gre za kaznivo dejanje, za katero je obramba po tem zakonu obvezna, ali če je zoper tujca odrejen pripor.

525. člen

(1) V nujnih primerih, ko je nevarno, da bi tujec pobegnil ali se skril, sme policija na prošnjo pristojnega tujega organa, ne glede na to, na kakšen način je poslana, tujcu vzeti prostost. V prošnji je treba navesti podatke za ugotovitev tujčeve istovetnosti, naravo in označbo kaznivega dejanja, številko odločbe ter datum, kraj in naslov tujega organa, ki je odredil pripor in izjavo, da bo izročitev zaprosena po redni poti.

(2) Policija mora tujca, kateremu je vzela prostost, brez odlašanja odpeljati k preiskovalnemu sodniku pristojnega sodišča, da ga zasliši. Če preiskovalni sodnik zoper tujca odredi pripor, poroča o tem ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(3) Preiskovalni sodnik izpusti tujca, če prenehajo razlogi za pripor ali če se ne poda prošnja za izročitev v roku, ki ga je on določil, upoštevajoč pri tem oddaljenost države, ki zahteva izročitev; ta rok ne sme biti daljši kot tri mesece od dneva, ko je bil tujec priprt. Ta rok se sporoči tuji državi. Na prošnjo tuje države sme senat pristojnega sodišča v opravičenih primerih podaljšati rok največ za dva meseca.

(4) Če se predpisana prošnja poda v danem roku, ravna preiskovalni sodnik po tretjem in četrtem odstavku prejšnjega člena.

526. člen

(1) Po zaslišanju državnega tožilca in zagovornika opravi preiskovalni sodnik po potrebi še druga poizvedovalna dejanja, da se ugotovi, ali so podani pogoji za izročitev tujca oziroma za izročitev predmetov, na katerih ali s katerimi je storil kaznivo dejanje, če so mu bili vzeti.

(2) Po opravljenem poizvedovanju pošlje preiskovalni sodnik poizvedovalne spise s svojim mnenjem senatu (šesti odstavek 25. člena).

(3) Če teče zoper tujca, katerega izročitev se zahteva, pri domačem sodišču kazenski postopek zaradi istega ali kakšnega drugega kaznivega dejanja, navede preiskovalni sodnik to v spisih.

527. člen

(1) Če senat okrožnega sodišča spozna, da niso izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev, izda sklep, da se prošnja za izročitev zavrne. Ta sklep pošlje to sodišče po uradni dolžnosti sodišču druge stopnje, ki po zaslišanju državnega tožilca sklep potrdi, razveljavi ali spremeni.

(2) Če je tujec priprt, sme senat sodišča prve stopnje odločiti, da ostane v priporu do pravnomočnosti sklepa o zavrnitvi izročitve.

(3) Pravnomočni sklep, s katerim se zavrne izročitev, se pošlje po ministrstvu, pristojnem za pravosodje, ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve, ki obvesti o tem tujo državo.

(4) V primeru, da se izročitev zavrne, ker je oseba državljan Republike Slovenije, se izročitvena dokumentacija preda pristojnemu državnemu tožilstvu zaradi morebitne uvedbe kazenskega pregona v Republiki Sloveniji.

528. člen

Če senat okrožnega sodišča spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev (522. člen), oziroma, da so podani pogoji za odložitve izročitve iz 530. člena tega zakona, ugotovi to s sklepom. Zoper ta sklep ima tujec pravico pritožbe na sodišče druge stopnje.

529. člen

Če sodišče druge stopnje ob pritožbi spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev tujca, oziroma če zoper tak sklep sodišča prve stopnje ni vložena pritožba, se zadeva pošlje ministru, pristojnemu za pravosodje, ki nato odloči o izročitvi.

529.a člen

(1) Izročitev tujca se lahko dovoli na prošnjo pristojnega tujega organa za izročitev ali za začasen odvzem prostosti z namenom izročitve brez izvedbe postopka po določbah 526. do 529. člena tega zakona, če tujec po pravnem pouku preiskovalnega sodnika izjavi, da soglaša z izročitvijo.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se lahko tujec po pravnem pouku preiskovalnega sodnika odpove uporabi pogojev iz 531. člena tega zakona.

(3) Preiskovalni sodnik tujca ob zaslišanju seznanj z možnostjo soglasanja z izročitvijo, pouči ga, da je soglasje z izročitvijo prostovoljno, da ga je mogoče preklicati le do odločitve ministra, pristojnega za pravosodje, ter ga opozori, da bo v primeru njegovega soglasja o izročitvi odločeno po skrajšanem postopku. Preiskovalni sodnik zahtevano osebo pouči tudi o pomenu in vsebini načela specialnosti, posledicah odpovedi načelu specialnosti ter o tem, da je odpoved prostovoljna in nepreklicna. Na zaslišanju sta lahko navzoča zagovornik in pristojni državni tožilec. Pouk iz prvega in drugega odstavka, soglasje iz prvega odstavka in odpoved iz drugega odstavka tega člena ter izjava tujca, da sta bila soglasje in odpoved dana prostovoljno in v navzočnosti zagovornika, se zapišejo v zapisnik.

(4) Preiskovalni sodnik po preizkusu pogojev iz 1. do 13. točke prvega odstavka 522. člena tega zakona s sklepom odloči o izročitvi. Sklep se vroči osebi, katere izročitev se zahteva, zagovorniku in državnemu tožilcu. Zoper sklep je v 24 urah možna pritožba na senat okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena), ki mora o njej odločiti v 48 urah.

(5) Preiskovalni sodnik po pravnomočnosti sklepa odločitve sporoči ministru, pristojnemu za pravosodje, ki o odločitvi sodišča takoj obvesti državo prosilko. Če kateri izmed pogojev iz 1. do 13. točke prvega odstavka 522. člena ni izpolnjen ali če tujec ne soglaša z izročitvijo, se izvede redni postopek izročitve.

530. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, izda odločbo, s katero izročitev dovoli ali ne dovoli. Lahko izda tudi odločbo, da se izročitev odloži zaradi tega, ker teče zoper tujca, katerega izročitev se zahteva, pri domačem sodišču kazenski postopek zaradi kakšnega drugega kaznivega dejanja ali ker prestaja tujec kazen v Republiki Sloveniji.

(2) Če bi zaradi odložitve izročitve iz prvega odstavka v državi prosilki kazenski pregon zastaral ali bi bil njegov potek resno oviran, se sme na utemeljeno prošnjo države prosilke dovoliti začasna izročitev zaradi kazenskega postopka. O dovoljenosti začasne izročitve odloča minister za pravosodje, po predhodnem mnenju organa, pred katerim poteka kazenski postopek oziroma v čigar pristojnosti je izvrševanje kazenskih sankcij. Začasna izročitev se sme dovoliti, če se s tem ne ogroža potek kazenskega postopka, ki zoper osebo poteka v Republiki Sloveniji in če je zaprosena država zagotovila, da bo oseba v proseči državi vseskozi v priporu kot tudi, da jo bo v roku, določenem s strani Republike Slovenije vrnila v Republiko Slovenijo.

(3) Minister, pristojen za pravosodje, ne dovoli izročitve tujca, če ta uživa pravico pribežališča, če gre za politično ali vojaško kaznivo dejanje ali če obstaja verjetnost, da bi bila oseba, katere izročitev se zahteva, v državi prosilki mučena oziroma bi se z njo nečlovečno ali ponižujoče ravnalo oziroma jo na ta način kaznovalo.

531. člen

(1) V odločbi, s katero dovoli izročitev tujca, navede minister, pristojen za pravosodje:

1) da se tujec ne sme preganjati zaradi kakšnega drugega kaznivega dejanja, storjenega pred izročitvijo;

2) da se zoper njega ne sme izvršiti kazen za kakšno drugo kaznivo dejanje, storjeno pred izročitvijo;

3) da se zoper njega ne sme uporabiti hujša kazen od tiste, na katero je obsojen;

4) da se ne sme izročiti kakšni tretji državi v pregon zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil, preden je bila dovoljena izročitev.

(2) Pogoji iz prvega odstavka prenehajo učinkovati:

– če se jim izročena oseba odpove;

– če izročena oseba kljub opozorilu države prosilke glede morebitnih posledic ne zapusti ozemlja države prosilke v roku 45 dni po tem, ko je bila izpuščena na svobodo, če je to lahko storila;

– če oseba zapusti ozemlje države, v katero je bila izročena pa se tja prostovoljno vrne ali je tja vrnjena s strani tretje države.

(3) Poleg omenjenih pogojev lahko postavi minister, pristojen za pravosodje, za izročitev tudi druge pogoje.

532. člen

(1) Odločba, s katero je odločeno o izročitvi, se sporoči tuji državi po diplomatski poti.

(2) Odločba, s katero se dovoli izročitev, se pošlje ministru, pristojnemu za notranje zadeve, ki odredi, da se tujec odpelje do meje, kjer se na dogovorjenem kraju izroči organom tuje države, ki je zahtevala izročitev.

532.a člen

(1) Na podlagi prošnje tujega pravosodnega organa ali kadar je tako določeno v domačem zakonu, se lahko v povezavi z izročitvijo tuji državi izročijo zaseženi predmeti, ki se lahko uporabijo kot dokaz ali ki so bili pridobljeni s kaznivim dejanjem in se ob prijetju najdejo pri zahtevani osebi ali se pozneje odkrijejo.

(2) Predmeti iz prvega odstavka tega člena se izročijo tudi, ko se izročitev zaradi smrti ali pobega zahtevane osebe ne more izvršiti.

(3) Če je domače sodišče predmete zaseglo v kazenskem postopku, ki je v teku, predmete zadrži ali jih začasno izroči proseči državi, pod pogojem, da jih ta vrne.

533. člen

(1) Če zahteva izročitev iste osebe več tujih držav zaradi istega kaznivega dejanja, se da prednost prošnji države, katere državljan je ta oseba; če ta država ne zahteva izročitve, prošnji države, na katerem ozemlju je bilo kaznivo dejanje storjeno; če je bilo dejanje storjeno na ozemlju več držav ali če se ne ve, kje je bilo storjeno, pa prošnji države, ki je prva zahtevala izročitev.

(2) Če zahteva izročitev iste osebe več tujih držav zaradi raznih kaznivih dejanj, se da prednost prošnji tiste države, katere državljan je ta oseba; če ta država ne zahteva izročitve, prošnji države, na katere ozemlju je bilo storjeno najhujše kaznivo dejanje; če so dejanja enako huda, pa prošnji države, ki je prva zahtevala izročitev.

533.a člen

(1) O prošnji tujega pravosodnega organa za soglasje, da osebo, ki jo je izročila Republika Slovenija, lahko preganja ali zoper njo izvrši kazen ali izroči tretji državi zaradi drugega ka-

znivega dejanja, ki ga je storila pred izročitvijo, odloča minister za pravosodje na podlagi odločbe senata iz šestega odstavka 25. člena tega zakona sodišča, ki je odločalo o izpolnjevanju pogojev za izročitev.

(2) Senat iz šestega odstavka 25. člena, na podlagi dokumentacije, ki jo je posredovala tuja država, preuči ali so izpolnjeni pogoji iz 522. člena tega zakona. Če senat ugotovi, da niso izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev, izda sklep, da se prošnja za soglasje za kazenski pregon, izvršitev kazni ali izročitev tretji državi zavrne. Ta sklep pošlje sodišče po uradni dolžnosti sodišču druge stopnje, ki po zaslišanju državnega tožilca sklep potrdi, razveljavi ali spremeni. Če pa senat iz šestega odstavka 25. člena spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za soglasje za kazenski pregon, izvršitev kazni ali izročitev ali predajo tretji državi, ugotovi to s sklepom. Zoper ta sklep ima tujec pravico pritožbe na sodišče druge stopnje. Pravnomočni sklep se pošlje ministru za pravosodje, ki skladno z določbo drugega odstavka 530. člena tega zakona odloči o prošnji oziroma obvesti drugo državo, da niso izpolnjeni pogoji za soglasje.

(3) Odločitev se posreduje na način, določen v prvem odstavku 532. člena tega zakona.

534. člen

(1) Če teče zoper nekoga, ki je v tuji državi, v Republiki Sloveniji kazenski postopek ali če ga je domače sodišče kaznovalo, lahko vloži minister, pristojen za pravosodje, prošnjo za njegovo izročitev.

(2) Prošnja se pošlje tuji državi po diplomatski poti; priložijo se ji listine in podatki iz 523. člena tega zakona.

535. člen

(1) Če je nevarnost, da bi tisti, katerega izročitev se zahteva, pobegnil ali se skril, lahko zahteva minister, pristojen za pravosodje, še preden ravna po prejšnjem členu, naj se zoper njega ukrene, kar je potrebno, da se pripre.

(2) V prošnji za začasen pripor je treba posebej navesti podatke o istovetnosti zahtevane osebe, naravo in označbo kaznivega dejanja, številko odločbe ter datum, kraj in naslov organa, ki je odredil pripor, oziroma podatke o pravnomočnosti sodbe in pa izjavo, da bo izročitev zahtevana po redni poti.

536. člen

(1) Oseba, ki je bila izročena Republiki Sloveniji, se ne sme kazensko preganjati, jo obsoditi ali pripreti, da bi izvršili obsodbo ali priporni nalog za katerokoli drugo kaznivo dejanje, storjeno pred njeno izročitvijo, niti se je ne sme izročiti ali predati drugi državi brez soglasja države, ki je osebo izročila. Predlog za podajo prošnje za izdajo soglasja za pregon za druga kazniva dejanja oziroma za izvršitev kazni ali izročitev ali predajo tretji državi poda pristojno sodišče, pred katerim teče postopek oziroma je zadolženo za izvršitev kazni. Predlogu morajo biti priložene listine iz 523. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se sme oseba kazensko preganjati oziroma se sme zoper njo izvršiti kazen tudi za druga kazniva dejanja, storjena pred izročitvijo, če:

1. oseba, ki je imela možnost oditi z ozemlja Republike Slovenije, tega ne stori v petinštiridesetih dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se v Republiko Slovenijo po odhodu znova vrne;

2. je za drugo dejanje, ki ga je oseba storila pred izročitvijo, predpisana le denarna kazen;

3. se je oseba pred izročitvijo izrecno odpovedala načelu specialnosti;

4. država članica, ki je osebo izročila, soglaša s pregonom, izvršitvijo kazni ali izročitvijo tretji državi, zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je oseba storila pred izročitvijo.

(3) Če je bila taka oseba pravnomočno obsojena od domačega sodišča tudi za druga pred izročitvijo storjena kazniva dejanja, za katera izročitev ni bila dovoljena, se smiselno uporabijo določbe 407. člena tega zakona.

(4) Če je izročitev dovoljena z določenimi pogoji glede vrste ali višine kazni, ki se sme izreči oziroma izvršiti, in s temi

pogoji sprejeta, je sodišče pri izrekanju kazni vezano na te pogoje. Če pa gre za izvršitev že izrečene kazni, spremeni sodišče, ki je sodilo na zadnji stopnji, sodbo in prilagodi izrečeno kazni pogojem izročitve.

(5) Če je bila izročena oseba v tuji državi priprta zaradi kaznivega dejanja, zaradi katerega je bila izročena, se ji čas, ki ga je prebila v priporu, všteje v kazni.

537. člen

(1) Če zahteva izročitev tuja država od druge tuje države, zahtevano osebo pa bi bilo treba prepeljati čez ozemlje Republike Slovenije, sme na prošnjo prizadete tuje države to dovoliti minister, pristojen za pravosodje, s pogojem, da ne gre za državljana Republike Slovenije in ne za izročitev zaradi političnega ali vojaškega kaznivega dejanja.

(2) Prošnja za prevoz osebe čez ozemlje Republike Slovenije mora obsegati vse podatke iz 523. člena tega zakona.

(3) Če velja vzajemnost, obremenjujejo stroški za prevoz osebe čez ozemlje Republike Slovenije proračun.

XXXII. poglavje

POSTOPEK ZA POVRNITEV ŠKODE, REHABILITACIJO IN UVELJAVITEV DRUGIH PRAVIC OSEB, KI SO BILE NEUPRAVIČENO OBSOJENE ALI JIM JE BILA NEUTEMELJENO VZETA PROSTOST

538. člen

(1) Pravico do povrnitve škode zaradi neupravičene obsodbe ima tisti, ki mu je bila pravnomočno izrečena kazenska sankcija ali je bil spoznan za krivega, pa mu je bila odpuščena kazni, pozneje pa je bil v zvezi z izrednim pravnim sredstvom novi postopek pravnomočno ustavljen ali je bil s pravnomočno sodbo oproščen obtožbe ali je bila obtožba zoper njega zavržena ali je bila s pravnomočnim sklepom obtožnica zavržena, razen v primerih:

1) če je bil postopek ustavljen ali sodba, s katero je bila obtožba zavržena, izrečena zaradi tega, ker pregon ni več dopusten zaradi zastaranja po krivdi obsojenca ali ker je v novem postopku oškodovanec kot tožilec oziroma zasebni tožilec odstopil od pregona ali ker je oškodovanec umaknil predlog, do odstopa oziroma umika pa je prišlo po sporazumu z obdolžencem;

2) če je bila s sklepom v novem postopku obtožnica zavržena zaradi tega, ker sodišče ni bilo pristojno, upravičeni tožilec pa je začel pregon pred pristojnim sodiščem.

(2) Obsojenec nima pravice do povrnitve škode, če je s svojim krivim priznanjem ali kako drugače namenoma povzročil svojo obsodbo, razen če je bil v to prisiljen.

(3) Pri obsodbi za kazniva dejanja v steku se pravica do povrnitve škode lahko nanaša tudi na posamezna kazniva dejanja, glede katerih so izpolnjeni pogoji za priznanje odškodnine.

539. člen

(1) Pravica do povrnitve škode zastara v treh letih od pravnomočnosti sodbe, s katero je bil obdolženec na prvi stopnji oproščen obtožbe ali s katero je bila obtožba zavržena, oziroma v treh letih od pravnomočnosti sklepa, s katerim je bila obtožnica zavržena ali postopek na prvi stopnji ustavljen; če je na pritožbo odločalo višje sodišče, pa v treh letih od prejema njegove odločbe.

(2) Preden vloži pri sodišču tožbo za povrnitev škode, se mora oškodovanec s svojo zahtevo obrniti na državno pravo-branilstvo, da se z njim sporazume o obstoju škode ter o vrsti in višini odškodnine.

(3) V primeru iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena je mogoče odločiti o zahtevi le, če upravičeni tožilec ni začel pregona pred pristojnim sodiščem v treh mesecih od prejema pravnomočnega sklepa. Če začne upravičeni tožilec pregon pred pristojnim sodiščem po preteku tega roka, se postopek za povrnitev škode prekine, dokler se ne konča kazenski postopek.

540. člen

(1) Če zahtevi za povrnitev škode ni ugodeno ali če državno pravobranilstvo in oškodovanec ne dosežeta sporazuma v treh mesecih od njene vložitve, sme vložiti oškodovanec pri pristojnem sodišču tožbo za povrnitev škode. Če je bil dosežen sporazum le glede dela zahtevka, sme vložiti tožbo glede ostanka.

(2) Dokler traja postopek iz prejšnjega odstavka, ne teče zastaranje iz prvega odstavka 539. člena tega zakona.

(3) Tožba za povrnitev škode se vložijo zoper Republiko Slovenijo.

541. člen

(1) Dediči podedujejo samo oškodovančevu pravico do povrnitve premoženjske škode. Če je oškodovanec že vložil zahtevek, morejo dediči nadaljevati postopek le v mejah njegovega prejšnjega odškodninskega zahtevka.

(2) Dediči oškodovanca lahko po njegovi smrti nadaljujejo postopek za povrnitev škode oziroma lahko začno postopek, če je oškodovanec umrl, preden je potekel zastaralni rok, ne da bi se bil zahtevku odpovedal.

542. člen

(1) Pravico do povrnitve škode ima tudi:

1) kdor je bil v priporu, ni pa bil uveden zoper njega kazenski postopek ali je bila s pravnomočnim sklepom obtožnica zavržena, ali pa je bil postopek ustavljen, ali je bil s pravnomočno sodbo oproščen obtožbe, ali je bila obtožba zavrnjena;

2) kdor je prestajal prostostno kazen, v zvezi z obnovo kazenskega postopka ali z zahtevo za varstvo zakonitosti pa mu je bila izrečena krajša prostostna kazen, kot jo je že prestal, ali mu je bila izrečena kazenska sankcija, ki ni bila v odvzemu prostosti, ali je bil spoznan za krivega, pa mu je bila odpuščena kazen;

3) komur je bila zaradi napake ali nezakonitega dela organa neutemeljeno vzeta prostost ali je bil dalj pridržan v priporu ali v zavodu za prestajanje kazni ali ukrepa;

4) kdor je prebil v priporu dalj časa, kot traja zapor, na katerega je bil obsojen.

(2) Tisti, ki mu je bila brez zakonskega razloga vzeta prostost po 157. členu tega zakona, ima pravico do povrnitve škode, če zoper njega ni bil odreden pripor in mu čas, kolikor mu je bila vzeta prostost, ni bil vštet v kazen, izrečeno za kaznivo dejanje ali za prekršek.

(3) Do povrnitve škode nima pravice, kdor je s svojim nedovoljenim ravnanjem povzročil, da mu je bila vzeta prostost. V primerih iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena je izključena pravica do povrnitve škode tudi, če so bile podane okoliščine iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 538. člena.

(4) V postopku za povrnitev škode v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega poglavja.

543. člen

(1) Če je bil primer, na katerega se nanaša nepravilna obsodba ali neutemeljen odvzem prostosti neke osebe, prikazan v sredstvu javnega obveščanja in je bilo s tem prizadeto njeno dobro ime, objavi sodišče na njeno zahtevo v časniku ali drugem sredstvu javnega obveščanja sporočilo o odločbi, iz katere izhaja nepravilnost prejšnje obsodbe oziroma neutemeljenost odvzema prostosti. Če primer ni bil prikazan v sredstvu javnega obveščanja, pošlje na zahtevo te osebe tako sporočilo njenemu delodajalcu. Po obsojenčevi smrti imajo to pravico njegov zakonec oziroma oseba, s katero je živel v zunajzakonski skupnosti, otroci, starši, bratje in sestre.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka je dopustna, tudi če ni bila zahtevana povrnitev škode.

(3) Neodvisno od pogojev, ki so določeni v 538. členu tega zakona, je zahteva iz prvega odstavka tega člena dopustna tudi v primeru, ko je bila v zvezi z izrednim pravnim sredstvom spremenjena pravna kvalifikacija dejanja, če je bilo zaradi

pravne kvalifikacije v prejšnji sodbi huje prizadejano dobro ime obsojenca.

(4) Zahtevo iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je treba podati v šestih mesecih (prvi odstavek 539. člena) pri sodišču, ki je v kazenskem postopku sodilo na prvi stopnji. O njej odloča senat (šesti odstavek 25. člena). Pri odločanju o zahtevi se smiselno uporabljajo drugi in tretji odstavek 538. člena in tretji odstavek 542. člena tega zakona.

544. člen

Sodišče, ki je v kazenskem postopku sodilo na prvi stopnji, izda po uradni dolžnosti sklep, s katerim razveljavi vpis neupravičene obsodbe v kazenski evidenci. Sklep pošlje ministrstvu, pristojnemu za pravosodje. O razveljavljenem vpisu se ne smejo nikomur dajati podatki iz kazenske evidence.

545. člen

Oseba, kateri je bil dovoljen pregled in prepis spisov (128. člen), ki se nanašajo na neupravičeno obsodbo ali na neutemeljen odvzem prostosti, ne sme uporabiti podatkov iz teh spisov na tak način, da bi bilo to škodljivo za rehabilitacijo tistega, proti kateremu je tekel kazenski postopek. Predsednik sodišča je dolžan na to opozoriti osebo, ki je dobila dovoljenje za pregled, in se to proti njenemu podpisu zaznamuje na spisu.

546. člen

(1) Osebi, ki ji je zaradi neopravičene obsodbe ali neutemeljenega odvzema prostosti prenehalo delovno razmerje ali lastnost zavarovanca socialnega zavarovanja ali ji je bila onemogočena oziroma odložena zaposlitev, do katere bi sicer prišlo, se prizna delovna oziroma zavarovalna doba, kot da bi bila delala tisti čas, ki ga je zaradi neopravičene obsodbe ali neutemeljenega odvzema prostosti izgubila. V to dobo se všteje tudi čas nezaposlenosti, do katere je prišlo zaradi neopravičene obsodbe ali neutemeljenega odvzema prostosti, če se to ni zgodilo po njeni krivdi.

(2) Pri vsakem odločanju o pravici, na katero vpliva dolžina delovne oziroma zavarovalne dobe, upošteva pristojni organ dobo, priznana po prejšnjem odstavku.

(3) Če organ iz prejšnjega odstavka ne upošteva dobe, priznane po prvem odstavku tega člena, lahko oškodovanec zahteva, naj sodišče iz prvega odstavka 540. člena tega zakona ugotovi, da mu je ta čas po zakonu priznan. Tožba se vložijo zoper organ, ki ne priznava priznane dobe in zoper Republiko Slovenijo.

(4) Na zahtevo organa, pri katerem se pravica iz drugega odstavka tega člena uveljavlja, se izplača iz proračunskih sredstev Republike Slovenije predpisani prispevek za čas, za katerega je bila po prvem odstavku tega člena doba priznana.

(5) Zavarovalna doba, priznana po prvem odstavku tega člena, se v celoti všteva v pokojninsko dobo.

XXXIII. poglavje

POSTOPEK ZA IZDAJO TIRALICE IN RAZGLASA

547. člen

Če se ne ve za stalno ali začasno prebivališče obdolženca, kadar je to po določbah tega zakona nujno, zahteva sodišče od policije, naj obdolženca poišče in sporoči sodišču njegov naslov.

548. člen

(1) Tiralica se sme odrediti, če je obdolženec, zoper katerega je uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in za katero je v zakonu predpisana kazen zapora dveh ali več let, na begu in če je izdana odredba, da se obdolženec privede, ali sklep, da se pripre.

(2) Tiralico odredi sodišče, pred katerim teče kazenski postopek.

(3) Tiralica se odredi tudi v primeru, če obdolženec pobegne iz zavoda, v katerem prestaja kazen, ne glede na njeno višino, ali če pobegne iz zavoda, v katerem prestaja zavodski ukrep, ki je zvezan z odvzemanjem prostosti. Odredbo izda v takem primeru direktor zavoda.

(4) Odredba za tiralico, ki jo izda sodišče ali direktor zavoda, se pošlje policiji v izvršitev.

(5) Policija vodi evidenco izdanih tiralic. Podatki o osebah, zoper katere je bila odrejena tiralica, se iz evidence zbršijo, brž ko pristojni organ tiralico prekliče.

549. člen

(1) Če so potrebni podatki o posameznih predmetih, ki so v zvezi s kaznivim dejanjem, ali če je treba take predmete najti, posebno pa, če je to potrebno, da se ugotovi istovetnost najdenega neznanega trupla, se odredi razpis razglasa, v katerem se zahteva, naj se podatki ali sporočila pošljejo organu, ki vodi postopek.

(2) Policija sme objavljati tudi fotografije trupel in pogrešanih, če so razlogi za sum, da je smrt oziroma izginotje posledica kaznivega dejanja.

550. člen

Organ, ki je odredil tiralico ali razglas, ju mora takoj preklicati, ko se izsleda iskana oseba ali najde predmet, ko zastara kazenski pregon ali izvršitev kazni ali ko se pokažejo drugi razlogi, zaradi katerih tiralica oziroma razglas nista več potrebna.

551. člen

(1) Tiralico in razglas razpiše ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Za obveščanje javnosti o tiralici ali razglasu se smejo uporabljati tudi sredstva javnega obveščanja.

(3) Če je verjetno, da je tisti, za katerim je odrejena tiralica, v tujini, sme ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, razpisati tudi mednarodno tiralico.

(4) Na prošnjo tujega organa sme ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, razpisati tiralico tudi za nekoga, za katerega se sumi, da je v Republiki Sloveniji, če da tuji organ v prošnji izjavo, da bo zahteval njegovo izročitev, če bo najden.

(5) Če je zoper državljanca Republike Slovenije s strani tujega organa razpisana tiralica, policija skupaj z vso razpoložljivo dokumentacijo predloži pristojnemu državnemu tožilcu, ki se na podlagi tega odloči, ali bo zahteval uvedbo preгона, oziroma, če gre za tiralico zaradi izvršitve kazenske sankcije, ali bo pristojnemu sodišču predlagal izvršitev kazenske sankcije.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za primere, ko policija razpiše iskanje oseb ali stvari.

Zakon o kazenskem postopku – ZKP (Uradni list RS, št. 63/94) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XXXIV. poglavje

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

552. člen

(1) Za kazniva dejanja, za katera se storilec pregonja po določilih kazenskega zakonika na predlog, začne rok iz prvega odstavka 52. člena tega zakona teči od dneva uveljavitve tega zakona.

(2) Kazenski postopek za kazniva dejanja, ki so se pred uveljavitvijo tega zakona pregonjala po uradni dolžnosti ali na zasebno tožbo, po uveljavitvi tega zakona pa na predlog, se vodi po predpisih, ki so se uporabljali pred uveljavitvijo zakona, če je bila do dneva uveljavitve vložena obtožba.

(3) Če se po uveljavitvi tega zakona v zvezi z rednim ali izrednim pravnim sredstvom razveljavi sodba ali dovoli obnova kazenskega postopka za kaznivo dejanje, ki se po uveljavitvi

zakona pregonja na predlog, velja zasebna tožba za predlog upravičenca, za nadaljevanje postopka za kaznivo dejanje, ki se je pred uveljavitvijo zakona pregonjalo po uradni dolžnosti, pa je potreben predlog. Rok za podajo predloga teče od dneva, ko je bil upravičenec obveščen o razveljavitvi sodbe oziroma dovolitvi obnove kazenskega postopka.

553. člen

Predpise o povrnitvi stroškov kazenskega postopka iz 99. člena ter predpise o vodenju kazenske evidence in evidence izrečenih vzgojnih ukrepov mladoletnikom iz 135. člena tega zakona, izda minister, pristojen za pravosodje, v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

554. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona iz kazenske evidence izbrše vse obsodbe, za katere so izpolnjeni pogoji za zakonsko rehabilitacijo (508. člen).

555. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, prevzame od ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, kazensko evidenco v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

556. člen

(1) O zahtevi za obnovo kazenskega postopka zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje Republike Slovenije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, odloča sodišče prve stopnje, ki bi bilo po določbah tega zakona pristojno za sojenje na prvi stopnji.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, o zahtevi za obnovo kazenskega postopka zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje katerekoli izmed republik bivše Jugoslavije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, odloča okrožno sodišče v Ljubljani. Pravico do zahteve za obnovo kazenskega postopka po taki sodbi imajo obsojenci, ki so ali so kadarkoli bili slovenski državljani po predpisih, ki so veljali do 25. junija 1991.

(3) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi glede postopkov, predpisanih v XXIX. in XXXII. poglavju tega zakona.

557. člen

Za odločanje o obnovi kazenskega postopka v zadevah, v katerih je pred 1. januarjem 1954 na prvi stopnji sodilo Vrhovno sodišče LR Slovenije, je pristojno sodišče, ki bi bilo po določbah tega zakona pristojno za sojenje na prvi stopnji.

558. člen

Za obsojenca, ki je bil do uveljavitve tega zakona pravnomočno obsojen v nenavzočnosti na podlagi določbe tretjega in četrtega odstavka 300. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 in 3/90), se lahko kazenski postopek obnovi pod pogoji določenimi v 410. členu navedenega zakona.

559. člen

Ne glede na rok iz tretjega odstavka 421. člena tega zakona smejo obsojenec, zagovornik in osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona zoper sodno odločbo, ki je postala pravnomočna pred uveljavitvijo tega zakona, in zoper sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti v roku dveh let po uveljavitvi tega zakona.

560. člen

(1) Zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje Republike Slovenije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, se sme, po določbah tega zakona, vložiti zahteva za varstvo zakonitosti in zahteva za izredno omilitev kazni.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se sme zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje katerekoli republike bivše Jugoslavije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, po določbah tega zakona vložiti zahteva za varstvo zakonitosti in zahteva za izredno omilitev kazni, če je ali je bil obsojenec slovenski državljan še po predpisih, ki so veljali do 25. junija 1991.

561. člen

Če do uveljavitve tega zakona ni bilo odločeno o obsojenčevi zahtevi za izreden preizkus pravnomočne sodbe, se o tej zahtevi odloči po določbah tega zakona o zahtevi za varstvo zakonitosti.

562. člen

Osebam, ki so bile neupravičeno obsojene pred 1. januarjem 1954 in katere zaradi preteka roka iz prvega odstavka 539. člena tega zakona ne bi mogle uveljavljati pravice do povrnitve škode, ta pravica zastara v treh letih od dneva, ko začne veljati ta zakon.

563. člen

Pravico do povrnitve škode po 538. členu tega zakona ima tudi tisti, ki je prestajal prostostno kazen v zvezi z zahtevo za izreden preizkus pravnomočne sodbe, pa mu je bila izrečena krajša prostostna kazen, kot jo je že prestal, ali mu je bila izrečena kazenska sankcija, ki ni bila v odvzemu prostosti, ali je bil spoznan za krivega, pa mu je bila odpuščena kazen.

564. člen – upoštevan ZKP-E

Pravice in dolžnosti, ki jih ima po tem zakonu predsednik okrožnega sodišča, razen po 191. in 213.d členu tega zakona, ima glede kaznivih dejanj iz pristojnosti okrajnega sodišča predsednik tega sodišča.

565. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se v Republiki Sloveniji preneha uporabljati zakon o kazenskem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 in 3/90).

566. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1995.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-A (Uradni list RS, št. 72/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

82. člen – upoštevan ZKP-D
(prenehal veljati)

83. člen

Pravila o poravnavanju predpiše minister, pristojen za pravosodje, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

84. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona izda podrobnejše predpise o izvrševanju pripora.

(2) Do izdaje predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe pravilnika o izvrševanju pripora (Uradni list SRS, št. 22/81), kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

85. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SRS, št. 17/78 ter Uradni list RS, št. 12/92, 58/93 in 10/98), ki se nanašajo na izvrševanje pripora.

86. člen

Postopek v zahtevah za varstvo zakonitosti, vloženi pred uveljavitvijo tega zakona, se izvede in dokonča po dosedanjih določbah zakona o kazenskem postopku.

87. člen

Vlada Republike Slovenije sprejme predpis iz drugega odstavka 76. člena tega zakona (506.a člen zakona) v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

88. člen

Ta zakon začne veljati tri mesece po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-D (Uradni list RS, št. 111/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz drugega odstavka 117. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

27. člen

V treh mesecih po uveljavitvi tega zakona minister, pristojen za pravosodje, spremeni pravilnik o izvrševanju pripora (Uradni list RS, št. 36/95) v skladu z določbo četrtega odstavka 213.b člena zakona.

28. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati določba 82. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kazenskem postopku – ZKP-A (Uradni list RS, št. 72/98), zakon o spremembi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kazenskem postopku – ZKP-B (Uradni list RS, št. 6/99) ter zakon o spremembi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kazenskem postopku – ZKP-C (Uradni list RS, št. 66/2000).

29. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-E (Uradni list RS, št. 56/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

62. člen

Vlada Republike Slovenije izda predpis iz drugega odstavka 160.a člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

63. člen

Če na dan uveljavitve tega zakona že teče rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti zoper odločbo iz četrtega odstavka 420. člena zakona, se ta rok izteče po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

64. člen

Določbe 12. člena tega zakona (spremenjeni 148. člen zakona), 13. člena tega zakona (148.a člen zakona), 16. člena tega zakona (spremenjeni 157. člen zakona) in 22. člena tega zakona (spremenjeni 169. člen zakona) se začnejo uporabljati eno leto po uveljavitvi tega zakona.

65. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-F (Uradni list RS, št. 43/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati 49. člen Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 110/03 – uradno prečiščeno besedilo) in členi od 96 do 107 Pravilnika o policijskih pooblastilih (Uradni list RS, št. 51/2000).

Za ukrepe, ki se na dan uveljavitve tega zakona izvajajo na podlagi dovoljenja generalnega direktorja policije ali pristojnega državnega tožilca iz drugega odstavka 49. člena Zakona o policiji je potrebno v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona pridobiti odredbo pristojnega organa v skladu z določbami zakona.

27. člen

Generalni državni tožilec uskladi splošna navodila iz sedmega odstavka 161.a člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

28. člen

Generalni državni tožilec izda splošna navodila iz šestega odstavka 162. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

29. člen

Ta zakon začne veljati 23. maja 2004.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-G (Uradni list RS, št. 101/05) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

Začasna zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi, ki so na dan uveljavitve tega zakona odrejena na podlagi določb, ki so veljale do uveljavitve tega zakona, mora državni tožilec predlagati podaljšanje v skladu s prvim odstavkom 502.c člena zakona v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona, razen če sodišče v zadnjem sklepu, izdanem pred uveljavitvijo tega zakona, ni določilo krajšega roka.

20. člen – upoštevan ZKP-I

(1) Ne glede na rok iz tretjega odstavka 421. člena zakona smejo obsojenec, zagovornik, osebe iz drugega odstavka 367. člena zakona in krvni sorodniki v stranski vrsti do vključno tretjega kolena zoper sodno odločbo za kazniva dejanja, ki je postala pravnomočna do 1. januarja 1995 in o kateri ni bilo pravnomočno odločeno na podlagi zahteve za varstvo zakonitosti po 559. členu Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94), ter zoper sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti do 31. decembra 2012.

(2) V zvezi s sodnimi odločbami in sodnimi postopki iz prejšnjega odstavka zoper duhovnike in duhovnice oziroma redovnike in redovnice registriranih verskih skupnosti lahko zahtevo za varstvo zakonitosti po tem členu vložijo tudi zakoniti zastopniki njihovih registriranih verskih skupnosti.

(3) Zahteve za varstvo zakonitosti zoper sodne odločbe in sodne postopke iz prvega odstavka tega člena, ki so bile zavržene kot prepozne zaradi izteka roka iz 559. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94), se lahko v skladu s prejšnjimi odstavki ponovno vložijo.

(4) Krvni sorodniki v stranski vrsti do vključno tretjega kolena in zakoniti zastopniki registriranih verskih skupnosti smejo vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti iz tega člena po obsojenčevi smrti in v njegovo korist.

21. člen

Določbe prvega in drugega odstavka 4. in 12. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve zakona iz tretjega odstavka 141.a člena zakona.

22. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o kazenskem postopku – ZKP-H (Uradni list RS, št. 14/07) vsebuje naslednji prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Vlada Republike Slovenije v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona z njim uskladi predpis iz drugega odstavka 160.a člena zakona.

4. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šestdeseti dan po njegovi uveljavitvi.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-I (Uradni list RS, št. 68/08) vsebuje naslednji prehodno in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

86. člen – upoštevan ZKP-K

(1) Center za informatiko pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije za sodišča vzpostavi enotni informacijski sistem.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vlaganje po elektronski poti z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vloge v elektronski obliki vlagati po elektronski poti.

(3) Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vročanje po elektronski poti z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vročanje po elektronski poti v varni poštni predal.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vodenje spisa v elektronski obliki z odredbo določi datum, od katerega je mogoče pregledovati in prepisovati spis tudi v elektronski obliki v informacijskem sistemu ter v njem spremljati potek postopka.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za izvedbo zaslišanja z uporabo tehničnih sredstev za prenos besede in slike (videokonferenca) z odredbo določi datum, od katerega je mogoče izvajati zaslišanje z uporabo tehničnih sredstev za prenos besede in slike (videokonferenca) v skladu z navodili iz sedmega odstavka 244.a člena zakona.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, ob izpolnitvi tehničnih pogojev za izvedbo snemanja preiskovalnega dejanja in glavne obravnave s tehničnimi sredstvi za zvočno ali zvočno – slikovno snemanje, z odredbo določi datum, od katerega je mogoče snemanje s temi tehničnimi sredstvi.

87. člen – upoštevan ZKP-J in ZKP-K

(1) Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonske predpise iz petega odstavka 76. člena, šestega odstavka 86. člena, četrtega in petega odstavka 117. člena, sedmega odstavka 244.a člena ter šestega odstavka 315. člena zakona v

dveh letih od uveljavitve tega zakona. Sodišča svoje poslovanje uskladijo z navodili iz sedmega odstavka 244.a člena zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve teh navodil.

(2) Seznam oseb in organov iz tretjega odstavka 117. člena zakona po sprejetju podzakonskih predpisov iz prejšnjega člena in po tehnični izpolnitvi pogojev za elektronsko vročanje določi in objavi Vrhovno sodišče Republike Slovenije na svoji spletni strani. Osebe in organi s seznama morajo odpreti varen poštni predal in Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije sporočiti naslov in vsakokratno spremembo varnega poštnega predala. Za uradni naslov varnega poštnega predala iz tretjega odstavka 117. člena zakona se šteje naslov, ki je objavljen na seznamu.

(3) Pravne in fizične osebe, ki opravljajo vročanje kot registrirano dejavnost in imajo posebno dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, izdano po določbah, ki veljajo za pravdni postopek, prenehajo za posamezno sodišče opravljati dejavnost vročanja v kazenskem postopku, ko posamezno sodišče zagotovi opravljanje dejavnosti vročanja v kazenskem postopku po pravnih in fizičnih osebah, izbranih v postopku javnega naročanja po zakonu, ki ureja javno naročanje.

(4) Določbe drugega in tretjega odstavka 92. člena in prvega odstavka 117. člena zakona, ki se nanašajo na vročanje pisanj po policistih v statusu pooblaščenih uradnih oseb, se začnejo uporabljati s 1. januarjem 2011.

88. člen

V 20. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 101/05) se v prvem odstavku črta besedilo »iz drugega odstavka tega člena«, datum »2. 7. 1990« nadomesti z datumom »1. januarja 1995«, datum »31. 12. 2008« pa z datumom »31. decembra 2012«.

Drugi odstavek se črta.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se besedilo »prejšnjih odstavkov« nadomesti z besedilom »prejšnjega odstavka«.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo »prejšnjih odstavkov« nadomesti z besedilom »prvega odstavka«.

Dosedanji peti odstavek postane četrti odstavek.

89. člen

(1) Obnovo kazenskega sodnega postopka, ki je bil končan s pravnomočno obsodilno kazensko sodbo iz 2. člena Zakona o popravi krivic (Uradni list RS, št. 70/05 – ZPKri – uradno prečiščeno besedilo), smejo po obsojenčevi smrti poleg oseb iz prvega odstavka 411. člena Zakona o kazenskem postopku do 31. decembra 2012 zahtevati tudi krvni sorodniki v stranski vrsti do vključno tretjega kolena.

(2) V zvezi s sodnimi postopki zoper duhovnike in duhovnice oziroma redovnike in redovnice registriranih verskih skupnosti lahko zahtevo za obnovo postopka iz prejšnjega odstavka po njihovi smrti vložijo tudi zakoniti zastopniki njihovih registriranih verskih skupnosti.

90. člen

Če je treba skladno s kazenskim zakonikom uporabljati določbe Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94, 23/99 in 40/04), se v kazenskem postopku uporabljajo tiste določbe Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/07 – uradno prečiščeno besedilo in 102/07 – ZSKZDČEU), ki so veljale do uveljavitve tega zakona in navajajo posamezne določbe Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94, 23/99 in 40/04).

91. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. novembra 2008.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-J (Uradni list RS, št. 77/09) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

13. člen

Vlada Republike Slovenije v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Uredbo o sodelovanju državnega tožilstva in policije pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj (Uradni list RS, št. 52/04) z določbami tega zakona.

14. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-K (Uradni list RS, št. 91/11) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

112. člen

(1) Generalni državni tožilec v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Splošno navodilo za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega pregona (Uradni list RS, št. 24/2011) z določbami tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Uredbo o postopku upravljanja z zaseženimi predmeti, premoženjem in varščinami (Uradni list RS, št. 22/02, 8/07 in 48/07) z določbami tega zakona.

113. člen

Postopki, v katerih je bila zahteva za izredno omilitev kazni vložena do začetka uporabe tega zakona, se dokončajo po do sedaj veljavnih predpisih.

114. člen

Spremenjeni prvi odstavek 420. člena zakona se uporablja za zahteve za varstvo zakonitosti, vložene po začetku uporabe tega zakona, peti odstavek 420. člena zakona pa se uporablja za postopke, v katerih sodba na prvi stopnji do začetka uporabe tega zakona še ni bila izdana.

115. člen

Za postopke, v katerih je bil obtožni akt vložen pred začetkom uporabe tega zakona, se uporabljajo do sedaj veljavne določbe 434. in 437. člena zakona.

116. člen

V 86. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 68/08) se v šestem odstavku črta besedilo »v skladu z navodili iz devetega odstavka 84. člena zakona«.

(Opomba: upoštevano pri 86. členu ZKP-I)

117. člen

V 87. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 68/08) se v prvem in drugem stavku prvega odstavka črta besedilo »devetega odstavka 84. člena«.

(Opomba: upoštevano pri 87. členu ZKP-I)

118. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šest mesecev po njegovi objavi.

1406. Zakon o visokem šolstvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZViS-UPB7)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 23. 9. 2011 je Državni zbor na seji dne 19. 4. 2012 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o visokem šolstvu, ki obsega:

– Zakon o visokem šolstvu – ZViS (Uradni list RS, št. 67/93 z dne 17. 12. 1993),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenija o razveljavitvi določbe drugega odstavka 60. člena Zakona o visokem šolstvu, št. U-I-22/94-15 (Uradni list RS, št. 39/95 z dne 7. 7. 1995),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenija o razveljavitvi drugega stavka v drugem odstavku in tretjega odstavka 56. člena, pete alineje prvega odstavka 66. člena in tretjega odstavka 69. člena Zakona o visokem šolstvu, št. U-I-34/94 (Uradni list RS, št. 18/98 z dne 6. 3. 1998),

– Odločbo Ustavnega sodišča o delni razveljavitvi drugega odstavka 21. člena Zakona o visokem šolstvu, št. U-I-243/95-13 (Uradni list RS, št. 35/98 z dne 8. 5. 1998),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-A (Uradni list RS, št. 99/99 z dne 9. 12. 1999),

– Zakon o dopolnitvi Zakona o visokem šolstvu – ZViS-B (Uradni list RS, št. 64/01 z dne 3. 8. 2001),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-C (Uradni list RS, št. 100/03 z dne 17. 10. 2003),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-D (Uradni list RS, št. 63/04 z dne 10. 6. 2004),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-E (Uradni list RS, št. 94/06 z dne 8. 9. 2006),

– Zakon o štipendiranju – ZŠtip (Uradni list RS, št. 59/07 z dne 4. 7. 2007),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenija o oceni ustavnosti Zakona o visokem šolstvu, št. U-I-370/06-20 (Uradni list RS, št. 15/08 z dne 11. 2. 2008) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-F (Uradni list RS, št. 64/08 z dne 27. 6. 2008),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-G (Uradni list RS, št. 86/09 z dne 30. 10. 2009),

– Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev – ZUPJS (Uradni list RS, št. 62/10 z dne 30. 7. 2010),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenija o razveljavitvi 43. člena Zakona o visokem šolstvu, št. U-I-156/08-16 (Uradni list RS, št. 34/11 z dne 6. 5. 2011) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-H (Uradni list RS, št. 78/11 z dne 5. 10. 2011).

Št. 602-04/11-21/2

Ljubljana, dne 19. aprila 2012

EPA 2217-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant i.r.
Predsednik

ZAKON
O VISOKEM ŠOLSTVU
uradno prečiščeno besedilo
(ZViS-UPB7)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja statusna vprašanja visokošolskih zavodov, pogoje za opravljanje visokošolske dejavnosti, opredeljuje javno službo v visokem šolstvu in ureja način njenega financiranja.

S tem zakonom se urejajo tudi statusna vprašanja knjižnic in inštitutov ter drugih zavodov, katerih dejavnost je potrebna za uresničevanje visokošolske dejavnosti, če so ustanovljeni v okviru univerz (v nadaljnjem besedilu: drugi zavodi - članice univerz), in študentskih domov.

2. člen

(vrste visokošolskih zavodov)

Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole.

3. člen

(univerze)

Univerza zagotavlja razvoj znanosti, strokovnosti in umetnosti ter prek fakultet, umetniških akademij ali visokih strokovnih šol v izobraževalnem procesu posreduje spoznanja z več znanstvenih oziroma umetniških področij ali disciplin.

Univerza lahko neposredno organizira izvajanje znanstveno-raziskovalnih in študijskih interdisciplinarnih programov.

4. člen

(fakultete in umetniške akademije)

Fakulteta opravlja pretežno znanstveno-raziskovalno in izobraževalno dejavnost s področij ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih znanstvenih disciplin in skrbi za njihov razvoj.

Umetniška akademija opravlja pretežno umetniško in izobraževalno dejavnost s področij ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih umetniških disciplin in skrbi za njihov razvoj.

5. člen

(visoke strokovne šole)

Visoka strokovna šola opravlja izobraževalno dejavnost s področja ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih strok in skrbi za njihov razvoj.

Visoka strokovna šola lahko opravlja tudi raziskovalno oziroma umetniško delo, če je tako določeno z ustanovitvenim aktom.

6. člen

(avtonomija visokošolskih zavodov)

Univerza je avtonomni, znanstveno-raziskovalni, umetniški in izobraževalni visokošolski zavod s posebnim položajem.

Univerze in samostojni visokošolski zavodi, ki jih ustanovi Republika Slovenija, delujejo po načelih avtonomije, ki jim zagotavlja predvsem:

– svobodo raziskovanja, umetniškega ustvarjanja in posredovanja znanja,

– samostojno urejanje notranje organizacije in delovanja s statutom v skladu z zakonom,

– sprejemanje meril za izvolitev v naziv visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev,

– volitve v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev,

– izbiro visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev za zasedbo delovnih mest,

– izdelavo in sprejem študijskih in znanstveno-raziskovalnih programov, določanje študijskega režima ter določanje oblik in obdobja preverjanja znanj študentov,

– podeljevanje strokovnih in znanstvenih naslovov v skladu z zakonom ter podeljevanje častnega doktorata in naziva zaslužni profesor,

– volitve, imenovanja in odpoklic organov v skladu s statuti in drugimi akti,

– odločanje o oblikah sodelovanja z drugimi organizacijami,

– upravljanje s premoženjem v skladu z namenom, za katerega je bilo pridobljeno.

7. člen

(izobraževanje pod enakimi pogoji)

Državljeni Republike Slovenije imajo pravico do izobraževanja na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji.

Slovenci brez slovenskega državljanstva se lahko na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji izobražujejo pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

Slovenci brez slovenskega državljanstva po tem zakonu so potomci oseb slovenske narodnosti do tretjega kolena v ravni vrsti.

Državljeni članic Evropske unije imajo pravico do izobraževanja na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

Tuji državljani se, pod pogojem, da se uporablja načelo vzajemnosti, lahko izobražujejo na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

Podrobnejše pogoje v zvezi s številom prostih vpisnih mest, plačilom šolnine, bivanjem v študentskih domovih ter drugimi pravicami in dolžnostmi študentov v skladu s tem zakonom za izobraževanje oseb iz drugega in četrtega odstavka tega člena in za tujce določi minister, pristojen za visoko šolstvo. S statutom javnega visokošolskega zavoda se za Slovence brez slovenskega državljanstva lahko določijo ugodnejši pogoji za vpis.

7.a člen

(štipendiranje tujcev in Slovencev brez slovenskega državljanstva)

Republika Slovenija lahko Slovcem brez slovenskega državljanstva, ob upoštevanju meddržavnih pogodb in sporazumov ali na podlagi vzajemnosti pa tudi tujcem, zagotavlja štipendije ali študijske pomoči za študij po študijskih programih za pridobitev izobrazbe ali izpopolnjevanje.

Pri izbiri kandidatov za štipendije ali študijske pomoči se upoštevajo pogoji, določeni v meddržavni pogodbi ali sporazumu; če jih ta ne vsebuje, se upošteva kandidatov uspeh pri študiju.

Podrobnejše pogoje in način dodeljevanja štipendij ali študijskih pomoči Slovcem brez slovenskega državljanstva in tujcem določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

(Opomba: prenehanje uporabe določb tega člena s 1. septembrom 2008; glej 69. člen ZŠtip)

8. člen

(učni jezik)

Učni jezik je slovenski.

Visokošolski zavod lahko izvaja študijske programe ali njihove dele v tujem jeziku, pod pogoji, določenimi s statutom.

Če visokošolski zavod opravlja javno službo, se lahko v tujem jeziku izvajajo:

- študijski programi tujih jezikov,
- deli študijskih programov, če pri njihovem izvajanju sodelujejo gostujoči visokošolski učitelji iz tujine ali je vanje vpisano večje število tujih študentov,
- študijski programi, če se ti programi na visokošolskem zavodu izvajajo tudi v slovenskem jeziku.

Visokošolski zavodi skrbijo za razvoj slovenščine kot strokovnega oziroma znanstvenega jezika.

Tujcem in Slovcem brez slovenskega državljanstva se omogoči učenje slovenščine.

Podrobnejši način skrbi za razvoj in učenje slovenščine določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

II. STATUSNA OPREDELITEV VISOKOŠOLSКИH ZAVODOV, DRUGIH ZAVODOV - ČLANIC UNIVERZ IN ŠTUDENTSKIH DOMOV

9. člen

(ustanovitev zavoda)

Visokošolski zavod oziroma drugi zavod - članico univerze in študentski dom lahko ustanovijo domače in tuje fizične in pravne osebe.

Za opravljanje javne službe v visokem šolstvu Republika Slovenija ustanavlja javne visokošolske zavode oziroma druge javne zavode - članice univerze in študentske domove.

10. člen

(pravna subjektiviteta univerze in članic)

Univerza je pravna oseba. V okviru univerze se ustanovijo fakultete in umetniške akademije, lahko pa tudi visoke strokovne šole in drugi zavodi - članice univerze (v nadaljnjem besedilu: članice univerze).

Članice univerze imajo pravice in obveznosti, določene s tem zakonom, aktom o ustanovitvi univerze in statutom univerze.

Članice univerze pri izvajanju nacionalnega programa visokega šolstva, za katerega zagotavlja sredstva Republika Slovenija, nastopajo v pravnem prometu s pooblastili, ki jih določa akt o ustanovitvi univerze in statut, v imenu in za račun univerze.

V drugih primerih članice univerze nastopajo v pravnem prometu v svojem imenu in za svoj račun v skladu z aktom o ustanovitvi in statutom univerze.

Članica univerze ima lahko žiro račun.

10.a člen

(mednarodna zveza univerz)

Mednarodno zvezo univerz s sedežem v Republiki Sloveniji na podlagi pisnega sporazuma ali pogodbe ustanovita vsaj ena univerza, ustanovljena skladno s tem zakonom, ki ima akreditirane študijske programe na vsaj treh področjih po ISCED klasifikaciji in raziskovalno dejavnost na vsaj treh področjih po Frascati klasifikaciji, in vsaj ena univerza s sedežem zunaj Republike Slovenije, akreditirana v državi, kjer ima sedež. Skupaj s prej opredeljenima univerzama so lahko ustanoviteljice mednarodne zveze univerz tudi druge univerze, druge zveze univerz ali univerzitetne mreže, visokošolske in raziskovalne organizacije s sedežem v Republiki Sloveniji ali zunaj nje. Univerze, ki jih je ustanovila Republika Slovenija, za ustanovitev mednarodne zveze univerz potrebujejo soglasje Vlade Republike Slovenije.

Ob ustanovitvi mednarodne zveze univerz s sedežem v Republiki Sloveniji po pravu Republike Slovenije, statut ali drug temeljni akt te mednarodne zveze univerz vsebuje vse, kar mora po zakonu urejati akt ustanovitve zavoda. Mednarodna zveza univerz iz tega odstavka se vpiše v register, ki ga vodi sodišče, skladno s predpisi o sodnem registru, na podlagi sporazuma oziroma pogodbe o ustanovitvi in statuta oziroma drugega temeljnega akta mednarodne zveze univerz.

Mednarodna zveza univerz iz prejšnjega odstavka je univerza po tem zakonu ne glede na izpolnjevanje pogojev za ustanovitev univerze in za vpis v razvid visokošolskih zavodov.

Ne glede na prejšnji odstavek ima mednarodna zveza univerz iz drugega odstavka tega člena organe, ki jih določata sporazum ali pogodba o njeni ustanovitvi in statut ali drug temeljni akt te zveze. Pri upravljanju mednarodne zveze univerz iz drugega odstavka tega člena imajo študenti pravice, ki jih določata sporazum ali pogodba o njeni ustanovitvi in statut ali drug temeljni akt te zveze.

Mednarodna zveza univerz s sedežem v Republiki Sloveniji za svoje delovanje ne more prejemati sredstev iz proračuna Republike Slovenije, namenjenih za študijsko dejavnost javnih in koncesioniranih visokošolskih zavodov ter investicije v visokem šolstvu. Mednarodna zveza univerz s sedežem v Republiki Sloveniji za svoje delovanje prejema sredstva iz posebne proračunske postavke v proračunu Republike Slovenije.

V primeru prenehanja obstoja mednarodne zveze univerz po tem členu so ustanovitelji študentom dolžni omogočiti dokončanje študija na univerzah ustanoviteljicah. Nepremičnine, pridobljene iz sredstev Republike Slovenije oziroma Evropske unije, so last Republike Slovenije.

11. člen

(samostojni visokošolski zavodi)

Fakultete in umetniške akademije, ki niso javni visokošolski zavodi, in visoke strokovne šole se lahko ustanovijo kot samostojni visokošolski zavodi in so pravne osebe.

11.a člen

(skupnost samostojnih visokošolskih zavodov)

Samostojni visokošolski zavodi se združujejo v Skupnost samostojnih visokošolskih zavodov za obravnavanje in usklajevanje vprašanj skupnega pomena.

Skupnost samostojnih visokošolskih zavodov postane reprezentativna, ko je v njej združenih najmanj 70 odstotkov vseh samostojnih visokošolskih zavodov.

12. člen

(pridružene članice univerze)

V univerzo se lahko vključijo kot pridružene članice samostojni visokošolski in drugi zavodi.

Pogoji za vključitev ter pravice in obveznosti pridruženih članic se uredijo s statutom univerze.

13. člen

(premoženje)

Univerza oziroma samostojni visokošolski zavod, ki ga je ustanovila Republika Slovenija, je lastnik premoženja, pridobljenega iz javnih in drugih virov.

Visokošolski zavod upravlja in razpolaga s premoženjem, ki ga uporablja za opravljanje svoje dejavnosti v skladu z aktom o ustanovitvi in statutom, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Univerza oziroma samostojni visokošolski zavod iz prvega odstavka tega člena lahko odtuji ali obremeni nepremičnino oziroma opremo večje vrednosti, pridobljeno iz javnih sredstev, le v soglasju z ustanoviteljem.

Sredstva, pridobljena od prodaje premoženja iz prejšnjega odstavka, se lahko uporabijo za investicije, investicijsko vzdrževanje in opremo.

14. člen

(pogoji za ustanovitev zavoda)

Visokošolski zavod se lahko ustanovi, če so:

- opredeljena študijska področja in znanstvenoraziskovalne oziroma umetniške discipline, za katere se visokošolski zavod ustanavlja; pri opredelitvi študijskih področij se uporablja mednarodna klasifikacija ISCED, pri opredelitvi znanstvenoraziskovalnih področij pa mednarodna Frascatijeva klasifikacija,
- zagotovljeni ustrezni prostori in oprema za izvedbo programa,
- zagotovljeni visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci, potrebni za izvedbo programa.

Za ustanovitev univerze morajo biti izpolnjeni pogoji za izvajanje študijskih programov vseh treh stopenj, za samostojni visokošolski zavod – fakulteto in umetniško akademijo, najmanj za dve stopnji, za samostojni visokošolski zavod – visoko strokovno šolo, pa najmanj za prvo stopnjo.

Pred sprejemom akta o ustanovitvi si mora ustanovitelj pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pridobiti odločbo o akreditaciji visokošolskega zavoda.

Visokošolski zavod si mora pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu najmanj vsakih sedem let pridobiti odločbo o podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda. Šteje se, da veljavnost akreditacije poteče z zaključkom študijskega leta, v katerem se izteče obdobje podeljene akreditacije.

Vlogo za podaljšanje akreditacije mora visokošolski zavod vložiti najmanj leto dni pred potekom obdobja veljavnosti akreditacije. Če visokošolski zavod vloži vlogo v roku iz prejšnjega stavka, Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost

v visokem šolstvu pa o njej do izteka obdobja veljavnosti akreditacije ne odloči, se šteje, da je akreditacija veljavna do dokončnosti nove odločbe o podaljšanju akreditacije.

15. člen

(sprejem ustanovitvenega akta javnega visokošolskega zavoda)

Akt o ustanovitvi javnega visokošolskega zavoda in drugega zavoda - članice univerze sprejme Državni zbor Republike Slovenije.

16. člen

(ugotavljanje pogojev za začetek dela in opravljanje dejavnosti)

Visokošolski zavod lahko začne opravljati dejavnost, ko se vpiše v razvid visokošolskih zavodov.

Razvid vodi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

Visokošolski zavod se vpiše v razvid, če:

- je ustanovljen v skladu s tem zakonom in je vpisan v sodni register,

- ima akreditiran študijski program,

- ima zagotovljene visokošolske učitelje, znanstvene delavce in visokošolske sodelavce, potrebne za izvedbo študijskega programa,

- ima zagotovljene ustrezne prostore in opremo in izpolnjene pogoje glede tehnične opremljenosti, varstva pri delu in druge predpisane pogoje.

Visokošolski zavod, ki ga je ustanovila Republika Slovenija, se vpiše v razvid po uradni dolžnosti, zasebni visokošolski zavod pa na predlog ustanovitelja.

V razvid visokošolskih zavodov se vpiše tudi odločitev Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu glede podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda in študijskega programa.

Če so bile ob podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda ali študijskega programa ugotovljene pomanjklivosti, ki v določenem roku niso bile odpravljene in zato visokošolskemu zavodu ali študijskemu programu akreditacija ni bila podaljšana, se začne postopek za izbris iz razvida visokošolskih zavodov.

Vsebino in obliko razvida določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

17. člen

(pogoji za izvajanje programov brez javne veljavnosti)

Visokošolski zavod, ki ne izvaja študijskih programov z javno veljavnostjo, lahko začne z delom, ko v skladu s svojim statutom sprejme študijski program in izpolni pogoje glede tehnične opremljenosti, varstva pri delu in druge predpisane pogoje.

18. člen

(zaščita imen visokošolskih zavodov)

Pod imenom univerza, fakulteta, umetniška akademija in visoka strokovna šola smejo v pravnem prometu poslovati le visokošolski zavodi, ki so ustanovljeni v skladu s tem zakonom in izpolnjujejo pogoje za opravljanje visokošolske dejavnosti iz 16. oziroma 17. člena tega zakona.

19. člen

(statut)

Visokošolski zavodi, ki so pravne osebe, imajo statut, s katerim urejajo svojo organizacijo in delovanje.

20. člen

(organi)

Organi univerze so: rektor, senat, upravni odbor in študentski svet.

Organi članice univerze so: dekan, senat, akademski zbor in študentski svet.

Organ drugega zavoda - članice univerze je direktor, lahko pa tudi strokovni svet.

Organi visokošolskega zavoda, ki ni članica univerze, so: senat, akademski zbor, upravni odbor, študentski svet in dekan.

Visokošolski zavod oziroma drugi zavod - članica univerze ima lahko tudi druge organe v skladu z ustanovitvenim aktom ali statutom.

21. člen

(senat)

Senat je strokovni organ visokošolskega zavoda.

Senat univerze izvolijo senati članic univerze tako, da so enakopravno zastopane vse znanstvene in umetniške discipline ter strokovna področja.

Senat fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole sestavljajo visokošolski učitelji, če tako določa statut, pa tudi znanstveni delavci. Sestavljen mora biti tako, da so v njem enakopravno zastopane vse znanstvene in umetniške discipline ter strokovna področja visokošolskega zavoda. Število članov senata se določi s statutom.

Po svoji funkciji je član senata univerze rektor, član senata članice univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda pa dekan.

Po svoji funkciji so člani senata univerze tudi predstavniki študentskega sveta univerze, člani senata fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole pa tudi predstavniki študentskega sveta teh visokošolskih zavodov. Študenti imajo v senatu najmanj petino članov.

Strokovni svet je strokovni organ drugega zavoda - članice univerze. Sestava je določena s statutom univerze v skladu z ustanovitvenim aktom.

21.a člen

(akademski zbor)

Akademski zbor članice univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda sestavljajo vsi visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci. Pri njegovem delu sodelujejo tudi predstavniki študentov tako, da je njihovo število najmanj ena petina članov akademskega zbora. Način njihovega sodelovanja se določi s statutom.

Akademski zbor:

– izvoli senat,

– senatu predlaga kandidate za dekana,

– obravnava poročila o delu visokošolskega zavoda ter daje predloge in pobude senatu,

– opravlja druge naloge, določene s statutom.

Akademski zbor izmed svojih članov izvoli predsednika. Predsednik sklicuje in vodi seje.

Če ima akademski zbor, ki se oblikuje v skladu s prvim odstavkom tega člena, več kot 200 članov, se oblikuje tako, da imajo posamezne skupine sorazmerno število predstavnikov, pri čemer akademski zbor ne more imeti manj kot 100 članov.

Način oblikovanja akademskega zbora iz prejšnjega odstavka se določi s statutom.

22. člen

(upravni odbor)

Upravni odbor je organ upravljanja visokošolskega zavoda.

Poleg nalog, določenih z zakonom, upravni odbor odloča o zadevah materialne narave in skrbi za nemoteno materialno poslovanje visokošolskega zavoda.

Upravni odbor visokošolskega zavoda, ki ga je ustanovila Republika Slovenija, sestavljajo predstavniki ustanovitelja, predstavniki delavcev, ki opravljajo visokošolsko dejavnost, predstavniki študentov, predstavnik drugih delavcev in predstavniki delodajalcev.

Sestava upravnega odbora zasebnega visokošolskega zavoda se določi z ustanovitvenim aktom in statutom.

23. člen

(rektor)

Rektor vodi, predstavlja in zastopa univerzo ter opravlja naslednje naloge:

– sklicuje in praviloma vodi seje senata univerze,

– usklajuje izobraževalno, znanstveno-raziskovalno oziroma umetniško in drugo delo na univerzi,

– skrbi in odgovarja za zakonitost dela univerze in za izvrševanje njenih obveznosti, določenih z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti univerze,

– s soglasjem senata sprejema merila o kakovosti univerze, študijskih programov, znanstveno-raziskovalnega, umetniškega ter strokovnega dela in je pristojen za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti (samoevalvacija univerze);

– najmanj enkrat letno poroča senatu, upravnemu odboru in ustanovitelju o delu univerze,

– promovira doktorje znanosti,

– podeljuje nagrade univerze,

– opravlja druge naloge v skladu z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti univerze.

Rektorja volijo vsi visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci, ki so na univerzi zaposleni. Volilno pravico imajo tudi študentje, in sicer eno petino od glasov vseh visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, ki so na univerzi zaposleni.

24. člen

(dekan oziroma direktor)

Dekan oziroma direktor članice univerze ima pooblastila in odgovornosti v skladu z ustanovitvenim aktom, je strokovni vodja članice univerze in opravlja naslednje naloge:

– usklajuje izobraževalno, znanstveno-raziskovalno, umetniško in drugo delo,

– skrbi in odgovarja za zakonitost dela,

– je pristojen za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti članice univerze, študijskih programov, znanstveno-raziskovalnega, umetniškega ter strokovnega dela in pripravo letnega poročila o kakovosti (samoevalvacija članice);

– najmanj enkrat letno poroča o delu senatu članice in rektorju,

– druge naloge v skladu z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti univerze.

Za dekana članice univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda je lahko imenovan, kdor je na njem zaposlen kot visokošolski učitelj.

Za direktorja je lahko imenovan, kdor ima najmanj visokošolsko izobrazbo.

Dekana oziroma direktorja članice univerze imenuje rektor na predlog senata oziroma strokovnega sveta članice univerze.

Dekan visokošolskega zavoda, ki ni članica univerze, je poslovodni organ in strokovni vodja zavoda.

25. člen

(ločitev funkcij)

Glede na naravo dejavnosti in obseg dela visokošolskega oziroma drugega zavoda se s statutom lahko določi, da sta funkcija vodenja strokovnega dela in poslovodna funkcija ločeni. V tem primeru statut določi pristojnosti strokovnega vodje in pristojnosti poslovodnega organa.

26. člen

(študentski svet)

Študentski svet sestavljajo predstavniki študentov.

Študentski svet obravnava in daje pristojnim organom mnenje o statutu visokošolskega zavoda, o vseh zadevah, ki se nanašajo na pravice in dolžnosti študentov, lahko pa tudi mnenje o kandidatih za rektorja in dekana, ter sprejema in izvaja program interesnih dejavnosti študentov visokošolskega zavoda v sodelovanju s skupnostjo študentov.

Če mnenje iz prejšnjega odstavka ni upoštevano, lahko študentski svet zahteva, da pristojni organ na način in po postopku, določenem s statutom, še enkrat obravnava in odloči o posamezni zadevi.

27. člen

(tajništvo visokošolskega zavoda)

Za opravljanje upravno-administrativnih in strokovno-tehničnih nalog ima visokošolski zavod tajništvo, ki ga vodi tajnik.

28. člen

(ureditev organov)

Naloge, pristojnosti, število članov, način izvolitve, trajanje mandata in način odločanja organov visokošolskih zavodov in drugih zavodov - članic univerz, se podrobneje uredijo s statutom v skladu z zakonom in ustanovitvenim aktom.

29. člen

(rektorska konferenca)

Univerze za obravnavanje in usklajevanje vprašanj skupnega pomena oblikujejo rektorsko konferenco.

30. člen

(pečat)

Javni visokošolski zavodi in drugi zavodi v njihovi sestavi imajo pečat okrogle oblike, ki vsebuje ime in sedež visokošolskega zavoda in grb Republike Slovenije. Tak pečat uporabljajo tudi visokošolski zavodi pri opravljanju javne službe na podlagi koncesije.

31. člen

(študentski domovi)

Dejavnost študentskih domov je javna služba. Opravljajo jo lahko univerze, drugi zavodi, gospodarske družbe, samostojni podjetnik posameznik in druge pravne osebe. Pri opravljanju dejavnosti morajo zagotoviti zastopanje študentskih interesov pri upravljanju.

Študentski dom se lahko ustanovi v okviru univerze kot njena članica.

Organa študentskega doma, članice univerze, sta direktor in študentski svet stanovalcev.

Študenti, člani študentskega sveta stanovalcev, zastopajo študentske interese pri upravljanju v skladu z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom.

III. IZOBRAŽEVALNO, ZNANSTVENO-RAZISKOVALNO IN UMETNIŠKO DELO

32. člen

(akreditacija študijskih programov)

Študijske programe za pridobitev izobrazbe in študijske programe za izpopolnjevanje sprejme senat univerze, in sicer na predlog senata članice univerze, oziroma senat samostojnega visokošolskega zavoda.

Univerza oziroma samostojni visokošolski zavod mora študijski program akreditirati pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, in sicer najmanj vsakih sedem let. Šteje se, da veljavnost akreditacije poteče z zaključkom študijskega leta, v katerem se izteče obdobje podeljene akreditacije.

Vlogo za podaljšanje akreditacije mora visokošolski zavod vložiti najmanj leto dni pred potekom obdobja veljavnosti akreditacije. Če visokošolski zavod vloži vlogo v roku iz prejšnjega stavka, Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pa o njej do izteka obdobja veljavnosti akreditacije ne odloči, se šteje, da je akreditacija veljavna do dokončnosti nove odločbe o podaljšanju akreditacije.

Z akreditacijo pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu študijski programi postanejo javnoveljavni. Visokošolski zavodi jih javno objavijo najkasneje do razpisa za vpis.

Obvezne sestavine študijskih programov se spreminjajo po enakem postopku, kot se sprejemajo.

Javnoveljavni so tudi študijski programi, akreditirani v državah članicah Evropske unije, ki jih izvaja mednarodna zveza univerz iz drugega odstavka 10. a člena tega zakona, če imajo njihove diplome v državi akreditacije naravo javne listine, dajejo v tej državi javnoveljavno stopnjo izobraževanja ter javnoveljavni naslov, jih v državi akreditacije izvajajo akreditirane organizacije. Programi morajo biti priglasišeni Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu in vpisani v razvid visokošolskih zavodov pri ministrstvu, pristojnem za visoko šolstvo. K vlogi za prigrasitev in za vpis v razvid je potrebno priložiti pozitivno mnenje vsaj enega visokošolskega zavoda, ki izpolnjuje pogoje o klasifikacijah iz prvega odstavka 10. a člena, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in izvaja primerljiv študijski program, kakršno je potrebno za individualno priznavanje diplom za ugotovitev enakovrednosti v tujini pridobljenega strokovnega oziroma znanstvenega naslova slovenskemu strokovnemu oziroma znanstvenemu naslovu.

Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu prizna javnoveljavnost tudi študijskim programom, akreditiranim v drugih državah, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

32. a člen

(javnoveljavna izobrazba in listine)

Kdor opravi vse obveznosti po študijskem programu za pridobitev izobrazbe, si pridobi javnoveljavno izobrazbo in dobi diplomu, ki je javna listina. Vsebino in obliko diplome določi pristojni organ visokošolskega zavoda in ju objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Sestavni del diplome je »Priloga k diplomu«. Visokošolski zavodi jo izdajajo v slovenščini in enem od uradnih jezikov Evropske unije. Sestavine obrazca določi minister, pristojen za visoko šolstvo, na predlog Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

Diploma in »Priloga k diplomu« sta brezplačni.

Kdor opravi vse obveznosti po študijskem programu za izpopolnjevanje ali po delu študijskega programa za pridobitev izobrazbe, dobi potrdilo, ki je javna listina.

V primeru, da študijski program izvaja mednarodna zveza univerz, je treba na diplomu oziroma potrdilu navesti, da gre za študijski program v okviru mednarodne zveze univerz.

33. člen

(študijski programi za pridobitev izobrazbe)

Študijski programi za pridobitev izobrazbe se razvrščajo v tri stopnje:

- a) prva stopnja
  - visokošolski strokovni študijski programi,
  - univerzitetni študijski programi,
- b) druga stopnja
  - magistrski študijski programi,
  - enoviti magistrski študijski programi,
- c) tretja stopnja
  - doktorski študijski programi.

Študijski programi prve stopnje so dodiplomski študijski programi, študijski programi druge in tretje stopnje pa podiplomski študijski programi.

Visokošolski strokovni študijski programi študentom omogočajo pridobitev strokovnega znanja in usposobljenost za uporabo znanstvenih metod pri reševanju zahtevnih strokovnih in delovnih problemov, razvijanje zmožnosti za sporazumevanje v stroki in med strokami, strokovno kritičnost in odgovornost, iniciativnost in samostojnost pri odločanju in vodenju. Obvezen sestavni del teh študijskih programov je praktično izobraževanje v delovnem okolju.

Univerzitetni študijski programi študentom omogočajo pridobitev strokovnega znanja s študijem teoretičnih in metodoloških konceptov, usposobljenost za prenos in uporabo teoretičnega znanja v prakso in reševanje strokovnih in delovnih problemov, zlasti z iskanjem novih virov znanja in uporabo znanstvenih metod, razvijanje zmožnosti za sporazumevanje v stroki in med strokami, strokovno kritičnost in odgovornost, iniciativnost in samostojnost pri odločanju ter vodenju zahtevnega dela. Sestavni del teh programov je lahko tudi praktično izobraževanje v delovnem okolju ali sodelovanje pri raziskovalnem delu.

Magistrski študijski programi študentom omogočajo poglobljanje znanja na širših strokovnih področjih, usposabljanje za iskanje novih virov znanja na strokovnem in znanstvenem področju, za uporabo znanstvenoraziskovalnih metod v širšem spektru problemov in v novih ali spremenjenih okoliščinah, prevzemanje odgovornosti za vodenje najzahtevnejših delovnih sistemov ter za razvijanje kritične refleksije, socialnih in komunikacijskih zmožnosti za vodenje skupinskega dela. Obvezen sestavni del teh programov so projektne naloge v delovnem okolju oziroma temeljne, aplikativne ali razvojne raziskovalne naloge.

Novi magistrski študijski programi omogočajo študentom pridobitev in poglobljanje strokovnega znanja in usposobljenosti iz četrtega in petega odstavka tega člena. Glede razpisa za vpis, pogojev za vpis in meril za izbiro ob omejitvi vpisa se zanje uporabljajo določbe zakona za univerzitetne študijske programe prve stopnje.

Novi magistrski študijski programi se lahko oblikujejo, če izobražujejo za poklice, urejene z direktivami Evropske unije, izjemoma, če je tako določeno s posebnim predpisom, pa tudi za druge poklice v Republiki Sloveniji.

Doktorski študijski programi študentom omogočajo poglobljeno razumevanje teoretskih in metodoloških konceptov ter usposobljenost za samostojno razvijanje novega znanja in reševanje najzahtevnejših problemov s preizkušanjem in izboljševanjem znanih ter odkrivanjem novih rešitev, za vodenje najzahtevnejših delovnih sistemov ter znanstvenoraziskovalnih projektov s širokega strokovnega oziroma znanstvenega področja in razvijanje kritične refleksije. Obvezen sestavni del teh programov so tudi temeljne ali aplikativne raziskovalne naloge.

Cilji in izhodišča za oblikovanje študijskih programov se podrobneje določijo v nacionalnem ogrodju visokošolskih kvalifikacij.

33.a člen

(študijski programi za izpopolnjevanje)

Študijski programi za izpopolnjevanje so oblika vseživljenjskega učenja, in so namenjeni predvsem za izpopolnjevanje, dopolnjevanje, poglobljanje in posodabljanje znanja.

Poleg programov iz prejšnjega odstavka visokošolski zavodi lahko organizirajo tudi različne oblike neformalnega učenja, na primer tečaje, poletne šole, programe usposabljanja in podobno, če to ne vpliva na izvajanje študijskih programov za pridobitev izobrazbe.

33.b člen

(skupni študijski programi)

Skupni študijski programi so študijski programi za pridobitev izobrazbe, ki jih visokošolski zavod sprejme in izvaja skupaj z enim ali več visokošolskimi zavodi iz Republike Slovenije ali tujine.

Za skupne študijske programe visokošolski zavodi, poleg določb tega zakona, upoštevajo tudi merila za oblikovanje in sprejemanje skupnih študijskih programov, ki jih sprejme Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

Kdor opravi vse obveznosti po skupnem študijskem programu za pridobitev izobrazbe, dobi skupno diplomu, v kateri so navedeni vsi visokošolski zavodi, ki sodelujejo pri izvedbi

študijskega programa. Skupna diploma je javna listina. Vsebinsko in obliko skupne diplome ter priloge k diplomu določijo sodelujoči visokošolski zavodi.

33.c člen

(transnacionalno izobraževanje)

Visokošolsko transnacionalno izobraževanje po tem zakonu so vse oblike in načini visokošolskega izobraževanja, pri katerem se javnoveljavni študijski program v celoti ali njegovi posamezni deli izvajajo v drugi državi, kot je sedež nosilca visokošolskega študijskega programa.

Visokošolsko transnacionalno izobraževanje v Republiki Sloveniji se lahko izvaja ali organizira na podlagi pogodbe med visokošolskim zavodom, ki je akreditiran v Republiki Sloveniji, in tujim visokošolskim zavodom, ki izvaja javnoveljavne študijske programe in izdaja javne listine v državi, kjer je ustanovljen.

Visokošolski zavodi, akreditirani v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom, lahko izvajajo visokošolsko transnacionalno izobraževanje v tujini na podlagi pogodbe z ustreznim visokošolskim zavodom v tujini in podeljujejo slovensko javno listino.

Podrobnejše pogoje, načine in oblike visokošolskega transnacionalnega izobraževanja ter obvezne sestavine pogodbe za izvajanje visokošolskega transnacionalnega izobraževanja iz drugega in tretjega odstavka tega člena določi Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu. K pogodbi iz drugega in tretjega odstavka tega člena je pred začetkom izvajanja visokošolskega transnacionalnega izobraževanja potrebno pridobiti soglasje Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

34. člen

(izvajalci študijskih programov)

Študijske programe iz 33., 33.a in 33.b člena tega zakona organizirajo in izvajajo univerze, fakultete in umetniške akademije.

Visoka strokovna šola organizira in izvaja visokošolske strokovne študijske programe ter študijske programe za izpopolnjevanje. Če je z ustanovitvenim aktom določeno in v akreditacijskem postopku ugotovljeno, da ima zagotovljene ustrezne visokošolske učitelje, znanstvene delavce in visokošolske sodelavce ter izpolnjuje pogoje za opravljanje znanstveno-raziskovalnega oziroma umetniškega dela, lahko izvaja tudi magistrske študijske programe, drugače pa le v sodelovanju z visokošolskim zavodom iz prejšnjega odstavka.

35. člen

(sestavine študijskih programov za pridobitev izobrazbe)

Študijski programi za pridobitev izobrazbe se oblikujejo po načelih o vzpostavljanju evropskega visokošolskega prostora tako, da so primerljivi s programi drugih visokošolskih zavodov v tem prostoru.

Študijski programi za pridobitev izobrazbe prve in druge stopnje imajo naslednje obvezne sestavine:

- splošne podatke o programu (ime, stopnja, vrsta, trajanje),
- opredelitev temeljnih ciljev programa oziroma splošnih ter predmetno-specifičnih kompetenc, ki se s programom pridobijo,
- podatke o mednarodni primerljivosti programa,
- podatke o mednarodnem sodelovanju visokošolskega zavoda,
- predmetnik s kreditnim ovrednotenjem študijskih obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu (v nadaljnjem besedilu: ECTS) in opredelitvijo deleža izbirnosti v programu,
- pogoje za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
- merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program,
- načine ocenjevanja,

- pogoje za napredovanje po programu,
- pogoje za prehajanje med programi,
- način izvajanja študija,
- pogoje za dokončanje študija,
- pogoje za dokončanje posameznih delov programa, če jih program vsebuje,
- strokovni naslov, tvorjen v skladu z zakonom.

Doktorski študijski programi so podlaga za pripravo študijskega in raziskovalnega programa posameznega študenta. V doktorskem študijskem programu se smiselno opredelijo obvezne sestavine iz prejšnjega odstavka, razen sestavin iz osme, enajste, trinajste in štirinajste alineje. Te se v programu opredelijo, če je tako določeno s statutom visokošolskega zavoda. S predmetnikom se določijo vsebinska področja in kreditno ovrednotene obveznosti, ki se lahko razporejajo v študijski in raziskovalni program posameznega študenta (skupinske oblike študijskega dela, skupinsko ali individualno raziskovalno delo). Organizirane oblike študija po doktorskem študijskem programu obsegajo najmanj 60 kreditnih točk. Z doktorskim študijskim programom se določi tudi znanstveni naslov, oblikovan v skladu z zakonom.

Študijski programi za pridobitev izobrazbe imajo lahko tudi druge sestavine, določene s statutom visokošolskega zavoda.

35.a člen

(sestavine študijskih programov za izpopolnjevanje)

Obvezne sestavine študijskih programov za izpopolnjevanje so:

- splošni podatki o programu (ime, vrsta, trajanje),
- opredelitev temeljnih ciljev programa oziroma splošnih ter predmetno– specifičnih kompetenc, ki se s programom pridobijo,
- predmetnik s kreditnim ovrednotenjem študijskih obveznosti po ECTS in opredelitvijo deleža izbirnosti v programu,
- pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
- merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program,
- načini ocenjevanja,
- pogoji za napredovanje po programu,
- način izvajanja študija,
- pogoji za dokončanje študija.

Študijski programi za izpopolnjevanje imajo lahko tudi druge sestavine, določene s statutom visokošolskega zavoda.

36. člen

(študijske obveznosti in trajanje študija)

Študijske obveznosti se v študijskih programih ovrednotijo s kreditnimi točkami po ECTS. Posamezni letnik študijskega programa obsega 60 kreditnih točk.

Visokošolski strokovni študijski programi in univerzitetni študijski programi obsegajo od 180 do 240 kreditnih točk in trajajo tri do štiri leta.

Magistrski študijski programi obsegajo 60 do 120 kreditnih točk in trajajo eno do dve leti, vendar tako, da na istem strokovnem področju skupaj s študijskim programom prve stopnje trajajo pet let. Magistrski študijski programi, ki obsegajo 60 kreditnih točk, omogočajo študentom, ki so na prvi stopnji končali študij, ovrednoten s 180 kreditnimi točkami, dodatni letnik, tako da si skupaj pridobijo 120 kreditnih točk, potrebnih za dokončanje magistrskega študijskega programa.

Trajanje študija po študijskih programih, ki izobražujejo za poklice, urejene z direktivami Evropske unije, mora biti usklajeno s temi direktivami. Enoviti magistrski študijski programi za druge poklice v Republiki Sloveniji iz sedmega odstavka 33. člena tega zakona obsegajo 300 kreditnih točk in trajajo pet let.

Doktorski študijski programi obsegajo 180 kreditnih točk in trajajo tri leta.

Študij po študijskih programih prve in druge stopnje se lahko izvaja tudi po delih, določenih s programom.

Študijski programi za izpopolnjevanje obsegajo najmanj 10 in največ 60 kreditnih točk.

37. člen

(študijsko leto in obseg predavanj)

Študijsko leto traja od 1. oktobra do 30. septembra.

Diplomski študijski programi obsegajo najmanj 20 in največ 30 ur predavanj, seminarjev in vaj tedensko in 30 tednov letno. Če študijski program vsebuje praktično usposabljanje, skupna obremenitev študenta ne sme preseči 40 ur na teden in 42 tednov letno.

Če narava študija to omogoča, se ne glede na določbe iz prvega in drugega odstavka tega člena s študijskim programom lahko prilagodita organizacija in časovna razporeditev predavanj, seminarjev in vaj možnostim študentov (izredni študij). Prilagoditev se opravi na način in po postopku, določenem s statutom.

Na način in po postopku, določenem s statutom, se lahko s študijskim programom prilagodita organizacija in časovna razporeditev predavanj, seminarjev in vaj na umetniških akademijah.

38. člen

(pogoji za vpis)

V visokošolski študij prve stopnje se lahko vpiše, kdor je opravil maturo.

V študij po univerzitetnem študijskem programu na posameznem strokovnem področju se lahko vpiše tudi, kdor je opravil poklicno maturo po ustreznem programu za pridobitev srednje strokovne izobrazbe iz istega strokovnega področja ter izpit iz enega od predmetov mature.

Ustrezní program za pridobitev srednje strokovne izobrazbe ter predmet mature iz prejšnjega odstavka se določita s študijskim programom.

V študij po visokošolskem strokovnem študijskem programu se lahko vpiše tudi, kdor je opravil poklicno maturo ali zaključni izpit po ustreznem programu za pridobitev srednje strokovne izobrazbe, določenem s študijskim programom.

S študijskim programom se lahko kot pogoj za vpis določijo tudi posebne nadarjenosti oziroma psihofizične sposobnosti.

Umetniška akademija lahko s svojim študijskim programom določi, da se v študij vpiše tudi, kdor ne izpolnjuje pogojev iz prvega, drugega oziroma četrtega odstavka tega člena, izkazuje pa izjemno umetniško nadarjenost.

38.a člen

(pogoji za vpis v magistrski in doktorski študijski program)

V magistrski študijski program se lahko vpiše, kdor je končal:

- študijski program prve stopnje z ustreznih strokovnih področij,
- študijski program prve stopnje z drugih strokovnih področij, če je pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za nadaljevanje študija; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do največ 60 kreditnih točk, kandidati pa jih lahko opravijo med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v magistrski študijski program.

Strokovna področja iz prve alineje in študijske obveznosti iz druge alineje prejšnjega odstavka se določijo z magistrskim študijskim programom.

Z magistrskim študijskim programom se lahko kot pogoj za vpis določijo tudi posebne nadarjenosti oziroma psihofizične sposobnosti ali ustrezne delovne izkušnje.

V doktorski študijski program se lahko vpiše, kdor je končal:

- študijski program druge stopnje,
- študijski program iz četrtega odstavka 36. člena tega zakona, če je ovrednoten s 300 kreditnimi točkami.

38.b člen

(enakovrednost tujega izobraževanja)

Pogoje za vpis iz 38. in 38.a člena tega zakona izpolnjuje tudi, kdor je končal enakovredno izobraževanje v tujini.

39. člen

(prehodi)

S študijskimi programi se, v skladu z merili, ki jih določi Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, določijo pogoji za prehode med študijskimi programi iste stopnje, ter pogoji za prehod iz višješolskih študijskih programov v študijske programe prve stopnje.

40. člen

(razpis)

Vpis v študijske programe z javno veljavnostjo, ki jih izvajajo javni in koncesionirani visokošolski zavodi, se opravi na podlagi javnega razpisa.

Razpis za vpis v dodiplomske študijske programe je skupen in se objavi najmanj šest mesecev pred začetkom novega študijskega leta. V njem se lahko objavijo tudi razpisi samostojnih visokošolskih zavodov, ki izvajajo dodiplomske študijske programe z javno veljavnostjo brez koncesije.

Razpisa za vpis v podiplomske študijske programe se objavita najmanj štiri mesece pred začetkom študijskega leta.

Razpis za vpis obsega:

- ime visokošolskega zavoda in njegov naslov,
- naziv študijskega programa,
- kraj izvajanja študijskega programa,
- trajanje študija,
- pogoje za vpis,
- predvideno število prostih vpisnih mest,
- postopke in roke za prijavo na razpis in za izvedbo vpisa.

O vsebini razpisa si mora visokošolski zavod pred objavo pridobiti soglasje Vlade Republike Slovenije.

Postopke in roke iz zadnje alineje četrtega odstavka tega člena ter način objave razpisa določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

41. člen

(omejitev vpisa)

Visokošolski zavod lahko omeji vpis v študijske programe, ki se izvajajo v okviru javne službe, če število prijav za vpis bistveno presega število razpisanih mest oziroma njegove zmogljivosti (kadrovske, prostorske, opremske in druge).

Pri izbiri kandidatov za vpis v visokošolske strokovne in univerzitetne študijske programe se upošteva splošni uspeh, dosežen pri maturi, poklicni maturi oziroma zaključnem izpitu, ter splošni učni uspeh, dosežen v tretjem in četrtem letniku srednje šole, lahko pa tudi uspeh pri posameznih, s študijskim programom določenih predmetih mature, poklicni maturi oziroma zaključnega izpita ter pri posameznih predmetih iz tretjega in četrtega letnika srednje šole.

Pri izbiri kandidatov za vpis v magistrske študijske programe se upošteva uspeh pri študiju prve stopnje (povprečna ocena, ocena magistrskega dela), lahko pa tudi uspeh pri posameznih, s študijskim programom določenih predmetih oziroma predmetnih področjih prve stopnje oziroma pri izbirnem izpitu, določenem s študijskim programom.

Pri izbiri kandidatov za vpis v doktorske študijske programe se upošteva uspeh pri študiju druge stopnje (povprečna ocena, ocena magistrskega dela), lahko pa tudi uspeh pri izbirnem izpitu, določenem s študijskim programom, ali pri preizkusu umetniške nadarjenosti oziroma psihofizičnih sposobnosti.

Visokošolski zavod si mora k omejitvi vpisa pridobiti soglasje Vlade Republike Slovenije, ki se javno objavi.

42. člen

(znanstveno-raziskovalno in umetniško delo)

Visokošolski zavodi organizirajo in izvajajo znanstveno-raziskovalno oziroma umetniško delo ter skrbijo za razvoj strok.

Visokošolski zavodi, ki opravljajo javno službo, izvajajo znanstveno-raziskovalno in umetniško delo v skladu s progra-

mom, ki ga sprejme in objavi senat visokošolskega zavoda po postopku, določenem za sprejem in objavo študijskih programov.

Visokošolski zavodi izvajajo temeljno-raziskovalne, aplikativno-raziskovalne ter razvojne in druge projekte v skladu z zakonom, ki ureja raziskovalno dejavnost, ter opravljajo svetovalne in druge storitve.

IV. NACIONALNI PROGRAM VISOKEGA ŠOLSTVA

43. člen

(razveljavljen)

44. člen

(vsebina nacionalnega programa)

Nacionalni program visokega šolstva:

- opredeli cilje visokega šolstva,
- določi študijska, znanstveno-raziskovalna in umetniška področja nacionalnega pomena,
- opredeli dejavnosti, potrebne za razvoj in učinkovito delo v visokem šolstvu,
- določi standarde za opravljanje visokošolske dejavnosti,
- določi okvirni obseg potrebnih sredstev za izvedbo nacionalnega programa.

Nacionalni program visokega šolstva in nacionalni program raziskovalne dejavnosti morata biti pri opredeljevanju raziskovalnih področij usklajena.

45. člen

(priprava nacionalnega programa)

Nacionalni program visokega šolstva sprejme Državni zbor.

Predlog nacionalnega programa oblikuje Vlada Republike Slovenije na podlagi strokovnih izhodišč, ki jih pripravi Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo v sodelovanju s Svetom za znanost in tehnologijo Republike Slovenije.

Sredstva, potrebna za uresničitev nacionalnega programa visokega šolstva, se določijo v proračunu Republike Slovenije.

46. člen

(izvajanje nacionalnega programa)

Nacionalni program visokega šolstva izvajajo javni visokošolski zavodi, drugi zavodi - članice univerz, skupnost študentov in študentski domovi.

Nacionalni program visokega šolstva izvajajo tudi visokošolski zavodi, drugi zavodi - članice univerz in študentski domovi na podlagi koncesije.

Pri izvajanju nacionalnega programa lahko z visokošolskimi zavodi sodelujejo tudi raziskovalne organizacije.

O razmestitvi študijskih programov, s katerimi se uresničuje nacionalni program visokega šolstva, odloči Vlada Republike Slovenije.

47. člen

(podelitev koncesije)

Koncesija za opravljanje javne službe v visokem šolstvu se dodeli z odločbo Vlade Republike Slovenije na podlagi javnega razpisa.

Koncesija za opravljanje javne službe dejavnosti študentskih domov se dodeli z odločbo ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, na podlagi javnega razpisa.

V javnem razpisu se navedejo zlasti: predmet koncesije, pogoji za opravljanje javne službe, čas, za katerega se dodeljuje koncesija, rok, do katerega se sprejemajo prijave, ter rok, v katerem bodo prijavljeni obveščeni o izbiri.

Razmerja med koncedentom in koncesionarjem se uredi jo s pogodbo o koncesiji, ki se sklne v pisni obliki.

S pogodbo se uredijo zlasti:

- obseg izvajanja javne službe,
- začetek izvajanja javne službe,

– rok za odpoved koncesije, ki ne sme biti krajši od roka, potrebnega za dokončanje študija, podaljšanega za dve leti,
 – sredstva, ki jih za opravljanje javne službe zagotavlja koncedent,
 – upravljanje in razpolaganje s premoženjem, pridobljenim iz javnih sredstev.

V. SVET REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VISOKO ŠOLSTVO

48. člen

(ustanovitev Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo)

Vlada Republike Slovenije ustanovi Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo kot posvetovalni organ (v nadaljnjem besedilu: Svet za visoko šolstvo).

Svet za visoko šolstvo uredi način svojega dela s poslovníkom.

49. člen

(naloge Sveta za visoko šolstvo)

Svet za visoko šolstvo opravlja naslednje naloge:

- svetuje pri strokovnih izhodiščih in oblikovanju nacionalnega programa visokega šolstva,
- svetuje pri pripravi in spreminjanju visokošolske zakonodaje,
- svetuje pri načrtovanju razvoja visokega šolstva,
- daje mnenje k nacionalnemu ogrodju kvalifikacij,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

Svet za visoko šolstvo pri svojem delu sodeluje s strokovnimi sveti za posamezna področja vzgoje in izobraževanja ter znanosti in tehnologije in Nacionalno agencijo Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

Administrativno-tehnične naloge za Svet za visoko šolstvo opravlja ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, ki zagotavlja tudi sredstva za njegovo delovanje.

50. člen

(sestava Sveta za visoko šolstvo)

Svet za visoko šolstvo ima predsednika in 23 članov. Sestavljajo ga strokovnjaki s področja visokega šolstva ter znanosti in tehnologije, gospodarstva, predstavniki študentov visokošolskih zavodov in višjih strokovnih šol ter socialnih partnerjev. Njegovi člani so tudi štirje rektorji univerz, ki jih izbere rektorska konferenca, predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, predsednik sveta Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu ter predsednik Inženirske akademije Slovenije.

Svet za visoko šolstvo mora biti sestavljen tako, da se zagotovi zastopanost večine študijskih in večine znanstveno-raziskovalnih področij.

Predsednika in 16 članov imenuje Vlada Republike Slovenije, od tega:

- dva visokošolska učitelja oziroma znanstvena delavca izmed kandidatov, ki jih predlagajo visokošolski zavodi,
- dva visokošolska učitelja oziroma znanstvena delavca izmed kandidatov, ki jih predlagajo javni raziskovalni zavodi,
- enega izmed članov iz razreda umetnosti Slovenske akademije znanosti in umetnosti izmed kandidatov, ki jih predlaga Slovenska akademija znanosti in umetnosti,
- dva predstavnika zaposlenih na visokošolskih ali raziskovalnih zavodih, izmed kandidatov, ki jih predlagajo reprezentativni sindikati na področju visokega šolstva,
- enega predstavnika višjih strokovnih šol izmed kandidatov, ki jih predlaga reprezentativno združenje višjih strokovnih šol,
- štiri predstavnike gospodarstva izmed kandidatov, ki jih predlagajo reprezentativna združenja delodajalcev,
- štiri predstavnike študentov, od teh je en študent višjih strokovnih šol, izmed kandidatov, ki jih predlaga reprezentativna organizacija študentov v sodelovanju s študentskimi sveti.

Mandat predsednika in članov Sveta za visoko šolstvo traja štiri leta, mandat predstavnikov študentov pa dve leti. Mandat študentu predčasno preneha, če izgubi status študenta.

50.a člen
(črtan)

50.b člen
(črtan)

50.c člen
(črtan)

51. člen
(črtan)

V.a JAVNA AGENCIJA

51.a člen
(črtan)

51.b člen
(črtan)

51.c člen
(črtan)

51.č člen
(črtan)

51.d člen
(črtan)

V.b NACIONALNA AGENCIJA ZA KAKOVOST V VISOKEM ŠOLSTVU

51.e člen

(ustanovitev Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu)

Republika Slovenija ustanovi Nacionalno agencijo Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot osebo javnega prava za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu ter za razvojno in svetovalno delo na področju, za katerega je ustanovljena.

Ustanovitveni akt, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, sprejme Vlada Republike Slovenije. Vlada Republike Slovenije izvaja ustanoviteljske pravice v imenu Republike Slovenije. V ustanovitvenem aktu se določijo:

- ime in sedež agencije,
- namen agencije,
- naloge oziroma dejavnosti agencije,
- sestava organov agencije ter število in mandatna doba članov teh organov,
- pristojnosti organov agencije,
- razmerja agencije do ustanovitelja,
- razmerja agencije do drugih subjektov,
- sredstva, ki jih ustanovitelj namenja za ustanovitev in začetek dela agencije,
- način financiranja agencije,
- odgovornost ustanovitelja za obveznosti agencije,
- druga vprašanja, pomembna za ustanovitev in delovanje agencije,
- druga vprašanja, za katera ta ali drug zakon določa, da morajo biti urejena v ustanovitvenem aktu.

Pri svojem delovanju je agencija samostojna in neodvisna. Zavezujejo jo načela strokovnosti, nepristranosti, zakonitosti in politične nevtralnosti.

Agencija je neposredni nevladni proračunski uporabnik.

Agencija po javnem pooblastilu na podlagi tega zakona ureja pravna razmerja in odloča v posamičnih stvareh. Pri izvajanju teh nalog agencija izdaja:

- splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije,
- posamične upravne akte za odločanje v posamičnih javnopravnih stvareh.

Če s tem zakonom ni določeno drugače, agencija o posamičnih pravicah in zahtevkih strank odloča po postopku, določenem z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

51.f člen

(naloge agencije)

Agencija ima naslednje naloge:

- skrbi za delovanje sistema zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu in višjem strokovnem izobraževanju,
- določi postopke in merila za zunanje evalvacije in akreditacije ter druga merila in predpise,
- določi minimalne standarde za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev na visokošolskih zavodih,
- izvaja zunanje evalvacije visokošolskih zavodov ter študijskih programov in višjih strokovnih šol,
- izvaja akreditacije visokošolskih zavodov ter študijskih programov,
- izdaja soglasja k preoblikovanju visokošolskih zavodov in k spremembam študijskih programov,
- vzpostavi in posodablja register strokovnjakov,
- imenuje skupine strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije ter organizira in sodeluje pri njihovem izobraževanju,
- javno objavlja odločitve agencije, evalvacijska poročila, letna evalvacijska in akreditacijska poročila ter analize agencije, ki morajo biti transparentne in dostopne,
- vodi javno dostopno evidenco akreditiranih visokošolskih zavodov in študijskih programov,
- sodeluje z visokošolskimi zavodi in višjimi strokovnimi šolami, jim svetuje in spodbuja izvajanje samoevalvacij,
- sodeluje z mednarodnimi institucijami ali organi za zagotavljanje kakovosti visokega šolstva,
- skrbi za skladnost delovanja agencije z evropskimi smernicami in mednarodnimi načeli na področju zagotavljanja kakovosti,
- zbira in analizira poročila o samoevalvacijah in zunanjih evalvacijah visokošolskih zavodov in višjih strokovnih šol,
- opravlja razvojne naloge na področju, za katerega je ustanovljena,
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in ustanovitvenim aktom.

51.g člen

(organi agencije)

Organi agencije so: svet agencije, direktor in pritožbena komisija.

51.h člen

(svet agencije)

Svet agencije je najvišji organ odločanja agencije.

Člani sveta agencije delujejo strokovno, samostojno in neodvisno ter pri svojem delovanju niso vezani na sklepe, stališča in navodila institucij, ki so jih imenovale, ali drugih institucij.

Člani sveta agencije pri izvajanju nalog in sprejemanju odločitev upoštevajo načela preprečevanja konflikta interesov in načela nepristranosti. V ta namen podpišejo posebno izjavo, s katero se zavežejo k spoštovanju načel, določenih v tem členu.

Svet agencije sestavlja 11 članov:

- tri člane imenuje rektorska konferenca,
- enega člana imenuje reprezentativno združenje samostojnih visokošolskih zavodov,
- enega člana imenuje reprezentativno združenje višjih strokovnih šol,
- dva člana študenta imenuje reprezentativna organizacija študentov v sodelovanju s študentskimi sveti,
- enega člana imenujejo reprezentativna združenja delodajalcev po dogovoru,
- enega člana imenujejo reprezentativni sindikati na področju visokega šolstva po dogovoru,
- dva člana imenuje Vlada Republike Slovenije na podlagi javnega poziva, in sicer enega izmed strokovnjakov na področju visokega šolstva ali zagotavljanja kakovosti v njem, ki študirajo ali delajo v Republiki Sloveniji, ter enega izmed strokovnjakov na področju visokega šolstva ali zagotavljanja kakovosti v njem, ki študirajo ali delajo v tujini.

Svet agencije se konstituira in lahko prične z delom, ko je imenovanih vsaj šest članov.

Mandat članov sveta agencije traja šest let, mandat predstavnikov študentov pa dve leti. Mandat študentu predčasno preneha, če izgubi status študenta. Posamezni član je lahko ponovno imenovan, toda le največ dvakrat zaporedoma. Predsednika sveta agencije in njegovega namestnika izvolijo člani izmed sebe.

Za člana sveta agencije ne morejo biti imenovani rektorji in prorektorji univerz, dekani, člani senatov univerz, njihovih članic ali samostojnih visokošolskih zavodov in direktorji članic univerz in drugih samostojnih visokošolskih zavodov ali drugih organizacij z dejavnostjo visokošolskega izobraževanja ter ravnateljji oziroma direktorji višjih strokovnih šol.

Člana sveta agencije se predčasno razreši, če:

- se ne udeleži petih sej sveta agencije,
- predloži izjavo o odstopu,
- ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje.

V primerih iz prejšnjega odstavka predsednik sveta agencije pozove institucijo, ki je tega člana imenovala, da imenuje novega člana. Z imenovanjem novega člana je dotedanji član razrešen. Mandat novega člana traja do izteka mandata člana, ki ga je nadomestil.

Člani sveta agencije se ob pričetku svojega mandata udeležijo strokovnega usposabljanja s področja dela sveta agencije, ki ga organizira agencija.

Naloge sveta agencije so:

- imenuje in razrešuje direktorja agencije,
- imenuje in razrešuje člane pritožbene komisije in njihove namestnike,
- določi postopke in merila za zunanje evalvacije in akreditacije, ECTS ter druga merila,
- določi postopke in merila za zunanje evalvacije višjih strokovnih šol,
- določi minimalne standarde za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev na visokošolskih zavodih,
- odloča o akreditacijah visokošolskih zavodov in daje soglasje k preoblikovanju visokošolskih zavodov,
- odloča o akreditacijah študijskih programov in daje soglasje k spremembam študijskih programov,
- določi merila za uvrstitev strokovnjakov v register strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije,
- imenuje skupine strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije,
- določi postopke in merila za zagotavljanje kakovosti delovanja agencije ter zunanjo evalvacijo agencije skladno z evropskimi standardi,
- določa obvezne sestavine in daje soglasje k pogodbi iz drugega in tretjega odstavka 33.c člena tega zakona,
- določi druge oblike in pogoje visokošolskega transnacionalnega izobraževanja,
- spremlja evropske smernice in mednarodna načela na področju zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu,

– sodeluje pri pripravi predloga finančnega načrta agencije in daje soglasje k načrtu dela ter poročilu o delu in poslovanju,

– opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in ustanovitvenim aktom.

Svet agencije sprejema odločitve z večino glasov vseh članov.

51.i člen

(direktor)

Direktorja imenuje in razrešuje svet agencije na podlagi javnega natečaja v skladu s pogoji in merili, določenimi s tem zakonom. Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan.

Za direktorja agencije je lahko imenovana oseba, ki:

– ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje v skladu s tem zakonom oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje,

– ima najmanj deset let delovnih izkušenj skladno z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev,

– ima izkušnje na področju visokega šolstva ali zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu,

– izkazuje znanje angleškega jezika na višji ravni,

– ima vodstvene izkušnje,

– ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev.

Če direktorju preneha funkcija, svet agencije imenuje vršilca dolžnosti direktorja brez javnega natečaja do imenovanja novega direktorja, vendar največ za šest mesecev.

Direktorja se predčasno razreši:

– če tako zahteva sam,

– če ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje,

– če stori dejanje, ki je v zakonu, ki ureja položaj javnih uslužbencev, določeno kot hujša disciplinska kršitev,

– če svoje delo opravlja nevestno, nestrokovno ali se izkaže, da po delovnih in strokovnih kvalitetah ni primeren za opravljanje dela na položaju direktorja,

– če agencija ne dosega zadovoljivih delovnih rezultatov oziroma če pri njenem delu prihaja do ponavljajočih se napak ali do težje napake.

Naloge direktorja so naslednje:

– organizira in vodi delo ter poslovanje agencije,

– predstavlja in zastopa agencijo,

– skrbi za izvajanje sklepov sveta agencije,

– posreduje splošne akte iz prve alineje petega odstavka 51.e člena tega zakona v objavo v Uradni list Republike Slovenije,

– zagotavlja, da agencija posluje v skladu z zakonom, ustanovitvenim aktom in splošnimi akti agencije,

– sprejema splošne akte, ki urejajo poslovanje in delo agencije, za katere ni pristojen drug organ po tem zakonu ali ustanovitvenem aktu,

– pripravi predlog finančnega načrta agencije v sodelovanju s svetom agencije,

– sprejema načrt dela agencije, h kateremu si mora pridobiti soglasje sveta agencije,

– pripravi poročilo o delu in poslovanju agencije, h kateremu si mora pridobiti soglasje sveta agencije,

– skrbi za materialno in finančno poslovanje agencije,

– odloča o delovnopравnih pravicah zaposlenih,

– sprejema akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest,

– opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in ustanovitvenim aktom.

Poročilo o delu in poslovanju agencije direktor posreduje enkrat letno ustanovitelju, in sicer najpozneje do 31. maja za preteklo leto.

51.j člen

(pritožbena komisija)

Pritožbeno komisijo imenuje svet agencije na podlagi javnega poziva. Pritožbeno komisijo sestavljajo trije člani, vsak član ima svojega namestnika. Člani izmed sebe imenujejo predsednika in namestnika predsednika. Namestnik nadomesti člana v postopkih odločanja v primeru njegove odsotnosti oziroma izločitve.

Za člana komisije in njegovega namestnika je lahko imenovana oseba, ki:

– ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje v skladu s tem zakonom oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje,

– ima opravljen pravniški državni izpit in

– ima vsaj deset let delovnih izkušenj, od tega vsaj pet let na sodišču.

Mandat predsednika in članov ter njihovih namestnikov traja štiri leta. Posamezni član oziroma njegov namestnik je lahko ponovno imenovan, toda le največ dvakrat zaporedoma.

Član oziroma namestnik člana pritožbene komisije je predčasno razrešen, če predloži izjavo o odstopu.

V primerih iz prejšnjega odstavka svet agencije imenuje novega člana oziroma namestnika skladno s tem členom. Z imenovanjem novega člana oziroma namestnika je dotedanji član oziroma namestnik razrešen. Mandat novega člana oziroma namestnika traja do izteka mandata člana oziroma namestnika, ki ga je nadomestil.

Pritožbena komisija sprejema odločitve z večino glasov vseh članov.

51.k člen

(pritožba)

Pritožbena komisija odloča o pritožbah zoper odločitve sveta agencije v postopkih akreditacij visokošolskih zavodov in študijskih programov. Pritožbena komisija odloča tudi o pritožbah zoper odločitve sveta agencije o izdaji soglasij k preoblikovanju visokošolskih zavodov in spremembam študijskih programov ter izdaji soglasij k pogodbam za izvajanje visokošolskega transnacionalnega izobraževanja.

Zoper odločitev sveta agencije je mogoče vložiti pritožbo v 30 dneh od vročitve odločitve sveta agencije.

Pritožbena komisija odloči o pritožbi v treh mesecih od njene vložitve. Če pritožbena komisija pritožbi ugodi, vrne zadevo svetu agencije v ponovno odločanje. Odločitev pritožbene komisije je dokončna, zoper njo pa je možen upravni spor.

51.l člen

(zaposleni v agenciji)

Za zaposlene v agenciji se uporabljajo predpisi, ki urejajo položaj javnih uslužbencev.

51.m člen

(sredstva za začetek dela in financiranje agencije)

Ustanovitelj mora zagotoviti agenciji potrebne prostore, opremo in sredstva za začetek dela.

Sredstva za delo agencije se zagotavljajo iz državnega proračuna.

51.n člen

(plačilo članov sveta agencije, pritožbene komisije in skupin strokovnjakov)

Člani sveta agencije, pritožbene komisije in člani skupin strokovnjakov so upravičeni do plačila ter povračila stroškov za delo. Način in višino plačila ter povračila stroškov določi svet agencije.

Sredstva za plačilo iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v finančnem načrtu agencije.

51.o člen

(akreditacije in zunanje evalvacije)

Izpolnjevanje pogojev za izvajanje visokošolske dejavnosti in kakovost visokošolskih zavodov in študijskih programov se preverja v postopkih akreditacije in zunanje evalvacije.

Akreditacije v visokem šolstvu so:

– prva akreditacija visokošolskih zavodov v ustanavljanju (v nadaljnjem besedilu prva akreditacija visokošolskih zavodov) in študijskih programov,

– podaljšana akreditacija visokošolskih zavodov in študijskih programov.

Prva in vsaka podaljšana akreditacija visokošolskih zavodov in študijskih programov velja največ sedem let. Če se odločitev o podaljšanju akreditacije sprejme pred potekom roka, za katerega je bila podeljena prejšnja, prva ali podaljšana akreditacija, začne rok veljavnosti akreditacije teči znova. Šteje se, da veljavnost akreditacije poteče z zaključkom študijskega leta, v katerem se izteče obdobje podeljene akreditacije.

Zunanje evalvacije so:

– evalvacija visokošolskih zavodov in izvajanja študijskih programov,

– izredna evalvacija visokošolskih zavodov in izvajanja študijskih programov.

51.p člen

(prva akreditacija visokošolskih zavodov in študijskih programov)

Po prejemu popolne vloge za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda ali študijskega programa svet agencije imenuje skupino strokovnjakov.

Skupina strokovnjakov pripravi poročilo o izpolnjevanju meril za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda oziroma prvo akreditacijo študijskega programa najkasneje v treh mesecih od predložitve popolne vloge. Poročilo o izpolnjevanju meril za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda se pošlje neposredno svetu agencije, poročilo o izpolnjevanju meril za prvo akreditacijo študijskega programa pa svetu agencije in predlagatelju v morebitne pripombe. Predlagatelj lahko posreduje pripombe v enem mesecu od prejema poročila.

Poročilo o izpolnjevanju meril za prvo akreditacijo visokošolskega zavoda skupina strokovnjakov pripravi na podlagi predložene dokumentacije in ogleda prostorov, v katerih bo visokošolski zavod opravljal dejavnost.

V primeru prve akreditacije študijskega programa skupina strokovnjakov opravi ogled prostorov, v katerih bo visokošolski zavod izvajal študijski program, če je to potrebno zaradi popolne ugotovitve dejanskega stanja.

Svet agencije odloči o prvi akreditaciji visokošolskega zavoda na podlagi poročila skupine strokovnjakov najkasneje v treh mesecih od priprave poročila.

Svet agencije odloči o prvi akreditaciji študijskega programa na podlagi poročila skupine strokovnjakov najkasneje v treh mesecih po preteku roka za posredovanje pripomb na poročilo skupine strokovnjakov.

Svet agencije lahko v postopku prve akreditacije:

– podeli akreditacijo visokošolskega zavoda ali študijskega programa za obdobje sedem let,

– zavrne vlogo za akreditacijo visokošolskega zavoda ali študijskega programa.

51.r člen

(podaljšanje akreditacije visokošolskih zavodov in študijskih programov)

Postopek za podaljšanje akreditacije visokošolskega zavoda ali študijskega programa se prične z zunanjo evalvacijo in konča z odločitvijo o podaljšanju akreditacije. Postopek za izvedbo zunanje evalvacije visokošolskega zavoda ali študijskega programa začne agencija, lahko pa ga predlaga tudi visokošolski zavod. Izvede jo skupina strokovnjakov, ki jo imenuje svet agencije.

Skupina strokovnjakov najkasneje v treh mesecih od imenovanja pripravi evalvacijsko poročilo na podlagi pregleda samoevalvacijskega poročila visokošolskega zavoda in druge dokumentacije, ki jo natančneje določi agencija ter ogleda visokošolskega zavoda. Evalvacijsko poročilo se pošlje visokošolskemu zavodu, ki lahko nanj poda svoje pripombe v enem mesecu od njegovega prejema. Če visokošolski zavod poda pripombe na evalvacijsko poročilo, skupina strokovnjakov po presoji utemeljenosti pripomb najkasneje v enem mesecu od prejema pripomb pripravi končno evalvacijsko poročilo. Če visokošolski zavod v roku ne poda pripomb na evalvacijsko poročilo, to postane končno.

Evalvacijsko poročilo vsebuje presojo izpolnjevanja meril za akreditacijo ter zunanjo evalvacijo visokošolskega zavoda ali študijskega programa in druge sestavine, ki jih natančneje določi svet agencije.

Samoevalvacijsko poročilo visokošolskega zavoda, končno evalvacijsko poročilo skupine strokovnjakov in morebitne pripombe visokošolskega zavoda na evalvacijsko poročilo se predložijo svetu agencije najkasneje v sedmih dneh od priprave končnega evalvacijskega poročila. Na podlagi prejete dokumentacije svet agencije odloči o podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda ali študijskega programa najkasneje v treh mesecih od prejema dokumentacije.

Svet agencije v postopku podaljšanja akreditacije sprejme eno izmed naslednjih odločitev:

– podaljša akreditacijo visokošolskega zavoda ali študijskega programa za obdobje sedem let,

– podaljša akreditacijo visokošolskega zavoda ali študijskega programa za krajše obdobje, ki ne sme biti daljše od treh let,

– ne podaljša akreditacije visokošolskega zavoda ali študijskega programa.

Svet agencije sprejme odločitev iz druge alineje petega odstavka tega člena, če so ugotovljene pomanjkljivosti v delovanju visokošolskega zavoda ali pri izvajanju študijskega programa in naloži visokošolskemu zavodu rok za njihovo odpravo. Po poteku tega roka se ponovno opravi evalvacija, na podlagi katere svet agencije ponovno odloči o akreditaciji, pri čemer lahko podaljša akreditacijo visokošolskega zavoda ali študijskega programa za obdobje sedem let ali ne podaljša akreditacije visokošolskega zavoda ali študijskega programa.

51.s člen

(ponovna vloga za prvo akreditacijo)

V primeru zavrnitve vloge za akreditacijo visokošolskega zavoda iz druge alineje sedmega odstavka 51.p člena in tretje alineje petega odstavka 51.r člena tega zakona lahko predlagatelj ponovno vloži vlogo za prvo akreditacijo tega visokošolskega zavoda po preteku dveh let od vročitve odločitve sveta agencije.

V primeru zavrnitve vloge za akreditacijo študijskega programa iz druge alineje sedmega odstavka 51.p člena in tretje alineje petega odstavka 51.r člena tega zakona lahko visokošolski zavod ponovno vloži vlogo za prvo akreditacijo tega študijskega programa po preteku enega leta od vročitve odločitve sveta agencije.

51.š člen

(izredna evalvacija visokošolskih zavodov in izvajanja študijskih programov)

O izvedbi izredne evalvacije in podaljšanju akreditacije visokošolskega zavoda ali študijskega programa odloči svet agencije.

Izredna evalvacija se izvede po enakem postopku kot zunanja evalvacija, na podlagi izredne evalvacije pa tudi odločitev o podaljšanju akreditacije.

51.t člen

(evalvacija višjih strokovnih šol)

Agencija opravlja tudi evalvacije višjih strokovnih šol skladno z merili in postopki, ki jih določi svet agencije. Pri tem se

smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo zunanjo evalvacijo visokošolskih zavodov.

51.u člen

(oblikovanje skupin strokovnjakov)

Skupine strokovnjakov so skupine strokovnjakov za akreditacije in skupine strokovnjakov za zunanje evalvacije. V skupine strokovnjakov se imenujejo strokovnjaki iz registra strokovnjakov, ki ga vodi agencija. Sestavljajo jih vsaj trije člani, od tega vsaj en tuj strokovnjak in en študent.

Pri izvajanju nalog in sprejemanju odločitev v postopkih akreditacij in evalvacij strokovnjaki upoštevajo načela preprečevanja konflikta interesov in načela nepristranosti. V ta namen podpišejo posebno izjavo, s katero se zavežejo k spoštovanju načel, določenih v tem členu.

51.v člen

(javne evidence)

Agencija vodi javne evidence o:

- akreditacijah visokošolskih zavodov,
- akreditacijah študijskih programov,
- evalvacijah visokošolskih zavodov in evalvacijah izvajanja študijskih programov ter višjih strokovnih šol,
- sklenjenih pogodbah in izdanih soglasjih glede transnacionalnega izobraževanja,
- izdanih soglasjih k preoblikovanju visokošolskih zavodov in k spremembam študijskih programov.

Javna evidenca akreditacij visokošolskih zavodov vsebuje naslednje podatke:

- datum in številko akreditacijske odločbe,
- obdobje veljavnosti akreditacije,
- vrsto visokošolskega zavoda,
- ime in sedež oziroma naslov visokošolskega zavoda ter ime in naslov njegovih dislociranih enot,
- študijsko področje in znanstvenoraziskovalno oziroma umetniško disciplino, za katero je visokošolski zavod ustanovljen,
- ime ustanovitelja,
- ime in priimek predvidenega zastopnika visokošolskega zavoda,
- datum in številko odločbe o podaljšanju akreditacije.

Javna evidenca akreditacij študijskih programov vsebuje naslednje podatke:

- datum in številko akreditacijske odločbe,
- obdobje veljavnosti akreditacije,
- ime in sedež oziroma naslov ter vrsto visokošolskega zavoda, ki študijski program akreditira,
- ime in šifro študijskega programa, ki ga visokošolski zavod izvaja,
- študijsko področje (ISCED, Frascati) in razvrstitev po standardni klasifikaciji izobraževanja (KLASIUS),
- stopnjo študijskega programa,
- datum in številko odločbe o podaljšanju akreditacije.

Javna evidenca evalvacij visokošolskih zavodov in izvajanja študijskih programov ter višjih strokovnih šol vsebuje naslednje podatke:

- datum in številko končnega evalvacijskega poročila visokošolskega zavoda, študijskega programa ali višje strokovne šole,
- datum oziroma obdobje izvedene evalvacije,
- ime in sedež oziroma naslov ter vrsto evalviranega visokošolskega zavoda ali višje strokovne šole,
- ime in stopnjo evalviranega študijskega programa,
- vrsto evalvacije,
- datum morebitnih pripomb visokošolskega zavoda ali višje strokovne šole k evalvacijskemu poročilu.

Javna evidenca sklenjenih pogodb in izdanih soglasij glede transnacionalnega izobraževanja vsebuje naslednje podatke:

- datum izdaje soglasja k sklenjeni pogodbi,

- obdobje veljavnosti soglasja k pogodbi,
- ime in sedež oziroma naslov visokošolskega zavoda, ki je nosilec študijskega programa,
- ime in sedež oziroma naslov visokošolskega zavoda, ki izvaja študijski program v drugi državi,
- ime transnacionalnega študijskega programa,
- ime in priimek zastopnika visokošolskega zavoda, ki izvaja študijski program v drugi državi.

Javna evidenca izdanih soglasij k preoblikovanju visokošolskih zavodov in k spremembam študijskih programov vsebuje naslednje podatke:

- datum in številko soglasja,
- ime in sedež oziroma naslov visokošolskega zavoda,
- ime in stopnjo študijskega programa, za spremembo katerega je bilo izdano soglasje.

Osebnosti podatki iz tega člena se zbirajo, obdelujejo, shranjujejo in posredujejo za potrebe zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu.

51.z člen

(register strokovnjakov)

Agencija vodi register strokovnjakov, ki vsebuje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek strokovnjaka,
- strokovni oziroma znanstveni naslov,
- spol,
- davčno številko,
- državljanstvo,
- podatke o stalnem in začasnem prebivališču,
- podatke o izobrazbi,
- podatke o zaposlitvi in statusu strokovnjaka,
- strokovno, raziskovalno ali delovno področje,
- podatke o kvalifikacijah ter kompetencah.

Register strokovnjakov ni javna evidenca. Osebnosti podatki iz tega člena se zbirajo, obdelujejo, shranjujejo in posredujejo za potrebe zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu.

51.ž člen

(shranjevanje evidenc in dokumentacija)

Evidenca iz 51.v in register strokovnjakov iz 51.z člena tega zakona se trajno hranijo v skladu s posebnimi predpisi. Določila v zvezi z vodenjem, uporabo in shranjevanjem osebnih podatkov iz evidenc po tem zakonu se uporabljajo tudi za dokumentacijo, na podlagi katere so bili zbrani osebni podatki.

VI. VISOKOŠOLSKI UČITELJI, ZNANSTVENI DELAVCI
IN VISOKOŠOLSKI SODELAVCI

52. člen

(učitelji)

Visokošolski učitelji so docent, izredni profesor in redni profesor ter lektor.

Visokošolski učitelji v visokošolskih strokovnih programih so tudi predavatelji in višji predavatelji.

Visokošolski učitelji so nosilci izobraževalnega, umetniškega in raziskovalnega programa. Pri svojem delu sledijo in prispevajo k razvoju znanosti, umetnosti in stroke na področju, za katerega so izvoljeni, samostojno razvijajo določeno področje znanosti, umetnosti oziroma stroke in skrbijo za prenos tega znanja.

53. člen

(znanstveni delavci)

Znanstveni delavci so znanstveni sodelavec, višji znanstveni sodelavec in znanstveni svetnik.

Znanstveni delavci izvajajo znanstveno-raziskovalni program.

54. člen

(visokošolski sodelavci)

Visokošolski sodelavci so: asistent, bibliotekar, strokovni svetnik, višji strokovni sodelavec, strokovni sodelavec in učitelj veččin.

Visokošolski sodelavci sodelujejo pri izvajanju izobraževalnega, znanstveno-raziskovalnega in umetniškega dela.

55. člen

(pogoji za izvolitev)

V naziv docent, izredni profesor in redni profesor je lahko izvoljen, kdor ima doktorat znanosti in preverjene pedagoške sposobnosti.

V naziv znanstvenega delavca je lahko izvoljen, kdor ima doktorat znanosti. Znanstveni delavec je lahko izvoljen še v naziv visokošolskega učitelja, če ima preverjene pedagoške sposobnosti.

V naziv visokošolskega učitelja umetniških disciplin je lahko izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje, ima priznana umetniška dela in preverjene pedagoške sposobnosti.

V naziv višjega predavatelja je lahko izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje in ima preverjene pedagoške sposobnosti.

V naziv predavatelja ali lektorja je lahko izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje in ima preverjene pedagoške sposobnosti.

V naziv visokošolskega sodelavca je lahko izvoljen, kdor je končal najmanj študijski program druge stopnje.

Visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci morajo poleg pogojev iz prvega do šestega odstavka tega člena izpolnjevati tudi pogoje, določene v skladu z merili za izvolitev v naziv.

Merila za izvolitev v naziv visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev določi senat visokošolskega zavoda v skladu z zakonom. Za visokošolske zavode, ki so članice univerze, merila določi senat univerze.

Merila iz prejšnjega odstavka morajo biti mednarodno primerljiva in se javno objavijo.

56. člen

(postopek za izvolitev)

Docente, izredne profesorje, višje predavatelje, predavatelje, lektorje, znanstvene sodelavce in višje znanstvene sodelavce voli za pet let senat fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole.

Redne profesorje in znanstvene svetnike voli senat univerze za neomejeno dobo.

Redne profesorje in znanstvene svetnike visokošolskega zavoda, ki ni članica univerze, voli senat visokošolskega zavoda.

Visokošolske sodelavce voli senat fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole za dobo, določeno s statutom.

Pred prvo izvolitvijo v naziv ali pred izvolitvijo v višji naziv si mora senat članice univerze pridobiti soglasje senata univerze.

Upokojeni visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci obdržijo naziv, ki so ga imeli ob upokojitvi.

57. člen

(podrobnejši postopek za izvolitev)

Postopek za izvolitev v naziv visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev se v skladu z zakonom in merili za izvolitev podrobneje uredi v statutu visokošolskega zavoda.

58. člen

(odvzem naziva)

Če visokošolski učitelj, znanstveni delavec ali visokošolski sodelavec ne izpolnjuje znanstvenih in pedagoških obveznosti

ali za izvolitev v naziv določenih pogojev, senat, pristojen za izvolitev, prične postopek za odvzem naziva.

V postopku za odvzem naziva se primerno uporabljajo določbe postopka za izvolitev v naziv. Visokošolskemu učitelju, znanstvenemu delavcu ali visokošolskemu sodelavcu je treba omogočiti, da pojasni svoje stališče.

59. člen

(sodno varstvo pravic)

Zoper odločbo, izdano v postopku za izvolitev v naziv oziroma v postopku za odvzem naziva, se lahko sproži upravni spor.

60. člen

(delovna mesta)

Delovna mesta visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev se javno razpisujejo in zasedejo v rokih in na način, kot to določa statut visokošolskega zavoda.

61. člen

(zasebni visokošolski učitelji)

Visokošolski zavod lahko izvajanje posameznih delov predmeta oziroma predmetnega področja prepusti zasebnemu visokošolskemu učitelju.

Zasebni visokošolski učitelj je, kdor je izvoljen v naziv visokošolskega učitelja in je vpisan v razvid zasebnih visokošolskih učiteljev, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

Minister, pristojen za visoko šolstvo, predpiše postopek vpisa in izbrisa iz razvida.

62. člen

(gostujoči visokošolski učitelji)

Visokošolski zavodi lahko za določen čas povabijo k sodelovanju za izvajanje posameznih delov predmeta oziroma predmetnega področja priznane učitelje, znanstvenike, strokovnjake in umetnike, ne glede na pogoje, ki so določeni za izvolitev v naziv.

63. člen

(delovna in pedagoška obveznost)

Neposredna pedagoška obveznost v času organizirane študijskega procesa v visokošolskem izobraževanju, ki se izvaja kot javna služba, znaša:

- za docenta, izrednega in rednega profesorja šest ur tedensko,
- za višjega predavatelja, predavatelja in lektorja devet ur tedensko,
- za asistenta deset ur tedensko.

Oblike neposredne tedenske pedagoške obveznosti določi rektor univerze oziroma dekan samostojnega visokošolskega zavoda s posebnim predpisom in si k njemu pridobi soglasje ministra, pristojnega za visoko šolstvo.

Če z neposredno tedensko pedagoško obveznostjo, določeno v prejšnjih odstavkih, ni mogoče izvesti študijskih programov, lahko pristojni organ visokošolskega zavoda visokošolskemu učitelju oziroma sodelavcu določi dodatno tedensko pedagoško obveznost, in sicer največ:

- dve uri docentu, izrednemu in rednemu profesorju,
- tri ure višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju,
- štiri ure asistentu.

Neposredno tedensko pedagoško obveznost in največ štiri ure dodatne tedenske pedagoške obveznosti za druge visokošolske sodelavce določi rektor univerze oziroma dekan samostojnega visokošolskega zavoda s posebnim predpisom.

Dodatna tedenska pedagoška obveznost se obračuna enako kot neposredna pedagoška obveznost.

Glede na število študentov v skupini pri predmetu se docentu, izrednemu profesorju, rednemu profesorju, višjemu

predavatelju, predavatelju in lektorju neposredna tedenska pedagoška obveznost lahko zmanjša za največ dve uri.

Docentu, izrednemu profesorju, rednemu profesorju, višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju, ki opravljajo za delodajalca tudi raziskovalno in razvojno delo, se lahko neposredna tedenska pedagoška obveznost iz prejšnjih odstavkov sorazmerno zmanjša.

Merila za zmanjšanje neposredne pedagoške obveznosti določijo rektorji univerz in dekani samostojnih visokošolskih zavodov, jih med seboj uskladijo ter pošljejo reprezentativnim sindikatom, ki lahko v 15 dneh po prejemu nanje podajo mnenje. K merilom morajo rektorji univerz in dekani samostojnih visokošolskih zavodov pridobiti soglasje ministra, pristojnega za visoko šolstvo.

Docent, izredni profesor, redni profesor, višji predavatelj, predavatelj, lektor, asistent in drugi visokošolski sodelavci lahko, če so za to zagotovljena sredstva, izjemoma na teden opravljajo pedagoško, znanstveno-raziskovalno, umetniško ali strokovno delo še največ 20 % polnega delovnega časa tudi pri istem delodajalcu.

Če so bile izkoriščene vse možnosti za sklenitev pogodbe o zaposlitvi in je treba zagotoviti nemoteno izvajanje pedagoške dejavnosti, lahko visokošolski zavod sklene pogodbo o delu v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, vendar ne več kot v obsegu ene tretjine s tem zakonom določene pedagoške obveznosti in največ za obdobje deset mesecev v študijskem letu. Kdor ima sklenjeno delovno razmerje na področju visokošolskega izobraževanja v skladu s tem zakonom, mora pred sklenitvijo pogodbe o delu, predložiti soglasje delodajalca.

64. člen

(sobotno leto)

Visokošolski učitelj ima v šestih letih opravljanja dela pravico do poglobljenega izpopolnjevanja na področju raziskovalne dejavnosti v skupnem trajanju največ dvanajst mesecev.

Visokošolskemu učitelju se v primeru iz prejšnjega odstavka pedagoška obveznost prerazporedi, vendar se ne sme povečati za več kot eno tretjino.

VII. ŠTUDENTI

65. člen

(študenti)

Študent je oseba, ki se vpiše na visokošolski zavod na podlagi razpisa za vpis in se izobražuje po dodiplomskem ali podiplomskem študijskem programu.

Status študenta se izkazuje s študentsko izkaznico.

66. člen

(pravice in dolžnosti študentov)

Študenti imajo pravico do vpisa in izobraževanja pod enakimi, z zakonom, statutom in študijskim programom določenimi pogoji. Pri tem:

- se ob rednem napredovanju izobražujejo in dokončajo študij pod pogoji, ki so veljali ob vpisu,
- lahko enkrat v času študija ponavljajo letnik ali spremenijo študijski program ali smer zaradi neizpolnitve obveznosti v prejšnji smeri ali študijskem programu,
- se lahko izobražujejo po več študijskih programih (vzporedno izobraževanje), po interdisciplinarnih ali po individualnih študijskih programih, ki jih izvaja eden ali več visokošolskih zavodov,
- lahko napredujejo in dokončajo študij v krajšem času, kot je predvideno s študijskim programom.

S statutom visokošolskega zavoda se podrobneje uredijo postopki in pravila, zlasti o:

- študijskem koledarju,
- vpisnih postopkih,

- izpitnem režimu,
- napredovanju, vključno s pogoji za hitrejšo napredovanje,

- dokončanju izobraževanja,
- prehodih med študijskimi programi,
- ponavljanju letnika oziroma pogojnem napredovanju,
- nadaljevanju študija po prekinitvi,
- vzporednem, interdisciplinarnem in individualnem študiju,

- priznavanju izpitov in drugih študijskih obveznostih, opravljenih na različnih visokošolskih zavodih.

S statutom se določijo tudi:

- vrste dokumentov, ki se študentom izdajajo na podlagi evidenc iz 81. člena tega zakona,
- postopek za uveljavljanje varstva pravic študentov,
- organi, pristojni za vodenje postopkov in odločanje,
- disciplinska odgovornost in pravice ter dolžnosti študentov v disciplinskem postopku in
- druga pravila, povezana s pravicami in dolžnostmi študentov.

67. člen

(soupravljanje študentov)

Študenti imajo pravico preko svojih predstavnikov sodelovati pri delu in upravljanju visokošolskih zavodov v skladu s tem zakonom in statutom.

Predstavniki študentskega sveta so vabljeni na seje organov visokošolskega zavoda.

68. člen

(organiziranost študentov)

Študenti imajo avtonomno pravico do oblikovanja skupnosti študentov. Način uresničevanja te pravice se določi z zakonom.

69. člen

(druge pravice in ugodnosti študentov)

Študenti imajo ne glede na to, ali se študij izvaja kot redni ali izredni, pravico do zdravstvenega varstva in drugih ugodnosti ter pravic (na primer prehrana, prevozi, štipendiranje) v skladu s posebnimi predpisi, če niso v delovnem razmerju ali prijavljeni kot iskalci zaposlitve.

Študenti, državljani Republike Slovenije, imajo možnost bivanja v študentskih domovih, drugih zavodih in pri pravnih osebah, registriranih za dejavnost študentskih domov, prek njih pa tudi pri zasebnikih, lastnikih sob, ki jih oddajajo v najem, državljani drugih držav pa pod pogoji, določenimi s posebnimi predpisi.

Študentje, državljani Republike Slovenije, ki se izobražujejo zunaj kraja stalnega prebivališča, imajo pravico do subvencioniranega prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi.

70. člen

(prenehanje statusa študenta)

Status študenta preneha, če študent:

- diplomira,
- ne diplomira v dvanajstih mesecih po zaključku zadnjega semestra,
- se izpiše,
- se med študijem ne vpiše v naslednji letnik oziroma semester,
- je bil izključen,
- dokonča podiplomski študij,
- ne dokonča podiplomskega študija v ustreznem, s statutom predpisanem roku.

V primerih iz druge, četrte in sedme alineje prejšnjega odstavka se študentu iz upravičenih razlogov status študenta lahko tudi podaljša, vendar največ za eno leto.

Študentke matere, ki v času študija rodijo, imajo pravico do podaljšanja študentskega statusa za eno leto za vsakega živo rojenega otroka.

71. člen

(sodno varstvo pravic)

Zoper dokončno odločitev pristojnega organa visokošolskega zavoda o pridobitvi oziroma izgubi statusa študenta in o drugih zadevah v zvezi s študijem se lahko sproži upravni spor.

VIII. FINANCIRANJE

72. člen

(vir financiranja)

Visokošolski zavodi pridobivajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije, šolnin in drugih prispevkov za študij, plačil za storitve, dotacij, dediščin in daril ter iz drugih virov. Sredstva iz prejšnjega odstavka se uporabljajo v skladu z namenom, za katerega so bila pridobljena.

73. člen

(financiranje javnih visokošolskih zavodov)

Univerzam in samostojnim visokošolskim zavodom, ki jih ustanovi Republika Slovenija, se zagotavljajo sredstva za:

- pedagoško in z njo povezano znanstvenoraziskovalno, umetniško in strokovno dejavnost ter knjižničarsko, informacijsko, organizacijsko, upravno in drugo infrastrukturno dejavnost (v nadaljnjem besedilu: študijska dejavnost),
- s študijem povezane interesne dejavnosti študentov, določene v letnem programu študentskega sveta univerze ali samostojnega visokošolskega zavoda in univerzitetni šport (v nadaljnjem besedilu: obštudijska dejavnost),
- investicije in investicijsko vzdrževanje ter
- razvojne in druge pomembne naloge, določene v pravilniku, ki ga sprejme minister, pristojen za visoko šolstvo.

Sredstva za študijsko dejavnost se za prvo in drugo stopnjo zagotovijo v državnem proračunu kot skupna sredstva za univerzo ali samostojni visokošolski zavod (integralno financiranje) ob upoštevanju študijskega področja ter števila vpisanih študentov in diplomantov rednega študija prve in druge stopnje.

Iz državnega proračuna se lahko sofinancira tudi študij po študijskih programih tretje stopnje.

Podrobnejše določbe o financiranju visokega šolstva se, v skladu s standardi iz nacionalnega programa, opredelijo v predpisu iz 75. člena tega zakona.

Sredstva za s študijem povezane interesne dejavnosti študentov se določijo ob upoštevanju števila vpisanih študentov in vrednosti točke za posameznega študenta, ki jo za vsako proračunsko leto s sklepom določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

V postopku priprave državnega proračuna univerze in samostojni visokošolski zavodi predložijo ministrstvu, pristojnemu za visoko šolstvo, finančno ovrednoten letni program.

73.a člen

(financiranje dejavnosti zasebnih visokošolskih zavodov)

Republika Slovenija koncesioniranim samostojnim visokošolskim zavodom dodeljuje sredstva za študijsko in obštudijsko dejavnost.

Republika Slovenija lahko visokošolskim zavodom iz prejšnjega odstavka in zasebnim samostojnim visokošolskim zavodom, ki izvajajo javnoveljavne študijske programe, prek javnih razpisov dodeljuje sredstva za razvojne naloge.

73.b člen

(subvencioniranje bivanja študentov)

Republika Slovenija subvencionira bivanje študentov v javnih in zasebnih zavodih, pri drugih pravnih osebah, registriranih za dejavnost študentskih domov, prek njih pa tudi pri zasebnikih, lastnikih sob.

Pri subvencioniranju bivanja študentov, državljanov Republike Slovenije, se upošteva učna oziroma študijska uspešnost,

materialni položaj, oddaljenost stalnega prebivališča od kraja študija ter socialne in zdravstvene razmere študenta.

Podrobnejše določbe o subvencioniranju po prejšnjih dveh odstavkih predpiše minister, pristojen za visoko šolstvo.

73.c člen

(subvencioniranje prevozov študentov)

Republika Slovenija subvencionira prevoze študentov, ki se izobražujejo v oddaljenosti pet kilometrov ali več od kraja stalnega prebivališča, in sicer v višini največ 70 % polne cene mesečne vozovnice, odvisno od socialnega položaja in oddaljenosti od kraja izobraževanja.

(Opomba: glej 62. člen ZUPJS)

74. člen

(drugo financiranje)

Iz sredstev državnega proračuna se zagotavljajo tudi sredstva za:

- investicije in investicijsko vzdrževanje javnih študentskih domov,
- delovanje Centralne tehniške knjižnice Univerze v Ljubljani,
- štipendije ali študijske pomoči tujcem in Slovencem brez slovenskega državljanstva (Opomba: prenehanje uporabe s 1. septembrom 2008; glej 69. člen ZŠtip),
- skrb za razvoj in učenje slovenščine, lahko pa tudi za druge namene, določene z zakonom ali drugim predpisom.

75. člen

(posebni predpis)

Financiranje po 73. in 73.a členu tega zakona se podrobneje uredi s posebnim predpisom, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

76. člen

(visokošolski skladi)

Visokošolski zavodi, ki so pravne osebe, lahko za upravljanje s sredstvi oblikujejo sklade.

Poslovanje skladov vodijo upravni odbori.

Število članov, sestavo upravnih odborov, trajanje mandata članov in delovanje skladov urejajo statuti.

77. člen

(šolnina in drugi prispevki)

Šolnina in drugi prispevki za študij po študijskih programih z javno veljavnostjo so prihodek visokošolskega zavoda in se določijo v skladu s predpisom ministra, pristojnega za visoko šolstvo.

S predpisom iz prejšnjega odstavka se lahko določijo tudi prispevki za druge posamične storitve visokošolskega zavoda.

Državljanom Republike Slovenije in državljanom članic Evropske unije šolnine ni mogoče predpisati za izobraževanje v okviru dodiplomskih študijskih programov z javno veljavnostjo, ki se izvajajo kot javna služba, razen če njihovo izvajanje presega z nacionalnim programom visokega šolstva določene standarde.

78. člen

(razpolaganje s presežki)

Presežek prihodkov nad odhodki se uporablja za opravljanje in razvoj dejavnosti.

IX. NADZOR

79. člen

(nadzor)

Nadzor nad zakonitostjo dela in izpolnjevanjem pogojev za opravljanje visokošolske dejavnosti opravlja ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, v skladu s posebnimi predpisi.

Kontrola nad namensko porabo sredstev za opravljanje javne službe se opravlja v skladu s posebnimi predpisi.

80. člen

(ocenjevanje kakovosti)

Kakovost visokošolskih zavodov, študijskih programov ter znanstvenoraziskovalnega in umetniškega ter strokovnega dela ocenjujejo visokošolski zavodi (samoevalvacija) in agencija (zunanja evalvacija).

Ugotovitve iz samoevalvacijskih poročil in poročil o zunanjih evalvacijah se upoštevajo ob podaljšanju akreditacije visokošolskih zavodov in njihovih študijskih programov.

X. EVIDENCE IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

81. člen

(evidence z osebnimi podatki študentov in vpisanih na študijske programe za izpopolnjevanje, ki jih obdelujejo visokošolski zavodi)

Visokošolski zavodi vodijo naslednje evidence z osebnimi podatki študentov:

1. evidenco prijavljenih za vpis in vpisanih študentov ter vpisanih na študijske programe za izpopolnjevanje,
2. osebni karton,
3. evidenco o izpitih in drugih študijskih obveznostih,
4. evidenco izdanih dokumentov o končanem dodiplomskem in podiplomskem izobraževanju ter študijskih programih za izpopolnjevanje.

V evidencah iz 1., 2. in 4. točke prejšnjega odstavka se vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. vpisna številka,
4. spol,
5. datum, kraj, občina in država rojstva,
6. stalno in začasno prebivališče ter naslov za osebno vročanje pošte (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
7. državljanstvo,
8. učni uspeh oziroma uspeh pri študiju in predhodno pridobljena izobrazba, relevantna za vpis v visokošolski študijski program,
9. najvišja dosežena predhodna izobrazba, če je višja od predhodne izobrazbe, relevantne za vpis v visokošolski študijski program iz prejšnje točke (KLASIUS),
10. ime visokošolskega zavoda,
11. ime študijskega programa,
12. ime smeri oziroma modula,
13. kraj izvajanja študija,
14. način študija,
15. datum in študijsko leto vpisa v študijski program,
16. letnik študija,
17. datum začetka in datum zaključka statusa študenta po študijskih letih,
18. o dokončanju študija,
19. drugi podatki, potrebni za odločanje o izpolnjevanju pogojev za vpis oziroma napredovanju v višji letnik ter za odločanje o pravicah študentov v skladu z zakonom.

Za tuje študente, ki so v Republiki Sloveniji na mednarodni izmenjavi v okviru študija, se v evidenci iz 1. točke prvega odstavka tega člena vodijo poleg podatkov iz 1., 2., 4. do 7., 10. do 14. in 16. točke prejšnjega odstavka tudi naslednji podatki:

1. datum začetka in zaključka izmenjave,
2. število vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS,
3. o študiju na visokošolskem zavodu, s katerega študent prihaja:

- ime visokošolskega zavoda,
- kraj in država visokošolskega zavoda,
- ime študijskega programa.

Evidenca iz 2. točke prvega odstavka tega člena poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena obsega še podatke o:

1. opravljenih izpitih,
2. opravljenih študijskih obveznostih,
3. napredovanju v višji letnik,
4. številu vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS za posamezno študijsko leto,
5. tem, ali je študentu priznано podaljšanje statusa študenta,
6. mednarodni izmenjavi v času študija:
  - ime visokošolskega zavoda oziroma institucije, na katerem je potekala izmenjava,
  - kraj in država visokošolskega zavoda oziroma institucije, na katerem je potekala izmenjava,
  - ime študijskega programa,
  - datum začetka in zaključka izmenjave,
  - število vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS po predmetih na visokošolskem zavodu oziroma instituciji, na katerem oziroma kateri je potekala izmenjava, ter število priznanih točk po ECTS na visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji,
  - vrsta mednarodne izmenjave, to je podatek o mednarodnem programu ali sporazumu, po katerem je opravljena izmenjava,
7. dokončanju študija oziroma izpisu iz študijskega programa.

V evidenci iz 3. točke prvega odstavka tega člena se vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. vpisna številka,
3. ime visokošolskega zavoda,
4. ime študijskega programa,
5. ime smeri oziroma modula,
6. način študija,
7. letnik študija in študijsko leto prvega vpisa,
8. ime predmeta,
9. datum prijave na izpit,
10. datum izpita,
11. ali se izpit opravlja prvič ali se ga ponavlja,
12. ocena oziroma rezultat, dosežen pri izpitu.

Evidenca iz 4. točke prvega odstavka tega člena poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena obsega še podatke o:

1. številki in datumu izdane javne listine o zaključku študijskega programa,
2. vrsti javne listine o končanem študijskem programu.

Za kandidate, vpisane na študijske programe za izpopolnjevanje, se zbirajo podatki iz evidenc 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena.

Osebnosti podatke študentov iz evidenc tega člena visokošolski zavodi obdelujejo za potrebe svoje pedagoške in z njo povezane znanstvenoraziskovalne, umetniške in strokovne dejavnosti ter knjižničarske dejavnosti.

Podatki v evidenci iz 1. točke prvega odstavka tega člena se za prijavitelne začnejo obdelovati z dnem prijave za vpis, prenehajo pa se obdelovati z dnem vpisa v študijski program, študijski program za izpopolnjevanje oziroma z iztekom pritožbenega postopka. Podatki v evidencah iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena se za:

- študente začnejo obdelovati z dnem vpisa v študijski program, prenehajo pa se obdelovati z dnem izpisa oziroma z dnem dokončanja študija,
- vpisane na študijske programe za izpopolnjevanje začnejo zbirati z dnem vpisa, prenehajo pa se obdelovati z dnem izpisa oziroma z dnem dokončanja študija.

Podatki v evidenci iz 3. točke prvega odstavka tega člena se za študenta začnejo obdelovati z dnem prijave na izpit, prenehajo pa se obdelovati z opravljenim izpitom.

Podatki v evidenci iz 4. točke prvega odstavka tega člena se za diplomanta začnejo obdelovati z dnem dokončanja študijskega programa, prenehajo pa se obdelovati z dnem izdaje javne listine o končanem študijskem programu.

Študenti morajo visokoškolskemu zavodu prijaviti spremembe podatkov iz drugega in petega odstavka tega člena v osmih dneh po nastanku sprememb.

Evidence iz prvega odstavka tega člena se lahko vodijo elektronsko.

81.a člen

(evidence z osebnimi podatki izvajalcev visokošolske dejavnosti, ki jih obdelujejo visokošolski zavodi)

Visokošolski zavodi vodijo evidenco izvajalcev visokošolske dejavnosti.

Za izvajalce visokošolske dejavnosti se po tem poglavju tega zakona štejejo visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci, ki sodelujejo pri izvajanju visokošolske dejavnosti, ne glede na to ali so v delovnem razmerju ali delo opravljajo po pogodbi o delu.

V evidenci izvajalcev visokošolske dejavnosti se vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. spol,
4. datum rojstva,
5. podatek o tem, ali je izvajalec upokojen in od kdaj,
6. šifra raziskovalca, ki jo dodeli Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije,
7. številka in datum sklepa oziroma odločbe o izvolitvi v naziv,
8. naziv iz 52., 53. in 54. člena tega zakona,
9. področje izvolitve v naziv,
10. datum izvolitve v naziv,
11. datum prenehanja izvolitve v naziv,
12. ime visokošolskega zavoda, ki je podelil naziv,
13. ure neposredne pedagoške obveznosti izvajalcev za vsako posamično študijsko leto, ločeno po študijskih programih in predmetih za predavanja, seminarje, vaje, klinične vaje in praktično usposabljanje ter drugo neposredno pedagoško obveznost v skladu z drugim in četrtem odstavkom 63. člena tega zakona, opravljene v delovnem razmerju ali po pogodbi o delu,
14. o mentorstvu študentom doktorskega študija,
15. določitev honorarja, bruto honorar in izplačani honorar,
16. soglasje delodajalca za delo pri drugem delodajalcu,
17. soglasje za dopolnilno delo,
18. soglasje za sklenitev pogodbe o delu.

Osebnne podatke o izvajalcih visokošolske dejavnosti iz evidence tega člena visokošolski zavodi obdelujejo za potrebe ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za opravljanje pedagoškega, znanstvenoraziskovalnega in umetniškega dela ter spremljanje delovne in pedagoške obveznosti izvajalcev visokošolske dejavnosti.

Podatki iz tretjega odstavka tega člena se za izvajalce visokošolske dejavnosti začnejo obdelovati z dnem, ko sklenejo pogodbo o zaposlitvi oziroma pogodbo o delu, prenehajo pa se obdelovati z dnem, ko jim preneha pogodba o zaposlitvi oziroma pogodba o delu.

Izvajalci visokošolske dejavnosti morajo visokoškolskemu zavodu prijaviti spremembe podatkov iz tretjega odstavka tega člena v osmih dneh po nastanku sprememb.

Evidenca iz prvega odstavka tega člena se lahko vodi elektronsko.

81.b člen

(evidenca z osebnimi podatki, ki se vodi za potrebe subvencioniranega bivanja študentov)

Evidenco iz tega člena vodijo visokošolski zavodi in študentski domovi, ki vodijo postopke glede subvencioniranega bivanja študentov. V evidenci se vodijo naslednji podatki o študentih:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,

3. vrsta in številka osebnega dokumenta,
4. spol,
5. datum, kraj, občina in država rojstva,
6. državljanstvo,
7. o tem, ali je študent zaposlen,
8. stalno prebivališče in naslov za osebno vročanje pošte (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
9. telefon in elektronski naslov,
10. številka in datum izdaje odločbe, izdane v postopku uveljavljanja pravice do subvencioniranega bivanja,
11. številka in datum sklenitve nastanitvene pogodbe za subvencionirano bivanje oziroma aneksa k nastanitveni pogodbi za subvencionirano bivanje ter čas veljavnosti,
12. o tem, kje uveljavlja pravico do bivanja,
13. ime visokošolskega zavoda, na katerega je študent vpisan,
14. ime študijskega programa, na katerega je študent vpisan,
15. kraj izvajanja študija,
16. stopnja in vrsta študijskega programa,
17. letnik študija,
18. vrsta vpisa (prvi vpis v letnik, ponavljanje letnika, zamjenjava študijskega programa, nadaljevanje študija po merilih za prehode in vzporedni vpis),
19. način študija,
20. študijsko leto prvega vpisa na sedanji študijski program,
21. študijsko leto prvega vpisa na kateri koli študijski program,
22. število let koriščenja subvencioniranega bivanja in potek študija po študijskih letih študija,
23. datum vselitve in datum izselitve,
24. o prekinitvi študija,
25. o tem, ali izpolnjuje pogoj za izjemno podaljšanje subvencioniranega bivanja,
26. o uveljavljanju starševstva in podatki o drugem roditelju, s katerim biva v študentskem domu (osebno ime, enotna matična številka občana),
27. o tem, ali ima status študenta invalida s spremljevalcem,
28. o tem, ali je študent spremljevalec invalida in podatki o študentu, kateremu je spremljevalec (osebno ime, enotna matična številka občana).

Za tuje študente, ki so v Republiki Sloveniji na mednarodni izmenjavi v okviru študija in bivajo v študentskih domovih, se v evidenci iz tega člena vodijo podatki iz 1. do 6., 8., 9., 11. in 23. točke prejšnjega odstavka ter podatek o vrsti mednarodne izmenjave, to je podatek o mednarodnem programu ali sporazumu, po katerem je opravljena izmenjava.

Visokošolski zavodi in študentski domovi obdelujejo osebne podatke iz evidence tega člena za potrebe odločanja o pravicah do subvencioniranega bivanja študentov oziroma podaljšanja subvencioniranega bivanja študentov in za potrebe ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, pri izplačevanju subvencij v skladu s 73.b členom tega zakona.

Podatki iz prvega in drugega odstavka tega člena se začnejo obdelovati z dnem vselitve, prenehajo pa se zbirati z dnem izselitve.

81.c člen

(evidenčni in analitski informacijski sistem visokega šolstva v Republiki Sloveniji)

Za potrebe ugotavljanja upravičenosti pravic študentov do študija in drugih pravic v breme javnih sredstev, načrtovanja politike in spremljanja delovanja visokega šolstva, spremljanja mreže visokošolskih zavodov in študijskih programov, obveščanja javnosti ter za raziskovalnoanalitične in statistične namene oziroma za izvajanje statističnih, socialno-ekonomskih in drugih raziskovanj s področja visokega šolstva se vodi elektronska zbirka podatkov o visokem šolstvu v Republiki Sloveniji, ki zajema podatke o visokošolskih zavodih, o javnoveljavnih štu-

dijskih programih, vključno s soglasji glede transnacionalnega izobraževanja in študijskih programih za izpopolnjevanje, o prijavljenih za vpis, o prijavljenih za subvencionirano bivanje oziroma podaljšanje subvencioniranega bivanja študentov, o študentih in diplomantih, o izvajalcih visokošolske dejavnosti ter o zasebnih visokošolskih učiteljih.

Zbirka podatkov iz prejšnjega odstavka se imenuje eVŠ. Sestavljajo jo naslednje evidence:

- evidenca visokošolskih zavodov,
- evidenca študijskih programov,
- evidenca študentov in diplomantov,
- evidenca prijavljenih za vpis,
- evidenca prijavljenih za subvencionirano bivanje študentov,
- evidenca izvajalcev visokošolske dejavnosti,
- evidenca zasebnih visokošolskih učiteljev.

eVŠ vključuje tudi elektronsko vlogo in podporo izbirnemu postopku za:

- prijavo za vpis na študijske programe iz eVŠ,
- prijavo za subvencionirano bivanje študentov.

eVŠ se vodi elektronsko. Podatke iz evidenc iz drugega odstavka tega člena obdeluje ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, kot upravljavec eVŠ.

81.č člen

(eVŠ evidenca visokošolskih zavodov)

V eVŠ evidenci visokošolskih zavodov se vodijo podatki o akreditiranih visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji, vpisanih v razvid visokošolskih zavodov, in sicer:

1. enolični identifikator univerze ali samostojnega visokošolskega zavoda,
2. enolični identifikator članice univerze,
3. davčna številka,
4. matična številka,
5. ime visokošolskega zavoda,
6. skrajšano ime visokošolskega zavoda,
7. naslov sedeža visokošolskega zavoda (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
8. ime in naslov dislociranih enot (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
9. vrsta visokošolskega zavoda,
10. podatek o tem, ali gre za javni ali zasebni visokošolski zavod,
11. akreditacijska odločba ter njena številka in datum,
12. odločba o podaljšanju akreditacije ter njena številka in datum,
13. datum začetka in zaključka veljavnosti akreditacije,
14. končno evalvacijsko poročilo in vrsta evalvacije,
15. odločba o vpisu v razvid visokošolskih zavodov in izbrisu iz njega ter njena številka in datum,
16. študijska področja (ISCED, KLASIUS), znanstveno-raziskovalna področja (Frascati) oziroma umetniške discipline, za katere je visokošolski zavod ustanovljen,
17. ime in naslov ustanoviteljev,
18. ime in priimek zastopnikov visokošolskega zavoda,
19. datum in številka vpisa v sodni register in izbrisa iz njega ter naziv sodišča, pri katerem je vpisan,
20. akt o ustanovitvi ter datum njegovega sprejetja in sprememb,
21. statut visokošolskega zavoda ter datum njegovega sprejetja in sprememb,
22. oblika diplome s spremembami ter datum objave in številka Uradnega lista Republike Slovenije,
23. drugi podatki in dokazila, potrebni za spremljanje izvajanja visokošolske dejavnosti.

Za članice univerz se v evidenci visokošolskih zavodov obdelujejo podatki iz 2., 5. do 9., 11. do 16. in 23. točke prejšnjega odstavka.

81.d člen

(eVŠ evidenca študijskih programov)

V eVŠ evidenci študijskih programov se vodijo podatki o javnoveljavnih študijskih programih, vključno s soglasji glede transnacionalnega izobraževanja, in študijskih programih za izpopolnjevanje, vpisanih v razvid visokošolskih zavodov, in sicer:

1. enolični identifikator študijskega programa,
2. ime študijskega programa,
3. enolični identifikator in ime univerze ali samostojnega visokošolskega zavoda,
4. enolični identifikator in ime članice univerze,
5. ime dislocirane enote,
6. stopnja študijskega programa,
7. o tem, ali gre za interdisciplinarni, enopredmetni, dvopredmetni, pedagoški, nepedagoški ali skupen študijski program, transnacionalno izobraževanje oziroma za študijski program za izpopolnjevanje,
8. vrsta izobraževanja (ISCED, KLASIUS)
9. razvrstitev v nacionalno ogrodje kvalifikacij ter evropsko ogrodje kvalifikacij,
10. vrsta študijskega programa,
11. področje študijskega programa (KLASIUS, ISCED, Frascati),
12. trajanje študijskega programa v letih,
13. število kreditnih točk po ECTS, s katerimi je ovrednoten študijski program,
14. ime smeri oziroma modulov študijskega programa ter letnik, v katerem se izvaja,
15. predmetnik z nosilci predmetov po posamičnih predmetih študijskega programa, ovrednotenih s kreditnimi točkami po ECTS ter s povezavo na posamezno smer oziroma modul, ter z opredelitvijo deleža izbirnosti v programu,
16. predmetnik z izvajalci po posamičnih predmetih študijskega programa s povezavo na posamezno smer oziroma modul, in sicer za predavanja, seminarje, vaje, klinične vaje in praktično usposabljanje za posamezno študijsko leto,
17. splošne ter predmetno-specifične kompetence diplomanta, ki se pridobijo s programom,
18. pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
19. merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program,
20. način ocenjevanja,
21. pogoji za napredovanje po programu,
22. pogoji za prehajanje med programi,
23. načini študija,
24. jeziki, v katerih se izvaja študijski program oziroma njegovi deli,
25. pogoji za dokončanje študija,
26. pogoji za dokončanje posameznih delov programa, če jih program vsebuje,
27. strokovni ali znanstveni naslov,
28. akreditacijska odločba ter njena številka in datum,
29. datum začetka in zaključka veljavnosti akreditacije,
30. odločba o podaljšanju akreditacije ter njena številka in datum,
31. končno evalvacijsko poročilo in vrsta evalvacije,
32. odločba o vpisu v razvid visokošolskih zavodov ter njena številka in datum,
33. predvideno število razpisanih mest v akreditiranem študijskem programu po načinu študija,
34. o tem, ali ima študijski program koncesijo, o obdobju trajanja koncesije ter odločbo o podeljeni koncesiji, njeno številko in datum,
35. študijsko leto, ko se je študijski program začel izvajati,
36. datum končanja izvajanja študijskega programa,
37. zakonski datum možnega končanja izobraževanja po študijskem programu,
38. pri skupnih študijskih programih tudi imena visokošolskih zavodov, ki sodelujejo pri izvedbi študijskega programa, z deležem, ki ga posamezni visokošolski zavod izvaja,
39. drugi podatki in dokazila, potrebni za spremljanje izvajanja visokošolske dejavnosti.

Pri transnacionalnem izobraževanju eVŠ evidenca študijskih programov obsega tudi podatke o:

1. soglasju k sklenjeni pogodbi in datum soglasja,
2. datumu začetka in zaključka veljavnosti soglasja k pogodbi,
3. imenu in sedežu oziroma naslovu tujih visokošolskih zavodov, s katerimi ima visokošolski zavod sklenjeno pogodbo za izvajanje transnacionalnega izobraževanja v Republiki Sloveniji,
4. imenu in sedežu oziroma naslovu tujih visokošolskih zavodov, s katerimi ima slovenski visokošolski zavod sklenjeno pogodbo za izvajanje transnacionalnega izobraževanja v tujini in študijskih programih, ki se izvajajo.

81.e člen

(eVŠ evidenca študentov in diplomantov)

V eVŠ evidenci študentov in diplomantov se vodijo podatki oseb, ki so pridobile status študenta v skladu s tem zakonom, in sicer:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. spol,
4. datum, kraj, občina in država rojstva,
5. državljanstvo,
6. stalno in začasno prebivališče (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
7. podatki o predhodno pridobljeni izobrazbi, relevantni za vpis v študijski program (KLASIUS, leto, država),
8. najvišja dosežena predhodna izobrazba, če je višja od predhodne izobrazbe, relevantne za vpis v visokošolski študijski program iz prejšnje točke (KLASIUS),
9. enolični identifikator in ime univerze ali samostojnega visokošolskega zavoda,
10. enolični identifikator in ime članice univerze,
11. enolični identifikator in ime študijskega programa,
12. ime smeri oziroma modula,
13. kraj izvajanja študija,
14. način študija,
15. datum in študijsko leto prvega vpisa v študijski program,
16. letnik študija,
17. datum začetka in datum zaključka statusa študenta po študijskih letih,
18. datum izpisa,
19. datum vpisa v letnik ter študijsko leto, ko je študent vanj vpisan,
20. število vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS po letnikih in študijskih letih,
21. datum dokončanja študija,
22. podatek o tem, ali je študentu priznано podaljšanje statusa študenta,
23. podatek o tem, ali se študij financira iz javnih virov po letnikih in študijskih letih,
24. podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja po letnikih in študijskih letih,
25. podatke o mednarodni izmenjavi v času študija:
  - ime visokošolskega zavoda oziroma institucije, na katerem oziroma kateri je potekala izmenjava,
  - kraj in država visokošolskega zavoda oziroma institucije, na katerem oziroma kateri je potekala izmenjava,
  - datum začetka in zaključka izmenjave,
  - število priznanih točk po ECTS na visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji,
  - vrsta mednarodne izmenjave, to je podatek o mednarodnem programu ali sporazumu, po katerem je opravljena izmenjava.

Za tuje študente, ki so v Republiki Sloveniji na mednarodni izmenjavi v okviru študija, se v evidenci študentov in diplomantov vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. spol,

4. datum rojstva in država rojstva,
5. državljanstvo,
6. študiju v Republiki Sloveniji: ime visokošolskega zavoda, ime študijskega programa, podatek o smeri oziroma modulu, kraj izvajanja študija v Republiki Sloveniji, način študija, datum in študijsko leto vpisa, letnik študija, datum začetka in zaključka izmenjave ter število vpisanih in doseženih kreditnih točk po ECTS,
7. študiju na visokošolskem zavodu, s katerega študent prihaja: ime visokošolskega zavoda, kraj in država visokošolskega zavoda.

Osebnosti podatke študentov oziroma diplomantov iz evidence tega člena ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, obdeluje za potrebe ugotavljanja pravic študentov po tem zakonu in ugotavljanja pravic študentov po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

81.f člen

(eVŠ evidenca prijavljenih za vpis)

V eVŠ evidenci prijavljenih za vpis se vodijo podatki o osebah, ki so se prijavile za vpis v visokošolske študijske programe, in sicer:

1. osebno ime,
  2. enotna matična številka občana,
  3. spol,
  4. datum, kraj, občina in država rojstva,
  5. državljanstvo,
  6. stalno prebivališče in naslov za osebno vročanje pošte (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
  7. telefon in elektronski naslov,
  8. učni uspeh oziroma uspeh pri študiju in predhodno pridobljena izobrazba, relevantna za vpis v visoko šolstvo,
  9. najvišja dosežena predhodna izobrazba, če je višja od predhodne izobrazbe, relevantne za vpis v visokošolski študijski program iz prejšnje točke (KLASIUS),
  10. vrsta študijskega programa,
  11. imena visokošolskih zavodov, navedenih v prijavi za vpis,
  12. imena študijskih programov, navedenih v prijavi za vpis,
  13. imena smeri oziroma modulov,
  14. kraj izvajanja študija posameznega študijskega programa ter smeri oziroma modulov,
  15. način študija posameznega študijskega programa ter smeri oziroma modulov,
  16. drugi podatki, ki so v skladu s tem zakonom potrebni za preverjanje izpolnjevanja pogojev za vpis, pogojev za prehode oziroma pogojev, povezanih z omejitvijo vpisa.
- Prijava za vpis v visokošolske študijske programe poteka z elektronsko vlogo v eVŠ.

Za potrebe izbirnega postopka za vpis se v eVŠ z elektronsko vlogo obdelujejo podatki o prijavljenih za vpis v visokošolske študijske programe.

81.g člen

(eVŠ evidenca prijavljenih za subvencionirano bivanje študentov)

V eVŠ evidenci prijavljenih za subvencionirano bivanje študentov se vodijo podatki o osebah, ki so se prijavile za subvencionirano bivanje oziroma za podaljšanje subvencioniranega bivanja, in sicer:

1. osebno ime,
2. enotna matična številka občana,
3. davčna številka,
4. spol,
5. datum, kraj, občina in država rojstva,
6. državljanstvo,
7. stalno prebivališče in naslov za osebno vročanje pošte (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),
8. o tem, ali je zaposlen,
9. telefon in elektronski naslov,

10. o tem, kje želi uveljavljati pravico do subvencioniranega bivanja,

11. ime visokošolskega zavoda, na katerega je prijavljen oziroma vpisan,

12. ime študijskega programa, na katerega je prijavljen oziroma vpisan,

13. kraj izvajanja študija,

14. stopnja in vrsta študijskega programa,

15. letnik, v katerega bo predvidoma vpisan,

16. vrsta vpisa (prvi vpis v letnik, ponavljanje letnika, zamenjava študijskega programa, nadaljevanje študija po merilih za prehode, vzporedni vpis),

17. način študija,

18. študijsko leto prvega vpisa na študijski program, v katerega je vpisan,

19. študijsko leto prvega vpisa na kateri koli študijski program,

20. potek študija po študijskih letih,

21. število let subvencioniranega bivanja po študijskih letih,

22. o prekinitvi študija po študijskih letih,

23. o učnem uspehu oziroma uspehu pri študiju,

24. o uveljavljanju izjemnega uspeha in obštudijske dejavnosti,

25. o materialnem položaju študentov in članov njegove družine, ki živijo v skupnem gospodinjstvu, za preteklo koledarsko leto: osebno ime, enotna matična številka občana, davčna številka in davčni urad, status oziroma vrsta zaposlitve družinskih članov, vrsta dohodka, podatek o tem, ali je študent oziroma član družine zavezanec za plačilo dohodnine, pri članih družine pa tudi sorodstveno razmerje do študenta,

26. o tem, ali uveljavlja posebne socialne in zdravstvene razmere študenta,

27. o tem, ali uveljavlja status študenta invalida s spremljevalcem,

28. o tem, ali uveljavlja, da je študent otrok padlih v vojni za Slovenijo oziroma žrtev naravnih nesreč,

29. o uveljavljanju starševstva in podatki o drugem roditelju, s katerim želi bivati v študentskem domu, iz 1., 2., 6., 7. in 11. do 15. točke tega odstavka.

Podatki iz 23., 24. in 28. točke prejšnjega odstavka se za študente za podaljšanje subvencioniranja bivanja študentov ne obdelujejo.

Prijava za subvencionirano bivanje oziroma za podaljšanje subvencioniranega bivanja študentov poteka z elektronsko vlogo v eVŠ.

Za potrebe izbirnega postopka študentov za subvencionirano bivanje se v eVŠ z elektronsko prijavo za subvencionirano bivanje študentov obdelujejo podatki o osebah, ki so se prijavile za subvencionirano bivanje, oziroma o študentih, ki so se prijavili za podaljšanje subvencioniranega bivanja.

81.h člen

(eVŠ evidenca izvajalcev visokošolske dejavnosti)

V eVŠ evidenci izvajalcev visokošolske dejavnosti se vodijo naslednji podatki:

1. osebno ime,

2. spol,

3. enotna matična številka občana,

4. datum rojstva,

5. državljanstvo,

6. šifra raziskovalca, ki jo dodeli Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije,

7. nazivi iz 52., 53. in 54. člena tega zakona,

8. področje izvolitve v naziv,

9. datum izvolitve v naziv,

10. datum prenehanja izvolitve v naziv,

11. ime visokošolskega zavoda, ki je podelil naziv,

12. ime visokošolskega zavoda, kjer izvaja visokošolsko dejavnost.

Osebnostne podatke v eVŠ evidenci izvajalcev visokošolske dejavnosti ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, obdeluje z namenom ugotavljanja pogojev za ustanovitev visokošolskega zavoda in za izvedbo študijskega programa v skladu s tem zakonom.

81.i člen

(eVŠ evidenca zasebnih visokošolskih učiteljev)

eVŠ evidenca zasebnih visokošolskih učiteljev se vodi z namenom ugotavljanja pogojev za vpis v razvid zasebnih visokošolskih učiteljev v skladu s tem zakonom.

eVŠ evidenca zasebnih visokošolskih učiteljev poleg podatkov iz prvega odstavka 81.h člena tega zakona obsega še podatke o:

1. datumu in zaporedni številki vpisa v razvid zasebnih visokošolskih učiteljev,

2. datumu in številki vloge za vpis,

3. datumu in številki odločbe, na podlagi katere je opravljen vpis,

4. stalnem prebivališču (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država),

5. številki in datumu odločbe o izbrisu.

Osebnostne podatke v eVŠ evidenci zasebnih visokošolskih učiteljev ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, obdeluje z namenom ugotavljanja pogojev za vpis v razvid zasebnih visokošolskih učiteljev v skladu s tem zakonom.

82. člen

(zagotavljanje podatkov za eVŠ)

Podatke za evidenci iz 81.č in 81.d člena tega zakona ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi od agencije oziroma visokošolskih zavodov, če agencija z njimi ne razpolaga, na način in v obliki, določeni v predpisu iz sedmega odstavka 16. člena tega zakona. Podatke iz 1., 2. in 15. točke 81.č člena ter 1., 32. in 34. točke 81.d člena tega zakona določi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

Podatke iz 1., 4., razen datuma rojstva, 5. in 6. točke prvega odstavka 81.e člena tega zakona ter iz 1., 4., razen datuma rojstva, in 5. točke drugega odstavka 81.e člena tega zakona ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi iz Centralnega registra prebivalstva na podlagi podatka o enotni matični številki občana. Če enotna matična številka občana ne obstaja, podatke iz teh točk ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi brezplačno v elektronski obliki od visokošolskih zavodov. Podatke iz 23. in 24. točke prvega odstavka 81.e člena tega zakona pridobi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, samo, vse ostale podatke iz 81.e člena tega zakona pa brezplačno v elektronski obliki od visokošolskih zavodov.

Podatke za evidenco iz 81.f člena tega zakona vnašajo prijavitelji za vpis preko elektronske vloge prijave za vpis v visokošolske študijske programe v okviru eVŠ. Za zagotavljanje točnosti identifikacijskih podatkov prijavljenih ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi podatke iz 1., 4. razen datuma rojstva, 5. in 6. točke prvega odstavka 81.f člena tega zakona iz Centralnega registra prebivalstva na podlagi podatka o enotni matični številki občana prijavljenega. Pri prijavi prijavljenega s kvalificiranim digitalnim potrdilom se podatki iz prejšnjega stavka in podatki, ki se o njem vodijo v eVŠ, prijavljenemu prikažejo ob izpolnjevanju elektronske vloge. Podatke iz 8. točke prvega odstavka 81.f člena tega zakona o učnem uspehu ter predhodni srednješolski in višješolski izobrazbi, relevantni za vpis v visoko šolstvo, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi iz centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja oziroma Državnega izpitnega centra na podlagi podatka o enotni matični številki občana, če obstaja, sicer pa od prijavljenega.

Podatke za evidenco iz 81.g člena tega zakona vnašajo prijavitelji za subvencionirano bivanje preko elektronske vloge v okviru eVŠ. Za zagotavljanje točnosti identifikacijskih podatkov prijavljenih ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo,

pridobi podatke iz 1., 5., razen datuma rojstva, 6. in 7. točke prvega odstavka 81.g člena tega zakona iz Centralnega registra prebivalstva na podlagi podatka o enotni matični številki občana prijavljenega. Pri prijavi prijavljenega s kvalificiranim digitalnim potrdilom se podatki iz prejšnjega stavka in podatki, ki se o njem vodijo v eVŠ, prijavljenemu prikažejo ob izpolnjevanju elektronske vloge. Podatke iz 23. točke prvega odstavka 81.g člena tega zakona o učnem uspehu ter predhodni srednješolski in višješolski izobrazbi, relevantni za ugotavljanje pravice do subvencioniranja bivanja, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi iz centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja oziroma Državnega izpitnega centra na podlagi podatka o enotni matični številki občana, če obstaja. Podatke iz 23. točke prvega odstavka 81.g člena tega zakona o uspehu pri študiju, ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi od visokošolskih zavodov.

Podatke za evidenco iz 81.h člena tega zakona ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi od visokošolskih zavodov na način in v obliki, določeni v predpisu iz sedmega odstavka 16. člena tega zakona. Za zagotavljanje točnosti identifikacijskih podatkov o izvajalcih visokošolske dejavnosti ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi podatke iz 1. in 5. točke prvega odstavka 81.h člena tega zakona iz Centralnega registra prebivalstva na podlagi podatka o enotni matični številki občana prijavljenega.

Podatke za evidenco iz 81.i člena tega zakona ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, pridobi iz vloge za vpis v razvid zasebnih visokošolskih učiteljev in iz odločb, ki jih ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, izda v postopku vpisa v razvid zasebnih visokošolskih učiteljev.

82.a člen

(zbiranje podatkov)

Podatki iz 81.č in 81.d člena tega zakona se zbirajo za visokošolske zavode in študijske programe, ki so nastali v skladu z Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 67/93, 39/95 – odločba US, 18/98 – odločba US, 35/98 – odločba US, 99/99, 64/01, 100/03, 63/04, 94/06, 59/07 – ZŠtip, 15/08 – odločba US, 64/08, 86/09, 62/10 – ZUPJS in 34/11 – odločba US).

Podatki o študentih iz prvega odstavka 81.e člena tega zakona se zbirajo od študijskega leta 1999/2000, o diplomantih pa od leta 2000. Podatki iz 25. točke prvega odstavka 81.e člena tega zakona se zbirajo od študijskega leta 2009/2010.

Podatki iz drugega odstavka 81.e člena tega zakona se za tuje študente zbirajo od študijskega leta 2009/2010.

Podatki iz evidence iz 81.i člena tega zakona se zbirajo od leta 1994.

83. člen

(shranjevanje podatkov)

Evidence iz 81. in 81.a člena tega zakona se trajno hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, razen evidence prijavljenih za vpis, ki se hrani do vpisa oziroma do izteka pritožbenih postopkov. V primeru prenehanja delovanja visokošolskega zavoda se v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, podatki iz evidenc tega odstavka predajo njegovemu pravnemu nasledniku, če tega ni, pa Arhivu Republike Slovenije.

Podatki iz evidence iz 81.b člena tega zakona se hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva še pet let od zadnjega študijskega leta subvencioniranega bivanja. V primeru prenehanja delovanja visokošolskega zavoda oziroma študentskih domov se, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, podatki iz evidenc tega odstavka predajo njegovemu pravnemu nasledniku, če tega ni, pa Arhivu Republike Slovenije.

Evidence iz 81.č, 81.d in 81.i člena tega zakona se trajno hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

Podatki iz evidenc iz 81.e in 81.h člena tega zakona se hranijo 40 let od njihovega vpisa v evidenco, potem se arhivirajo v anonimizirani obliki.

Podatki iz evidence iz 81.f člena tega zakona se hranijo do vpisa oziroma do izteka pritožbenih postopkov, potem se arhivirajo v anonimizirani obliki.

Podatki iz evidence iz 81.g člena tega zakona se hranijo do izteka študijskega leta, na katero se nanaša razpis za sprejem in podaljšanje subvencioniranega bivanja, potem se arhivirajo v anonimizirani obliki..

83.a člen

(uporaba evidenc eVŠ in dostop do njih)

Prijavljeni s kvalificiranim digitalnim potrdilom lahko vpregleda v svojo prijavo v evidenci iz 81.f oziroma 81.g člena tega zakona do 30. oktobra.

Izvajalec visokošolske dejavnosti s kvalificiranim digitalnim potrdilom lahko vpregleda v podatke, ki se nanj nanašajo, v evidenci iz 81.h člena tega zakona.

Agencija lahko s kvalificiranim digitalnim potrdilom vpregleduje v evidence iz 81.č, 81.d in 81.h člena tega zakona ter pridobiva iz njih podatke za potrebe vodenja postopkov iz V.b poglavja tega zakona. Podatke iz evidenc prejšnjega stavka agencija lahko pridobiva tudi s povezovanjem svojega informacijskega sistema z eVŠ z uporabo digitalnega potrdila z obojestranskim preverjanjem istovetnosti ter avtorizacije.

Visokošolski zavod lahko s kvalificiranim digitalnim potrdilom vpregleduje v evidence iz 81.č, 81.d, 81.e in 81.h člena tega zakona ter pridobiva iz njih podatke, ki se nanj nanašajo. Podatke iz prejšnjega stavka visokošolski zavod lahko pridobiva tudi s povezovanjem svojega informacijskega sistema z eVŠ z uporabo digitalnega potrdila z obojestranskim preverjanjem istovetnosti ter avtorizacije.

Visokošolski zavod lahko pridobi podatke za prijavljene iz 81.f člena tega zakona za vodenje postopkov, povezanih z razpisom za vpis, s povezavo svojega informacijskega sistema z eVŠ z uporabo digitalnega potrdila z obojestranskim preverjanjem istovetnosti ter avtorizacije.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko javni visokošolski zavodi in zasebni visokošolski zavodi za študijske programe s koncesijo pridobijo podatke iz 81.f člena tega zakona o prijavljenih za vpis na dodiplomski in enovit magistrski študij, ki se obdelujejo v skladu s predpisom iz šestega odstavka 40. člena tega zakona, po končanem izbirnem postopku, in sicer za prijavljene, ki so sprejeti na njihov visokošolski zavod.

Agencija lahko za potrebe vodenja postopkov in za namene izvajanja statističnih, socialno-ekonomskih in drugih raziskovanj, povezanih z izvajanjem njihove dejavnosti, pridobiva podatke iz evidenc iz 81.a člena tega zakona.

Agencija in visokošolski zavodi lahko za namene izvajanja statističnih, socialno-ekonomskih in drugih raziskovanj, povezanih z izvajanjem njihove dejavnosti, v anonimizirani obliki pridobijo podatke iz evidenc iz drugega odstavka 81.c člena tega zakona.

Podatki iz evidence iz 81.f člena tega zakona se obdelujejo za vodenje izbirnih postopkov za vpis v visokošolske študijske programe v skladu s tem zakonom.

Podatki iz evidence iz 81.g člena tega zakona se obdelujejo za vodenje postopkov v skladu s predpisom iz tretjega odstavka 73.b člena tega zakona.

Evidence iz prve, druge, šeste in sedme alineje drugega odstavka 81.c člena tega zakona so javne, razen enotne matične številke občana, spola, naslova prebivališča, datuma rojstva in državljanstva.

84. člen

(dokumentacija)

Določila v zvezi z vodenjem, uporabo in shranjevanjem osebnih podatkov iz evidenc po tem zakonu se uporabljajo tudi za dokumentacijo, na podlagi katere so bili zbrani osebni

podatki. Dokumenti o predhodni izobrazbi se po končanem vpisnem postopku vrnejo študentu.

Zakon o visokem šolstvu – ZViS (Uradni list RS, št. 67/93) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

85. člen

(prevzem ustanoviteljstva)

Z dnem uveljavitve tega zakona postane ustanovitelj Univerze v Ljubljani in Univerze v Mariboru, ki nadaljujeta delo kot javna visokošolska zavoda, Republika Slovenija.

Fakultete, umetniške akademije, višje in visoke šole, združene v Univerzo v Ljubljani oziroma v Univerzo v Mariboru, postanejo z dnem uveljavitve tega zakona članice Univerze v Ljubljani oziroma Univerze v Mariboru.

86. člen

(akt o preoblikovanju univerz)

Državni zbor sprejme akt o preoblikovanju univerz najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona. Z dnem uveljavitve tega akta prenehajo veljati ustanovitveni akti članic univerz, razen če z aktom o preoblikovanju ni drugače določeno.

87. člen

(organi)

Do izvolitve novih organov visokošolskih zavodov na podlagi statutov, sprejetih po tem zakonu, delujejo organi, določeni z veljavnimi statuti.

88. člen

(uskladitev statutov in študijskih programov)

Do sprejema statutov univerz v skladu s tem zakonom se uporabljajo veljavni statuti univerz in njihovih članic, če niso v nasprotju z zakonom.

Visokošolski zavodi, preoblikovani v skladu s tem zakonom, uskladijo svoje statute s tem zakonom in aktom o preoblikovanju v šestih mesecih po sprejemu akta o preoblikovanju.

Statute iz prejšnjega odstavka sprejme svet visokošolskega zavoda z večino glasov vseh članov sveta.

Visokošolski zavodi uskladijo študijske programe s tem zakonom najkasneje v dveh letih po njegovi uveljavitvi.

Študenti, vpisani v programe iz prejšnjega odstavka, lahko dokončajo študij pod pogoji, ki so veljali ob vpisu, vendar najkasneje v roku, določenem za izvedbo študijskega programa, podaljšanem za dve leti, študij po višješolskih študijskih programih pa do izteka študijskega leta 2001/2002.

89. člen

(premoženje)

Z dnem uveljavitve tega zakona upravljanje z nepremičninami, pridobljenimi za opravljanje visokošolske dejavnosti, prevzame univerza.

Popis premoženja, ki ga visokošolski zavod uporablja za opravljanje visokošolske dejavnosti, se opravi na podlagi bilance stanja na dan 31. 3.1991.

90. člen

(sprememba imen)

Zavodi oziroma organizacije, ki uporabljajo imena iz 18. člena tega zakona, pa ne izpolnjujejo pogojev za opravljanje visokošolske dejavnosti po tem zakonu, morajo v enem letu po njegovi uveljavitvi prilagoditi oziroma spremeniti svoje ime.

91. člen

(uveljavitev mature)

Določba 38. člena tega zakona začne veljati za generacijo, ki bo končala izobraževanje po programih srednjega izobraževanja v šolskem letu 1994/95.

Ne glede na določbo 38. člena tega zakona se za dijake, ki bodo opravljali maturo v letih 1995–1997 pri pogojih za vpis v visokošolski študij lahko s študijskim programom določijo predmeti izbirnega dela mature.

Osebe, ki so dokončale srednje izobraževanje do 1. junija 1995, se lahko vpišejo v prvi letnik visokošolskega študija pod pogoji, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

92. člen

(razpis za vpis)

Do izdaje predpisa iz šestega odstavka 40. člena tega zakona se uporabljajo določbe Pravilnika o razpisu za vpis in izvedbi vpisa v usmerjenem izobraževanju (Uradni list RS, št. 9/91, 7/92 in 11/93).

93. člen

(črtan)

94. člen

(rok za ustanovitev Sveta za visoko šolstvo Republike Slovenije in komisije za kvaliteto)

Svet za visoko šolstvo Republike Slovenije se ustanovi najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Merila iz 2., 4. in 5. točke 49. člena tega zakona Svet za visoko šolstvo Republike Slovenije določi najkasneje v šestih mesecih po ustanovitvi.

Komisija za kvaliteto visokega šolstva se ustanovi najkasneje eno leto po uveljavitvi tega zakona.

95. člen

(veljavnost nazivov)

Visokošolski učitelji, znanstveni delavci in sodelavci, ki so si pridobili naziv pred uveljavitvijo tega zakona, obdržijo naziv do izteka izvolitvene dobe.

Pravico do uporabe naziva imajo tudi upokojeni visokošolski učitelji, znanstveni delavci in sodelavci, ki so si naziv pridobili pred uveljavitvijo tega zakona.

96. člen

(črtan)

97. člen

(rok za sprejem podzakonskih aktov)

Predpise iz 7., 16., 40., 61., 69. in 77. člena tega zakona minister, pristojen za visoko šolstvo, izda v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

98. člen

(uskladitev evidenc)

Vodenje in varstvo evidenc z osebnimi podatki študentov morajo visokošolski zavodi uskladiti z določbami tega zakona najkasneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

99. člen

(prenehanje veljavnosti ZUI)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe Zakona o usmerjenem izobraževanju (Uradni list SRS, št. 11/80, 6/83, 25/89 in 35/89), ki se nanašajo na visoko šolstvo.

100. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZVIs-A (Uradni list RS, št. 99/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

Univerze in samostojni visokošolski zavodi uskladijo svoje statute z določili tega zakona najkasneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

32. člen

Državni zbor sprejme akt o preoblikovanju univerz najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

33. člen

Minister, pristojen za visoko šolstvo, sprejme obrazca iz 12. in 26. člena ter predpis iz zadnjega odstavka 25. člena tega zakona najkasneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

34. člen

Določbe o poklicni maturi iz 13. in 15. člena tega zakona začnejo veljati za generacijo, ki bo končala izobraževanje po programih za pridobitev srednje strokovne izobrazbe v šolskem letu 2001/2002.

35. člen

Vlada Republike Slovenije sprejme posebni predpis iz 27. člena tega zakona najkasneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

36. člen

Do uveljavitve predpisov iz zadnjega odstavka 25. člena in 27. člena tega zakona se javna služba v visokem šolstvu financira v skladu s 64. členom Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/91-1) in sklepom o normativih in standardih za opravljanje izobraževalne dejavnosti v višjem in visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 39/92).

37. člen

Do uveljavitve predpisa iz 27. člena tega zakona si mora visokošolski zavod k sistemizaciji delovnih mest pridobiti soglasje ministra, pristojnega za visoko šolstvo.

38. člen

Prenos lastninske pravice za premoženje iz 4. člena tega zakona in druga premoženjsko-pravna razmerja v zvezi s tem ter vknjižba lastninske pravice v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti se uredi v treh letih po uveljavitvi tega zakona s pogodbo med državo Republiko Slovenijo in univerzami ter samostojnimi visokošolskimi zavodi, po stanju na dan 1. 3. 2000.

39. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona Republika Slovenija postane ustanoviteljica študentskih domov, ki so na ta dan opravljali javno službo.

Akt o ustanovitvi študentskega doma, ki se ustanovi kot članica univerze, sprejme Državni zbor Republike Slovenije, če se ustanovi kot samostojni javni zavod, pa Vlada Republike Slovenije v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

40. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbe iz 2. in 28. člena o položaju državljanov članic Evropske unije pa z dnem, ko bo Republika Slovenija postala polnopravna članica Evropske unije.

Zakon o dopolnitvi Zakona o visokem šolstvu – ZVIs-B (Uradni list RS, št. 64/01) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZVIs-C (Uradni list RS, št. 100/03) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

Rektorji univerz oziroma dekani samostojnih visokošolskih zavodov si k posebnemu predpisu iz drugega odstavka 63. člena zakona pridobijo soglasje ministra, pristojnega za visoko šolstvo, najpozneje do 31. 12. 2003, k usklajenim merilom iz osmega odstavka 63. člena zakona pa najpozneje v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

Minister, pristojen za visoko šolstvo, izda pravilnik iz 73.c člena zakona v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

10. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZVIs-D (Uradni list RS, št. 63/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

43. člen

Predpise iz 7.a, 8., 16., 32.a in 73. člena zakona izda minister, pristojen za visoko šolstvo, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

44. člen

Državni zbor sprejme akte o preoblikovanju univerz najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

45. člen

Visokošolski zavodi uskladijo svoje statute s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Do izvolitve senatov univerz in samostojnih visokošolskih zavodov na podlagi statotov, usklajenih s tem zakonom, opravljajo njihove naloge senati, izvoljeni v skladu z veljavnimi statuti.

46. člen

Vlada Republike Slovenije imenuje Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo najpozneje do 31.12.2004. Pri prvem imenovanju je polovica članov imenovana za tri leta.

Do imenovanja Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo opravlja njegove naloge Svet za visoko šolstvo Republike Slovenije.

Prva merila iz spremenjenega 49. člena zakona sprejme Svet za visoko šolstvo Republike Slovenije v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Akreditacijski postopki, začeti pred uveljavitvijo novih meril, se nadaljujejo in končajo po novih merilih.

47. člen

Akt o ustanovitvi javne agencije iz 51.a člena zakona sprejme Vlada Republike Slovenije najpozneje do 31. 12. 2005.

Do začetka dela javne agencije iz prejšnjega odstavka opravlja strokovno-tehnične naloge za Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

Svet za evalvacijo visokega šolstva mora biti oblikovan v treh mesecih po uveljavitvi akta o ustanovitvi javne agencije.

Do oblikovanja Sveta za evalvacijo visokega šolstva opravlja njegove naloge Nacionalna komisija za kvaliteto visokega šolstva. Ta komisija sprejme prva merila za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti visokošolskih zavodov, študijskih programov ter znanstvenoraziskovalnega, umetniškega in strokovnega dela v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

48. člen

Visokošolski zavodi uvajajo študijske programe za pridobitev izobrazbe in študijske programe za izpopolnjevanje po tem zakonu postopoma, najpozneje pa v študijskem letu 2009/10. Ob uvedbi študijskih programov po tem zakonu razpis za vpis v dosedanje študijske programe ni več mogoč.

Študenti, ki se vpišejo v visoko šolstvo pred uvedbo novih študijskih programov za pridobitev izobrazbe, se izobražujejo in končajo izobraževanje pod pogoji, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, vendar najdlje do izteka študijskega leta 2015/16.

Študenti iz prejšnjega odstavka, ki imajo pravico do ponavljanja in zaradi postopnega uvajanja novih študijskih programov ne morejo ponavljati letnika po študijskih programih, v katere so se vpisali, nadaljujejo in končajo študij po novih študijskih programih.

Spremenjena določba tretjega odstavka 40. člena zakona se začne uporabljati za razpisa za vpis v študijsko leto 2005/06.

49. člen

Za diplomante dosedanjih študijskih programov za pridobitev univerzitetne izobrazbe se pri vpisu v nove dveletne magistrske študijske programe z istega ali sorodnega strokovnega področja praviloma priznajo študijske obveznosti v obsegu 60 kreditnih točk. Število priznanih kreditnih točk ne sme preseči števila 60. Za diplomante dosedanjih študijskih programov za pridobitev univerzitetne izobrazbe, ki izobražujejo za poklice, urejene z direktivami Evropske unije in ovrednotene s 300 kreditnimi točkami ali več, se pri vpisu v doktorske študijske programe uporablja določba druge alineje četrtega odstavka 38.a člena zakona.

Za diplomante dosedanjih študijskih programov za pridobitev specializacije, če njihov skupni študij ni trajal najmanj pet let, se pri vpisu v študijske programe tretje stopnje uporablja določba tretje alineje četrtega odstavka 38.a člena zakona ali se zanje določijo dodatne študijske obveznosti v obsegu 60 kreditnih točk.

Diplomantom dosedanjih študijskih programov za pridobitev magisterija se v doktorskem študijskem programu priznajo študijske obveznosti v obsegu 60 kreditnih točk.

50. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZVIS-E (Uradni list RS, št. 94/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

Prehodne in končne določbe

13. člen

Predsednik in člani Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo, ki svojo funkcijo opravljajo na dan uveljavitve tega zakona, jo opravljajo do izteka mandata. Vlada Republike Slovenije imenuje dodatne člane v skladu s 6. členom tega zakona najpozneje v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Vlada Republike Slovenije uskladi Uredbo o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 58/03, 45/04, 138/04, 52/05, 82/05 in 17/06) s sedmim odstavkom 50. člena zakona najpozneje v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo imenuje senate iz 7. člena tega zakona najpozneje v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo uskladi svoj poslovnik z določbami tega zakona, njegovi senati pa sprejmejo pravila o delovanju najpozneje v štirih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Do uveljavitve meril iz druge in tretje alineje tretjega odstavka 49. člena zakona se uporabljajo Merila za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti visokošolskih zavodov, študijskih programov ter znanstvenoraziskovalnega, umetniškega in strokovnega dela (Uradni list RS, št. 124/04).

Do sprejetja poslovnika in pravil iz prejšnjih odstavkov vodi evalvacijske postopke Nacionalna komisija za kvaliteto visokega šolstva.

Sredstva za delo Nacionalne komisije za kvaliteto visokega šolstva se zagotavljajo iz državnega proračuna.

Organizacijske in administrativne storitve, potrebne za delo Nacionalne komisije za kvaliteto visokega šolstva, opravlja ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

14. člen

Merila iz osmega odstavka 55. člena zakona visokošolski zavodi uskladijo z 9. členom tega zakona najpozneje v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

15. člen

V Republiki Sloveniji:

– raven izobrazbe, pridobljena po študijskih programih za pridobitev višje izobrazbe, sprejetih pred 1.1.1994, in raven izobrazbe, pridobljena po študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, sprejetih pred 11.6.2004 (v nadaljnjem besedilu: dosedanji študijski programi), ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po visokošolskih strokovnih študijskih programih prve stopnje iz 33. člena zakona;

– raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev univerzitetne izobrazbe ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih druge stopnje iz 33. člena zakona;

– raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, skupaj s končanim študijskim programom za pridobitev specializacije, ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih druge stopnje iz 33. člena zakona;

– raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev magisterija znanosti in raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev univerzitetne izobrazbe, skupaj s končanim študijskim programom za pridobitev specializacije ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih tretje stopnje iz 33. člena zakona;

– raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev doktorata znanosti ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po doktorskih študijskih programih tretje stopnje iz 33. člena zakona.

Podrobnejše določbe o razvrstitvi ravni izobrazbe sprejme Vlada Republike Slovenije v predpisu o uvedbi in uporabi klasifikacije izobraževanja in usposabljanja v Republiki Sloveniji.

16. člen

Ne glede na določbe 15. člena tega zakona diplomanti dosedanjih študijskih programov nadaljujejo študij po študijskih programih iz 33. člena zakona pod pogoji, ki se ob smiselni uporabi 38.a člena zakona in v skladu z merili za prehode določijo s študijskim programom. Pri določanju pogojev za prehod iz dosedanjih študijskih programov v nove študijske programe so visokošolski zavodi samostojni. Pri tem se

– določbe prvega, drugega in tretjega odstavka 38. a člena zakona uporabljajo tudi za tiste, ki so končali študijski program za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, sprejet od 1. 1. 1994 do 11. 6. 2004;

– diplomantom dosedanjih študijskih programov za pridobitev specializacije, ki so pred tem končali visokošolski strokovni program, za vpis v študijske programe tretje stopnje določijo študijske obveznosti v obsegu od 30 do 60 kreditnih točk;

– diplomantom dosedanjih študijskih programov za pridobitev magisterija znanosti oziroma specializacije po končanem študijskem programu za pridobitev univerzitetne izobrazbe v doktorskem študijskem programu tretje stopnje priznajo študijske obveznosti v obsegu najmanj 60 kreditnih točk.

Ne glede na četrti odstavek 38. a člena zakona se v doktorski študijski program lahko vpiše, kdor je končal dosedanj študijski program za pridobitev univerzitetne izobrazbe.

17. člen

Vlada Republike Slovenije uskladi posebni predpis iz 75. člena zakona z 10. členom tega zakona najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Do začetka financiranja po predpisu iz prejšnjega odstavka se uporabljata Uredba o javnem financiranju visokošolskih in drugih zavodov, članic univerz, od leta 2004 do leta 2008 (Uradni list RS, št. 134/03, 72/04 in 4/06) in Sklep o sofinanciranju podiplomskega študija (Uradni list RS, št. 77/04).

18. člen

Visokošolski zavodi morajo študijske programe, sprejete od 11. junija 2004 do uveljavitve tega zakona, uskladiti s tem zakonom najpozneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

19. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se črta 47. in 49. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 63/04).

20. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-F (Uradni list RS, št. 64/08) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

6. člen

Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo sprejme akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest sekretariata Sveta v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Z 12. avgustom 2008 preneha z delom Urad Republike Slovenije za visoko šolstvo (v nadaljnjem besedilu: urad) v sestavi Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo in začne z delom sekretariat Sveta. Delavci, zaposleni na ta dan v uradu, nadaljujejo delo v sekretariatu Sveta pod istimi delovnopравниimi pogoji. Proračunska sredstva, v letu 2008 namenjena delovanju urada, se z 12. avgustom 2008 namenijo za delovanje sekretariata Sveta.

Direktor sekretariata Sveta mora biti na podlagi javnega natečaja imenovan v roku šestih mesecev po začetku uporabe določb 4. člena tega zakona. Do imenovanja opravlja naloge direktorja delavec, ki vodi urad na dan 11. avgust 2008.

Vlada Republike Slovenije zagotovi sekretariatu Sveta materialne in finančne pogoje za začetek dela in poslovanja.

7. člen

Diplomanti univerzitetnih študijskih programov, sprejetih pred 11. 6. 2004, ki so se v študijskem letu 2005/06 vpisali v

magistrski študijski program druge stopnje iz 33. člena zakona, imajo pravico, da se v študijskem letu 2008/09 vpišejo v študijski program za pridobitev magisterija znanosti in doktorata znanosti, sprejet pred 11. 6. 2004, ne glede na število razpisanih mest.

Ob smiselni uporabi meril za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program, oziroma meril za prehode med študijskimi programi, pristojni organ visokošolskega zavoda kandidatom iz prejšnjega odstavka prizna opravljene študijske obveznosti glede na ustreznost, obseg in zahtevnost pridobljenih znanj v prejšnjem študijskem programu in jim ob izpolnjevanju pogojev omogoči vpis v višji letnik študijskega programa. Opravljene študijske obveznosti kandidatov iz prejšnjega odstavka se pri vpisu v študijske programe priznajo tudi, ko vpis v študijske programe za pridobitev magisterija znanosti in doktorata znanosti, sprejete pred 11. 6. 2004, ne bo več mogoč.

Študij za kandidate iz prvega odstavka tega člena se sofinancira v skladu s predpisi o sofinanciranju podiplomskega študija, pri čemer morajo visokošolski zavodi že vplačano šolnino za študijske programe druge stopnje iz 33. člena zakona upoštevati pri vpisu v študijski program iz prvega odstavka tega člena.

8. člen

Ob ustanovitvi mednarodne zveze univerz, povezane z Evro-sredozemskim partnerstvom (EUROMED), javni zavod Univerzitetni center za evro-sredozemske študije opravlja strokovne in administrativne naloge za začetek njenega delovanja.

9. člen

Z dnem začetka uporabe 4. člena tega zakona se v 15. a členu Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 58/03, 45/04, 138/04, 52/05, 82/05, 17/06, 132/06 in 41/07) v prvem odstavku beseda »sta« nadomesti z besedo »je«, druga alineja ter tretji odstavek pa se črta.

10. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbe 4. in 5. člena tega zakona pa se začnejo uporabljati 12. 8. 2008.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-G (Uradni list RS, št. 86/09) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

Prehodne in končne določbe

18. člen

Vlada Republike Slovenije ustanovi Svet za visoko šolstvo v skladu z 11. členom tega zakona do 1. maja 2010.

Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo iz 48. člena zakona preneha z delom v sestavi in v okviru pristojnosti, ki jih je imel do uveljavitve tega zakona, 28. februarja 2010.

19. člen

Vlada Republike Slovenije sprejme ustanovitveni akt agencije iz drugega odstavka 51. e člena zakona do 31. decembra 2009. Agencija začne delovati 1. marca 2010.

Svet agencije se konstituira do 1. marca 2010. Ob konstituiranju sveta agencije se polovici članov, ki niso študenti, določi triletni mandat. Člane s triletnim mandatom določi svet agencije z žrebom. Po izteku triletnih mandatov izžrebanih članov se opravi imenovanje novih članov v skladu z 51. h členom zakona.

Svet agencije določi postopke in merila iz 51. h člena zakona do 1. maja 2010.

Svet agencije imenuje direktorja agencije v roku šestih mesecev od svojega konstituiranja. Do imenovanja direktorja

agencije Vlada Republike Slovenije imenuje vršilca dolžnosti direktorja.

Svet agencije imenuje pritožbeno komisijo skladno z 51.j členom zakona do 1. maja 2010.

20. člen

Ustanovitelj mora predlogu za vpis agencije v sodni register priložiti ustanovitveni akt in sklep o imenovanju vršilca dolžnosti direktorja.

21. člen

Sekretariat Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo preneha z delom 28. februarja 2010. Delavci, zaposleni na ta dan v sekretariatu Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo, nadaljujejo delo v agenciji pod istimi delovnopравnimi pogoji.

Oprema, arhiv, evidence in dokumentacija sekretariata Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo se prenesejo na agencijo 1. marca 2010.

22. člen

Agencija se lahko vključi v proračun kot neposredni uporabnik s proračunom za leto 2011. Do takrat se delovanje agencije financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika Sveta RS za visoko šolstvo.

23. člen

Določbe 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 11., 12., 13., 14. člena tega zakona, 51.f člena, šesta, sedma, deveta, deseta in štirinajsta alineja enajstega odstavka 51.h člena, 51.k, 51.o, 51.p, 51.r, 51.s, 51.š, 51.t, 51.u, 51.v, 51.z in 51.ž člena zakona, 16. in 17. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. maja 2010.

Vloge v akreditacijskih, evalvacijskih in habilitacijskih postopkih v skladu z Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 119/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/07 – ZŠtip, 15/08 – odločba US in 64/08) se vlaga do 31. decembra 2009 pri Svetu Republike Slovenije za visoko šolstvo. Po prenehanju delovanja Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo o njih odloči svet agencije.

V postopkih iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe 14., 16., 32., 32.a, 33.b, 39., 48., 49., 50., 50.a, 50.b, 50.c, 51., 56. in 80. člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 119/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/07 – ZŠtip, 15/08 – odločba US in 64/08) in na njihovi podlagi izdani predpisi ministra, pristojnega za visoko šolstvo, ter akti Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo, ki so bili izdani do uveljavitve tega zakona.

Vloge v postopkih v skladu s tem zakonom se vlagajo od 1. maja 2010 naprej.

Za visokošolske zavode in študijske programe, ki so na dan uveljavitve tega zakona javnoveljavni, se izpolnjevanje pogojev za izvajanje visokošolske dejavnosti in njihovo kakovost v postopkih akreditacije in zunanje evalvacije preverja skladno s tem zakonom.

Če je 1. maja 2010 za visokošolski zavod preteklo več kot sedem let od dokončnosti strokovnega mnenja Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo, mora visokošolski zavod vložiti vlogo za postopek podaljšanja akreditacije skladno s tem zakonom najkasneje do 1. novembra 2010.

Ne glede na roke izvedbe postopka iz 51.r člena zakona, agencija izvede postopke za podaljšanje akreditacije za visokošolske zavode iz prejšnjega odstavka, v skladu s svojim načrtom dela, vendar najkasneje do 31. decembra 2012.

Za študijske programe, akreditirane pred 11. junijem 2004 ni treba vložiti vloge za postopek podaljšanja akreditacije.

Če je 1. maja 2010 za visokošolski zavod preteklo manj kot sedem let od prejema strokovnega mnenja Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo, mora visokošolski zavod vložiti vlogo za postopek podaljšanja akreditacije visokošolskega zavoda oziroma študijskega programa skladno s tem zakonom. Enako velja za študijske programe, akreditirane po 11. juniju 2004.

24. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – ZViS-H (Uradni list RS, št. 78/11) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

8. člen

Podatki iz evidenc iz 81.f in 81.g člena zakona se zbirajo od študijskega leta 2012/2013. Podatki iz evidence iz 81.h člena zakona se zbirajo od študijskega leta 2011/2012.

Evidence iz prve, druge in tretje alineje drugega odstavka 81.c člena zakona se vzpostavijo najkasneje do 31. 12. 2011.

Evidenci iz šeste in sedme alineje drugega odstavka 81.c člena zakona se vzpostavita do 30. 6. 2012.

Prijavi iz tretjega odstavka 81.c člena zakona se prvič uporabita za študijsko leto 2012/2013.

9. člen

Ne glede na določbe prvega odstavka 82.a člena zakona se za študijske programe, sprejete pred 11. 6. 2004, za obdobje do študijskega leta 2010/2011 zberejo najmanj podatki iz 1. do 8., 10. do 12., 27. do 29., 32., 34. in 38. točke prvega odstavka 81.d člena zakona.

Ne glede na določbe prvega odstavka 82.a člena zakona se za študijske programe, sprejete po 11. 6. 2004, za obdobje do študijskega leta 2010/2011 ne zberejo podatki iz 16. točke prvega odstavka 81.d člena zakona.

Ne glede na določbe drugega odstavka 82.a člena zakona se za študente za obdobje do študijskega leta 2011/2012 in diplomante do leta 2011 zberejo najmanj podatki iz 1. do 7., 9. do 12., 14. do 18. in 21. točke prvega odstavka 81.e člena zakona.

10. člen

Visokošolski zavodi uskladijo svoje statute in druge interne akte z 81., 81.a, 81.b in 83. členom zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Študentski domovi uskladijo svoje statute in druge interne akte z 81.b in 83. členom zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

11. člen

Evidence iz 81. in 81.a člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 119/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/07 – ZŠtip, 15/08 – odločba US, 64/08, 86/09, 62/10 – ZUPJS in 34/11 – odločba US; v nadaljnjem besedilu: ZViS) morajo visokošolski zavodi uskladiti z določbami tega zakona v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi, in sicer prvič za študijsko leto 2011/2012.

Evidence iz 81.b člena ZViS morajo visokošolski zavodi in študentski domovi, ki vodijo postopke glede subvencioniranja bivanja, vzpostaviti v skladu z določbami tega zakona za študijsko leto 2012/2013.

12. člen

Minister, pristojen za visoko šolstvo, uskladi Pravidnik o razpisu za vpis in izvedbi vpisa v visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 7/10 in 3/11), Pravidnik o subvencioniranju bivanja študentov (Uradni list RS, št. 22/01, 35/06, 75/08 in 97/10) in Pravidnik o razvidu visokošolskih zavodov (Uradni list RS, št. 46/05) s tem zakonom najpozneje v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

13. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

BANKA SLOVENIJE

1407. Sklep o poročanju podružnic bank držav članic

Na podlagi prvega odstavka 31. člena in tretjega odstavka 13. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo in 59/11) in prvega odstavka 234. člena v povezavi s 1. točko tretjega odstavka 97. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo (52/11 – popravek), 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11 in 85/11) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o poročanju podružnic bank držav članic

1. člen

(Splošne določbe)

(1) Ta sklep določa način poročanja podružnic bank držav članic (v nadaljevanju: podružnic), ki na območju Republike Slovenije opravljajo bančne oziroma vzajemno priznane finančne storitve, zaradi izvrševanja pristojnosti in nalog Banke Slovenije na področju denarne politike, spremljanja likvidnostnega tveganja, statistike in uresničevanja jamstva za vloge (1. točka tretjega odstavka 97. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo (52/11 – popravek), 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11 in 85/11; v nadaljevanju: ZBan-1)).

(2) Ne glede na določbe tega sklepa morajo podružnice na zahtevo Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (prvi odstavek 234. člena ZBan-1).

(3) Ne glede na določbe tega sklepa veljajo za podružnico vse določbe drugih zakonov in na tej podlagi izdanih podzakonskih predpisov, ki sicer veljajo za banke s sedežem v Republiki Sloveniji in katerih namen je zaščita javnih koristi (2. točka drugega odstavka 97. člena ZBan-1).

(4) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen

(Poročanje zaradi spremljanja likvidnostnega tveganja)

Podružnica mora poročati o količnikih likvidnosti v skladu s Sklepom o minimalnih zahtevah za zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/07, 55/07, 83/07, 74/11 in 26/12) in v skladu z Navodilom za izvajanje Sklepa o minimalnih zahtevah za zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/07, 55/07, 112/08, 44/09 in 78/09).

3. člen

(Poročanje za statistične namene)

(1) Podružnica mora poročati v skladu s Sklepom o poročanju monetarnih finančnih institucij (Uradni list RS, št. 46/09 in 79/11) ter Navodilom za izvajanje Sklepa o poročanju monetarnih finančnih institucij z dne 12. decembra 2011 in navodilom o spremembah tega navodila z dne 5. marca 2012, objavljenih na spletni strani Banke Slovenije.

(2) Podružnica mora poročati v skladu s Sklepom o obveznosti poročanja o poslovanju s tujino (Uradni list RS, št. 107/08) in Navodilom za izvajanje sklepa o obveznosti poročanja o poslovanju s tujino (Uradni list RS, št. 107/08, 36/09, 81/09, 81/10 in 103/11) ter Navodilom o poročanju o poslih z vrednostnimi papirji (Uradni list RS, št. 107/08).

(3) Podružnica mora poročati o oceni izgub iz kreditnega tveganja v skladu s Sklepom o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/07, 102/08, 3/09 in 29/12) in Navodilom za izvajanje Sklepa o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/12) oziroma na obrazcih RAZ-1 in RAZ-2. Na obrazcu RAZ-1 se izpolnijo le stolpci od 1 do 10 ter stolpci 14, 21, 32 in 33.

(4) Če podružnica opravlja menjalniške posle, kakor so opredeljeni v Zakonu o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 16/08 in 85/09), mora poročati v skladu s Sklepom o opravljanju menjalniških poslov (Uradni list RS, št. 91/09 in 100/11) in Navodilom za izvajanje Sklepa o opravljanju menjalniških poslov (Uradni list RS, št. 91/09 in 100/11).

(5) Če je podružnica obveznik po 1. točki Sklepa o pošiljanju podatkov o uporabi sodobnih plačilnih instrumentov (Uradni list RS, št. 135/03), mora poročati v skladu z Navodilom za izvajanje Sklepa o pošiljanju podatkov o uporabi sodobnih plačilnih instrumentov (Uradni list RS, št. 90/06, 31/07, 54/10 in 92/10).

(6) Podružnica mora poročati o medbančnih depozitih v skladu s Sklepom o poročanju o medbančnih depozitih (Uradni list RS, št. 103/06) in v skladu z Navodilom o vsebini in načinu poročanja o medbančnih depozitih (Uradni list RS, št. 105/06 in 27/07).

(7) Podružnica mora poročati v skladu s Sklepom o poročanju učinkovitih obrestnih mer bank in hranilnic v skladu z Zakonom o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 18/08 in 72/10).

(8) Podružnica mora poročati v skladu s Sklepom o pogojih, ki jih mora izpolnjevati bančni kreditni posrednik (Uradni list RS, št. 72/10).

4. člen

(Poročanje za uresničevanje jamstva za vloge)

(1) Če se podružnica na podlagi četrtega odstavka 98. člena ZBan-1 vključi v sistem zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji za dopolnitev ravni oziroma obsega jamstva, ki velja v državi sedeža banke, mora poročati podatke, ki jih ob vključitvi v sistem zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji določi Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena podružnica polletno poroča o številu vlagateljev pri podružnici, katerih vloge so zajamčene po sistemu zajamčenih vlog v državi sedeža banke, in o skupnem znesku njihovih zajamčenih vlog, ločeno za fizične in pravne osebe.

(3) Rok za predložitev poročila iz prvega in drugega odstavka tega člena je po stanju ob koncu junija najkasneje do konca julija tekočega leta, po stanju ob koncu decembra pa najkasneje do konca januarja naslednjega leta.

5. člen

(Prenehanje veljavnosti sklepa)

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati Sklep o poročanju podružnic bank držav članic (Uradni list RS, št. 28/07).

6. člen

(Uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 30. aprila 2012

Marko Kranjec l.r.
Predsednik
Sveta Banke Slovenije

OBČINE

GORJE

1408. Spremembe in dopolnitve Statuta Občine Gorje

Na podlagi 64. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10) je Občinski svet Občine Gorje na 1. izredni seji dne 24. 4. 2012 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
STATUTA****Občine Gorje**

1. člen

V 84. členu Statuta Občine Gorje (Uradni list RS, št. 3/07, 107/10) (v nadaljevanju: Statut) se črta določilo četrte alineje drugega odstavka.

2. člen

87. člen Statuta se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Na področju gospodarskih javnih služb občina zagotavlja:

- oskrbo s pitno vodo,
- odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,
- zbiranje komunalnih odpadkov,
- prevoz komunalnih odpadkov,
- obdelava mešanih komunalnih odpadkov,
- odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov,
- urejanje in čiščenje javnih površin,
- vzdrževanje občinskih javnih cest,
- pomoč, oskrba in namestitve zapuščenih živali v zavetišču,
- in na drugih področjih, če tako določa zakon.«

3. člen

Besedilo prvega odstavka 113. člena Statuta se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Statut, odloki in drugi predpisi občine morajo biti objavljeni v uradnem glasilu občine – Uradnem glasilu slovenskih občin in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.«

4. člen

Spremembe in dopolnitve Statuta Občine Gorje začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 9000-1/2012-2
Gorje, dne 24. aprila 2012

Župan
Občine Gorje
Peter Torkar l.r.

1409. Odlok o lokalnih gospodarskih javnih službah v Občini Gorje

Na podlagi določil 21. in 61. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 Odl. US: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/08, 100/08 Odl. US: U-I-427/06-9, 79/09, 51/10), 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98, 127/06,

38/10 – ZUKN, 57/11) in 16. člena Statuta Občine Gorje (Uradni list RS, št. 3/07, 107/10) je Občinski svet Občine Gorje na 1. izredni seji dne 24. 4. 2012 sprejel

ODLOK

**o lokalnih gospodarskih javnih službah
v Občini Gorje**

1. Splošne določbe

1. člen

(vsebina odloka)

Ta odlok ureja lokalne gospodarske javne službe v Občini Gorje, način njihovega izvajanja, strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge, varstvo uporabnikov, financiranje lokalnih gospodarskih javnih služb in druga vprašanja v zvezi z izvajanjem lokalnih gospodarskih javnih služb v Občini Gorje (v nadaljevanju: občina).

2. člen

(lokalne gospodarske javne službe)

Kot lokalne gospodarske javne službe se opravljajo dejavnosti, ki so z zakonom določene kot obvezne lokalne gospodarske javne službe in dejavnosti, ki so kot izbirne lokalne gospodarske javne službe določene s tem odlokom.

2. Način opravljanja lokalnih gospodarskih javnih služb

3. člen

(način opravljanja lokalnih gospodarskih javnih služb)

(1) Lokalne gospodarske javne službe se opravljajo na podlagi predpisanih tehničnih, oskrbovalnih, stroškovnih, organizacijskih in drugih standardov ter normativov, ki jih predpišejo vlada in pristojna ministrstva.

(2) Občina s posamičnimi odloki podrobneje uredi način opravljanja posamezne ali več lokalnih gospodarskih javnih služb oziroma podrobneje določi:

- organizacijsko in prostorsko zasnovo njihovega opravljanja po vrstah in številu izvajalcev (v režijskem obratu, javnem gospodarskem zavodu, javnem podjetju, na podlagi koncesije),
- vrsto in obseg javnih dobrin ter njihovo prostorsko razporeditev,
- pogoje za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- pravice in obveznosti uporabnikov,
- vire financiranja gospodarskih javnih služb in načinov njihovega oblikovanja,
- vrsto in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje lokalne gospodarske javne službe, ki so v lasti občine ter del javne lastnine, ki je javno dobro in varstvo, ki ga uživa,
- druge elemente pomembne za opravljanje in razvoj lokalne gospodarske javne službe.

3. Lokalne gospodarske javne službe

4. člen

(obvezne in izbirne lokalne gospodarske javne službe)

(1) Lokalne gospodarske javne službe so obvezne in izbirne.

(2) Obvezne lokalne gospodarske javne službe so določene z zakonom in s tem odlokom.

(3) Izbirne lokalne gospodarske javne službe so določene s tem odlokom.

5. člen

(obvezne gospodarske javne službe)

(1) Na območju občine se kot obvezne lokalne gospodarske javne službe opravljajo naslednje dejavnosti:

1. oskrba s pitno vodo,
2. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,
3. zbiranje komunalnih odpadkov,
4. prevoz komunalnih odpadkov,
5. obdelava mešanih komunalnih odpadkov,
6. odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov,
7. urejanje in čiščenje javnih površin,
8. vzdrževanje občinskih javnih cest,
9. pomoč, oskrba in namestitvev zapuščenih živali v zavetišču.

(2) Kot obvezne lokalne gospodarske javne službe se opravljajo tudi dejavnosti, ki niso določene v prejšnjem odstavku, če tako določa zakon.

6. člen

(izbirne lokalne gospodarske javne službe)

Na območju občine se kot izbirne lokalne gospodarske javne službe opravljajo naslednje dejavnosti:

1. upravljanje s pokopališči, urejanje ter vzdrževanje pokopališč in pogrebne storitve,
2. vzdrževanje prometnih površin, objektov in naprav na, ob ali nad vozišči državnih cest, ki so v funkciji javnih površin naselja,
3. varstvo pred požarom,
4. oskrba z energetskimi plini iz omrežja.

7. člen

(območje opravljanja lokalnih gospodarskih javnih služb)

Lokalne gospodarske javne službe iz 5. in 6. člena tega odloka se opravljajo na celotnem območju občine, če s tem odlokom ali odlokom iz 3. člena tega odloka za posamezno lokalno gospodarsko javno službo ni drugače določeno.

8. člen

(javne dobrine)

(1) Javne dobrine, ki se zagotavljajo z lokalnimi gospodarskimi javnimi službami, so pod enakimi pogoji določenimi z zakonom ali odlokom občine dostopne vsakomur.

(2) Uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z obveznimi lokalnimi gospodarskimi javnimi službami, je za uporabnike obvezna, če zakon ali na njegovu podlagi izdan predpis za posamezne primere ne določa drugače.

(3) Uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z izbirnimi lokalnimi gospodarskimi javnimi službami, za uporabnike ni obvezna, če zakon ali odlok občine za posamezne primere ne določa drugače.

4. Oblike zagotavljanja javnih služb

9. člen

(oblike zagotavljanja javnih služb)

Občina zagotavlja lokalne gospodarske javne službe skladno s 3. členom tega odloka v naslednjih oblikah:

- v javnem podjetju,
- z dajanjem koncesij.

4.1 Javno podjetje

10. člen

(javno podjetje)

(1) Javno podjetje se ustanovi za opravljanje ene ali več lokalnih gospodarskih javnih služb večjega obsega ali kadar

to narekuje narava monopolne dejavnosti, ki je določena kot lokalna gospodarska javna služba, gre pa za dejavnost, ki jo je mogoče opravljati kot profitno.

(2) Ustanovitev javnega podjetja, razmerja v javnem podjetju in njegovo delovanje ter druge zadeve v zvezi z javnim podjetjem se opredelijo s posebnim odlokom.

(3) Ustanoviteljske pravice v javnem podjetju izvršuje občinski svet. V primeru, da so poleg občine ustanoviteljice javnega podjetja tudi druge občine, se lahko izvajajo ustanoviteljske pravice preko posebnega skupnega organa za izvajanje ustanoviteljskih pravic, ki ga v skladu z določili zakona, ki ureja lokalno samoupravo, ustanovijo ustanoviteljice javnega podjetja.

(4) V soglasju z ustanoviteljem lahko javno podjetje pogodbeno izvaja gospodarske javne službe ali druge dejavnosti tudi za druge občine, ki niso ustanoviteljice javnega podjetja.

(5) Občina opravlja v javnem podjetju lokalne gospodarske javne službe iz 1., 4., 7. in 8. točke prvega odstavka 5. člena in 1. ter 2. točko 6. člena tega odloka.

4.2 Koncesija

11. člen

(koncesija)

(1) Za opravljanje posamezne lokalne gospodarske javne službe lahko občina podeli koncesijo pravni ali fizični osebi, ki je registrirana za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesije in izpolnjuje pogoje za opravljanje lokalne gospodarske javne službe, ki je predmet koncesije.

(2) Koncesija za opravljanje posamezne lokalne gospodarske javne službe se podeli na podlagi koncesijskega akta.

(3) Občina lahko podeli koncesijo za opravljanje lokalne gospodarske javne službe za celotno območje občine ali za del območja občine.

(4) Za pridobivanje koncesionarjev, koncesijsko pogodbo, prenehanje koncesijskega razmerja, prenos koncesije, obvezno koncesijo, višjo silo, odgovornost koncesionarja za ravnanja zaposlenih in odgovornost koncedenta za ravnanje koncesionarja in ostala vprašanja v tej zvezi se uporabljajo določila zakona, ki ureja področje gospodarskih javnih služb.

(5) Občina podeli koncesijo za opravljanje lokalnih gospodarskih javnih služb iz 2., 5., in 6. točke prvega odstavka 5. člena in 4. točke 6. člena tega odloka.

12. člen

(javni razpis)

(1) Koncesija se podeli na podlagi javnega razpisa, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Javni razpis vsebuje najmanj naslednje elemente:

- predmet koncesije,
- območje, za katero se podeljuje koncesija,
- pogoje za koncesijo,
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
- pričetek in trajanje koncesije,
- merila za izbiro koncesionarja,
- druge elemente določene s predpisi in koncesijskim aktom.

(3) Rok za prijavo na javni razpis ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od 60 dni.

13. člen

(izbira koncesionarja)

(1) O izbiri koncesionarja odloči direktor občinske uprave z upravno odločbo.

(2) O pritožbi zoper odločbo direktorja občinske uprave odloča župan.

(3) Koncesijsko pogodbo z izbranim koncesionarjem sklene v imenu občine župan.

5. Strokovno tehnične, organizacijske in razvojne naloge

14. člen

(strokovno tehnične, organizacijske in razvojne naloge)

(1) Strokovno tehnične, organizacijske in razvojne naloge na področju lokalnih gospodarskih javnih služb v občini opravlja občinska uprava.

(2) Občinska uprava opravlja s področja lokalnih gospodarskih javnih služb zlasti naloge, ki se nanašajo na:

– razvoj, načrtovanje in pospeševanje lokalnih gospodarskih javnih služb,

– investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje lokalnih gospodarskih javnih služb,

– informacijske baze za potrebe občinskih gospodarskih javnih služb,

– postopke ustanavljanja in organiziranja javnih podjetij, javnih gospodarskih zavodov in režijskih obratov,

– postopke podeljevanja koncesij in izbire koncesionarjev, – strokovni nadzor nad izvajalci lokalnih gospodarskih javnih služb,

– strokovne, tehnične in organizacijske naloge v zvezi z javnimi razpisi za izbiro izvajalcev za koncesionirane lokalne gospodarske javne službe,

– strokovne, tehnične in organizacijske naloge v zvezi s financiranjem lokalnih gospodarskih javnih služb,

– določanje pogojev in dajanje soglasij k dovoljenjem za posege v prostor in okolje, če ti zadevajo infrastrukturne objekte in naprave lokalnih gospodarskih javnih služb, če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce lokalnih gospodarskih javnih služb,

– dajanje predpisanih dovoljenj za priključitev na infrastrukturne objekte in naprave lokalnih gospodarskih javnih služb, če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce lokalnih gospodarskih javnih služb.

(3) Naloge iz prve, druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka se lahko poveri za to usposobljeni organizaciji ali podjetju.

6. Varstvo uporabnikov javnih dobrin

15. člen

(varstvo uporabnikov javnih dobrin)

Za varstvo uporabnikov javnih dobrin skrbi Komisija za varstvo pravic uporabnikov javnih dobrin, ki jo ustanovi občinski svet s posebnim aktom.

16. člen

(komisija za varstvo uporabnikov javnih dobrin)

Komisija za varstvo pravic uporabnikov javnih dobrin iz naslova varstva uporabnikov po tem odloku:

– zastopa in usklajuje interese občanov in predlaga skupne predloge občinskemu svetu občine in županu občine,

– zastopa interese občanov v zvezi z načrtovanjem, financiranjem in financiranjem javnih služb in s tem povezanih objektov in naprav v razmerju do občine.

17. člen

(dolžnost sklenitve pogodbe)

V primeru kršitve dolžnosti sklenjene pogodbe s strani izvajalca lokalne gospodarske javne službe, lahko uporabnik od upravnega organa občine zahteva izdajo odločbe, s katero naj ta odloči o njegovi pravici, za katero meni, da je kršena, in naloži izvajalcu ustrezno ravnanje.

18. člen

(pripombe in predlogi Komisije za varstvo pravic uporabnikov javnih dobrin)

(1) Občinski svet in župan sta dolžna obravnavati pripombe in predloge Komisije za varstvo pravic uporabnikov javnih dobrin iz naslova varstva uporabnikov po tem odloku.

(2) Občinski svet je dolžan obvestiti Komisijo za vloge, pritožbe in varstvo pravic uporabnikov javnih dobrin o svojih stališčih in ukrepih v skladu s poslovníkom o svojem delu, župan pa najkasneje v roku 30 dni od dneva, ko je prejel njegovo pripombo ali predlog.

7. Financiranje lokalnih gospodarskih javnih služb

19. člen

(financiranje lokalnih gospodarskih javnih služb)

Lokalne gospodarske javne službe se financirajo:

– s ceno javnih dobrin,

– iz proračunskih sredstev,

– iz drugih virov določenih z zakonom ali odlokom občine.

20. člen

(cena proizvoda ali storitve)

(1) Za uporabo javnih dobrin, ki so glede na posameznega uporabnika ali glede na določljive skupine uporabnikov izmerljive, plačujejo uporabniki ceno proizvoda ali storitve, ki je lahko tudi v obliki tarife, takse, nadomestila ali povračila.

(2) Če se oblikujejo ali določajo na način in po postopku, ki ga določa zakon in na njegovi podlagi sprejeti podzakonski akt ali odlok občine v skladu z zakonom.

(3) Cene se lahko določijo diferencirano po kategoriji uporabnikov in količini porabljenih in nujenih javnih dobrin.

(4) Cene se lahko subvencionirajo. Z aktom, s katerim se odloči o subvencioniranju cene, se določita tudi višina in vir subvencij. Subvencije so lahko diferencirane po kategorijah uporabnikov in količini porabljenih in nujenih javnih dobrin.

21. člen

(proračunsko financiranje)

Iz sredstev proračuna se financirajo gospodarske javne službe, s katerimi se zagotavljajo javne dobrine, katerih uporabniki niso določljivi ali katerih uporaba ni izmerljiva.

8. Prehodne in končne določbe

22. člen

(uskladitev predpisov)

(1) Občina je dolžna uskladiti predpise in sprejeti nove predpise v skladu s tem odlokom najkasneje v roku dvanajstih mesecev po uveljavitvi tega odloka.

(2) Do uskladitve in uveljavitve novih predpisov izdanih na podlagi drugega odstavka 3. člena tega odloka ostanejo v veljavi odloki sprejeti na podlagi Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Gorje (Uradni list RS, št. 19/10).

23. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehata veljati Odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Gorje (Uradni list RS, št. 19/10).

24. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 9000-1/2012-3

Gorje, dne 24. aprila 2012

Župan
Občine Gorje
Peter Torkar l.r.

1410. Odlok o načinu opravljanja obvezne lokalne gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Gorje

Na podlagi 62. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10), 149. člena Zakona o varstvu okolja /ZVO-1/ (Uradni list RS, št. 39/06 – UPB1, 49/06 – ZMetD, 66/06 Odl. US: U-I-51/06-10, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1, 108/09), 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN, 57/11), 3. člena Zakona o prekrških /ZP-1/ (Uradni list RS, št. (Uradni list RS, št. 29/11 – UPB8), Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11) in 16. člena Statuta Občine Gorje (Uradni list RS, št. 3/07, 107/10) je Občinski svet Občine Gorje na 1. izredni seji dne 24. 4. 2012 sprejel

O D L O K

o načinu opravljanja obvezne lokalne gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Gorje

1. Splošne določbe

1. člen

(uporaba izrazov)

V odloku uporabljeni izrazi v slovnični obliki za moški spol se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

2. člen

(javna služba)

Ta odlok določa način opravljanja obvezne lokalne gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov, prevoza komunalnih odpadkov, obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: javna služba) na območju Občine Gorje (v nadaljevanju: občina).

3. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se določa način opravljanja javne službe, ki obsega:

1. organizacijsko in prostorsko zasnovo opravljanja javne službe,
2. vrsto in obseg storitev javne službe ter njihovo prostorsko razporeditev,
3. pogoje za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe,
4. pravice in obveznosti uporabnikov storitev javne službe,
5. vire financiranja javne službe in način njihovega oblikovanja,
6. vrsto objektov in naprav, potrebnih za izvajanje javne službe, ki so lastnina občine,
7. cene storitev javne službe,
8. javna pooblastila izvajalca javne službe,
9. nadzor nad izvajanjem javne službe,
10. kazenske določbe,
11. druge elemente, pomembne za opravljanje in razvoj javne službe.

4. člen

(cilji ravnanja s komunalnimi odpadki)

Cilji ravnanja s komunalnimi odpadki po tem odloku so:
 – omogočiti povzročiteljem komunalnih odpadkov dostop do storitev javne službe;
 – zagotoviti učinkovito izločanje ločenih frakcij komunalnih odpadkov;
 – zagotoviti obdelavo mešanih komunalnih odpadkov preden se jih odstrani z odlaganjem na odlagališču nenevarnih odpadkov oziroma preda v sežig;

- zagotoviti v največji meri predelavo in ponovno uporabo ločenih frakcij komunalnih odpadkov, predvsem pa odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki;
- uveljavitev načela 'stroške plača povzročitelj komunalnih odpadkov';
- zagotoviti izdelavo in sprejem letnih in dolgoročnih programov ukrepov na področju ravnanja s komunalnimi odpadki.

5. člen

(uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z izvajanjem javne službe iz prvega člena tega odloka, ki niso posebej urejena s tem odlokom, se uporabljajo predpisi s področja ravnanja s komunalnimi odpadki.

6. člen

(pojmi)

V tem odloku uporabljeni pojmi imajo enak pomen, kot je določen v predpisih s področja ravnanja s komunalnimi odpadki.

7. člen

(strokovno tehnične, organizacijske in razvojne naloge)

(1) Strokovno tehnične, organizacijske in razvojne naloge na področju opravljanja dejavnosti javne službe so naloge, ki se nanašajo zlasti na:

- razvoj, načrtovanje in pospeševanje dejavnosti javne službe,
- investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami potrebnimi za izvajanje dejavnosti javne službe,
- strokovni nadzor nad izvajalcem javne službe,
- financiranje dejavnosti javne službe,
- opravljanje drugih nalog določenih z zakonom.

(2) Naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja pristojni organ občinske uprave.

(3) Naloge iz prve in druge alineje prvega odstavka tega člena se lahko poveri izvajalcu javne službe.

(4) Izvajalec javne službe mora vzpostaviti, voditi in vzdrževati kataster komunalnih naprav v skladu s predpisi. Stroški se krijejo iz proračunskih sredstev občine.

8. člen

(subsidiarno ukrepanje)

(1) Občina skrbi za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja zaradi ravnanja s komunalnimi odpadki in krije stroške odprave teh posledic, če jih ni mogoče naprtiti določenim ali določljivim povzročiteljem ali ni pravne podlage za naložitev obveznosti povzročitelju obremenitve ali posledic ni mogoče drugače odpraviti.

(2) Izvajalec javne službe je v primeru iz prejšnjega odstavka dolžan na račun občine zagotoviti zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov, ki povzročajo čezmerno obremenitev okolja ter oddajo teh odpadkov v obdelavo.

(3) Če se v primeru iz prvega odstavka tega člena povzročitelj ugotovi kasneje, ima občina pravico in dolžnost izterjati vračilo stroškov iz prejšnjih odstavkov.

2. Organizacijska in prostorska zasnova opravljanja javne službe

9. člen

(oblika opravljanja javne službe)

(1) Javna služba zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov iz drugega člena tega odloka se opravlja v obliki javnega podjetja na celotnem območju občine v obsegu in pod pogoji, določenimi s tem odlokom.

(2) Javna služba obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov se opravlja s podelitvijo koncesije na celotnem

območju občine v obsegu in pod pogoji, določenimi s tem odlokom.

3. Vrsta in obseg storitev javne službe ter njihova prostorska razporeditev

3.1. Vrsta in obseg storitev javne službe

10. člen

(vrsta in obseg storitev javne službe)

(1) Javna služba po tem odloku obsega storitve zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov, obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov, ki jih njihovi imetniki prepuščajo izvajalcu javne službe, in sicer:

- storitve prevzemanja komunalnih odpadkov na prevzemnih mestih, zbiralnicah ločenih frakcij in zbirnih centrih;
- storitve prevoza prevzetih komunalnih odpadkov zaradi oddaje v nadaljnjo obdelavo in do odlagališča za nenevarne odpadke;

- storitve obdelave mešanih komunalnih odpadkov (ki vključuje sortiranje, s katerimi se spreminja lastnosti odpadkov z namenom zmanjšanja prostornine ali teže odpadkov pred njihovim odlaganjem, z namenom zmanjšanja biološko razgradljivih snovi v odpadkih, z namenom zmanjšanja nevarnih lastnosti, lažjega ravnanja z njimi ali povečanja možnosti za njihovo predelavo);

- storitve predhodnega skladiščenja komunalnih odpadkov zaradi oddaje odpadkov v nadaljnjo obdelavo ali odlaganje, vključno s prevozom preostankov odpadkov po obdelavi iz prejšnje alineje na odlagališče za nenevarne odpadke;

- storitve skladiščenja odpadkov pri izvajalcu obdelave do njihove predelave ali odstranjevanja;

- storitve odlaganja ostankov predelave in odstranjevanja komunalnih odpadkov na odlagališču nenevarnih odpadkov.

(2) Storitve iz prejšnjega odstavka so v okviru opravljanja javne službe kot javne dobrine zagotovljene vsakomur pod enakimi pogoji.

11. člen

(uporabniki storitev javne službe)

(1) Uporaba storitev iz prejšnjega člena je obvezna za vse uporabnike storitev javne službe. Vsak izvorni povzročitelj se mora obvezno vključiti v sistem ravnanja z odpadki in ločevati odpadke na izvoru, skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje s posameznimi vrstami odpadkov, tem odlokom in tehničnim pravilnikom.

(2) Uporabnik storitev javne službe je vsak imetnik komunalnih odpadkov, ki ima ne glede na pravni temelj:

- pravico do uporabe stavbe ali dela stavbe, v kateri stalno ali začasno ali občasno prebiva ali deluje ena ali več oseb;

- pravico do uporabe objekta ali dela objekta, v ali na katerem se opravlja storitvena ali proizvodna dejavnost;

- pravico do upravljanja objekta v javni rabi, v katerem se povzroča nastajanje komunalnih odpadkov.

(3) Kot dokazilo, da ima imetnik odpadkov pravico do uporabe stavbe ali objekta, se šteje zlasti dokazilo o lastništvu, najemna in podnajemna pogodba ali pisno soglasje lastnika oziroma upravljavca stavbe ali objekta. Imetnik odpadkov je dolžan obvestiti izvajalca javne službe o pridobitvi statusa uporabnika iz prejšnjega odstavka v roku osmih dni od izpolnitve predpisanih pogojev.

(4) Če je imetnikov pravice do uporabe nepremičnin iz drugega odstavka tega člena več, imajo skupaj nerazdelno pravice in obveznosti uporabnika storitev javne službe.

(5) Če v skladu s prejšnjimi odstavki ni mogoče določiti uporabnika storitev javne službe, je uporabnik storitev javne službe lastnik stavbe ali dela stavbe oziroma objekta ali dela objekta, v kateri stalno ali začasno prebiva ena ali več oseb oziroma v ali na katerem se opravlja storitvena ali proizvodna de-

javnost ali objekta v javni rabi, ki povzroča nastajanje odpadkov. Če je lastnikov nepremičnine več, imajo skupaj nerazdelno (solidarno) pravice in obveznosti uporabnika storitev javne službe.

(6) Imetniki odpadkov, ki na podlagi prejšnjih odstavkov izpolnjujejo pogoje za pridobitev statusa uporabnika glede več nepremičnin na območju občine, so za vsako nepremičnino posebej dolžni uporabljati storitve javne službe po tem odloku.

(7) Zavezanci za plačilo storitev javne službe postanejo uporabniki z vzpostavitvijo statusa iz drugega odstavka tega člena.

(8) Začasni izostanek uporabe objekta, za katerega se obračunavajo storitve po tem odloku, zavezanca na odvezuje plačila storitve javne službe.

(9) za objekte, na katerih je posest opuščena, ni obveznosti po tem odloku. Breme dokazovanja dejstva iz prejšnjega stavka je na strani lastnika.

(10) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, morajo z izvajalcem skleniti pogodbo o ravnanju s komunalnimi odpadki, v kateri se dogovorijo o načinu zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov. Navedene osebe morajo pogodbo skleniti v fazi pridobivanja uporabnega dovoljenja, najkasneje pa v roku 30 dni od začetka opravljanja dejavnosti.

3.1.1. Zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov

12. člen

(ločeno zbiranje komunalnih odpadkov)

(1) Izvajalec javne službe je dolžan zagotoviti, da se v okviru javne službe ločeno zbirajo in prevzemajo naslednje ločene frakcije komunalnih odpadkov:

- papir in karton, vključno z drobno odpadno embalažo iz papirja ali kartona,

- drobna odpadna embalaža iz stekla,
- drobna odpadna embalaža iz plastike ali sestavljenih materialov,

- drobna odpadna embalaža iz kovine,
- biološki odpadki (biološko razgradljivi kuhinjski odpadki in zeleni vrtni odpad),

- mešana odpadna komunalna embalaža zbrana od vrat do vrat,

- kosovni odpadki,
- nenevarni odpadki.

(2) Izvajalec javne službe mora zagotoviti, da se nevarne frakcije zbirajo ločeno od drugih ločeno zbranih frakcij komunalnih odpadkov.

(3) Ostanke komunalnih odpadkov, ki se ne zbirajo ločeno na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena, se zbirajo kot mešani komunalni odpadki.

(4) Imetniki odpadkov prepuščajo komunalne odpadke izvajalcu javne službe z odlaganjem v tipizirane in označene zabojnike, posode ali vreče, postavljene na prevzemnih mestih, zbiralnicah ločenih frakcij in zbirnih centrih pod pogoji in na način, ki so določeni s tem odlokom.

13. člen

(prevzemanje ločeno zbranih frakcij)

(1) Storitve prevzemanja ločenih frakcij obsegajo:

- redno prevzemanje odpadne embalaže zbrane po sistemu od vrat do vrat,

- redno prevzemanje mešanih komunalnih odpadkov od gospodinjstev ter pravnih in fizičnih oseb (s.p.),

- redno prevzemanje ločenih frakcij na prevzemnih mestih in v zbiralnicah ločenih frakcij,

- redno prevzemanje ločenih frakcij v zbirnih centrih,

- redno prevzemanje bioloških kuhinjskih odpadkov,

- redno prevzemanje zelenega vrtnega odpada,

- redno prevzemanje kosovnih odpadkov v zbirnih centrih in

- občasno prevzemanje kosovnih odpadkov na prevzemnih mestih kosovnih odpadkov.

(2) Storitve prevzemanja nevarnih frakcij obsegajo:

– redno prevzemanje nevarnih frakcij, ki jih povzročitelji komunalnih odpadkov oddajajo v zbirnem centru ali premičnih zbiralnicah nevarnih frakcij.

(3) Podrobneje se obseg in vsebina storitev ter način ločenega zbiranja odpadkov iz prvega in drugega odstavka tega člena določi z letnim programom ravnanja z ločeno zbranimi frakcijami, ki mora vsebovati podatke, določene s predpisom o ravnanju z ločeno zbranimi frakcijami. Program za vsako naslednje leto izdelata izvajalec javne službe zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in ga posreduje občini v potrditev najpозnejše do 15. oktobra v tekočem letu.

14. člen

(zbiralnice ločenih frakcij)

(1) Izvajalec javne službe mora za prevzemanje ločenih frakcij zagotoviti zbiralnice ločenih frakcij, ki morajo biti opremljene s tipiziranimi posodami ali zabojniki za prevzemanje ločenih frakcij komunalnih odpadkov iz 12. člena tega odloka.

(2) Zbiralnice ločenih frakcij so praviloma prostorsko razporejene:

– v urbanih ali večjih stanovanjskih naseljih najmanj ena zbiralnica na najmanj vsakih 500 prebivalcev;

– najmanj ena zbiralnica ob večjih trgovinah ali trgovskih centrih, zdravstvenih domovih, bolnišnicah, šolah in otroških vrtcih;

– najmanj ena zbiralnica v naseljih z manj kot 500 prebivalci.

(3) Iz zbiralnic se stalno, redno in nemoteno zagotavlja prevoz ločenih frakcij v zbirni center.

(4) Ne glede na določila prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, lahko izvajalec javne službe organizira prevzemanje ločenih frakcij po sistemu "od vrat do vrat". Na območju, kjer se vse ali del ločenih frakcij zbira po sistemu "od vrat do vrat" izvajalcu javne službe ni potrebno zagotoviti zbiralnic ločenih frakcij za tiste ločene frakcije, za katere je organizirano zbiranje "od vrat do vrat".

15. člen

(zbiralnice nevarnih frakcij)

(1) Izvajalec javne službe mora prevzemanje nevarnih frakcij zagotoviti v zbirnem centru, ki mora biti opremljen s tipiziranimi in označenimi posodami ali zabojniki za prevzemanje nevarnih frakcij komunalnih odpadkov.

(2) V zbirnem centru mora nevarne frakcije, ki jih oddajajo povzročitelji komunalnih odpadkov, prevzemati za ločeno zbiranje in začasno skladiščenje teh frakcij usposobljena oseba.

(3) V naseljih z več kot 1.000 prebivalci, v katerih ni zbiralnice nevarnih frakcij, se ločeno zbiranje nevarnih frakcij zagotavlja najmanj enkrat v koledarskem letu s premično zbiralnico nevarnih frakcij po v naprej določenem urniku, ki ga določi izvajalec javne službe.

(4) Če je premična zbiralnica iz prejšnjega odstavka tovarno vozilo, mora njegov postanek v posameznem naselju trajati vsaj tri ure.

(5) Izvajalec javne službe mora povzročitelje komunalnih odpadkov v naseljih iz drugega odstavka tega člena najmanj štirinajst dni pred ločenim zbiranjem nevarnih frakcij v premični zbiralnici obvestiti o času in načinu prevzema z obvestilom, objavljenim v sredstvih javnega obveščanja in na drug krajevno običajen način.

16. člen

(urejanje in vzdrževanje zbiralnic)

(1) Zbiralnice se uredijo na javnih površinah lokalnega pomena, ki so dostopne za transportna vozila, če se s tem ne ogroža njihova splošna raba. Kadar bi bila lahko zaradi ureditve zbiralnice ogrožena splošna raba javne površine, občina zagotovi drugo primerno javno površino. Če ekološkega otoka ni mogoče urediti na javni površini, se lahko uredi tudi

na zasebnem zemljišču, ki je dostopno za transportna vozila, če lastnik zemljišča poda pisno soglasje k ureditvi ekološkega otoka na njegovem zemljišču.

(2) Izvajalec javne službe opremi zbiralnico z zabojniki ali posodami za ločeno zbiranje komunalnih odpadkov. Tipi in oznake zabojnikov ali posod za posamezne ločene in nevarne frakcije ter označbe zbiralnic se določijo s tehničnim pravilnikom.

(3) Izvajalec javne službe mora zbiralnice vzdrževati tako, da:

– povzročitelji komunalnih odpadkov lahko nedvoumno ugotovijo, katere vrste frakcij se v zbiralnici zbirajo,

– se ločene frakcije prepuščajo in začasno hranijo tako, da je možna njihova ponovna uporaba, predelava ali odstranjevanje skladno s predpisi,

– na kraju zbiralnice ne prihaja do onesnaževanja okolja in

– lahko ločene frakcije prepuščajo vsi povzročitelji komunalnih odpadkov.

(4) Izvajalec javne službe mora prepuščene ločene frakcije in oddane nevarne frakcije v zbiralnicah redno prevzemati in jih v začasno skladiščenje, predelavo ali odstranjevanje odpremljati s tako opremljenimi vozili, da nakladanje in razkladanje odpadkov ne povzroča prašenja in povzroča čim manj hrupa, med prevozom pa ne prihaja do raztresanja odpadkov.

17. člen

(prevzemanje mešanih komunalnih odpadkov)

(1) Prevzemanje mešanih komunalnih odpadkov se opravlja na prevzemnih mestih, kjer so uporabniki dolžni po vnaprej določenem urniku prepustiti te odpadke izvajalcu javne službe v tipiziranih posodah in tipiziranih zabojnikih, ki so določeni s tehničnim pravilnikom.

(2) Druge posode, zabojniki ali tipizirane vrečke za prepuščanje mešanih komunalnih odpadkov, ki jih določa tehnični pravilnik, se lahko uporabijo samo, če iz objektivno opravičljivih razlogov (na primer zaradi nedostopnosti ali velike oddaljenosti od prevzemnega mesta ali izrednega povečanja količine odpadkov) ni mogoče uporabiti posode ali zabojnika iz prejšnjega odstavka. V teh primerih morajo uporabniki do prevzema hraniti odpadke pri sebi.

(3) Izvajalec javne službe mora zagotoviti prevzemanje mešanih komunalnih odpadkov na območju občine v skladu s sprejetim letnim programom ravnanja s komunalnimi odpadki.

18. člen

(velikost in število obveznih posod za posamezne uporabnike)

(1) Velikost in število obveznih posod oziroma zabojnikov za posamezne uporabnike odpadkov določi izvajalec javne službe tako, da stimulira ločeno zbiranje komunalnih odpadkov. Glede na pogostnost prevzemanja odpadkov iz tretjega odstavka prejšnjega člena se število obveznih posod ali zabojnikov in njihovo velikost določi z upoštevanjem predvidene najmanjše količine prepuščenih odpadkov in števila povzročiteljev odpadkov skladno z merili, določenimi s tehničnim pravilnikom.

(2) Kadar zaradi prostorskih ali tehničnih razlogov ni mogoče zagotoviti zadostnega števila prevzemnih mest za namestitev posod ali zabojnikov za vse uporabnike, se za zbiranje mešanih komunalnih odpadkov določijo skupne posode ali zabojniki, katerih število in velikost določi izvajalec javne službe skladno z merili, določenimi s tehničnim pravilnikom.

(3) Uporabniki so dolžni na svoje stroške zagotoviti nabavo in vzdrževanje tipiziranih posod, zabojnikov ali vrečk za prepuščanje mešanih komunalnih odpadkov na prevzemnih mestih.

(4) Če količina prepuščenih odpadkov redno presega prostornino posod ali zabojnikov za odpadke, lahko izvajalec javne službe določi ustrezno povečanje prostornine posode ali zabojnika oziroma povečanje števila posod ali zabojnikov.

19. člen

(prevzemna mesta)

(1) Prevzemna mesta se praviloma določijo na javnih površinah, če se s tem ne ogroža njihova splošna raba. Če prevzemnega mesta ni mogoče določiti na javni površini, se prevzemno mesto lahko določi tudi na zasebnem zemljišču uporabnika.

(2) Prevzemno mesto določi izvajalec javne službe v soglasju z uporabnikom. Če do soglasja ne pride, določi prevzemno mesto na predlog katere koli stranke pristojni organ občinske uprave.

(3) Prevzemno mesto je lahko od roba prometne poti smetarskega vozila oddaljeno največ 5 m ali je lahko izjemoma na drugih mestih, kar je določeno s tehničnim pravilnikom.

(4) Za prevzem odpadkov na prevzemnih mestih mora izvajalec javne službe zagotoviti primerna vozila za prevoz odpadkov.

20. člen

(zbirna mesta)

(1) V času do predvidenega prevzema komunalnih odpadkov se odpadki zbirajo v posodah ali zabojnikih, ki so nameščeni na zasebnih površinah ali v zasebnih prostorih pri uporabnikih (zbirna mesta). Uporabniki morajo zagotoviti, da se odpadki zbirajo na način, ki ne povzroča emisije vonjav in onesnaževanja okolice.

(2) Uporabnik mora pred predvidenim časom prevzemanja komunalnih odpadkov zagotoviti, da se posoda ali zabojnik prestavi z zbirnega mesta na prevzemno mesto, po prevzemu odpadkov pa prazne posode ali zabojnike takoj vrne na zbirno mesto.

(3) Če s tem soglašata izvajalec javne službe, so lahko prevzemna mesta hkrati tudi zbirna mesta.

21. člen

(zbirni center)

(1) V občini je treba zagotoviti najmanj en zbirni center. Zbirni center je namenjen vsem povzročiteljem, ki so vključeni v sistem ravnanja z odpadki na območju občine.

(2) V zbirnem centru izvajalec javne službe v okviru obratovalnega časa zagotavlja ločeno zbiranje v zabojnikih in posodah za naslednje frakcije:

- papir in karton vseh vrst in velikosti, vključno z odpadno embalažo iz papirja in kartona,
- steklo vseh velikosti in oblik, vključno z odpadno embalažo iz stekla,
- plastiko, vključno z odpadno embalažo iz plastike ali sestavljenih plastičnih materialov,
- odpadkov iz kovin, vključno z odpadno embalažo iz kovin,
- les, vključno z odpadno embalažo iz lesa,
- oblačila,
- tekstil,
- jedilno olje in maščobe,
- barve, črnila, lepila in smole, ki ne vsebujejo nevarnih snovi,
- detergenti, ki ne vsebujejo nevarnih snovi,
- baterije in akumulatorje, ki niso razvrščene v skupine 16 06 01, 16 06 02 ali 16 06 03 v klasifikacijskem seznamu odpadkov, določenem v predpisu o ravnanju z odpadki,
- električno in elektronsko opremo, ki ne vsebujejo nevarnih snovi,
- kosovne odpadke,
- zeleni vrtni odpad,
- biorazgradljive kuhinjske odpadke.

22. člen

(ureditev in vzdrževanje zbirnega centra)

(1) Izvajalec javne službe mora zbirni center urediti in vzdrževati tako, da:

- povzročitelji komunalnih odpadkov lahko nedvoumno ugotovijo, katere vrste frakcij se v zbirnem centru zbirajo,

- se ločeno zbrane frakcije v zbirnem centru oddajajo, razvrščajo in začasno hranijo tako, da je možna njihova ponovna uporaba, predelava ali odstranjevanje skladno s predpisi, in
- na kraju zbirnega centra in v njegovi okolici ne prihaja do onesnaževanja okolja.

(2) Izvajalec javne službe mora zagotavljati reden prevzem v zbirnem centru zbranih frakcij in jih v začasno skladiščenje, predelavo ali odstranjevanje odpremljati s tako opremljenimi vozili, da nakladanje in razkladanje odpadkov ne povzroča prašenja in povzroča čim manj hrupa, med prevozom pa ne prihaja do raztresanja odpadkov.

23. člen

(predhodno skladiščenje)

(1) V okviru javne službe mora izvajalec javne službe obdelave odpadkov zagotoviti skladiščenje komunalnih odpadkov pred oddajo v enega od postopkov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov z namenom, da se odpadki v določenem času pripravijo za prevoz do osebe, ki skladno s predpisi o ravnanju z odpadki izvaja nadaljnjo obdelavo odpadkov.

(2) V storitev iz prejšnjega odstavka je vključen tudi prevoz preostanka komunalnih odpadkov po obdelavi na odlagališče za nenevarne odpadke.

24. člen

(prevzemanje kosovnih odpadkov)

(1) V okviru javne službe mora biti v vsakem naselju ne glede na število prebivalcev najmanj enkrat v koledarskem letu zagotovljeno prevzemanje kosovnih odpadkov od vrat do vrat oziroma na prevzemnih mestih kosovnih odpadkov, ki jih določi izvajalec javne službe v obvestilu iz tretjega odstavka tega člena.

(2) V okviru prevzema kosovnih odpadkov iz prejšnjega odstavka mora biti zagotovljeno tudi prevzemanje opreme, ki se uporablja v gospodinjstvu in vsebuje nevarne snovi.

(3) Izvajalec javne službe mora povzročitelje komunalnih odpadkov najmanj štirinajst dni pred prevzemom iz prejšnjih odstavkov obvestiti o času in načinu prevzema z naznanilom, objavljenim na krajevno običajen način.

(4) Imetniki kosovnih odpadkov morajo preden prepustijo te odpadke izvajalcu javne službe zagotoviti, da se kosovni odpadek večjih dimenzij razstavi na več kosov tako, da posamezni kos odpadka vsebuje pretežno eno ločeno frakcijo in ni pretežak ali prevelik za ročno nakladanje na vozilo za prevoz kosovnih odpadkov.

25. člen

(javne prireditve)

(1) Organizatorji prireditev na prostem si morajo pred prireditvijo priskrbeti ustrezno soglasje izvajalca javne službe oziroma z njim skleniti dogovor o načinu odvoza odpadkov in načinu pokrivanja stroškov. Za čas trajanja javne prireditve na prostem, mora organizator na svoje stroške na kraju prireditve zagotoviti zabojnike za ločeno zbiranje ločenih frakcij. Izvajalec javne službe in organizator prireditve podrobneje dogovorita vrsto in obseg storitve glede na pričakovano število udeležencev.

(2) Organizatorji so dolžni obvestiti izvajalca javne službe o nameravani prireditvi najmanj štirinajst dni pred datumom izvedbe prireditve, po končani prireditvi pa najkasneje v 6 urah poskrbeti, da se prireditveni prostor očisti in odpadki predajo izvajalcu javne službe.

26. člen

(ukrepanje v primeru nepravilno odloženih odpadkov)

(1) Če so na zemljišču v lasti občine ali države nezakonito odloženi komunalni odpadki, odredi občinska inšpekcija izvajalcu javne službe njihovo odstranitev, ta pa jih mora odstraniti v skladu s predpisi o ravnanju z odpadki na račun lastnika zemljišča, v primeru, da izvaja posest nad zemljiščem druga oseba, pa na račun osebe, ki izvaja posest. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(2) Če se kasneje odkrije povzročitelj nezakonito odloženih odpadkov, ima občina pravico in dolžnost od njega izterjati vračilo stroškov iz prejšnjega odstavka.

(3) Če so odpadki nezakonito odloženi na zemljišču v lasti osebe zasebnega prava, odredi odstranitev komunalnih odpadkov občinska inšpekcija lastniku ali drugemu posestniku zemljišča. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

3.1.2. Obdelava komunalnih odpadkov

27. člen

(obdelava komunalnih odpadkov)

V okviru javne službe po tem odloku se zagotavljajo storitve obdelave komunalnih odpadkov v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje s komunalnimi odpadki, v kar sodi tudi sortiranje ločeno zbranih odpadkov.

28. člen

(razvrščanje komunalnih odpadkov)

V okviru javne službe se z izvornim razvrščanjem komunalnih odpadkov zagotavlja predhodno ločevanje komunalnih odpadkov na osnovne frakcije:

- odpadna komunalna embalaža (vse frakcije),
- druge ločene frakcije (papir, steklo, kovine), ki niso odpadna komunalna embalaža,
- biološki odpadki,
- kosovni odpadki,
- nevarni odpadki.

29. člen

(tehtanje komunalnih odpadkov)

V okviru javne službe se zagotavljajo storitve tehtanja:

- mešanih komunalnih odpadkov pred obdelavo,
- ostankov odpadkov, ki se odlagajo na odlagališče nevarnih odpadkov,
- odpadne embalaže po vrstah, katero mora izvajalec javne službe skladno s predpisi oddati osebi za ravnanje z odpadno embalažo,
- ločene frakcije, ki gredo v predelavo,
- nevarne frakcije, ki gredo v predelavo ali odstranjevanje,
- vsake pošiljke odpadnih jedilnih olj, ki se oddajo v predelavo,
- drugih odpadkov, kadar je to določeno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

3.1.3. Odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov

30. člen

(odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanje odpadkov)

(1) Odpadke je dovoljeno odlagati samo na odlagališčih v skladu z določili predpisa, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih.

(2) Odlagati je dovoljeno samo obdelane odpadke.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je brez predhodne obdelave dovoljeno odlagati inertne odpadke, kadar njihova obdelava tehnično ni izvedljiva, ali druge odpadke, če njihova obdelava, s katero se zmanjša količina ali nevarnosti za človekovo zdravje ali okolje, ne prispeva k namenu, da se v celotnem obdobju trajanja odlagališča zmanjšajo učinki škodljivih vplivov na okolje, zlasti zaradi vplivov onesnaževanja z emisijami snovi v površinske vode, podzemne vode, tla in zrak, in v zvezi z globalnim onesnaženjem okolja zmanjšajo emisije toplogrednih plinov in preprečijo tveganja za zdravje ljudi.

(4) Za obdelane komunalne odpadke se štejejo mešani komunalni odpadki, ki so obdelani v sortirnicah mešanih komunalnih odpadkov ali na centru za ravnanje s komunalnimi odpadki.

4. Pogoji za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe

31. člen

(pogoji obratovanja)

(1) Izvajalec javne službe mora pri opravljanju javne službe zagotoviti:

- nabavo in vzdrževanje opreme iz 41. člena tega odloka;
- redno higiensko vzdrževanje opreme iz prejšnje alineje, vključno z rednim razkuževanjem in pranjem;
- urejanje in vzdrževanje prostorov, na katerih je nameščena oprema zbiralnic in zbirnih centrov;
- redni prevzem frakcij komunalnih odpadkov brez povzročanja emisije prahu, čezmernega hrupa in raztresanja odpadkov;
- zagotavljanje podatkov ter sporočanje podatkov o ravnanju s komunalnimi odpadki in zbranih komunalnih odpadkih skladno s predpisi, ki urejajo ravnanja z odpadki;
- zagotavljanje podatkov, potrebnih za spremljanje ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih določi pristojni organ;
- evidentiranje števila prevzemov posod za vsako posamezno prevzemno mesto po posameznem imetniku odpadkov;
- druge pogoje obratovanja v skladu s tem odlokom in predpisi, ki urejajo ravnanje s komunalnimi odpadki.

(2) Izvajalec javne službe mora z odpadki ravnati tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in da ravnanje ne povzroča škodljivih vplivov na okolje, zlasti:

- čezmernega obremenjevanja voda, zraka in tal,
- čezmernega obremenjevanja s hrupom in neprijetnimi vonjavami,
- škodljivih vplivov na območje, na katerih je predpisan poseben pravni režim v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave,
- škodljivih vplivov na krajino ali območja, zavarovana v skladu s predpisi, ki urejajo kulturno dediščino.

32. člen

(register prevzemnih mest)

(1) Izvajalec javne službe zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov mora voditi register prevzemnih mest z naslednjimi podatki:

- lokacija prevzemnega mesta za mešane komunalne odpadke,
- identifikacijska oznaka iz katastra stavb za vsako posamezno stavbo ali del stavbe, v kateri nastajajo mešani komunalni odpadki,
- ulica in hišna številka stavbe.

(2) V registru prevzemnih mest se vodijo tudi naslednji podatki, ki so potrebni za določitev cene in obračun storitev javne službe:

- firma oziroma ime ter sedež oziroma prebivališče uporabnikov,
- število članov posameznega gospodinjstva v stavbi,
- število zaposlenih in dejavnost za pravne osebe in fizične osebe (s.p.), ki opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost,
- velikost in število posod ali zabojnikov oziroma delež na skupni posodi ali zabojniku po posameznem uporabniku,
- količina prevzetih mešanih komunalnih odpadkov po posameznem uporabniku.

(3) Izvajalec javne službe mora podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena redno, najmanj pa enkrat letno ažurirati.

33. člen

(javna obvestila)

(1) Izvajalec javne službe mora povzročitelje komunalnih odpadkov na območju, za katerega uredi zbiralnico ločenih frakcij ali premično zbiralnico nevarnih frakcij ali zbirni center,

z naznanilom v sredstvih javnega obveščanja in na druge krajevno običajne načine obvestiti o:

- lokaciji zbiralnice ali zbirnega centra in drugih objektov in naprav potrebnih za izvajanje javnih služb;
- času obratovanja premične zbiralnice nevarnih frakcij ali zbirnega centra in drugih objektov in naprav potrebnih za izvajanje javnih služb;
- ločenih ali nevarnih frakcijah, ki se prepuščajo;
- načinu prepuščanja ali oddajanja ločeno zbranih frakcij;
- načinu predvidene obdelave ali oddajanja ločeno zbranih frakcij;
- drugih pogojih za prevzem.

(2) Izvajalec javne službe mora povzročitelje bioloških odpadkov na območju, za katerega uredi prevzemanje bioloških odpadkov, z javnim naznanilom v sredstvih javnega obveščanja in na druge krajevno običajne načine obvestiti o:

- območju in načinu prepuščanja bioloških odpadkov;
- drugih pogojih za prepuščanje bioloških odpadkov;
- pogojih, pod katerimi se zbrani biološki odpadki oddajo v obdelavo, obveščanje pa ponoviti vsakih šest mesecev.

34. člen

(redno obveščanje)

(1) Izvajalec javne službe je dolžan v sredstvih javnega obveščanja in na druge krajevno običajne načine redno, najmanj 2 krat letno obveščati in na druge načine seznanjati uporabnike, da naj:

- izločijo iz komunalnih odpadkov čim več ločenih frakcij in jih prepuščajo na prevzemnih mestih, zbiralnicah ločenih frakcij ali zbirnih centrih,
- izločijo iz komunalnih odpadkov nevarne frakcije in jih oddajajo v zbirnih centrih ali premičnih zbiralnicah nevarnih frakcij,
- prepuščajo ločene frakcije, ki so onesnažene z nevarnimi snovmi ali v katerih so zmešani nevarni odpadki, kot nevarne frakcije,
- hranijo ločene in nevarne frakcije varno in neškodljivo za okolje, dokler jih ne prepustijo ali oddajo izvajalcu javne službe,
- ne mešajo ločenih ali nevarnih frakcij z drugimi komunalnimi odpadki tako, da jih ni možno izločiti pri razvrščanju komunalnih odpadkov v sortirnici,
- prepuščajo odpadna zdravila, odpadna olja ali druge ločene ali nevarne frakcije, za katere je zbiranje s predpisom urejeno na poseben način, tako kot je predpisano,
- prepuščajo kosovne odpadke in opremo, ki se uporablja v gospodinjstvih in vsebuje nevarne snovi, na prevzemnih mestih ali v zbirnih centrih in
- razstavijo kosovni odpadki večjih dimenzij tako, da posamezni kos vsebuje pretežno eno ločeno frakcijo in ni pretežak ali prevelik za ročno nakladanje na vozilo za prevoz kosovnih odpadkov,
- prepovedi mešanja bioloških odpadkov z drugimi komunalnimi odpadki, vključno z zelenim vrtnim odpadkom;
- izločanju vseh bioloških odpadkov iz komunalnih odpadkov in njihovem obveznem prepuščanju izvajalcu javne službe kot ločeno zbrano frakcijo ali o možnosti lastne predelave v kompost v hišnih kompostnikih,
- izločajo vse biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad in jih prepuščajo kot ločeni frakciji
- ne mešajo bioloških kuhinjskih odpadkov z drugimi komunalnimi odpadki.

5. Pravice in obveznosti uporabnikov javne službe

35. člen

(pravice uporabnikov)

(1) Uporabniki imajo pravico:

- do trajnega, nemotenega in kvalitetnega zagotavljanja storitev javne službe, ki je enako dostopna vsem uporabnikom na območju občine po posameznih kategorijah uporabnikov,
- do uporabe skupne posode ali zabojnika za mešane komunalne odpadke pod pogojem, da izvajalcu javne službe predložijo soglasja vseh uporabnikov skupne posode,

– do uskladitve velikosti ali števila posod oziroma zabojnikov skladno z evidentiranim številom opravljenih prevzemov odpadkov, vendar ne več kot enkrat letno.

(2) Izvajalec javne službe odobri zmanjšanje velikosti in/ali števila posod oziroma zabojnikov za odpadke na podlagi zahteve uporabnika iz tretje alineje prejšnjega odstavka pod pogojem, da:

– prostornina obstoječe posode ali zabojnika ni manjša od prostornine najmanjše količine komunalnih odpadkov, določene na podlagi tehničnega pravilnika oziroma če število posod oziroma zabojnikov ni manjše od števila posod, določenega na podlagi istega pravilnika, in če

– ugotovi, da so se v obdobju zadnjih šestih mesecev komunalni odpadki prepuščali na prevzemnem mestu te stavbe v zaprtih in ne popolnoma polnih posodah oziroma zabojnikih.

36. člen

(obveznosti uporabnikov)

Uporabniki imajo obveznost:

- pisno obvestiti izvajalca javne službe o spremembah, ki vplivajo na obračun cene storitev javne službe na posebnem obrazcu najkasneje v 8 dneh po nastanku spremembe;
- redno prepuščati komunalne odpadke in jih ločevati skladno z zagotovljenimi storitvami javne službe;
- zagotoviti, da so posode ali zabojniki in vreče na dan prevzema nameščeni na prevzemnem mestu;
- zagotoviti, da so pokrovi posod ali zabojnikov na prevzemnih mestih zaprti;
- vzdrževati čistočo na prevzemnih mestih, razen kadar izvajalec javne službe onesnaži prevzemno mesto;
- zagotoviti izvajalcu javne službe neoviran dostop do prevzemnega;
- uporabljati storitve izvajalca javne službe v skladu z določili tega odloka, tehničnega pravilnika in drugih predpisov, ki urejajo ravnanje s komunalnimi odpadki;
- plačevati storitve javne službe.

37. člen

(prepovedi)

Imetnikom odpadkov je prepovedano:

- prepuščati odpadke v posodah ali zabojnikih za ločeno zbiranje frakcij, ki niso namenjene tem odpadkom;
  - mešati nevarne frakcije z ločenimi frakcijami ali s preostalimi mešanimi komunalnimi odpadki ali mešati posamezne nevarne frakcije med seboj;
  - prepuščati odpadne prenosne baterije in akumulatorje kot mešani komunalni odpadki;
  - prepuščati odpadno električno in elektronsko opremo kot mešani komunalni odpadki;
  - sežigati in/ali odlagati odpadke v objektih ali na zemljiščih, ki niso namenjeni za odstranjevanje komunalnih odpadkov;
  - nameščati posode ali zabojnike za odpadke zunaj predvidenega prevzemnega mesta;
  - odlagati odpadke ob posodah ali zabojnikih;
  - prepuščati odpadke v vrečkah, ki niso namenjene prepuščanju komunalnih odpadkov;
  - odlaganje pepela, toplih ogorkov, zdravstvenih odpadkov, gradbenega materiala in kamenja, odpadkov v tekočem stanju v zabojnike za komunalne odpadke,
  - odlaganje komunalnih odpadkov na mesta, ki za to niso določena (ekološki otoki),
  - brskanje po posodah ali zabojnikih ter razmetavanje odpadkov;
  - pisati na posode ali zabojnike ter lepiti plakate nanje;
  - opustiti uporabo storitev javne službe;
  - ravnati s komunalnimi odpadki v nasprotju z določili tega odloka, tehničnega pravilnika in drugih predpisov, ki urejajo ravnanje s komunalnimi odpadki.
- (2) Sežiganje vseh vrst komunalnih odpadkov je prepovedano.

6. Financiranje javne službe

38. člen

(vir financiranja storitev javne službe)

Vir financiranja storitev javne službe so:

- plačila uporabnikov za storitev javne službe,
- sredstva od prodaje ločenih frakcij,
- drugi viri, določeni s predpisom lokalne skupnosti ali zakonom oziroma na njegovi podlagi sprejetem predpisu.

39. člen

(vir financiranja javne infrastrukture)

Vir financiranja infrastrukture so sredstva:

- iz plačil uporabnikov storitev javne službe,
- občinskega proračuna v delu, ki se nanaša na subvencioniranje javne službe,
- iz dotacij, donacij in subvencij,
- iz dolgoročnega kreditiranja,
- iz drugih virov določenih z zakonom ali odlokom občine.

7. Vrsta in obseg objektov in opreme, potrebnih za izvajanje javne službe

40. člen

(infrastruktura lokalnega pomena v lasti občine)

(1) Infrastrukturo lokalnega pomena, potrebno za izvajanje javne službe, ki je lastnina občine, sestavljajo:

- zemljišča in objekti zbiralnic ločenih frakcij;
- zemljišča in objekti zbirnih centrov;
- zemljišča in objekti prevzemnih mest na javnih površinah.

(2) Objekte iz prvega odstavka tega člena lahko pod enakimi, z zakonom, tem odlokom in drugimi občinskimi predpisi določenimi pogoji, uporablja vsakdo.

(3) Uporaba objektov in naprav iz prvega odstavka tega člena je obvezna na vseh območjih, kjer se izvaja dejavnost javne službe.

41. člen

(oprema izvajalca javne službe)

Opremo, ki je potrebna za izvajanje javne službe, v lasti izvajalca javne službe, sestavljajo:

- vozila za prevzem in prevoz vseh vrst odpadkov,
- delovni stroji,
- premične zbiralnice nevarnih frakcij,
- posode in zabojniki za prepuščanje ločenih frakcij v zbiralnicah,
- vozila in naprave za pranje in vzdrževanje posod in zabojnikov,
- druge premične in nepremične stvari, namenjene izvanjanju storitev javne službe.

8. Cene storitev javne službe

42. člen

(oblikovanje cen)

(1) Cene storitev javne službe se oblikujejo v skladu z določili veljavnega predpisa o oblikovanju cen storitev obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

(2) Uporabniki so dolžni obvestiti izvajalca javne službe o vsaki spremembi, ki vpliva na obračun storitev javne službe v roku osmih dni od nastanka spremembe

9. Nadzor

43. člen

(nadzorni organ)

(1) Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka izvaja pristojni občinski inšpekcijski organ.

(2) Pri izvajanju nadzora lahko pristojni občinski inšpekcijski organ izdaja odločbe ter odreja druge ukrepe, katerih namen je zagotoviti izvrševanje določb tega odloka.

(3) Pristojni občinski inšpekcijski organ ima pravico kadar koli vpogledati v evidence, ki jih je dolžan voditi izvajalec javne službe, pri čemer je dolžan spoštovati določila zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

10. Javna pooblastila izvajalca javne službe

44. člen

(javna pooblastila izvajalca javne službe)

Izvajalec javne službe v okviru storitev javne službe odloča o pravicah in obveznostih uporabnikov določenih s tem odlokom. Za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka tega člena mora imeti izvajalec javne službe zaposleno osebo z opravljenim strokovnim izpitom iz upravnega postopka.

11. Predpisi, sprejeti na podlagi tega odloka

45. člen

(tehnični pravilnik)

(1) Na predlog izvajalca javne službe najkasneje v roku treh mesecev po uveljavitvi tega odloka, sprejme občinski svet tehnični pravilnik o ravnanju s komunalnimi odpadki v občini (v nadaljevanju: tehnični pravilnik).

(2) Pravilnik iz prejšnjega odstavka tega člena obsega:

- opredelitev tehnologije ravnanja z odpadki;
- tehnologijo, pogoje in način ločenega zbiranja odpadkov;
- tipizacijo predpisanih posod za odpadke, vključno z merili za določanje izhodiščne prostornine posod za posamezne kategorije uporabnikov;
- tipizacijo namenskih predpisanih vreč za odpadke in pogoje njihove uporabe;
- minimalne standarde za določitev prevzemnih mest in zbiralnic, vključno s skupnimi prevzemnimi mesti na nedostopnih krajih;
- podrobnejše pogoje prepuščanja komunalnih odpadkov na prevzemnih mestih, zbiralnicah ločenih frakcij in v zbirnih centrih;
- podrobnejše pogoje prevzemanja kosovnih odpadkov, nevarnih odpadkov, bioloških odpadkov,
- podrobnejšo vsebino katastra zbirnih in prevzemnih mest, zbiralnic in zbirnih centrov;
- druge pogoje glede minimalnih oskrbovalnih standardov, ki so potrebni za ravnanje z odpadki skladno s predpisi in nemoteno opravljanje javne službe.

(3) Tehnični pravilnik, njegove spremembe in dopolnitve se objavijo v uradnem glasilu občine in začnejo veljati petnajsti dan po objavi.

12. Kazenske določbe

46. člen

(prekrški uporabnikov)

(1) Z globo 1.400 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

- v roku ne obvesti izvajalca javne službe o pridobitvi statusa uporabnika (tretji odstavek 11. člena);
- na zahtevo izvajalca javne službe ne nabavi ali vzdržuje posode ali zabojnika (tretji odstavek 18. člena);
- ne zagotovi zbiranja odpadkov na zbirnem mestu tako, da se prepreči nastanek emisij vonjav in onesnaževanje okolice (prvi odstavek 20. člena),
- ne odstrani prazne posode ali zabojnika iz prevzemnega mesta po prevzemu odpadkov (drugi odstavek 20. člena),
- če organizator prireditve ne obvesti izvajalca javne službe o nameravani prireditvi najmanj štirinajst dni pred datumom izvedbe prireditve (drugi odstavek 25. člena),

– če redno ne prepušča komunalnih odpadkov in jih ločuje v skladu z zagotovljenimi storitvami javne službe (druga alineja 38. člena),

– ne zagotovi neoviranega dostopa izvajalcu javne službe do prevzemnega mesta (šesta alineja 38. člena),

– prepušča odpadke v posodah ali zabojnikih za ločeno zbiranje frakcij, ki niso namenjene tem odpadkom (prva alineja 37. člena),

– meša nevarne frakcije z ločenimi frakcijami ali komunalnimi odpadki ali meša posamezne nevarne frakcije med seboj (druga alineja 37. člena),

– prepušča odpadne prenosne baterije ali akumulatorje kot mešani komunalni odpadki (tretja alineja 37. člena),

– prepušča odpadno električno ali elektronsko opremo kot mešani komunalni odpadki (četrti alineja 37. člena),

– sežiga ali odlaga odpadke v objektih ali na zemljiščih, ki niso namenjeni za odstranjevanje komunalnih odpadkov (peta alineja 37. člena),

– namešča posode ali zabojnike za odpadke zunaj predvidenega mesta (šesta alineja 37. člena),

– odlaga odpadke ob posodah ali zabojnikih (sedma alineja 37. člena),

– prepušča odpadke v vrečkah, ki niso namenjene prepuščanju komunalnih odpadkov (osma alineja 37. člena),

– odlaga pepel, tople ogorke, zdravstvene odpadke, gradbeni material in kamenje, odpadke v tekočem stanju v zabojnike za komunalne odpadke (deveta alineja 37. člena),

– odlaga komunalne odpadke na mesta, ki za to niso določena (ekološki otoki) (deseta alineja 37. člena),

– brska po posodah ali zabojnikih ter razmetava odpadke (enajsta alineja 37. člena),

– piše na posode ali zabojnike za ločene frakcije ter lepi plakate nanje (dvanajsta alineja 37. člena),

– opusti uporabo storitev javne službe (trinajsta alineja 37. člena),

– ravna s komunalnimi odpadki v nasprotju z določili tega odloka, tehničnega pravilnika in drugih predpisov, ki urejajo ravnanje s komunalnimi odpadki (štirinajsta alineja 37. člena),

– ne obvesti izvajalca javne službe o vsaki spremembi, ki vpliva na obračun storitev javne službe v roku osmih dni od nastanka spremembe (drugi odstavek 42. člena).

(2) Z globo 200 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

(3) Z globo 200 se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Z globo 200 se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznika.

13. Prehodne in končne določbe

47. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha na območju Občine Gorje veljati Odlok o načinu opravljanja gospodarske javne službe zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov ter odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov na območju Občine Gorje (Uradni list RS, št. 39/06).

48. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 9000-1/2012-4
Gorje, dne 24. aprila 2012

Župan
Občine Gorje
Peter Torkar l.r.

1411. Odlok o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje obvezne lokalne gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Gorje

Na podlagi določil 32. in 35. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN, 57/11) in 16. člen Statuta Občine Gorje (Uradni list RS, št. 3/07, 107/10) je Občinski svet Občine Gorje na 1. izredni seji dne 24. 4. 2012 sprejel

ODLOK

o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje obvezne lokalne gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Gorje

1. Splošne določbe

1. člen

(uporaba izrazov)

V odloku uporabljeni izrazi v slovnični obliki za moški spol se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

2. člen

(vsebina odloka)

(1) S tem odlokom, kot koncesijskim aktom, se določi predmet in pogoji opravljanja obvezne lokalne gospodarske javne službe obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: javna služba) na območju Občine Gorje (v nadaljevanju: občina).

(2) S tem odlokom se določijo:

- dejavnosti, ki so predmet javne službe,
- območje izvajanja javne službe, uporabnike ter razmerja do uporabnikov,
- pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
- javna pooblastila koncesionarju,
- splošni pogoji za izvajanje javne službe in za uporabo javnih dobrin, ki se z njo zagotavljajo,
- vrsta in obseg monopola ali način njegovega preprečevanja,
- začetek in čas trajanja koncesije,
- viri financiranja javne službe,
- način plačila koncesionarja,
- nadzor nad izvajanjem javne službe,
- prenehanje koncesijskega razmerja,
- organ, ki opravi izbor koncesionarja,
- organ, pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe in
- druge sestavine, potrebne za določitev in izvajanje javne službe.

2. Predmet javne službe

3. člen

(storitve, ki so predmet javne službe)

Javna služba po tem odloku obsega storitve obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov, ki jih njihovi imetniki prepuščajo izvajalcu javne službe, in sicer:

- storitve prepisane obdelave mešanih komunalnih odpadkov;
- storitve predhodnega skladiščenja komunalnih odpadkov zaradi oddaje odpadkov v nadaljnjo obdelavo ali odlaganje, vključno s prevozom preostankov odpadkov po obdelavi iz prejšnje alineje na odlagališče za nenevarne odpadke,
- storitve odlaganja ostankov predelave in odstranjevanja komunalnih odpadkov na odlagališču nenevarnih odpadkov.

3. Območje izvajanja javne službe, uporabniki ter razmerja do uporabnikov

4. člen

(območje izvajanja javne službe)

Dejavnost javne službe se kot koncesionirana dejavnost izvaja na celotnem območju občine.

5. člen

(uporabniki ter razmerja do uporabnikov)

(1) Uporabniki na območju občine imajo pravico do uporabe storitev javne službe na pregleden in nepristranski način pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja varstvo okolja in na njegovi podlagi sprejetimi predpisi ter s splošnim aktom sprejetim po javnem pooblastilu.

(2) Uporaba storitev javne službe je obvezna, razen v primerih, določenih z zakonom ali na njegovi podlagi sprejetih predpisov.

4. Pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar

6. člen

(pogoji)

(1) Koncesionar je lahko fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesionirane gospodarske javne službe. Koncesionar je lahko tudi tuja oseba, če zakon ne določa drugače.

(2) Pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesionirane gospodarske javne službe so:

- da je registriran za opravljanje dejavnosti, ki je predmet javne službe,
- da je organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljen za izvajanje javne službe,
- da razpolaga s tehničnimi sredstvi za izvajanje javne službe,
- da ima ustrezna dovoljenja za izvajanje dejavnosti, če so z zakonom predpisana.

(3) Koncesionar mora za podelitev koncesije koncedentu predložiti program ravnanja z ločeno zbranimi frakcijami in načrt ravnanja z odpadki z oceno stroškov.

5. Javno pooblastilo

7. člen

(javno pooblastilo)

(1) Izvajalec javne službe v okviru storitev javne službe opravlja strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge javne službe, in sicer:

- razvoj, načrtovanje in pospeševanje dejavnosti javne službe,
- investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje dejavnosti javne službe.

(2) Izvajalec javne službe mora vzpostaviti, voditi in vzdrževati kataster komunalnih naprav v skladu s predpisi. Stroški se krijejo iz proračunskih sredstev občine.

6. Splošni pogoji za izvajanje javne službe

8. člen

(splošni pogoji za izvajanje javne službe)

Koncesionar izvaja javno službo v skladu z zakonom, ki ureja področje varstva okolja, podzakonskimi akti, sprejetimi na njegovi podlagi, predpisi občine in splošnimi akti sprejetimi na podlagi javnega pooblastila.

7. Obseg monopola

9. člen

(obseg monopola)

(1) Koncesija za opravljanje dejavnosti javne službe iz drugega člena tega odloka na celotnem območju občine iz 4. člena tega odloka se podeli enemu koncesionarju.

(2) Koncesionar pridobi posebno in izključno pravico za izvajanje dejavnosti javne službe na celotnem območju občine iz prvega odstavka 4. člena tega odloka.

8. Začetek in čas trajanja koncesije

10. člen

(začetek koncesije)

Koncesijsko razmerje se začne s podpisom koncesijske pogodbe.

11. člen

(trajanje koncesije)

Koncesija se podeli za obdobje 15 let.

9. Viri financiranja javne službe

12. člen

(viri financiranja javne službe)

Koncesionar pridobiva sredstva za opravljanje javne službe iz:

- plačil uporabnikov storitev javne službe,
- drugih virov določenih z zakonom ali odlokom občine.

10. Način plačila koncesionarja

13. člen

(koncesijska dajatev)

(1) Koncesionar plača koncedentu letno koncesijsko dajatev za izvrševanje gospodarske javne službe.

(2) Koncesijska dajatev se obračunava in plačuje v odstotkih od cene storitve koncesionarja, način obračuna in plačila pa se podrobneje določi v koncesijski pogodbi.

(3) Koncesionar mora v svojih evidencah zagotoviti podatke o osnovah, na podlagi katerih se obračunava in plačuje koncesijska dajatev.

(4) V primeru, ko gre za uresničevanje javnega interesa zagotavljanja javne službe, se lahko koncedent v javnem interesu in v korist uporabnikov odpove plačilu koncesijske dajatve, kar se posebej opredeli v koncesijski pogodbi.

11. Nadzor nad izvajanjem gospodarske javne službe

14. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem koncesije izvajajo pristojne službe občinske uprave občine in občinski svet občine.

(2) Nadzor nad zakonitostjo dela koncesionarja izvršuje pristojni organ občinske uprave.

12. Prenehanje koncesijskega razmerja

15. člen

(prenehanje koncesijskega razmerja)

Koncesijsko razmerje preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
- z odkupom koncesije,
- z odvzemom koncesije,
- s prevzemom javne službe v režijo,
- v drugih primerih določenih s koncesijsko pogodbo.

16. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijska pogodba preneha:

- po preteku časa, za katerega je bila sklenjena,
- z odpovedjo,
- z razdrtjem.

(2) Razlogi in pogoji za odpoved in razdrtje pogodbe ter druge medsebojne pravice in obveznosti ob odpovedi oziroma razdrtju pogodbe se določijo v koncesijski pogodbi.

17. člen

(odkup koncesije)

(1) Z odkupom koncesije preneha koncesijsko razmerje tako, da koncesionar preneha opravljati dejavnost javne službe pred potekom časa trajanja koncesije, koncedent pa v določenem obsegu prevzame objekte in naprave, ki jih je koncesionar zgradil ali pridobil za namen izvajanja dejavnosti javne službe.

(2) Način, obseg in pogoji odkupa koncesije se določijo v koncesijski pogodbi.

18. člen

(odvzem koncesije)

(1) Koncedent odvzame koncesijo koncesionarju ne glede na določila koncesijske pogodbe:

– če ne začne z izvajanjem dejavnosti javne službe v za to določenem roku,

– če je v javnem interesu, da se dejavnost preneha izvajati kot gospodarska javna služba ali kot koncesionirana gospodarska javna služba,

– če dejavnosti ne izvaja redno, strokovno in pravočasno, skratka tako, da so povzročene motnje v izvajanju dejavnosti,

– če dejavnosti ne izvaja v skladu s predpisi, standardi in navodili koncedenta,

– zaradi ponovljenih in dokazanih grobih kršitev predpisov in določil koncesijske pogodbe,

– če koncesionar kot fizična ali pravna oseba preneha obstajati.

(2) Koncedent mora koncesionarju, pred odvzemanjem koncesije, dati primeren rok za odpravo kršitev iz tretje, četrte in pete alineje prvega odstavka tega člena.

(3) V primeru odvzema koncesije v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena ima koncesionar pravico do odškodnine v skladu z določili zakona, ki ureja področje gospodarskih javnih služb.

19. člen

(prevzem javne službe v režijo)

(1) Koncedent lahko prevzame javno službo v režijo.

(2) Pogoji in način prevzema se določijo v koncesijski pogodbi.

13. Način podelitve koncesije

20. člen

(javni razpis)

(1) Koncedent pridobiva koncesionarje na podlagi javnega razpisa.

(2) Javni razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh občine.

21. člen

(oblika in postopek javnega razpisa)

(1) Javni razpis se opravi po določbah tega koncesijskega akta, v skladu z določili zakona, ki ureja področje gospodarskih javnih služb.

(2) Javni razpis je veljaven, če se nanj prijavi vsaj en ponudnik, ki izpolnjuje s tem koncesijskim aktom določene pogoje.

(3) Če javni razpis ni uspel se lahko ponovi.

(4) Župan lahko z župani drugih občin, ki imajo skupni interes za izvedbo postopka javnega razpisa in podelitvi koncesije za opravljanje dejavnosti javne službe, imenuje skupno strokovno komisijo in izvede skupni javni razpis.

22. člen

(vsebina javnega razpisa)

(1) Vsebina javnega razpisa se določi ob smiselni uporabi zakona, ki ureja področje o javno-zasebnem partnerstvu.

(2) Javni razpis mora ob vsebini iz prejšnjega odstavka tega člena vsebovati tudi pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar in so določeni v 6. členu tega odloka.

23. člen

(postopek izbire koncesionarja)

(1) Za izbiro koncesionarja se uporabi postopek konkurenčnega dialoga v skladu z določili zakona, ki ureja javno naročanje.

(2) Za vodenje postopka razpisa in oceno ponudb imenuje župan občine strokovno komisijo, ki jo sestavljajo predsednik in dva člana. Vsi člani strokovne komisije morajo imeti delovne izkušnje z delovnega področja, da omogočajo strokovno presojo vlog. V primeru izvedbe skupnega javnega razpisa iz 21. člena tega odloka mora imeti občina vsaj enega predstavnika v strokovni komisiji, ki ga imenuje župan.

(3) Izbira koncesionarja se izvede po postopku določenem z zakonom, ki ureja področje javnih gospodarskih služb.

14. Organ, ki opravi izbor koncesionarja

24. člen

(organ, ki opravi izbor koncesionarja)

(1) Koncesionarja izbere občinska uprava z upravno odločbo na podlagi predloga strokovne komisije iz drugega odstavka 23. člena tega odloka.

(2) V postopku izbire koncesionarja imajo vsi kandidati, ki so sodelovali v postopku javnega razpisa, položaj stranke.

15. Organ, pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe

25. člen

(organ, pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe)

Koncesijsko pogodbo v imenu občine sklene župan občine.

16. Druge sestavine potrebne za določitev in izvajanje javne službe

16.1. Prenos koncesije

26. člen

(prenos koncesije)

(1) Koncesionar lahko prenese izvajanje javne službe na drugo osebo samo z dovoljenjem koncedenta.

(2) Koncedent lahko v celoti ali delno prenese izvajanje javne službe samo v primerih določenih z zakonom, ki ureja področje gospodarskih javnih služb ali zaradi razlogov, določenih v koncesijski pogodbi, drugače pa samo s soglasjem koncesionarja.

16.2. Višja sila

27. člen

(dolžnosti in pravica koncesionarja)

(1) Koncesionar mora v okviru objektivnih možnosti izvajati javno službo tudi v nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka tega člena ima koncesionar pravico od koncedenta zahtevati povračilo stroškov, ki so nastali zaradi izvajanja javne službe na območju občine v nepredvidljivih okoliščinah.

(3) Zaradi nepredvidljivih okoliščin, ki so nastale zaradi višje sile, lahko koncesijsko razmerje preneha, vendar samo sporazumno med koncedentom in koncesionarjem.

16.3. Odgovornost koncesionarja za ravnanje zaposlenih

28. člen

(odgovornost za škodo)

Koncesionar je v skladu z zakonom odgovoren za škodo, ki jo pri izvajanju ali v zvezi z izvajanjem javne službe povzroči pri njem zaposleni ljudje uporabnikom ali drugim osebam.

16.4. Začasen prevzem

29. člen

(začasen prevzem)

Če koncesionar v primerih, ki so posledica ravnanja pri njem zaposlenih ljudi, ne zagotovi izvajanja javne službe, lahko njeno izvajanje začasno zagotovi koncedent s prevzemom javne službe v režijo ali na drug način, določen v koncesijski pogodbi.

16.5. Odgovornost koncedenta za ravnanje koncesionarja

30. člen

(vrsta odgovornosti)

Koncedent subsidiarno odgovarja za škodo, ki jo pri izvajanju javne službe povzroči koncesionar uporabnikom ali drugim osebam na območju občine, če ni s koncesijsko pogodbo dogovorjena drugačna odgovornost.

16.6. Zavarovanje odgovornosti za škodo

31. člen

(zavarovanje)

(1) Koncesionar mora biti ustrezno zavarovan za škodo, ki jo pri izvajanju ali v zvezi z izvajanjem javne službe povzročijo pri njem zaposleni ljudje uporabnikom ali drugim osebam in za škodo.

(2) Obseg zavarovanja iz prejšnjega odstavka se določi s koncesijsko pogodbo.

17. Končna določba

32. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 9000-1/2012-5
Gorje, dne 24. aprila 2012

Župan
Občine Gorje
Peter Torkar l.r.

HRPELJE - KOZINA**1412. Zaključni račun proračuna Občine Hrpelje - Kozina za leto 2011**

Na podlagi 29. in 62. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO, 109/08, 49/09, 38/10 – ZUKN, 107/10, 11/11 – UPB4, 110/11 – ZDIU12), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2 in spremembe ter dopolnitve) in 16. člena Statuta Občine Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 29/11) je Občinski svet Občine Hrpelje - Kozina na 10. redni seji dne 23. 4. 2012 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN**proračuna Občine Hrpelje - Kozina za leto 2011**

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna za leto 2011, ki zajema vse prihodke in odhodke proračuna Občine Hrpelje - Kozina.

2. člen

Na podlagi bilance prihodkov in odhodkov proračuna, računa finančnih terjatev in naložb in računa financiranja, se sprejme realizacija prihodkov in odhodkov proračuna Občine Hrpelje - Kozina leto 2011 z naslednjo višino v EUR:

	Bilanca prihodkov in odhodkov	Račun finančnih terjatev in naložb	Račun financiranja
1. Prihodki skupaj	5.068.296	0	713.528
2. Odhodki skupaj	5.546.499	0	150.000
3. Presežek odhodkov nad prihodki	478.203	0	0

3. člen

Stanje sredstev na računih na dan 31. 12. 2010		50.074,83
Prihodki in odhodki proračuna Občine Hrpelje - Kozina za leto 2011 so razvidni iz splošnega dela proračuna na ravni podskupin kontov in so doseženi v naslednjih zneskih:		
A)	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
	KTO NAZIV	ZNESEK
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	5.068.296
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	4.376.014
70	DAVČNI PRIHODKI	3.362.469
	700 Davek na dohodek in dobiček	2.785.303
	703 Davek na premoženje	403.522
	704 Domači davki na blago in storitve	173.343
	706 Drugi davki	301
71	NEDAVČNI PRIHODKI	1.013.546
	710 Udeležba na dobičku in dohodki premoženja	671.277
	711 Upravne takse	2.861
	712 Denarne kazni	3.826
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	51.819
	714 Nedavčni prihodki	283.763
72	KAPITALSKI PRIHODKI	56.093
	720 Prodaja osnovnih sredstev	3.956
	722 Prodaja zemljišč in nematerialnega premoženja	52.137
74	TRANSFERNI PRIHODKI	636.188
	740 Transferni prihodki iz drugih javno finančnih institucij	636.188
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	5.546.499
40	TEKOČI ODHODKI	1.335.897
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenih	315.527
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	49.778
	402 Blago in storitve	967.962
	403 Plačila domačih obresti	1.030
	409 Rezerve	1.600
41	TEKOČI TRANSFERI	1.885.694
	410 Subvencije	9.826
	411 Transferji posameznikom	830.627
	412 Transferji neprofitnim organizacijam in ustanovam	123.832
	413 Drugi domači transferji	921.409
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.154.478
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.154.478

43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	170.430
	431 Investicijski transferi pr. in fiz. osebam, ki niso pror. upor.	54.751
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	115.679
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ (II.-I.)	478.203
B)	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN KAP. DELEŽEV (75)	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (44)	0
	440 Dana posojila fin. instit.	0
VI.	DANA MINUS PREJETA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
	440 Dana posojila fin. instit.	0
C)	RAČUN FINANCIRANJA	0
VII.	ZADOLŽEVANJE (50)	713.528
	500 Domače zadolževanje	713.528
VIII.	ODPLAČILO DOLGA	150.000
	550 Odplačilo domačega dolga	150.000
IX.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	563.528
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH 31. 12. 2010	50.075

4. člen

Denarna sredstva Rezervnega sklada Občine Hrpelje - Kozina izkazujejo po zaključnem računu za leto 2011 naslednje stanje:

Rezervni sklad	v EUR
1. Prenos iz leta 2010	33.383
2. Priliv v letu 2011	0
3. Odliv v letu 2011	0
4. Stanje na dan 31. 12. 2011	33.383

Sredstva rezervnega sklada Občine Hrpelje - Kozina na dan 31. 12. 2011 se prenesejo v rezervni sklad Občine Hrpelje - Kozina za leto 2012.

5. člen

Zaključni račun začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-4/2012

Hrpelje, dne 23. aprila 2012

Župan
Občine Hrpelje - Kozina
Zvonko Benčič Midre l.r.

1413. Pravilnik o najemu športne dvorane Občine Hrpelje - Kozina

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10) in 16. člena Statuta Občine Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 29/11) je Občinski svet Občine Hrpelje - Kozina na 10. redni seji dne 23. 4. 2012 sprejel

PRAVILNIK o najemu športne dvorane Občine Hrpelje - Kozina

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik ureja pogoje in način oddajanja športne dvorane Občine Hrpelje - Kozina (v nadaljevanju: Občina) v najem s prednostno uporabo, pogoje za sklepanje pogodb o koriščenju športne dvorane in način določanja cen za najem.

Občina daje športno dvorano v upravljanje in v uporabo Osnovni šoli Dragomirja Benčiča Brkina Hrpelje (v nadaljevanju: osnovna šola) za čas pouka in interesnih dejavnosti, praviloma do 14. ure. Po končanem pouku in interesnih dejavnostih daje Občina športno dvorano v najem drugim uporabnikom v skladu s sprejetim programom dela in urnikom zasedenosti športne dvorane. Športna dvorana je lahko v uporabi do 23. ure.

Pri uporabi športne dvorane imajo prednost programi športnih društev, ki vključujejo otroke in mladino do 18. leta starosti ali so vključeni v sprejeti Letni program športa Občine.

2. člen

Lastnica športne dvorane je Občina.

Nadzor nad uporabo športne dvorane v popoldanskem času od ponedeljka do petka in ob sobotah ter nedeljah in praznikih vodi Občina. Osnovna šola skrbi za redno čiščenje in vzdrževanje športne dvorane. Delež plačila stroškov za čiščenje in vzdrževanje športne dvorane je določen v letnih pogodbah z osnovno šolo.

3. člen

Najem športne dvorane obsega uporabo:

- vadbene površine v objektu;
- garderob, sanitarij, umivalnikov in tušev v sklopu objekta;
- sobe za sodnike, delegate in novinarje;
- športnega orodja in opreme v objektu;
- tribune za gledalce.

II. POGOJI IN NAČIN ODDAJE V NAJEM

4. člen

Športna dvorana se lahko odda v najem v času prostih terminov, naslednjim uporabnikom:

- vzgojno varstvenim in vzgojno izobraževalnim zavodom;
- športnim klubom in društvom;
- ostalim društvom, klubom, organizacijam in skupinam;
- drugim fizičnim in pravnim osebam.

5. člen

Prednostno pravico uporabe pri najemu športne dvorane imajo uporabniki po naslednjem vrstnem redu:

I. prioriteta:

Osnovna šola za izvajanje obveznega šolskega pouka športne vzgoje in šolska športna tekmovanja, tekmovanja na medobčinskih, področnih in državnih ravneh.

II. prioriteta:

Interesna športna vzgoja otrok in mladine, usmerjena v kakovostni in vrhunski šport, ki je sofinancirana iz občinskega proračuna.

III. prioriteta:

Programi kakovostnega športa, ki so sofinancirani iz občinskega proračuna.

IV. prioriteta:

Interesni športi predšolskih, šolskih otrok in otrok ter mladine s posebnimi potrebami.

V. prioriteta:

Športna rekreacija klubov in društev, ki imajo sedež v Občini ter športne tekme teh klubov in društev.

VI. prioriteta:

Športna rekreacija rekreativnih skupin iz Občine.

VII. prioriteta:

Športna vadba društev in klubov izven Občine.

6. člen

Športna dvorana se lahko uporablja tudi za prireditve Občine in druge prireditve ter shode, kot so koncerti, zabavno-glasbene prireditve in druge podobne komercialne prireditve, če za to organizator pridobi dovoljenje Občine ter z njo sklene pogodbo o najemu.

V primeru najema iz prejšnjega člena mora organizator za takšno prireditev pridobiti tudi dovoljenje pristojnega organa oziroma jo priglasiti pri pristojnem organu v skladu z zakonom.

7. člen

Organizator športne oziroma druge prireditve mora poskrbeti za varnost vseh udeležencev in gledalcev, zagotoviti nujno medicinsko pomoč ter poskrbeti za vse druge ukrepe, ki jih določajo predpisi in hišni red.

Občina ne odgovarja za poškodbe igralcev, nastopajočih in gledalcev pri uporabi športne dvorane, ki bi nastale ob treningih, tekmah in prireditvah, razen v primerih, ko je organizator prireditve Občina.

Uporabniki športne dvorane morajo v času uporabe le-te v športne namene uporabljati športno opremo. Vstop na parket je dovoljen samo v čistih športnih copatih.

8. člen

Občina mora pri oddaji časovnih terminov najema pri prednostni pravici uporabe upoštevati še:

- športno panogo – dvoranski šport in
- tekmovalno obdobje.

Ne glede na prioriteto so možna usklajevanja uporabnikov športne dvorane pri določanju terminov oziroma urnika koriščenja.

Občina lahko kateremukoli uporabniku:

- odpove posamezne termine uporabe dvorane;
- prestavi termine na druge proste termine, če so takšni termini na razpolago, zaradi izvedbe športnih tekem ali prireditev Občine ali oddaje dvorane v komercialne namene.

Rok za odpoved termina je dva tedna.

9. člen

Občina objavi vsako leto, najpozneje do 31. maja, javni razpis za najem in koriščenje prostih terminov v naslednjem šolskem letu.

Vsi zainteresirani uporabniki morajo najkasneje petnajst dni po objavi razpisa poslati pisno prijavo z navedbo zelenega termina in števila ur tedensko.

Na podlagi prejetih prijav izdela Športna zveza Občine Hrpelje - Kozina (v nadaljevanju: športna zveza) predlog za koriščenje prostih terminov, ki ga da v potrditev Občini. Občina najkasneje do 1. julija potrdi terminski plan (urnik) uporabe za naslednje šolsko leto in na podlagi tega pripravi pogodbe o najemu oziroma uporabi športne dvorane.

III. NAČIN DOLOČANJA NAJEMNINE

10. člen

Ceno najema določi Občina praviloma za čas uporabe ene ure.

Osnova za določitev najemnine je ekonomska cena najema. Ekonomska cena najema je sestavljena iz materialnih stroškov, stroškov upravljanja in sredstev za investicijsko vzdrževanje.

Med materialne stroške spadajo:

- stroški za ogrevanje;
- stroški za električno energijo;
- stroški za komunalne storitve;
- ptt stroški;

– stroški za potrošniški material, ki so potrebni za redno obratovanje športne dvorane (čistila, sanitarni material, žarnice ...);

- stroški za pisarniški in sanitetni material;
- stroški za zavarovanje;

– stroški čiščenja okolice športne dvorane;

– neopredeljeni stroški (10 % od zgoraj opisanih).

Ekonomska ceno najema določi župan.

11. člen

cenik uporabe športnih objektov potrdi Občinski svet Občine Hrpelje - Kozina za vsako šolsko leto posebej pred oddajo v najem.

12. člen

Osnovna šola, ki izvaja redno vzgojno-izobraževalno dejavnost v okviru zakonsko predpisane dejavnosti, izvajalci, ki so vključeni v program športa vzgoje otrok in mladine, izvajalci športne vzgoje otrok in mladine usmerjene v kakovostni in vrhunski šport, izvajalci, ki skrbijo za interesno športno vzgojo otrok in mladine s posebnimi potrebami ter skupine starejših od 65 let, so upravičeni do brezplačne uporabe športnega objekta za število ur, ki so jim priznane na razpisu za sofinanciranje športa v tekočem letu.

13. člen

Preostalim športnim društvom, klubom in rekreacijskim skupinam, ki imajo sedež v Občini ter so vključeni v terminski plan, Občina izstavi mesečno račun za neprofitno najemnino.

Za druge uporabnike (športna društva in klubi, ki niso registrirani in nimajo sedeža v Občini, rekreativne skupine in drugi), ki imajo redno športno dejavnost in za športne prireditve, tekmovanja, turnirje ter posamezne tekme se glede na zahtevnost posebnih pogojev (povečani materialni stroški in dodatno delo zaposlenih ob sobotah, nedeljah ter praznikih), določi ustrezen dodatek k neprofitni ceni, in sicer:

a) med tednom (od ponedeljka do petka):

- za 20 %: brez gledalcev,
- za 40 %: z gledalci;

b) od sobotah, nedeljah in praznikih:

- za 40 %: brez gledalcev,
- za 60 %: z gledalci.

14. člen

Nižjo ceno od neprofitne lahko Občina zaračunava za dejavnost v tržno nezanimivih terminih ter za predstavitve dejavnosti javnih programov, humanitarne prireditve in prireditve, katerih donator ali organizator je Občina. V teh primerih se krijejo le nastali materialni stroški.

Župan lahko oprosti plačilo najemnine za uporabo športne dvorane klubom in društvom, ki opravljajo družbeno koristno dejavnost, spodbujajo aktivnosti mladih ali pa je to v posebnem interesu Občine.

15. člen

Občina lahko odda v najem športno dvorano tudi za druge namene, kot so zabavno-glasbene prireditve, razstave, sejme in druge komercialne oziroma pridobitne prireditve. Cena najema za te prireditve se oblikuje po tržnih zakonitostih in je lahko višja od cene najema, ki je določena v 10. in 13. členu tega pravilnika.

IV. SKLENITEV POGODBE IN OBRAČUN PLAČILA

16. člen

Občina sklene na podlagi določil tega pravilnika z uporabniki pogodbo o najemu. V pogodbi se poleg splošnih plačilnih pogojev določi tudi odgovorna oseba uporabnika, ki bo odgovarjala za dogovorjeno uporabo športne dvorane, upoštevanje hišnega reda in za morebitno povzročeno škodo na objektu in opremi. O povzročeni škodi mora biti sestavljen in podpisan zapisnik. Le-ta je osnova za povrnitev škode.

V petnajstih dneh po prejemu pogodbe morajo uporabniki podpisani izvod pogodbe vrniti Občini. Če podpisana pogodba s strani uporabnika ni vrnjena v petnajstih dneh, se zadeva obravnava kot, da je uporabnik odstopil od pogodbe.

Pogodba z uporabnikom športne dvorane se lahko pred njenim iztekom prekine sporazumno, če se tako dogovorita Občina in uporabnik.

Pogodbo o uporabi lahko Občina prekine enostransko v naslednjih primerih:

1. če uporabniki ne uporabljajo dvorane v terminih, za katere so sklenili pogodbo;
2. če kršijo določila hišnega reda športne dvorane, pogodbe o uporabi in drugih predpisov;
3. če ne plačajo računov za uporabo športne dvorane.

Uporabnik lahko enostransko odpove pogodbo o uporabi z enomesečnim odpovednim rokom.

17. člen

Občina mora na podlagi podpisane pogodbe izstaviti račun uporabniku najkasneje v roku osem dni po opravljeni storitvi.

Uporabnik je dolžan plačati račun za najemnino v zakonsko predpisanem roku.

Če uporabnik v roku ne poravnava računa, izgubi pravico uporabe objekta do poravnave računa. V primeru zamude plačila računa za več kot 60 dni, se razveljavi pogodba o najemu športne dvorane.

V. DRUGA DOLOČILA

18. člen

Hišnik, ki v popoldanskem času skrbi za pravilno uporabo športne dvorane (v nadaljevanju: hišnik) mora voditi posebno dnevno evidenco uporabe športne dvorane iz katere morajo biti razvidni naslednji podatki:

- naziv uporabnika;
- vodja (trener) uporabnika;
- čas uporabe;
- število udeležencev;
- podpis vodje (trenerja) uporabnika;
- opombe o ugotovljenih morebitnih pomanjkljivostih oziroma poškodbah na objektu in opremi.

19. člen

Najemnina in drugi prihodki, ki jih pridobi Občina na račun športne dvorane so prihodek proračuna Občine in se vodijo na posebni postavki. Pridobljeni prihodki se uporabljajo izključno za pokrivanje stroškov, ki nastanejo z upravljanjem in vzdrževanjem športne dvorane, investicijami in investicijskim vzdrževanjem.

20. člen

V skladu z veljavno zakonodajo mora Občina pripraviti za vsako proračunsko obdobje plan potreb po:

- večjih dodatnih vzdrževalnih delih,
- investicijskemu vzdrževanju,
- nabavi opreme.

Plan se pripravi na podlagi poziva osnovni šoli in športni zvezi, kar je temeljna osnova za planiranje obsega in višine potrebnih sredstev glede na sprejeti načrt razvojnih programov za sofinanciranje športne dvorane.

VI. OGLAŠEVANJE

21. člen

Uporaba površin za oglaševanje se za uporabnike športne dvorane, ki so sofinancirani iz občinskega proračuna, uskladi enkrat letno.

VI. KONČNA DOLOČBA

22. člen

Z dnem veljavnosti tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o uporabi športne dvorane (Uradni list RS, št. 93/04).

23. člen

Ta pravilnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne naslednji dan po objavi.

Št. 3528-5/2012-1

Hrpelje, dne 23. aprila 2012

Župan
Občine Hrpelje - Kozina
Zvonko Benčič Midre l.r.

IG

1414. Odlok o rebalansu proračuna Občine Ig za leto 2012

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 105. člena Statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 129/06) je Občinski svet Občine Ig na 12. redni seji dne 25. 4. 2012 sprejel

ODLOK

o rebalansu proračuna Občine Ig za leto 2012

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Ig za leto 2012 (Uradni list RS, št. 106/11) se 2. člen spremeni in se glasi:

»V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v eurih
Skupina/ podskupina kontov	NAMEN	REBALANS 3-2011
	I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	6.009.225,53
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	5.170.962,21
70	DAVČNI PRIHODKI	4.275.226,00
700	Davki na dohodek in dobiček	3.742.296,00
703	Davki na premoženje	368.224,00
704	Domači davki na blago in storitve	164.706,00
706	Drugi davki	0,00

71	NEDAVČNI PRIHODKI	895.736,21
710	Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	174.156,25
711	Takse in pristojbine	3.000,00
712	Denarne kazni	3.100,00
713	Prihodki od prodaje blaga in storitev	23.900,00
714	Drugi nedavčni prihodki	691.579,96
72	KAPITALSKI PRIHODKI	552.039,38
720	Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	100.000,00
721	Prihodki od prodaje zalog	0,00
722	Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	452.039,38
73	PREJETE DONACIJE	1.500,00
730	Prejete donacije iz domačih virov	1.500,00
731	Prejete donacije iz tujine	0,00
74	TRANSFERNI PRIHODKI	284.723,94
740	Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	284.723,94
741	Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske	0,00
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	0,00
787	Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	0,00
	II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	8.268.008,80
40	TEKOČI ODHODKI	2.933.617,88
400	Plače in drugi izdatki zaposlenim	406.109,10
401	Prispevki delodajalcev za socialno varnost	66.362,74
402	Izdatki za blago in storitve	2.374.841,83
403	Plačila domačih obresti	23.826,60
409	Rezerve	62.477,61
41	TEKOČI TRANSFERI	2.394.540,38
410	Subvencije	144.298,00
411	Transferi posameznikom in gospodinjstvom	1.452.467,05
412	Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	247.472,71
413	Drugi tekoči domači transferi	550.302,62
414	Tekoči transferi v tujino	0,00
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.765.403,63
420	Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.765.403,63
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	174.446,91
431	Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam	111.826,91
432	Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	62.620,00
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK, PRIMANJKLJAJ (I.-II.)	2.258.783,27
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0,00
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0,00
750	Prejeta vračila danih posojil	0,00
751	Prodaja kapitalskih deležev	0,00
752	Kupnine iz naslova privatizacije	0,00
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJA KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	0,00
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0,00
440	Dana posojila	0,00
441	Povečanja kapitalskih deležev in naložb	0,00
442	Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0,00
VI.	PREJETA POSOJILA – DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0,00
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0,00
50	ZADOLŽEVANJE	0,00
500	Domače zadolževanje	0,00
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	0,00
55	ODPLAČILA DOLGA	0,00
550	Odplačila domačega dolga	246.937,30
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	2.505.720,57
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-246.937,30
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	2.752.657,87
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2010	2.856.616,53

2. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Proračunski sklad občine je račun proračunske rezerve, oblikovane po 49. členu Zakona o javnih financah. Proračunska rezerva se v letu 2012 oblikuje v višini 28.586,68 EUR.

Na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave, odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF do višine 10.000,00 eurov župan in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet.«

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 4101/001/2011
lg, dne 25. aprila 2012

Župan
Občine Ig
Janez Cimperman l.r.

1415. Sklep o ukinitvi javnega dobra

Na podlagi 29. in 51. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) ter 7. in 16. člena Statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 129/06, 124/07 in 18/08) ter sklepa 6. redne seje Občinskega sveta Občine Ig z dne 17. 4. 2007 izdaja župan Občine Ig

S K L E P**o ukinitvi javnega dobra**

1. člen

Na nepremičninah parc. št. 1755/1 – pot v izmeri 49 m² k.o. 1701 Iška Loka (ID znak 1701-1755/1-0 (ID 5936753)), parc. št. 1755/4 – pot v izmeri 171 m² k.o. 1701 Iška Loka (ID znak 1701-1755/4-0 (ID 5936756)), parc. št. 1755/5 – pot v izmeri 52 m² k.o. 1701 Iška Loka (ID znak 1701-1755/5-0 (ID 5936757)), parc. št. 1755/6 – pot v izmeri 117 m² k.o. 1701 Iška Loka (ID znak 1701-1755/6-0 (ID 5936758)), parc. št. 1755/7 – pot v izmeri 109 m² k.o. 1701 Iška Loka (ID znak 1701-1755/7-0 (ID 5936759)) in parc. št. 1775/8 – pot v izmeri 131 m² k.o. 1701 Iška Loka (ID znak 1701-1755/8-0 (ID 5936760)), se ukine javno dobro.

2. člen

Nepremičnine iz 1. točke tega sklepa prenehajo imeti značaj javnega dobra in postanejo last Občine Ig.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353/001/2012-140
lg, dne 25. aprila 2012

Župan
Občine Ig
Janez Cimperman l.r.

1416. Sklep o ukinitvi družbene lastnine v splošni rabi

Na podlagi 29. in 51. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) ter

7. in 16. člena Statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 129/06, 124/07 in 18/08) ter sklepa 12. redne seje Občinskega sveta Občine Ig z dne 25. 4. 2012 izdaja župan Občine Ig

S K L E P**o ukinitvi družbene lastnine v splošni rabi**

1. člen

Zemljišča s parcelnimi št. 27/1 k.o. 1707 Iška vas (ID 151091), ID znak 1707-27/1-0 in št. 27/2 k.o. 1707 Iška vas (ID 1326455), ID znak 1707-27/2-0, ki sta v zemljiški knjigi vpisani kot splošno ljudsko premoženje družbena lastnina, prenehata biti splošno ljudsko premoženje družbena lastnina in postaneta last Občine Ig, Govekarjeva cesta 6, 1292, kar se vpiše v zemljiško knjigo.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478/013/2012-141
lg, dne 16. aprila 2012

Župan
Občine Ig
Janez Cimperman l.r.

KOČEVJE**1417. Odlok o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Kočevje**

Na podlagi 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN, 57/11), 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04, 17/06 – ORZVO187, 20/06, 28/06 – Skl. US, 49/06 – ZMetD, 66/06 – Odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09 – ZPNačrt-A in 108/09), Pravilnika o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 35/06, 33/07 – ZPNačrt, 41/08, 28/11), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03, 86/04, 7/05 – Skl. US, 34/05 – Odl. US, 44/05, 40/06, 51/06 – popr., 115/06, 139/06 – Odl. US, 17/08, 21/08 – popr., 76/08 – ZIKS-1C, 109/09 – Odl. US, 108/09, 45/10 – ZIntPK, 9/11), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 63/09), 3. in 4. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Kočevje (Uradni list RS, št. 37/95), 27. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 93/99 in 53/99) in 74. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 68/99 in 43/03) je Občinski svet Občine Kočevje na 15. redni seji dne 16. 4. 2012 sprejel

O D L O K**o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Kočevje**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

(1) Ta odlok določa pogoje za zagotavljanje in uporabo storitev gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo (v nadaljnjem besedilu: gospodarska javna služba) na celotnem območju Občine Kočevje (v nadaljnjem besedilu: občina), pogoje pri lastni oskrbi s pitno vodo, način izvajanja oskrbe s pitno

vodo ter pravice in obveznosti uporabnikov in upravljavcev na območju občine.

(2) Podrobnejšo vsebino o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za izvajanje javne službe opredeli upravljavec v Tehničnem pravilniku o javnem vodovodu na območju Občine Kočevje, h kateremu da soglasje župan Občine Kočevje in ga upravljavec objavi na svoji spletni strani.

2. člen

(namen)

Namen tega odloka je:

- zagotavljanje varne in zanesljive oskrbe s pitno vodo z učinkovitim izvajanjem javne službe,
- zagotavljanje trajnostnega razvoja dejavnosti, virov financiranja in nadzora nad izvajanjem gospodarske javne službe.

3. člen

(pojmi)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

– Lastnik javnih vodovodov na območju Občine Kočevje je Občina Kočevje.

– Uporabnik pitne vode iz javnega vodovoda je vsaka fizična ali pravna oseba, ki uporablja vodo iz javnega vodovoda (v nadaljevanju: uporabnik).

– Izvajalec gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo je pravna oseba, ki ji je občina poverila izvajanje gospodarske javne službe. Izvajalec mora biti tehnično opremljen in strokovno usposobljen za opravljanje te dejavnosti in je odgovoren za kakovostno izvajanje gospodarske javne službe.

– Upravljavec javnega vodovoda (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) je izvajalec gospodarske javne službe.

– Upravljavec zasebnega vodovoda je oseba, ki so jo prebivalci, ki se oskrbujejo v okviru lastne oskrbe prebivalcev s pitno vodo, pooblastili za upravljanje z zasebnim vodovodom.

– Javni vodovod je vodovod, ki ga sestavlja en ali več sekundarnih vodovodov, lahko pa tudi en ali več primarnih ali transportnih vodovodov. Gradbeno inženirski objekti, cevovodi in oprema javnih vodovodov so občinska gospodarska javna infrastruktura. Javni vodovod je namenjen opravljanju storitev gospodarske javne službe.

– Zasebni vodovod je vodovod, katerega objekti in oprema so v lasti oseb zasebnega prava in namenjeni lastni oskrbi prebivalcev s pitno vodo.

– Prikliček stavbe na sekundarni vodovod (v nadaljnjem besedilu: vodovodni prikliček) je del vodovoda, ki se nahaja med sekundarnim vodovodom in obračunskim vodomerom in je v lasti lastnika stavbe. Sestavljen je praviloma iz:

– prikličnega sklopa na sekundarno omrežje,

– dovodne cevi na odseku med javnim vodovodom in obračunskim vodomerom,

– ventila pred obračunskim vodomerom,

– čistilnega kosa in montažno – demontažnega kosa

(odvisno od nazivnega premera),

– obračunskega vodomera z nepovratnim ventilom,

– ventila za vodomerom,

– vodomernege mesta.

Vodovodni prikliček ni objekt oziroma oprema javne infrastrukture.

– Interno vodovodno omrežje zajema cevovod, opremo in naprave, ki so vgrajene med ventilom za obračunskim vodomerom in posameznimi mesti uporabe pitne vode. Interno vodovodno omrežje ni objekt oziroma oprema javne infrastrukture.

– Vodometro mesto je zunanji ali notranji talni jašek ali zidna niša, v katerem je vodomer. Vodometro mesto je del priklične stavbe na sekundarni vodovod.

– Obračunski vodomer je naprava, s katero se meri poraba pitne vode iz javnega vodovoda.

– Interni vodomer je naprava, ki je nameščena za obračunskim vodomerom in uporabnikom služi za interno porazde-

litev stroškov pitne vode ter ga upravljavec ne vzdržuje in ne uporablja za obračun.

– Števnina je prispevek, ki se zbira in porablja namensko za menjavo obračunskih vodomerov.

– Vzdrževalnina je nadomestilo za stroške izvajanja rednih pregledov, obnove in popravil vodovodnega priklične ter vodenja predpisanih evidenc o opremi in trasah prikličnikov.

– Vodarina je znesek, ki vključuje poleg cene pitne vode še vse prispevke, davke in takse.

(2) Ostali pojmi, uporabljeni v tem odloku, imajo enak pomen kot pojmi, ki se uporabljajo v Pravilniku o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 35/06, 41/08; v nadaljnjem besedilu: pravilnik).

II. IZVAJANJE DEJAVNOSTI OSKRBE S PITNO VODO

4. člen

(način izvajanja gospodarske javne službe)

(1) Gospodarska javna služba oskrbe s pitno vodo se po tem odloku izvaja na način kot je določen v predpisu, ki ureja gospodarske javne službe v Občini Kočevje.

(2) Izvajalec gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo je javno podjetje Hydrovod d.o.o., družba za komunalno dejavnost Ljubljanska cesta 38, 1330 Kočevje (v nadaljnjem besedilu: upravljavec javnega vodovoda).

(3) Upravljavec javnega vodovoda izvaja storitve gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe in tem odlokom.

5. člen

(določitev upravljavca zasebnega vodovoda)

(1) Če je stavba na poselitvenem območju, na katerem v skladu z zakonom ali drugim predpisom prikličitve na javni vodovod ni obvezna, se lahko oskrba s pitno vodo zagotavlja v obliki lastne oskrbe prebivalcev, če so za obratovanje zasebnega vodovoda izpolnjeni pogoji, določeni v zakonu ali drugem predpisu.

(2) Zasebni vodovod mora imeti upravljavca, če oskrbuje več kot pet stanovanjskih stavb, v katerih prebivajo prebivalci s stalnim prebivališčem, ali če oskrbuje s pitno vodo stavbo ali več stavb, v katerih se izvaja gostinska, turistična ali živilska dejavnost.

(3) Za upravljavca zasebnega vodovoda občina potrdi pravno ali fizično osebo, s katero so lastniki zasebnega vodovoda sklenili pogodbo o upravljanju zasebnega vodovoda.

(4) Če med osebami, ki jih zasebni vodovod oskrbuje s pitno vodo v okviru lastne oskrbe prebivalcev s pitno vodo, ni doseženega soglasja o upravljavcu zasebnega vodovoda, občina za upravljavca zasebnega vodovoda določi upravljavca, ki oskrbuje sosednja poselitvena območja.

6. člen

(obseg storitev gospodarske javne službe)

(1) V okviru storitev gospodarske javne službe mora upravljavec javnega vodovoda zagotoviti:

– oskrbo s pitno vodo vsem uporabnikom storitev gospodarske javne službe pod enakimi pogoji v skladu s predpisi, ki urejajo pitno vodo in storitve javnih služb,

– pridobivanje podatkov o odvzemu pitne vode iz javnega vodovoda zaradi obračuna storitev gospodarske javne službe,

– vzdrževanje objektov in opreme javnega vodovoda,

– nadzor prikličnikov stavb na sekundarni vodovod in vzdrževanje delov teh prikličnikov, ki niso daljši od 50 m,

– vzdrževanje javnega hidrantnega omrežja in hidrantov, prikličenih nanj, skladno s predpisi in obsegom zagotovljenih sredstev s strani občine,

– izvajanje notranjega nadzora zdravstvene ustreznosti pitne vode v javnem vodovodu, skladno z veljavno zakonodajo,

– monitoring kemijskega stanja vodnih virov,

– monitoring količine iz vodnih virov odvzete vode zaradi obratovanja javnega vodovoda,

– označevanje vodovarstvenih območij in izvajanje ukrepov varstva vodnega vira pitne vode v skladu s predpisom, ki ureja vodovarstveni režim na vodovarstvenem območju vodnega vira, iz katerega javni vodovod odvzema pitno vodo,

– izvajanje in pripravo občinskega programa razvoja vodovodnega sistema,

– spremljanje stanja vodnih izgub,

– izdelavo programa ukrepov v primeru izrednih dogodkov, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami,

– vodenje evidenc v skladu s pravilnikom,

– ostale storitve v skladu s pravilnikom.

(2) Monitoring kemijskega stanja vodnega vira se izvaja na tistih vodnih virih, ki oskrbujejo s pitno vodo javne vodovode, za katere je monitoring določen v programu izvajanja monitoringa, sprejetega v skladu s predpisom, ki ureja kemijsko stanje podzemne vode, oziroma v skladu s predpisom, ki ureja kakovost površinskih voda, če je vodni vir za oskrbo s pitno vodo površinska voda.

(3) Upravljalavec javnega vodovoda organizira na stroške upravljalcev zasebnih vodovodov, ki so namenjeni lastni oskrbi s pitno vodo, njihovo stalno izobraževanje, pri čemer mora izobraževanje vsebovati tehnične in zdravstvene vidike oskrbe prebivalstva s pitno vodo.

7. člen

(oskrba s pitno vodo iz zasebnih vodovodov)

(1) V okviru lastne oskrbe s pitno vodo iz zasebnega vodovoda mora upravljalavec zasebnega vodovoda zagotoviti:

– oskrbo s pitno vodo vsem porabnikom pitne vode pod enakimi pogoji, v skladu s predpisi, ki urejajo pitno vodo in storitve javnih služb,

– redno vzdrževanje objektov in opreme zasebnega vodovoda,

– vzdrževanje zasebnega hidrantnega omrežja in hidrantov, priključenih nanj, v skladu s predpisom, ki na področju varstva pred požari ureja obratovanje javnih vodovodov in hidrantnih omrežij,

– nadzor priključkov stavb na zasebni vodovod,

– monitoring količine iz vodnih virov odvzete vode zaradi obratovanja zasebnega vodovoda,

– meritve količin dobavljene vode in obračun storitev,

– obvezno udeležbo pri izobraževanju upravljalcev zasebnih vodovodov, ki ga organizira upravljalavec javnega vodovoda,

– vodenje zahtevanih evidenc v skladu s pravilnikom,

– ostale storitve v skladu s pravilnikom.

(2) Upravljalavec zasebnega vodovoda ne more izdajati projektnih pogojev in soglasij k projektnim rešitvam ter smernic in mnenj v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov in urejanje prostora.

8. člen

(evidenca vodovodov)

Upravljalci vodovodov morajo, skladno s pravilnikom, zaradi vodenja evidenc o vodovodih poročati ministrstvu za okolje in prostor, ki vodi evidenco o javnih in zasebnih vodovodih.

9. člen

(uporaba storitev gospodarske javne službe)

(1) S storitvami gospodarske javne službe se zagotavlja oskrba s pitno vodo vseh stavb, v katerih bivajo ali se zadržujejo ljudje ali se pitna voda uporablja za oskrbo živali ter stavb ali gradbenih inženirskih objektov, v katerih se opravljajo storitve državnih in občinskih gospodarskih javnih služb.

(2) Za storitve gospodarske javne službe se ne šteje oskrba s pitno vodo nestanovanjskih prostorov v stanovanjskih

stavbah in oskrba s pitno vodo nestanovanjskih stavb in gradbenih inženirskih objektov, če:

– iz vode nastaja zaradi njene rabe industrijska odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo,

– je namen rabe vode proizvodnja pijač,

– se voda rabi za tehnološke namene, pri katerih je voda pretežna sestavina proizvodov,

– se voda rabi za polnjenje bazenskih kopališč ali

– se voda rabi za namakanje ali pranje površin, ki niso javne površine.

(3) Ne glede na določbe prve alineje prejšnjega odstavka se za storitve gospodarske javne službe šteje oskrba s pitno vodo stavb ali gradbenih inženirskih objektov, v katerih se opravljajo storitve državnih in občinskih gospodarskih javnih služb.

10. člen

(območja izvajanja oskrbe s pitno vodo)

(1) Občina Kočevje mora zagotavljati izvajanje storitev gospodarske javne službe na vseh njenih poselitvenih območjih, razen na poselitvenih območjih, kjer se oskrbuje iz posameznega vodnega vira manj kot 50 prebivalcev s stalnim prebivališčem ali je letna povprečna zmogljivost oskrbe s pitno vodo manj kot 10 m³ pitne vode na dan.

(2) Lastna oskrba prebivalcev s pitno vodo se lahko izvaja na območju poselitve, kjer se oskrba s pitno vodo ne zagotavlja v okviru storitev gospodarske javne službe, če je vodovod v zasebni lasti, vodni vir pa oskrbuje poselitveno območje z manj kot 50 prebivalcev s stalnim prebivališčem in z letno povprečno zmogljivostjo oskrbe s pitno vodo, manjšo od 10 m³ pitne vode na dan.

11. člen

(oskrbovalna območja)

(1) Oskrbovalna območja, kjer občina zagotavlja javno službo oskrbe s pitno vodo iz javnega vodovoda so:

– Vodooskrbni sistem Kočevje–Ribnica–Sodražica: Kočevje – mesto, Breg pri Kočevju, Cvišlerji, Dolga vas, Dolnje Ložine, Črni Potok pri Kočevju, Gorenje, Gornje Ložine, Griček pri Željnah, Klinja vas, Koblarji, Kočarji, Konca vas, Livold, Mačkovec, Mahovnik, Mlaka pri Kočevju, Morava, Mozelj, Mrtvice, Nove Ložine, Novi Lazi, Onek, Rajndol, Slovenska vas, Stara Cerkev, Šalka vas, Štalcerji, Zajčje Polje, Željne;

– Vodooskrbni sistem Kočevska Reka: Kočevska Reka, Koče, Primoži, Mlaka pri Kočevski Reki;

– Vodooskrbni sistem Borovec: Borovec pri Kočevski Reki;

– Vodooskrbni sistem Gornja Briga–Dolnja Briga: Gornja Briga, Dolnja Briga;

– Vodooskrbni sistem Koprivnik: Koprivnik;

– Vodooskrbni sistem Knežja Lipa: Knežja Lipa;

– Vodooskrbni sistem Brezovica–Vimolj: Brezovica pri Predgradu, Vimolj pri Predgradu, Nemška Loka, Čeplje, Kralji;

– Vodooskrbni sistem Spodnji log: Spodnji log;

– Vodooskrbni sistem Predgrad–Dol: Predgrad, Dol, Paka pri Predgradu, Jelenja vas;

– Vodooskrbni sistem Laze: Laze pri Predgradu;

– Vodooskrbni sistem Polom–Seč: Polom, Seč;

– Vodooskrbni sistem Smuka–Stari log: Smuka, Stari Log.

(2) Območja, kjer se opravlja oskrba s pitno vodo s storitvami gospodarske javne službe, in območja, kjer se opravlja lastna oskrba prebivalcev s pitno vodo, so določena in označena na karti, ki je sestavni del tega odloka kot priloga št. 1.

12. člen

(priključitev stavb na javni vodovod)

(1) Predvideno poselitveno območje mora biti, pred dajanjem v uporabo novih stavb ali gradbenih inženirskih objektov, v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, opremljeno z javnim vodovodom, skladno z določbami pravilnika in tega odloka.

(2) Na poselitvenem območju upravljavec javnega vodovoda ne sme priključiti stavb ali gradbenih inženirskih objektov na javni vodovod, če na območju ni zagotovljenega odvajanja odpadnih voda.

(3) Če je na območju, na katerem želi lastnik objekta pridobiti priključek na javni vodovod, že zgrajena javna kanalizacija, lahko upravljavec javnega vodovoda izvede priključitev na vodovod le v primeru, ko je objekt že priključen na javno kanalizacijo.

(4) Če na območju, na katerem želi lastnik objekta pridobiti priključek na javni vodovod, še ni zgrajena javna kanalizacija, lahko upravljavec javnega vodovoda izda soglasje za priključitev na javni vodovod le v primerih, če je komunalna odpadna voda iz objekta speljana v malo komunalno čistilno napravo ali nepretočno greznico na izpraznjevanje ali na drug objekt ali napravo za čiščenje komunalne odpadne vode.

IV. OBJEKTI IN NAPRAVE LASTNIKA IN UPORABNIKOV

13. člen

(objekti in naprave v lasti občine)

(1) Objekti in naprave v lasti občine so javni vodovodi in drugi objekti in naprave. Upravljavec javnega vodovoda upravlja s temi objekti na podlagi pogodbe, sklenjene na podlagi tega odloka.

(2) Drugi objekti in naprave iz prvega odstavka tega člena so:

- vodnjaki, črpališča, prečrpališča in zajetja, objekti in naprave za obdelavo (čiščenje in pripravo) pitne vode,
- vodohrani in razbremenilniki,
- javno hidrantno omrežje,
- naprave za dviganje in reduciranje tlaka vode na omrežju,
- funkcionalna zemljišča objektov iz tega člena, namenjena normalni rabi objekta.

(3) Objekti in naprave v lasti občine in v upravljanju upravljavca javnega vodovoda predstavljajo javno vodovodno omrežje.

(4) Vodenje katastra javnega vodovoda zagotavlja občina v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, graditev objektov in geodetsko dejavnost in skladno z določili predpisov, ki urejajo oskrbo s pitno vodo.

14. člen

(objekti in naprave uporabnikov)

Objekti in naprave, ki so last lastnikov stavb, so:

- vodovodni priključek,
- vodomerno mesto (jašek ali niša),
- interno vodovodno omrežje,
- objekti in naprave, vgrajeni za obračunskim vodomerom, kot so: interni hidranti, interni vodomeri, naprave za reduciranje ali dvigovanje tlaka vode, nepovratni varnostni ventili pri grelnih napravah, vodohrani za sanitarno in požarno vodo, naprave za ogrevanje, mehčanje, dezinfekcijo vode in drugi objekti in naprave, ki so nameščeni za obračunskim vodomerom ali za pogodbeno dogovorjenim mestom.

V. GRADNJA VODOVODNEGA PRIKLJUČKA IN PRIKLJUČITEV NA JAVNI VODOVOD

15. člen

(obveznost priključitve na javni vodovod)

(1) Če se v stavbi oziroma gradbenem inženirskem objektu na poselitvenem območju, kjer se zagotavlja oskrba s pitno vodo s storitvami gospodarske javne službe, rabi pitna voda, mora lastnik stavbe oziroma gradbenega inženirskega objekta zaradi oskrbe s pitno vodo zagotoviti izvedbo priključka stavbe na sekundarni vodovod.

(2) Če se v stavbi oziroma gradbenem inženirskem objektu na poselitvenem območju, kjer se oskrba s pitno vodo ne

zagotavlja s storitvami gospodarske javne službe, rabi pitna voda, lahko lastnik stavbe zagotovi oskrbo s pitno vodo iz zasebnega vodovoda, namenjenega lastni oskrbi s pitno vodo, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- oddaljenost stavbe oziroma gradbenega inženirskega objekta od javnega vodovoda je večja od 200 m ali
- izvedba priključka stavbe oziroma gradbenega inženirskega objekta na javni vodovod je povezana z nesorazmernimi stroški.

(3) Občina v svojem programu komunalnega opremljanja naselij opredeli poselitvena območja oziroma njihove dele, kjer se stavbe in gradbeni inženirski objekti ne bodo priključevali na javni vodovod zaradi nesorazmerno visokih stroškov priključitve.

16. člen

(priključek stavbe na javni vodovod)

(1) Na javni vodovod se mora priključiti vsako odjemno mesto posebej.

(2) Če je treba priključiti na javni vodovod več odjemnih mest tako, da se priključek stavbe na obratujoči sekundarni vodovod izvede s skupnim cevovodom, se šteje za del javnega vodovoda cevovod, ki povezuje obratujoči sekundarni vodovod in razcep cevovoda za priključitev zadnjih dveh odjemnih mest.

(3) Priključek na javni vodovod je lahko stalen ali začasen.

17. člen

(priključek drugih objektov brez soglasja upravljavca)

Lastnik stavbe oziroma uporabnik ne sme dovoliti priključitve objektov drugih lastnikov na svojo interno vodovodno instalacijo ali na svoj vodovodni priključek brez soglasja upravljavca javnega vodovoda.

18. člen

(storitve v zvezi s priključki stavb na sekundarni vodovod)

(1) Priključek stavbe na sekundarni vodovod je del vodovoda, ki se nahaja med sekundarnim vodovodom in napravo za merjenje porabljene pitne vode pri uporabniku pitne vode.

(2) Dolžina vodovodnega priključka stavbe ne sme biti daljša od 50 m.

(3) Načrtovanje, gradnja in vzdrževanje cevovodov in druge opreme priključka stavbe na javni vodovod mora zagotoviti lastnik stavbe. Priključek stavbe na javni vodovod je v lasti lastnika stavbe.

(4) Upravljavec javnega vodovoda mora vzdrževati priključek stavbe na sekundarni vodovod, uporabnik pa mora preverjanje izvedbe in delovanje cevovoda in opreme priključka stavbe na sekundarni vodovod ter njegovo vzdrževanje dopustiti. Upravljavec javnega vodovoda mora voditi evidence o stavbah in opremi priključkov stavb na sekundarni vodovod in trasah teh priključkov. Stroški vodenja te evidence se pokrivajo iz sredstev zbranih vzdrževalnin priključkov stavbe.

19. člen

(prepoved lastne oskrbe s pitno vodo)

(1) Na oskrbovalnem območju, kjer občina zagotavlja oskrbo s pitno vodo s storitvami gospodarske javne službe, ni dovoljena oskrba s pitno vodo z lastno oskrbo s pitno vodo.

(2) Vodni vir, ki zagotavlja pitno vodo javnemu vodovodu, se ne sme uporabljati za lastno oskrbo prebivalcev s pitno vodo.

20. člen

(lastna oskrba prebivalcev)

Če je stavba ali več stavb na poselitvenem območju, na katerem v skladu z merili iz tega odloka priključitev na javni vodovod ni obvezna, se oskrba s pitno vodo lahko izvaja v obliki lastne oskrbe prebivalcev, če so za obratovanje zasebnega vodovoda izpolnjeni pogoji iz 5. in 7. člena tega odloka.

21. člen

(pogoj za priključitev)

(1) Priključek na javni vodovod je dovoljen samo s pisnim soglasjem, ki ga izda upravljavec javnega vodovoda, ki priključitev tudi izvede. Soglasje se izda v skladu z določili tega odloka in v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov in urejanje prostora.

(2) Investitor je dolžan zagotoviti izvedbo priključka v okvirih, ki so določeni s soglasjem. Za vsak odmik v postopku izvedbe priključka in spremembe na priključku mora investitor ponovno pridobiti soglasje upravljavca javnega vodovoda.

22. člen

(pogoji za priključitev)

(1) Priključitev na javni vodovod mora biti izvedena v skladu z veljavnimi predpisi, z zahtevami projektne dokumentacije in v skladu s pogoji upravljavca javnega vodovoda.

(2) Upravljavec javnega vodovoda je dolžan izvesti priključitev ali zagotoviti povečan odjem, če so izpolnjeni pogoji za izvedbo priključitve in če to dopuščajo razpoložljive kapacitete vodnih virov in zmogljivost javnega vodovoda (prepusnost omrežja), na katerega se uporabnik priključuje.

(3) V primeru, da kapacitete vodnih virov in zmogljivost javnega vodovoda (pretok, pritisk in podobno) ne omogočajo novih priključkov, je upravljavec javnega vodovoda dolžan uporabnika in občino seznaniti o trenutnih razmerah ter o pogojih, pod katerimi bi bila priključitev možna.

23. člen

(javno pooblastilo upravljavcu javnega vodovoda)

(1) Upravljavec javnega vodovoda skladno s predpisi, ki urejajo graditev objektov in urejanje prostora, opravlja na območju Občine Kočevje na podlagi javnega pooblastila naslednje naloge v zvezi z opravljanjem gospodarske javne službe po tem odloku:

– izdaja potrdila, projektne pogoje, smernice, mnenja in soglasja, vse v skladu s predpisi, ki urejajo prostorske ureditve, prostorske akte, graditev objektov in urejanje prostora,

– izdaja soglasja za priključek.

(2) Stroški, ki nastanejo pri izvajanju javnega pooblastila, se pokrivajo iz proračuna občine.

(3) Investitor mora vlogi za izdajo listin iz prvega odstavka tega člena priložiti naslednjo dokumentacijo:

a) za smernice in mnenja:

– dokumentacijo, ki jo določajo predpisi o urejanju prostora.

b) za pogoje in soglasja:

– dokumentacijo, ki jo določajo predpisi o graditvi objektov,

– projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja z načrtom zunanje ureditve ter z načrtom vodovodnega priključka v sklopu načrta strojnih inštalacij.

(4) Podrobnejšo dokumentacijo iz prejšnjega odstavka določi upravljavec javnega vodovoda in jo objavi na svoji spletni strani. Pred objavo na spletni strani si mora upravljavec javnega vodovoda pridobiti soglasje pristojnega občinskega upravnega organa.

(5) Projektne pogoje izdaja upravljavec javnega vodovoda tudi k tistim gradnjam objektov, ki se priključujejo na lasten vir oskrbe s pitno vodo, kakor tudi v primerih, ko objekt ne potrebuje vode in v primerih, kadar je potrebna prestavitev cevovoda zaradi gradnje objekta.

24. člen

(sodelovanje na tehničnih pregledih)

Upravljavec javnega vodovoda sodeluje kot strokovni sodelavec pri tehničnih pregledih objektov.

25. člen

(vsebina soglasja za priključitev)

Pri izdaji soglasja za priključitev objekta na vodovodno omrežje mora upravljavec javnega vodovoda določiti:

– minimalne odmike objektov od vodovodnega omrežja,

– pogoje in navodila za zaščito vodovodnega omrežja pred vplivom ostalih objektov, predvsem novogradenj,

– pogoje glede trase, globine in profila priključnega omrežja ter priključnega mesta na javno omrežje,

– profil in tip vodomera,

– lokacijo, obliko in velikost vodomernega mesta,

– posebne zaščitne ukrepe za objekte, ki so locirani na območju podtalnice, zajetij vodnih virov ali na območjih, predvidenih za zajem pitne vode,

– pogoje križanja komunalnih vodov z vodovodnim omrežjem,

– mesto priključitve na naprave in objekte, za katere je odgovoren upravljavec javnega vodovoda in zahteve oziroma pogoje zunanje ureditve objektov na mestih, kjer je predvidena trasa vodovoda,

– druge zahteve, ki so pomembne za delovanje in razvoj oskrbe z vodo.

26. člen

(podrobnejši pogoji izvedbe priključka)

Podrobnejše pogoje izvedbe vodovodnega priključka določi upravljavec javnega vodovoda s tehničnim pravilnikom, h kateremu da predhodno soglasje župan, objavi pa se na spletni strani upravljavca javnega vodovoda.

27. člen

(varovanje vodovodnega omrežja)

(1) Investitor si mora pridobiti soglasje upravljavca javnega vodovoda za vse gradnje, rekonstrukcije ali adaptacije, ki bi imele zaradi svoje lokacije posledice ali vpliv na objekte in naprave za oskrbo s pitno vodo.

(2) Investitor, izvajalec gradbenih ali drugih del, pravne in fizične osebe, ki opravljajo dela v bližini vodovodnega omrežja ali naprav, si morajo za ta dela pridobiti soglasje upravljavca javnega vodovoda, zagotoviti zakoličbo komunalnih vodov ter pokriti vse s tem nastale stroške, vključno z upravljavčevim nadzorom in pri opravljanju teh del zagotoviti, da ostanejo vodovodno omrežje oziroma naprave nepoškodovane.

(3) Vse stroške za morebitne poškodbe vodovoda, ki jih povzroči izvajalec gradbenih ali drugih del po svoji krivdi, nosi povzročitelj. Ti stroški zajemajo neposredne stroške za odpravo napak, izgubljeno vodo, stroške za zvišano električno konico zaradi dodatnega črpanja in vse ostale intervencijske stroške, ki pri tem nastanejo.

28. člen

(predpogoj za izgradnjo priključka)

(1) Priključitev stavbe na javni vodovod je možna le z vgradnjo oziroma izgradnjo zunanjega vodomernega mesta (jaška), ki mora imeti primerno toplotno zaščito, ki ščiti vodomerni pred zmrzovanjem. Vodomerno mesto se zgradi na najkrajši možni razdalji od sekundarnega vodovoda, praviloma na zemljišču lastnika stavbe, z minimalno oddaljenostjo od parcelne meje in zagotovljeno dostopnostjo upravljavcu javnega vodovoda.

(2) Izjemoma in v primeru upravičenih razlogov (npr. strnjena gradnja ob ulici ali cesti in podobno) se lahko vodomerno mesto (jašek) zgradi znotraj objekta, ki se priključuje na javni vodovod.

29. člen

(način izvedbe priključka)

(1) Priključek stavbe je del objekta in je last lastnika stavbe.

(2) Priključek stavbe je skupaj z vodomernim mestom dolžan lastnik stavbe zgraditi na lastne stroške. Pri tem je dolžan montažna dela skupaj z dobavo materiala za izvedbo priključnega sklopa na sekundarno omrežje, postavitev dovodne cevi na odseku med javnim vodovodom in obračunskim vodomero ter namestitvev obračunskega vodomera vključno z ventili pred in za vodomero, zaupati upravljavcu javnega vodovoda.

(3) Po končani gradnji se priključek brezplačno prenese v upravljanje upravljavcu javnega vodovoda, ki lastnika objekta vpiše v kataster javnega vodovoda in v register priključkov.

30. člen

(rok za izvedbo priključka)

(1) Upravljavec javnega vodovoda je dolžan izvesti priključitev na javni vodovod ali zagotoviti povečan odjem najkasneje v 30 dneh po tem, ko je uporabnik izpolnil naslednje pogoje:

- pridobil gradbeno dovoljenje,
- pridobil soglasje za priključitev,
- izpolnil pogoje soglasja,
- zgradil merilno mesto (prostor za vodomero) v skladu z veljavnimi sanitarno-tehničnimi predpisi ter tehničnim pravilnikom,

– uredil odvajanje komunalne odpadne vode,

– sklenil z upravljavcem javnega vodovoda pogodbo o dobavi pitne vode.

(2) Po priključitvi objekta na javni vodovod se lastnik objekta vpiše v evidenco uporabnikov.

31. člen

(vzdrževanje vodovodnega priključka)

(1) Vzdrževanje vodovodnega priključka zajema:

a) Tekoče vzdrževanje vodovodnega priključka, ki zajema: kontrolo vodotesnosti ter popravilo okvar na vodovodnem priključku in zagotavljanje funkcionalnosti vodovodnega priključka.

b) Obnovo vodovodnega priključka, pri čemer se mora vodovodni priključek obnoviti:

- če njegovo stanje kaže na stopnjo dotrajanosti, ki povzroča okvare in zaradi tega vodne izgube,
- če njegovo stanje ogroža varnost oskrbe z vodo,
- če je priključek zgrajen iz zdravstveno neustreznih materialov,

– v primeru rekonstrukcije javnega vodovoda, ko se izvajajo vsa obnovitvena dela javne infrastrukture in upravljavec javnega vodovoda ugotovi dotrajanost priključka.

(2) Vsa vzdrževalna dela na vodovodnem priključku iz prejšnjega odstavka tega člena izvaja upravljavec javnega vodovoda ali po njegovem pooblastilu za to usposobljeni izvajalec.

(3) Lastnik ali najemnik stavbe mora dopustiti izvedbo ali preverjanje izvedbe in delovanja cevovoda in opreme priključka stavbe na sekundarni vodovod ter njegovo vzdrževanje. Ob tem se je predstavnik upravljavca javnega vodovoda dolžan identificirati s službeno izkaznico.

(4) Stroški vzdrževanja priključkov se krijejo iz sredstev vzdrževalnine na način, ki je podrobneje določen v 40. členu tega odloka.

(5) Objekti in omrežje vodovoda in vodovodnega priključka morajo biti vedno dostopni. Na njih ni dovoljeno postavljati ničesar brez soglasja upravljavca javnega vodovoda. Mesto, kjer je vgrajen vodomero, mora biti vedno dostopno predstavnikom upravljavca javnega vodovoda.

32. člen

(začasna priključitev na javni vodovod)

(1) Upravljavec javnega vodovoda lahko izvede začasni priključek na javni vodovod le za gradbišča, javne prireditve, kmetijske namene, začasne objekte in podobne primere pod pogojem, da je začasni priključek tehnično možno izvesti in če

se s tem ne poslabšajo pogoji oskrbe z vodo drugih uporabnikov, priključenih na javni vodovod oziroma če se s tem ne vpliva na kakovost vode.

(2) Uporabnik mora k vlogi za pridobitev začasnega priključka priložiti pravnomočno gradbeno dovoljenje, prijavo prireditve, soglasje lokalne skupnosti ali podoben dokument, ki potrjuje začasno potrebo po priključitvi na javni vodovod. Upravljavec javnega vodovoda dovoli začasno priključitev in izvede začasni priključek v roku 30 dni, če uporabnik vloži popolno vlogo in pridobi soglasje. Pogoj za začasno priključitev na javni vodovod je po navodilih izvajalca urejeno začasno odjemno mesto. Upravljavec javnega vodovoda lahko dovoli začasno priključitev na javni vodovod le za določeno dobo, ki pa ne sme biti daljša od dveh let. Izvedbo začasnega priključka izvrši upravljavec javnega vodovoda na stroške uporabnika.

(3) Uporabnik lahko zaprosi za podaljšanje roka uporabe začasnega priključka. Prošnji za podaljšanje roka uporabe začasnega priključka upravljavec javnega vodovoda lahko ugodi, če so razlogi za podaljšanje utemeljeni.

(4) Tudi v primerih začasne priključitve na javni vodovod morajo uporabniki skleniti pogodbo o dobavi pitne vode.

(5) Izvedba začasnega priključka ni pogojena s predhodno zagotovitvijo odvajanja odpadnih voda.

33. člen

(spremembe na priključkih)

(1) Sprememba dimenzije priključka, trase, izvedba dodatnega dela priključka in zahteva za povečan odzem vode se obravnava na enak način, kot da gre za nov vodovodni priključek.

(2) Upravljavec javnega vodovoda je dolžan obvestiti uporabnika o vsaki spremembi pogojev priključevanja na javni vodovod, uporabnik pa je dolžan v roku 15 dni od nastale spremembe upravljavcu sporočiti spremembo lastništva priključka ali plačnika storitev z odčitanim stanjem obračunskega vodomera na dan spremembe.

(3) Prenos lastništva priključka ali obveznosti plačila storitev na drugo pravno ali fizično osebo je mogoč pod pogojem, da dotedanji uporabnik nima odprtih terjatev do upravljavca javnega vodovoda iz tega priključka. Če obstaja terjatev, prenos priključka oziroma sprememba plačnika ni možna. Priključitev novega uporabnika se v tem primeru izvede po postopku, ki je po določilih tega odloka predpisan za prvo priključitev na javni vodovod.

VI. MERJENJE PORABE PITNE VODE

34. člen

(merjenje količin porabljene vode)

(1) Količina porabljene vode iz vodovoda se meri (obračunava) v m³ (kubični meter) z odčitkom obračunskega vodomera.

(2) Upravljavec javnega vodovoda je dolžan pri uporabniku odčitati stanje na vodomero najmanj enkrat letno za gospodinjstva, za večje odjemalce (industrija in večstanovanjske stavbe) pa praviloma vsak mesec.

(3) V vmesnem času se uporabniku zaračunava mesečna akontacija za porabljeno vodo v višini povprečne mesečne porabe prejšnjih obračunskih obdobij. Uporabnik lahko v vmesnem času tudi sam posreduje odčitek stanja vodomera.

(4) Ob zamenjavi vodomera je upravljavec javnega vodovoda dolžan obvezno odčitati stanje vodomera.

(5) Ob spremembi cene vode upravljavec javnega vodovoda praviloma ne odčita vodomero, temveč se stanje vodomera na dan uveljavitve cene vode izračuna iz povprečne porabe vode v preteklih obdobjih. Uporabnik lahko na dan spremembe cene vode sam odčita stanje vodomera in ga v roku 8 dni sporoči upravljavcu javnega vodovoda. V tem primeru se za obračun uporabi javljeno stanje vodomera.

35. člen

(namestitve obračunskega vodomera)

(1) Vsakemu novemu uporabniku namesti upravljavec javnega vodovoda obračunski vodommer. Stroški nabave in namestitve obračunskega vodomera bremenijo uporabnika.

(2) Tip, velikost in mesto namestitve obračunskega vodomera (vodomernega jaška) določi upravljavec javnega vodovoda samostojno, vendar v skladu s projektom, veljavnimi predpisi in podrobnejšimi tehničnimi pravili, ki jih določijo upravljavec javnega vodovoda s soglasjem župana in jih objavi na svoji spletni strani.

(3) Obračunski vodommer mora biti pregledan in žigosan s strani pristojnega urada za kontrolo meril.

(4) Upravljavec javnega vodovoda vzdržuje obračunske vodometre ter skrbi za njihove redne preglede in za menjavo. Redna menjava in umerjanje vodometrov se izvaja skladno z veljavno zakonodajo.

(5) Stroški kontrole, umerjanja, vzdrževanja in zamenjave obračunskega vodomera se pokrivajo iz namensko zbranih sredstev števnine.

(6) V primeru poškodovanja vodomera zaradi malomarnosti (zmrzal, poškodbe ipd.), je menjava vodomera strošek uporabnika in se ne krije iz naslova števnine.

(7) Vodovodni priključek in prostor, kjer je vgrajen obračunski vodommer, morata biti upravljavcu javnega vodovoda vedno dostopna za redne preglede.

(8) Uporabnik ne sme odstraniti, prestavljati, zamenjati ali popraviti obračunskega vodomera, niti odstraniti plombe.

36. člen

(interni vodometri)

(1) V interni hišni napeljavi so za obračunskim vodomrom lahko nameščeni še interni vodometri, ki služijo uporabnikom ali upravljavcu interne napeljave za kontrolo porabe na različnih mestih oziroma za porazdelitev stroškov porabe vode.

(2) Upravljavec javnega vodovoda teh vodometrov ne vzdržuje in jih tudi ne uporablja za obračun vode, razen v primeru, če skleneta upravljavec javnega vodovoda in uporabnik o tem posebno pogodbo.

37. člen

(preverjanje točnosti vodometrov)

Uporabnik ima poleg rednih pregledov obračunskega vodomera pravico zahtevati izredno kontrolo točnosti obračunskega vodomera. Če se ugotovi, da je točnost obračunskega vodomera izven predpisanih dopustnih mej, določenih z veljavnimi predpisi o meroslovju, nosi stroške preizkusa upravljavec javnega vodovoda, v nasprotnem primeru pa uporabnik. Zah-teva za izredno kontrolo mora biti pisna.

38. člen

(okvare na priključkih in vodommerih)

(1) Vsako okvaro na priključku ali obračunskem vodommeru mora uporabnik prijaviti pristojni službi za prijavo okvar upravljavca javnega vodovoda. Okvaro mora upravljavec javnega vodovoda odpraviti najkasneje v roku 15 dni. Ta rok se lahko podaljša, če mora upravljavec javnega vodovoda pridobiti zakonsko potrebna soglasja. Stroški odprave napake se krijejo iz sredstev vzdrževalnine.

(2) Če na priključku ali obračunskem vodommeru nastopi okvara po krivdi uporabnika (npr. zaradi zmrzali, udara vroče vode, mehanskih poškodb), nosi stroške popravila uporabnik. Okvaro lahko sanira izključno upravljavec javnega vodovoda.

(3) Upravljavec javnega vodovoda je dolžan pri vsaki odstranitvi (zamenjavi) vodomera seznaniti uporabnika z odčitanim stanjem. Ob menjavi se sestavi zapisnik, ki ga podpiše tudi uporabnik, ki prejme en izvod zapisnika. Če uporabnik ob menjavi ni prisoten, mu je potrebno zapisnik poslati po pošti v roku 15 dni po zamenjavi.

VII. OBRAČUN PORABE PITNE VODE

39. člen

(cena oskrbe s pitno vodo)

(1) Cena storitve gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo je skladno z državnimi predpisi sestavljena iz:

- vodarine,
- omrežnine,
- stroškov vodnih povračil,

ki se na računu prikazuje ločeno.

(2) Vodarina pokriva stroške izvajanja gospodarske javne službe in se uporabnikom obračunava na podlagi odčitka porabe na obračunskem vodommeru oziroma v obliki akontacije, določene glede na dejansko porabo v preteklem obračunskem obdobju.

(3) Omrežnina pokriva letne stroške javne infrastrukture in se uporabnikom praviloma obračunava v dvanaajstih letih glede na zmogljivost priključkov.

(4) Stroški vodnih povračil so stroški v skladu s predpisi, ki določajo vodna povračila in se praviloma obračunavajo mesečno.

40. člen

(vzdrževalnina)

(1) Vzdrževalnina je plačilo stroškov rednih pregledov in nadzora delovanja cevovodov in opreme hišnih vodovodnih priključkov, vodenja predpisanih evidenc o opremi in trasah teh priključkov ter njihovega investicijskega in tekočega vzdrževanja (popravila in prenove), ki vključuje tudi postopni prenos vodometrov na primerno lokacijo izven objekta, ki je čim bližje parcelni meji lastnika stavbe, ki jo ob ceni vode plačujejo uporabniki.

(2) Upravljavec je pri vzdrževalnih delih iz prejšnjega odstavka, na delu priključka, ki poteka po zemljišču v lastništvu lastnika stavbe, dolžan vzpostaviti prvotno stanje, pri čemer:

a. mora na travniku/zelenici vzpostaviti prvotno stanje na način, da je možna zatravitev, pri čemer mora za zatravitev poskrbeti lastnik stavbe,

b. mora zamenjati celotno površino asfaltiranega oziroma drugače tlakovanega dvorišča samo v primeru, če z deli poškoduje več kot 1/3 površine,

c. mora vzpostaviti prvotno stanje ograj, pomožnih objektov, podpornih zidov in podobno samo v primeru, da so le-te zgrajene z vsemi potrebnimi upravnimi dovoljenji in soglasji, v nasprotnem primeru vzpostavitev prvotnega stanja bremeni uporabnika oziroma lastnika stavbe,

d. v primeru, da ni mogoče dobiti enakih materialov (tlakovcev, keramike ipd.), kot so tisti, s katerimi je izvedena zaključna obdelava dvorišča ali druge površine, lahko upravljavec vzpostavi prvotno stanje z materialom podobnega videza, oblike in kakovosti.

(3) Pred samo prestavitvijo priključka sta lastnik stavbe oziroma uporabnik in upravljavec javnega vodovoda zavezana k temu, da dogovorno določita potrebna dela na način, da so posegi kar najmanjši. Kolikor bi vzpostavitev prvotnega stanja pomenila nesorazmerne stroške glede na investicijo, sta lastnik stavbe oziroma uporabnik dolžna z upravljavcem javnega vodovoda doseči dogovor o ustreznih nadomestnih izpolnitvi.

(4) Vzdrževalnina ne zajema vzdrževanja in prestavitve industrijskih vodomernih mest (armirano betonski jaški, LTŽ pokrovi itd.) in drugih vodometrov z dimenzijo nad DN 40, kakor tudi ne vzdrževanja in obnove dela priključka stavbe znotraj stavbe.

(5) Upravljavec javnega vodovoda pred izvedbo del zamenjave priključka obvesti lastnika stavbe oziroma uporabnika priključka.

41. člen

(števina)

Števina je plačilo stroškov storitve upravljavca, ki jih ob ceni vode plačujejo uporabniki, za vzdrževanje, umerjanje,

overjanje in zamenjavo vodomero, ki jih je, skladno z odredbo o rokih, v katerih se redno overjajo merila, dolžan izvajati upravljavec, posodobitev sistema odčitavanja vodomero ter vodenje predpisanih evidenc o vodomeroih.

42. člen

(način vodenja sredstev in višina sredstev)

(1) Sredstva, pridobljena iz vzdrževalnine in števnine, mora upravljavec javnega vodovoda voditi ločeno.

(2) Višino prispevka za vzdrževalnino in števnino določi na predlog upravljavca javnega vodovoda občinski svet, ki lahko to pristojnost prenese na ustanoviteljski organ upravljavca.

43. člen

(posebni primeri obračuna)

(1) V primeru, da upravljavec javnega vodovoda ugotovi, da je obračunski vodomero v okvari ali da iz drugega vzroka ni mogoče odčitati obračunskega vodomero, se obračuna povprečna poraba vode na osnovi zadnjega merjenega obračunskega obdobja pred okvaro.

(2) V primeru, ko vodovodni priključek ni opremljen z obračunskim vodomero, se pri obračunu porabe vode upoštevajo določila državnih predpisov.

VIII. EVIDENCE UPORABNIKOV

44. člen

(evidence uporabnikov)

(1) Za potrebe poslovanja upravljavec javnega vodovoda vodi in vzdržuje evidenco uporabnikov.

(2) Osnovna evidenca uporabnikov javnega vodovoda za fizične osebe vsebuje naslednje podatke:

- šifro uporabnika,
- ime, priimek in naslov stalnega in/ali začasnega prebivališča nosilca odjemnega mesta (ulica, kraj, hišna številka, telefonska številka, število oseb v gospodinjstvu, TRR plačnika, koordinate odjemnega mesta, način obračuna, odčitki ...),
- finančne podatke, vezane na zaračunavanje in plačilo storitev,
- datum vnosa in sprememb podatkov.

(3) Upravljavec lahko za posameznega uporabnika v postopku izterjave zbira tudi podatke o:

- zaposlitvi,
- številki osebnega računa,
- EMŠO,
- davčni številki,
- deležu lastništva.

(4) Evidenca uporabnikov za pravne osebe in samostojne podjetnike vsebuje naslednje podatke:

- šifro uporabnika in plačnika,
- naziv firme oziroma samostojnega podjetnika (naziv, ulica, kraj, hišna številka, način obračuna, koordinate odjemnega mesta, odčitki ...),
- transakcijski račun,
- davčno številko,
- finančne podatke, vezane na zaračunavanje in plačilo storitev,
- kontaktne osebe,
- datum vnosa in sprememb podatkov.

(5) Poleg navedenih podatkov vsebujeta evidenci tudi naslednje podatke:

- podatke o merilnih napravah in priključnem cevovodu,
- lastništvo nepremičnine,
- podatke o upravljavcu nepremičnine.

45. člen

(dodatne evidence v stavbah)

(1) Uporabniki ter upravniki večstanovanjskih oziroma večlastniških stavb morajo ob statusnih in lastninskih spremem-

bah, ki vplivajo na razmerje med dobaviteljem in odjemalcem, upravljavca javnega vodovoda pravočasno pisno obveščati o vseh spremembah naslova za dostavo računov in drugih podatkih.

(2) Pisno obvestilo iz predhodnega odstavka velja od prvega naslednjega obračunskega obdobja in obsega:

- ime, priimek in naslov dotedanjega in novega odjemalca,
- dokazilo o podlagi za spremembo uporabnika,
- številko in naslov odjemnega mesta,
- podpisano izjavo novega uporabnika, da vstopa v že sklenjeno pogodbeno razmerje.

(3) Do prejema popolnega obvestila in poravnave vseh obstoječih finančnih obveznosti je za vse obveznosti zavezan dotedanji uporabnik.

46. člen

(plačilo in opominjanje)

(1) Uporabniki plačujejo porabo vode na podlagi izstavljenega računa upravljavca javnega vodovoda. Upravljavec javnega vodovoda izstavlja račune praviloma mesečno. Na računu morajo biti ločeno izkazani zneski za omrežnino, vodarino, vodna povračila, vzdrževalnino, števnino in druge datjave, določene z zakoni.

(2) Uporabnik javnega vodovoda mora plačati zaračunano storitev najpozneje v desetih dneh od datuma izstavitve računa, razen če zakon ne določa drugače. Račun se izstavi na podlagi cenika, veljavnega na dan izstavitve računa.

(3) V primeru, da uporabnik ne poravnava svojih obveznosti v na računih navedenih rokih, ga je upravljavec javnega vodovoda, preden začne postopke izterjave, dolžan opomniti. V opominu mora upravljavec javnega vodovoda določiti nov rok plačila in opozoriti uporabnika na posledice neplačila. V kolikor je v opominu kot posledica neplačila predvidena prekinitev dobave pitne vode, mora biti opomin poslan pisno s povratnico, uporabnik pa mora imeti najmanj 15-dnevni rok za poravnavo obveznosti. Za vročanje opomina se uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni postopek.

(4) Za zamudo plačila upravljavec javnega vodovoda obračuna zakonite zamudne obresti.

(5) Uporabnik lahko v roku desetih dni od datuma izstavitve računa vloži pisni ugovor pri upravljavcu javnega vodovoda, če meni, da mu vodarina ni pravilno obračunana. Upravljavec javnega vodovoda je dolžan na pisni ugovor uporabnika odpraviti morebitno napako oziroma pisno odgovoriti v roku 15 dni od prejema ugovora in v tem času ne sme prekiniti dobave vode.

(6) Ugovor na izdani račun ne zadrži plačila računa zoper katerega je ugovor vložen.

(7) Zavrnitev računa s strani uporabnika se šteje kot ugovor iz petega odstavka tega člena.

47. člen

(izstavitve računa v večstanovanjskih objektih)

(1) Če je v stavbi več uporabnikov in je nameščen samo en glavni obračunski vodomero, se račun izstavi:

- upravniku večstanovanjske stavbe; v tem primeru upravnik razdeli stroške na posamezne uporabnike znotraj stavbe in v celoti poravnava račun upravljavcu ali
- vsakemu uporabniku posebej, če vsi uporabniki v stavbi ali upravnik v njihovem imenu sklene pisni dogovor z upravljavcem glede takega načina obračuna, ključa delitve, ki mora biti za vse uporabnike enoten in plačila nastalih stroškov takšne delitve po ceniku upravljavca.

(2) V primeru, da je v objektu več uporabnikov, ki se oskrbujejo z vodo iz istega priključka, so dolžni z medsebojnim sporazumom določiti pravno ali fizično osebo, ki sprejema in plačuje račune za porabljeno vodo v objektu. Interna delitev in zaračunavanje vode posameznemu uporabniku istega priključka ni obveznost upravljavca.

(3) V primeru, da se za delitev porabljene pitne vode po glavnem obračunskem vodomero uporabljajo interni vo-

domeri, se morebitna pozitivna razlika porabe med glavnim obračunskim vodomero in vsoto porabe internih vodomero obračuna vsem uporabnikom, sorazmerno z njihovo interno porabo pitne vode.

IX. PREKINITVE DOBAVE PITNE VODE

48. člen

(vzdrževalna in investicijska dela)

(1) Upravljevec javnega vodovoda ima pravico brez povračila škode prekiniti dobavo pitne vode v naslednjih primerih:

- za čas izvedbe planiranih vzdrževalnih ali investicijskih del na vodovodnem omrežju, objektih in napravah javnega vodovoda,
- za čas odprave nepredvidljivih okvar na vodovodnem omrežju, objektih in napravah javnega vodovoda,
- v primerih višje sile (npr. potres, požar, suša, onesnaženje vodnih virov, izpad električne energije ipd.).

(2) Upravljevec javnega vodovoda mora o času trajanja prekinitve dobave pitne vode pravočasno obvestiti uporabnike na enega od naslednjih načinov: neposredno, preko sredstev javnega obveščanja, na spletni strani upravljavca javnega vodovoda ali na krajevno običajen način (npr. oglasna deska krajevne skupnosti).

(3) V primeru krajših nepredvidenih prekinitev (do ene ure) dobave pitne vode objava ni potrebna.

49. člen

(izredne razmere)

V primerih višje sile, kot so potres, požar, suša, onesnaževanje vodnih virov, zdravstvena neustreznost pitne vode, izpad električne energije, velike okvare na objektih in napravah in podobno, mora upravljevec javnega vodovoda poleg obvestila o prekinitvi oziroma zmanjševanju dobave vode, posredovati uporabnikom tudi ustrezna priporočila oziroma navodila ter postopati skladno s sprejetimi načrti ukrepov za take primere. Upravljevec javnega vodovoda mora skrbeti predvsem za prednostno preskrbo z vodo osnovnih življenjskih potreb občanov in požarno varnost, kar so uporabniki dolžni upoštevati.

50. člen

(ostale prekinitve dobave vode)

(1) Upravljevec javnega vodovoda lahko na stroške uporabnika prekine dobavo pitne vode v naslednjih primerih:

- če je bil priključek na vodovodno omrežje izveden brez soglasja upravljavca,
- če uporabnik brez soglasja upravljavca dovoli priključitev drugega uporabnika na svojo interno instalacijo in če razširi svojo napeljavo,
- če uporabnik brez privolitve upravljavca oziroma na nedovoljen način odstrani plombo na vodomero ali kako drugače spremeni izvedbo priključka, glede na stanje ob priključitvi ali odstranitvi vodomera,
- če uporabnik onemogoča pooblaščenim delavcem upravljavca odčitavanje, zamenjavo in pregled vodomera ter pregled priključka in interne instalacije, ki jih ta izvaja v skladu s tem odlokom,
- če stanje interne napeljave ali vodomernega jaška ni brezhibno in ogroža zdravje drugih uporabnikov oziroma kvaliteto pitne vode v omrežju javnega vodovoda,
- če interna instalacija in druge naprave uporabnika ovirajo redno dobavo vode drugim uporabnikom,
- če uporabnik ne plača računa za dobavo pitne vode niti v roku, določenem z opominom, pa zoper račun ni vložil ugovora oziroma je bil ugovor zavrnjen kot neutemeljen,
- če uporabnik na svojih nepremičninah ne dopusti upravljavcu opravljanja nujnih vzdrževalnih del na javnem vodovodu, priključku ali vodomero,
- če je prostor, kjer se nahaja vodomero, nedostopen ali tako zanemarjen, da ni mogoče odčitati vodomera,

– če je namestitev vodomera možna, uporabnik pa ga ne namesti,

– če uporabnik krši objavljene omejitve in navodila o varčevanju s pitno vodo,

– če uporabniki v večstanovanjski stavbi ne uredijo medsebojnih razmerij in zaradi tega ne plačujejo porabljene vode,

– če uporabniku preneha veljavnost začasnega priključka.

(2) Dobava pitne vode je prekinjena, dokler ni odpravljen vzrok prekinitve dobave pitne vode oziroma sklenjen ustrezen dogovor. Za ponovno priključitev mora uporabnik upravljavcu javnega vodovoda plačati stroške izterjave, prekinitve, ponovne priključitve ter morebitne stroške, ki so nastali kot posledica prekinitve dobave pitne vode. Upravljevec javnega vodovoda je dolžan uporabnika ponovno priključiti najkasneje v dveh delovnih dneh po odpravi vzroka prekinitve dobave pitne vode.

51. člen

(prekinitev dobave vode na zahtevo uporabnika)

(1) Na pisno zahtevo uporabnika oziroma lastnika stavbe, zaradi opustitve uporabe stavbe ali zaradi daljše odsotnosti uporabnika, je upravljevec javnega vodovoda dolžan začasno prekiniti dobavo pitne vode uporabniku. Stroške začasne prekinitve in ponovne priključitve dobave vode plača uporabnik oziroma lastnik stavbe po ceniku upravljavca.

(2) Lastnik stavbe lahko zahteva tudi ukinitve priključka. Ukinitve priključka je dovoljena samo v primerih rušenja priključenega objekta. Lastnik stavbe mora posredovati vlogo za ukinitve priključka upravljavcu v pisni obliki. Izvedbo ukinitve priključka izvrši upravljevec na stroške lastnika stavbe.

(3) Upravljevec javnega vodovoda lahko ukine priključek tudi brez pisne zahteve lastnika stavbe, če je potekel rok začasne priključitve.

(4) Upravljevec javnega vodovoda ukine priključek tako, da:

- fizično odstrani priključni ventil in cev,
- izbriše priključek iz katastra,
- vnese v evidenco uporabnikov njegovo ukinitve.

X. ODJEM VODE IZ HIDRANTOV

52. člen

(pogoji odvzema vode iz hidrantov)

(1) Hidranti na javnem vodovodnem omrežju so namenjeni predvsem požarni varnosti ter morajo biti vsak čas dostopni in v brezhibnem stanju. Javne hidrante vzdržuje upravljevec javnega vodovoda. Sredstva za pokrivanje stroškov vzdrževanja, evidentiranja in obratovanja hidrantov in javnega hidrantnega omrežja ter porabljene vode za primer požara in gasilskih vaj za preprečevanje požara zagotavlja Občina Kočevje iz proračunskih sredstev.

(2) Brez soglasja upravljavca javnega vodovoda oziroma upravljavca zasebnega vodovoda se sme uporabljati voda iz hidranta samo za gašenje požarov in za druge intervencije ob naravnih in drugih nesrečah. V teh primerih mora uporabnik v 24 urah po uporabi vode iz javnega hidranta pisno obvestiti upravljavca javnega vodovoda oziroma upravljavca zasebnega vodovoda o kraju uporabe, času in količini odvzema vode in morebitnih pomanjkljivostih hidrantov.

(3) Za gasilske vaje, za preizkušanje in izpiranje vodovoda mora uporabnik predhodno obvestiti upravljavca ter si pridobiti soglasje. Gasilska društva so dolžna izvajati stalen nadzor nad uporabo hidrantov in upravljavcu javnega vodovoda sprotno sporočati vsak odvzem in količino odvzete vode ter sporočiti morebitne tehnične pomanjkljivosti in nepravilnosti pri uporabi hidrantov. Podatke o hidrantih vodi upravljevec javnega vodovoda v registru hidrantov.

(4) Odvzem vode iz hidrantov je izjemoma dovoljen, vendar samo ob predhodnem soglasju upravljavca javnega vodovoda oziroma upravljavca zasebnega vodovoda in na podlagi

predhodno sklenjene pogodbe, v kateri se določijo pogoji odzema in plačilo vodarine, tudi za naslednje namene:

- čiščenje cest, ulic in trgov, izpiranje kanalov,
- zalivanje parkov ter javnih nasadov,
- za javne prireditve,
- za polnjenje cistern za razvoj vode,
- za utrjevanje cestišč in druga podobna gradbena dela.

(5) Če uporabnik hidranta pred uporabo ne pridobi soglasja upravljavca javnega vodovoda, ima le-ta v tem primeru pravico zaračunati uporabniku vso porabljeno vodo, najmanj pa 200 m³.

(6) V primeru suše se smejo za odvzem vode izjemoma uporabljati tudi hidranti. Gasilska društva in enote za zaščito in reševanje morajo pri odvzemu vode iz hidrantov uporabljati predpisano tehnično opremo in izpolnjevati pogoje za odvzem zdravstveno ustrezne vode in upravljavcu javnega vodovoda predhodno javiti mesto in predvideno količino odzema. Mesto, pogoje odzema in način plačila odvzete vode predpiše upravljavec javnega vodovoda s soglasjem.

(7) Uporabnik mora po odvzemu vode pustiti hidrant v brezhibnem stanju. V nasprotnem primeru nosi vse stroške popravila za okvare, ki jih je povzročil na hidrantu in vodovodnem omrežju.

(8) Uporabniki javnega vodovoda na področju, na katerem se vrši nepooblaščen odvzem vode na hidrantih, so dolžni upravljavcu javnega vodovoda sporočiti vsak nepooblaščen odvzem vode s hidrantov, v nasprotnem primeru prevzemajo soodgovornost za tako ravnanje.

53. člen

(interni hidranti)

(1) Interni hidranti so sestavni deli internega vodovodnega omrežja in morajo biti priključeni na vodovodno omrežje za obračunskim vodomermom. Interne hidrante vzdržuje uporabnik vode.

(2) Vgradnja hidrantov v interni inštalaciji ali v industrijskih objektih, kjer se pretok vode ne registrira z vodomermom, ni dopustna.

54. člen

(drugi načini zagotavljanja požarne vode)

Če objekti in naprave javnega vodovoda ne morejo zagotavljati oskrbe s pitno vodo sočasno z zagotavljanjem pogojev hidrantnega omrežja v skladu s predpisom, ki na področju varstva pred požari ureja obratovanje javnih vodovodov in hidrantnih omrežij, je treba za oskrbo hidrantnega omrežja zagotoviti druge vodne vire, pri čemer morajo biti viri za oskrbo hidrantnega omrežja hidravlično ločeni od javnega vodovoda, razen če se s priključkom na javni vodovod izvede samo napajanje požarnega bazena iz javnega vodovoda.

XI. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPORABNIKOV

55. člen

(pravice uporabnikov)

Uporabniki imajo na podlagi soglasja upravljavca pravico:

- priključitve na javni vodovod,
- spremembe dimenzije priključka in trase priključka,
- izvedbe dodatnih del na priključku,
- povečanja odzema vode,
- ukinitve priključka.

56. člen

(obveznosti uporabnikov)

Uporabniki morajo po priključitvi na javni vodovod:

- zaščititi vodomerno mesto in obračunski vodomerm pred zmrzovanjem,

- uporabljati vodo na način, ki ne povzroča poslabšanja pogojev oskrbe z vodo drugim uporabnikom in ki ne vpliva na varnost oskrbe in zdravstveno ustreznost pitne vode,

- pisno obvestiti upravljavca javnega vodovoda o spremembi naslova, lastništva objekta oziroma o vsem, kar ima vpliv na odvzem in obračun vode v roku 15 dni od nastanka spremembe,

- upravljavcu javnega vodovoda mora javljati vse okvare in nepravilnosti na vodovodnem priključku,
- upoštevati varčevalne in druge ukrepe v primeru višje sile ali upravičene omejitve ali prekinitve dobave vode.

XII. NAČRTOVANJE IN GRADNJA VODOVODNEGA OMREŽJA

57. člen

(prednostna raba vode iz vodovoda)

Pri načrtovanju in zagotavljanju odzema pitne vode iz vodovodov je treba upoštevati, da ima oskrba prebivalstva s pitno vodo prednost pred rabo vode za druge namene.

58. člen

(rezervne zmogljivosti in varno obratovanje vodovoda)

(1) Javne vodovode je treba načrtovati tako, da imajo zagotovljene rezervne zmogljivosti virov pitne vode, s katerimi se povečujeta zanesljivost in varnost obratovanja javnega vodovoda, pri čemer je treba upoštevati razvojne potrebe oskrbovalnega območja, ki ga javni vodovod oskrbuje s pitno vodo.

(2) Upravljavec javnega vodovoda lahko rezervne vodne vire izjemoma nadomesti z dovažanjem pitne vode za javne vodovode, ki oskrbujejo s pitno vodo manj kot 300 prebivalcev s stalnim prebivališčem, pri čemer mora za vsakega prebivalca zagotoviti najmanj 10 litrov pitne vode na dan.

59. člen

(gradnja vodovoda)

(1) Pri načrtovanju komunalne opremljenosti predvidenega poselitvenega območja je treba zagotoviti, da se nov javni vodovod priključi na obratujoči javni vodovod.

(2) Če priključitev novega vodovoda ali porabnikov pitne vode na obratujoči javni vodovod ni možna zaradi nezadostne tehnološke zmogljivosti obratujočega javnega vodovoda, ima obnova oziroma rekonstrukcija obratujočega javnega vodovoda, zlasti z vidika zmanjševanja vodnih izgub, prednost pred zagotavljanjem novih vodnih virov pitne vode za nov javni vodovod.

(3) Če priključitev novega javnega vodovoda na obratujoči javni vodovod ni možna zaradi nezadostnih količin pitne vode iz vodnih virov pitne vode obratujočega javnega vodovoda, ima povečanje zmogljivosti vodnih virov obratujočega javnega vodovoda ali njihova nadomestitev z drugimi obratujočimi vodnimi viri prednost pred zagotavljanjem novih vodnih virov pitne vode za nov javni vodovod.

(4) Če je za priključitev novega javnega vodovoda na obratujoči javni vodovod treba zagotoviti nove vodne vire pitne vode, ima priključitev na nov ali obratujoči transportni vodovod prednost pred zagotavljanjem novih vodnih virov pitne vode.

(5) Načrtovalec mora merila iz tega člena upoštevati pri izboru variante oskrbe s pitno vodo pri izvedbi prostorskega akta, ki je podlaga za poseg v prostor objektov in opreme komunalnega opremljanja predvidenega poselitvenega območja.

(6) Gradnjo novih odsekov, objektov in naprav javnega vodovoda lahko izvaja strokovno usposobljena oseba, posege na obstoječem sistemu javnega vodovoda (npr. obnove, rekonstrukcije, navezave), pa izvaja upravljavec javnega vodovoda ali od upravljavca javnega vodovoda pooblaščen oseba.

60. člen

(prenos novozgrajenih vodovodov na občino)

(1) Kadar investitor vodovoda ni občina, mora investitor pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja skleniti pogodbo o komunalnem opremljanju z občino.

(2) Investitor novozgrajenih vodovodnih objektov in omrežja je dolžan po končani gradnji le-te predati v last občini neodplačno.

(3) Uporabnik vode, ki sofinancira gradnjo javnega vodovoda, s tem ne pridobi nikakršne pravice razpolaganja na javnem vodovodu.

(4) Ob izgradnji vodovodne infrastrukture je investitor dolžan na lastne stroške zagotoviti strokovni nadzor upravljavca

javnega vodovoda in mu dodeliti opravljanje preizkusa tesnosti novozgrajenega cevovoda.

(5) Priključitev novih vodovodnih cevovodov na obstoječe vodovodno omrežje sme izvajati izključno samo upravljavec javnega vodovodnega sistema.

(6) Prevzem novozgrajenih vodovodnih objektov in naprav v last občine se izvede po naslednjem postopku:

– po končani gradnji investitor organizira tehnični pregled objekta in pridobi uporabno dovoljenje,

– investitor pridobi izjavo upravljavca javnega vodovoda, da je nadziral gradnjo objekta ter da je objekt grajen skladno z izdanimi soglasji, tem odlokom in da tehnične zahteve ustrezajo pravilom stroke,

– investitor predloži gradbeno dovoljenje, projekt izvedenih del in ostalo ustrezno tehnično dokumentacijo ter vrednost osnovnih sredstev,

– investitor predloži elaborat geodetskega posnetka za vpis v kataster in potrdilo o vpisu v kataster GJI, zapisnik o opravljenih preizkusih tesnosti cevovodov in jaškov, poročilo o skladnosti in zdravstveni ustreznosti vodovodnega omrežja in pitne vode ter meritve hidrantnega omrežja,

– investitor predloži garancijske izjave za vgrajene materiale in naprave,

– investitor predloži overjene služnostne pogodbe lastnikov zemljišč o pravici dostopa do omrežja in objektov javnega vodovoda oziroma dokazila, da je ustrezna služnostna pravica vknjižena v zemljiško knjigo.

(7) Investitor je dolžan predati zgrajeni javni vodovod občini najkasneje v roku enega meseca po pridobitvi uporabnega dovoljenja.

(8) Prevzete vodovodne objekte in naprave skladno z določili tega člena preda občina v upravljanje bodočemu upravljavcu. Postopek predaje v upravljanje mora biti izveden dokumentirano z zapisniki o primopredaji.

XIII. VAROVANJE VODOVODNEGA OMREŽJA, OBJEKTOV IN NAPRAV

61. člen

(gradbena dela)

(1) Na vodovodnih napravah se ne sme graditi, postavljati objektov in nasipati materiala, ki lahko povzroči poškodbe na vodovodu ali ovira njegovo delovanje in vzdrževanje. Sprememba nivelete terena nad vodovodom je možna le s soglasjem upravljavca javnega vodovoda in pod pogoji, ki jih le-ta določi.

(2) Pri trajni spremembi okolice mora investitor poskrbeti, da se prilagodijo elementi oziroma globina vodovodnega omrežja novi niveleti terena.

(3) Varovalni pas javnega vodovoda znaša 3 metre, merjeno od osi vodovodnega cevovoda.

(4) Kdor gradi, opravlja vzdrževalna dela, rekonstrukcije in druga dela v varovalnem pasu vodovoda, si mora pred začetkom del pri upravljavcu javnega vodovoda pridobiti podatke o trasi vodovodnega omrežja in soglasje za izvajanje predvidenih del, v katerem so podani pogoji za posege na območju trase.

(5) V primeru nastalih poškodb na vodovodnem omrežju je povzročitelj dolžan nemudoma obvestiti upravljavca javnega vodovoda o kraju, času in vrsti poškodbe. Upravljavec je dolžan nemudoma poskrbeti za popravilo poškodbe vodovodnega omrežja na račun povzročitelja, ter mu zaračunati stroške odtečene vode ter vseh ostalih stroškov.

62. člen

(zagotavljanje dostopa do vodovodnega omrežja)

(1) V primeru okvar na objektih in napravah javnega vodovoda ter hišnih priključkih mora pravna in fizična oseba kot lastnik zemljišča, kjer se nahajajo objekti in naprave vodovodne infrastrukture, dovoliti upravljavcu javnega vodovoda dostop do njih po najkrajši možni poti in odpravo okvar ali pomanjkljivosti.

(2) Pooblaščen osebe upravljavca javnega vodovoda morajo pri izvajanju del paziti, da je poseg v prostor čim manjši. Upravljavec javnega vodovoda mora po odpravi okvare zemlji-

šče vzpostaviti v prvotno stanje in lastniku na njegovo zahtevo povrniti povzročeno škodo.

(3) V primeru, ko upravljavec javnega vodovoda ugotovi, da je na trasi vodovodne infrastrukture nelegalno opravljen poseg, npr. podporni zidovi na cevovodu, ograje, garaže in ostali pomožni zidani objekti, ni dolžan vzpostaviti prvotnega stanja.

63. člen

(obveznost vzpostavitve prvotnega stanja)

(1) Investitorji morajo po gradnji, vzdrževanju in rekonstrukcijah cest, ulic in trgov vzpostaviti javno vodovodno omrežje ter naprave v prvotno stanje. Vse posege na vodovodnem omrežju izvede oziroma nadzira upravljavec javnega vodovoda. Stroški vzpostavitve prvotnega stanja in nadzora bremenijo investitorja.

(2) Upravljavci drugih omrežij in naprav (npr. elektrika, PTT, plinovod, KTV, kanalizacija) morajo pri opravljanju del na svojih objektih in napravah zagotoviti, da ostanejo vodovodno omrežje ter naprave nepoškodovani. V primeru nastanka škode na vodovodnem omrežju in napravah so upravljavci drugih omrežij dolžni naročiti odpravo poškodb pri upravljavcu javnega vodovoda in plačati vse stroške popravila ter stroške odtečene vode.

XIV. FINANCIRANJE OSKRBE S PITNO VODO

64. člen

(viri financiranja)

Viri financiranja oskrbe s pitno vodo so:

- vodarina,
- omrežnina,
- vzdrževalnina,
- števnina,
- sredstva občinskega proračuna,
- sredstva državnega proračuna in državnih skladov,
- prispevek za izgradnjo javnega vodovoda,
- sredstva EU,
- druga sredstva, namenjena za izgradnjo in delovanje vodovodnega sistema.

65. člen

(oblikovanje cen)

Cene storitev oskrbe s pitno vodo so določene z ustreznim aktom, ki ga na predlog upravljavca sprejme občinski svet, ki lahko to pristojnost prenese na ustanoviteljski organ upravljavca.

66. člen

(investicijsko in tekoče vzdrževanje)

(1) Investicijsko in obnovitveno vzdrževanje javne infrastrukture se financira iz sredstev omrežnine in iz sredstev proračuna občine na podlagi letnega plana ter iz drugih virov.

(2) Investicijsko in tekoče vzdrževanje vodovodnih priključkov se financira iz vzdrževalnine.

XV. NADZOR

67. člen

(pristojnost izvajanja nadzora)

(1) Nadzor nad delom upravljavca javnega vodovoda v zvezi z izvajanjem gospodarske javne službe opravlja organ občinske uprave, pristojen za gospodarske javne službe.

(2) Inšpekcijska služba občine izvaja nadzor nad izvajanjem določb tega odloka, v skladu s svojimi pristojnostmi.

(3) Pooblaščen delavci upravljavca javnega vodovoda opravljajo strokovni nadzor nad izvajanjem tega odloka. O kršitvah so dolžni obveščati pristojne organe iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ter kršitve na primeren način dokumentirati.

XVI. KAZENSKÉ DOLOČBE

68. člen

(povrnitev škode za porabljeno vodo na neregistriranem priključku)

(1) V primeru suma oziroma ugotovitve neregistriranega priključka na objektu, je uporabnik dolžan omogočiti takojšen pregled notranjih (internih) inštalacij. Če uporabnik kontrolo zavrta, se mu prekine dobava pitne vode.

(2) V primeru, da se dokaže poraba vode po neregistriranem priključku, ima upravljavec javnega vodovoda pravico uporabniku zaračunati 200 m³ vode.

(3) Ista količina vode kot v prejšnjem odstavku se uporabniku dodatno zaračuna tudi v primeru odstranitve ali poškodbe plombe na vodomernu.

69. člen

(globe za upravljavca)

(1) Z globo v znesku 1.400,00 EUR se za prekršek kaznuje upravljavec javnega vodovoda:

– če ne izdaja smernic in mnenj k predlogom prostorskih aktov, soglasij in projektnih pogojev v skladu s predpisi (23. člen),

– če ne izvede priključitve v predpisanem roku, če so za to izpolnjeni vsi pogoji (30. člen),

– če ne odpravi okvare na vodovodnem priključku v predpisanem roku (prvi odstavek 38. člena),

– če ob vsaki odstranitvi (zamenjavi) vodomera ne sezna ni uporabnika z odčitanim stanjem (tretji odstavek 38. člena),

– če v primeru izrednih razmer ne ravna v skladu z določbami 49. člena tega odloka,

– če prekine dobavo vode v nasprotju z določbami 48. in 50. člena tega odloka;

– če ne izpolnjuje obveznosti iz 6. člena tega odloka.

(2) Z globo v znesku 300,00 EUR se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba upravljavca javnega vodovoda.

70. člen

(globe za upravljavca zasebnega vodovoda)

Z globo v znesku 500,00 EUR se kaznuje za prekršek upravljavca zasebnega vodovoda, v primeru, če ne izpolnjuje obveznosti iz 7. člena tega odloka.

71. člen

(globe za uporabnike)

(1) Z globo v znesku 2.000,00 EUR se za prekršek kaznuje uporabnik javnega vodovoda, ki je pravna oseba, če:

– na poselitvenem območju, kjer se zagotavlja oskrba s pitno vodo s storitvami gospodarske javne službe, ne zagotovi izvedbo priključka stavbe na sekundarni vodovod (prvi odstavek 15. člena),

– če omogoči priključitev objektov drugih lastnikov na svojo interno inštalacijo ali na svoj vodovodni priključek brez soglasja upravljavca (17. člen),

– če ravna v nasprotju z določbami 19. člena tega odloka,

– če ne pridobi soglasja upravljavca za vse gradnje, rekonstrukcije ali adaptacije, ki bi imele zaradi svoje lokacije posledice ali vpliv na objekte in naprave za oskrbo s pitno vodo (27. člen),

– če se priključi na javni vodovod brez soglasja upravljavca oziroma v nasprotju s soglasjem upravljavca,

– če onemogoča dostop do vodovodnega priključka, vključno z obračunskim vodomernom (sedmi odstavek 35. člena) oziroma če izvede odstranitev plombe na obračunskem vodomernu ali odstranitev, predstavitev, zamenjavo ali popravilo obračunskega vodomera (osmi odstavek 35. člena),

– če ne prijavi vsake okvare na priključku ali obračunskem vodomernu (prvi odstavek 38. člena),

– če ravna v nasprotju z določbami drugega odstavka 47. člena tega odloka,

– če odvzame vodo iz hidranta v nasprotju z določbami 52. člena tega odloka,

– če vgradi hidrante v interno inštalacijo, kjer se pretok vode ne registrira z vodomernom (53. člen),

– če ne izpolnjuje naštetih obveznosti uporabnika iz 56. člena tega odloka,

– če posega v obstoječe vodovodno omrežje na način, da izvaja navezavo novih vodovodnih cevovodov (peti odstavek 60. člena),

– če ogroža vodovodne naprave na način naveden v 61. členu tega odloka,

– če ravna v nasprotju z določilom 63. člena tega odloka,

– če ne izpolni obveznosti iz 73. člena tega odloka.

(2) Z globo v znesku 1.000,00 EUR se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje uporabnik javnega vodovoda, ki je samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v znesku 300,00 EUR se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje uporabnik javnega vodovoda, ki je fizična oseba.

(4) Z globo v znesku 300,00 EUR se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

XVII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

72. člen

(roki za izdajo predpisov)

(1) Tehnični pravilnik iz 26. člena tega odloka izda upravljavec javnega vodovoda najkasneje v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega odloka. Do uveljavitve pravilnika iz prejšnjega stavka se uporablja Tehnični pravilnik o javnem vodovodu na območju Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 15/04).

(2) Tarifne vrednosti posameznega elementa cene pitne vode pripravi upravljavec javnega vodovoda najkasneje v roku treh mesecev od uveljavitve tega odloka.

73. člen

(zagotavljanje meritev porabljene vode)

Uporabniki, ki so že priključeni na javni vodovod in še nimajo vgrajenih obračunskih vodomernov, so dolžni v roku enega leta od uveljavitve tega odloka, skladno z določili tega odloka poskrbeti za izgradnjo vodomernega mesta in vgradnjo obračunskega vodomera. Do vgraditve vodomera uporabniki plačujejo vodo pavšalno.

74. člen

(razveljavitvena določba)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati Odlok o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 52/01 in 61/05).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena se določbe 15. člena, drugega odstavka 19. člena, 28., 31., 32., 33., 36., 39. in 57. člena Odloka o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 52/01 in 61/05) uporabljajo do uveljavitve cen po tem odloku.

75. člen

(uveljavitvena določba)

(1) Ta odlok se začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe 31. člena, prvega odstavka 38. člena, 40. člena ter drugega odstavka 66. člena tega odloka, se v delu, ki se nanašajo na vzdrževalnino, pričnejo uporabljati z dnem uveljavitve cen po tem odloku.

Št. 007-1/2012-3

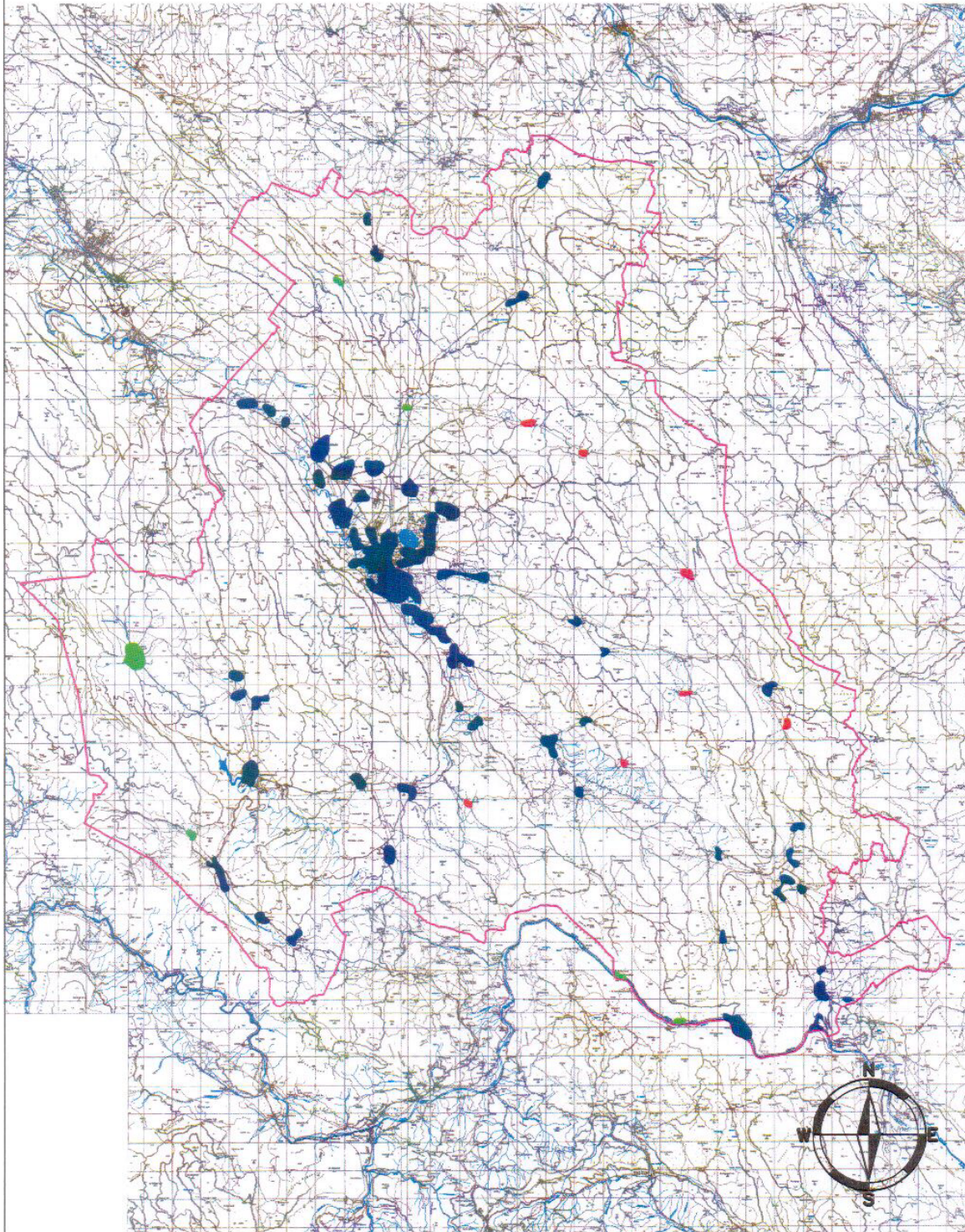
Kočevje, dne 17. aprila 2012

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič i.r.

Priloga 1: Pregledna karta Občine Kočevje – oskrba s pitno vodo

PRILOGA ŠT. 1: PREGLEDNA KARTA OBČINE KOČEVJE - OSKRBA S PITNO VODO

LEGENDA

- OBMOČJA, KJER SE OPRAVLJA OSKRBA S PITNO VODO S STORITVAMI JAVNE SLUŽBE
- OBMOČJA, KJER SE OPRAVLJA LASTNA OSKRBA S PITNO VODO
- OBMOČJA, KJER SE OPRAVLJA LASTNA OSKRBA S PITNO VODO, PA BI SE PO DOLOČILIH PRAVILNIKA MORALA IZVAJATI S STORITVAMI JAVNE SLUŽBE

1418. Odlok o ustanovitvi Razvojnega sveta Jugovzhodne Slovenije

Na podlagi 11. člena Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (ZSRR-2, Uradni list RS, št. 20/11), Sklepa Sveta regije Jugovzhodna Slovenija št. 2/25 z dne 15. 2. 2012, 27. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99, 53/99 – popravek, 73/02, 117/02, 43/03 in 44/05) in 74. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 68/99 in 43/03) je Občinski svet Občine Kočevje na 15. redni seji dne 16. 4. 2012 sprejel

O D L O K
o ustanovitvi Razvojnega sveta
Jugovzhodne Slovenije

I. SPLOŠNE DOLOČBE**1. člen**

Ta Odlok določa:

1. Ustanovitev Razvojnega sveta JV Slovenije
2. Sestavo ter način imenovanja in volitev članov Sveta
3. Konstituiranje Sveta
4. Naloge Sveta
5. Organizacijo dela
6. Prenehanje članstva v Svetu
7. Prehodne in končne določbe.

II. USTANOVITEV SVETA**2. člen**

Razvojni svet (v nadaljevanju: Svet) Jugovzhodne Slovenije (v nadaljevanju: JV Slovenija) ustanovi 21 občin JV Slovenije:

- Občina Črnomelj
- Občina Dolenjske Toplice
- Občina Kočevje
- Občina Kostel
- Občina Loški Potok
- Občina Metlika
- Občine Mirna
- Občina Mirna Peč
- Občina Mokronog - Trebelno
- Mestna občina Novo mesto
- Občina Osilnica
- Občina Ribnica
- Občina Semič
- Občina Sodražica
- Občina Straža
- Občina Šentjernej
- Občina Šentrupert
- Občina Škocjan
- Občina Šmarješke Toplice
- Občina Trebnje in
- Občina Žužemberk

(v nadaljevanju: občine).

3. člen

Svet sestavljajo:

- predstavniki občin iz 2. člena tega Sklepa,
- predstavniki regijskega gospodarstva,
- predstavniki regijskih nevladnih organizacij (v nadaljevanju: NVO) in
- predstavnik ORP Pokolpje (v nadaljevanju: ORP).

Člani Sveta iz občin so voljeni funkcionarji občin – občinski svetnice in svetniki ter županje in župani.

Voljeni funkcionarji občin in predstavniki gospodarstva imajo v Svetu enako število članov. Regijske NVO imajo v Svetu polovico članov predstavnikov občin.

ORP imenuje v svet enega predstavnika.

Posamezna občina, gospodarska organizacija in NVO ima lahko v Svetu največ enega člana.

Iz območja vsake izmed 6-tih upravnih enot (v nadaljevanju: UE) v JV Sloveniji mora biti v Svetu najmanj en član.

4. člen

Mandat članov Sveta je enak programskemu obdobju za katerega se izdelata Regionalni razvojni program JV Slovenije (v nadaljevanju: RRP), razen mandata voljenih funkcionarjev občin, ki je vezan na mandat občinskih svetnikov in županov.

Volitve in imenovanje članov v Svet se izvedejo pred začetkom priprave RRP za novo programsko obdobje.

Člani Sveta nastopijo mandat z dnem konstituiranja Sveta.

5. člen

Svet je ustanovljen, ko sprejme Odlok o ustanovitvi Razvojnega sveta JV Slovenije (v nadaljevanju: Odlok) v enakem besedilu najmanj dve tretjini občinskih svetov občin iz 2. člena tega Odloka z najmanj dvetretjinsko večino prebivalstva JV Slovenije.

Člane Sveta volijo občinski sveti občin po območjih UE: Črnomelj, Kočevje, Metlika, Novo mesto, Ribnica in Trebnje.

III. SESTAVA, NAČIN IMENOVANJA IN VOLITEV
ČLANOV SVETA

6. člen

Svet ima štirinajset članov, in sicer:

- enainvajset voljenih funkcionarjev občin, in sicer iz vsake občine iz 2. člena tega Odloka en član,
- enainvajset voljenih predstavnikov regijskega gospodarstva,
- enajst voljenih predstavnikov regijskih NVO in
- enega predstavnika ORP, ki ga imenuje ORP.

7. člen

Kandidacijski postopki za izvolitev članov Sveta se pričnejo s pozivom RRA JV Slovenije predlagateljem za kandidiranje predstavnikov občin, gospodarstva in NVO v Svet.

Predlagatelji za določitev kandidatov za člane Sveta so:

- občine iz 2. člena tega Odloka določijo kandidate občin,
- regijske gospodarske zbornice, območne obrtno-podjetniške zbornice, območne kmetijsko gozdarske zbornice in druga združenja gospodarstva iz JV Slovenije določijo kandidate gospodarstva in
- regijsko stičišče nevladnih organizacij določi kandidate NVO.

Pri določanju kandidatov gospodarstva upoštevajo predlagatelji teritorialno (subregijsko) in panožno zastopanost ter razvojno specializacijo regije.

Pri določanju kandidatov iz NVO upošteva predlagatelj teritorialno (subregijsko) in interesno zastopanost.

Hkrati s pozivom za kandidiranje občinam, gospodarstvu in NVO v Svet pošlje RRA JV Slovenije ORP-ju poziv za imenovanje svojega predstavnika v Svet.

8. člen

Predlagatelji oblikujejo in posredujejo RRA kandidatne liste v tridesetih dneh od prejema poziva RRA JV Slovenije za kandidiranje v Svet.

Kandidatna lista vsebuje:

- predlagatelja,
- podatke o kandidatih: ime in priimek, datum rojstva, stopnjo strokovne izobrazbe in poklic, delodajalca oziroma zaposlitev, delovno mesto oziroma funkcijo, ki jo opravlja in naslov stalnega bivališča in najmanj en kontaktni podatek (telefon in/ali e-naslov).

Predlagatelj uvrsti na kandidatno listo le kandidate, ki s kandidaturo soglašajo.

Predlagatelji uvrstijo na kandidatno listo toliko kandidatov, kot je potrebnih za izvolitev.

9. člen

RRA JV Slovenije oblikuje v petnajstih dneh po prejemu zadnje kandidatne liste od predlagateljev kandidatno listo za volitve v Svet. Na kandidatni listi za volitve so ločeno prikazani kandidati iz občin, kandidati iz gospodarstva in kandidati iz NVO. Na kandidatni listi za volitve je toliko kandidatov, kot je potrebnih za izvolitev članov Sveta (zaprta kandidatna lista).

RRA JV Slovenije posreduje kandidatno listo za volitve iz prejšnjega odstavka tega člena s predlogom glasovnice in navodilom za glasovanje občinam iz 2. člena tega Odloka.

Občinski svet pripravi toliko glasovnic, kolikor je članov občinskega sveta. Glasovnice morajo imeti žig občine.

10. člen

Občine izvedejo volitve v Svet na prvi seji občinskega sveta, sklicani po prejemu kandidatne liste za volitve. Občinski svet glasuje o kandidatni listi kot celoti v skladu s poslovniškimi določili.

Občine izdelajo zapisnike o glasovanju o listi kandidatov za Svet, iz katerih mora biti razvidno:

- koliko glasovnic je bilo razdeljenih,
- koliko glasovnic je bilo vrnjenih,
- koliko glasovnic je bilo neveljavnih,
- koliko glasovnic je bilo veljavnih,
- koliko glasov ZA in koliko glasov PROTI je prejela kandidatna lista za Svet.

Zapisnik o glasovanju o listi kandidatov za Svet posredujejo občine RRA JV Slovenije v desetih dneh po izvedbi volitev. Ostala volilna gradiva hranijo občine.

11. člen

Izide volitev ugotavlja RRA JV Slovenije.

Kandidati na kandidatni listi so izvoljeni, če je za kandidatno listo glasovala večina občinskih svetov, ki predstavljajo večino prebivalcev vseh občin na območju upravne enote.

RRA JV Slovenije seznanijo vse predlagatelje z izidom volitev in imenovanjem člana Sveta iz ORP ter objavi rezultate volitev/imenovanja v Svet na svoji spletni strani.

IV. KONSTITUIRANJE SVETA

12. člen

Prvo sejo novoizvoljenega Sveta skliče RRA JV Slovenije, vodi pa jo do izvolitve predsednika Sveta predsednik Sveta, ki mu preneha mandat.

Svet se konstituira na prvi seji, na kateri je navzočih več kot polovica članov Sveta.

Svet je konstituiran, ko člani izvolijo izmed sebe predsednika Sveta.

Predsednik Sveta sklicuje in vodi seje Sveta in zastopa ter predstavlja Svet. Predsednik Sveta lahko s pisnim pooblastilom pooblasti člana Sveta, da ga nadomešča v času njegove odsotnosti. V pisnem pooblastilu določi tudi obseg pooblastil pooblaščenca.

V. NALOGE SVETA

13. člen

Svet ima naslednje naloge:

- vodenje in usmerjanje priprave RRP,
- sprejemanje RRP,
- na področju regionalnega razvoja sodeluje z regijami drugih držav,
- sklepa dogovore za razvoj regije (v nadaljevanju: Dogovor),
- sodeluje v teritorialnem razvojnem dialogu,

- spremlja izvajanje RRP in Dogovorov,
- odloča o razvojnih prioritetah in specializaciji regije,
- imenuje odbore Sveta,
- opravlja druge naloge regionalnega pomena v skladu z zakonom.

VI. ORGANIZACIJA DELA

14. člen

Delo sveta je javno. Svet lahko seje ali del seje za javnost zapre, če to zahteva problematika, ki jo obravnava. V primeru zaprte seje sporoči predsednik Sveta odločitve Sveta z izjavo za javnost.

Javnostim praviloma sporoča odločitve Sveta njegov predsednik. Vsi člani sveta so dolžni v javnosti predstavljati in zastopati odločitve Sveta. Član sveta, ki v javnosti predstavlja svoje stališče o zadevah, ki jih obravnava in o katerih odloča Svet, mora to v izjavi tudi navesti.

15. člen

Svet sprejema odločitve na seji z večino glasov navzočih članov. Svet veljavno odloča, če je na seji navzoča večina vseh članov sveta in večina članov sveta, predstavnikov občin.

V primeru enakega števila glasov prevlada glas predsednika sveta.

Odločitve Sveta o RRP in Dogovoru mora naknadno potrditi 60 odstotkov županov občin z večino prebivalstva regije.

16. člen

Administrativni naslov Sveta je na sedežu RRA JV Slovenije.

Za pripravo in izvajanje prioritarnih programov in projektov v okviru RRP, pomoč pri določanju razvojnih prioritet in razvojne specializacije regije ter izvajanje zahtevnejših razvojnih projektov v regiji imenuje Svet odbore.

Strokovna, tehnična in administrativna dela za Svet in odbore opravlja RRA JV Slovenije.

Dela iz prejšnjega odstavka tega člena sodijo med splošne razvojne naloge na regionalni ravni, ki jih izvaja RRA JV Slovenije in za katere zagotavljajo sredstva občine in SVLR.

17. člen

Svet podrobneje uredi organizacijo in način svojega dela s poslovnikom.

VII. PRENEHANJE ČLANSTVA

18. člen

Članstvo v Svetu lahko preneha:

- članu na osnovi odstopne izjave z dnem, ko poda pisno odstopno izjavo,
- s prenehanjem funkcije oziroma mandata, ki jo/ga je član Sveta opravljal ob izvolitvi v Svet, z dnem, ko o tem odloči Svet,
- če poda predlog za odpoklic predlagatelj ali Svet, z dnem odpoklica Sveta,
- članu, ki zamenja delodajalca ali je začel pri delodajalcu, pri katerem je član Sveta zaposlen, postopek za prenehanje delodajalca, ko o tem odloči Svet,
- članu, ki ne sodeluje pri delu Sveta, ko o tem odloči Svet,
- iz drugih razlogov, ki članu onemogočajo sodelovanje pri delu Sveta, ko o tem odloči Svet.

19. člen

Člana, ki mu preneha članstvo v Svetu, nadomesti član, ki se izvoli na nadomestnih volitvah iz tiste partnerske skupine, v kateri je prenehal mandat članu. Nadomestne volitve se morajo izvesti, če preneha mandat 20 % članov Sveta.

Postopek nadomestnih volitev je enak kot volitve same.
Če preneha mandat več kot polovici članov Sveta, se izvedejo redne volitve v Svet.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

Pri imenovanju predstavnika ORP v Svet na prvih volitvah Sveta se upošteva ORP, ki deluje na območju JV Slovenije, skladno s 17. členom ZSRR-2 na dan, ko je Svet ustanovljen.

21. člen

Število prebivalcev po tem Odloku se ugotavlja na osnovi podatkov o številu prebivalcev, ki jih objavlja Statistični urad Republike Slovenije.

22. člen

Postopek za spremembo oziroma dopolnitev tega Odloka je enak postopku za njegov sprejem. Predlog za spremembo in dopolnitev tega Odloka lahko podajo predlagatelji, ki izkažejo interes.

23. člen

Odlok je sprejet, ko ga sprejme občinski svet in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, veljati pa začne, ko ga v enakem besedilu sprejme najmanj dve tretjini občinskih svetov občin iz 2. člena tega Odloka z najmanj dvetretjinsko večino prebivalstva regije.

Št. 300-1/2012-10
Kočevje, dne 17. aprila 2012

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič l.r.

1419. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojnovarstvenega zavoda Vrtec Kočevje

Na podlagi 34. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-UPB5, Uradni list RS, št. 16/07, 36/08, 58/09, 64/09, 65/09 in 20/11), 7. člena Pravilnika o vodenju razvida izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 10/09), 27. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99, 53/99 – popr., 73/02, 117/02, 43/03 in 44/05) in 74. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 68/99 in 43/03) je Občinski svet Občine Kočevje na 15. redni seji dne 16. 4. 2012 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojnovarstvenega zavoda Vrtec Kočevje

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Vrtec Kočevje (Uradni list RS, št. 56/96, 36/08, 78/09 in 43/10) se besedilo 1. člena spremeni tako, da se glasi:

»S tem odlokom Občina Kočevje, s sedežem Kočevje, Ljubljanska c. 26 (v nadaljevanju: ustanovitelj) ustanavlja na področju vzgoje in varstva predšolskih otrok javni vzgojnovarstveni zavod Vrtec Kočevje (v nadaljevanju: vrtec), v čigar sestavo sodijo naslednje enote vrtca: Ostržek, Kekec, Čebelica, Mojca, Narcisa, Biba in Brlogec«.

2. člen

Četrti odstavek 2. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V sestavo Vrtca Kočevje sodijo:

- enota Ostržek, Kočevje, Cesta na stadion 3,
- enota Kekec, Kočevje, Reška c. 8,
- enota Čebelica, Kočevje, Ljubljanska c. 22,
- enota Mojca, Stara Cerkev 20,
- enota Narcisa, Kočevska Reka,
- enota Biba, Kočevje, Livold 7
- enota Brlogec, Kočevje, TZO 22.«

3. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 013-5/96-1501
Kočevje, dne 17. aprila 2012

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič l.r.

1420. Pravilnik o pomoči pri kritju pogrebnih stroškov

Na podlagi 29. in 65. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10), 20. člena Zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč (Uradni list RS, št. 13/93, 66/93, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A), 27. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99, 53/99 – popr., 73/02, 117/02, 43/03 in 44/05) in 74. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 68/99 in 43/03) je Občinski svet Občine Kočevje na 15. redni seji dne 16. 4. 2012 sprejel

PRAVILNIK

o pomoči pri kritju pogrebnih stroškov

1. člen

Ta pravilnik ureja sofinanciranje oziroma povrnitev pogrebnih stroškov iz proračuna Občine Kočevje v primerih, kot jih določa 20. člen Zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč (Uradni list RS, št. 13/93, 66/93, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A).

2. člen

V primeru kadar ni dedičev, se iz proračuna Občine Kočevje financirajo nujni stroški pogreba v Republiki Sloveniji za umrlega, s stalnim prebivališčem v Občini Kočevje (v nadaljnjem besedilu: občina).

Če dediči umrlega, ki je imel stalno prebivališče v občini, niso sposobni poravnati stroškov pokopa, jih poravna oziroma sofinancira Občina Kočevje. Občina Kočevje poravna oziroma sofinancira stroške pokopa tudi, kadar ni mogoče ugotoviti občine stalnega prebivališča umrlega in je ta oseba umrla na ozemlju občine oziroma je bila tam najdena.

Za dediče se štejejo osebe v vseh dednih redih po zakonu, ki ureja dedovanje.

3. člen

Dediči, ki so upravičeni do povrnitve oziroma sofinanciranja stroškov pokopa iz proračuna Občine Kočevje, so osebe, ki bi jim finančni izdatek kritja stroškov pokopa predstavljal socialno ogroženost. Dedič je nesposoben poravnati stroške pokopa, če je:

- prejemnik denarne socialne pomoči ali
- prejemnik varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke.

4. člen

Pogrebni stroški zajemajo najnujnejše stroške pokopa, ki še zagotavljajo primeren, pietetni odnos do pokojnika ter morebitni prevoz pokojnika.

Iz proračuna Občine Kočevje se povrnejo stroški tisti pravni ali fizični osebi, ki je pokop organizirala, in sicer največ v višini 100 % nujnih stroškov pogreba v Republiki Sloveniji. Ti so določeni z višino pogrebnine, ki jo objavi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije s splošnim aktom, in znaša 80 % povprečne cene nujnih stroškov pogreba v Republiki Sloveniji.

Izjemoma se povrnejo višji stroški od 100 % nujnih stroškov pogreba v Republiki Sloveniji, kadar so ti stroški nastali zaradi prevoza pokojnika ali postopkov, ki zagotavljajo pietetni pokop v skladu z zakonom, ki ureja pokopališko in pogrebno dejavnost.

5. člen

Pravica do kritja pogrebnih stroškov za pokojnega, ki nima dedičev, nastopi po samem zakonu, ki določa pokopališko in pogrebno dejavnost ter urejanje pokopališč.

Pravico, do kritja oziroma sofinanciranja pogrebnih stroškov na podlagi tega pravilnika, uveljavlja dedič pri Občinski upravi s pisno vlogo na predpisanem obrazcu »Vloga za pomoč pri kritju pogrebnih stroškov«, ki je priloga tega pravilnika. Vloga mora biti oddana najkasneje 30 dni od dneva pokopa.

Za štetje rokov in druga vprašanja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

6. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-3/2012-1107

Kočevje, dne 17. aprila 2012

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič l.r.

PRILOGA 1

VLOGA ZA POMOČ PRI KRITJU POGREBNIH STROŠKOV¹**1. PODATKI O VLAGATELJU:**

Ime in priimek: _____

Sorodstveno razmerje do pokojnika: _____

Naslov stalnega prebivališča: _____

EMŠO: _____ Davčna številka: _____

Telefon: _____

Status (obkrožite zaporedno številko):

1. prejemnik denarne socialne pomoči,
2. prejemnik varstvenega dodatka.

2. PODATKI O POKOJNEM:

Ime in priimek: _____

Naslov stalnega prebivališča: _____

EMŠO: _____

Datum pokopa: _____

3. PODATKI O DRUŽINSKIH ČLANIH POKOJNIKA:

Sorodstveno razmerje	Ime in priimek	EMŠO	Status (vpišite v polje številko): 1. prejemnik denarne socialne pomoči, 2. prejemnik varstvenega dodatka.
Živi zakonec:			
Živi otroci:			
1.			
2.			
3.			
4.			

¹ Na podlagi 5. točke 23. člena in 25. člena Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 – UPB5) je vlagatelj oproščen upravne takse.

Živi starši pokojnika:			
1.			
2.			
Živi bratje in sestre pokojnika:			
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
Potomci bratov in sester pokojnika:			
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			

Opomba: Za pravilnost podatkov odgovarja vlagatelj!

Datum: _____

Podpis: _____

_____

KUZMA**1421. Odlok o prodaji blaga zunaj prodajaln na območju Občine Kuzma**

Na podlagi Zakona o trgovini (ZT-1) (Uradni list RS, št. 24/08), 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS-UPB2, Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 27/08 – odl. US, 76/08, 100/08 – odl. US, 79/09, 14/10 – odl. US, 51/10 in 84/10 – odl. US), in 15. člena Statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 33/07 in 52/10) je Občinski svet Občine Kuzma na 11. redni seji dne 25. aprila 2012 sprejel

ODLOK**o prodaji blaga zunaj prodajaln na območju Občine Kuzma****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

S tem odlokom se določajo merila za določitev pogojev za prodajo blaga zunaj prodajaln na površinah na območju Občine Kuzma.

Prodaja blaga zunaj prodajaln se opravlja s potujočo prodajalno, na premični stojnici, s prodajnim avtomatom, od vrat do vrat, na daljavo, na tržnici in na prireditvah, sejnih, shodih in podobno.

2. člen

Za prodajo blaga zunaj prodajaln mora prodajalec pridobiti pisno soglasje lastnika ali pooblaščenega upravljavca prostora, na katerem se prodaja blago. Kljub pridobljenemu soglasju lastnika ali pooblaščenega upravljavca prostora, lahko trgovec prodaja blago samo na mestih, ki so v tem odloku opredeljeni in če za to pridobi soglasje lokalne skupnosti. Občina na ta način preprečuje neloyalno konkurenco, skrbi za varstvo okolja, varstvo potrošnikov, zagotavlja prometno varnost ter ustvarja preglednost nad izvajanjem gospodarskih aktivnosti.

V pisnem soglasju morata biti določena prostor in časovni termin prodaje blaga.

V primeru, da gre za prodajo blaga na prireditvah lahko organizator prireditve pridobi pisno soglasje za vse prodajalce, ki prodajajo na prireditvi.

Prodajalec, ki želi izvajati prodajo v skladu s prvim odstavkom tega člena ali na javnih površinah in nepremičninah, ki so v lasti ali v upravljanju Občine Kuzma, mora zaprositi in pridobiti soglasje Občine Kuzma.

Soglasje iz tretjega odstavka tega člena izda občinska uprava.

3. člen

Prodajalec, ki želi prodajati na javnih površinah, ki so v lasti ali upravljanju Občine Kuzma, mora vložiti vlogo za pridobitev soglasja najmanj 5 dni pred pričetkom prodaje blaga.

V vlogi mora biti navedeno:

- podatki vlagatelja,
- vrsta blaga namenjenega prodaji,
- lokacija, kjer se bo prodaja vršila in če gre za prostor, ki ni v lasti ali upravljanju Občine Kuzma tudi soglasje lastnika ali pooblaščenega upravljavca prostora, kjer bo prodajal,
- površina potrebna za prodajo,
- časovno obdobje prodaje (navedba dni oziroma obdobje prodaje).

4. člen

Občinska uprava izda soglasje za posamezna časovna obdobja v letu, vendar največ za obdobje enega koledarskega leta.

5. člen

Na prodajnem prostoru smejo prodajati:

- kmetovalci, ki sami pridelujejo ali proizvajajo pridelke in izdelke,

- posamezniki, ki opravljajo gospodarsko dejavnost domače obrti in prodajajo proizvode lastne proizvodnje,
- nabiralci gozdnih sadežev, zdravilnih zelišč in cvetja,
- društva in humanitarne organizacije,
- posamezniki, ki prodajajo rabljene predmete (starine),
- druge fizične in pravne osebe, ki so registrirane za opravljanje trgovine na drobno zunaj prodajaln.

Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko na prodajnem prostoru prodajajo samo določeni, v prvem odstavku tega člena navedeni prodajalci, če je tako opredeljeno s predpisom, ki natančneje določa pogoje prodaje blaga na prodajnem prostoru (npr. sejmski red), oziroma vsi tisti, ki so registrirani za prodajo blaga zunaj prodajaln.

6. člen

Prodaja blaga zunaj prodajaln se lahko izvaja:

- na tržnih prostorih na območju Občine Kuzma,
- na sejnih v Občini Kuzma,
- občasno ob drugih priložnostih na prireditvah (občinske in druge prireditve, občinski praznik), shodih in podobno.

Za prodajo blaga zunaj prodajaln se lahko uporabljajo tudi druge javne površine, ki niso posebej predvidene za tržnico, sejem ali druge občasne priložnosti, ki so navedene v tretji alineji prvega odstavka tega člena, če uporabnik prostora predhodno pridobi soglasje občine.

7. člen

Prodajalec lahko opravlja prodajo iz potujoče prodajalne na javnih površinah na podlagi soglasja občinske uprave Občine Kuzma, v kateri se določi lokacija za prodajo blaga in vrsta blaga, ki se prodaja iz potujoče prodajalne.

8. člen

Prodaja blaga na prodajnih mestih je prosta in se opravlja v skladu z določili tega odloka in drugimi občinskimi in državnimi predpisi, ki urejajo prodajo blaga zunaj prodajaln.

Za blago, ki ne ustreza zakonskim pogojem, odgovarja prodajalec.

9. člen

Prodajalci so dolžni vzdrževati red in čistočo na prodajnih mestih. Po poteku prodajnega časa in ko je blago odprodano, so prodajalci dolžni zapustiti prodajno mesto, pospraviti embalažo, odpadke in neprodano blago.

II. PRODAJA BLAGA ZUNAJ PRODAJALN V OKVIRU SEJEMSKE DEJAVNOSTI**10. člen**

Na območju Občine Kuzma se sejni izvajajo v naselju Kuzma.

Ne glede na določilo iz prvega odstavka tega člena, se lahko, kolikor se izkaže potreba po tem, sejem izvaja tudi v drugih naseljih Občine Kuzma.

11. člen

Kolikor ni v predpisu, ki natančneje določa pogoje delovanja sejma določeno drugače, je upravljavec sejmov Občina Kuzma.

III. PRODAJA BLAGA ZUNAJ PRODAJALN NA OBČASNIH PRODAJNIH PROSTORIH**12. člen**

Prodaja blaga zunaj prodajaln na občasni prodajni prostorih je prodaja na:

- prireditvah (občinske in druge prireditve, občinski praznik in podobno),
- shodih in podobno na območju Občine Kuzma,
- na površinah v zaprtih prostorih na območju Občine Kuzma, kolikor trgovec poravnava stroške električne energije, ogrevanja prostora itd.
- na površinah, ki niso posebej predvidene za prodajo blaga zunaj prodajaln in ne sodijo v prvo in drugo alinejo tega

odstavka, če uporabnik prostora predhodno pridobi soglasje občinske uprave.

13. člen

V vsakem naselju v Občini Kuzma je lahko določeno več površin (občasnih prodajnih prostorov) iz tretje alineje 12. člena, katere so običajno v središču naselij oziroma ob objektih javnega značaja.

V Kuzmi sta taki površini določeni na osrednjem parkirišču pred cerkvijo in na parkirišču pred občinsko zgradbo Kuzma 24. Na ta način se lahko prodaja naslednje blago:

– neživilski izdelki (izdelki domače in umetnostne obrti, suha roba, turistični spominki, izdelki iz zelišč itd.) in
– živila (žita, mlevski izdelki, vrtnine, sadje in izdelki iz sadja, mleko in mlečni izdelki, meso in mesni izdelki, ribe in ribji izdelki, čebelarski izdelki, ostala živila rastlinskega in živalskega izvora, alkoholne in brezalkoholne pijače ter zdravilna zelišča itd.)

Izjemoma se lahko na teh površinah prodaja tudi tekstilno blago in drugo blago, če je to v interesu Občine Kuzma.

14. člen

Brezplačna uporaba stojnic je možna samo na tistih občasnih prodajnih prostorih iz 6. člena tega odloka, ki so namenjeni za dejavnosti v interesu Občine Kuzma (občinske prireditve, občinski praznik itd.).

15. člen

V času večjih prireditev na območju Občine Kuzma se lahko prodajo zunaj prodajaln prilagodi potrebam prireditev oziroma se lahko prodajo zunaj prodajaln v času prireditev začasno ustavi.

IV. PRISTOJBINE

16. člen

Za uporabo tržnega prostora, prostora v času sejmov, prireditev, shodov in podobno ter drugih javnih površin za prodajo blaga zunaj prodajaln, se plača pristojbina.

Občina Kuzma zaračunava pristojbino za uporabo javne površine za prodajo blaga zunaj prodajaln na podlagi Odloka o komunalnih taksah na območju Občine Kuzma.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, lahko župan prodajalca oziroma prodajalce, ki prodajajo na prireditvah, ki so v interesu Občine Kuzma, oprosti plačila pristojbine.

Pristojbino mora prodajalec poravnati v enkratnem znesku pred vsakokratnim pričetkom prodaje blaga oziroma na dan opravljanja prodaje.

V. NADZOR

17. člen

Inšpekcijski nadzor opravljajo pristojni inšpekcijski organi.

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka opravlja pristojna medobčinska inšpekcijska in redarska služba.

Pristojni inšpekcijski organ nadzoruje prodajo zunaj prodajaln po predpisih, ki urejajo trgovanje z blagom.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

18. člen

Z globo 200,00 EUR se kaznuje prodajalec – pravna oseba ali podjetnik posameznik, če opravlja prodajo blaga izven prodajalne na javnih površinah ali površinah, ki so v lasti Občine Kuzma, brez soglasja Občine Kuzma.

Z globo 100,00 EUR se kaznuje:

– odgovorna oseba pri prodajalcu, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena,
– fizična oseba, ki prodaja izdelke lastne proizvodnje, če opravlja prodajo blaga izven prodajalne na javni površini ali površini, ki je v lasti Občine Kuzma, brez soglasja Občine Kuzma,

– prodajalec, ki izvaja prodajo v nasprotju z izdanim soglasjem občine.

Pristojni organi iz 17. člena izrekajo globe in varstvene ukrepe v skladu s svojimi pristojnostmi.

VII. KONČNA DOLOČBA

19. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-0002/2012-1

Kuzma, dne 25. aprila 2012

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič i.r.

LITIJA

1422. Pravilnik o vpisu učencev v Zlato knjigo in Knjigo najboljših dosežkov v Občini Litija

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10) in na podlagi Statuta Občine Litija (Uradni list RS, št. 18/04, 33/06, 139/06, 12/11) je Občinski svet Občine Litija na 12. redni seji dne 18. 4. 2012 sprejel

PRAVILNIK o vpisu učencev v Zlato knjigo in Knjigo najboljših dosežkov v Občini Litija

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik ureja način, merila in postopek vpisa učencev v Zlato knjigo in Knjigo najboljših dosežkov v Občini Litija.

2. člen

(1) Občina Litija v sodelovanju z osnovnimi in glasbeno šolo z območja Občine Litija zbere podatke o učencih, ki izpolnjujejo pogoje za vpis ter podelitev nagrad in priznanj.

(2) Na dan vpisa v knjigo prejmejo učenci pisna priznanja in knjižno oziroma drugo spominsko nagrado, ki jo zagotovi Občina Litija.

3. člen

(1) Predloge za vpis v Zlato knjigo in Knjigo najboljših dosežkov na podlagi kriterijev tega pravilnika pripravijo šole.

(2) Podatki o vpisu se posredujejo Občini Litija, in sicer najkasneje 8 dni pred datumom prireditve, za kar je odgovoren ravnatelj šole.

VPIS V ZLATO KNJIGO

4. člen

(1) V Zlato knjigo so lahko vpisani učenci, ki so obiskovali osnovne šole v Občini Litija in so dosegli v zadnjih štirih letih šolanja povprečno oceno, ki ne sme biti nižja od 4,53 za vsak razred v obdobju od 6. do 9. razreda. Učenec ima lahko v posameznem razredu največ eno oceno »dobro (3)«. V Zlato knjigo so lahko vpisani tudi učenci s stalnim prebivališčem v Občini Litija, ki obiskujejo osnovne šole izven območja Občine Litija, če izpolnjujejo zgoraj navedene pogoje in če občina pravočasno prejme podatke o njih.

(2) V Zlato knjigo so lahko vpisani tudi učenci Glasbene šole Litija - Šmartno ali druge glasbene šole, ki imajo stalno prebivališče v Občini Litija, in so zaključili glasbeno šolanje v izbranem programu na nižji oziroma višji stopnji in so bili v vseh razredih pri glavnem predmetu ocenjeni z odlično oceno.

5. člen

V Zlato knjigo so vpisani učenci z naslednjimi podatki:

- a. zaporedna številka vpisanega učenca,
- b. ime in priimek učenca,
- c. podpis učenca,
- d. rojstni datum,
- e. kraj bivanja,
- f. osnovna oziroma glasbena šola, ki jo je učenec obiskoval,
- g. datum vpisa.

VPIS V KNJIGO NAJBOLJŠIH DOSEŽKOV

6. člen

(1) V Knjigo najboljših dosežkov so lahko vpisani učenci, ki obiskujejo osnovne oziroma glasbeno šolo v Občini Litija in učenci s stalnim prebivališčem v Občini Litija, ki obiskujejo osnovne oziroma glasbene šole izven območja Občine Litija, če občina pravočasno prejme podatke o teh učencih.

(2) Dosežki za vpis v Knjigo najboljših dosežkov se razdelijo na dosežke s področja znanja in dosežke s področja športa.

(3) Kriteriji za vpis v Knjigo najboljših dosežkov za dosežke s področja znanja:

a) osnovne šole: doseženo zlato priznanje ali skupinsko prvo mesto oziroma zlato priznanje ali prva tri mesta na posamičnih državnih tekmovanjih s področja znanja, ki so vsako leto objavljena v Koledarju šolskih tekmovanj, ki ga objavlja Ministrstvo, pristojno za izobraževanje;

b) glasbene šole:

– doseženo zlato ali srebrno priznanje na državnem ali mednarodnem tekmovanju mladih glasbenikov in plesalcev RS;

– doseženo zlato priznanje na regijskem tekmovanju mladih glasbenikov RS;

c) podružnica s prilagojenim programom: osvojeno zlato priznanje ali prvo mesto na državnih tekmovanjih s katerega koli področja.

(4) Kriteriji za vpis v Knjigo najboljših dosežkov za dosežke s področja športa:

– dosežen status kategoriziranega športnika po veljavnih merilih OKS v tekočem šolskem letu;

– dosežena ekipna ali posamična uvrstitev med prva tri mesta na državnih ali mednarodnih tekmovanjih po pravilih panožnih športnih zvez ali na šolskih športnih tekmovanjih, ki jih organizira pristojni zavod za šport RS.

(5) O izpolnjevanju kriterijev za vpis v Knjigo najboljših dosežkov ter o morebitnih drugih nejasnostih odloča komisija, ki jo imenuje župan.

7. člen

(1) V Knjigo najboljših dosežkov posameznikov se vpisujejo naslednji podatki:

- h. zaporedna številka vpisanega učenca,
- i. ime in priimek učenca,
- j. podpis učenca,
- k. rojstni datum,
- l. kraj bivanja,
- m. osnovna oziroma glasbena šola, ki jo je obiskoval učenec,
- n. doseženi uspeh,
- o. datum vpisa.

(2) Pri skupinskih oziroma ekipnih vpisih se v Knjigo najboljših dosežkov vpiše:

- zaporedna številka vpisa,
- naziv ekipe oziroma skupine,
- mentor ekipe oziroma skupine,
- učenci, ki sestavljajo ekipo oziroma skupino,
- osnovna oziroma glasbena šola, ki so jo učenci obiskovali,

- doseženi uspeh,
- datum vpisa.

PRIZNANJA IN NAGRADE

8. člen

(1) Učenci ob vpisu v Zlato knjigo oziroma Knjigo najboljših dosežkov prejmejo priznanje in spominsko nagrado, ki ju zagotovi Občina Litija. Nagrade so praviloma knjižne in so lahko različne za vpis v posamezno knjigo. Pri skupinskih dosežkih ali dosežkih v paru se podeli samo diploma.

(2) Nagrado za vpis v Knjigo najboljših dosežkov prejmejo samo učenci, ki so osvojili prvo mesto ali zlato priznanje.

(3) Pri učencih, ki so bili vpisani v Zlato knjigo oziroma Knjigo najboljših dosežkov tako na področju osnovnega kot tudi glasbenega izobraževanja, se nagrade ne podvajajo.

PRIREDITEV IN STROŠKI

9. člen

(1) Vpisovanje učencev v Zlato knjigo in Knjigo najboljših dosežkov poteka v organizaciji Občine Litija in glasbene šole oziroma osnovnih šol z območja Občine Litija, s tem, da za program prireditve vsako leto poskrbi in pripravi druga šola.

(2) Osnovne in glasbene šole so dolžne občini posredovati vse zahtevane podatke o vpisanih učencih najmanj 8 dni pred vpisom oziroma datumom, določenim za javno prireditev.

(3) Javna prireditev ob vpisu v Zlato knjigo in Knjigo najboljših dosežkov ter predstavitev vpisanih učencev je praviloma v mesecu juniju, po zaključku pouka.

(4) Vpis v obe knjigi poteka na isti javni prireditvi, praviloma tako da se najprej predstavi učence, vpisane v Zlato knjigo, zatem pa še učence, vpisane v Knjigo najboljših dosežkov.

10. člen

(1) Občina Litija iz proračuna zagotavlja sredstva za stroške priznanj, spominskih nagrad, fotografij in pogostitve do višine sredstev, ki so zagotovljena v proračunu za ta namen.

(2) Občina v sodelovanju s šolami poskrbi za financiranje prireditve ter obveščanje, informiranje in posredovanje vabil. Vabila se pošljejo vsem učencem s posamičnimi dosežki ter vsem matičnim šolam. Pri skupinskih dosežkih se vabilo pošlje šoli z navedbo skupine oziroma ekipe. Za vabila oziroma obveščanje svojih podružničnih šol poskrbijo matične šole.

(3) Priznanja in nagrade ob vpisu v Zlato knjigo in Knjigo najboljših dosežkov podeli župan Občine Litija. V odsotnosti župana to stori njegov pooblaščenec.

11. člen

Knjigi se tekom koledarskega leta hranita v prostorih Občine Litija, v dneh vpisovanja pa sta razstavljeni na kraju slovesnosti vpisovanja in na ogled javnosti.

KONČNE DOLOČBE

12. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o vpisu v Zlato knjigo in Knjigo najboljših dosežkov sprejet na 16. redni seji Občinskega sveta Občine Litija z dne 24. 4. 2008.

13. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 600-1/2012

Litija, dne 18. aprila 2012

Župan
Občine Litija
Franci Rokavec l.r.

LJUBLJANA

1423. Odlok o grbu, zastavi in imenu Mestne občine Ljubljana ter znaku Ljubljana

Na podlagi 10. in 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10) ter 5. in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 15. seji 23. 4. 2012 sprejel

O D L O K**o grbu, zastavi in imenu Mestne občine Ljubljana ter znaku Ljubljana****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta odlok ureja uporabo grba, zastave in imena Mestne občine Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: MOL) ter znak Ljubljana in njegovo uporabo.

2. člen

Grb MOL (v nadaljnjem besedilu: grb) je istovetnostni simbol, ki predstavlja MOL in označuje pripadnost MOL.

Grb se sme uporabljati le v obliki in z vsebino, ki sta določeni v Statutu MOL in v tem odloku, ter na način, ki je določen s tem odlokom.

Grb se uporablja v barvni, črno-beli, črti in reliefni upodobitvi in se lahko upodobi v različnih grafičnih tehnikah.

Grb se lahko uporablja tudi v odličju.

3. člen

Zastava MOL (v nadaljnjem besedilu: zastava) je istovetnostni simbol, ki predstavlja MOL in označuje pripadnost MOL.

Zastava se sme uporabljati le v obliki in z vsebino, ki sta določeni v Statutu MOL in v tem odloku, ter na način, ki je določen s tem odlokom.

Zastavo se uporablja samo v barvni obliki.

4. člen

Ime MOL po tem odloku pomeni besede, ki označujejo MOL, in se sme uporabljati le v skladu z določili tega odloka.

5. člen

Znak Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: znak) je promocijski znak mesta Ljubljane in predstavlja sodobno interpretacijo vsebinske zasnove grba.

Znak se sme uporabljati le v obliki in z vsebino ter na način, ki jih določa ta odlok. Znak se lahko uporablja tudi s sloganom, ki se določi s priročnikom iz 24. člena tega odloka.

Znak se uporablja v barvni, črno-beli in črti upodobitvi in se lahko upodobi v različnih grafičnih tehnikah.

6. člen

Vsebinski in slikovni prikazi grba, zastave in znaka so določeni v prilogah, ki so sestavni deli tega odloka.

Izvirnike upodobitev grba, zastave in znaka ter matrice za njihovo upodobitev hrani Kabinet župana.

7. člen

Grba, zastave in znaka ni dovoljeno uporabljati, če so poškodovani ali po zunanosti neprimerni za uporabo.

Grba, zastave in znaka ni dovoljeno uporabljati v nasprotju z javnim redom ali tako, da se krni ugled MOL.

Grba, zastave in znaka ter njihovih sestavnih delov se ne sme zavarovati ali uporabljati kot znamko ali model.

II. GRB

8. člen

Grb se uporablja:

– v žigih, pečatih in štampiljkah, ki se uporabljajo v MOL in četrtinskih skupnostih MOL;

– v oznakah dokumentov in elektronski pošti župana, podžupana, mestnega sveta ter njegovih delovnih teles, svetniških klubov in članov, nadzornega odbora in volilne komisije (v nadaljnjem besedilu: organi MOL), direktorja Mestne uprave MOL, organov in Službe za notranjo revizijo Mestne uprave MOL (v nadaljnjem besedilu: mestna uprava) ter četrtinskih skupnosti MOL;

– na priznanjih MOL;

– na tablah ob vhodu v zgradbe in v prostore organov MOL, mestne uprave in četrtinskih skupnosti MOL;

– v sejnih sobah in dvoranah MOL;

– na vabilih, čestitkah, vizitkah in drugih uradnih izkazih, ki jih uporabljajo organi MOL in mestne uprave ter četrtinske skupnosti MOL;

– v obliki spominskih daril in značk ter na darilih MOL;

– na publikacijah in plakatih organov MOL, mestne uprave in četrtinskih skupnosti MOL;

– na uniformah in delovnih oblekah uradnih oseb mestne uprave;

– na spletnih straneh MOL in četrtinskih skupnosti MOL;

– na obvestilnih tablah MOL;

– na obvestilni signalizaciji, ki označuje območje MOL;

– na javnih glasilih MOL in četrtinskih skupnosti MOL;

– na obvestilnih vitrinah četrtinskih skupnosti MOL;

– na urbani opremi v MOL;

– ob športnih in drugih tekmovanjih, kulturnih, humanitarnih in drugih prireditvah in javnih shodih, ki jih organizira MOL, katerih pokrovitelj je MOL, na katerih se MOL predstavlja oziroma katerih se udeležuje, v skladu s pravili in običaji takih prireditev oziroma shodov;

– v drugih podobnih primerih ter v primerih in ob pogojih, ki jih določa drug predpis.

9. člen

Grb se uporablja tudi:

– ob predstavljanju MOL oziroma glavnega mesta države v zadevah meddržavnega in mednarodnega sodelovanja ter ob srečanjih lokalnih skupnosti in njihovih organizacij doma in v tujini, na katerih se MOL predstavlja oziroma katerih se udeležuje, v skladu s pravili in običaji takih srečanj;

– ob predstavljanju MOL oziroma glavnega mesta države v protokolarnih zadevah;

– kot obvezen element celostne grafične podobe na spletni strani, publikacijah ter promocijskih in drugih informativnih gradivih pravne osebe, katere edini ustanovitelj je MOL, in pravne osebe, ki ima sedež v MOL in v kateri ima MOL več kot 50 % delež, skupaj z napisom, da je MOL njen ustanovitelj ali soustanovitelj oziroma družbenik.

O uporabi grba iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka v primeru dvoma odloči župan. V primerih iz tretje alineje prejšnjega odstavka se vzorci uporabe grba z napisom določijo s priročnikom iz 24. člena tega odloka.

10. člen

MOL s pogodbo o sofinanciranju programa ali projekta zaveže prejemnika sredstev MOL, da pri objavah in predstavitev rezultatov programa ali projekta pri vseh oblikah javnega nastopanja in izdajanja publikacij, promocijskega in drugega informativnega gradiva v zvezi z njim navede, da je njegovo izvajanje sofinancirala MOL, ter da v pisnih oblikah ob imenu MOL uporabi tudi grb.

11. člen

Če se grb MOL uporablja poleg drugega grba ali poleg znaka, mora biti, gledano od spredaj, vselej na levi strani; izje-

moma sme biti na desni strani grba tuje države ali ustreznega znaka mednarodne organizacije, kadar se ta grb oziroma znak uporablja ob uradnem obisku voditelja tuje države oziroma pooblaščenega predstavnika mednarodne organizacije.

Če se grb MOL uporablja skupaj z dvema drugima grboma oziroma znakoma, mora biti grb MOL v sredini.

Če se grb MOL uporablja skupaj z več drugimi grbi ali njim ustreznimi znaki ali z drugimi podobnimi znamenji, je grb MOL:

1. če so grbi in znamenja razvrščeni v koloni – na čelu kolone;

2. če so grbi in znamenja razvrščeni v vrsti – na prvem mestu v vrsti oziroma, gledano od spredaj, na levi strani;

3. če so grbi in znamenja razporejeni v skupine – na čelu skupine.

Določila prvega, drugega in tretjega odstavka se uporabljajo, če gre za uporabo grba MOL na območju MOL in se ta ne uporabi skupaj z grbom Republike Slovenije. Ko se grb MOL uporabi skupaj z grbom Republike Slovenije, se uporabi po določenih predpisa, ki ureja uporabo grba Republike Slovenije.

III. ZASTAVA

12. člen

Zastava MOL je skupaj z zastavo Republike Slovenije in zastavo Evropske unije stalno izobešena na stavbi, kjer je sedež MOL, v uradnih prostorih župana in v prostoru, kjer in kadar zaseda mestni svet, lahko pa je stalno izobešena tudi na stavbah organov mestne uprave in četrtinski skupnosti MOL.

Zastava MOL je stalno izobešena na Ljubljanskem gradu in na ali ob poslopih, kjer je sedež vrtcev in osnovnih šol, katerih ustanovitelj je MOL, lahko pa je stalno izobešena tudi na ali ob stavbah, kjer je sedež drugih organizacij, katerih ustanovitelj je MOL.

Zastava MOL se v obliki namizne zastavice uporablja v prostorih župana, podžupanov, direktorja Mestne uprave MOL ter vodij organov Mestne uprave MOL in Službe za notranjo revizijo.

13. člen

Zastava MOL se skupaj z zastavo Republike Slovenije in zastavo Evropske unije izobesi na stavbah, v katerih so uradni prostori MOL in prostori četrtinski skupnosti MOL, ter na drogovih svetilk in stojnih mestih ob občinskih cestah, ki jih določi organ mestne uprave, pristojen za gospodarske javne službe:

- ob praznikih MOL;
- ob državnih praznikih.

Zastava se ob praznikih iz prejšnjega odstavka lahko izobesi tudi na drugih javnih objektih, na stanovanjskih hišah ter na drugih primernih javnih mestih.

Vse osebe javnega prava, katerih ustanovitelj je MOL, izobesijo zastavo MOL v vseh primerih, ko izobesijo zastavo Republike Slovenije.

Zastava je izobešena ves čas dogodka.

14. člen

Zastava se izobesi tudi:

– ob predstavljanju MOL oziroma glavnega mesta države v zadevah meddržavnega in mednarodnega sodelovanja ter ob srečanjih lokalnih skupnosti in njihovih organizacij doma in v tujini, na katerih se MOL predstavlja oziroma katerih se udeležuje, v skladu s pravili in običaji takih srečanj;

– ob predstavljanju MOL oziroma glavnega mesta države v protokolarnih in promocijskih zadevah;

– ob športnih in drugih tekmovanjih, kulturnih, humanitarnih in drugih prireditvah in javnih shodih, ki jih organizira MOL, na katerih se MOL predstavlja oziroma katerih se udeležuje, v skladu s pravili in običaji takih prireditev oziroma shodov;

– ob športnih in drugih tekmovanjih, kulturnih, humanitarnih in drugih prireditvah in javnih shodih, ki jih organizirajo četrtinske skupnosti MOL;

– v drugih podobnih primerih, če uporaba zastave ni v nasprotju s tem odlokom.

O uporabi zastave iz prejšnjega odstavka v primeru dvoma odloči župan.

15. člen

Če je zastava izobešena na drogu, morajo biti barve zastave razporejene od zgoraj navzdol po tem vrstnem redu: bela, zelena. Grb na zastavi mora biti obrnjen tako, da je glava zelenega zmaja v grbu, obrnjena, gledano od spredaj, proti drogu. Grb mora biti z zgornjo polovico na belem polju, s spodnjo polovico na zelenem.

Če je zastava izobešena vertikalno, mora biti prva barva zastavine rute bela, druga pa zelena, gledano od leve proti desni. Grb na njej mora biti postavljen vertikalno, tako da simetrala grbovega ščita poteka po delilni črti bele in zelene proge na zastavi.

16. člen

Če je zastava MOL izobešena poleg kakšne druge zastave, mora biti, gledano od spredaj, vselej na levi strani; izjemoma sme biti, gledano od spredaj, na desni strani zastave tuje države ali mednarodne organizacije, kadar je ta zastava izobešena ob uradnem obisku voditelja tuje države oziroma pooblaščenega predstavnika mednarodne organizacije.

Če je zastava MOL izobešena skupaj z dvema drugima zastavama, mora biti zastava MOL v sredini.

Če je zastava MOL izobešena skupaj z več drugimi zastavami, je zastava MOL:

1. če so zastave razvrščene v krogu – v sredini kroga tako, da jo je razločno videti;

2. če so zastave razvrščene v polkrogu – v sredini polkroga;

3. če so zastave razvrščene v koloni – na čelu kolone;

4. če so zastave razvrščene v vrsti – na prvem mestu v vrsti oziroma, gledano od spredaj, na levi strani;

5. če so zastave razporejene v skupini – na čelu skupine.

Določila prvega, drugega in tretjega odstavka se uporabljajo, če gre za uporabo zastave MOL na območju MOL in se ta ne uporabi skupaj z zastavo Republike Slovenije. Ko se zastava MOL izobesi skupaj z zastavo Republike Slovenije ali z zastavama Republike Slovenije in Evropske unije, se izobesi po določenih predpisov, ki urejajo izobešanje zastave Republike Slovenije in zastave Evropske unije.

IV. ZNAK

17. člen

Organi MOL, mestna uprava ter organi četrtinski skupnosti MOL lahko uporabljajo znak kot dodatno označbo za promocijske namene mesta Ljubljane.

Znak se predstavi na spletni strani MOL.

V. POSEBNA UPORABA ZASTAVE, IMENA MOL IN ZNAKA

18. člen

Zastavo in ime MOL lahko uporablja ob srečanjih, športnih, kulturnih in drugih prireditvah, tekmovanjih in javnih shodih (v nadaljnjem besedilu: prireditve):

– organizator prireditve, če je MOL njegov ustanovitelj ali soustanovitelj;

– udeleženec prireditve, če je MOL njegov ustanovitelj ali soustanovitelj.

Zastavo in ime MOL se v primerih iz prejšnjega odstavka lahko uporabi tudi na predstavitvenih materialih organizatorja oziroma udeleženca prireditve.

19. člen

Uporaba imena MOL se lahko dovoli pravni osebi, ki ima sedež na območju MOL, in sicer:

- v imenu;
- v znaku;
- v priznanjih, ki jih podeljuje;
- na spominskih darilih in značkah.

20. člen

Znak se pod pogoji iz 5. in 7. člena tega odloka ter v obliki in z vsebino, določeno v prilogi iz 6. člena tega odloka, uporablja prosto.

Vzorci uporabe znaka so objavljeni na spletni strani MOL.

21. člen

Za uporabo zastave in imena MOL v primerih iz 18. in 19. člena tega odloka je potrebno pridobiti dovoljenje, ki ga izda direktor mestne uprave.

Prošnji za uporabo zastave ali imena MOL mora prosilec iz 18. člena tega odloka priložiti dokumentacijo, iz katere je razviden naslov in namen prireditve, njena lokacija in trajanje ter tehnični in grafični podatki o uporabi zastave ali imena MOL.

Prošnji za pridobitev dovoljenja za uporabo imena MOL mora prosilec iz 19. člena tega odloka predložiti dokumentacijo s tehničnimi in grafičnimi podatki o uporabi imena MOL ter kratko predstavitev namena uporabe imena MOL.

V dovoljenju se določijo pogoji in načini, pod katerimi se dovoli uporaba zastave ali imena MOL, omeji uporaba za določen namen in določi rok, v katerem je uporaba dovoljena.

O pritožbi zoper odločbo iz prvega odstavka odloča župan.

22. člen

Dovoljenje o uporabi zastave in imena MOL preneha veljati:

- če se odvzame;
- če se upravičenec pisno odpove uporabi zastave ali imena MOL.

Dovoljenje se odvzame, če upravičenec zastave ali imena MOL ne uporablja skladno s pogoji in načinom, določenimi v dovoljenju.

23. člen

Evidenco o dovoljenjih, izdanih na podlagi tega odloka, vodi Sekretariat mestne uprave.

VI. CELOSTNA GRAFIČNA PODOBA MOL

24. člen

Organi MOL, mestna uprava in četrtne skupnosti MOL uporabljajo ime MOL in grb v skladu z enotnimi pravili, ki se določijo s priročnikom celostne grafične podobe MOL.

Organi MOL, mestna uprava in četrtne skupnosti MOL uporabljajo znak v skladu z enotnimi pravili, ki se določijo s priročnikom iz prejšnjega odstavka.

Priročnik iz prvega odstavka izda župan. Za pripravo priročnika in njegovo posodabljanje je pristojna Služba za razvojne projekte in investicije.

Priročnik iz prejšnjega odstavka ima pravno naravo navodila.

VII. NADZOR

25. člen

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka, za katera so predpisane kazenske sankcije, opravlja Inšpektorat Mestne uprave MOL.

VIII. KAZENSKE DOLOČBE

26. člen

Z globo 1.400 eurov se kaznuje pravna oseba, če:

- uporablja znak v obliki ali z vsebino ali na način, ki je v nasprotju s tem odlokom (drugi in tretji odstavek 5. člena in priloga iz 6. člena tega odloka);
- ravna v nasprotju s prvim ali drugim ali tretjim odstavkom 7. člena tega odloka;
- uporablja grb, razen v primerih iz tretje alineje prvega odstavka 9. člena ali 10. člena ali 27. člena tega odloka;
- uporablja zastavo ali ime MOL brez dovoljenja, razen v primerih iz drugega odstavka 13. člena tega odloka;
- uporablja zastavo ali ime MOL v nasprotju s pogoji in načini, pod katerimi se dovoljuje njihova uporaba.

Z globo 400 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

Z globo 1.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- uporablja znak v obliki ali z vsebino ali na način, ki je v nasprotju s tem odlokom (drugi in tretji odstavek 5. člena in priloga iz 6. člena tega odloka);
- ravna v nasprotju s prvim ali drugim ali tretjim odstavkom 7. člena tega odloka;
- uporablja grb ali ime MOL ali zastavo, razen v primerih iz drugega odstavka 13. člena tega odloka.

Z globo 400 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

Z globo 400 eurov se kaznuje posameznik, če:

- uporablja znak v obliki ali z vsebino ali na način, ki je v nasprotju s tem odlokom (drugi in tretji odstavek 5. člena ter priloga iz 6. člena tega odloka);
- ravna v nasprotju s prvim ali drugim ali tretjim odstavkom 7. člena tega odloka;
- uporablja grb ali ime MOL ali zastavo, razen v primerih iz drugega odstavka 13. člena tega odloka.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

27. člen

Z uveljavitvijo tega odloka ostanejo v veljavi dovoljenja za uporabo grba, imena MOL in znaka, izdana na podlagi dosedanjih predpisov.

28. člen

Župan izda priročnik celostne grafične podobe MOL v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega odloka.

29. člen

Žige, pečate in stampiljke je treba nadomestiti z novimi, skladno z določili tega odloka, najkasneje do 31. 12. 2013, vse ostale nosilce grba se uporablja do izrabe.

30. člen

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati Odlok o uporabi grba, zastave in imena Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 72/08).

31. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-31/2011-4

Ljubljana, dne 23. aprila 2012

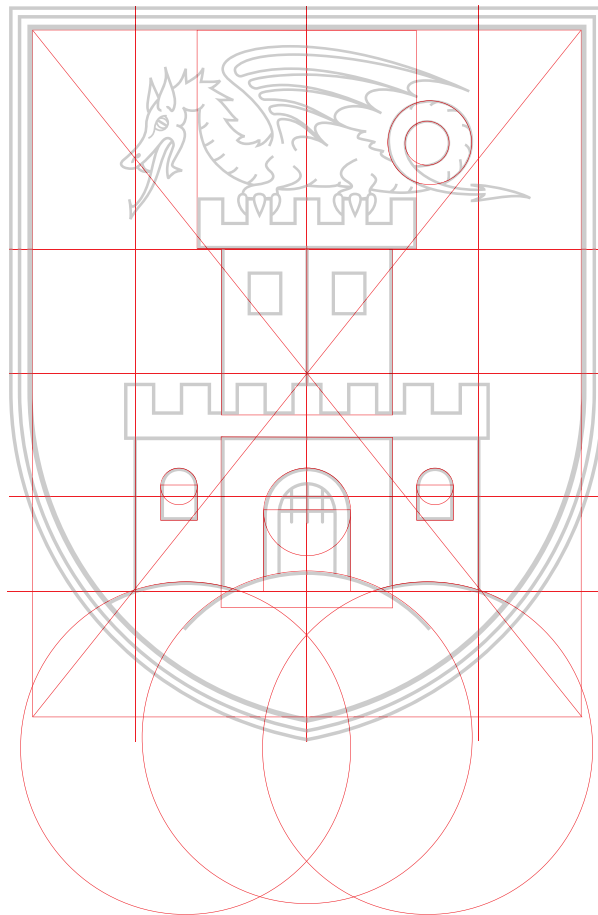
Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Jankovič l.r.

PRILOGA 1**Vsebinski in slikovni prikaz
grba Mestne občine Ljubljana**

Blazon grba

Grb Mestne občine Ljubljana je upodobljen na ščitu poznogotskega stila, sanitske oblike. Dno rdečega ščita pokriva zeleni trohrib, na katerem stoji tristrano srebrno obzidje, ki ga zgoraj zaključuje zidni venec s sedmimi cinami; sredina obzidja ima polkrožni vhod s privzdignjeno zlato zaporno rešetko, stranski steni pa nosita po eno, zgoraj polkrožno okno; dve vidni steni srebrnega stolpa nad obzidjem nosita zgoraj po eno črno pravokotno okno, nadkrito z zidnim vencem s petimi cinami; na njih čepi zeleni lintver v napadalni drži s privzdignjenimi netopirastimi perutmi in enkrat zavitim puščičastim repom tako, da se s kremplji oklepa druge in četrte cine. Zlati trak na zunanem robu ščita služi grbu le v okras.

1
Geometrijsko in likovno pravilo za oblikovanje grba

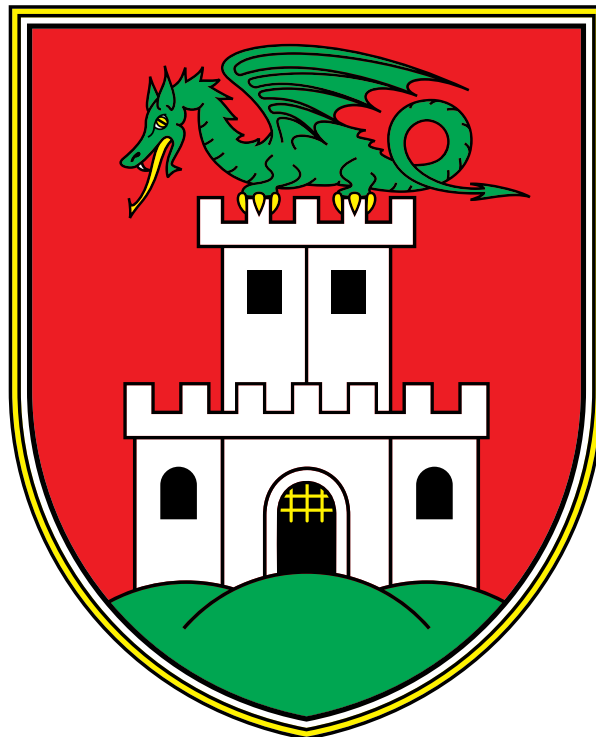
2

Barvno pravilo za oblikovanje grba

	PANTONE	CMYK	RGB
Rdeča barva: podlaga ščita	 Pantone 185 C	 0 / 100 / 100 / 0	 226 / 0 / 26
Zelena barva: zmaj in trohib	 Pantone 355 C	 100 / 0 / 100 / 0	 0 / 159 / 72
Rumena barva: obroba ščita	 Pantone Yellow C	 0 / 0 / 100 / 0	 255 / 24 / 0
Črna barva: risba	 Pantone Black C	 0 / 0 / 0 / 100	 44 / 41 / 45

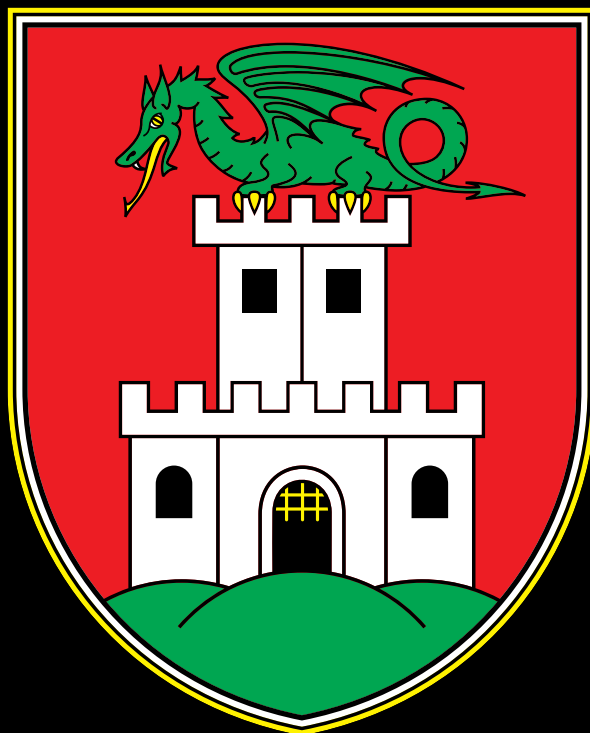
3.1
Grb
barvna reprodukcija
pozitiv

Poenostavljen grb (uporaba pri velikosti pod 20 mm)
barvna reprodukcija
pozitiv

3.2
Grb
barvna reprodukcija
negativ

Poenostavljen grb (uporaba pri velikosti pod 20 mm)
barvna reprodukcija
negativ

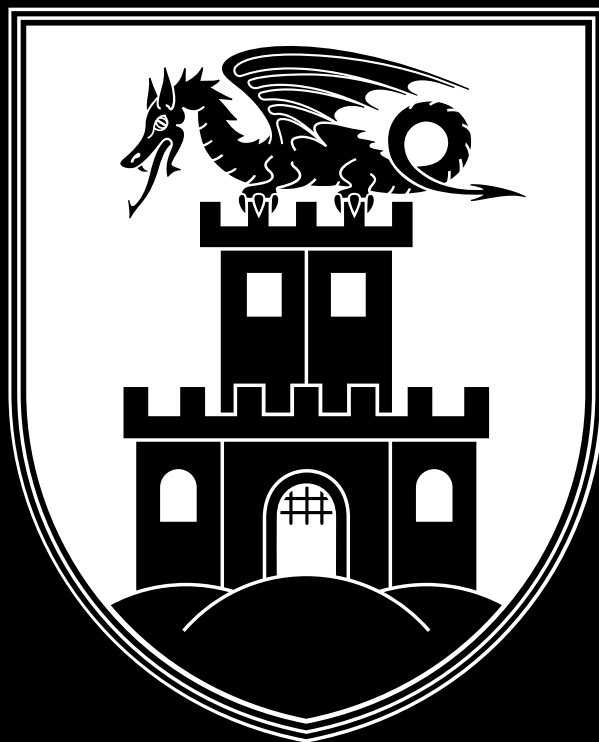
3.3
Grb
Črno-bela reprodukcija
pozitiv

Poenostavljen grb (uporaba pri velikosti pod 20 mm)
Črno-bela reprodukcija
pozitiv

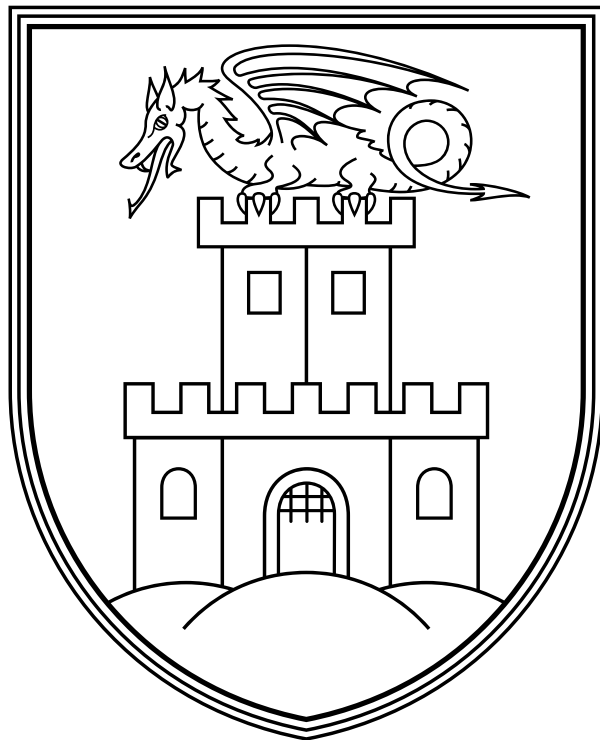
3.4
Grb
Črno-bela reprodukcija
negativ

Poenostavljen grb (uporaba pri velikosti pod 20 mm)
Črno-bela reprodukcija
negativ

3.5
Grb
Črna reprodukcija
pozitiv

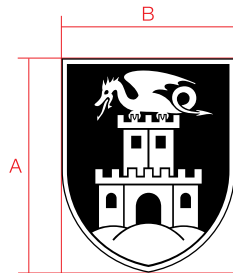
Poenostavljen grb (uporaba pri velikosti pod 20 mm)
Črna reprodukcija
pozitiv

3.6
Grb

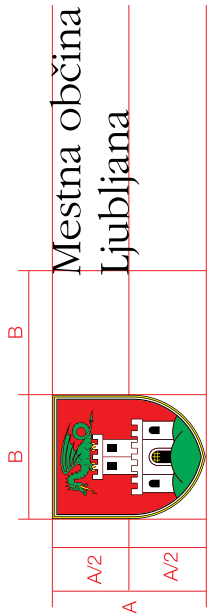
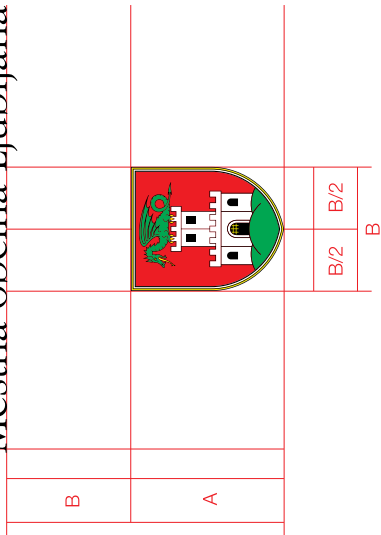
v pečatu / v žigu

A : B = 1 : 0,81

4.1
Grb
barvna reprodukcija s tipičnim napisom
v slovensčini

Mestna občina Ljubljana

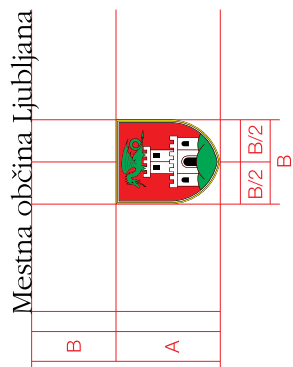
Mestna občina Ljubljana

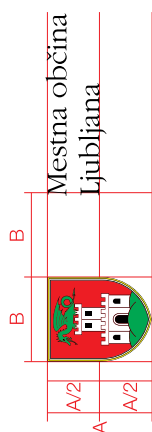
Mestna občina
Ljubljana

4.2

Poenostavljen grb
barvna reprodukcija s tipičnim napisom
v slovensščini

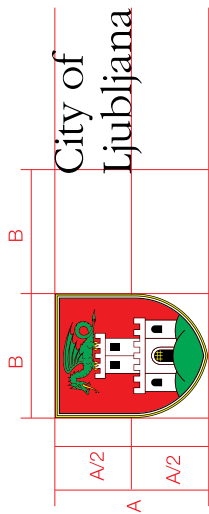
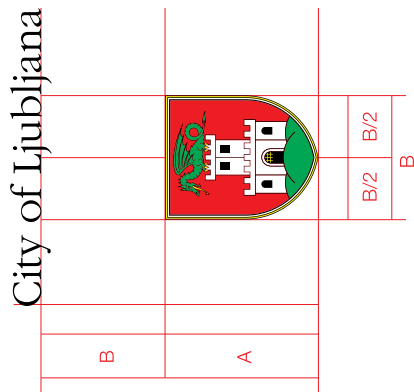
Mestna občina Ljubljana

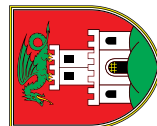
Mestna občina
Ljubljana

4.3
Grb
barvna reprodukcija s tipičnim napisom
v angleščini

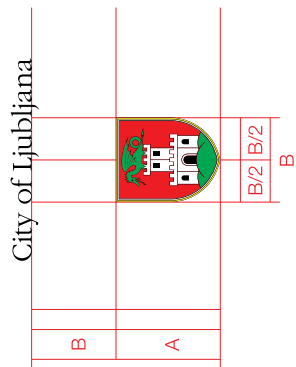
City of Ljubljana

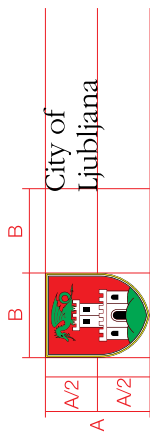
City of
Ljubljana

4.4

Poenostavljen grb
barvna reprodukcija s tipičnim napisom
v angleščini

City of Ljubljana

City of Ljubljana

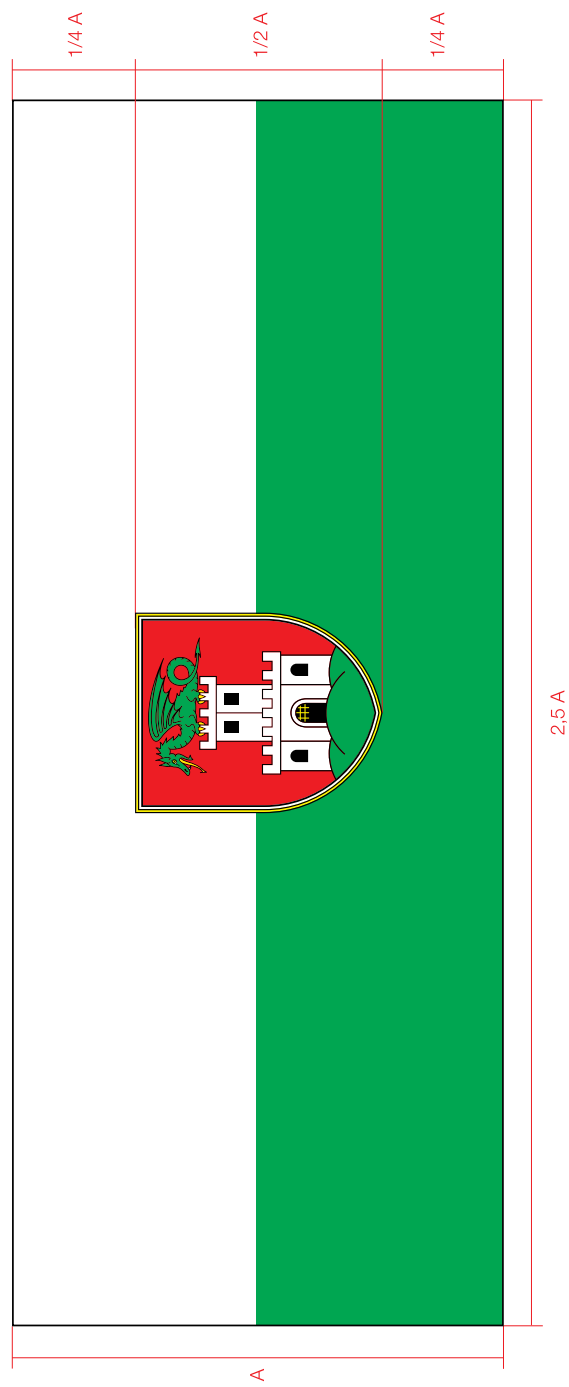

PRILOGA 2

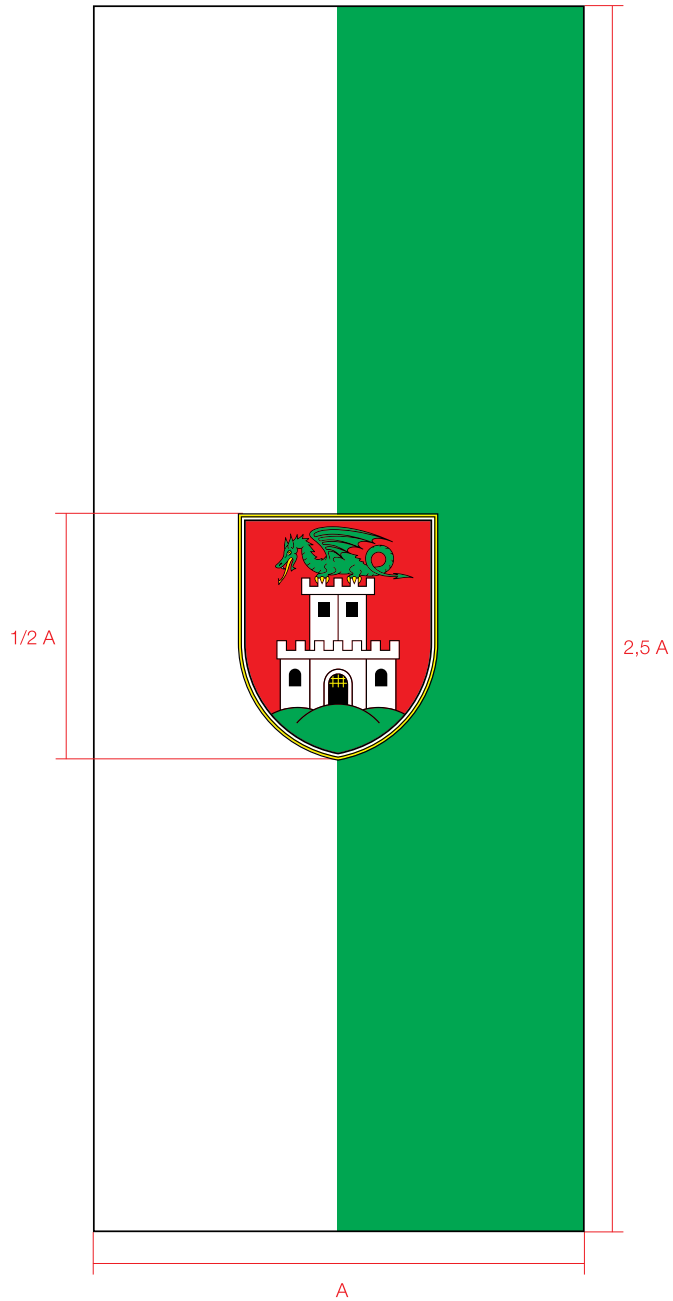
Vsebinski in slikovni prikaz
zastave Mestne občine Ljubljana

Zastava Mestne občine Ljubljana je pravokotne oblike, razmerje širina proti dolžini je 1:2,5.
Zastavna ruta je razdeljena na dve, po dimenzijah enaki barvni polji: prvo (od zgoraj navzdol) je v beli in drugo v zeleni barvi.
Na sredini zastavne rute stoji grb, katerega višina štita je enaka polovični višini zastavne rute; njegov štít spaja obe barvni polji, vsakega do njegove horizontalne polovice.

1.1 Geometrijsko in likovno pravilo za oblikovanje zastave
Zastava položna

1.2
Geometrijsko in likovno pravilo za oblikovanje zastave
Zastava pokončna

2

Barvno pravilo za oblikovanje zastave

	PANTONE	CMYK	RGB
Rdeča barva: podlaga ščita	 Pantone 185 C	 0 / 100 / 100 / 0	 226 / 0 / 26
Zelena barva: zastavna ruta, zmaj in trohrib	 Pantone 355 C	 100 / 0 / 100 / 0	 0 / 159 / 72
Rumena barva: obroba ščita	 Pantone Yellow C	 0 / 0 / 100 / 0	 255 / 24 / 0
Črna barva: risba	 Pantone Black C	 0 / 0 / 0 / 100	 44 / 41 / 45

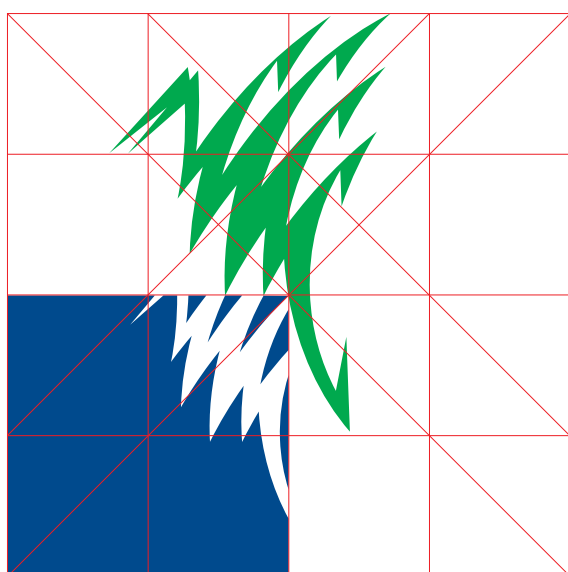
PRILOGA 3

Vsebinski in slikovni prikaz
znaka Ljubljana

Podoba grajskega stolpa je reducirana v podobi kvadrata, ki v desnem zgornjem vogalu nosi podobo zmaja, izdelano v sistemu policentričnih krivulj. Lik zmaja se deloma zrcali v kvadratu.

Barve znaka so modra in zelena. Lik zmaja je zelene barve, kvadrat je modre barve.

1
Geometrijsko in likovno pravilo za oblikovanje znaka

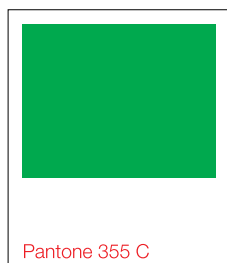

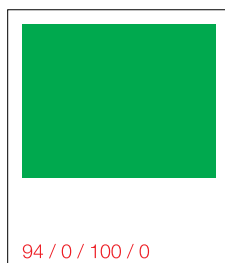
2
Barvno pravilo za oblikovanje znaka

Zelena barva:
zmaj

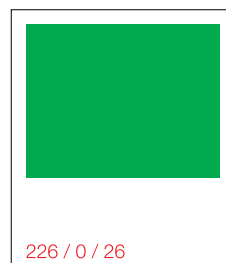
PANTONE

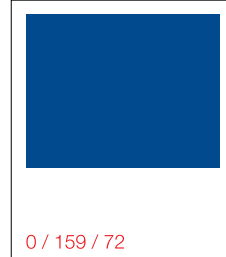
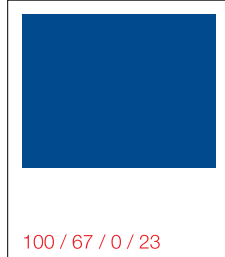
CMYK

RGB

Modra barva:
kvadrat

3.1
Znak
Barvna reprodukcija
pozitiv

3.2
Znak
Barvna reprodukcija
negativ

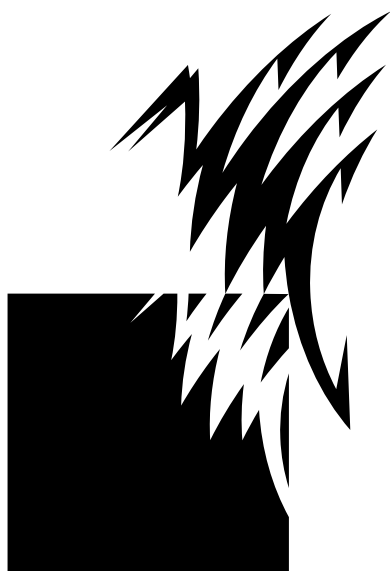

3.3

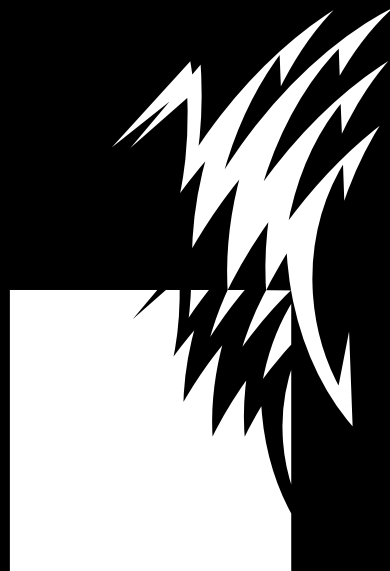
Znak

Črno-bela reprodukcija

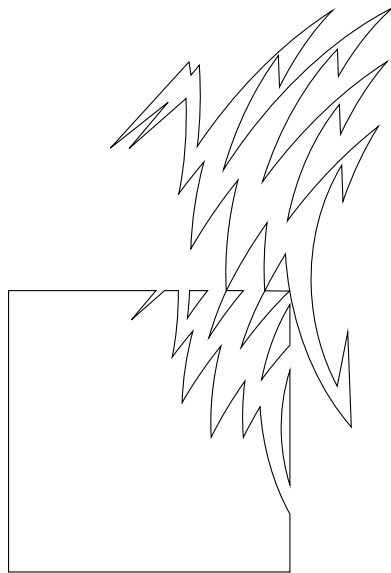
pozitiv

3.4
Znak
Črno-bela reprodukcija
negativ

3.5
Znak
Črna reprodukcija

3.6.1

Znak

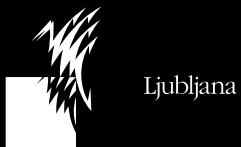
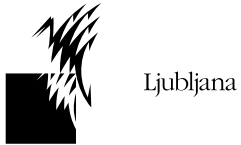
Svobodna uporaba barv. Barva znaka je vedno enotna.

3.6.2

Znak

Svobodna uporaba barv. Barva znaka je vedno enotna.

4.1

Znak

Barvna reprodukcija s tipičnim napisom
varianta 1

Ljubljana

4.2

Znak

Barvna reprodukcija s tipičnim napisom

varianta 2

Ljubljana

Ljubljana

4.3

Znak

Barvna reprodukcija s tipičnim napisom
varianta 3

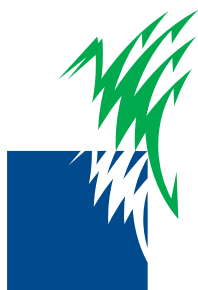

Ljubljana

4.4

Znak

Barvna reprodukcija s tipičnim napisom
varianta 4

Ljubljana

MORAVSKE TOPLICE**1424. Zaključni račun proračuna Občine Moravske Toplice za leto 2011**

Na podlagi 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4, 110/11 – ZDIU12) ter 16. člena Statuta Občine Moravske Toplice (Uradni list RS, št. 11/99, 2/01, 24/01, 69/02 in 28/03) je Občinski svet Občine Moravske Toplice na 14. redni seji dne 16. 4. 2012 sprejel

ZAKLJUČNI RAČUN**proračuna Občine Moravske Toplice za leto 2011**

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Moravske Toplice za leto 2011.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Moravske Toplice za leto 2011 sestavljajo splošni in posebni del. V splošnem delu je podan podrobnejši prikaz predvidenih in realiziranih prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja, v posebnem delu pa prikaz predvidenih in realiziranih odhodkov in drugih izdatkov proračuna Občine Moravske Toplice za leto 2011.

Sestavni del zaključnega računa proračuna Občine Moravske Toplice so tudi izvorni prihodki in odhodki krajevnih skupnosti za leto 2011.

Sestavni del zaključnega računa je tudi načrt razvojnih programov, v katerem je podan prikaz podatkov o načrtovanih vrednostih posameznih projektov ter o njihovi realizaciji v tem letu.

3. člen

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
Doseženi prihodki in odhodki v bilanci prihodkov in odhodkov proračuna v zaključnem računu za leto 2011 znašajo:	
I/ Prihodki	7.257.525,75
70 DAVČNI PRIHODKI	5.111.514,95
700 Davki na dohodek in dobiček	4.119.676,00
703 Davki na premoženje	444.696,74
704 Domači davki na blago in storitve	547.080,23
71 NEDAČNI PRIHODKI	556.956,49
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	301.031,87
711 Takse in pristojbine	3.278,06
712 Denarne kazni	1.623,38
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	3.727,45
714 Drugi nedavčni prihodki	247.295,73
72 KAPITALSKI PRIHODKI	33.444,17
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0
722 Prihodki od prodaje zemljišč	33.444,17
73 PREJETE DONACIJE	0
730 Prejete donacije iz domačih virov	0
74 TRANSFERNI PRIHODKI	1.555.610,14
740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	1.116.054,05
741 Prejeta sredstva iz drž. proračuna in sredstva EU	439.556,09
II/ Odhodki	6.209.378,77
40 TEKOČI ODHODKI	2.319.738,90
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	336.433,28

401 Prispevki delodajalcev	53.703,41
402 Izdatki za blago in storitve	1.876.337,44
403 Plačila obresti	22.523,34
409 Rezerve	30.741,43
41 TEKOČI TRANSFERI	2.296.027,19
410 Subvencije	243.980,81
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	908.200,78
412 Transferi neprofitnim organizacijam	161.048,64
413 Drugi domači tekoči transferi	979.249,25
42 INVESTICIJSKI ODHODKI	1.488.943,67
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	1.488.943,67
43 INVESTICIJSKI TRANSFERI	104.669,01
431 Investicijski transferi osebam, ki niso proračunski uporabniki	57.267,01
432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	47.402,00
III/ SALDO BILANCE PRIHODKOV IN ODHODKOV	+1.048.146,98
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
Račun finančnih terjatev in naložb za leto 2011 izkazuje:	
IV / Prejeta vračila danih posojil in prodaja kap. deležev	4.828,42
75 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	4.828,42
750 Prejeta vračila danih posojil	4.828,42
V / Dana posojila in povečanje kap. deležev	0
44 DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITAL. DELEŽEV	0
440 Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	0
441 Povečanje kapitalskih deležev	0
VI/ SALDO RAČUNA FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	+6.392,51

4. člen

C) RAČUN FINANCIRANJA	
Račun financiranja Občine Moravske Toplice za leto 2011 izkazuje:	
VII / Zadolževanje	0
50 ZADOLŽEVANJE	0
500 Domače zadolževanje	0
VIII / Odplačila dolga	228.764,12
55 ODPLAČILA DOLGA	228.764,12
550 Odplačila dolga	228.764,12
IX/ SPREMEMBA stanja sredstev na računih	824.211,28
X / NETO ZADOLŽEVANJE (VII – VIII)	–228.764,12
XI/ NETO FINANCIRANJE	–1.048.146,98
D) SREDSTVA NA DAN 31. 12. 2011	824.211,28

5. člen

Sprememba stanja sredstev na računih proračuna Občine Moravske Toplice na dan 31. 12. 2011 v višini 824.211,28 EUR se skupaj s sredstvi na računih na dan 31. 12. 2010 prenaša v leto 2012. Tako na dan 31. 12. 2011 znaša saldo nerazporejenih sredstev skupaj s sredstvi iz preteklih let 1.080.459,45 EUR.

6. člen

Stanje neporabljenih sredstev stalne proračunske rezerve na dan 31. december 2011 se izkazuje v višini 38.951,52 EUR in se prenese v leto 2012.

7. člen

Pregled vseh prihodkov in odhodkov proračuna Občine Moravske Toplice skupaj s sredstvi Krajevnih skupnosti za leto 2011 je sestavni del Zaključnega računa proračuna Občine Moravske Toplice za leto 2011.

8. člen

Zaključni račun proračuna Občine Moravske Toplice za leto 2011 se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-00031/2010-8

Moravske Toplice, dne 16. aprila 2012

Župan
Občine Moravske Toplice
Alojz Glavač l.r.

NOVA GORICA

1425. Odlok o ustanovitvi javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (uradno prečiščeno besedilo – UPB1)

Na podlagi 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradni list RS, št. 13/12) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 19. aprila 2012 sprejel uradno prečiščeno besedilo Odloka o ustanovitvi javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica, ki obsega:

– Odlok o ustanovitvi javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 7/91);

– Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 21/96);

– Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 20/00);

– Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradni list RS, št. 90/06);

– Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradni list RS, št. 20/09).

Št. 007-11/2008-13

Nova Gorica, dne 19. aprila 2012

Podžupan
Mestne občine Nova Gorica
Tomaž Slokar l.r.

O D L O K

o ustanovitvi javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (uradno prečiščeno besedilo – UPB1)

1. člen

Občina Nova Gorica s tem odlokom ustanovi JAVNI ZAVOD ZA GASILSKO IN REŠEVALNO DEJAVNOST – GASILSKO ENOTO NOVA GORICA.

Skladno z ustanovitvijo novih občin so soustanoviteljice zavoda vse občine nastale na ozemlju bivše Občine Nova Gorica, tako da se beseda ustanovitelj v nadaljevanju razume kot soustanoviteljice.

2. člen

Ime javnega zavoda se glasi: JAVNI ZAVOD ZA GASILSKO IN REŠEVALNO DEJAVNOST – GASILSKA ENOTA NOVA GORICA P.O. – skrajšano: GASILSKA ENOTA NOVA GORICA P.O. Sedež javnega zavoda je na Sedeževi ulici 9 v Novi Gorici.

3. člen

Zavod opravlja naslednje dejavnosti:

- L/75.250 zaščita in reševanje pri požarih in nesrečah
- tehnično reševanje ljudi in živali
- tehnično reševanje premoženja ob požarih in drugih nezgodah

- začeto omejevanje škode ob ekoloških nesrečah
- tehnična pomoč ob nezgodah
- požarno preventivna dejavnost
- opravljanje požarne straže
- uporaba gasilske opreme v druge namere
- vzdrževanje svojih objektov in opreme
- izdelava opreme za lastne potrebe
- K/74.30 tehnično preizkušanje in analiziranje
- vzdrževanje in polnjenje gasilnikov in izolirnih dihalnih aparatov

- servisiranje gasilske opreme drugim
- preizkušanje gasilno-tehničnih sredstev
- meritve in pregledi hidrantnih sistemov
- K/70.20 dajanje lastnih nepremičnin v najem
- M/80.422 drugo izobraževanje d.n.
- izobraževanje in usposabljanje zaposlenih za varstvo pred požarom
- nudenje strokovne pomoči pri vzgoji in urjenju gasilcev in drugih požarno – varnostnih delavcev
- I/60.24 cestni tovorni promet
- prevoz vode.

Zavod lahko brez vpisa v sodni register opravlja v manjšem obsegu tudi druge dejavnosti, ki so namenjene dejavnosti vpisani v sodni register in ki prispevajo k popolnejšemu izkoriščanju zmogljivosti in materiala, ki se uporablja za opravljanje vpisane dejavnosti.

4. člen

Ustanovitelj ima do zavoda naslednje pravice in obveznosti:

- zagotavlja finančna sredstva za plače in druge redne prejemke zaposlenih, redne materialne stroške, amortizacijo, investicije in za razvoj zavoda,
- ugotavlja skladnost planov in programov dela zavoda s planom občine (občin) in daje nanj soglasje,
- spremlja realizacijo porabe sredstev skladno z letnimi programi in finančnimi načrti,
- spremlja ukrepe s katerimi zagotavlja zavodu opravljanje dejavnosti iz 3. člena,
- daje soglasje k statusnim spremembam, spremembam dejavnosti in statutu zavoda,
- imenuje v svet zavoda svoje člane,
- opravlja druge naloge skladno z zakonom.

5. člen

Organi zavoda so:

- svet zavoda
- direktor zavoda
- strokovni vodja
- strokovni svet zavoda.

Funkciji direktorja in poveljnika gasilske enote sta ločeni. Delo strokovnega vodje opravlja poveljnik gasilske enote.

6. člen

Organ upravljanja v zavodu je svet zavoda.

Pristojnosti sveta zavoda so naslednje:

- sprejema statut in druge splošne akte zavoda,
- daje direktorju mnenje pred imenovanjem oziroma razrešitvijo poveljnika gasilske enote,

– sprejema programe dela in razvoja zavoda ter spremlja njihovo izvrševanje,
– določa finančni načrt in sprejema zaključni račun zavoda,

– predlaga ustanovitelju spremembe ali razširitve dejavnosti,

– daje ustanovitelju in direktorju zavoda predloge in mnenja o posameznih vprašanjih,

– opravlja druge z zakonom ali drugim aktom oziroma statutom zavoda določene zadeve.

Svet zavoda ima 2 predstavnika delavcev zavoda, 8 predstavnikov ustanoviteljev in 1 predstavnika zainteresirane javnosti oziroma uporabnikov, ki so imenovani na naslednji način:

– 2 predstavnika delavcev zavoda izvolijo delavci zavoda na neposrednih in tajnih volitvah izmed vseh zaposlenih;

– po 1 predstavnika soustanoviteljev imenujejo sveti občin Brda, Kanal, Miren - Kostanjevica, Renče - Vogrsko in Šempeter - Vrtojba;

– 3 predstavnike imenuje Mestni svet Mestne občine Nova Gorica;

– 1 predstavnika zainteresirane javnosti oziroma uporabnikov imenuje izmed strokovnih delavcev s področja zaščite in reševanja Uprava RS za zaščito in reševanje, regijski štab Severne Primorske.

Svet zavoda se lahko konstituira, ko je izvoljenih oziroma imenovanih več kot polovica članov.

Kandidiranje za člana sveta zavoda in članstvo v svetu zavoda je nezdružljivo s članstvom v upravljavski in poveljniški strukturi prostovoljnih gasilskih društev ali njihovih zvez.

Mandat članov sveta traja 4 leta.

7. člen

Poslovodni organ zavoda je direktor. Direktor zavoda organizira in vodi delo zavoda, predstavlja in zastopa zavod proti tretjim osebam in je odgovoren za zakonitost dela zavoda. Direktor zavoda je za finančno situacijo, usklajevanje in razvoj programov zavoda, investicije ter organizacijo zavoda, odgovoren ustanoviteljem. Pogoji za imenovanje direktorja so določeni v statutu. Direktor zavoda imenuje in razrešuje poveljnika gasilske enote po predhodnem mnenju sveta zavoda. Naloge poveljnika in pogoje za njegovo imenovanje določa statut.

Direktorja zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda, imenovanje pa stopi v veljavo, ko dajo nanj soglasje vse soustanoviteljice. Odgovor mora biti dan v roku 45 dni po prejemu zahteve, drugače se šteje, da je soglasje dano.

8. člen

Strokovni svet je strokovni organ zavoda, ki obravnava vprašanja s področja strokovnega dela zavoda in odloča o strokovnih vprašanjih v okviru pooblastil, določenih v statutu, zlasti pa:

– določa strokovne podlage za programe dela in razvoj zavoda,

– daje direktorju in svetu mnenja in predloge glede organizacije dela in pogojev za razvoj dejavnosti,

– opravlja druge z zakonom ali statutom zavoda določene naloge.

Člane strokovnega sveta imenuje svet zavoda na predlog direktorja zavoda, ki je član strokovnega sveta po položaju.

9. člen

Sredstva za delo zavoda, s katerimi upravlja zavod, so razen premoženja ustanovitelja še sredstva, ki se zagotavljajo:

1. s proračunom občine Nova Gorica na podlagi letnih programov dela

2. s plačili za storitve in

3. z drugimi viri.

10. člen

Dohodek, ki ga javni zavod ustvari s plačili za storitve, se nameni izključno za razvoj svoje dejavnosti.

O sredstvih za kritje primanjkljaja sredstev za delo javnega zavoda, odloča ustanovitelj s posebnim sklepom.

11. člen

Javni zavod je pravna oseba in nastopa v pravnem prometu samostojno v svojem imenu in za svoj račun ter sklepa pogodbe in druge pravne posle v okviru dejavnosti, ki je vpisana v sodni register.

Za obveznosti, ki jih prevzema v pravnem prometu, odgovarja zavod z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga (polna odgovornost). Ustanovitelj ne odgovarja za obveznosti javnega zavoda.

Odlok o Ustanovitvi Javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 7/91) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

12. člen

Statut javnega zavoda mora biti sprejet v 60 dneh od uveljavitve tega odloka. Za vršilca dolžnosti poslovodnega organa, se do imenovanja direktorja javnega zavoda imenuje Kosič Oskarja. Vršilec dolžnosti direktorja javnega zavoda vodi in organizira delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

13. člen

Člane sveta zavoda imenuje Izvršni svet Skupščine občine Nova Gorica v roku 15 dni po sprejemu statuta.

14. člen

Hkrati s predlogom statuta zavoda se predloži Izvršnemu svetu Skupščine občine Nova Gorica še akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

15. člen

Ta odlok začne veljati 8. dan po objavi v Uradnem glasilu občin Ajdovščina, Nova Gorica in Tolmin.

Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 21/96) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

4. člen

V.d. direktor je dolžan:

v roku 10 dni po uveljavitvi tega odloka razpisati volitve za 3 predstavnike delavcev zavoda v svet zavoda in izpeljati volilni postopek s konstituiranjem sveta zavoda v najkrajših zakonskih rokih.

5. člen

Določila statuta zavod, ki ga je svet zavoda sprejel na svoji seji dne 8. 6. 1992 in ki so v nasprotju z Zakonom o zavodih ali tem odlokom, se ne uporabljajo in jih je potrebno uskladiti v roku 60 dni po konstituiranju sveta zavoda.

Do uskladitve se uporabljajo določila tega odloka in Zakona o zavodih neposredno.

6. člen

Ta odlok se pošlje v soglasje občinskim svetom občin Brda, Kanal in Miren - Kostanjevica.

7. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem glasilu.

Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 20/00) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

8. člen

Statut zavoda mora biti sprejet v roku 30 dni po uveljavitvi tega odloka.

Manjkajoči člani sveta zavoda morajo biti imenovani v roku 30 dni po tem, ko stopi statut v veljavo.

9. člen

Vsa ostala določila odloka ostanejo nespremenjena.

10. člen

Ta odlok se pošlje v sprejem občinskim svetom občin Brda, Kanal, Miren - Kostanjevica in Šempeter - Vrtojba.

11. člen

Ta odlok stopi v veljavo petnajsti dan po objavi v Uradnih objavah.

Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradni list RS, št. 90/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

3. člen

Zavod mora v roku 60. dni po sprejemu tega odloka z njegovimi določili uskladiti svoj statut.

4. člen

Vsa ostala določila odloka ostanejo nespremenjena.

5. člen

Ta odlok se pošlje v soglasje občinam soustanoviteljicam.

6. člen

Ta odlok se po prejetih soglasjih soustanoviteljic objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati petnajsti dan po objavi.

Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (Uradni list RS, št. 20/09) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

3. člen

Zavod mora v roku 30 dni po uveljavitvi tega odloka z njegovimi določili uskladiti svoj statut.

4. člen

Vsa ostala določila odloka ostajajo nespremenjena.

5. člen

Ta odlok objavi Mestna občina Nova Gorica, ko ga v enakem besedilu sprejmejo vse občine soustanoviteljice.

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s pričetkom postopka imenovanja prvega naslednjega sveta zavoda.

1426. Odlok o spremembi meje med naseljema Nova Gorica in Solkan

Na podlagi 7. člena Zakona o določanju območij ter o imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list RS, št. 25/08) in 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradni list RS, št. 13/12) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 19. aprila 2012 sprejel

O D L O K

o spremembi meje med naseljema Nova Gorica in Solkan

1. člen

Od naselja Nova Gorica se odcepi del ulice Pod vinogradi s hišnimi številkami 12, 22, 32, 57, 61, 63 in 65 – prostorska okoliša št. 292 in 309, in se jih priključi k naselju Solkan.

2. člen

Nova meja naselja Solkan je razvidna v grafičnem prikazu registra prostorskih enot, ki ga vodi Območna geodetska uprava Nova Gorica (v nadaljevanju: območna geodetska uprava).

3. člen

Območna geodetska uprava izvede najkasneje v tridesetih dneh po uveljavitvi odloka vse potrebne spremembe v registru prostorskih enot, izdela seznam sprememb ter ga posreduje vsem zainteresiranim uporabnikom.

4. člen

Stroške zamenjave osebnih dokumentov ter listin v zvezi s poslovanjem pravnih oseb krijejo lastniki oziroma upravljavci stavb oziroma pravne osebe, ki imajo na tem območju sedež. Stroške izdelave in montaže krajevnih oznak krije Mestna občina Nova Gorica.

5. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031-6/2011-9

Nova Gorica, dne 19. aprila 2012

Podžupan
Mestne občine Nova Gorica
Tomaz Slokar l.r.

1427. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o dodeljevanju spodbud za sofinanciranje priprave in izvedbe prireditev v Mestni občini Nova Gorica

Na podlagi 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradni list RS, št. 13/12) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 19. aprila 2012 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o dodeljevanju spodbud za sofinanciranje priprave in izvedbe prireditev v Mestni občini Nova Gorica

1. člen

Črta se točka šest prvega odstavka 5. člena Odloka o dodeljevanju spodbud za sofinanciranje priprave in izvedbe prireditev v Mestni občini Nova Gorica (Uradni list RS, št. 25/11, 13/12) (v nadaljevanju: odlok).

Dosedanje točke sedem, osem, devet in deset prvega odstavka 5. člena odloka postanejo točke šest, sedem, osem in devet prvega odstavka 5. člena odloka.

2. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-1/2011-23

Nova Gorica, dne 19. aprila 2012

Podžupan
Mestne občine Nova Gorica
Tomaž Slokar l.r.

1428. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o dodeljevanju finančnih spodbud za razvoj podjetništva v Mestni občini Nova Gorica

Na podlagi 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradni list RS, št. 13/12) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 19. aprila 2012 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o dodeljevanju finančnih spodbud za razvoj podjetništva v Mestni občini Nova Gorica

1. člen

Spremeni se 6. člen Odloka o dodeljevanju finančnih spodbud za razvoj podjetništva v Mestni občini Nova Gorica (Uradni list RS, št. 25/11, 13/12) (v nadaljevanju: odlok), in sicer tako, da se na novo glasi:

»Upravičenci po tem odloku so podjetja, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1) podjetje ima sedež dejavnosti na območju Mestne občine Nova Gorica, ali investira na območju Mestne občine Nova Gorica (v primeru, da gre za nabavo opreme);

2) podjetje ne opravlja nobene od naslednjih dejavnosti, ki so razvrščene v naslednje sektorje:

– ribištvo in ribogojstvo, kakor jih zajema Uredba Sveta (ES) št. 104/2000,

– premogovništvo, kakor so opredeljena v Uredbi (ES) št. 1407/2002,

– primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti,

– predelava in trženje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k pogodbi v primeru, če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg ali če je pomoč pogojena s tem, da se v celoti ali delno prenese na primarne proizvajalce,

– cestnoprometni sektor, in sicer za investicije v nabavo vozil za cestni prevoz tovarov.

3) podjetje ni v težavah v skladu s Smernicami Skupnosti o državnih pomočeh za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (Uradni list C 244 z dne 1. 10. 2004, str. 2) in z Zakonom o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT-UPB2) (Uradni list RS, št. 44/07). Podjetja, ki delujejo manj kot tri leta od registracije, se ne štejejo kot podjetja v težavah v smislu Smernic Skupnosti o državnih pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, razen če izpolnjujejo merila za stečajni postopek po predpisih, ki urejajo finančno poslovanje podjetij. Podjetje je v težavah:

– v primeru kapitalskih družb, kadar tekoča izguba skupaj s prenesenimi izgubami preteklih let, doseže polovico osnov-

nega kapitala in je tekoča izguba v zadnjih dvanajstih mesecih dosegla višino četrtnine osnovnega kapitala,

– v primeru osebnih družb, kadar tekoča izguba skupaj s prenesenimi izgubami preteklih let, doseže polovico kapitala, ki je prikazan v računovodski evidenci in je tekoča izguba v zadnjih dvanajstih mesecih dosegla višino četrtnine kapitala, ki je prikazan v računovodskih izkazih,

– če je v postopku prisilne poravnave, stečaja ali likvidacije.

4) podjetje ne pridobiva pomoči po posebnem programu za reševanje in prestrukturiranje;

5) podjetje ni v postopku vračanja neupravičeno prejete državne pomoči;

6) pomoč ne bo namenjena izvozu oziroma z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;

7) pomoči ne bodo pogojene s prednostjo rabe domačega blaga pred rabo uvoženega blaga;

8) če je prejemnik za iste upravičene stroške že prejel ali namerava prejeti tudi drugo državno pomoč, skupni znesek prejete pomoči ne sme preseči dovoljenih intenzivnosti državnih pomoči;

9) podjetje ima pravočasno in v celoti izpolnjene vse obveznosti do Mestne občine Nova Gorica ter do drugih pravnih oseb, katerih ustanoviteljica je Mestna občina Nova Gorica;

10) Podjetje ima poravnane vse davke in prispevke;

11) Skupna višina pomoči, dodeljena istemu podjetju na podlagi pravila »de minimis« ne bo presegla 200.000,00 EUR v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko ali namen pomoči (v primeru podjetij, ki delujejo v cestnoprometnem sektorju, znaša zgornja meja pomoči 100.000,00 EUR).«

2. člen

Spremeni se druga alineja 17. člena odloka, in sicer tako, da se na novo glasi:

»– zaposlitev osebe, ki je bila prijavljena na zavodu, spada v ciljno skupino, ki je v letu sofinanciranja s strani Zavoda določena kot prednostna ciljna skupina in ima stalno prebivališče na območju Mestne občine Nova Gorica«.

3. člen

Spremeni se druga alineja 18. člena odloka, in sicer tako, da se na novo glasi:

»– stroški dela plače osebe, ki spada v ciljno skupino, ki je v letu sofinanciranja s strani zavoda določena kot prednostna ciljna skupina.«

4. člen

V prvem odstavku 21. člena odloka se besedilo »v skladu z veljavnimi predpisi o izvajanju ukrepov aktivne politike zaposlovanja v prednostno ciljno skupino.« črta in nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

»v ciljno skupino, ki je v letu sofinanciranja s strani Zavoda določena kot prednostna ciljna skupina.«.

5. člen

Ta odlok prične veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 301-1/2011-51

Nova Gorica, dne 19. aprila 2012

Podžupan
Mestne občine Nova Gorica
Tomaž Slokar l.r.

1429. Sklep o potrditvi zaključnega računa proračuna Mestne občine Nova Gorica za leto 2011

Na podlagi 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo) in 33. člena Zakona o financiranju občin (ZFO-1) (Uradni list RS, št. 123/06, 101/07, 57/08, 94/10 in 36/11) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 19. 4. 2012 sprejel

S K L E P

o potrditvi zaključnega računa proračuna Mestne občine Nova Gorica za leto 2011

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Mestne občine Nova Gorica za leto 2011 in se ugotavlja, da je realizacija proračuna za leto 2011 neupravičeno nizka in ni v skladu s potrebami lokalne skupnosti.

Proračun Mestne občine Nova Gorica izkazuje v obdobju od 1. 1. do 31. 12. 2011 naslednje podatke:

I.	SPLOŠNI DEL PRORAČUNA	
A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	36.418.348
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	32.513.011
70	DAVČNI PRIHODKI	22.495.070
	700 Davki na dohodek in dobiček	16.539.293
	703 Davki na premoženje	4.568.425
	704 Domači davki na blago in storitve	1.380.060
	706 Drugi davki	7.291
71	NEDAČNI PRIHODKI	10.017.942
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	8.522.501
	711 Takse in pristojbine	14.098
	712 Globe in druge denarne kazni	91.611
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	30.746
	714 Drugi nedavčni prihodki	1.358.986
72	KAPITALSKI PRIHODKI	70.528
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	29.641
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	40.887
73	PREJETE DONACIJE	15.144
	730 Prejete donacije iz domačih virov	15.144
74	TRANSFERNI PRIHODKI	3.814.664
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	2.031.064
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	1.783.600
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPKSE UNIJE	5.000
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	5.000
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	33.355.021
40	TEKOČI ODHODKI	8.452.252
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	2.120.236
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	348.988
	402 Izdatki za blago in storitve	5.742.718
	403 Plačila domačih obresti	310
	409 Rezerve	240.000

41	TEKOČI TRANSFERI	12.810.958
	410 Subvencije	488.215
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	5.903.055
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	1.510.183
	413 Drugi tekoči domači transferi	4.909.505
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	10.637.779
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	10.637.779
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	1.454.032
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	392.604
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	1.061.429
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ) (I. – II.) (Skupaj prihodki minus skupaj odhodki)	3.063.327
III/1.	PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I. – 7102) – (II. – 403 – 404) (Skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)	3.002.971
III/2.	TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (70 + 71) – (40 + 41) (Tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)	11.249.801
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	93.213
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	93.213
	750 Prejeta vračila danih posojil	
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	1.104.000
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	1.104.000
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih pravnih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	1.104.000
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	-1.010.787
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILO DOLGA (550+551)	54.400
55	ODPLAČILO DOLGA	54.400
	550 Odplačilo domačega dolga	54.400
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	1.998.140
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-54.400
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	-3.063.327
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. PRETEKLEGA LETA	2.746.863

2. člen

Sklad proračunske rezerve Mestne občine Nova Gorica izkazuje od 1. 1. do 31. 12. 2011 naslednje spremembe:

Prihodki	240.436 €
Odhodki	172.365 €
Razlika	+68.071 €
Prenos sredstev na račun iz leta 2010	1.105 €
Razlika na račun za prenos v leto 2012	69.176 €.

3. člen

Sistem Enotnega zakladniškega računa Mestne občine Nova Gorica izkazuje za leto 2011:

Prihodki	15.280 €
Odhodki	15.306 €
Razlika	-26 €
Prenos sredstev iz leta 2010	516 €
Razlika za prenos v leto 2012	490 €.

4. člen

Sestavni del tega sklepa so bilanca prihodkov in odhodkov proračuna, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

5. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-2/2012-28

Nova Gorica, dne 19. aprila 2012

Podžupan
Mestne občine Nova Gorica
Tomaž Slokar l.r.

OSILNICA**1430. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Osilnica za leto 2011**

Na podlagi tretjega odstavka 98. člena Zakona o javnih financah – ZJF-UPB4 (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo – UPB4) in 15. člena Statuta Občine Osilnica (Uradni list RS, št. 3/08 in 5/08 – popr.) je Občinski svet Občine Osilnica na 12. redni seji dne 20. 4. 2012 sprejel

ODLOK**o zaključnem računu proračuna Občine Osilnica za leto 2011**

1. člen

S tem odlokom se sprejme zaključni račun proračuna Občine Osilnica za leto 2011, ki zajema predvidene in realizirane prihodke in druge prejeme ter odhodke in druge izdatke Občine Osilnica za leto 2011.

2. člen

Prihodki in odhodki proračuna ter drugi prejemi in izdatki proračuna Občine Osilnica za leto 2011 so realizirani v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v evrih
	Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2011
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70 + 71 + 72 + 73 + 74)	592.159
	TEKOČI PRIHODKI (70 + 71)	431.488
70	DAVČNI PRIHODKI (700 + 703 + 704 + 706)	378.861
	700 Davki na dohodek in dobiček	358.978

	703 Davki na premoženje	10.492
	704 Domači davki na blago in storitve	9.391
	706 Drugi davki	0
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710 + 711 + 712 + 713 + 714)	52.627
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	35.755
	711 Takse in pristojbine	197
	712 Globe in druge denarne kazni	0
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	14.157
	714 Drugi nedavčni prihodki	2.518
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720 + 721 + 722)	0
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0
	721 Prihodki od prodaje zalog	0
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	0
73	PREJETE DONACIJE (730 + 731)	0
	730 Prejete donacije iz domačih virov	0
	731 Prejete donacije iz tujine	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740 + 741)	160.671
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	160.671
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske Unije	0
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE (787)	0
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	0
II.	SKUPAJ ODHODKI (40 + 41 + 42 + 43)	568.025
40	TEKOČI ODHODKI (400 + 401 + 402 + 403 + 409)	236.030
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	55.271
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	8.044
	402 Izdatki za blago in storitve	168.376
	403 Plačila domačih obresti	3.339
	409 Rezerve	1.000
41	TEKOČI TRANSFERI (410 + 411 + 412 + 413 + 414)	195.822
	410 Subvencije	0
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	84.318
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	3.969
	413 Drugi tekoči domači transferi	107.535
	414 Tekoči transferi v tujino	0
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	136.173
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	136.173
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431)	0
	431 Investicijski transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	0
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	0
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I. – II.) (SKUPAJ PRIHODKI MINUS SKUPAJ ODHODKI)	24.134
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750 + 751 + 752)	0

75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440 + 441 + 442 + 443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih pravnih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	25.574
55	ODPLAČILA DOLGA	25.574
	550 Odplačila domačega dolga	25.574
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I. + IV. + VII. – II. – V. – VIII.)	-1.440
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII. – VIII.)	-25.574
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+ VII. – VIII. – IX.)	-24.134
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. 2011	16.432.

Posebni del zaključnega računa z obrazložitvami in bilanca stanja so sestavni del tega odloka.

3. člen

Ostanek sredstev na računu v višini 16.432 evrov se razporeja s proračunom za leto 2012.

4. člen

Zaključni račun proračuna Občine Osilnica za leto 2011 se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 4103-0001/2012-4
Osilnica, dne 20. aprila 2012

Župan
Občine Osilnica
Antun Volf l.r.

1431. Sklep o ustanovitvi družbe Socialno varstveni center Osilnica, d.o.o.

V skladu z določili 523. člena Zakona o gospodarskih družbah – ZGD-1-UPB3 (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo – UPB3, 83/09 Odl. US, 33/11, 91/11 in 100/11 Skl. US), 21. člena Zakona o lokalni samoupravi – ZLS-UPB2 (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo – UPB2, 27/08 – Odl. US, 76/08, 100/08 – Odl. US, 79/09, 14/10 – Odl. US, 51/10 in 84/10 – Odl. US) in 15. člena Statuta Občine

Osilnica (Uradni list RS, št. 3/08 in 5/08 – popr.) je Občinski svet Občine Osilnica na 12. redni seji dne 20. 4. 2012 sprejel

S K L E P

o ustanovitvi družbe Socialno varstveni center Osilnica, d.o.o.

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem sklepom ustanovitelj Občina Osilnica (v nadaljevanju: družbenik) ustanavlja družbo z omejeno odgovornostjo Socialno varstveni center Osilnica, d.o.o. (v nadaljevanju: družba).

II. FIRMA IN SEDEŽ DRUŽBE

2. člen

Firma družbe se glasi: Socialno varstveni center Osilnica, d.o.o.

Sedež družbe: Sela 30, Osilnica.

Skrajšana firma družbe se glasi: SVC Osilnica, d.o.o.

3. člen

Sprememba firme družbe je mogoča samo s sklepom ustanovitelja družbe.

III. DEJAVNOST DRUŽBE

4. člen

Družba opravlja dejavnost, ki je usklajena z Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08) in obsega:

- C/10 Proizvodnja živil
- C/10.710 Proizvodnja kruha, svežega peciva in slaščic
- F/41 Gradnja stavb
- F/41.100 Organizacija izvedbe stavbnih projektov
- F/41.200 Gradnja stanovanjskih in nestanovanjskih stavb
- F/43 Specializirana gradbena dela
- F/43.110 Rušenje objektov
- F/43.120 Zemeljska pripravljalna dela
- F/43.990 Druga specializirana gradbena dela
- G/47 Trgovina na drobno, razen z motornimi vozili
- G/47.740 Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z medicinskimi in ortopedskimi pripomočki
- G/47.750 Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah s kozmetičnimi in toaletnimi izdelki
- H/49 Kopenski promet
- H/49.320 Obratovanje taksijev
- I/56 Dejavnost strežbe jedi in pijač
- I/56.103 Slaščičarne in kavarne
- I/56.210 Priložnostna priprava in dostava jedi
- I/56.290 Druga oskrba z jedmi
- I/56.300 Strežba pijač
- L/68 Poslovanje z nepremičninami
- L/68.100 Trgovanje z lastnimi nepremičninami
- L/68.200 Oddajane in obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin
- L/68.320 Upravljanje nepremičnin za plačilo ali po pogodbi
- M/73 Oglaševanje in raziskovanje trga
- M/73.200 Raziskovanje trga in javnega mnenja
- N/81 Dejavnost oskrbe stavb in okolice
- N/81.100 Vzdrževanje objektov in hišniška dejavnost
- N/81.210 Splošno čiščenje stavb
- N/81.300 Urejanje in vzdrževanje zelenih površin in okolice

– N/82 Pisarniške in spremljajoče poslovne storitvene dejavnosti

– N/82.190 Fotokopiranje, priprava dokumentov in druge posamične pisarniške dejavnosti

– N/82.990 Druge nerazvrščene spremljajoče dejavnosti za poslovanje

– Q/86 Zdravstvo

– Q/86.100 Bolnišnična zdravstvena dejavnost

– Q/86.210 Splošna zunajbolnišnična zdravstvena dejavnost

– Q/86.220 Specialistična zunajbolnišnična zdravstvena dejavnost

– Q/86.901 Alternativne oblike zdravljenja

– Q/86.909 Druge zdravstvene dejavnosti

– Q/87 Socialno varstvo z nastanitvijo

– Q/87.100 Dejavnost nastanitvenih ustanov za bolniško nego

– Q/87.200 Dejavnost nastanitvenih ustanov za oskrbo duševno prizadetih, duševno obolelih in zasvojenih oseb

– Q/87.300 Dejavnost nastanitvenih ustanov za oskrbo starejših in invalidnih oseb

– Q/87.900 Drugo socialno varstvo z nastanitvijo

– Q/88 Socialno varstvo brez nastanitve

– Q/88.10 Socialno varstvo brez nastanitve za starejše in invalidne osebe

– Q/88.109 Drugo socialno varstvo brez nastanitve za starejše in invalidne osebe

– R/96 Druge storitvene dejavnosti

– R/96.021 Frizerska dejavnost

– R/96.022 Kozmetična in pedikerska dejavnost

– R/96.040 Dejavnost za nego telesa

– R/96.090 Druge storitvene dejavnosti, drugje nerazvrščene.

Družba lahko v manjšem obsegu opravlja tudi druge spremljajoče dejavnosti, ki se pojavljajo občasno in dejavnosti, ki prispevajo k popolnejšemu izkoriščanju zmogljivosti in materiala in so namenjene glavni dejavnosti.

Podrobnejšo notranjo organizacijo določi direktor družbe z aktom o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v družbi.

IV. OSNOVNI KAPITAL DRUŽBE IN POSLOVNI DELEŽI

5. člen

Osnovni kapital družbe se sestoji iz denarnega in stvarnega vložka družbenika.

Vrednost denarnega vložka družbe znaša 7.500 EUR v denarju. Osnovni vložek v denarju se vplača na poslovni račun družbe.

Kot stvarni vložek se v družbo vlaga nepremičnine:

– parcela št. 770/1, travnik v izmeri 28 a 95 m², k.o. Osilnica, ID 5014991, travnik v izmeri 10 a 43 m², k.o. Osilnica, ID 5014991,

– parcela št. 770/2, dvorišče v izmeri 57 a 46 m², k.o. Osilnica, ID 4679187,

– parcela št. 770/4, travnik v izmeri 10 a 25 m², k.o. Osilnica, ID 4343421,

– parcela št. 766/2, zemljišče pod stavbo v izmeri 5 m², k.o. Osilnica, ID 2133580, travnik v izmeri 9 a 93 m², k.o. Osilnica, ID 2133580,

– parcela št. 770/3, poslovna stavba v izmeri 11 a 36 m², k.o. Osilnica, ID 2496408.

Vpisana ni nobena pravica ali pravno dejstvo, ki omejuje lastninsko pravico na nepremičnini. Na zemljiški parceli št. 766/2 je vknjižena nepravna stvarna služnost.

Vrednost stvarnega vložka na podlagi ocene tržne vrednosti lastninske pravice znaša 1.254.672,00 EUR.

V osnovnem kapitalu družbe je družbenik udeležen z enim poslovnim deležem.

6. člen

Poslovni delež daje imetniku pravico do udeležbe pri upravljanju družbe, pravico do sorazmernega deleža dobička in pravico do sorazmernega dela preostalega premoženja v primeru likvidacije ali stečaja družbe.

V. POOBLASTILA IN ODGOVORNOSTI DRUŽBE

7. člen

Družba ima v pravnem prometu s tretjimi osebami vsa pooblastila.

8. člen

Za nastale obveznosti družbe odgovarja družba z vsem svojim premoženjem. Družbenik za obveznosti družbe ne odgovarja.

VI. UPRAVLJANJE DRUŽBE

9. člen

Organa družbe sta:

- družbenik
- direktor.

10. člen

Družbenika po pooblastilu tega sklepa v družbi zastopa župan Občine Osilnica. Družbenik, ki ga predstavlja župan Občine Osilnica samostojno upravlja družbo in odloča o naslednjem:

- o sprejetju letne bilance in izkazu uspeha,
- o razdelitvi dobička in kritju izgube,
- vračanju naknadnih vplačil, delitvi in prenehanju poslovnega deleža,
- postavitvi in odpoklicu direktorja,
- ukrepih za pregled in nadzor dela direktorja,
- postavitvi prokurista,
- uveljavljanju zahtevkov družbe proti direktorju ter
- v drugih zadevah, za katere tako določa zakon, ki ureja gospodarske družbe.

11. člen

Družbenik sprejema odločitve v obliki sklepov.

Vse odločitve, katere sprejme družbenik, je potrebno vpisati v knjigo sklepov, katero potrdi notar. Sklepi, kateri niso vpisani v knjigo sklepov, nimajo pravnega učinka.

VII. DIREKTOR DRUŽBE

12. člen

Organ vodenja poslov družbe je direktor (v nadaljevanju: direktor), ki ga imenuje družbenik s sklepom za obdobje 5 let, z možnostjo ponovnega imenovanja. Direktor se imenuje na podlagi izvedenega javnega razpisa.

Direktor zastopa družbo napram tretjim osebam neomejeno.

13. člen

Direktor zastopa in predstavlja družbo doma in v tujini neomejeno.

14. člen

O datumu poteka mandata direktorju mora družba obvestiti družbenika najmanj 90 dni pred potekom mandata.

Javni razpis za zbiranje prijav kandidatov iz prejšnjega člena objavi v imenu družbenika družba.

Javni razpis se objavi v javno informacijskem sredstvu največ 90 in najmanj 60 dni pred potekom mandata direktorja.

V javnem razpisu mora biti poleg pogojev in zahtevanih dokazil, določen rok za prijavo na razpis, ki pa ne sme biti krajši od osem dni.

15. člen

Družbenik za izvedbo postopka imenovanja direktorja družbe imenuje tričlansko komisijo, ki mora vse prispele vloge pregledati in ugotoviti ali so pravočasne in popolne ter ugotoviti ali kandidati izpolnjujejo pogoje za imenovanje in pripraviti o tem poročilo. Družbenik na podlagi poročila komisije, ki vsebuje ugotovitve, kateri od kandidatov izpolnjujejo razpisne pogoje, imenuje direktorja.

16. člen

Za direktorja družbe je lahko imenovan kandidat, ki poleg zakonskih izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ni podana omejitev iz drugega odstavka 255. člena zakona, ki ureja področje gospodarskih družb,
- da ima univerzitetno izobrazbo,
- da ima najmanj 10 let delovnih izkušenj, od tega vsaj 5 let ustreznih vodstvenih izkušenj,
- da pozna delo in področja delovanja družbe.

VIII. DELITEV DOBIČKA IN POKRIVANJE IZGUBE

17. člen

Dobiček družbe se ugotavlja za poslovno leto na podlagi letne bilance.

Družba razporedi čisti dobiček najkasneje v petih letih po sprejemu letnega poročila.

18. člen

O načinu kritja izgub odloča edini družbenik.

IX. POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO

19. člen

Družba vodi poslovne knjige in izdeluje letna poročila v skladu z zakonom in drugimi predpisi ter ob upoštevanju računovodskih standardov in načel ter splošnih računovodskih predpostavk, ki jih izdaja z zakonom pooblaščen organizacija.

Družba sestavlja poročila za vsako poslovno leto.

Za pravočasno izdelavo in pravilnost letnih poročil odgovarja direktor družbe.

Edinemu družbeniku pripada kopija letnega poročila.

Direktor mora družbeniku dostaviti kopijo letnega poročila v roku 15 dni po sestavi le-tega.

X. DODATNA SREDSTVA

20. člen

Družba sme zbirati dodatna sredstva, ki so potrebna za nje-no delo z vpisom novih vlog ipd. v skladu s sklepom družbenika.

XI. ZAČETEK IN TRAJANJE DRUŽBE

21. člen

Z vpisom sklepa o ustanovitvi družbe v sodni register pridobi družba pravno in poslovno sposobnost.

Trajanje družbe ni časovno omejeno.

Družba preneha iz razlogov in po postopku določenim z zakonom.

XII. SPREMEMBA SKLEPA O USTANOVITVI

22. člen

Sprememba sklepa o ustanovitvi je veljavna le, če je v pisni obliki, podpisana s strani družbenika. Spremembe in dopolnitve sklepa o ustanovitvi začnejo veljati z dnem vpisa v sodni register.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

Ob ustanovitvi družbe Občinski svet Občine Osilnica imenuje v.d. direktorja za čas trajanja postopka imenovanja prvega direktorja oziroma največ za dobo dveh let.

V.d. direktor mora opraviti vse potrebno za pričetek delovanja družbe (odprtje transakcijskega računa, izdelava žigov, registracija družbe, sprejem potrebnih aktov, ki niso v pristojnosti družbenika itd.) in opraviti vse potrebno, da se izpelje javni razpis in se imenuje prvi direktor družbe.

Z imenovanjem direktorja v.d. direktorju avtomatično preneha funkcija.

24. člen

Razmerja, pravice in obveznosti v družbi, ki niso urejena s tem sklepom se uredijo z drugimi akti družbe.

Za vsa razmerja, ki niso urejena s tem sklepom, ali drugimi akti družbe, se neposredno in smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja področje gospodarskih družb.

25. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0007/2012/2

Osilnica, dne 20. aprila 2012

Župan
Občine Osilnica
Antun Volf l.r.

ŽIRI

1432. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Žiri za leto 2012

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB, 76/08, 79/09, 51/10), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO, 109/08, 49/09, 38/10 – ZUKN, 107/10) in 16. člena Statuta Občine Žiri (Uradni list RS, št. 94/11) je Občinski svet Občine Žiri na 8. redni seji dne 24. 4. 2012 sprejel

O D L O K

o spremembi Odloka o proračunu Občine Žiri za leto 2012

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Žiri za leto 2012 (Uradni list RS, št. 6/12) se spremeni 2. člen tako, da se glasi:

»2. člen

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov. Splošni del proračuna se na ravni podskupine kontov določa v naslednjih zneskih:

v evrih

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2012
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	6.072.753,00
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	4.026.185,00
70 DAVČNI PRIHODKI	3.280.080,00
700 Davki na dohodek in dobiček	2.911.430,00
703 Davki na premoženje	298.000,00

	704 Domači davki na blago in storitve	70.650,00
71	NEDAVČNI PRIHODKI	746.105,00
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	78.450,00
	711 Takse in pristojbine	2.000,00
	712 Globe in druge denarne kazni	2.700,00
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	339.770,00
	714 Drugi nedavčni prihodki	323.185,00
72	KAPITALSKI PRIHODKI	178.000,00
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	70.000,00
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	108.000,00
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.868.568,00
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	391.250,00
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	1.477.318,00
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	6.416.323,00
40	TEKOČI ODHODKI	1.282.489,50
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	338.299,50
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	55.090,00
	402 Izdatki za blago in storitve	858.720,20
	403 Plačila domačih obresti	7.000,00
	409 Rezerve	23.379,80
41	TEKOČI TRANSFERI	1.515.440,00
	410 Subvencije	28.500,00
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	874.500,00
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	142.950,00
	413 Drugi tekoči domači transferi	469.490,00
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	3.528.284,50
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	3.528.284,50
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	90.109,00
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	29.000,00
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	61.109,00
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	-343.570,00
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0,00
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	3.280,00
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	3.280,00
	440 Dana posojila	3.280,00
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	-3.280,00
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	366.650,00
50	ZADOLŽEVANJE	366.650,00
	500 Domače zadolževanje	366.650,00

VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	19.800,00
55	ODPLAČILA DOLGA	19.800,00
	550 Odplačila domačega dolga	19.800,00
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.) – ali 0 ali +	0,00
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	346.850,00
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	343.570,00
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	
	9009 Splošni sklad za drugo – ali 0 ali +	0,00

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podkonte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk – kontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine Žiri.

Načrt razvojnih programov sestavljajo investicijski projekti.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-6/2012

Žiri, dne 25. aprila 2012

Župan
Občine Žiri
mag. Janez Žakelj l.r.

POPRAVKI

1433. Popravek Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sprejemu otrok v vrtec

Na podlagi drugega odstavka 20.f člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05, 25/08, 98/09, 36/10) in 18. člena Statuta Občine Trebnje (Uradni list RS, št. 45/07) je Občinski svet Občine Trebnje na 10. redni seji dne 4. 4. 2012 sprejel

POPRAVEK

Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sprejemu otrok v vrtec

8. člen Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sprejemu otrok v vrtec (Uradni list RS, št. 18/12) se pravilno glasi:

»Prvi odstavek 6. člena se spremeni, tako da se glasi:

Komisijo iz drugega odstavka 5. člena tega pravilnika imenuje ravnatelj s posebnim sklepom. Sestavljena je iz treh članov in sicer:

- iz predstavnika vrtca, ki ga predlaga ravnatelj,
- iz predstavnika staršev, ki ga predlaga Svet staršev in
- iz predstavnika organa Občine Trebnje, pristojnega za predšolsko vzgojo, ki ga predlaga predstojnik občinske uprave.«

Št. 602-4/2012-3

Trebnje, dne 4. aprila 2012

Župan
Občine Trebnje
Alojzij Kastelic l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR			
1401.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1F)	2883	
1402.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2E)	2885	
1403.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o plačilnih storitvah (ZPlaSS-C)	2888	
1404.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin (ZSMKR-C)	2891	
1405.	Zakon o kazenskem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZKP-UPB8)	2895	
1406.	Zakon o visokem šolstvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZViS-UPB7)	2977	
BANKA SLOVENIJE			
1407.	Sklep o poročanju podružnic bank držav članic	3004	
OBČINE			
GORJE			
1408.	Spremembe in dopolnitve Statuta Občine Gorje	3005	
1409.	Odlok o lokalnih gospodarskih javnih službah v Občini Gorje	3005	
1410.	Odlok o načinu opravljanja obvezne lokalne gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Gorje	3008	
1411.	Odlok o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje obvezne lokalne gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Gorje	3015	
HRPELJE - KOZINA			
1412.	Zaključni račun proračuna Občine Hrpelje - Kozina za leto 2011	3018	
1413.	Pravilnik o najemu športne dvorane Občine Hrpelje - Kozina	3019	
IG			
1414.	Odlok o rebalansu proračuna Občine Ig za leto 2012	3021	
1415.	Sklep o ukinitvi javnega dobra	3023	
1416.	Sklep o ukinitvi družbene lastnine v splošni rabi	3023	
KOČEVJE			
1417.	Odlok o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Kočevje	3023	
1418.	Odlok o ustanovitvi Razvojnega sveta Jugovzhodne Slovenije	3036	
1419.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojnovarstvenega zavoda Vrtec Kočevje	3038	
1420.	Pravilnik o pomoči pri kritju pogrebnih stroškov	3038	
KUZMA			
1421.	Odlok o prodaji blaga zunaj prodajaln na območju Občine Kuzma	3042	
LITIJA			
1422.	Pravilnik o vpisu učencev v Zlato knjigo in Knjigo najboljših dosežkov v Občini Litija	3043	
LJUBLJANA			
1423.	Odlok o grbu, zastavi in imenu Mestne občine Ljubljana ter znaku Ljubljana	3045	
			MORAVSKE TOPLICE
1424.	Zaključni račun proračuna Občine Moravske Toplice za leto 2011		3079
NOVA GORICA			
1425.	Odlok o ustanovitvi javnega zavoda za gasilsko in reševalno dejavnost – Gasilska enota Nova Gorica (uradno prečiščeno besedilo – UPB1)		3080
1426.	Odlok o spremembi meje med naseljema Nova Gorica in Solkan		3082
1427.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o deljevanju spodbud za sofinanciranje priprave in izvedbe prireditev v Mestni občini Nova Gorica		3082
1428.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o deljevanju finančnih spodbud za razvoj podjetništva v Mestni občini Nova Gorica		3083
1429.	Sklep o potrditvi zaključnega računa proračuna Mestne občine Nova Gorica za leto 2011		3084
OSILNICA			
1430.	Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Osilnica za leto 2011		3085
1431.	Sklep o ustanovitvi družbe Socialno varstveni center Osilnica, d.o.o.		3086
ŽIRI			
1432.	Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Žiri za leto 2012		3088
POPRAVKI			
1433.	Popravek Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sprejemu otrok v vrtec		3089
Uradni list RS – Razglasni del			
Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 32/12 na spletnem naslovu: www.uradni-list.si			
VSEBINA			
Javni razpisi			883
Javne dražbe			910
Razpisi delovnih mest			913
Druge objave			914
Objave po Zakonu o političnih strankah			921
Evidence sindikatov			922
Objave po Zakonu o medijih			923
Objave gospodarskih družb			924
Sklepi o povečanju in zmanjšanju kapitala			924
Sklici skupščin			924
Razširitve dnevni redov			932
Objave po Zakonu o gospodarskih zbornicah			933
Zavarovanja terjatev			934
Objave sodišč			935
Izvršbe			935
Oklici o začetku vzpostavitve pravnega naslova			935
Oklici o začasnih zastopnikih in skrbnikih			935
Oklici dedičem			935
Oklici pogrešanih			936
Preklici			937
Zavarovalne police preklicujejo			937
Spričevala preklicujejo			937
Drugo preklicujejo			937

